MAGNI BULLARII ROMANI CONTINUATIO, A CLEMENTE X. AD S. D. N. BENEDICTUM XIII. HODIE SEDENTEM,

Quæ, in gratiam eorum qui ROMANAM *in SEX, aut* LUGDUNENSEM *in QUINQUE Tomos,* EDITIONEM *habent, separatim venditur.*

PARS PRIMA

ET

PARS SECUNDA.

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

A BEATO LEONE MAGNO USQUE AD S.D.N. CLEMENTEM XII.

OPUS ABSOLUTISSIMUM,

LAERTII CHERUBINI, Præstantissimi Jurisconsulti Romani, à D. ANGELO MARIA CHERUBINO Monacho Cassinensi, deinde à RR. PP. ANGELO A LANTUSCA & JOANNE PAULO A ROMA, Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ, ac tandem eorum cura & studio qui recentiorum Pontificum Constitutiones hactenus promulgatas collegerunt, illustratum & auctum.

EDITIO NOVISSIMA;

Accedunt, prout in Editione Romana, Vitæ omnium Pontificum, Appendices insuper suis Locis restituti.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS.

TOMUS SEPTIMUS.

AB INNOCENTIO XI. AD INNOCENTIUM XII.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ. 1672.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol. & Typograph.

M D C C X L I.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

PRIVILEGIUM

SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

CAROLUS SEXTUS, Divinâ favente Clementiâ Electus Romanorum IMPERATOR, Semper Augustus, ac Germaniæ, Hispaniarum, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. REX; ARCHIDUX Austriæ; DUX Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Würtembergæ; COMES Tyrolis &c. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium Universis, quod, cùm Nobis Noster Sacrique Romanii Imperii fidelis dilectus ANDREAS CHEVALIER *Typographus* LUXEMBURGENSIS, humillimè exponi curarit, quem in modum BULLARIUM MAGNUM ROMANUM NOVISSIMUM A BEATE LEONE MAGNO USQUE AD PONTIFICEM NUNC REGNANTEM, *cum suis* SUPPLEMENTIS *in Folio* & *Novem Tomis* prelo comiserit, vereatur autem, ne æmulorum invidiâ hanc Editionem imitantium gravis in tanto opere Impendii & laboris sui fructu frustretur: Ideoque Nobis demissè supplicarit, quatenus ejus indemnitati Privilegio Nostro Cæsareo succurrere clementissimè dignaremur; Nos submissæ pariter ac æquæ ejus petitioni annuendum censuerimus: Ac proindè Autoritate Nostra Cæsarea omnibus & singulis Bibliopolis, Bibliopegis, Typographis, & aliis quibuscunque rem Librariam seu negotiationem exercentibus firmiter inhibemus, vetamus, & interdicimus, ne quis supra nomitatum BULLARIUM MAGNUM ROMANUM, sub hoc aliovè titulo aut formâ per decem Annorum spatium ab hodierno die computandum intrà Sacri Romani Imperii, & Regnorum ditionumque Nostrarum Hæreditariarum fines recudere, vel aliis recudendum dare aliorsumvè impressum apportare citra præfati impetrantis, ejusdemque Hæredum ac Successorum voluntatem in scriptis obtentum ausit vel præsumat, si quis verò secùs faciendo Privilegium hoc Nostrum seu interdictum violare, contemnereque præsumpserit, eum non solùm ejusmodi Exemplaribus ubicunque locorum repertis, perperam quippè recusis, seu apportaris (quæ dictus ANDREAS CHEVALIER sivè propria auctoritate, sivè Magistratus loci illius auxilio sibi vindicare poterit) de facto privandum, sed & Decem Marcarum auri puri pœna Ærario seu Fisco Nostro Cæsareo & parti læsæ ex æquo pendenda, omni spe veniæ sublata, mulctandum decernimus, dummodo tenor hujus Nostri Privilegii in fronre Libri impressus reperiatur, & consueta ejus quinque Exemplaria Consilio Nostro *Imperiali* Aulico exhibeantur. Mandamus itaque omnibus & singulis Nostris & Sacri Romani Imperii, Regnorumque & Dominiorum Nostrorum Hæreditariorum subditis & fidelibus dilectis, ram Ecclesiasticis, quam Secularibus, cujuscunque status, gradus, dignitatis, aut ordinis fuerint, præsertim verò iis qui in Magistratu existentes vel suo vel superiorum suorum loco jus justitiamque administrant, ne quemquam Privilegium hoc Nostrum Cæsareum violare, spernere, aut transgredi patiantur: sed, si quos contumaces compererint, constituta à Nobis mulcta eos puniri, & quibuscunque modis idoneis coërceri curent, quatenus & ipsi gravissimam Nostram indignationem prædictamque pœnam evitare voluerint. Harum testimonio lirerarum manu Nostra subscriptarum & Sigilli Nostri Cæsarei appressione munitarum, quæ dabantur in Civitate Nostra Vienna die vigesimâ secundâ Augusti anno millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Regnorum Nostrorum Romani decimo quinto, Hispanicorum vigesimo tertio, Hungarici & Bohemici verò decimo sexto.

CAROLUS.

UT FRID. COMES DE SCHÖNBORN.

(L.S.)

Ad Mandatum Sac. Cæs. Majest. proprium
I. S. HAYECK de Waldstatten.

Et memoratus CHEVALIER *pro dimidia parte suprascriptum Sac. Cæs. Maj. Privilegium concessit* MARCO-MICHAELI BOUSQUET & SOCIIS, *ex conventione factâ inter eos Idibus Decembris anni* 1726.

BIBLIOPOLA LECTORI.

ILLI *qui de* BULLARIO ROMANO ad CLEMENTEM usque DECIMUM *procedente sibi providerunt, longis, procul dubio, abhinc temporibus aventer illius exoptant* Continuationem. *Quam quidem ego, multorum Illustrium Virorum Romanorum industriâ in colligendis Summorum Pontificum edictis adjutus, multis exaratam laboribus exhibeo.* Duo *in præsenti istius* Continuationis *evulgo* Volumina, *quæ* Bullis Paparum CLEMENTIS X. Successorum, INNOCENTII *nimirum* XI., ALEXANDRI VIII., INNOCENTII XII., CLEMENTIS XI., INNOCENTII XIII. *& S. P. & D. N. D.* BENEDICTI XIII. *hactenùs emanatis absolvuntur.*

Tertium memorati Additamenti Volumen jam hodiè madet sub prelo, istudque publico sistet lumini Bullas *in præcedentibus Editionibus omissas, quibus jungentur illæ quæ à S. S.* BENEDICTO XIII. *post contentas in* Secundo Volumine *emanarunt: Celebres admodum Viri* Bullas *quibus præcedentes destituuntur Editiones, quarumque magnus profectò est numerus, summâ conquisiverunt industriâ, præ cæteris Illustris quidam S. R. E. Prælatus earum triginta circiter antiquitate materiarumque pondere, Præmonstratensium Ordinem concernente præcipuas, comparavit.*

Mirum proinde non est quod unà cum reliquis Tertium *hoc* Volumen *publicam adspicere lucem non possit, cùm in colligendis quas continet* Bullis *tantum temporis fuerit insumptum.*

Ut illi quibus sunt Editiones Romana seù Lugdunensis, pro comparando sibi Opere completo, singulorum Novæ Editionis Voluminum sumptus facere non sint coacti, Tribus Additamentorum Voluminibus *inscripsi titulum* CONTINUATIO, Pars Prima, *&c.*

Romanorum Pontificum effigies hìc quoque, complurium Illustrium Virorum consilio persuasus, planè judicavi omittendas, ex eo quod, ut ad primi Voluminis initium dixi, parum omninò habeant plerumque similitudinis, neque proinde, nisi ad pretium operis hujusce, quod universalis propemodum usus est, valdè augendum inserviant.

En, Lector, *labores, quos pro hujus Operis perfectione suscepi, & adhuc hodiè suscipere non desisto, retributionis loco à te nihil, nisi amicam eorum, quæ ulteriori illius Continuationi conductura censueris, communicationem exspecto.* Vale.

INDEX

INDEX
SEX ROMANORUM
PONTIFICUM,

Quorum Constitutiones juxta temporum seriem continentur in hac *Continuatione*,

Parte Prima.

Parte Secunda.

INDEX

INITIORUM OMNIUM, ET QUARUMCUMQUE CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc opere continentur.

A

B

C

D

E

G

H

I

L

M

N

O

P

Q

R

S

U

INDEX
INITIORUM QUARUMCUMQUE CONSTITUTIONUM, AC RUBRICARUM PONTIFICUM,

Quæ in hoc opere continentur.

Index Initiorum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum earumdem INNOCENTII PAPÆ XI.

Index Initiorumquarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum earumdem ALEXANDRI PAPÆ VIII.

Index Initiorum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum earumdem INNOCENTII PAPÆ XII.

74. Li-

FINIS.

BULLARIUM ROMANUM,

TOMUS SEPTIMUS,

SIVE

CONTINUATIO, PARS PRIMA.

INNOCENTIUS UNDECIMUS PONTIFEX CCXLIV.

ANNO CHRISTI MDCLXXVI.

ANNO 1676. INNOCENTIUS UNDECIMUS, Benedictus anteà dictus, Filius Livii Odescalchi Novocomensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis tit. SS. Cosmæ, & Damiani, & posteà S. Honuphrii; Creatus die 21. Septembris 1676. Coronatus die 4. Octobris ejusdem anni; Creavit Cardinales 43. obiit die 12. Augusti 168 . Sepultus in Basilica Vaticana; Vacavit Sedes mens. 1. dies 25. ANNO 1676.

In Hostiæ consecratæ furtum animadvertitur.

I. INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Furtum ipsum exponitur.

§. 1. AD Nostri Apostolatus auditum detestanda quorumdam iniquitatis filiorum pervenit audacia, qui omnis impietatis terminos supergressi, manus sacrilegas ne à Sancto quidem Sanctorum, augustissimo scilicet Eucharistiæ Sacramento, qood transiturus de hoc mundo ad Patrem Salvator, & Dominus Noster Jesus Christus in memoriam cruenti illius Sacrificii, quo se ipsum pro generis humani redemptione in ara Crucis Deo Patri immolavit, ineffabili divini amoris sui largitate corpus suum in cibum, & sanguinem in potum Nobis tribuendo instituit, continere tanti tamque tremendi formidine Mysterii compelluntur.

Pœna taxatur.

§. 2. Quocircà ad reprimendam horrendam ejusmodi impietatem, quæ animum Nostrum ipsâ sui immanitate confudit, in nomine ejusdem Domini Nostri Jesu Christi exurgentes Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera scientia, & deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ adversùs hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, à S. Sede Apostolica generaliter deputatorum consilio, hâc Nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione auctoritate Apostolicâ statuimus, & decernimus, ut deinceps omnes, & singuli utriusque sexus, qui de furto Hostiæ consecratæ sivè unius, vel plurium particularum consecratarum cum Sacra Pyxide, vel sine illa, per legitima indicia judicialiter juxta Sancti Officii Inquisitionis contrà hæreticam pravitatem auctoritate Apostolicâ instituti regulas, & praxim confessi, aut convicti fueriot, quive propriâ malitiâ, vel de alterius ordine seu mandato, Hostiam, sive unam, vel plures particulas consecratas prædictas apud se retinuerint, vel aliò transferre, seu asportare præsumpserint, condignis pœnis, & animadversionibus pro facinoris atrocitate puniantur, & nisi constiterit, non fuisse ad malum finem, etiam pro prima vice Curiæ Seculari tradantur, non obstante minori ætate, dummodò vigesimum attingant annum, quibus pœnis etiam mandantes subjaceant.

Causæ cognitio Ecclesiasticis deferetur Judicibus.

§. 3. Porrò omnimodam cognitionem causarum furti Hostiæ consecratæ, sive unius, vel plurium particularum consecratarum hujusmodi cum Pyxide, vel sine illa tanquàm delicti hæresim, vel vehementem hæresis suspicionem continentis, ad Judices Ecclesiasticos, & ad Sanctæ Inquisitionis Officium prædictum privativè spectare eadem auctoritate harum serie, & motu simili declaramus.

Decretum super oblativis.

§. 4. Decernentes præsentes Nostras Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quòd quilibet in præmissis, seù eorum aliquo jus vel interesse habentes, seo habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, sivè alias specificâ & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati & audici, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel sufficienter, aut ullo modo justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, pretextu, & capite, etiam in corpore Juria clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionia, aot nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut ioteresse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, io controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionia oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apostolicæ potestatis plenitudine simili concesso vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti,

seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus, quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis quibusvis personis, Collegiis, & locis, etiam specificâ, & individuâ mentione dignis, etiam sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu consistorialiter ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio, seu quævis alia expressio ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & exactissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat, ad præmissorum effectum plenissimè, & amplissimè motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Præsentes debitis in locis affigendæ.

§. 7. Volumus insuper, & eâdem auctoritate prædictâ mandamus, ut eædem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam faciliùs deducantur, nec quispiam de eis ignorantiam prætendere valeat, ipsas præsentes, seu earum transsumpta ad valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus Nostris, ut moris est, publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum, perindè afficere, & arctare, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transsumptorum fides.

§. 8. Utque earundem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus tam in judicio, quàm extrà illud ubique locorum fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostri Statuti, Decreti, declarationis, derogationis, voluntatis, ac mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 12. Martii 1676. Pont. anno primo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1676. quarto Idus Martii, Pontificatus Nostri Anno primo.

S. Datarius. J. G. Slusius. Visa de Curia S. de Pilastris D. Ciampinus.

Immunitates quædam & exemptiones à Vectigalium aliorumque onerum publicorum solutione revocantur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à temporali non minùs quàm spirituali gregis commodo promovendo.

EX quo divinæ bonitati placuit humilitatem Nostram, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, in excelsa Sedis Apostolicæ specula collocare, omne quidem studium, operamque in id contulimus, ut spiritualibus Dominici gregis curæ Nostræ commissi commodis pro viribus Nobis à Domino concessis consuleremus. Dum autem salutare hoc propositum assiduè urgemus, paternam sollicitudinem Nostram ad temporales quoque Nostrorum, & dictæ Sedis subditorum necessitates libenter convertimus, ut reductis ad æquitatis, & justitiæ normam illis, quæ publicam inopiam prægravant, Rempublicam, quantùm Nobis ex alto conceditur, salvam præstare, illiusque utilitatibus providere satagamus.

Exemptiones ejusmodi ordinariis oneribus obsunt.

§. 1. Cum itaque (sicut Nobis innotuit) per quasdam immunitates, & exemptiones a vectigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, & supportatione, quæ a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & Sede prædicta, illiusque forsitan de Latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis, & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus, & Ministris, ad importunas supplicantium preces, seu alias quomodolibet concessæ reperiuntur, Camera prædicta, ac Communitates, Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum temporalis S. R. E. ditionis eam sed tuum, & proventuum suorum diminutionem patiantur, ut non solùm ordinariis oneribus, quibus de præsenti ob tot sumptus in causam communem laudabili pietate factos supra vires gravatæ existunt, satisfacere nequeant, sed etiam novis oneribus universos, & præsertim pauperiores, ad supplenda ea, quæ aliquibus, illisque plerumque locupletioribus remittuntur, affligi, nisi res ad æqualitatem redigantur, necesse sit futurum.

Et non exemptos prægravant.

Quare Prædecessorum exemplo revocantur.

§. 2. Hinc est quod Nos Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum, subditorumque Nostrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantum cum Domino possumus, æquè principaliter consulere cupientes, ac fel. rec. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Innocentii X. Alexandri VII. Clementis IX. & Clementis X. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes, nec non quarumcunque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, Litterarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Brevis, cedularum motus proprii, & chirographorum, cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac aliarum Litterarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores & datas, ac occasiones & alia, etiam speciali ac individuâ expressione digna, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectivè habentes; Motu proprio, non ad cujusquam nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hâc nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione, omnes & quascunque exemptiones, & immunitates, à solutione subsidii triennalis, nec non quarti illius adjuncti, quattrinorum

camis,

Exemptionum species.

catnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, archivi, foglietræ, triremium, utensilium, dohanatum, gabellarum quarumcumque, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium & mixtorum, ordinariorum & extraordinariorum, solitorum & insolitorum Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates & Universitates directè, vel indirectè pro eorumdem onerum Cameralium solutione publicorumque munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, instaurandis, muniendis & manutenendis, aliisque indigentiis, & usibus quibuscumque, tàm Cameræ, quam Communitatum, & Universitatum prædictarum, seu aliàs indicta & imposita, ac exigi solita sunt, nec non ab obligatione recipiendi & hospitandi milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quâcumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque etiàm speciali notâ, & expressione dignos ac specialem ad id facultatem habentes, quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, oppidis, & locis ditionis temporalis S. R. E. prædictæ, ac etiam quibuscumque Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, conditionis & præeminentiæ existentibus, ac quâvis dignitate, etiam Ecclesiasticâ, & auctoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui castra & jurisdictiones intrà limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione castrorum & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu aliàs persolvunt, & tàm incolis, quàm extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus & tenentibus seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & contemplatione ac ex aliâ quàcumque, quantumvis favorabili, ac urgentissimâ, & de necessitate specialiter exprimenda causâ, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, etiamsi in appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolicâ confirmatis promissum, & cautum sit eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque & qualitercumque, in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sivè in perpetuum concessas & datas, ac pluries & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritata sequutâ quæcumque, nec non quasvis litteras etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili formâ Brevis, Motus proprii cedulas, chirographa, & scripturas hujusmodi ex nunc perpetuò revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque & effectu penitùs & omninò evacuamus, & revocata, cassata, sublata, & abrogata, irrita, abolita & annullata viribusque & effectu penitùs ac omninò vacua esse, nec ulli prorsùs in petitorio, aut possessorio, etiam summarissimo contra præsentium litterarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium & singulorum onerum prædictorum solutionem & supportationem, pro ratâ eos tangente, in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus & per omnia, perindè ac si dictæ exemptiones & immunitates eis nullatenùs concessæ fuissent, nec litteræ ac cedulæ motus proprii, chirographa & scripturæ hujusmodi unquam emanassent, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus.

Quibusnam exemptiones auferantur.

Etiam Cameralium appaltuum ratione exemptis.

Verba revocatoria.

Quæ pro futuro tempore intelligenda.

§. 3. Prætereà omnia & quæcumque privilegia, & indulta personis Ecclesiasticis, tam Secularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis & Instituti ac Societatis, etiam Jesu, Regularibus super similibus immunitatibus & exemptionibus, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad Limites Juris communis, motu, scientiâ, deliberatione & potestatis plenitudine & tenore prædictis reducimus.

Ecclesiasticis concessa ad juris terminos reducuntur.

§. 4. Illa verò quæ nonnullis Collegiis in alma Urbe nostrâ existentibus per dilectos Filios Clericos Regulares dictæ Societatis Jesu, sivè alios quoscumque administrari consuetis, similiter à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, quoad victum & vestitum dumtaxat, non autem ut vulgò dicitur, à fundato & magazzeno, prout ante hac observatum fuit, suffragari volumus & decernimus.

Collegiis Urbis victus & vestitus permittitur.

§. 5. Ac demùm similia privilegia & indulta, Nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, pro tempore viventium, ab illis respectivè concessa, itidem revocamus & abolemus, ac revocata, & abolita esse ac censeri debere volumus & statuimus. Declarantes illa nemini eorundem Nepotum, sivè consanguineorum, vel affinium à die Nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse & debere, seu potuisse ac debuisse.

Nepotibus & conjunctis Pontificum concessa à die suæ assumptionis abolentur.

§. 6. Per præmissa autem non intendimus revocare exemptiones & immunitates, quibuscumque personis Ecclesiasticis, tam Secularibus, quàm Regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & conductoribus bonorum, introituum & jurium dictæ Cameræ nostræ ab ipsâ Camera, vel aliis illius nomine in appaltuum & locationum instrumentis, & illorum ratione, ex contractu tituloque verè oneroso concessas.

Excipiuntur immunitates certis personis de jure vel ex oneroso cùm Camera contractu competentes.

§. 7. Ac insuper à revocationibus, & aliis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus & declaramus, immunitates & exemptiones quibusvis Universitatibus & personis datas & concessas, in vim contractus ex causâ verè onerosâ, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum solutionis, & non alias, eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimè factæ, vel aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis, ut infra, ac etiam declarandis: quas omnes causas onerosas non nisi legitimas, ac licitas & honestas prout de jure approbare intendimus. Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camerâ citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario Generali verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earundem immunitatum, & exemptionum ac litteræ, cedulæ motus proprii, chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata aliàs in Camerà prædictâ admissæ, & admissa, ac in illâ ejusque libris registratæ, & registrata fuerint & sint, quatenùs tamen causæ onerosæ hujusmodi pro verè onerosis, & legitimis, ut suprà aliàs in eadem Camerà verificatæ, & approbatæ, ac præviâ judiciali discussione sint legitimæ habitæ: quo casu ad indicationem tamùm, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus, interim verò quamdiù non fuerint verificatæ, minimè suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Nec non exemptiones Universitatibus concessæ ex causis declarandis.

Et à Cameræ Commissario examinandis & verificandis.

§. 8. Præterea nostræ intentionis non est, sub revocationibus, & aliis supradictis comprehendere immuni-

Præservantur Cardinalium, Cameræ Clericorum aliorumque privilegia.

munitates, & exemptiones ejusdem S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, nec non Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eâdem Camerâ sederunt, & sedent, concedi, seu admitti solitas, nec illas quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui Commensales nostri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueverunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum à Prædecessoribus nostris, & aliis supra expressis concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis rec. mem. Pii P. P. IV. Prædecessoris pariter nostri, quæ incipit, Licet fel. rec. Paulus &c. cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exactè, & ad amussim juxtà illius seriem, tenorem, & dispositionem in omnibus, & per omnia servari debere volumus, & illarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore & personis, ac eo modo, & formâ, quibus de Jure Communi illis competunt, & aliàs juxtà ipsius Juris Communis, ac suptadictarum & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus, neque aliter quam ut præfertur, sivè in possessorio, sivè in petitorio suffragari volumus & decernimus.

Quæ revocantur ad terminos Constitutionis Pii IV. aliorumque.

Injungitur Ministris observantia.

§. 9. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris agentibus, & Ministris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum prædictarum earundem serie præsentium districtiùs inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem immunitates, & exemptiones, nisi ut suprà exceptas, ac eas quas ex causâ vere onerosâ concessas in Camerâ prædictâ, ut præfertur admitti contigerit, ullatenùs admittant: & si secùs fecerint, id nemini eorum in suis computis, seu rationibus per eandem Cameram admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

Litigantibus super præmissis silentium imponitur.

§. 10. Postremò lites quaslibet occasione privilegiorum, ac indultorum, nec non immunitatum & exemptionum hujusmodi, quomodòlibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium & singularum statum, & merita, nominaque & cognomina Judicum, & collitigantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes) à quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad nos earundem serie præsentium avocamus, illasque penitùs, & omninò perpetuò supprimimus, & extinguimus, & pro suppressis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Decretum super obstativis.

§. 11. Decernentes præsentes Litteras, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, sive eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodòlibet prætendentes, illis non consenserint, ac ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam ullatenùs justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâvis quantùmlibet legitimâ, piâ, juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensûs, aut alio quovis quantumvis magno & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium imperrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum, & Ordinationum suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori datâ, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocumque spectabit inviolabiliter observari.

Clausula sublata & decretum irritans.

§. 11. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque, quâvis auctoritate, & potestate fungentes nunc & pro tempore existentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate, scienter, vel ignotanter contigerit attentari.

Executores designantur.

§. 12. Quocircà dilectis filiis nostris, ac S. R. E. prædictæ Camerario, seu Procamerario, nec non Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præsentem nostram Constitutionem, & in eâ contenta quæcumque in omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

Derogatio contrariis.

§. 13. Non obstan. supradictarum litium pendentiâ, aliisque omnibus, & singulis præmissis; nec non nostrâ & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, ac quatenùs opus sit, prædicti Pii Prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernen. in eâdem Camerâ præsentandis, & registran. ita ut præsentes in eâ præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in universalibus provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & litteris, etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis, etiam ut præfertur qualificatis, ac speciali notâ, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendi, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, & etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractus jurati cum Camerâ nostrâ Apostolicâ initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautelâ firmatis, editis, seu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi in eis caveatur, expresse; quòd nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus & Constitutionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam sub po-

steriori

sterioni datâ per quascumque personas eligendas de novo concessa sint, & esse censeantur, nec non pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentes publicandæ.

§. 15. Ut autem eædem præsentes Litteræ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, & auctoritate nostrâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Et transsumptis fides adhibenda.

§. 16. Utque earundem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. 15. Januarii 1677. Pont. Anno primo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Januarii 1677. Pontificatus Nostri anno primo.

J. G. SLUSIUS.

III.

Facultates transferendi Pensiones annuas, sublatâ Urbani VIII. Constitutione revocatoriâ, pro dimidiâ parte conceduntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à fidelium commodo.

Circumspecta Sedis Apostolicæ providentia Christi fidelium commodis jugiter invigilans, ea quæ alias pro Ecclesiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum exoneratione optimo quidem constituta fuere consilio, si optatus inde effectus minimè proveniat, sed gravia potiùs exoriantur incommoda, in melius commutare, atque reformare studet, sicuti magistra rerum experientia faciendum suadet, ac æqui bonique ratio, nec non Ecclesiarum, & Beneficiorum ipsorum utilitas, & Christi fidelium pax, & tranquillitas noscuntur postulare.

Urbani VIII. Constitutio recensetur.

§. 1. Cum itaque dudum fel. rec. Urbanus P. P. VIII. Prædecessor Noster, omnes, & singulas facultates, indulta, & privilegia transferendi quascumque pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium mensarum, & quorumvis Ecclesiasticorum, tam secularium, quam regularium beneficiorum quomodocunque qualificatorum fructibus, tam certis, quam incertis, ac etiam distributionibus quotidianis reservatas, quæ tamen per exactionem integrarum pensionum hujusmodi ab ipsis translatariis factam, realem, & actualem effectum sortita non essent, pro summâ, quæ medietatem veri annui valoris fructuum mensæ, seu beneficii, super quibus pensio transferenda, seu translata reservata reperiretur, excederet, quibusvis personis, etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel aliâ quâvis dignitate, etiam Cardinalatûs honore fulgentibus, sivè etiam ad favorem quorumcumque locorum, piorum, & Collegiorum, quovis intuitu, & consideratione, etiam motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & de Apostolicæ Potestatis plenitudine, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, tam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, quam ipsum Urbanum Prædecessorem concessa eatenus, revocaverit, cassaverit, & annullaverit, ac viribus, & effectu evacuaverit, ita tamen, ut facultates transferendi pensiones hujusmodi pro eâ parte, quæ medietatem fructuum, etiam incertorum, vel distributionum, quatenùs super illis essent impositæ, non excederet, firmæ, & illæsæ remanerent. Et insuper voluerit, & ordinaverit, eos qui prætextu excessus medietatis fructuum, seu distributionum hujusmodi partem pensionum translatarum solvere recusarent, ad excessum ipsum probandum teneri, nec interim istius dispositionis prætextu processum executivum, aut solutionem integræ pensionis, quatenùs aliàs illis locus esset, impediri, aut retardari debere, & aliàs prout in ejusdem Urbani Prædecessoris Constitutione desuper editâ in Cancellariâ Apostolicâ Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. die XXIV. Januarii publicatâ, cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Exponuntur incommoda inde provenientia.

§. 2. Verùm cum quotidiano experimento compertum sit, prænarratam Constitutionis hujusmodi dispositionem Ecclesiis, & Beneficiis pensionum hujusmodi onere gravatis, illasque obtinentibus, qui excessum medietatis fructuum iisdem pensionibus gravatorum probare, & interea donec rei judicatæ effectum desuper obtinuerint, pensiones ipsas solvere tenentur, parum esse proficuam, & è converso tàm transferentibus, quàm translatariis pensionum hujusmodi non modicum afferre incommodum; illis quidem, quod propter ignorantiam, tàm veri valoris annui fructuum, & distributionum, tum quantitatis aliarum pensionum desuper reservatarum frequentissimè, ac ferè semper dubii sint, & incerti, quas pensiones transferre possint; his verò quòd lites super pensionibus in eos translatis, quas Ecclesiarum, & Beneficiorum hujusmodi possessores, sub prætextu excessus prædicti impugnant, sustinere, & prosequi cogantur: ita ut ejusmodi litibus discutiendis, & decidendis Tribunalia assiduè fatigentur, partes verè ærumnosis dispendiis prægraventur.

Quare ejusmodi facultates.

§. 3. Hinc est, quod nos litibus, & dispendiis hujusmodi ansam præcidere, ac tam Ecclesiarum, & Beneficiorum prædictorum exonerationi, quàm illas, & illa obtinentium, nec non eorum, quibus ejusmodi facultates transferendi pensiones ab hac S. Sede concessæ sunt, & in posterum concedentur, ac illorum, in quos pensiones ipsæ transferentur, commoditati, securitati, & indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac quorumcunque privilegiorum, indultorum, & facultatum transferendi pensiones hujusmodi, seu illarum loco fructus, reditus, & proventus Ecclesiasticos reservatos, & reservandos quibusvis personis, cujuscumque status, gradus, ordinis

Quibusvis Personis quomodolibet concessæ

præeminentiæ, & dignitatis existentibus, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, seu alias specificâ, & individuâ mentione & expressione dignis, etiam motu proprio, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusvis clausulis, derogatoriibus, & decretis, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam per nos, & Sedem prædictam hactenus quomodolibet concessorum litterarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, Cedularum motus proprii desuper expeditarum, & Chirographorum cujusvis Romani Pontificis motu subscriptorum tenores, etiam veriores, & datas, aliaque omnia & singula, etiam specialem, & individuam

mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pariter pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, ac exactissimè specificatis habentes; Motu proprio, non ad cujusquam nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cæteto, omnes & singuli, etiam S. R. E. Cardinales, seu quâvis aliâ præeminentiâ, & dignitare præditi, & aliàs quomodolibet qualificati, seu specificam, & individuam mentionem requirentes, quibus ejusmodi indulta, privilegia, & facultates, transferendi pensiones annuas super fructibus, reditibua & proventibus, juribus, obventionibos, & emolumentis undecumque provenientibus, & in qoibuscumque rebus consistentibus, ac distributionibus, etiam quotidianis, & manualibus, Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Abbatialium aliarumque mensarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, Personatuum, Officiorum, Præposituratum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumve quorumlibet cum cura, & sine cura, secularium, & cujusvis Ordinis, Congregationis, & instituti regularium beneficiorum reservatas, seu illarum loco fructus, reditus, & proventus hujusmodi reservatos, sivè per viam cassationis, & novæ reservationis, sive simplicis translationis, seu aliàs quomodolibet hactenus à Sede Apostolica concessa sunt, & in futurum tam per Nos, quàm per Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem prædictam concedentur, eorundem privilegiorum, indultorum, & facultatum vigore dimidiam dumtaxat, seu dimidiâ minorem partem ipsarum pensionum, seu fructuum, redituum, & proventuum illarum loco reservatorum hujusmodi, quas, & quos vigore primæ reservationis seu in eos factæ translationis de præsenti percipiunt; & pro tempore percipient, seu legitimè percipere possunt, & poterunt, respectivè transferre valeant.

Et hic speciatim enumeratæ

Ad dimidiam partem restringuntur.

§. 4. Ita tamen ut ejusmodi translationes, si servatâ ceteroqui dictorum privilegiorum, indultorum, & facultatum, ac præsertim quoad quantitatem pensionum, & fructuum transferendorum in eis expressam formâ & dispositione, factæ fuerint, tametsi fructus, reditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ac distributiones, etiam quotidianæ, & manuales mensarum, aliorumque beneficiorum hujusmodi, pensionum, & fructuum reservatorum oneribus ultra eorum medietatem adhuc gravata remanerent, nihilominùs validæ, firmæ, & efficaces existant, nec ex capite excessus medietatis fructuum aliorumque prædictorum, in vim prædictæ Constitutionis Urbani Prædecessoris, quam hac in parte quoad futuras translationes nullius roboris, & momenti fore decernimus, ullo modo impugnari possint, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

Illæsis translationibus debito ordine factis.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet, etiam specificâ & individuâ mentione digni,. ac Cardinalatus honore fulgentes, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, piâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari.

Decretum super omissis.

§. 6. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios aliosve quoslibet quàcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula sublata & decretum irritans.

§. 7. Non obstantibus, facultatibus, privilegiis, indultis, aliisque præmissis, ac de jure quæsito non tollendo, & quod Cardinales prædicti sub regulis, & Constitutionibus faciendis non comprehendantur, cæterisque nostris & Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non prædictâ Urbani Prædecessoris, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis præfatis, aliisve personis, & Collegiis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariis.

§. 8. Ut autem præsentes litteræ omnibus facilius innotescant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe publicari, & affigi, sicque publicata omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ fuissent.

Præsentes publicandæ.

§. 9. Ipsarum verò præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicu-

Transumptorum fides.

jus

jus personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem tam in judicio, quam extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. 7. Februarii 1678. P. A. secundo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 7. Februarii 1678. Pontificatus nostri Anno secundo.

J. G. SLUSIUS.

IV.

Obedientia Superioribus præstanda Quitensis aliatumque in Indiâ Provinciarum Religiosis injungitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Bullæ præsentis occasio.

§. 1. EXponi nobis nuper fecit Dilectus filius Dominicus Valvasorius Mediolanensis Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod in Provinciis Indiarum, & præsertim Quitensi dicti Ordinis non raro evenit, ut post solemnem celebrationem Capitulorum Provincialium habitam in Loco specialiter ad id designato post legitimam electionem Prioris Provincialis per scrutinium factam à majori parte Electorum unanimi consensu in unum intendentium post electi Prioris Provincialis confirmationem à Præsidente Capituli publicè promulgatam & post cæteras electiones tum Definitorum, & Visitatorum, tum Priorum Localium, ac Doctrinariorum ritè similiter expeditas, vix hujusmodi electionibus factis, aut imminente ejusdem Capituli dissolutione, vel immediatè post absolutionem, ac etiam post aliquot menses, imò, & annos quibus tam Prior Provincialis, quàm cæteri Superiores legitimè, ut præfertur electi, respectivè munere suo pacificè functi fuerint, nihilominus nonnulli malo spiritu adducti, eo quod fortassis in prædictis Capitulis non obtinuerint ea, quæ sibi anteà consequenda proposuerant, & altè cordi hærebant obtinenda, contra jam electum, confirmatum, & actualiter exercentem officium Provincialatus potissimè insurgant, ac etiam contra Definitores, Visitatores, reliquosque Priores Locales, & Doctrinarios eisdem debitam denegantes obedientiam, honorem, & prælationem, vanasque causas tantæ contumaciæ adducentes, quinimò ad aliam electionem potissimè Prioris Provincialis tumultuosè, & clandestinè irrumpant, & ad Tribunalia secularia causam sæpè per viam (ut vocant) auxiliatricem deferunt, contendentes super validitate, aut nullitate electionis prædicti Prioris Provincialis cæterarumque electionum; unde Provincia illa miserrimè turbatur.

Quæ est denegata à quibusdam Quitensis Provinciæ Religiosis Prioribus Provincialibus reliquisque Superioribus ritè electis debita obedientia.

Prætextus.

Incommoda inde fluentia.

§. 2. Tunc enim in dubium vocantur receptiones Novitiorum ad regularem habitum, solemnes eorundem professiones, facultates ad excipiendas confessiones, institutiones Doctrinariorum, seu Parochorum pro administratione Sacramentorum, sententiæ translatæ in auctoritatem rei judicatæ tum absolutoriæ, tum condemnatoriæ à prædicto Priori Provinciali vel Definitorio aut à Prioribus Localibus prolatæ, cæterique actus judiciales & extrajudiciales utilitatem publicam, vel privatam respicientes pro nullis, & invalidis habentur, utque pertinaciùs in sua persistant obstinatione, non obtentâ à Superioribus facultate veniendi Romam, longa suscipiunt itinera, & ad longum tempus contra præscriptum constitutionum Ordinis prædicti, ac decretorum hujus Sanctæ Sedis, vagantur.

Causa rei Vicario delatæ.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, ob immanem terræ, marisque ab hac alma Urbe Indiarum distantiam, non facilè succrescentibus hujusmodi malis opportuna possit a Superiore Generali dicti Ordinis aptari medela, Nobis proptereà dictus Dominicus Vicarius Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolutio ad effectum.

§. 4. Nos igitur effrænem illam Licentiam insurgendi contra Superiores eisque debitam obedientiam denegandi compescere, ac Provinciarum prædictarum quieti, quantum nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, dictumque Dominicum Vicarium Generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus, ut si in Quitensi, vel aliis Indiarum Provinciis prædictus electio Prioris Provincialis facta fuerit per scrutinium secretum à majori parte Electorum, eaque à Præsidente Capituli successivè confirmata, omnes, & singuli Provinciarum hujusmodi respectivè Religiosi, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & dignitatum seu officiorum per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac etiam majoris excommunicationis pœnis ipso facto incurrendis teneantur, non solum ab aliâ electione Prioris Provincialis abstinere, sed etiam ipsi Priori Provinciali, seu Rectori Provinciali, aliisque, ut suprà respectivè electis, & institutis, secutâ confirmatione prædictâ à Præsidente factâ, debitam exhibere obedientiam tam in temporalibus, quam in spiritualibus, non obstante quâcumque protestatione, aut appellatione, etiam post confirmationem hujusmodi factâ, vel interpositâ de Jure.

Indiarum Religiosi Provinciali ritè electo subjiciuntur.

Idque sub pœna inhabilitatis & excommunicationis.

Non obstantibus etiam Electionis defectibus.

§. 5. Nos enim ad hunc effectum ex certâ scientiâ, & de Apostolicæ potestatis plenitudine suppletos intelligi, ac pro suppletis haberi volumus omnes, & singulos alios defectus, etiam substantiales juris, & facti, si fortè intervenerint in supradictis electionibus, & confirmationibus, illasque per quoscumque Judices, etiam Palatii Apostolici Auditores quoad omnes, & singulos juris effectus haberi, & judicari tamquam legitimè, & Canonicè factas, interim, & quousque ad Quitensem, seu alias Indiarum Provincias prædictas respectivè Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis ejusdem Ordinis determinatio pervenerit, legitimeque de eâ constiterit, & intimata fuerit, quibus de Jure constare, & intimari debet.

Nec lite pendente super validitate aut nullitate Capituli.

§. 6. Quod si lite pendente super validitate, seu nullitate Capituli Provincialis, vel cujuscumque electionis instet dies præfixus celebrationi novi Capituli Provincialis, possint nihilominus, & teneantur omnes Electores ad Locum destinatum convenire, & juxta Sacros Canones, Concilii Tridentini decreta, ac Apostolicas, & dicti Ordinis constitutiones novum Capitulum Provinciale hujusmodi celebrare, nec ratione talis litis pendentiæ, seu nullitatis prætensæ quisquam contra ipsius Capituli validitatem coram quocumque Tribunali ullomodo quicquam opponere possit.

Nec superveniente sententiâ annullatoria.

§. 7. Idemque fit, & intelligatur, etiamsi post dictum Capitulum Provinciale congregatum, supervenerit ad Provinciam, vel ei intimetur sen-

tentia annullatoria Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis, aut nova creatio Prioris Provincialis, seu Rectoris Provincialis, aliorumque Officialium, quæ omnia ad effectum annullandi Capitulum Provinciale congregatum, seu etiam peractum, prout supra dictum est, tamquam inutilia, ac si nullatenus emanassent omnino habeantur, & judicentur, proindeque Capitulum prædictum Provinciale ita, & prout supra celebratum ab eodem Priore, seu Vicario Generali confirmari debeat, dummodo alias canonicè & legitimè celebratum sit.

Cujus tamen publicatio propterea non differenda.

§. 8. Ne tamen ex hoc aliquis ullo modo occasionem sumere possit, malitiosè occultandi, alterandi, seu differendi exhibitionem, & publicationem quarumcumque Litterarum, in quibus contineatur annullatio, vel nova creatio Electorum, in capite, tum in membris, si fortè à Priore, vel Vicario Generali ita provisum sit, teneatur sub eisdem pœnis, & censuris ille, etiamsi sit Prior Provincialis actualis, ad cujus manus litteras hujusmodi pervenire contigerit, ipsas manifestare vel intimare illi, vel illis, quibus de Jure manifestari, seu intimari debent.

Præsentes quoque debitis in locis promulgandæ.

§. 9. Cæterum, ut nemo præsentium Litterarum ignorantiam prætendere possit, volumus, ut illæ statim atque ad Quitensem aliasve Indiarum Provincias prædictas respectivè pervenerint, publicentur, perpetuisque futuris temporibus in singulis earundem Provinciarum Capitulis Provincialibus, post recognitionem Præsidentis, ipse, antequam ad aliquam electionem deveniatur, teneatur mandare, ut omnibus capitulariter congregatis, ipsæ præsentes Litteræ una cum reliquis Constitutionibus de more legendis, legantur, salvâ tamen semper in præmissis authoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum roborans & irritans.

§. 10. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 12. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die 24. Martii 1678. Pontificatus nostri anno secundo.

Dat. 24. Martii 1678. Pontif. Anno secundo.

J. G. SLUSIUS.

Privilegia nonnullis Sanctitatis suæ Familiaribus concessa.

V.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Familiarium nomina.

VEnerabilibus Fratribus Antonio Pignatello, Archiepiscopo olim Larissen. Episcopo Licien. cubiculi nostri Præfecto, Stephano de Augustinis Archiepiscopo Heracleæ, Datario, & Horatio Matthæo, Archiepiscopo Damasceno, Palatii nostri Apostolici, ac Josepho Eusanio Episcopo Sorphyrien. Sacrarii nostri respectivè Præfectis, nec non dilectis filiis Magistris Joanni Gualtero Slusio Leodien. Secretario Brevium nostrorum Secretorum, Joanni Baptistæ de Luca Venusien. Auditori nostro, & Mario Spinulæ Januen. in utrâque Signaturâ nostrâ Referendariis, Litterarum nostrarum in formâ Brevis quæ ad Principes scribuntur, Secretario, Prælatis domesticis nostris, ac Camillo Mugiasco Comen. Pincernæ, Petro Joanni Bernardi Vencien. Architriclino, Thomæ Odescalco Vestiario, & Elemosynario secreto, Joanni Francisco Ripæ, & Hieronymo Peregrino Comen. Francisco Antonio Cavedono Venusin. Hugoni Humberto de Servient. Gratianopolitan. Antonio Albertino Neapolitan. Matthæo Santini Lucan. Augustino Favorito Lunen-Sarzanen. notarum arcanarum Secretario, & Francisco Santuccio Romano, Medico Secreto, Cubiculariis intimis, seu Secretis, & Francisco Liberato Sutrin. Subdatario, ac Joanni Puccio Politianen. & Michaeli Angelo Boldrino Cortonen. Capellanis Secretis, nec non Josepho Sancti Fiamma Comen. Carolo Antonio Prosperi Hortan. Josepho Tiberio Quadri Romano, & Deodato Bovio Mantuan. respectivè Civitatum, vel Diœcesium Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis, cubiculi nostri Adjutoribus familiaribus, continuis commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exorditur a Familiaribus favendi consuetudine.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia, devotos & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare & ornare, nec non specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Motu proprio creat Sedis Apostolicæ Notarios, Palatii Comites, Equites, Nobiles Romanos, & Urbis, aliarumque Civitatum Cives.

§. 1. Hinc est, quòd nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenùs impendistis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, nec non ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras, etiam familiari experientiâ juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à Jure vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de merâ liberalitate, & certâ scientiâ nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemliber vestrum respectivè

in Noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſinè tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolicâ auctoritate tenore præſentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, nec non auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen. Bononien. Ferrarien. & Beneventan. omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Eccleſiæ, mediatè, vel immediatè ſubjectorum Cives cùm omnibus juribus, juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis, & conſuetis creamus, ac conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conſcribimus; Vobiſque, etiamſi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxtà decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non defetatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino ſublatas, ita ut nedùm quoad criminalis, ſed etiam quod civilia ſubjaceatis Ordinariis, ac citrà facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætenſa; ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inanè exiſtat quicquid ſecùs per vos aut quemlibet veſtrum reſpectivè attentari contigerit) nec non Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, ac Secularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum vacantium, aſſecutione, & exercitione, tàm in Urbe, quam in omnibus, & ſingulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, nec non ſeſſionum, & conventuum, utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æquè principaliter, ac ſi privilegia, facultates exemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque Litteris, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps nomine veſtro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de Nobili genere ex utroque parente procreatos, nec non Romanæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives prout libuerit, vos inſcribere, & illis ſubſcribere valeatis, ac pro veris, & non factis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque illud fuerit cum iis ſubſcriptionibus ſubreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus cenſeatur.

Præſervatur Concilii Tridentini reformatio, & in quibuſdam Privilegium reſtringitur.

Permittuntur gentilitia Suæ Sanctitatis inſignia.

§. 2. Nec non honoris causâ inſignia gentis noſtræ ſivè integrè, ſivè cùm veſtris reſpectivè compoſita geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eximuntur durante ſervitio à decimis, impoſitionibus, taxis, vectigalibus ac tributis.

§. 3. Et inſuper vos veſtraque beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque Locorum, Regnorum, & Provinciarum, nec non in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac ſe moventia, nec non actiones, & jura præſentia, & futura cujuſcumque qualitatis, & quantitatis, naturæ ac cujuſvis etiam annui valoris fructus, reditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro veſtris, ac familiarum veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis, etiam charitativis, nec non vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, parangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus tàm urbanis, quàm ruſticis, ordinariis, & extraordinariis realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, & pontium, portarum & moliturarum & mercium, cujuſcumque generis tranſitus, ſeu paſſus, & vectutæ etiam in aliud territorium, ſeu Provinciam, terrâ, mari, & flumine, nec non equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quâcumque aliâ quantumvis gravi, & graviſſimâ causâ (pro ſubventione contrà infideles dumtaxat exceptâ nunc & pro tempore impoſitis, ita quod vos, & quilibet veſtrum nihil omninò horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmodi redemptores, conductores & exactores quocumque privilegio, exemptione & facultate ſuffultos aliàs, quam ut præfertur valeatis coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtiteritis dumtaxat) eximimus & liberamus.

Indultum retinendi duo beneficia ſub eodem tecto, in tribus Eccleſiis.

§. 4. Ad hæc vobiſcum, & cum quolibet veſtrum reſpectivè, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum curâ, aut dignitas etiam major & principalis, Canonicatus & præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi alicui veſtrum, aliàs Canonicè conferantur, aut quiſque veſtrum eligatur, præſentetur, aut aliàs aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere, dummodò alia omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis retinere:

Indultum non reſidendi durante ſervitio, & in abſentia percipiendi fructus.

§. 5. Nec non etiam quamdiu nobis inſervieritis tantùm in beneficiis Eccleſiaſticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis curâ animarum Parochianarum) per vos pro tempore reſpectivè obtenti etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio, perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Eccleſiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis poſt Pontificalem majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini, nec per Locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſitis, omneſque & ſingulos nihilominus veſtrorum beneficiorum obtentorum fructus, reditus & proventus durante ſervitio prædicto cùm eâ integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cùm quâ illos perciperetis, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſivè locis perſonaliter reſideretis, percipere, exigere & levare:

Suſcipiendi Ordines terminato ſervitio etiam extra tempora & ſine Ordinarii licentia.

§. 6. Ac interim vel poſtmodùm, ſi volueritis, in Romanâ Curiâ, vel extrà eam à quocumque quem malueritis, Catholico Antiſtite, gratiam & communionem ejuſdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad

omnes

omnes, & Sacros Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extrà tempora à Jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis, etiam in altaris ministerio ministrare:

Audiendi Jus Civile, legendi & causas Ecclesiasticas & civiles patrocinandi.

§. 7. Nec non etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates & officia obtinueritis, Leges, & Jura civilia, etiam publicè in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodò trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, Jura etiàm publicè docere, atque Judicis, Advocati & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantùm exercere liberè & licitè possitis & valeatis, auctoritate & tenore prædictis de speciali dono gratiæ dispensamus.

Eligendi Confessarium, qui à censuris & reservatis absolvere & vota commutare valeat.

§. 8. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum Secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vitâ cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunitionis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à Jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolicâ auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores, Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet à contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm, in vitâ, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sinè tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolicâ absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, nec non vota quæcumque (ultramarino visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Conceditur Facultas pensiones etiam aliàs translatas ad summam usque 300. ducatorum transferendi.

§. 9. Vobisque ulteriùs, & cuicumque vestrum respectivè, ut quicumque Loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ tam in dictâ Curiâ quàm extrà eam, ad id per vos respectivè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium ac Episcopalium & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cùm curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quomodocumque & qualitercumque qualificatorum fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summâ videlicet trecentorum ducatorum Auri de Camerâ, quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respectivè placuerit, simul vel successivè in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare & extinguere, ac postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones & emolumenta hujusmodi usque ad summam & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo & formâ, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, nec non subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in quâ tunc eritis, integre persolvendas, servatâ tamen formâ Constitutionis Nostræ super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratiâ indulgemus.

Facultas testandi & de possessionibus ad summam usque sex mille ducatorum quomodolibet etiam sine solemnitatibus disponendi.

§. 10. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus, ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, nec non Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, reditibus, & proventibus, vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, nec non emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, reditibus, & pensionibus annuis, nec non vestrâ, & cujuslibet vestrum industriâ, &

labo-

labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quâvis occasione, vel causâ, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecuniâ numeratâ, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tàm in dictâ Curiâ quàm extrà eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camerâ, pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, reditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servatâ tamen formâ Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tàm pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & usum, ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrûm absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm causâ mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scripturâ etiam minus solemni coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedulâ solâ manu vestra scriptâ, vel scripturâ, & alias in omnibus, & per omnia, prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsâ Curiâ, & in mortis articulo, etiam nullâ factâ mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio modo valeat & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolicâ earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Liberantur a spolio, & conceditur bonorum ad hæredes seu familiares delatio.

§. 11. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quòd si vos ab intestato, & sine ullâ, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redituum & proventuum, prædictorum dispositione in dictâ Curiâ, vel extrà eam tàm continuâ, quàm interpolatâ inibi cujuslibet vestrûm respectivè mansione, ac etiam extrà Beneficia vestra, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nullâ subsistente causâ, ab humanis decedatis, omnia & singula bona, res & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, nec non spolia cujuscomque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis Successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de aliâ dispositione, vel intentione vestrâ scriptura, etiam minus solemnis, secùs appareat, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omninò exequi, & adimplere, illisque se conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Dispositiones confirmantur & defectus supplentur.

§. 12. Et nihilominùs quæcunque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis, etiam nullâ, vel minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus suprâdictis, etiam in favorem consanguineorum, & prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus indè secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient ex nunc, prout ex tunc, contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, nec non substantiales, aliosque defectus quoscunque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quòd specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Super Prædictis non molestandi.

§. 13. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, nec non Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, nec non Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque, cujusque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quâvis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, nec non testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi Executores prædictos directè, vel indirectè, quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquomodo, vel perturbare.

Clausulæ præservativæ.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque Litteras, & testamenta, donationes, dispositiones, & alia quæcunque, nec non quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quàm etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, ac in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intrà Curiam, aut in quacunque alia mundi parte extra Ecclesias, & Beneficia personalem residentiam requirentia qualitercunque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nullâ subsistente causâ non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub Litteris rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri contra quoscunque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, nec non Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos, extra illam quomodocunque decedentes, septimo Kalend. Decembris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscunque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscunque causis, quantumcunque maximis urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam à Nobis, & Sede prædictâ hactenùs, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori data, etiàm cum derogationibus, & clausulis, etiàm derogatoriarum derogatoriis irritantibusque, & aliis Decretis, per vos eligenda apponendis, & latissimè specificandis, reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, nec non perpetuâ firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocunque sortiri potuerunt ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac Nos, & Ca-

metam

meram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas, confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seù quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seù aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantùmlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sivè indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seù confirmatione illius vobis quomodòcunque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenùs teneri, nec ad id ullâ unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, nec non pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Designantur Executores.

§. 16. Quocircà Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto Filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostrâ easdem præsentes Litteras, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscunque quâvis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodòlibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuraa, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione propositâ, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatur contrariis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam ad Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterùm edendia Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenùs observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris Nostri, tertiam partem bonotum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponentis, nec non ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones fructus in absentiâ percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecunque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dictâ Camerâ intrà certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini; ac similis rec. mem. Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterùm non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, nec non Legibus, etiam Imperialibus & municipalibus, tam Urbis, quàm aliarum Civitatum & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum & Hospitalia prædictorum, nec non quorumvis Collegiorum & officiorum dictæ Curiæ & Regnorum, Provinciarum & Urbis ac aliarum Civitatum & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis & Consuetudinibus, stabilimentis, usibus & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis Litteris Apostolicis contrà ea, nec etiam ab alio vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenùs, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Annianis, Capitulia, Conventibus, Civitatibus & locis aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, Civitatibus & locis aliisque personis, etiam particularibus, nec non Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque collegio, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum & onerum Exactoribua & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientiâ similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac Statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresè, vel tacitè quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorundem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam origginarios Cives, ant aliàs certo modo in illia expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcunque dicti Hospitalis tàm ex ejus institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, pensionibus Clericis secularibus, & aliis personis, etiam Apostolicâ

licâ auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicatæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascunque Litteras Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de Consilio Cardinalium eorundem fiat, & tùm demùm Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque Litteræ derogationum hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in formâ Brevis, aut aliàs Litteras diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quòd illarum effectum sortiantur de consensu Magistri & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expressè derogamus, ac derogatum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscunque.

Ante usum Notariatus fidei confessio & fidelitatis juramentum præstandum.

§. 18. Volumus autem, quòd antequàm gratiâ creationis in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, & suprà factâ perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ professionem fidei juxtà articulos pridem à Sede prædictâ propositos expressè emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omninò teneamini.

Transumptorum fides.

§. 19. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio & extrà, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Indulta testandi & pensiones transferendi non suffragantur iis qui ea aliis obtinuerunt.

§. 20. Volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, quorum respectivè etiam familiares & continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes Litteræ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1678. Pontificatus Nostri anno tertio.

Die 5. Novembris anno 1678. P. A. tertio.

J. G. SLUSIUS.

VI.

Constitutio Confirmatoria Litterarum patentium à Provinciæ Quitensis Vicario Generali super Cellæ emptione datarum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Procuratoris de emptione facta expositio.

§. 1. EXponi nobis nuper fecit Dilectus Filius Franciscus Montanno Frater expressè Professus, & Procurator Provinciæ Quitensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini in S. Theologia Magister, quòd cùm dicta Provincia quandam Cellam intrà Clausuram Conventus S. Philippi Oppidi Madriti ejusdem Ordinis Toletan. Diœcesis existentem, pro usu & habitatione Procuratoris ejusdem Provinciæ, pro tempore existentis sub certis conditionibus tunc expressis emisset, Dilectus etiam Filius Dominicus Valvasorius Vicarius Generalis dicti Ordinis vigore facultatis sibi super hoc à Congregatione Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositâ attributæ, emptionem Cellæ hujusmodi, cum omnibus & singulis conditionibus, aliisque in publico desuper confecto Instrumento contentis, confirmavit & approbavit, & aliàs prout pleniùs continetur in ejus patentibus litteris desuper emanatis tenoris qui sequitur, videlicet.

Vicarii Litteræ Patentes.

Magister Fr. Dominicus Valvasorius Mediolanensis, totius Ordinis Eremitarum S. P. Augustini Vicarius Generalis Apostolicus. Cùm nihil necessarium magis Religiosis sit, quàm Cellæ provisio, quæ proprios eorum locus est, in quo à cæteris semoti degunt, & privatis orationibus post communes preces Deo famulantur; Idcircò Provincia Nostra Quitensis in Conventu Nostro Sancti Philippi Matriti prudenti judicio Cellam emit, in quâ sui pro tempore Procuratores suique Alumni, qui ad publica Provinciæ ejusdem peragenda negotia sunt destinati, commodiùs ibi, ac religiosiùs degere possint; utque prædicta emptio firmiùs subsistat, & si quis defectus in eâ irrepserit, opportunè sanetur, benè, ac sapienter Sacræ Congregationi Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium supplicem libellum porrigendum curavit tenoris sequentis videlicet.

Libellus S. R. E. Cardinalibus porrectus.

Eminentissimi, & Reverendissimi D. D. Fr. Franciscus Montano Procurator Provinciæ Quitensis in Indiis Occidentalibus, atque in S. Theologia Magister humiliter exponit EE. VV. quòd aliàs prædicta Provincia per Scripturam publicam emit à Conventu Sancti Philippi Matritensis quamdam Cellam intrà clausuram existentem pro usu, & habitatione sui pro tempore Procuratoris, pro pretio mille & sexcentorum ducatorum monetæ de Vellon, ut vocant, cum effectu exhibitorum sub sequentibus conditionibus, videlicet.

Emtionis Conditiones.

Prima, quòd prædicta Cella perpetuis futuris temporibus sit Provinciæ Quitensis, maneatque sub ejus, & sui pro tempore Procuratoris dispositione, absque eo quod Provincia Castellæ, ejus Provincialis, nec prædictus Conventus Matritensis de prædicta Cella disponere, aliquid in ea innovare, alterare, vel diminuere in toto, vel in parte possint.

Secunda, quòd Provintia Quitensis, ejusque pro tempore Procuratores eidem Cellæ, utpote sui juris, de rebus & supellectilibus Religiosis convenientibus, & necessariis providere possit. Et quòd si aliquandò contigerit, prædictum Conventum Matritensem ædificium pro parte ad portam curruum ut vocant, respiciente, extendere, seu continuare; Tunc illa pars prædictæ Cellæ correspondens assignanda sit eidem Provinciæ Quitensi, quatenùs ipsa propriis expensis prædictam partem ædificet pro commodiori habitatione eorumdem Procuratorum.

Tertia, quòd si ejusdem Provintiæ Quitensis aliquis ex Patribus pro tempore Procuratoribus, in eâdem Cellâ è vivis decedere contigerit; tunc nec prædicta Provincia Castellæ, neque Conventus Matritensis quicquam ex mobilibus, vel suppellectibus in prædictâ Cellâ manentibus, seu ad eam pertinentibus ullomodo prætendere possint; Sed ea omnia usui Patrum Procuratorum prædictæ Provinciæ Quitensis omninò reserventur & relinquantur.

Quarta, quòd ut omnibus innotescat, & etiam ex notorietate constet, prædictam Cellam ad Provinciam Quitensem jure optimo pertinere, ipsius nomine prædicti Procuratores titulo, & inscriptione prædictum jus declarante, illam insignire possint.

Quinta, qood si dictus pro tempore Procurator extrà Conventum, & Villam Matritensem absentiam fecerit, tunc alicui Religioso sibi beneviso de familia ejusdem Conventus cum notitia R. P. Prioris Localis pro tempore existentis, clavem ipsius Cellæ relinquere debeat, consimilem clavem apud se retinendo. Quæ omnia, & alia perpetuitati, securitati, & omnimodæ indemnitati prædictæ Provinciæ Quitensis favorabilia, latiùs & expressè constant ex Instrumento rogato per Acta Vincentii Suares Notarii Regii de numero ejusdem Villæ Matritensis sub die 12. Decembris 1675. Cujus datur collationata copia ad quod &c.

Confirmatio à Congregatione expetita.

Cùm autem prædicta Provincia Quitensis ex illo tunc tempore emptionis in quietâ, & pacifica possessione prædictæ Cellæ maneat, eamque titulo & inscriptione ad effectum in quartâ conditione relatum insigniverit, & in partibus tam remotis constituta summoperè desideret jus suum omninò roboratum, & munitum habere; supplicat humilis Orator nomine prædictæ Provinciæ EE. VV., ut prædictam emptionem unà cum omnibus, & singulis conditionibus, obligationibus & clausulis, in prædicto Instrumento contentis, & expressis, auctoritate Apostolicâ in formâ specificâ approbare & confirmare dignentur, supplendo omnes & singulos defectus juris & facti, si qui irrepserint. Tantique memor beneficii &c. Cui supplici Libello benignissimè rescriptum fuit in hac forma. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali Ordinis, benignè commisit P. Vicario Generali ejusdem Ordinis, ut veris existentibus narratis, & quatenùs prædicta Cella sit intrà Conventum Matriti ejusdem Ordinis sita, petitam confirmationem pro suo arbitrio & conscientiâ, Oratori impertiatur. Romæ 22. Aprilis 1678. Cardinalis Caspar Carpineus. J. B. Archiepiscopus Januen. Secretarius.

Et impetrata.

Cujus vigore à Vicario Emtio tenore præsentium approbatur.

Cùm igitur ex prærecensito Instrumento nobis præsentato, & ex aliis fide dignis testimoniis liquidò constet de ennarratorum veritate, & quòd prædicta Cella intrà Conventum Nostrum S. Philippi Matritensis sit sita: Nos propterea justis Provinciæ Nostræ Quitensis petitionibus inclinati, tenore præsentium, & auctoritate Nobis concessâ à S. Congregatione in præinserto Decreto, omnes & singulos, tàm juris, quam facti defectus, si qui irrepserint in prædictæ Cellæ emptione sanamus, & sanatos esse censentes, eamdem emptionem cum omnibus & singulis suis conditionibus, obligationibus, & clausulis contentis, & expressis in prærecensito Instrumento rogato per Acta Vincentii Suares, ad quod &c. approbamus, & confirmamus, & approbatam & confirmatam esse volumus, & declaramus. Præcipimus autem R. P. Provinciali Provinciæ Castellæ, & R. P. Priori Locali Conventus Nostri Sancti Philippi Matriti nunc, & pro tempore existentibus, in meritum salutaris obedientiæ, sub privationis graduum & Officiorum, vocisque activæ & passivæ, & in subsidium, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam hâc una pro trinâ Canonicâ monitione præmissâ in his scriptis, licèt inviti, ferimus, aliisque Nostro, & Successorum Nostrorum arbitrio ipso facto incurrendis pœnis, ne sub quovis prætextu, aut quæsito colore per se, vel per alios, directè, vel indirectè contrà prædictam emptionem, seu contrà prædictam Provinciam Quitensem, vel contrà ejus pro tempore Procuratorem, quoad liberam dispositionem, usum, vel possessionem prædictæ Cellæ attentare, vel innovare respectivè audeant, sed potius in casu necessario tam Provinciam Quitensem, quàm ejus pro tempore Procuratorem, sub iisdem pœnis in suo jure, usu & possessione dictæ Cellæ respectivè ponant, conservent, restituant & manuteneant. Volumus autem, quod Superior Localis Conventus Nostri Sancti Philippi Matritii Authenticam harum nostrarum Litterarum copiam in communi registro ejusdem Conventus apponi, ac registrari curet, ut de juribus Provinciæ Quitensis perpetuò constare possit. Datum Romæ in Conventu Nostro Sancti Augustini die 22. Julii 1678. Fr. Dominicus Valvasorius V. G. Apostolicus licèt indignus Ordinis Eremitarum Sancti Patris nostri Augustini &c. nostri Muneris affixo Sigillo. Locus † Sigilli.

Præsentes exactè observari.

Registrari præcipiuntur.

Et Apostolica confirmatione munitur.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Franciscus Procurator præmissa, quo firmiùs subsistant, Apostolicæ quoque confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret; Nos ipsius Francisci Procuratoris votis hac in re, quantùm cum Domino possumus favurabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium Consilio emptionem prædictam à dicto Dominico Vicario Generali confirmatam & approbatam, ut præfertur, expeditasque desuper illius patentes Litteras præinsertas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Salvâ tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum roborans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quàvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, *fel. record.* Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, ejusque Provinciarum Quitensis & Castellæ, ac Conventus prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1678. Pontificatus nostri Anno tertio.

D. 20. Decembris 1678. P. A. tertio.

J. G. SLUSIUS.

Gene-

VII. Generalis & Vicarii Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini in Provinciâ Quitensi Constitutiones & Decreta pro pace ejusdem Provinciæ conservanda, confirmantur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN Supremo militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo licèt meritorum nostrorum suffragio constituti, ea quæ à Religiosorum Ordinum Superioribus pro salubri eorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati sunt, directo ac felici gubernio, paceque religiosâ, ac fraternâ animorum concordiâ inter eos stabiliendâ & solidandâ, providè prudenterque constituta sunt, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici nostri muniminis præsidio, cum id à nobis petitur, libenter roboramus.

Indicantur Decretorum auctores. §. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit Dilectus Filius Franciscus Montano Frater expressè Professus, ac Procurator Provinciæ Quitensis in Indiis Occidentalibus, Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini in Sacra Theologia Magister, quòd cum Ven. Fr. Nicolaus Olina Episcopus Cottonen. alias dùm in minoribus constitutus, Generalatus dicti Ordinis munere fungebatur, litibus & dissidiis, quibus Provincia prædicta vexabatur, finem imponere, illisque ansam in futurum præcidere cupiens, causis & instrumentis, quæ eadem Provincia ad ipsum remiserat, sedulò examinatis, nec non dicto Francisco Provinciæ prædictæ Procuratore, ac dilectis pariter filiis Augustino de Montesdoca, & Josepho della Concha ejusdem Ordinis Professoribus, in Sacra Theologia etiam Magistris in judicium contradictorium non semel vocatis, sæpiusque etiam privatim auditis, de prudenti consilio Assistentium Ordinis prædicti, pro antedictæ Provinciæ Quitensis reformatione, & bono regimine nonnulla Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes die 20. Octobris 1677. condidisset, illaque sub intermìnatione Divini judicii, & sub quibusdam pœnis per transgressores incurrendis inviolabiliter observari præcepisset; Dilectus etiam Filius Dominicus Valvasorius Vicarius Generalis dicti Ordinis, ut lites, & contentiones, quæ non infrequenter, tùm in celebratione Capitulorum Provincialium, tùm aliis in occasionibus Religiosorum dictæ Provinciæ pacem turbare poterant longiùs eliminarentur, die 30. Julii 1678. de consilio suæ Congregationis alias nonnullas super præmissis provisiones fecit, ac Decreta, Statuta, Ordinationes, Declarationes, & Provisiones hujusmodi in unum corpus redigi, & in capitula, seu articulos distingui mandavit tenoris qui sequitur, videlicet.

Recensentur Decreta ipsa, quæ præcipiunt.

De Constitutionibus Apostolicis observandis, conventiculis removendis, cum restrictione quoad Electores. I. Et primò cùm experientiâ didicerimus, ex Capitulorum Provincialium celebratione, lites ac discordias præcipuè oriri: Volumus quod Pater Præsidens Capituli Provincialis, durante officio sibi commisso, Apostolicas & Religionis Constitutiones, tùm in spiritualibus, tum in temporalibus diligenter ab omnibus, & singulis observari faciat: Omnia Conventicula (& præsertim de nocte tempore silentii) penitus removeat, transgredientes & inobedientes, juxta earumdem Constitutionum præscriptum corrigendo, & ad obedientiam cogendo; non tamen possit aliquem ex Electoribus per modum carceris, vel custodiæ in cellis claudere, nisi facto priùs processu ob formalem inobedientiam, vel alium gravem excessum, qui similem pœnam mereatur, salva tamen semper Electorum libertate, etiam circà tractatus licitos de electione facienda, nec non de meritis eligendorum.

De iis quæ circà electionem Judicum causarum sunt observanda. II. Decernimus, quòd Pater Præsidens, antequàm Judices causarum eligantur, neque per se solus, neque cum aliis sub quolibet motivo, vel prætextu etiam qualificandi, aut legitimandi Patres, qui in imminente Judicum causarum electione activam, vel passivam vocem habere debent, ex iis aliquem una, vel altera voce privare, vel à prædictâ electione excludere, aut privarum, vel exclusum declarare possit: Inhærentesque præterea Constitutioni Apostolicæ Pauli V. de die 14. Julii 1614. incip. Nuper à Nobis &c. & Decreto Sacræ Visitationis Apostolicæ de die primâ Aprilis 1601. sub Clemente Octavo, etiam decernimus & mandamus, ut prædictorum Judicum causarum electio Canonicè, ac per schedulas secretas, nullaque facta per P. Præsidentem propositione in posterum fiat; Et quòd in hujusmodi electione Pater Provincialis, seu Rector Provinciæ, primus & secundus Definitor cum interventu *P.* Præsidentis Capituli munere Scrutatorum fungantur: Item quòd prædicti Judices Causarum de cætero nullo modo eligantur, nisi ex iis Patribus, qui sunt de corpore Capituli, quos omnes & singulos habiles, & idoneos ad ejusmodi officium indifferenter haberi volumus & declaramus; In eorum verò electione suffragium ferant omnes & singuli, qui vigore Constitutionum, Statutorum, Declarationum, vel Privilegii, seu aliàs vocem activam ad Provincialis electionem proximè futuram pro illo tunc habuerint, seu in quasi possessione eligendi fuerint; irritum ac inane ipso facto & absque alia declaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

De modo eligendi Definitores. III. Statuimus prætereà, ac juxta prædicta Decreta Pauli Quinti, & Sacræ Visitationis Apostolicæ volumus & ordinamus, ut electio quatuor Definitorum actualium, non solùm per schedulas secretas, sed etiam Canonicè in posterum fiat; Ac insuper ut tres Definitores additi, seu in supplementum ab omnibus Electoribus, eadem unicâ suffragatione ac iisdemmet schedulis secretis, quibus prædicti quatuor Definitores actuales eliguntur, de cætero eligantur: Si autem evenerit, quòd tàm prædicta electio quatuor Definitorum Actualium quàm Judicum Causarum, Patris Provincialis, Visitatorum Provinciæ, vel aliorum quorumcumque Officialium, qui Canonicè, ac per schedulas secretas sunt eligendi, prima vice non deprehendatur legitimè facta, & subsequuta; Tunc declaramus, & præcipimus, ut inviolabiliter observetur prædicta Constitutio Pauli Quinti, Nuper à Nobis. Ita ut solùm per scrutinium secretum schedulatum, toties iterandum intrà tempus concessum Electoribus ad eligendum, quoties opus fuerit, hujusmodi electio, vel electiones de cætero fiant: Irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De Patris Præsidentis Judicumque Causarum jure circà privationem vocis activæ vel passivæ. IV. Ut lites, & discordiæ, quæ circà auctoritatem, & jurisdictionem P. Præsidentis, & Judicum Causarum frequenter oriri solent, penitùs removeantur; Declaramus prædictos Patres nullam habere auctoritatem, seu jurisdictionem voce activa, vel passiva aliquem privandi, aut ab electione excludendi, neque novos processus ad hos effectus, vel ad aliquem eorum conficiendi, nisi solùm propter casus notorios, intrà duos menses ante electionem Patris Provincialis emergentes, & quatenùs Reo nulla

nulla defensio etiam probabilis de jure competat, ac hujusmodi pœna, vel pœnæ ipso facto incurrantur, vel incursæ fuerint: Priores autem suspensos, & alios quoscumque Reos, qui à Patre Provinciali, & Definitoribus ante prædictos duos menses judicari definitivè non potuerunt, servatis servandis privare poterunt, dummodo tamen casus privationis sint in Constitutionibus expressi, & causa, vel causæ contrà eos judicialiter, & legitimè ad præscriptum Decreti sub numero 24. infrà positi, per Patrem Provincialem, vel per alium legitimam auctoritatem habentem actitatæ & conclusæ, ad Sententiam sint: Aliàs si adversùs aliquem ex Patribus vocem activam, vel passivam habentibus, quæcunque aliæ causæ, informationes, denunciationes, accusationes, vel protestationes deduci contigerit, eùm tempore electionis dolosæ, ac malitiosæ præsumantur, & intrà brevissimum horarum terminum novi processus prout de Jure, & præcipuè circà hujusmodi causas, utpotè altiorem requirentes indaginem, judicialiter substantiari, assertique Rei sioè eorum, ac etiam electionis præjudicio privari, vel ab electione excludi, aut privati, vel exclusi declarari non possint; Eas omnes, & singulas ad præscriptum Nostrarum Constitutionum. *3. p. c. 7. numer. 2. §. 1.* Definitorio scilicet noviter eligendo referant, Et nihilominus ad electionem, & electiones sub protestatione admittantur; Irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes quidquid secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit: Undè verba illa prædictarum Constitutionum ibidem, Ac de habentibus vocem tàm activam, quàm passivam, omnem controversiam dirimant; Et illa §. 4. ejusdem capitis, Si quis noverit causam, propter quam vocem quis activam, vel passivam habere non debeat in præsenti Capitulo, eam referat Judicibus causarum; Conformiter ad hanc declarationem intelligenda esse declaramus, consequenterque omnes, & singulas electiones, quæ sub hujusmodi declaratione in posterum celebratæ fuerint, juxta verba ejusdem Textus sinè vitio, & nullitate quoad hanc partem pertransire, etiam declaramus.

De Vocalium numero & reelectionum motivis exprimendis & adnotandis.

V. Ne Canonica Patris Provincialis electio ob incertitudinem facti possit aliquando in dubium revocari, volumus & præcipimus Patribus Definitorii, ut numerum Vocalium, qui ad electionem activè concurrerunt, & quot favorabilia suffragia quisque passivè ad eam concurrens pro se habuerit, claré & fideliter exprimant in actis Capituli, quæ ad Nos, & Successores Nostros pro confirmatione obtinendâ mittuntur; in quibus etiam diligenter & expressè adnotari mandamus causas, & motiva reelectionum Priorum, si aliquando eorum aliquem in casibus per Constitutiones permissis *3. p. 2. §. 9.* in Priorem ejusdem Conventus reeligi contigerit; secùs reelectionem ex nunc prout ex tunc irritamus & annullamus, irritamque & annullatam esse volumus & declaramus.

De tempore durationis Definitorii Capituli Provincialis.

VI. Ut communis & particularia Provinciæ causæ & negotia, maturâ, quâ par est expediantur consideratione, & Definitorii Patres ad præscriptum nostrarum Constitutionum *3. p. c. 7. num. 15. §. 3.* nihil indefinitum relinquant, quatenùs omnibus ritè ordinatis, Provincia tota usque ad sequens Capitulum Provinciale quiescere valeat in sanctâ pace: quindecim eisdem dies pro termino præfixo assignamus, quibus causæ & negotia ad eos delata examinare, determinare & expedire possint & debeant; non tamen ultrà prædictos quindecim dies Definitorium Capituli Provinciali extendi volumus, non obstante quocumque Decreto, vel consuetudine in contrarium, sed eo elapso tempore idem conclusum & absolutum, ac Patris Præsidentis jurisdictionem ipso facto extinctam esse decernimus & declaramus: Quod si Pater Præsidens ultrà præfinitum quindecim dierum terminum Definitorium protrahere præsumpserit, pœnam privationis utriusque vocis per decennium ipso facto incurrat, nullumque ac irritum sit, quidquid gestum vel attentatum fuerit: Porrò si aliqua causa sese offerat, quæ ob gravia motiva tàm citò nequeat expediri, Definitorio privato deferatur, cui Definitorio præsentium statutorum, atque Declarationum vigore, omnis facultas desuper necessaria & opportuna, perpetuò datur, & data declaratur, quatenus eam prout de jure examinet & determinet, examinareque & determinare teneatur.

De quatuor Definitoribus à Capitulo privato non excludendis, à Conventu Quitensi non exiliandis nec ad alia officia promovendis.

VII. Statuimus item, ac decernimus, quod Pater Provincialis causas graves, vel gravia negotia communia, vel particularia, quæ extrà tempus Capituli, vel Congregationis Provincialis fuerint determinanda, vel expedienda, nisi cum quatuor Definitoribus actualibus dumtaxat, ac sub formâ Capituli privati congregatis nullatenus determinare, vel expedire possit; nec aliquo, vel aliquibus ex prædictis quatuor Definitoribus Actualibus exclusis, vel non admissis Capitulum privatum per se, vel per alium celebrare valeat, sed ad illius celebrationem, omnes & singulos prædictos quatuor Definitores, sub pœnâ nullitatis agendorum ipso facto, & absque aliâ declaratione incurrenda convocare, & admittere teneatur; quod ut facilius exequi possit, non obstante supplicatione per Provinciam Nobis exhibitâ, confirmamus & innovamus, ac omninò observari jubemus Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris Nostri Decretum, quo statuitur, ut in Conventu Quitensi omnes Definitores de Familiâ degant, à quo prædicto Conventu decernimus ut nullum ex prædictis quatuor Definitoribus Pater Provincialis, etiam ad breve tempus, sub pœnâ privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrendâ, ullo modo removere, vel exiliare possit. Si tamen quis eorum, convalescentiæ, aut honestæ recreationis causâ ad aliquem viciniorem locum ire postulaverit, eidem ad necessarium, vel ad breve tempus respectivè, hujusmodi licentiam concedere poterit; & ut prædicti Patres Definitores suam auctoritatem, & potestatem etiam in judicando liberiùs exercere possint & valeant, prohibemus P. Præsidenti Capituli, Patri Provinciali, & aliis Patribus cujuscunque Definitorii etiam Capituli Provincialis, nec Superioribus etiam Localibus sub prædicta pœna privationis vocis activæ, & passivæ, ne ad aliquod officium, vel ministerium etiam non electivum, tùm cùm curâ Animarum etiam Indorum, tùm sinè illâ, etiam sub titulo Vicarii Visitatoris, vel Administratoris, vel sub alio quocunque titulo, vel nomine aliquem, vel aliquos ex prædictis quatuor Definitoribus respectivè promoveant, vel provideant, nec ipsi Definitores, vel aliquis eorum sub eâdem pœnâ privationis, promotionem, vel provisionem aliquam ullo modo acceptent, vel exerceant: Irritum insuper ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes quicquid in contrarium quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De Patre Provinciali, Definitoribus aliisque Patribus nominatis non nisi in Definitorio Capituli

VIII. Provincialem processari, officio privari aut ab eodem suspendi, vel aliâ puniri pœnâ etiam per sententiam declaratoriam non posse declaramus, nisi in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ; De iis enim dumtaxat, non verò de Definitorio Capituli privati intelligendum esse declaramus

Defi-

Provincialis, aut Congregationis intermediæ procedendis & suspendendis.

Definitorium Provinciæ, à quo nostræ Sacræ Constitutiones 3. *p. c.* 11. *§.* 9. Provincialem puniendum decernunt. Hinc revocandum censemus, proot cùm effectu revocamus Decretum Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris nostri, quo pro punitione P. Provincialis Definitorium Capituli privati octo Patrum stabilivit; insuper privationis, suspensionis, vel aliam respectivè pœnam, ut suprà, Provincialis non subeat, nisi juris ordine servato ob excessus, vel casus pro ipsius privatione, vel suspensione in Constitutiooibus expressos; propter quoamet ipsos dumtaxat excessus, vel casus respectivè, ac in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ tantum (ut de Patre Provinciali dictum est) Patres Definitores, Exprovincialem immediatum, Expræsidentem immediatum, & Visitatores Provinciæ processari, voceque, officiis, aut gradibus, juris tamen ordine servato, suspendi; vel privari, aut sospensos, vel privatos declarari posse, etiam declaramus: irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes, quidquid propter alios excessus, vel casus, aut alio tempore, seu juris ordine non servato, contrà Patrem Provincialem, cæterosque, & singulos nominatos Patres fieri, vel attentari contigerit; Verba namque Constitutionum 3. *p. c.* 12. *§.* 20. ibi: Prior Provincialis poterit eos (scilicet Visitatores) corrigere & punire, de correctione, & punitione regulari ad pœnitentiam, extrajudicialiterque imponendis, & non aliter, neque alio modo intelligenda esse declaramus. Verùm cùm prædictis Patribus in Definitorio novi, ac immediati Capituli Provincialis, utpotè suorum officiorum tempore jam completo, prædictæ pœnæ privationis, suspensionis, vel depositionis ab officiis nullatenus imponi possint, prædictum Definitorium Capituli Provincialis reccositas pœnas; juxta excessûs tamen qualitatem, commutare debebit in privationem privilegiorum, vocis, vel in alias respectivè pœnas indispensabiliter subeundas.

De Definitoribus subrogandis & subrogatorum jure.

IX. Si quis Definitorum ex hâc vitâ migraverit, vel inevitabili aliqoo præpeditus impedimento, munus suum exercere non potuerit, aut illi justis ex causis renunciaverit; tunc sinè morâ primus Definitor ex tribus additis, ille scilicet, qui cæteris plura suffragia in eorum electione habuit, etiamsi omnes tres majorem partem omnium suffragiorum habuerint, & in paritate, seu æqualitate suffragiorum, antiquior gradu, & si graduati non fuerint, Professione antiquior; conformiter ad nostras sacras Constitutiones 3. *p. c.* 7. *n.* 5. *§.* 1. & eadem 3. *p. c.* 8. §. 3. ejus loco subrogetur, illoque deficiente, secundus, & posteà tertius eodem ordine servato, quod etiam in similibus, & in aliis quibuscumque casibus subrogandi, seu supplendi emergentibus omninò observetur ac fiat: Quod si nullus eorum inveniatur, recursus habeatur ad antiquiorem ex quatuor Definitoribus quadriennii immediatè præteriti, illoque deficiente, ad illi immediatum &c. & omnibus prædictis quatuor deficientibus, ad unum ex Definitoribus additis ejusdem quadriennii, supradicto ordine omninò servato, sicque retrocedatur ad alia Capitula præterita, donec integretur numerus quatuor Definitorum, non obstante supplicatione Provinciæ in contrarium nobis factâ; qui verò non ad causam, vel causas particulares, ut in casu discordiæ, vel recusationis contingere potest, sed ad Universitatem causarum pro hujusmodi subrogatione Definitorium ingreditur, numerumque quatuor Definitorum actu exercentium constituit; confirmantes; & quatenus opus sit, innovantes Declarationes Reverendissimorum Patrum, voce, loco, cæterisque, subrogatione durante, gaudeat exemptionibus, & privilegiis absque ullâ prorsùs differentiâ, quibus Definitores actuales in Capitulo Provinciali electi gaudent, & si omnibus istis antiquior sit, & casus emerserit, quòd nullus in Præsidentem Capituli Provincialis, per literas Patris Generalis deputetur, ipse tanquàm primus Definitor (licèt subrogatus) Præsidentiâ potiri debebit conformiter ad nostras sacras Constitutiones 3. *p. c.* 7. *n.* 1. *§.* 4. Et si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione.

De Saffragatione Dehnnorum tum secreta tum publica.

X. Omnes & singulos Patres Definitorii in omnibus & singulis causis, vel negotiis in Definitorio etiam privato sententiandis, seu quomodocunque pertractandis, vel determinandis, semper habere vota decisiva declarantes, decernimus, quod si aliquis eorum pro suffragatione secretâ instantiam fecerit, per ballotulas secretas omninò fiat sub pœnâ nullitatis agendorum ipso facto, & absque aliâ declaratione: Inhibentes prætereà Patribus, Præsidenti Capituli, Provinciali, & alteri cuicunque sub pœnâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrendâ, ne in Definitoriis etiam privatis, quorum Præsidentia in eos respectivè pertineat, per se, vel per alium liberam, & independentem Patrum Definitorii suffragationem publicam, vel secretam, quovis modo impediant, neque ad suum sensum eorumdem vota extorquere attentent; Et si in puncto Juris prædicti Patres, vel aliquis eorum difficultatem aliquam habuerint, consultum cum Advocatis, seu Jurisperitis etiam secularibus habere possint & valeant.

De majori parte in sententiis faciendis sequenda & de observandis in casu discordiæ.

XI. Ut quodcunque Definitorium, vel Tribunal etiam Capituli Provincialis, vel privati, in suis judiciis, vel congressibus sententiam, vel determinationem faciat, facereque intelligatur, majorem partem omnium votorum respectivè consentire, & concurrere debere; nec non prædictæ majori parti minorem cedere, ac sententiæ, vel determinationi factæ subscribere teneri, etiamsi Præsidens Capituli, vel Pater Provincialis pro dictâ minori parte steterit, volumus, decernimus & declaramus; in casu verò discordiæ, ut vocant, si in quocunque Definitorio oriri contigerit, pro eâ tollendâ vocetur & admittatur ille Definitor additus, qui in casu supplementi pro integrando Definitorio primo vocari, & admitti deberet; & si hujusmodi vocatio quâcunque ex causâ effectum non sortiatur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur ad alium, & alium Definitorem additum &c. conformiter ad Decretum sub *numer.* 9. suprà positum, donec prædicta discordia cesset, sententiaque, vel determinatio à majori parte fiat: Si autem in Tribunali Præsidentis Capituli, & Judicum causarum prædicta discordia oriatur, pro eâ tollendâ vocetur, & admittatur Pater Provincialis, seu Rector Provinciæ; & si hujusmodi vocatio quâcunque ex causâ effectum similiter non sortiatur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur, primò ad Definitores actuales suo ordine, posteà ad additos, donec prædicta discordia cessat, sententiaque, vel determinatio à majori parte, ut suprà fiat: Et si secùs super his quovis modo fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ Declaratione.

De Patribus vocem acti-

XII. Cùm per nostras Sacras Constitutiones 3. *pag.* 10. *§.* 3. cautum sit, ne Capitu-

pitulum privatum Priorem aliquem intrà duos menses ante Capitulum Provinciale, & intra duos alios antè Congregationem intermediam Prioratus officio privare possit, prohibitionem hujusmodi, etiam respectu omnium, & singulorum Patrum vocem activam, vel passivam habentium, & non solùm per sententiam condemnatoriam, sed etiam declaratoriam intelligendam esse declaramus; ita ut prædictum Definitorium privatum nullum Patrem, cui ratione gradus, officii, vel alias vox activa, vel passiva competat, prædictâ voce activâ, vel passivâ, gradu, vel officio intrà duos menses ante Capitulum Provinciale, & intrà duos alios ante Congregationem intermediam privare, nec privatum declarare ullo modo possit: Neque cum aliquis semel electus, & confirmatus à Patribus cujuscunque Definitorii respectivè fuerit, electionem confirmatam tanquàm nullam declarare intrà prædictos duos menses valeat. Et si secùs super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione, & tàm Pater Provincialis quàm Definitores pœnam privationis utriusque vocis per quinquènnium ipso facto incurrant.

vam vel passivam habentibus ea voce intrà tempus nominatū non privandis.

De Priorum Localium gubernio, prædiis, fructibus & redditibus Conventuum per Patrem Provincialem non administrandis, & de Administratorum subrogatione.

XIII. Volumus insuper, & decernimus, quòd Pater Provincialis in attinentibus ad primam instantiam, & gubernium immediatum, & ordinarium Superiorum Localium nullo modo se intromittere possit, præterquam in casibus à jure permissis, cui insuper præcipimus sub pœnâ privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrendâ, ne administrationem prædiorum, fructuum & redituum Conventuum undequaque provenientium per se, vel per alios, directè, vel indirectè, sub nullo prætextu, motivo vel titulo sibi arrogare, seu adjudicare audeat; quod si inter visitandum Regularem, vel secularem Administratorem prædii, vel prædiorum removendum justis ex causis invenerit, & cum effectu removeat; tunc sub eadem pœnâ privationis vocis eidem Patri Provinciali inhibemus, ne in provisione novi Administratoris ullo modo se ingerat, sed certiorem faciat Superiorem Localem conventus, ad quem tale Prædium, seu Prædia spectant, ut ipse Superior Localis de consensu Patrum Consilii de alio, seu de aliis Administratoribus provideat: In casu prætereà quo à gravamine Prioris Localis ad P. Provincialem appellatio interponatur, volumus, & declaramus hujusmodi causam à P. Provinciali, & Definitoribus saltem in Capitulo privato etiam intrà bimestre, non tamen post recognitionem P. Præsidentis, prout de jure cognoscendam, & determinandam esse; Et si secùs super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione.

De Visitationibus præter duas Generales ordinarias à P. Provinciali non faciendis, de juribus quæ ipsis competant & non competant.

XIV. Generalem aliquam vel particularem visitationem P. Provincialis sub quovis prætextu, vel motivo facere non possit, præter duas visitationes generales totius Provinciæ, quas intrà quadriennium, unam scilicet singulo biennio sui Provincialatus facere debet; Ita verò in Conventu Quitensi intrà quindecim dierum, & in singulis aliis Conventibus, doctrinis, ac prædiis intrà decem dierum terminum concludere omninò teneatur, intrà quem terminum si aliquem Superiorem Localem propter casus in Constitutionibus expressos dignum suspensione invenerit, eumdem etiam extrajudicialiter procedens, & ad præscriptum prædictarum Constitutionum 3. p. c. 12. & 15. f. 13. §. 17. ab officio suspendere poterit: Quod si in prædictis visitationibus summariè, vel aliàs inveniat aliquem Superiorem vel inferiorem in quâcumque causâ civili, vel criminali judicialiter, & compilato processu audiendum esse; Tunc tanquàm Judex, & extrà formalitatem visitationis causam, vel causas, tùm intrà, tum extra prædictum terminum visitationis prout de jure cognoscet ad præscriptum Decreti sub numero 24. infrà positi: De causis verò, judiciis, vel negotiis, tùm civilibus, tùm criminalibus aliàs judicatis, conclusis, vel determinatis, nec non de quibuscumque sententiis in judicatum translatis, præcipuè absolutoriis inquirere, eave movere, suscitare, vel recognoscere, etiam ad instantiam partis nullatenus possit: Item per se solus tam intrà, quam extrà terminum prædictæ visitationis Patrem aliquem, cui ex gradu, vel officio, seu alias vox activa in Capitulis Provincialibus, seu in aliis quibuscunque electionibus competat, prædictâ voce, gradu, vel officio etiam per sententiam declaratoriam privare, aut titulo suspensionis, vel sub quocunquè motivo, vel prætextu, etiam quod Reus, vel processatus existat, ab eâdem voce, gradu, officio, vel electione, directè, vel indirectè, mediatè, vel immediatè excludere nullo modo possit; Sed si prædictâ voce, gradu, vel officio propter quodcunque motivum, vel causam carere debeat; Tunc servatis servandis per sententiam condemnatoriam, vel declaratoriam à Definitorio saltem Capituli privati, prout de jure ferendam, respectivè privetur, vel privatus declaretur, aut ab electione excludatur, & non aliter, neque alio modo; Quod si Pater Provincialis contrarium super his quovis modo facere, vel attentare præsumpserit, totum sit irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione, privationemque utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrat.

De ratione Religiosos exiliandi & removendi, & de jure exiliatis reservato.

XV. Quoties Provincialis, vel quicumque alius Superior sententialiter, vel provisionaliter Religiosum aliquem à Conventu Curatu Indorum, vel prædio removerit, vel in exilium miserit, teneatur sub pœnâ privationis utriusque vocis per quinquennium, eumdem Religiosum de ejus discessu per tres dies ad minus antè remotionis, vel exilii executionem præmonere, ut ad Conventum, seu locum sibi destinatum possit honestè accedere: Volumus præterea ac decernimus, quod si aliquis, vel aliqui ex Patribus Vocalibus, vel Definitorii à Conventu, in quo Capitulum Provinciale, Congregatio intermedia, vel aliud quodcunque Definitorium fuerint celebranda, etiam per sententiam declaratoriam in exilium mittatur, vel missus fuerit, non obstantibus prædicto exilio, & quibuscunque aliis, ad eundem Conventum tempore celebrationis Capituli Provincialis, Congregationis intermediæ vel Definitorii pro suffragio ferendo, vel in Definitorio jurisdictionem exercendo liberè & licitè accedere possit & valeat; nec Pater Provincialis, aut quicumque alius eundem a tali accessu ullo modo impedire possit sub pœnâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrendâ: Capitulo autem Provinciali, vel Congregatione intermediâ, vel Definitorio, seu Definitoriis, finito, seu finitis statim recedat, & exilium servet.

De convocandis ad Capitulum Provinciale, & Congregationem intermediam, deque hâc nullatenùs protogandâ.

XVI. Per convocatoriam, quæ à P. Provincisli, vel à quolibet alio Superiori pro Capitulo Provinciali, Congregatione intermediâ, vel aliâ quâcunque electione fieri solet, convocatos intelligi volumus, & declaramus, omnes & singulos in habitu, vel actu vigore Constitutionum, vel privilegii, aut quasi possessionis, ad Præscriptum Decreti sub *num.* 2. supra positi in iisdem jus eligendi habentes, respectu quorum nulla fieri possit prohibitio, quæ si fiat pro nullâ habeatur, eâque non obstante, ad Electionem, vel Definitorium accedere possint & debeant: Congregationem insuper intermediam Pa-

ter

ter Provincialis, aut Rector Provinciæ nullo motivo, vel prætextu prorogare valeat, sed statuto tempore in medio quadriennii, die scilicet 24. Mensis Julii, prædictæ Congregationis primam sessionem per se, vel per alium celebrare teneatur, sub pœnis privationis utriusque vocis per quinquenniom, nullitatisque agendorum ipso facto incurrendis.

De P. Exprovinciali Judicio Syndicatus à Definitorio Capituli Provincialis vel privari judicando.

XVII. Provincialis, seu Rector Provinciæ, elapso sui officii tempore, coram Definitorio Capituli Provincialia stare teneatur judicio Syndicatua, seu (ut vocant) Residentiæ: Prædictum autem Definitorium privativè quoad aliam quamcunque auctoritatem, vel jurisdictionem etiam Patris Provincialis, & Congregationis intermediæ, tùm ad instantiam partium, tùm ex officio, de excessiboa Administrationia officii, nec non personalibus, durante officio commissis, prout de jure inquirere, judicare, & determinare teneatur: Verùm si aliqua, vel aliquæ contrà Patrem Exprovincialem, aut Rectorem Provinciæ deferantur causæ, quæ à Definitorio Capituli Provincialis intra quindecim dies suæ duratioionis definiri nequeant, Definitorio Capitulj privati, cui præsentiom statutorum atque declarationum vigore omnis facultas desuper necessaria, & opportuna perpetuò conceditur, & concessa declaratur, deferantur; quatenùs intrà terminum præcisum duorum mensium causam, vel causas sibi delatas, prout justa fuerit, finiat, & determinet, finireque, & determinare omninò teneatur: Exprovincialia autem, vel Lector Provinciæ quousque judicium Syndicatus sententialiter absolutum noo fuerit, ad quæcunique officia etiam minima inhabilis omninò remaneat.

De alterius Provinciæ Religiosorum affiliatione

XVIII. Quandocunque contigerit Religiosos alterius Provinciæ Alumnos huic Provinciæ Quitensi affiliari; tunc confirmantes, & partim moderantes Decreta Reverendissimorum Patrum in prædictâ Provinciâ admissa, nec non juxta Decreta Capituli Generalis celebrati anno 1661. tam licentiam à P. Reverendissimo Generali in scriptis habendam, quàm consensum authenticum utriusque Definitorii saltem privati unius, & alterius Provinciæ, à quâ scilicet & ad quam pro validitate affiliationis, omoinò interveniri debere decernimus, & declaramus, secùs affiliatio irrita & nulla sit, ipso facto, & absque aliâ declaratione: Nullus item alterius Provinciæ, nisi priùs eidem legitimè affiliatus sit, neque aliquis ex noviter affiliatia, vel in posteròm affiliandia, nisi triennio transacto à die legitimæ affiliationis in Definitorem, vel Visitatorem, Regentem, Secretarium, Doctrinarium, Priorem, seu Vicarium cujuscumque Cooventus, vel Domua etiam Indorum, vel Prædii eligi, aut deputati possit; secùs electio, vel deputatio irrita, & nulla sit, ipso facto & absque aliâ declaratione.

De officii renunciatione coràm Definitorio Capituli Provincialis seu privati facienda & justificanda.

XIX. Si P. Provincialis, aut quilibet alius ex novem Definitorii Patribus legitimâ ex causâ, officio suo semel acceptato renunciare voluerit, coram Definitorio Capituli Proviocialis, vel Congregationis intermediæ id facere licitè possit & valeat; Prædictum autem Definitorium causâ renunciationis approbatâ, renunciationeque acceptatâ, ut defectus renunciationis suppleatur, prout de jure omninò procedere teneatur: Patres item Priores, Vicarii Priores, studiorum Regentes, Provinciæque Secretarius, si causam legitimam renunciandi suis officiis semel acceptatis similiter habuerint, & eisdem renunciare licitè possint & valeant, non tamen per sex menses antè tempus Congregationis intermediæ; Quocircà Textum nostrarum Coostitutionum 3. p. cap. 7. numer. 17. §. 3. ibi: Si verò Prioratus officium acceptare renuerit sinè causâ prædictâ, quam judicare tenentur Pater Provincialis, & Definitores idem intelligendum esse declarantes, etiam respectu eorum, qui prædictis officiis semel acceptatis renunciare voluerint; Decernimus & declaramus, hujusmodi Patres suas renunciationes coràm Patre Provinciali & Definitoribus actualibua, in Definitorio saltem Capituli privati congregatis facere teneri; ad quod Definitorium causæ, vel causarum renunciationis approbationem, prædictæqoe renunciationis acceptationem, nec non si post Congregationem intermediam renunciatio acceptari contigerit, Electionem, seu Provisionem alterius Officialis in locum renunciantia sufficiendi, ad præscripium earundem Constitutionum 3. p. cap. 9. duraturam pleno jure pertinere similiter declaramus; & si secùs super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione: Verba autem Constitutionum 3. p. cap. 2. §. 5. ibi: Nullus item possit voci suæ renunciare sub pœnâ privationis vocis activæ per biennium: de renunciatione solius vocis, ut prædicta verba sonant, non autem de renunciatione officiorum intelligenda esse declaramus, & non aliter, neque alio modo.

De appellatione ad DefinitoriumCapituli privati in casu injustitiæ notoriæ. & de personis graduatis extra casus in Constitutionibus expressus gradu non privandis.

XX. Si quis autem in quibuscunque causis civilibua, vel criminalibua à Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ nulliter, aut cùm iojustitiâ notoriâ judicatus, vel spoliatus fuerit, ad remediaque juris (absolutis prædictis Definitoriis) recurrere voluerit; tunc per se, vel per ejus Procuratorem, etiamsi absens fuerit, coram Definitorio Capituli privati, de prædicta nullitate vel injustitiâ notoriâ, processus, vel sententiæ, nec non restitutionem in integrum dicere, conqueri, & postulare legitimè possit & valeat; Verba namque oostrarum Constitutionum 3. p. c. 10. §. 3. ibi: Non tamen poterunt sententias, vel determinationes Capituli, vel Congregationis Provincialis mutare, vel alterare, in casibus spolii, vel nullitatis, aut injustitiæ notoriæ locum non habent, neque eoa comprehendunt, & ita intelligeodum esse declaramua Capitulum verò privatum etiam cum facultare desuper necessariâ & opportunâ, quæ vigore præsentium statutorum atque declarationum ei perpetuò conceditur, & concessa declaratur, quoad prædictam nullitatem, vel injustitiam notoriam, ac etiam quoad spoliati restitutionem usque ad sententiam definitivam, prout juris fuerit, procedere omninò teneatur, quod etiam in simili eventu P. Præsidentem & Judices causarum facere posse declaramus: Magistri propterea & præsentati, semel à Provinciâ acceptati, gradibus Magisterii, vel Præsentaturæ seu aliquo ex eorum privilegiis oullo modo possint suspendi, vel privari, aut suspensi, vel privati declarari, nisi propter casus dumtaxat pro eorum privatione vel suspensione in Constitutionibus expressos, & per sententiam à Definitorio Capituli saltem privati, juris ordine servato proferendam; Et si contrarium super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione: Præfati insuper Magistri à Proviociâ acceptati, quoad habilitatem ad officium Provincialatus, absque eo quod Conveotuum Priores aliquando extiterint, confirmantes & innovantes declarationem Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris nostri, eo quod omnes actu legerint & docuerint, privilegio Regentium gaudeant & potiantur.

De Vicariis Prioribus pro lubitu non removendis de eorundem residentia & de Electione Vicariorum Conventuum in eorum absentia.

XXI. Vicarii Priores, qui loco Priorum, vel Vicariorum Titularium, cum voto, vel antè, vel post Congregationem intermediam quomodolibet eligentur, vel providentur, nullo modo ad libitum removeri possint, sed si motiva adsint privationis, vel declarationis privationis,

contrà eos procedendum esse declaramus eodem modo & formâ præscriptis in Constitutionibus 3. p. c. 13. §. 17. & in Decreto sub n. 24. infra posito; irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, quidquid secùs fieri, vel attentari contigerit; Innovantes præterea, & ampliantes Decretum Reverendissimi Lanfraconii pro eâdem Provinciâ Quitensi emanatum, præcipimus omnibus & singulis Prioribus, & Vicariis Prioribus in Capitulo Provinciali, seu alias electis, vel provisis sub pœnia privationis prædictorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum per quinquennium obtinenda, ut in Conventibus, Doctrinis, vel Prædiis, pro quibus sunt electi, vel provisi ad præscriptum Constitutionum 3. p. c. 13. §. 9. omninò residere teneantur; Pâterque Provincialis, seu Rector Provinciæ, vel alius quicunque Superior sub pœnâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrenda eisdem, vel alicui eorum nullo modo residentiam impediant, sed eos ad ita residendum cum effectu respectivè compellant: Et cùm Priores, seu Vicarii Priores ad Capitulum Provinciale ire debent, prædictus Provincialis, seu Rector Provinciæ sub eâdem pœnâ privationis de Vicariis, qui Conventibus interim præsint, excepto unico casu in Constitutionibus expresso 3. p. c. 20. §. 1. nullo modo provideant, sed conformiter ad dispositionem ejusdem cap. 20. si prædicti Cōventus Suppriorem non habuerint, Vicarii eligantur; Nec sub eâdem pœnâ privationis, auctoritatem, & gubernium interimarium Supprioris, vel in ejus deficientiâ prædictas electiones valeant impedire, vel secùs super his quovis modo audeant attentare.

De iis quæ in dicto casu circa suffragationē secretam & sententiam faciendā sunt observanda.

XXII. Quotiescunque juxtà præscriptum nostrarum Constitutionum Superior Localis ad aliquam causam, vel negotium pertractandum Patribus Consiliariis uti debet; (inter quos semper connumerari debere declaramus, & præcipimus studiorum Regentes, & Lectores Sacræ Theologiæ, & Artium, tàm actuales, quàm jubilatos) tunc omnes, & singulos Patres Consiliarios vota decisiva habere declarantes, decernimus, quod si aliquis eorum pro suffragatione secretâ instantiam fecerit, per ballotulas secretas omninò fiat, & in omni eventu, nisi eorum major pars concurrat, & consentiat, sententia, vel resolutio nullo modo sit, neque intelligatur facta: Superior verò sub pœnis privationis utriusque vocis per quinquennium, & nullitatis agendorum ipso facto incurrendis, neque liberam Patrum suffragationem publicam, vel secretam valeat quovis modo impedire, neque eorundem vota ad ejus sensum extorquere.

De judicialiter reclamante, voce & officio privando, & quâ ratione recipiendo.

XXIII. Si quis in posterum contrà suam Professionem judicialiter reclamaverit, vel de ejus nullitate dixerit, à quocunque officio, quod pro tunc habuerit, ipso facto sit absolutus & privatus, liteque seu reclamatione durante, nec vocem activam, nec passivam ullo modo habeat: Et si in quocunque statu causæ, vel post sententiam definitivam, etiam in judicatum translatam ad matrem suam Religionem redire velit, charitativè quidem recipiatur; ita tamen ut si facto processu ad præscriptum Decreti sub n. 24. infrà positi legitimè constiterit, indebitè, ac malitiosè, & præsertim ad se subtrahendum à correctione Superioris contrà professionem reclamasse, vel de ejus nullitate dixisse; Si Graduatus, vel Sacerdos tantùm fuerit, locum novissimum inter Graduatos, vel Sacerdotes per annum respectivè habeat, & utrâque voce careat per biennium: Si verò non Sacerdos, sivè Chorista, ut vocant, fuerit, pœnam gravioris culpæ per unum mensem sustineat, & ad Sacros Ordines etiamsi in eis initiatus fuerit, per triennium nullo modo promoveatur: Et si tandem Laicus fuerit, eamdem pœnam gravioris culpæ per unum mensem subeat, & locum novissimum teneat per biennium.

De modo quo P. Provincialis in causis quibuscunque judicandis pœnisque imponendis etiam tempore Visitationis procedere debeat.

XXIV. Cum P. Provincialis, etiam tempore Visitationis in quibuscumque causis civilibus, vel criminalibus procedit, seu procedere intendit ad imponendum, etiam per sententiam declaratoriam, pœnam, vel pœnas graviores ordinarias, scilicet privationis vocis activæ vel passivæ, Dignitatis, Prioratus, Magisterii, Præsentaturæ, Officii vocem activam, vel curam Animarum habentis, gravissimæ culpæ triremium, exilii à Provinciâ, torturæ, infamiæ Apostasiæ conspirantis, Capitis factionum, incorrigibilitatis, & aliarum similium, vel formidabiliorum, aut infamiam Personæ Conventus, Provinciæ, vel Religionis inducentium; Insuper in illis causis, in quibus tractatur de exclusione, vel admissione, validitate, vel invaliditate alicujus Magisterii, vel Præsentaturæ, in aliisque similibus, vel gravioribus; Tunc prædictus P. Provincialis non tanquàm Visitator, nec sub ratione, & formalitate Visitationis (etsi actu in eâ fuerit) sed tamquàm Judex (præsuppositis tamen in Jure præsupponendis) judicialiter, & compilato processu, servatisque omnibus, & singulis substantialibus judicii ordinarii, in earum substantiatione, cognitione, & determinatione omninò procedere teneatur; Ita ut Reum, seu Reos, prout de jure etiam ad sententiam citet; Eos in omnibus, & singulis suis legitimis defensionibus, excusationibus & exceptionibus etiam contra Judicem, vel Judices, Testem, vel Testes prout de jure audiat; Eis integram copiam processus, nomina Testium & consultum habere cum Advocatis, seu Jurisperitis, etiam secularibus, si petierint, terminosque sufficientes pro suis defensionibus concedat; Conjudices verbo, vel scripto informare nullatenùs impediat; Cæteraque hujusmodi etiam circa habilitatem, juramentum, examen, & repetitionem Testium pro integritate judicii, & legitimâ formatione probationum de jure necessariâ, (quæ probationes, ut ad pœnam vel pœnas præcipue ordinarias Reus condemnari, vel in eas, aut in aliquam earum incursus declarari possit, plenæ, claræ, & concludentes habentur esse) omninò observet, & ad sententiam sine plena cognitione causæ (prout ex parte suâ fuerit) nullo modo procedat, neque procedere possit: Appellationes insuper legitimas, etiam ex causa probabili debito tempore interpositas, (exceptis tamen quibusdam casibus particularibus de jure, & prout de jure excipiendis) quoad utrumque effectum, scilicet suspensivum, & devolutivum, in quantùm ad se attinuerit, admittat, easque sic admittere teneatur: Quam formam, modum & ordinem judicialiter procedendi, judicandi, etiam circà appellationis admissionem, alium quemcumque Superiorem ordinarium, vel delegatum, nec non quodcunque Tribunal, vel Definitorium, etiam Capituli Provincialis, respectivè observare teneri, decernimus & declaramus: Undè verba nostrarum Constitutionum 3. p. c. 12. §. 22. ibi: Appellationes à correctione Regulari, vel à præcepto sui Superioris penitùs inhibemus, & à nostro Ordine relegamus &c. & illa 6. p. c. 23. §. 2. ibi: Impositæ tamen pœnæ, quocunque modo imponantur, à subditis humiliter acceptentur, postpositâ omni appellatione; nam à correctionibus non licet Fratribus nostris appellare: De correctionibus, vel præceptis extrajudicialiter, & ad pœnitentiam impositis, modumque legitimè corrigendi, & præcipiendi non excedentibus intelligenda esse declaramus, & non aliter, neque alio modo: & si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter vel ignoranter fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane, nulliusque roboris, & momenti ipso facto, & absque aliâ declaratione.

De recusationibus

XXV. Recusationes malitiosæ, calumniosæ,

frivo-

mittendia & rejiciendis, & quomodo in casu legitimæ recusationis procedendum

frivolæ, & frustatoriæ nullo modo admittantur, sed potiùs ita recusantes graviter, & prout de jure respectivè corrigantur & puniantur; Si tamen quicunque Superior tam intrà, quàm extrà terminum Visitationis judicialiter procedens, seu procedere intendens, legitimè recusari, etiam ex causâ probabili contingat; Tunc hujusmodi recusatione admissâ, circa probationem causæ, vel causarum prædictæ recusarionis, nec non circa alia ipsam recusationem, ejusque judicium concernen ia, vel attinentia; Ac insuper in omnibus, & singulis aliis casibus in nostris Sacris Constitutionibus omissis, & in casibus dubiis pro eorum doctrinali intelligentiâ, seu interpretatione, in eo interim quod Reverendissimi Patris responsum legitimè habeatur, prout de Jure Communi Canonico procedi, & ad illud respectivè recurri debere, volumus & declaramus: Verùm si Pater Præsidens intrà Definitorium Capituli Provincialis, vel P. Provincialis intra Definitoria Congregationis intermediæ, vel Capituli privati, legitimè coram eisdem Definitoriis recusari contigerit, Vicarios loco eorum nominare, vel substituere etiam sub motivo præsidendi minimè possint, sed in tali casu præsidentia Definitorii, quodcumque sit, Patri ex reliquis in ordine sedendi antiquiori pertineat, & tam in istis, quam in casu recusationis aliorum Conjudicum, dummodò tamen major pars Definitorii libera, & expedita maneat, nullus alius ad Definitorium loco recusati, vel recusantis vocetur, vel admittatur, sed plena jurisdictio, etiam quoad causam principalem in majori parte Conjudicum remanentium sit & permanear, prout ita esse, & permanere volumus, & declaramus: Quod si major pars Definitorii, ut suprà non manserit, ita ut in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ quinque, & in Definitorio Capituli privati tres ad minos Patres liberi, & expediti existant, Tunc pro prædictâ majori parte integrandâ, ad præscriptum Decreti sub *numer.* 9. supra positi inviolabiliter procedatur.

De Studiorum cursu pro obtinendis officiis absolvendo, de dimissoriis non concedendis & de recipiendis Apostatis.

XXVI. Nullus Religiosorum, qui à decem annis professionem in eâdem Quiti Provinciâ emiserit, vel emitter in posterum, in Definitorem, Visitatorem, Regentem, Secretarium, Doctrinarium, Concionatorem, Priorem, vel Vicarium Priorem etiam Indotum, vel prædii eligi possit, nisi per biennium integrum Artium, & per triennium Sacræ Theologiæ cursus compleverit. In Confessores verò eligi poterunt, dummodò in casibus conscientiæ sint sufficienter instructi: Si autem, qui ex aliis Provinciis à decem annis Quitensi Provinciæ sint affiliati, vel affiliabuntur in posterum, Definitorio per instrumenta authentica constare faciant, qualiter prædictos Artium, & Sacræ Theologiæ cursus in Provinciis à quibus sunt exfiliati perfecerint, alias sub pœnâ inhabilitatis ad recensita officia prædictos cursus in Provinciâ Quiti complere teneantur: Et ad vitandam omnem irregularitatis suspicionem in sacris Ordinibus suscipiendis, præcipimus & mandamus R. P. Provinciali, seu Rectori Provinciali, nec non cuicunque Definitorio, etiam Capituli Provincialis ejusdem Provinciæ Quitensia nunc, & pro tempore existentibus, sub pœnis privationis utriusque vocis per decennium, ut ad Canones Sacro-Sancti Concilii Tridentini, Religiosis alterius Provinciæ, etiam cum licentiâ suorum Provincialium ad istam Quitensem divertentibus, nullo modo dimissorias ad Ordines sacros suscipiendos, etiamsi in eis initiati fuerint, de cætero concedant, cùm hujusmodi dimissoriæ à propriis, & non ab alienis Provincialibus concedendæ sint; animarumque prætereà saluti consulentes, ob immanem terræ, marisque distantiam ab hâc Romanâ Curiâ, benignè concedimus Provinciali, seu Rectori Provinciali, & Definitoribus etiam Capituli privati prædictæ Provinciæ Quitensis nunc, & pro tempore existentibus, ut Religiosos suos Apostatas, etiamsi à multo tempore, ultra annum, à Conventu vel etiam à Provinciâ, immò & à Religione, non tamen à fide apostataverint, recipere possint; servatis tamen quoad cætera dispensationibus nostrarum Constitutionum 6. *p. c.* 14. de Apostatis recipiendis.

De conditionibus obtinendi Lectoratus Artium & Theologiæ

XXVII. Ut debitum studiorum præmium benè meritis tribuatur, præcipimus, quod in Lectorem Artium nullus de cætero assumatur, nisi prius per integrum biennium Artium ad minus, & per quadriennium Thelogiæ Scholasticæ cursibus peractis, prævium rigorosum exameo per oppositionem Lectionis 24. horarum coram P. Provinciali, Superiori Ordinario, Conventu, Magistris à Provincia acceptatis, studiorum Regente, Lectoribus tam actualibus, quam jubilatis, & studiorum Magistro subeat, ac argumentis satisfactis, à majori parte prædictorum Patrum per suffragia secreta approbatus fuerit. Inter approbatos verò, cæteris præstantior pro primo Artium cursu legendo deputetur: Quod si æquales in Doctrinâ censeantur; antiquior in studiis scholasticis, & data in iis æqualitate, antiquior in professione aliis præferatur: Ad Lectoratus itidem Theologicos inter Artium Lectores, ille primò assumatur, qui antiquior est in Lectione Scholastica, in qua si pares sint, qui priùs Lector fuerit institutus, & si æquales in institutione inveniantur, ordo servetur professionis. Ei verò qui inverso ordine à Nobis præscripto ad Lectoris munus assumptus fuerit, annus, vel anni, quibus Artes, vel Theologiam, aut utramque Facultatemelegerit, seu docuerit, nullo modo computentur, neque computari possunt pro Magisterio obtinendo.

De conditionibus obtinendi Gradus Magisterii & Præsentaturæ.

XXVIII Patres Definitorii etiam Capituli Provincialia sub pœnâ privationis vocis activæ, & passivæ per quinqoennium ipso facto incurrendâ, nullo modo ad Magisterium etiam pro primo loco vacaturo postulent, vel exponant eum, qui per octo annos Artium, & Theologiæ cursus docendo & legendo priùs non compleverit; neque eumdem, vel alium quemcumque pro Magistro etiam ad primum locum vacaturum acceptent, seu recipiant, nisi prædicto tempore Lectoriæ completo, litteraa originales Magisterii, coram Definitorio exhibuerit: Ad Præsentaturæ verò gradum sub eâdem pœnâ privationis neminem postuleor, aut pro Præsentato acceptent, seu recipiant, nisi cursibus Philosophicis, & Theologicis, ut suprà in Decreto sub *n.* 26. expletis, sex ferias Quadragesimales, ut vocant, & alias particulares sermones prædicaverit, litterasque Præsentaturæ ante acceptationem, seu receptionem coram Definitorio exhibuerit originales; irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, si secùs super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

De Ordine præcedentiarum.

XXIX. Ad extirpanda radicitùs litium germina, quæ circa præcedentias oriri solent, declaramus, quod Exprovincialis, & Expræsidens toto illo quadriennio, quo immediatè absoluti sunt suis ab officiis respectivè, cùm adhue de corpore Definitorii sint, eumdem locum ubique, & Præcedentiam habeant, quam habent intra Definitorium Congregationis intermediæ, ex declaratione Reverendissimi Lanfranconii pro eadem Provinciâ emanatâ; in eaque usu receptâ; declarantes tamen, quòd transacto quadriennio in quo sunt immediatè absoluti ad præcedentiam, & locum ex constit. 3. *p. c.* 21., eisdem aliàs debitum reduci teneantur; prout sub pœnis privationis vocis, & loci per quinquennium ipso facto incurrendis præcipimus omnibus & singulis

hujusmodi Patribus, etiam iis, qui ante hujus Decreti emanationem ita absoluti extiterunt, ut cum effectu reducantur; non obstantibus quibuscunque in contrarium, cum juxta Constitutionem Urbani Octavi de die 15. Januarii 1630. incipientē. In Sedem Principis Apostolorum prædictum *cap.* 21. 3. *p.* earumdem Constitutionum de ordine præcedentiarum inviolabiliter observari debeat: Quoad Magistros insuper à Provincia acceptatos, in Choro, Refectorio, Capitulo, Processionibus, &c. Ille, qui per tres menses ad minus priùs graduatus fuerit, insigniaque Magistralia susceperit, ad præscriptum prædictarum Constitutionum prædictâ 3. *p. c.* 21. & 5. *p. c.* 6. cæteros, etiamsi Exprovinciales sint, præcedat, præcedereque debeat, nullo habito respectu ad qualitatem Exprovincialatus, utpotè ex prædicto *cap.* 21. 3. *p.* Constit. Magisterio inferiorem: Inter Præsentatos autem ille alios in eisdem locis præcedat, præcedereque debeat, qui per duos menses ad minus gradu Præsentaturæ, etiam ante hujusmodi Decreti emanationem priùs graduatus fuerit, sivè sint cum voto sivè non sint; cum juxtà prædictas Constitutiones eadem 3. *p.* eodemque *cap.* 21. prædicti Præsentati, & Supprior Conventus vota non habentes, ante locum Patris Provincialis, qui habet votum, locum & præcedentiam teneant: Qui verò ab aliis Provinciis exfiliati, Provinciæ Quitensi affiliantur, eumdem in hac locum, & præcedentiam retineant, quam in Provinciâ à quâ exfiliantur habebant: ita ut Magister inter Magistros, Præsentatusque inter Præsentatos &c. præcedentiam retineant sibi debitam, dummodò tamen de sua legitimâ promotione ad gradum Magisterii, vel Præsentaturæ, sivè de antiquitate suæ professionis, si graduati non fuerint Definitorio saltim privato Proviciæ Quitensis, cui affiliantur, legitimè constare faciant: & ut hæc, quæ circa præcedentiam decreta sunt, exactiùs in ista Provincia serventur, declaramus, quòd P. Provinciales actuales, seu Rectores Provinciales, sivè per se ipsos, sivè una cum Definitorio, etiam Capituli Provincialis, nullo modo possunt, neque potuerunt alicui Religioso concedere præcedentiam, sicut nec etiam privilegia personalia, quibus vel à Choro, vel à mensa communi, vel à communibus observantiis eximantur, sed observandam esse omninò Constitutionem Apostolicam Urbani Octavi die 30. Julii 1626. incipientem. Pastoralis. quâ hujusmodi Privilegia, & exceptiones prohibita, & interdicta sunt, de cæteroque absque licentiâ Sedis Apostolicæ concedi non possunt, irritum insuper, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes & declarantes, si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De tollendis supplicationibus & appellationibus contrà Patrum Constitutiones & de Provincialium reelctione.

XXX. Volumus & declaramus, à Reverendissimorum Patrum Decretis, Statutis, Ordinationibus & Declarationibus semel ab ista nostra Quitensi Provincia receptis, nec non ad ejus postulationem provisis, seu pro ipsius reformatione, & bono regimine cum cognitione causæ emanatis, supplicationem, vel appellationem, etiam ex legitimâ causâ interpositam, eorum exequutionem nullo modo retardare, vel impedire posse; Sed in eo interim, quoad responsum, vel determinatio Superioris legitimè habeatur, omnia & singula inviolabiliter observari, ac omninò exequi debere; irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit: Experientiâ insuper edocti, quod multa irrepserint dubia, & lites ex Decretis Reverendissimorum Vicecomitis & Lanfranconii Prædecessorum Nostrorum, quibus præcipitur, ut electio Patris Provincialis sub pœnâ nullitatis celebretur juxtà Constitutiones, quòdque, qui semel electus fuerit in Provincialem, altera vice eligi non possit sub pœna ejusdem nullitatis; ideò prædicta duo Decreta moderanda, & ad terminos nostrarum Constitutionum reducenda statuimus, prout tenore præsentium ea moderamur & reducimus; Declarantes, quòd qui conformiter ad Sacros Canones & Nostras Constitutiones habilis, & idoneus ad Provincialatum repertus fuerit, pro validâ, & legitimâ habeatur eodem prorsùs modo, ac si prædicta duo Decreta emanata non fuissent.

De juribus Rectoris Provincialis, & de Officiorū privatione ad Definitorium privatum pertinente.

XXXI. Confirmantes, & quatenùs opus sit innovantes Declarationes Reverendiss. P. P. etiam pro eadem nostra Provinciâ Quitensi emanatis declaramus, Rectorem Provincialem legitimè electum, seu institutum, qui cum effectu Provinciam per aliquod tempus gubernaverit, & lotum, & vocem activam, & alia quæcunque jura, prærogativa & privilegia Provincialis absoluti, tùm intra tum extra Definitorium deinceps semper habere; Et tandem cum Nostræ Constitutiones 3. *p. c.* 9. disponant, ut in casu quo Definitorium privatum post Congregationem intermediam Priores offitio privet, nova electio, vel proviso Prioris Vicarii, quæ tunc fieri debet, ad prædictum Definitorium privatum pertineat; Hujusmodi dispositionem, etiam de declaratione privationis, nec non in casu quo alius quicunque Officialis vocem activam habens, officio privetur, vel privatus declaretur, intelligendam esse declaramus, irritum, ac inane, ipso facto, & absque alia declaratione decernentes si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De præsentibus Decretis executioni mandandis annuatim publicandis & contrariis annullandis.

XXXII. Ut autem præsentia hæc nostra Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes, quæ cum cognitione causæ pro reformatione, & bono regimine istius Nostræ Provinciæ Quitensis à Nobis maturâ consideratione edita fuere, firmiùs consistant, strictè præcipimus R. P. Provinciali, seu Rectori Provinciæ, omnibusque & singulis R. R. P. P. Definitorii prædictæ Provinciæ nunc, & pro tempore existentibus in meritum salutaris obedientiæ, sub rebellionis Nostræ, privationis vocis activæ & passivæ per decennium, graduum & officiorum, nec non excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam hac una pro trina Canonicâ monitione præmissa in his scriptis, licèt inviti ferimus, ipso facto incurrendis pœnis, quatenus omni, & quâcunque supplicatione & appellatione remotâ, omnia & singula Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes in his litteris contenta in Capitulo etiam privato integrè recipiant, ad litteram inviolabiliter observent, ab omnibus & singulis respectivè sic observari faciant, & ullâ sine morâ exequutioni mandent: Non obstantibus quibuscunque Provinciæ Definitionibus, actis, Statutis & consuetudinibus etiam immemorabilibus, nec non Nostris, vel Prædecessorum Nostrorum Decretis, Statutis, Ordinationibus & Declarationibus in contrarium præmissorum quomodolibet approbatis, confirmatis, innovatis, concessis & emanatis; quæ omnia, & singula in quantum præsentibus adversantur, revocamus & annullamus, & revocata & annullata esse volumus & declaramus, sicuti etiam alia à Nobis Decreta die 20. mensis Novembris 1675. pro istâ Provinciâ Quitensi edita, tenore præsentium revocamus & annullamus, revocataque & annullata esse volumus & declaramus, mandantes, ut ad nos cum effectu transmittantur: Præcipimus insuper eidem Patri Provinciali, seu Rectori Provinciæ, nunc & pro tempore existenti sub eisdem pœnis, ut perpetuis futuris temporibus ante recognitionem P. Præsidentis in Capitulis Provincialibus, & in Congregationibus intermediis respectivè coram omnibus Patribus, ac Fratribus horâ quæ opportuna ei videatur, hæc nostra Decreta, Ordinationes, Statuta & Declarationes perlegi faciat, ac in libro Provinciæ transcribi, & eorum authenticam copiam ad omnes Conventus dictæ Provinciæ transmitti curet, quorum Prioribus, seu Superioribus Localibus nunc, & pro tempore existentibus etiam præcipimus sub pœnâ suf-

pensionis ab officio per sex menses ipso facto incurrendâ, ut eadem singulis annis infrà Quadragesimale tempus, publicè coram omnibus legi faciant. Hæc autem nostra Decreta, Ordinationes, Statuta & Declarationes, quæ semper firma, valida & efficacia esse decernimus & declaramus, de subreptionis, vel obreptionis, vel alio quovis defectu, etiam intentionis Nostræ, nemo Nobis inferior sub iisdem pœnis, & excommunicatione notare audeat; Sicque in præmissis per quoscunque prædictæ Provinciæ, & Ordinis Nostri Judices & Superiores ordinarios, & delegatos judicari & definiri debere, ac irritum, & inana ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes & declarantes, si secùs super his à quoquam Nobis inferiori quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter, fieri vel attentari contigerit.

Apostolicum robur prædictis Decretis & Statutis adjicitur.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes, aliaque præmissa bono regimini, ac reformationi & tranquillitati prædictæ Provinciæ valdè utilia sint, firmiora verò existunt ea, quibus Apostolicæ Sedis accedit auctoritas; Nobis propterea dictus Franciscus Procurator, etiam nomine dictæ Provinciæ humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & infrà indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsum Franciscum Procuratorem specialis favore gratiæ prosequi volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum consilio, omnia & singula Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes, ac articulos & capitula præinserta, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretũ roborans.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes Litteras semper firmas & validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempora quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non prædictorum Ordinis & Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, & privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Derogatio contrariis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subsciptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Transumptorũ fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Martii, 1678. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. 17. Martii 1679. P. A. tertio.

J. G. SLUSIUS.

Confirmatio Indulgentiarum Sanctissimi Rosarii. VIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio Sanctitati Suæ facta.

§. 1. NUper pro parte Dilecti Filii Antonii de Monroy Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum Nobis expositum fuit, quòd de hujus Sanctæ Sedis mandato confectum, & à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris Reliquiis præpositâ revisum, & approbatum fuit Summarium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum spiritualium Confraternitatibus sub titulo Sanctissimi Rosarii erectis & institutis, auctoritate Apostolicâ concessarum, tenoris qui sequitur, videlicet:

SUMMARIUM.

Indulgentiarum & gratiarum, Confratribus & Consororibus Sanctissimi Rosarii tàm in vitâ, quàm in morte concessarum.

CAPUT I.

De confirmatione & extensione Indulgentiarum Sanctissimi Rosarii.

PRimò. Sciendum à multis Summis Pontificibus respectivè fuisse confirmatas Indulgentias & gratias, ab eorum Antecessoribus benignè elargitas, Confratribus & Consororibus Sanctissimi Rosarii, nimirùm à Leone X. in Bullâ, quæ incipit: *Pastoris æterni*, die 6. Octobris 1520. à Clemente Septimo in Brevi, *Etsi temporalium*, die 8. Maii 1534. à Julio Tertio in Brevi, *Sinceræ devotionis*, 24. Augusti 1551. à Pio Quinto in Brevi, *Inter desiderabilia*, die 28. Junii 1569. ac in Brevi, *Consueverunt*, die 17. Septembris 1569. Deinde cum omni amplitudine confirmatas, & innovatas à Sixto Quinto in Brevi, quod incipit: *Dum ineffabilia*, 30. Januarii 1586. Denique etiam Paulus Quintus in Brevi: *Cum olim*, die 20. Septembris 1608. revocato Brevi suo revocatorio Indulgentiarum antiquarum Sanctissimi Rosarii in executionem Constitutionis Clementis Octavi incipientis: *Quæcunque*, & illud ad terminos juris reduxit, & pristino statui restituit easdem Indulgentias à Summis Pontificibus suis Prædecessoribus concessas Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii Canonicè institutis, ubique locorum existentibus.

Secundò. Omnes Indulgentias specialiter, vel generaliter, aut quocumque modo uni, vel pluribus Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii, vel etiam Confratribus, & Consoribus alicujus Confraternitatis in aliquâ particulari Ecclesiâ erectæ impertitas, communes esse omnibus Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii, Confratribus, & Consororibus omnium dictarum Confraternitatum universi Orbis. Hoc indulsit Gregorius XIII. in Brevi incipiente. *Pastoris æterni*, 5. Maii 1581. pro Confraternitatibus Canonicè erectis. Et Sixtus V. in præfato Brevi: *Dum ineffabilia*, omnia pri-

vilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessiones, Indulgentias, etiam plenarias à Summis Pontificibus concessa, & concessas Confraternitatibus, aut Coofratribus Sanctissimi Rosarii extendit & ampliat in perpetuum, ad Confraternitates erigendas illarumque Confratres, & Consorotes pro tempore existentes.

Tertiò. Denique quascunque Indulgentias in hoc Summario contentas, quæ concessæ sunt alicui particulari Confraternitari Sanctissimi Rosarii vigore præfatarom Litterarum Apostolicarum, communes esse cuilibet Confraternitati, & cuilibet respectivè Confratri, aut Consorori in aliquâ Confraternitate descriptis.

CAPUT II.

Indulgentia pro iis, qui ad Confraternitatem Sanctissimi Rosarii recipiuntur.

PRimo. Pius Quintus in præfato Brevi, *Consueverunt*, concedit plenariam Indulgentiam omnibus, & singulis Christi fidelibus per Deputatos à Magistro Generali, vel Vicario Generali pro tempore descriptis., verè pœnitentibus & confessis, qui primâ vice descripti fuerint, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in aliquâ Ecclesiâ, seu Cappellâ dictæ Confraternitatis perceperint, & unam saltem quinquagenam Rosarii recitaverint, & pro tranquillitate Sanctæ Matris Ecclesiæ oraverint: eandem elargitur illis, qui in mortis articulo constituti salutaris pœnitentiæ, & viatiti Sacramentis fuerint muniti.

Secundò. Clemens Octavus in Brevi, *Salvatoris*, die 13. Januarii 1592. omnibus Christi fidelibus verè pœnitentibus & confessis, atque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis, qui Rosarii Confraternitatem ingredientur erectam in Ecclesiâ Prædicatorum Oppidi Divionensis, die primo eorum ingressus, plenariam Indulgentiam elargitur.

Tertiò. Eandem pariter Indulgentiam concedit idem Pontifex in Bullâ, quæ incipit, *De salutis gregis*, die 18. Januarii 1592. pro descriptis in Confraternitate erectâ in Ecclesiâ Prædicatorum Utini.

CAPUT III.

Indulgentia pro recitantibus Rosarium diebus ordinariis.

PRimo. Confratres lucrantur quadraginta dies Indulgentiarum, quoties recitaverint, aut recitari fecerint tertiam partem Rosarii, uti concessit Alexander Episcopus Foroliviensis per universam Germaniam Legatus à Latere Confratribus Confraternitatis institutæ in Ecclesiâ Prædicatorum Coloniæ, ut appatet in Litteris incipientibus, *Etsi gloriosos*, die 10. Martii 1476. quam concessionem confirmavit Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Secundò. Cuicunque fideli tertiam partem Rosarii recitanti elargitur Sixtus Quartus in Bullâ incipiente, *Ea quæ ex fidelium*, 12. Martii 1479. quinque annos, & quinque quadragenas; Eandem etiam confirmat Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Tertiò. Ex concessione Innocentii Octavi in Bullâ, quæ incipit, *Splendor paternæ gloriæ*, Romæ 27. Februarii 1488. Confratribus, & Consororibus in aliqua Confraternitate in Ordine Prædicatorum erecta consctiptis, verèque pœnitentibus & confessis, qui tertiam Rosarii partem recitaverint, toties quoties id egerint, sexaginta millia annorum, & totidem quadragenæ Indulgentiarum de injunctis sibi pœnitentiis relaxantur; In eâdem Bullâ iisdem Confratribus, & Consororibus nunc & pro tempore existentibus verè pœnitentibus, ac ob Beatissimæ Virginis Mariæ reverentiam Rosarium deferentibus præfatus Innocentius centum annos, & totidem quadragenas Indulgentiarum de injunctis sibi pœnitentiis, misericorditer indulget. Insuper iisdem Confratribus, si nomen Jesu in fine cujuslibet Angelicæ Salutationis nominaverint, quinque annos, & totidem quadragenas similiter concedit.

Quartò. Franciscus de Claromonte titulo Sancti Stephani in Cœlio Monte S. R. E. Presbyter Cardinalis Rosarii Societatem in Bitterrensi Civitate institutam, auctoritate Apostolicâ sibi concessâ, approbavit, confirmavit & ratificavit, ejusque Confratribus, & Consororibus quotiescunque per se, vel per alium Beatæ Mariæ Virginis Rosarium, quod 50. Ave Maria continet, & quinque Pater noster, continuè legerint, vel legi fecerint, centum dies Indulgentiarum largitus est, & Fratre Antonio Curone in S. Theologiâ Præsentato Rosarium idem prædicante omnibus Christi fidelibus sermonem ejus audientibus, centum dies pro quâlibet vice de injunctis pœnitentiis relaxavit.

Quintò Raymundus tit. S. Mariæ Novæ Cardinalis per Germaniam Sanctæ Sedis Legatus concedit Confratribus, & Consororibus Rosarii Confraternitatis Coloniensis, quoties Rosarium recitaverint, centum dies Indulgentiarum. Quod confirmavit Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Sextò. Confratribus, & Consororibus dictæ Confraternitatis Coloniæ institutæ verè pœnitentibus & confessis, seu confitendi propositum habentibus, qui ter in hebdomadâ Rosarium devotè recitaverint, pro qualibet vice decem annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Septimò. Adrianus Sextus in Bullâ quæ incipit, *Illius qui Dominicam gregem*, die primâ Aprilis anni 1523. omnibus Confratribus Oppidi de Victoriâ Diœcesis Calaguritanæ, qui in Cappella Sanctissimi Rosarii, aut in quâcunque parte ipsius Ecclesiæ, ex qua Altare dictæ Cappellæ conspici possit, recitaverint singulis diebus tertiam partem Rosarii pro quâlibet die, quâ id fecerint, ut præfertur, quinquaginta annos de injunctis pœnitentiis pariter relaxat. Clemens autem Septimus in Bullâ incipiente, *Considerantes*, die 6. Aprilis 1524. & in alia quæ incipit, *Ineffabilia*. die 23. Martii anno 1529. concedit eandem Indulgentiam Confratribus dictæ Confraternitatis, qui extra Civitatem prædictam existentes in aliqua Ecclesiâ, seu Oratorio cujusvis loci, tertiam Rosarii partem devotè recitaverint.

Octavò, Clemens Septimus in Brevi, *Etsi temporalium* 8. Maij 1534. addidit duos annos Indulgentiæ Confratribus institutarum Confraternitatum pro quolibet ex tribus diebus hebdomadæ, in quo tertiam partem Rosarii recitabunt, dummodò in septimanâ integrum Rosarium recitent. Cum enim ad lucrandam Indulgentiam à Sixto IV. concessam, necessarium esset uno die totum Rosarium recitare, voluit Clemens præfatus sufficere ad prædictum effectum recitare integrum Rosarium in unâ septimanâ, assignans pro diebus diem, & pro pluribus vicibus unam vicem. Et cùm prædicta Bulla publicata non fuerit vivente Clemente, publicata fuit per Paulum Tertium in Brevi, quod incipit, *Rationi congruit*, die 3. Novembris 1534.

Nonò. Pius Quintus Confratribus Confraternitatum Sanctissimi Rosarii erectarum per Fratrem Ambrosium Salvio de Balneolo Ordinis Prædicatorum, quoties devotè recitaverint Rosarium reliquis anni diebus (exceptis diebus Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis Beatissimæ Mariæ Virginis, in quibus major acquiritur Indulgentia) concessit quadraginta dies Indulgentiarum. proot constat ex Brevi, quod incipit, *Injunctum Nobis*, die 14. Junii 1566.

Decimò. Ex ejusdem Pontificis concessione in Brevi, *Consueverunt*, 17. Septembris 1569. Confratres Confraternitatum erectarum, & per Deputatos à Magistro Generali, vel Vicario Generali pro tempore descripti, si devotè recitaverint Rosarium integrum quâlibet septimanâ lucrantur Indulgentiam septem annorum, & totidem quadragenarum de pœnitentiis injunctis.

Undecimò. Clemens IX. denique in Brevi *Exponi Nobis*, die 22. Februarii 1668. elargitur Con-

fra-

fratribus Confraternitatum erectarum, & erigendarum in futurum in Indiis Regni Hispaniarum subjectis, integrum Rosarium recitantibus omnes, & singulas Indulgentias, quibus ex Apostolicâ concessione fruuntur omnes Christi fideles in Regnis Hispaniæ, recitantes coronam Beatissimæ Virginis.

CAPUT IV.

Indulgentia, quas Confratres in particularibus anni diebus recitantes Rosarium lucrantur.

PRimò. Alexander Episcopus Foroliviensis in Germaniâ Legatus centum dies Indulgentiæ concedit omnibus, & singulis Confratribus Confraternitatis Coloniensis dicentibus tertiam Rosarii partem in quinque festivitatibus Beatissimæ, videlicet Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis & Purificationis, uti constat ex præfatâ Bulla Leonis X. *Pastoris æterni*.

Secundò. Innocentius VIII. anno 1484. 15. Octobris vivæ vocis oraculo concessit omnibus Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii recitantibus Rosarium per hebdomadam Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum remissionem, applicandam à Confessario secundùm eorum arbitrium eligendo semel in vita, & semel in mortis articulo, quam Indulgentiam Leo X. in præfata Bulla *Pastoris æterni* confirmat.

Tertiò. Sixtus IV. in Bulla incipiente *Pastoris æterni*, die 29. Maji 1478. elargitur septem annos, & totidem quadragenas Confratribus Confraternitatis Coloniensis, verè pœnitentibus & confessis, dictam Confraternitatem servantibus, qui integrum Rosarium recitaverint, in diebus festis Nativitatis, Annunciationis, & Assumptionis Beatissimæ Virginis, sicut refert & confirmat Leo X. in præfatâ Bulla *Pastoris æterni*.

Quartò. Pius V. in Præfato Brevi *Injunctum Nobis*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum Rosarii institutarum, & instituendarum à Fratre Ambrosio Salvio de Balneolo, qui corde contriti, confessi, devotéque communicati in die, & festivitate Annunciationis devotè Rosarium recitaverint, Indulgentiam plenariam. Diebus verò Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis decem annos, & totidem quadragenas.

Quintò. Idem Pontifex in dicto Brevi præfatis Confratribus, quoties nomen Domini Nostri Jesu Christi, & ejusdem Beatissimæ Virginis Mariæ matris suæ, tàm intùs, quàm extrà dictum Rosarium piè, & devotè nominaverint, seu invocaverint, septem dies de injunctis pœnitentiis relaxat.

Sextò. Prætereà Pius V. in Brevi quod incipit *Consueverunt*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum erectarum à deputatis per Magistrum Generalem, vel Vicarium Generalem pro tempore descriptis, qui in diebus Resurrectionis Domini, Annunciationis & Assumptionis Beatissimæ Virginis communicati, ut suprà *cap. 2. §. 2.* dictum est, tertiam partem Rosarii recitaverint, decem annos, & totidem quadragenas.

Septimò. Prætereà iisdem Confratribus, tertiam partem Rosarii ad minus recitantibus in reliquis diebus festis D. N. Jesu Christi, & Beatæ Mariæ Virginis, in quibus sacra Rosarii mysteria recensentur septem annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat.

CAPUT V.

Indulgentia quas lucrantur Confratres Sanctissimi Rosarii processionem associantes, fieri solitam primâ Dominica cujuslibet mensis, & diebus festis Beatissima Virginis.

PRimò. Pius V. in præfato Brevi *Consueverunt*, omnibus & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, etiam non Confratribus, qui processioni Sanctissimi Rosarii, quæ qualibet primâ Dominicâ mensis fieri consuevit, devotè interfuerint, septem annos, & septem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat.

Secundò. Confratres processionem debitis diebus faciendam associantes, centum dies Indulgentiæ consequuntur ex concessione Gregorii XIII. Confratribus Rosarii Civitatis Papien. facta in Brevi, quod incipit *Cùm sicut*, die 3. Januarii 1579. Præterea idem Gregorius in Brevi *Pastoris æterni*, die 5. Maji 1581. concessit Indulgentiam plenariam omnibus Confratribus verè pœnitentibus & confessis, ac communicantibus, qui processioni primâ Dominicâ cujuslibet mensis interfuerint. Insuper Confratres, qui propter infirmitatem, aut aliud legitimum impedimentum processionibus prædictis adesse nequiverint, si confessi, & Sanctissima Communione refecti Rosarium devotè recitaverint, aliasque preces pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresium extirpatione, ac pace inter Principes Christianos concilianda, & conservanda fuderint, easdem Indulgentias consequuntur, quas consequerentur, si ipsis processionibus personaliter interessent, ex concessione ejusdem Gregorii in Brevi, *Cupientes*, die 24. Decembris 1583.

Tertiò. Eandem plenariam Indulgentiam assequuntur Confratres & Consorores Confraternitatum Rosarii verè pœnitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti, qui processioni primâ Dominicâ mensis peragendæ interfuerint, & pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effundunt, ex concessione Pauli V. in Brevi, quod incipit *Piorum hominum*, die 15. Aprilis 1608.

Quartò. Pius IV. eandem etiam Indulgentiam plenariam concessit Confraternitati Sanctissimi Rosarii institutæ in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam in Urbe, in Bulla incipiente *Dum præclara*, die 28. Februarii 1561. omnibus Confratribus, & Consororibus Sanctissimi Rosarii, verè pœnitentibus & confessis, vel firmum propositum temporibus statutis confitendi habentibus, qui processionem associaverint in dicta Ecclesia fieri solitam in festivitatibus, & solemnitatibus gloriosæ Virginis Mariæ, videlicet Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Præsentationis & Conceptionis.

Quintò. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam*, 24. Octobris 1577. elargitur Indulgentiam plenariam Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesia Sancti Dominici Bononiæ, verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui singulis annis solemni processioni primâ Dominicâ cujuslibet mensis in dicta Ecclesia celebrandæ interfuerint, & Cappellam Sanctissimi Rosarii devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principium concordia, & unione, ac hæresium extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint.

CAPUT VI.

Indulgentia pro Confratribus visitantibus Cappellam Sanctissimi Rosarii.

PRimò. Pius IV. in præfata Bulla *Dum præclara*, concedit Indulgentiam plenariam iis, qui verè pœnitentes & confessi, vel firmum propositum confitendi habentes, statutis ab Ecclesia temporibus, devotè visitaverint Capellam Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe in festis Beatissimæ Virginis, videlicet Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Conceptionis & Præsentationis à primis vesperis usque ad occasum Solis dictarum festivitatum.

Secundò. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam*, 12. Martii 1577. concessit plenariam Indul-

gentiam Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii institutæ in Ecclesiâ Prædicatorum Cremonæ, qui verè pœnitentes & confessi, nec non Sacrâ Communione refecti, devotè visitaverint Capellam Rosatii primâ Dominicâ cujuslibet mensis, & omnibus festis Beatissimæ, & Gloriosissimæ Virginis, ibique pias ad Deum preces effuderint pro Christianorum Principum concordiâ, extirpatipone hæresium,& Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione.

Tertiò. Idem Pontifex in Brevi, *Ad augendam*, die 24. Octobris 1577. Indulgentiam plenariam concessit cuilibet Confratri Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesiâ S. Dominiti Bononiæ, qui pœnitens & confessus, ac Sanctissimâ Communione refectus Capellam Rosarii S. Dominici de Bononiâ in singulis festivitatibus Beatissimæ Virginis devotè visitaverit, atque ut suprà oráverit.

Quartò. In alio Brevi incipiente, *Cùm ficut*, 3. Januarii 1579. Idem Gregorius elargitur Confratribus Confraternitatis erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Civitatis Papien. pro quâlibet die, quâ visitaverint Capellam, seu Altare Sanctissimi Rosarii in præfatâ Ecclesiâ, centum dies Indulgentiæ orando Deum, ut suprà. Insuper concedit Indulgentiam plenariam Confratribus ejusdem Confraternitatis Papiensis, qui devotè visitaverint dictum Altare seu Capellam in præfata Ecclesia tertiâ Dominicâ Aprilis, & primâ Octobris, à primis vesperis, usque ad occasum Solis, dummodò verè pœnitentes & confessi, ac Sacrâ Communione refecti, ut præfertur, oraverint.

Quintò. Idem Gregorius in Brevi *Exponi Nobis*, prima Octobris 1577. concédit Indulgentiam plenariam omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, qui verè pœnitentes & confessi, primâ Dominicâ mensis Octobris devotè visitaverint à primis vesperis usqoe ad occasum Solis ejusdem Dominicæ Ecclesiam Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe, & ibi pro Principum concordiâ &c. pias ad Deum preces effuderint.

Sextò. Præterea idem Pontifex in Brevi *Pastoris æterni*, die 5. Maji 1581. Indulgentiam plenariam concedit omnibus Confratribus erectarum Confraternitatum Rosarii, qui verè pœnitentes & confessi, ac Sacratissimâ Communione refecti, devotè visitaverint Cappellam Sanctissimi Rosarii illis diebus, quibus aliqua mysteria Rosarii celebrantur, & Processioni primæ Dominicæ cujusliber mensis interfuerint.

Septimò. Clemens VIII. in Brevi *Salvatoris*, *&* *Domini Nostri*, 13. Januarii 1592. elargitur plenariam Indulgentiam Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Divioni, verè pœnitentibus & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui devotè visitaverint Cappellam, seu Altare Rosarii dictæ Ecclesiæ in qualibet prima Dominica mensis Octobris à primis vesperis usque ad occasum Solis, ac inibi pias ad Deum preces effuderint pro Sedis Apostolicæ, & fidei Catholicæ exaltatione, & hæresium extirpatione, nec non pacis inter Princeps Christianos conservatione, aut aliàs prout unicuique suggeret devotio.

Octavò. Insuper in eodem Brevi contedit eisdem Confratribus septem annos, & totidem quadragenas Indulgentiæ, qui verè pœnitentes, confessi, devotè comunicati, ultrà festum Paschatis Resurrectionis, in diebus festis Pentecostes, Assumptionis Beatissimæ Virginis, nec non Omnium Sanctorum, & Nativitatis D. N. Jesu Christi Capellam, Altare Sanctissimi Rosarii visitaverint, & Deum, ut præfertur, oraverint.

Nonò. Idemmet Clemens VIII. in Bullâ incipiente, *De salute gregis*, die 18. Januarii 1592. Confratribus, & Consororibus Sanctissimi Rosarii Confraternitatis erectæ in Civitate Utinensi, verè pœnitentibus & confessis, ac Communione Sacrâ refectis, qui in festivitate Assumptionis Beatiss. Virginis singulis annis devotè visitaverint Ecclesiam dictæ Confraternitatis à primis vesperis usque ad occasum Solis, ibique aliquas preces effuderint pro exaltatione Sanctæ Matris Ecclesiæ, extirpatione hæresium, reductione hæreticorum, & conversione infidelium, & pro conservatione pacis, concordiæ & unionis inter Princeps Christianos, quoties id egerint, Indulgentiam plenariam concedit. Præterea in eadem Bulla iisdem Confratribus, qui verè pœnitentes, confessi & communicati devotè visitaverint prædictam Ecclesiam in solemnitatibus Conceptionis, Nativitatis, Annunciationis, & Visitationis gloriosæ Virginis Mariæ, & oraverint, ut suprà, septem annos, & septem quadragenas Indulgeoriæ elargitur.

CAPUT VII.

Indulgentia, quas Confratres, & Consorores Sanctissimi Rosarii lucrantur pia opera exercentes.

Primò. Alexander Episcopus Forolivienfis Legatus Apostolicus per Germaniam concessit quadraginta dies Indulgentiæ de injunctis sibi pœnitentiis omnibus Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ Coloniæ, qui Sabbatis, & festivis diebus interfuerint, dùm cantatur Salve Regina post Completorium, coràm Altari Beatissimæ Virginis, ubi prædicta Confraternitas instituta est, quam concessionem confirmavit Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Secundò. Gregorius XIII. in præfato Brevi *Cum ficut accepimus*, 3. Januarii 1576. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Papiæ relaxat centum dies de injunctis eis, seu quomodolibet debitis pœnitentiis, qui vexillum Sanctissimi Rosarii associaverint, quando corpora mortuorum Confratrum deferuntur ad sepulturam, & interfuerint Anniversariis pro animabus defunctorum Confratrum celebrandis, & ibi pro Christianorum Principum concordia &c. vel aliàs oraverint, vel infirmos Confratres ad Ecclesiastica Sacramenta sumenda hortari fuerint, & visitaverint.

Tertiò. Clemens VIII. in Brevi *Salvatoris* die 13. Januarii 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesia Prædicatorum Oppidi Divionensis, qui Divinia offitiis per illos Confratres, seu ex eorum instituto in dictâ Cappellâ decantandis, ac Congregationibus publicis, vel secretis pro felici directione dictæ Confraternitatis habendis interfuerint, atque associaverint Sanctissimum Sacramentum dùm ad aliquem infirmum deferri contigerit, ac qui legitimè impediti hoc facere nequiverint, campanæ ad id signo daro, genuflexi, si potuerint, Orationem Dominicam pro eodem infirmo recitaverint, nec non cujuscunque Confratris cadaver ad sepulturam Ecclesiasticam associaverint, vel eos in eorum infirmitatibus visitaverint, & consolati fuerint, ac Orationem Dominicam quinquies, & toties Angelicam Salutationem coràm imagine Sanctissimi Crucifixi in honorem quinque plagarum D. N. Jesu Christi pro animabus eorumdem Confratrum in Christi charitate defunctorum recitaverint, quoties aliquod præmissorum fecerint, sexaginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

Quartò. Idem in Brevi *Ineffabilia Dei Genitricis*, die 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Sancti Pauli Vallisoleti Ordinis Prædicatorum centum dies, quoties verè pœnitentes, & confessi, seu à jure statutis temporibus firmum confitendi propositum habentes Antiphonæ *Salve Reginæ* in præfata Ecclesia post Completorium decantari solitæ, interfuerint; in festivitatibus autem Beatissimæ Virginis, nec non Sanctorum Apostolorum, & Sanctorum dicti Ordinis, & quandò ipsi Confratres, juxtà Statuta dictæ Confraternitatis, cum cereis accensis adesse tenentur, eisdem Confratribus, ut præfertur interessentibus, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat. Illis autem Confratribus, qui pro solemnitate à dicta Confraternitate celebrari solita, Dominicâ infrâ octavam Nativitatis Beatissimæ

Vir-

Virginis, ordinandis Altaribus, vel Ecclesiæ præparandæ vacaverint, aut ornamenta ad divinum cultum spectantia miserint, centum dies Indulgentiæ concedit, extendens supradictas Indulgentias ad infirmos, mulieres gravidas, & legitimè impeditos, qui flexis genibus prædictam Antiphonam *Salve Regina*, coràm Altari, vel Imagine Beatæ Virginis devotè recitaverint; qui autem Confratrem infirmum visitaverint, aut corpus defuncti Confratris ad dictam Ecclesiam associaverint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis.

Quintò. Idem Pontifex in Bulla *De salute gregis*, die 15. Februarii anno 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiis Prædicatorum Uoni, quoties interfuerint Divinis officiis, aut Missis, quæ celebrantur in dictâ Ecclesiâ, vel intuitu, vel ex instituto, aut consuetudine dictæ Confraternitatis, aut hospitio pauperes peregrinos exceperint, aut eleemosynis, vel officiis adjuverint, aut pacem cum inimicis composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, ac etiam corpora defunctorum tàm Confratrum, quàm aliorum ad sepulturam associaverint, aut infirmos consolati fuerint, aut processiones ordinarias, tàm Confraternitatis, quam aliàs quascunque, de licentiâ Ordinarii celebrandas Sanctissimum Sacramentum tam in processionibus, quàm ad infirmos, vel quovis modo delarum comitati fuerint, seu impedito per alium, vel alios associari fecerint, vel campanæ ad id signo dato, genuflexi, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro animabus Confratrum defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, aut ignorantes præcepta Dei, & alia ad salutem necessaria docuerint, aut quodcunque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, quoties præmissa, vel aliquod præmissorum egerint, sexaginta dies de injunctis eis, aut quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

Sextò. Rursùs Gregorius XIII. in Brevi *Desiderantes*, 22. Martii 1580. Confratribus Confraternitatum Sanctissimi Rosarii institutarum in Ecclesiis Fratrum Prædicatorum Provinciæ S. Jacobi novæ Hispaniæ in Indiis, & omnibus Christi fidelibus, qui verè pœnitentes, confessi, ac Sacrâ Communione refecti, devotè visitaverint dictas Ecclesias, diebus festis Patroni earundem respectivè, & in solemnitate Corporis Christi, Indulgentiam plenariam concedit. Insuper omnibus Confratribus, qui Sabbatis in Quadragesimâ assistent Missæ, & Concioni Beatissimæ Virginis, ac dùm cantatur Antiphona *Salve Regina*, concedit unius anni Indulgentiam. Præterea quandò ex eleemosynis Confraternitatis Sanctissimi Rosarii virgines matrimonio junguntur, tàm ipsis, quàm ipsarum maritis, & Confratribus Sanctissimi Rosarii processioni intereßentibus, quinque annos Indulgentiæ elargitur. Denique Confratribus, & Consororibus associantibus processionem, quæ fit singulis Sabbatis, aut semel in mense per Ecclesias, vel Claustrum dictarum domorum, in suffragium mortuorum, octo annos Indulgentiæ de injunctis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

CAPUT VIII.

Indulgentia quas consequuntur Confratres, & Consorores Sanctissimi Rosarii visitantes quinque Altaria.

LEo X. instituit, & concessit, ut quilibet Confrater Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Canonicè in quâcunque Ecclesiâ Ordinis Prædicatorum erectæ quinque Altaria visitando cujuscunque Ecclesiæ, aut unum, vel duo quinquies, si quinque defuerint, easdem Indulgentias integraliter consequatur, ac si omnes Almæ Urbis Stationes peregrinando circumiret; quam concessionem confirmat, & approbat Clemens Septimus in Brevi *Et si temporalium*, quod Paulus III. in Brevi *Rationi congruit*, 3. Novembris 1534. Publicavit.

CAPUT IX.

Indulgentia quas lucrantur Confratres & Consorores peccata sua confitendo, & communicando aliquibus Dominicis anni.

PRimò. Gregorius XIII. in Brevi quod incipit *Ad augendam*, pro Confraternitatibus institutis in Ecclesiis Prædicatorum Provinciæ utriusque Lombardiæ die 8. Novembris 1578. & in alio simili pro Provinciâ Romanâ anno 1579. die 29. Augusti, concedit plenariam Indulgentiam omnibus Confratribus, & Consororibus Sanctissimi Rosarii, qui verè pœnitentes & confessi, ac devotè in dictis Ecclesiis primis Dominicis diebus cujuslibet mensis Sacram Communionem sumpserint, ibique pro extirpatione hæresium, pro pace inter Principes Christianos, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quam Indulgentiam extendit ad Confratres infirmos, qui ad easdem Ecclesias, seu quamlibet earum accedere non valentes, prævià confessione, & Communione domi suæ ante devotam imaginem devotè Rosarium, seu Coronam, aut septem Psalmos, qui legere sciunt, recitaverint.

Secundò. Clemens Octavus in Brevi *Ineffabilia gloriosæ Virginis*, 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ S. Pauli Vallisoleti Ordinis Prædicatorum, qui Dominicâ infrà octavam Nativitatis Beatissimæ Virginis solemniter hujusmodi festivitatem celebrare volunt, si verè pœnitentes, & confessi eâdem die annis singulis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum perceperint, & Altissimo preces pro universalis Ecclesiæ, & Romani Pontificis statu fuderint, plenariam suorum peccatorum Indulgentiam concedit.

Tertiò. Gregorius XIII. in Brevi, quod incipit *Desiderantes*, 22 Martii 1580. Confratribus, & Consororibus Confraternitatum jàm erectarum in Ecclesiis Fratrum Prædicatorum Provinciæ S. Jacobi novæ Hispaniæ in Indiis, qui primâ Dominicâ Octobris verè pœnitentes, & confessi alicui Confessario dicti Ordinis, Sacram Eucharistiam sumpserint in præfatis Ecclesiis, in quibus instituta est Confraternitas Sanctissimi Rosarii, plenariam Indulgentiam elargitur.

CAPUT X.

Indulgentia quibus fruuntur Confratres, & Consorores Sanctissimi Rosarii in mortis articulo.

PRimò. Supradiximus, quòd Confratres, & Consorores Sanctissimi Rosarii respectivè, ex concessione Innocentii VIII. & Leonis X. qui per septimanam Rosarium recitaverint, consequantur semel in vitâ, & semel in morte Indulgentiam plenariam, & Pius V. in Brevi, *Consueverunt*, Indulgentiam plenariam concedit Confratribus Confraternitatum erectarum in articulo mortis constitutis, confessis, & per modum viatici Sacrâ Communione refectis.

Secundò. Adrianus VI. in Bullâ *Illius, qui Dominicum gregem*, die primâ Aprilis anno 1523. Plenariam Indulgentiam concedit Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Victoriæ (verè pœnitentibus, & confessis, vel firmum propositum confitendi habentibus) qui in mortis articulo in manibus tenentes cereum benedictum Confraternitatis; in honorem Virginis Mariæ ex hac luce migraverint, si ante eorum obitum Rosarium semel duntaxat recitaverint. Quam Indulgentiam confirmavit Clemens VII. in præfatâ Bullâ *Ineffabilia &c.*

Tertiò. Clemens VIII. in Brevi, *Salvatoris*, 13.

Januarii 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii institutæ Divioni, qui verè pœnitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti, pium oomen Jesu corde, si ore nequiverint, in mortis articulo invocaverint, plenariam Indulgentiam elargitur.

Quartò. Et in Brevi *Ineffabilia gloriosa*, 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Sancti Pauli Vallisoleti, si in articulo mortis recipiendo Sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, & Ecclesiæ Romanæ fidem profitendo, Antiphonam *Salve Regina* dixerint, & Beatæ Virgini se commendaverint Indulgentiam, plenariam concedit.

Quintò. Idem in Bullâ qoæ incipit, *De salute gregis*, 18. Januarii 1592. Confratribus & Consororibus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Utini erectæ, verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui in articulo mortis Sanctissimum nomen Jesu corde, si ore nequiverint, invocaverint, vel aliquod contritionis signum dederint, Indulgentiam plenariam concedit.

Sextò. Clemens X. in Brevi, *Cælestium munerum*, 16. Februarii anni 1671. Sacerdotibus Secularibus, aut Regularibus, qnibus licitum fuerit, juxtà Constitutiones, & Decreta Sedis Apostolicæ celebrare Missam Sanctissimi Rosarii, eandem celebrando, sicut & omnibus Religiosis, & Sanctimonialibus, etiam Tertii Ordinis Prædicatorum, & omnibus Confratribus, & Consororibus cujuscunque Confraternitatis Sanctissimi Rosarii jam erectæ, aut erigendæ in futurum in qnocunque loco, qui verè pœnitentes, & confessi, vel firmum confitendi habentes propositum, prædictæ Missæ devotè interfuerint, ibique pro pace inter Principes Christianos, hæresium extirpatione, & exaltatiooe Sanctæ Matris Ecclesiæ oraverint, quoties id egerint, impertitur omnes Indulgentias, peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, quas Confratres, & Consorores dictæ Confraternitatis iotegrum Rosarium recitando ex Sedis Apostolicæ concessione assequuntur.

Septimò. Idem Pontifex in eodem Brevi omnibus & singulis prædictis, qui soliti fuerint dictam Sanctissimi Rosarii Missam celebrare, uti dictum est, aut eidem assistere, si verè pœnitentes, confessi, & communicati oraverint, sicut dictum est, concedit, ut omni mense easdem similiter consequantur Indulgentias, peccatorum remissiones & pœnitentiarum relaxationes, quas conseqnuntur Confratres, & Consorores dictarum Confraternitatum, assistendo processioni Sanctissimi Rosarii quâlibet primâ Dominicâ mensis.

Octavò. Præthereà idem Summus Pontifex in eodem Brevi concedit, ut omnes hæ Indulgentiæ, peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, possint per modum suffragii animabus defunctorum applicari.

CAPUT XI.

Quomodo omnes prædicta Indulgentia ad infirmos, ac legitimè impeditos extendantur.

PRæter ea quæ Capite quinto, & nooo diximus, sciendum, Sixtum Quintum in præfato Brevi, *Dum ineffabilia*, Confratribus Confraternitatum tàm hactenùs erectarum, quàm in posterum erigendarum itinerantibus, navigantibus, & servientibus, totum Rosarium, infirmis verò, aut aliàs legitimè impeditis tertiam ejus partem devotè recitantibus, nec oon temporibus debitis, & ab Ecclesia statutis confitendi, & communicandi firmum propositum habentibus, qui Cappellam Rosarii in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam Ordinis Prædicatorum Romæ, aut alias Ecclesias, vel Cappellas ubicunque dicta Confraternitas Canonicè erecta fuerit, iis diebus, quibus festa Mysteriorum Rosarii celebrantur, visitare, & processioni, quæ primâ Dominicâ cujuslibet mensis fieri, solet interesse non poterint, plenariam Indulgentiam concedere & elargiri, illisque communicare omnes & singulas Indulgentias, peccatorumque remissiones, etiam plenarias, concessas, & concedendas in futurum omnibus Confratribus & Consororibus in præfatis diebus Cappellas, seu Ecclesias Rosarii visitantibus, ac dictæ processioni interessentibus, perindè ac si iisdem diebus dictas Cappellas, seu Ecclesias personaliter visitarent. & processionibus hujusmodi interessent; advertant nihilominùs Confratres, ut debita contritione muniantur.

CAPUT XII.

Indulgentiæ pro Defunctis.

PRimò. Gregorius XIII. in Bulla, quæ incipit, *Omnium saluti*, 30. Octobris 1582. concedit Ecclesiæ Prædicatorum loci Racconsii, ubi est Altare Sanctissimi Rosarii, quod non est Altare majus indultum Altaris privilegiati, quoties ab aliquo dictæ Domus Sacerdote dumtaxat Missa Defunctorum celebrabitur, pro anima cujuscunque fidelis defuncti Confratris Sanctissimi Rosarii:

Secundò. Clemens X. concedit omnes Indulgentias capitulo decimo, numero sexto recensitas, posse applicari per modum suffragii animabus defunctorum.

Tertiò. Præthereà Innocentius XI. concessit, & indulsit in perpetuum, ut omnes, & singulæ Indulgentiæ Confratribus, & Consororibus Rosarii concessæ, possint ab iisdem per modum suffragii applicari animabus fidelinm defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hâc luce migraverint.

Forma, ut vocant Absolutionis. seu modus impertienda Indulgentia Confratribus Rosarii in articulo mortis.

COnfiteor. *Pater Spiritualis.* Misereatur &c. Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui Beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi, atqne solvendi per suam piissimam misericordiam, recipiat confessionem tuam, & remittat tibi omnia peccata, quæcunque, & quomodocunque io toto vitæ decursu commisisti, de quibus corde contritus, & ore confessus es, restituens tibi stolam primam, quam in Baptismate recepisti, & per Indulgentiam plenariam à Summo Pontifice Innocentio Octavo Confratribus Sanctissimi Rosarii in articulo mortis constitutis concessam, liberet te à præsentis, ac futuræ vitæ pœnis. dignetur Purgatorii cruciatus remittere, portas inferni claudere, Paradisi januam aperire, teque ad gaudia sempiterna perducere, per sacratissima suæ vitæ, passionis & glorificationis mysteria sanctissimo Rosario comprehensa. Qui cum Patre & Spiritu Sancto Deus unus vivit & regnat in secula seculorum. Amen.

Die 11. Julii 1679. S. Congregatio Summarium hoc Indulgentiarum à se recognitum approbavit.

A. Cardinalis Homodeus.

Loco † Sigilli.

Michael Angelus Riccius S. Congregationis Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum Secretarius.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Antonius Magister Generalis Summarium hujusmodi, quo firmiùs subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & aliàs opportunè in præmissis à Nobis provideri, ac ut infrà indulgeri, plurimum desideret, Nos ipsius Antonii Magistri Generalis votis hâc in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excomunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harū serie absolventes, & absolutum fore censentes, suppli- Confirmatio prædicti Summarii Apostolica.

catio-

cationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Summarium Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, omniaque & singula in eo contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Concessio facultatis erigendi Confraternitates sub titulo Sanctissimi Rosarii.

§. 3. Præterea præfato Antonio moderno, & pro tempore existenti Magistro Generali dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, eoque à Romana Curia absente, Vicario Generali ejusdem Ordinis itidem pro tempore existenti, Confraternitates sub titulo Sanctissimi Rosarii hujusmodi in quibusvis Mundi partibus, servata tamen Constitutione fel. rec. Clementis PP. VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Quæcunque à Sede Apostolicâ, &c.* 7. Decembris MDCIV. editæ, ac Decretorum hujus Sanctæ Sedis, præsertim circà distantiam locorum in erectione Confraternitatum similis instituti servandam emanatorum formâ, & dispositione, erigendi & instituendi, quamcunque necessariam, & opportunam facultatem auctoritate & tenore præfatis tribuimus, & impertimur.

Et actualis postCanonicam Confraternitatum erectionem gratiarum spiritualium participatio.

§. 4. Ac omnibus & singulis Confraternitatibus utriusque sexus Christi fidelium, sub eodem titulo Sanctissimi Rosarii ubicunque locorum hactenùs erectis, & in futurum tàm in præfati Ordinis, quàm in aliis quibuslibet Ecclesiis, vel Oratoriis per memoratum Magistrum Generalem, seu Vicarium Generalem, sicut præmittitur, quandocunque erigendis, illarumque Confratribus, ut statim atque Canonica ipsarum Confraternitatum erectio facta fuerit, etiam absque ullâ indulgentiarum, & gratiarum spiritualium communicatione, vel aggregatione, omnium & singularum indulgentiarum, etiam plenariarum, & aliarum gratiarum spiritualium præfatarum participes sint, dictique Confratres & Consorores omnes, & singulas, etiam plenarias indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, cæterasque gratias spirituales in Summario præinserto contentas & expressas, servatis tamen, & adimpletis omnibus illis, quæ pro illarum consecutione respectivè præscripta sunt, consequi, illisque uti, frui & gaudere liberè & licitè possint & valeant, eâdem auctoritate harum serie concedimus & indulgemus.

Decretum roborans & irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac præfatâ Clementis Prædecessoris, aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tàm in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Julii 1679. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. 31. Julii 1679. P. A. tertio.

J. G. SLUSIUS.

Ordinationes quædam pro Ordine Fratrum Prædicatorum cum Cardinalis Palutii moderamine confirmantur. IX.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Loquitur de ordinationibus ad Cardinalem Palutium transmissis.

§. 1. Cum nos aliàs de iis, quæ Ordini Fratrum Prædicatorum necessaria, atque utilia erant satis edocti, quasdam ordinationes ad Dilectum Filium Nostrum Palutium S.R.E. Presbyterum Cardinalem de Alteriis nuncupatum, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem transmitti mandassemus, quæ à Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissimè celebrato fieri deberent, ipsæque ordinationes die præcedenti electionem novi Magistri Generalis Ordinis præfati coràm omnibus Definitoribus, de mandato & in præsentiâ dicti Palutii Cardinalis, & Protectoris, nomine & jussu Nostro in publico Definitorio lectæ, ibique ab omnibus ejusdem Capituli Generalis Vocalibus cum humili illarum observantiæ professione acceptatæ, & statutæ fuissent; & postridiè statim factâ electione Dilecti Filii moderni Magistri Generalis dicti Ordinis, idem novus Magister Generalis antequàm in Ecclesiam ad recipiendam à Fratribus obedientiam descenderet, juxta easdem ordinationes illarum observantiam coram toto Capitulo promisisset, ac promissionem hujusmodi publico juramento in manibus præfati Palutii Cardinalis Protectoris, & Capituli Præsidentia præstito confirmasset: Recursum habuerunt ad Nos quatuor Deputati à Capitulo Generali prædicto, Nobis humiliter supplicantes, ut præjudicia, quæ toti Ordini prædicto ex observantiâ aliquarum ex dictis ordinationibus nascitura supponebant perpendere, ac desuper opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Et à Capitulo acceptatis.

Earum moderatio à Deputatis expetita.

Et à Cardinali Palutio facta.

§. 2. Nos verò ejus rei cognitionem demandavimus memorato Palutio Cardinali & Protectori, qui auditis, & maturè discussis rationibus per eosdem Deputatos, tàm vivâ voce, quàm scripto deductis, easdem ordinationes jussu Nostro moderatus est, & redegit in formam tenoris qui sequitur, videlicet.

Agunt de tempore celebrationis Capituli.

Ordinationes & Statuta facienda in Capitulo Generali Ordinis Prædicatorum antequam deveniatur ad electionem Magistri Generalis, à Magistro noviter electo juramento promittenda coràm Capitulo Electorum, statim post electionem, antequàm in Ecclesiam ad recipiendam obedientiam descendat; idemque à successoribus, in futuris electionibus præstandum. Primò statuendum est, quod observentur Constitutiones Apostolicæ, ac illæ Religionis super celebratione Capituli Generalis quolibet triennio, non autem ultrà, absque licentiâ Summi Pontificis. Quodque in fine cujuslibet Capituli Generalis statuatur tempus, & locus futuri Capituli. Secundò. Est statuendum quod Generalis teneatur personaliter, & per seipsum peragrare universam Europam, ac visitare Religionem ejusque Conventus, ità ut id sequatur de omnibus Conventibus, vel eorum majori parte, non autem de magis conspicuis tantùm, vel in locis transitus. Quodque id agat cum eâ majori modestiâ, & parsimoniâ, quam religiosa humilitas exigit, tàm circà numerum sociorum, aliorumque comitum & familiarium, ut non excedatur numerus sex, vel octo, quàm circà victum, aliasque expensas, ne Con-

De visitandis à Generali Religionis Conventibus.

ventus nimiùm graventur, ideòque omnes expensæ non possint excedere scuta quatuor quolibet die; quodque mora sit omninò brevis, nisi ex aliquâ justâ causâ, quæ concernat visitationem, & correctionem ejusdem Conventus, & non alias, & videatur necessaria talis mora; Super quæ ejus conscientia graviter onerata sit. Neque super hac obligatione visitandi Capitulum Generale dispensare valeat absque Apostolicâ auctoritate. Tertiò, quod circà gradus Magisterii debeat omninò servare Constitutionem Bonifacii IX. quæ incipit: Dilectos Filios, sub datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto Kalendas Maii, Pontificatus anno decimo tertio, neque illi derogare valeat. Et quartò. Quòd non possit alterare præsentia Statuta, vel alias Constitutiones, vel Acta & Decreta Capitularia. Quòdque Acta & Decreta Capitularia debeant subscribi ab Eminentissimo Protectore, & à tribus qualificatis Religiosis à Capitulo Generali deputandis, atque aliàs non possint imprimi, vel publicari, nullamque faciant fidem, vel robur habeant Ordinationes, & Statuta facienda in Capitulo Generali Ordinis Prædicatorum post sequutam electionem Generalis. Eligantur quatuor, vel sex Religiosi ex doctioribus & provectioribus, magisque informatis, quibus committatur cura revidendi Constitutiones earumque Glossas & ordinationes, ac referendi Capitulo Generali, quanam exigant correctionem, vel emendationem, sive declarationem, & aliam provisionem in omnibus his, quæ concernunt statum, & commodum Religionis, ac observantiam, & disciplinam Regularum. Atque desuper a Capitulo statuatur (ad formam Constitutionum tamen) ut in posterum omnes tollantur occasiones quæstionum, & dubitationum, & præsertim circà institutionem, & remotionem Superiorum, & similium. Et ubicunque in Glossis Constitutionum citantur Litteræ Pontificiæ aut Decreta Congregationum, vel alia similis auctoritatis, ad authenticos Codices, & posteriores derogationes, si quæ sint, recurratur & cum his corrigantur, & ad litteram recitentur, & hæc omnia fiant a prædictis Religiosis, Eminentissimo Protectore consulto approbante. Et suprascripta omnia serventur in posterum semper, si hæ Constitutiones imprimendæ sint cum aliquâ mutatione, sivè in ipsis, sive in Glossis.

De gradibus Magisterii.

De subscribendis Actis & Decretis.

Observanda post Generalis Electionem.

§. 3. Quare nos perpetuæ, atque inviolabili prædictarum ordinationum, quæ toto Ordini supradicto perutiles, atque conducibiles esse dignoscuntur, firmitati, robori & efficaciæ, ac observationi, ex commissi Nobis cœlitus pastoralis officii debito consulere cupientes, motu proprio ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ordinationes & Statuta præinserta, omniaque & singula in eis contenta & expressa, tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, ac etiam innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis, vim, robur & efficaciam adjungimus, ac omnes & singulos, juris & facti, & solemnitatum quarumvis tam ex Juris Communis, & Apostolicarum, ac dicti Ordinis Constitutionum, & Privilegiorum præscripto, quàm de stylo, usu, & consuetudine etiam immemorabili ejusdem Ordinis, & aliàs quomódolibet in similibus, etiam de necessitate observandum, & alios quoslibet, etiam quantumvis formales & substantiales, ac incogitatos & incogitabiles, specificâque & individuâ mentione, & expressione dignos defectus, si qui in eis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessoriè, antecedenter, vel subsequenter, aut concomitanter, seu aliàs quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi quovis modo possent, plenissimè, & amplissimè supplemus & sanamus, ac penitus, & omninò tollimus, perimimus & abolemus; ipsasque ordinationes, & Statuta præinserta a die primæ illarum, & illorum publicationis, & acceptationis, strictè, & rigorosè observari præcipimus.

Ordinationes prædictæ Apostolicâ firmitate muniuntur.

Et defectus supplendus.

§. 4. Ac proindè si quid subindè tam à præfato Capitulo Generali in suis Actis Capitularibus, quàm à dicto Magistro Generali, aliovè quocunque actum, gestum, decretum, vel ordinatum fuit, aut in futurum quandocunque à Capitulis Generalibus, vel Magistris Generalibus dicti Ordinis pro tempore existentibus, aliisvè quibuslibet agi, geri, decerni, vel ordinari contigerit, quod præinsertis Ordinationibus, & Statutis directè, vel indirectè, seu aliàs quomodolibet adversetur, aut illorum effectum quovis modo impedire, vèl avertere valear, id in eâ parte nullum, cassum & irritum, nulliusque roboris & momenti, ac viribus & effectu penitùs, & omninò vacuum esse, & fore, etiam ex nunc, prout ex tunc, & è contrà decernimus & declaramus.

Annullantur Statuta opposita.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd Magister Generalis, cæterique Superiores, & Fratres Ordinis prædicti, & alii quilibet etiam specificâ & individuâ mentione, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis, non consenserint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, specificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantùmvis magno, & substantiali, ac incogitato, inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari rescindi, modificari, limitari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudvè quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine vel paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes Litteras ac Ordinationes, & Statuta præinserta semper firma, valida & efficacia existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari.

Decretum super obstativis.

§. 6. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans & Clausula sublata.

§. 7. Non obstan. præmissis ac quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus & ordinationibus, nec non dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, stylis, usibus, consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis eidem Ordini, ejusque Magistro Generali, cæterisque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque,

Derogatio contrariis.

que,

que, & aliis Decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus confirmatis approbatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, specificatis & servatis, respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorũ fides.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tam in Judicio, quam extrà habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Octobris 1679. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. 6. Octobris 1679. P. A Quarto.

J. G. SLUSIUS.

X.

Confirmantur Constitutiones factæ pro Clericis Secularibus in commune viventibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exorditur a confirmandis Statutis Ecclesiæ proficuis.

Creditæ nobis divinitùs Apostolicæ Servitutis ratio postulat, ut salubria Christi fidelium in sortem Domini vocatorum Instituta, ex quibus uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus assiduè provenire noscuntur, ac Constitutiones pro felici, prosperoque illorum regimine, & progressu, piè prudenterque factas Apostolici muniminis præsidio roboremus, piaque illorum studia favoribus, & gratiis decoremus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Loquitur de instituti Auctore & Approbatoribus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Clerici seculares in commune viventes, quod anno 1640. operà tunc in humanis agentis Bartholomæi Holtzhauser. Vicarii tunc existentis Episcopi Chiemensis in Bavaria, ac ad Sanctum Joannem in Leoggenthal Decani inchoatum fuit eorum Institutum, quod Deo opitulante in aliis Diœcesibus & Provinciis indies usque in præsens adeò excrevit, ut non tantùm à b. mem. Johanne Philippo dùm vixit Archiepiscopo Moguntino, Sacri Romani Imperii Principe Electore, sed etiam ab aliis pluribus Archiepiscopis, & Episcopis fuerit in eorum Diœceses receptum, & expressè approbatum, ac ab iisdem per propriis Litteras, prout etiam à Charissimo in Christo Filio Nostro Leopoldo Romanorum Rege in Imperatorem electo, & à bonæ pariter memoriæ Maximiliano Primo, & Ferdinando Maria, dum vixerunt, utriusque Bavariæ Ducibus, ejusdem Sacri Romani Imperii Principibus Electoribus, huic S. Sedi Apostolicæ instantissimè commendatum extiterit.

Allegat & recenset Ordinationes pro Instituti directione factas.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Institutum prædictum sub immediatâ jurisdictione Ordinariorum, ac directione unius supremi Præsidis, prout modo dicti Exponentes eisdem subsunt, omni prorsus exemptione seclusâ salubriter ordinatum, ac pro felici ipsorum Exponentium, & Instituti hujusmodi directione, tenerâque juventutis institutione nonnullæ Constitutiones factæ fuerint, quæ per Congregationem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus super hoc negotio à Nobis specialiter deputatam, revisæ, & in nonnullis correctæ fuerunt, ac in unum volumen redactæ, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutiones Clericorum Secularium in commune viventium,

Procemium.

Procemium à fine Vitæ Clericalis & generali Constitutionum contexto.

Finis hujus vitæ Clericalis non est novum Institutum, aut Religionem introducere; Sed ipsummet statum Clericalem, & Ecclesiasticum à Christo fundatum, & ab Apostolis observatum sub immediatâ R. R. Ordinariorum potestate omni prorsùs exemptione seclusa purè amplecti. Ut verò primæva, ac genuina prædicti status honestas tutius, & sanctius conservetur, Sacerdotes hujus vitæ juxtà antiquos Ecclesiæ Canones, secluso fœminarum consortio, bini, terni, vel etiam plures, simul sub privatâ, & œconomicâ quadam unius Superioris directione, ac inspectione vivent, & bona sua Ecclesiastica in communes pios usus conferent: atque sic & privatam suam, & animarum sibi commissarum æternam salutem gnaviter promovere studebunt, prout sequentes Constitutiones in certa capita digestæ, uberiùs explicant.

Subjiciuntur Clerici jurisdictioni Ordinariorum.

Illud porrò sibi persuadeant se jurisdictioni Ordinariorum, in quorum Diœcesibus pro tempore Beneficia, vel domicilia obtinuerint (seclusa omni exemptione) semper manere subjectos: Quorum proinde, uti & præcipuè ipsius S. Romanæ Catholicæ Ecclesiæ Matris nostræ Dogmata, jura, Decreta & consuetudines, pro viribus observabunt, atque defendent, quemadmodum à Clericis ea observari, & defendi par est.

Divisio Ordinationum in sex partes.

Cæterùm Constitutiones hujus vitæ Clericalis in sex partes præcipuè dividuntur. Prima est de curâ propriæ salutis, & profectus in Spiritu. 2. De communitate bonorum. 3. De fraternâ cohabitatione. 4. De separatione mulierum. 5. De obedientia. 6. Denique de curâ animarum.

De Curâ propria salutis, & profectus in Spiritu.

I.

Intellectus in obsequium fidei captivandus.

Cùm fides sit fundamentum, & initium salutis æternæ, sublato omni proprio judicio, captivantes intellectum suum in obsequium fidei Jesu Christi, teneant promptam, ac paratam voluntatem omnibus iis fidem, ac obedientiam præstandi, quæ vera Christi Sponsa, ac S. Mater nostra, Romana Orthodoxa, Catholica Ecclesia, credenda, aut facienda declaravit, vel in posterum declarabit.

II.

Creatoris gloria ubique spectanda.

Per rectam intentionem in omnibus suis actionibus sincerè gloriam Creatoris sui spectent, curentque, quantum in se erit non solùm se ipsos, verùm etiam omnes alios ad serviendum divinæ Majestati excitare propter ipsammet, & propter nimiam charitatem, quâ prior dilexit nos, neque in ulla re se ipsos quærant, sed in omnibus creaturis, quemadmodùm & in semetipso, Creatorem suum, & omnes in illo diligant.

III.

Animi propensiones probè cognoscendæ.

Unusquisque perspectas habeat animi sui propensiones, & antevertere noverit tentationes, opponendo ipsis remedia, quæ quivis sibi cum Divina gratia comparare, & in promptu habere laborabit, inflectendo se ad ea, quæ sunt contraria peccatis, & profectui Spiritus conducunt; ut si quis animadvertit, se ad superbiam, aut iram aliamve passionem esse propensum, is exerceat se in rebus abjectioribus, & quærat ea, quibus patientiam exercere, aut alii vitiosæ propensioni resistere possit.

IV.

Christianis virtutibus studendum.

Ad virtutes solidas hominis sui interioris pro vi-

ribus enitantur; præcipuè verò studeant in sui ipsius cognitione, veràque abnegatione, & Christianâ simplicitate, in humilitate, patientiâ & charitate, timore Dei, cum prudentiâ, & discretione plurimùm excellere.

V.

Injuriæ atienter rendæ.

Propter amorem Christi Salvatoris sui libenter debent ferre injurias, persecutiones, contumelias & quævis opprobria, imò ex animo gaudere, si gratis odio habuerit eos mundus, & contempserit: quæ omnis eo ardentiùs complectentur, quòd sciant, iisdem insignibus Dominum & Magistrum suum fuisse spectabilem.

VI

Affectus im corporales m spiritu es refrenandi.

Cùm ex sola voluntatis affectione (quantumvis etiam spirituali) vel subita boni, verive apprehensione ad agendum, vel omittendum præcipitanter, & qua datâ portâ ruere, maximè semper sit periculosum, idcò affectus suos, etiam spirituales, ita refrenent, ut neque in agendo, neque in loquendo sint inconsiderati, aut præcipites, sed re priùs in oculis Dei discussâ, pensent, quæ honestas, utilitas, necessitas & veritas, rebus agendis, vel omittendis subsit, quæve commoda, aut incommoda ex iis sint nascitura.

VII.

Convi a temperantiæ gra a vitan .

Temperantiam in cibo & potu, ad majus Dei obsequium, & perfectiorem carnis subjugationem, unicè cordi habeant, & sanctè semper conentur observare. Hinc convivis, quantum fieri potest, domi, forisque evitent: si verò humanitas, vel Christiana charitas subinde aliud prudenter suaserit, ex Superioris arbitrio stabit, quid hâc in re cum ædificatione permittendum sit; nemo proindè hisce citrà jussionem se ingerat, aut proprio motu ad aliquod convivium accedere præsumat.

VIII.

In itine sobrietis leges rvandæ.

Quandò itinerantur, apud hujus vitæ Sacerdotes divertant, quod si in eorum defectu diversorium aliud eos capere necesse fuerit, memores sobrietatis & frugalitatis, diligenter caveant, ne cibi & potus abusu, animæ puritati, & proximorum ædificationi aliquid officiant.

IX.

Otium mmo fuiendum udio.

Quia otium pulvinar Diaboli, & vitiorum carnis, aliorumque plurimorum malorum mater esse noscitur; omni modo sibi prospiciant, ut semper, etiam extrà statutas exercitationes ordinarias, honestâ aliqua actione sint occupati, quam singuli pro capacitate sui ingenii, & Superiorum directione suscipiant.

X.

Exercitis statutis iligenter acandum.

Statutis exercitiis diligenter suum tempus tribuant, uniformitatem omnes servent, & semet ipsos utiliter de die in diem in sincerum servitium Divinæ Majestatis impendant; hinc quantumvis aridi sint & desolati, fortiter nihilominus iisdem insistant, scientes etiam absque stipendio cœlestium consolationum, voluntati Divinæ obsequium rationabile præstare, ejusque providentiæ, & nutui, perfecta quadam voluntatis suæ cum Divinâ conformatione, in omnibus sese subjicere, quare constanter pergant, & ad devotionem in quibusvis difficultatibus se jugiter excitent.

XI.

Viæ orinariæ in irituali us exercitionibus sistendú.

In suis spiritualibus exercitationibus viæ ordinariæ, secundum communes prudentiæ, & discretionis regulas, insistant omnes, & ut se contrà Dæmonis illusiones tueantur, Superiorum & Confessariorum ductum sequantur; noscintque modos, tentationes; & insidias maligni spiritus vitandi, & superandi.

XII.

Asceti e lectioni meditaoni incúndum.

Ad majorem in Spiritu profectum, aut saltem ad necessariam illius conservationem, omnes quotidiè in meditationem, secundùm exercitium trium animæ potentiarum, vel asceticam lectionem, ad minimum per mediam horam post matutinas preces incumbant, ad quam se pridiè vesperi per horæ quadrantem præparaverint, eam potissimùm ex vitâ Christi & Sanctorum materiam seligentes, quam sibi singuli magis profuturam existimabunt.

XIII.

Conscientia per diligenté peccatorú confessionem munda servanda.

Aveant omnes quotidiè celebrare, & ita vivere, ut digne celebrare possint, idcircò summo studio conentur conscientiam suam, ab omni, etiam minima labecula mundam servare, mortalem culpam plus quam faciem colubri formidantes. In hunc finem ad minimum semel in septimanâ sua peccata integre confitebuntur, idque alias toties facient, quoties necessè fuerit, & quotidiana tantorum mysteriorum tractatio requisiverit.

XIV.

In defectu Chori Breviario Romano utendum.

Ubi non est Chorus, Breviarium Romanum, aliasque preces consuetas, unà cum conscientiæ examinibus, semel eodem loco, & tempore cum debitâ attentione & devotione, in Creatoris sui laudem persolvere allaborent.

XV.

Scripturæ Sacræ lectioni invigilandú.

Lectioni, studio, ac meditationi Sacrarum Scripturarum eâ sedulitate, ac frequentiâ invigilabunt, ut huic tàm sancto exercitio, ultra tempus matutinæ meditationis, vel lectionis supra nominatum, saltem unam adhuc horam quotidiè impendant; & ad majorem fructum indè percipiendum Sanctorum Patrum, probatorumque interpretum explanationem desuper adhibeant.

XVI.

Spiritus recollectioni quotannis per certos dies vacandú.

Præter statuta exercitia quotidiana, omnes & singuli cujuscunque Districtus Sacerdotes, in loco à Superioribus assignando quotannis recollectioni spiritus sui per certos dies vacabunt, ad quam etiam extrà hoc præscriptum parari esse debent, quandò eam Superiores illis aut utilem, aut necessariam esse judicaverint.

XVII.

Superiorum correctio æquo animo accipienda.

Non solùm æquo animo accipiant, si ad majorem in virtutibus progressum, proprij defectus ipsis, a Superioribus fuerint intimati; verum etiam, ad aliorum correctionem viam sternant: quare si quis grave delictum, aut tentionem, vel ejus periculum in altero notaverit, de hoc Superiorem vel fideliter moneat, vel saltem desuper interrogatus veritatem aperiat, ut ipse pro paternâ in suos curâ periclitantibus convenienti remedio possit succurrere.

XVIII.

Negotia secularia non temere suscipienda.

Caveant Sacerdotes sese negotiis secularibus, aliisque rebus ad se non pertinentibus immiscere, & si quam causam civilem habuerint, sublimioris status sui intuitu in judicio personaliter non compareant, sed utantur Procuratore, quod si verò urgente necessitate, causam viduarum, pupillorum aliarumque miserabilium personarum suscipere charitas suaserit, non faciant id absque licentiâ Superiorum, in iis autem suo dumtaxat consilio adjuvandis, memores sint modestiæ, & ergà partes litigantes reconciliandæ charitatis.

De Communitate Bonorum.

XIX.

Reditus Sacerdotú Ecclesiastici ad communes pios usus conferendi idque ad exemplum Christi. Apostolorum & Ecclesiæ primitivæ.

Communitas bonorum hujus vitæ Clericos & Sacerdotes obligat, ut reditus suos Ecclesiasticos, quocunque titulo obvenientes, quorum tamen libera dispositio de jure ad ipsos pertinet, in communes pios usus conferant, collatione stabiliter in vitâ, & post mortem durativâ (salvis juribus Sacræ Sedis Apostolicæ, & R R. D D. Ordinariorum) quam eo ipso facere censentur, dum vitæ huic communi se aggregant. Hanc porrò communitatem bonorum eo ardentius coli decet, quod Christus Dominus cum Apostolis suis eam tenuerit, in Ecclesiâ Dei diu viguerit, & Sacri Canones tàm sanctè ad eam hortentur. Igitur in Autorem vitæ Jesum Christum jugiter respiciant, & memores se ad vendicandam veram libertatem filiorum Dei & adipiscendas divitias gratiæ ejus, totum thesaurum suum in Cruce Domini suspendisse laborent, omnem affectum, & inordinatam animi sollicitudinem erga res temporales sic extirpare, ut solus Christus velut summum bonum, uniuscujusque præcordia abundanter impleat.

Quaprop-

XX.

Unus ad reditus recipiendos, rationemque suo tẽpore reddendam eligendus.

Quapropter ut in majore pace domestica, & quiete animi, Deo, sibi & proximo vacare, & vivere possint, ubi plures simul habitant, unus eligatur, qui beneficiorum, & functionum Ecclesiasticarum reditus è manibus Sacerdotum sibi cohabitantium recipiat, & singulorum necessitatibus ex æquo prospiciat, atque de receptis, & expensis suo tempore Superiori ordinatam rationem reddat.

XXI.

Nihil ex domicilis & Bibliothecâ auferendum vel transferendum.

Habitatio, victus, vestitus, lecti, pro diversitate locorum uniformiter sic accomodentur, quemadmodum Servos & Ministros Dei, & Ecclesiæ decet: infirmorum tamen semper habitâ ratione, sine expresso consensu Superioris nihil de uno in aliud domicilium transferatur: Hinc caveant hospites itinerantes, aut qui aliò comigrant, ne quid sivè ex Bibliothecâ libros, sivè ex domo alias quascunque res, claoculùm & pro libitu suo secum accipiant, ob confusiones & incommoda quæ ex opposito consequuntur.

XXII.

Consanguinei pauperes tàm proprij quàm aliorum charitate juvandi.

Qui parentes, fratres & sorores in necessitate constitutos habent, œconomiam suam ita instituant, & vivant, ut eos charitativè juvare possint; ubi verò beneficiorum tenuitas id non patitur, ex dispositione Superioris, defectus aliundè supplebitur. Illi autem, qui ab ejusmodi onere juvandorum parentum, fratrum, sororum liberi sunt, ne arbitrentur rapinam id, quod ad obsequium pietatis, & necessitatis in suorum confratrum parentes, fratres & sorores, ab eodem Superiore commendatos expenditur, verùm sibi persuadeant (cum charitati fraternæ omnia sint communia) in suos impendi: nndè qui non habent parentes, fratres vel sorores, in necessitate constitutos, sint tanquam habeotes, gratiasque Deo agant, quod hâc libertate eos donarit.

XXIII.

De dispensatione bonorum patrimonalium.

Cæterùm commonitas bonorum hujus vitæ clericalis, prout suprà insinuatum, procedit solummodò de bonis intuitu munium, functionum, ac rediruum Ecclesiasticorum quomodolibet quæsitis: bona autem patrimonialia sub libera cujusque dispositione relinquuntur: cum hoc tamen moderamine, ut in iis dispensandis, prima ac potissima pauperum consanguineorum ratio habeatur: bono nihilominùs Communitatis nostræ Clericalis non prætetito. Ad evitandam verò omnem in hâc disciplinâ clericali, & pace domesticâ confusionem, & alia incommoda, hujusmodi dispositiones patrimonalium diligenter consignentur, & Superiori, quoties ipsi videbitur, desuper ratio reddatur; lites verò si quæ super dictis honis patrimonialibus movebuntur, non à Sacerdotibus in personâ, multo minùs nomine Communitatis, sed Procuratores coràm Tribunalibus agitentur.

De Fraterna cohabitatione.

XXIV.

Non facilè Clericus solus habitare debet.

Duo, tres, etiam plures Clerici, pro locorum qualitate (conformiter antiquis Ecclesiæ Canonibus) eadem in domo, ac mensâ piè, sobriè, castè & fraternè cohabitent, nec facile aliquis solus exponatur, nisi locorum distantia postulet, eaque sit Parochialium proventuum tenuitas, ut duo cohabitare non possint: tales vero soli exponantur, qui eam vitæ morumque constantiam probarunt, ut solitudo nihil periculi secum trahere meritò credatur.

XXV.

Adolescentes ab iis instituendi.

Ut autem hujus vitæ socialis disciplina, vitato otio, sanctiùs continuetur, & simul major proximo utilitas accrescat, teneros adolescentes in bonis moribus & litteris eò usque informabunt, prout singulorum capacitas, opportunitasque locorum permiserit.

XXVI.

Propriis non minùs Studiis etiam post obtentam animarum curam incumbant.

Ne tamen ipsi Clerici notitiam Studiorum Theologicorum, & Controversisticorum in scholis acquisitam deperdant, sese, etiam postquam ad animarum curam aliasque functiones clericales applicati fuerint, in prædictorum Studiorum exercitio diligenter occupabunt, & subindè in loco ad hoc deputando, per repetitiones, & conferentias desuper instituendas aliquod suæ industriæ, ac profectus specimen exhibebunt.

XXVII.

Fraterna unioni studendum.

Fraternam charitatem, & unionem sedulò observare nitantur, supportantes se mutuò in charitativâ patientiâ & infirmitatis propriæ recordatione; quemadmodùm nos & totum mundum in peccatis innumeris Divina bonitas benignissimè sustinet.

XXVIII.

De Sacri[s] pro Pont[i]fice, Eccle[s]iâ, Benefactoribus & Confratri[]bus defu[n]ctis legen[]dis.

Quilibet Sacerdotum, quâvis hebdomade pro Summo Romano Pontifice, & occurrentibus Sanctæ Ecclesiæ necessitatibus, nec non pro incremento hujus vitæ Clericalis, & singularibus ejus Benefactoribus unam Missam faciat: menstrua verò sacra duo (unum quovis in loco pro ejusdem Ordinario, alterum pro defunctis Confratribus, & Benefactoribus) à singulis celebrentur. Quotiescunqoe etiam continget aliquem ex dictis Confratribus è vitâ decedere, præter consuetas exequias, quæ in sepulturæ loco peragentur, quivis Sacerdos hujus vitæ, pro salute animæ ejusdem, tria sacra legat; preces, & alia pietatis opera nniuscujusque libertati relinquuntur.

De Separatione Mulierum.

XXIX.

Cum mulieribus commercia diligenter evitanda.

Cùm Sacerdotes quotidianum Christi Domini receptaculum sint, arctissimam castitatis custodiam omnes habeant, enitendo Angelicam puritatem imitari, ad quam obtinendam portas sensuum occludere, omnesque occasiones, & privata cum mulieribus commercia diligentissimè fugere studeaot.

XXX.

In Domi administratione viris vel cognatis utendum mulieribus.

Quare nullæ mulieres cum hisce Sacerdotibus in eadem domo habitent; sed quantùm fieri potest, in administratione domus & culinæ opera virorum utantur: si tamen familiæ rusticæ vel alia inevitabilis necessitas, mulierum famulitium requirat; matrès vel sorores, si haberi possint, vel saltem tales suscipiantur, quas vitæ, morumque honestas commendat; eâ nihilominùs separatione factâ, quæ Superioribus videhitur fore sufficiens, & necessaria.

De Obediĕntiâ.

XXXI.

Perfect[a] obedient[ia] locorum Ordinari[is] & Superioribus præstand[a].

Viam regiam sanctæ illius obedientiæ omnes teneant, quam locorum Ordinariis exhibere Clerici Seculares communiter tenentur: quemadmodùm hæc vita Clericalis ab origine sui, sine exemtione, illorum jurisdictioni se subjiciens sanctè servavit, & servare deinceps perpetuò debebit. Præterea omnibus, & singulis dictæ vitæ Coostiturionibus, ac omnibus illis, quæ eorum Superiores rationabiliter in Domino mandaverint, circà actiones & functiones suas privatas, & œconomicas, perfectam quandam obedientiam, non solùm opere, verum etiam voluntate, & intellectu præstare pro viribus enitantur; salvâ tamen semper in omnibus Ordinariorum autoritate & jurisdictione.

XXXII.

Propriu[m] arbitriu[m] in obtin[en]dis & ret[i]nendis b[e]neficiis non sequendu[m].

In obtinendis, vel retinendis beneficiis, non proprium suum arbitrium vel commodum spectantes, promptum semper, & paratum animum habeant, vel manendi, vel aliò eundi, sic tamen, ut in acceptatione, ac dimissione, seu renunciatione ejusmodi beneficiorum, ordo debitus, & uniuscujusque Diœcesis Consuetudo semper observetur.

XXXIII.

Inferior[es] à Super[io]ribus m[o]deratè c[o]rigendi.

Secundùm subordinationem superioritatis, & inferioritatis unusquisque in conversatione suâ, vel officio, ab alio se dirigi patiatur: si quis tamen fortè irrationabili, & indiscreto imperio gravetur, ad Superiorem recurrat, qui pro suâ discretione in Domino remedium afferet.

Factiones & murmura contrà Superiorũ dicta, facta & dispositiones non excitanda.

XXXIV.

Superioribus suas necessitates candidè aperiant, & amotis suspicionibus, eorum dicta & facta ita accipiant, ut semper in meliorem partem interpretentur, etsi propriæ voluntati, & judicio contraria esse videantur; maximè verò caveant murmura, & factiones contrà Superiorum dispositiones excitare; hæc enim mutuam charitatem scindunt, bonum regimen disturbant & instar pestis corpus viresque Communitatis inficiunt, ac Divino Spiritui adversantur.

De Curâ animarum.

Animarũ cura ferventer exercenda.

XXXV.

Cum pro nostræ vocationis scopo habeamus, juxtà normam SS. Canonum (quoad ejus fieri poterit) & vitæ Ecclesiasticæ honestatem, puritatemque vivere, & simul per functiones Parochiales Dei bonorem, & salutem animarum, sincerè atque vigilanter, cum propriæ perfectionis studio, per Dei gratiam promovere; idcircò Sacerdotes hujus vitæ singulari industriâ dictam animarum curam exercebunt, & quidem eâ ferventi charitate, ac sollicitudine, ut neque in verbo, neque in opere, aut exemplo bono aliquid desideretur, quod ad oviculas sibi concreditas, etiam cum extremo vitæ periculo, ritè pascendas conducere possit.

Sacramenta decenter administranda.

XXXVI.

Sacramentorum itaque administrationem, sacrarumque ceremoniarum functiones, cum decenti gravitate, & veneratione peragant. Ritus etiam ubique illos observent, quos Romana Ecclesia & locorum Ordinarii præscripserint.

Populus ad frequẽtem eorum usum adhortandus

XXXVII.

Ad frequentem usum Sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ, populum fervidè adhortentur, necessitatem, vim, & effectus eorum explicando, maximè verò invigilent, ut ægroti Sacro Viatico, & extremâ Unctione maturè provisi ex hâc vita decedant.

Ab invectivis in Evangelii prædicatione abstinendum eaq; ad auditorii captum accomodanda.

XXXVIII.

In prædicando Evangelio Christi, solius Dei gloriam, & animarum salutem spectantes, ab omni invectivarum genere, & acrimoniâ verborum in particulares personas abstineant, neque hominibus, sed Deo placere studeant, unde & ostentationem, & auditorum captui minus accommodatos conceptus fugiant; ea semper in medium proferentes, quæ pro diversitate auditorii sui, populum in veritate Christianâ erudire, aut in moribus corrigere, vel in charitate, aliarumque virtutum studio magis accendere apta sint, de quibus plura infra.

In interpretatione Ecclesiæ, Patrum &c. autoritas sequenda.

XXXIX.

In sensu simplicitatis, & veritatis Christianæ abundantes, Ecclesiæ traditiones & Sanctorum Patrum doctrinas, præcipuè vero Sacræ Scripturæ libros summè æstiment, venerentur, & sibi familiares reddant; quos non ex propriâ sapientia interpretando, ad subtiles conceptus trahere, sed simpliciter ita proponere studeant, prout est utile ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, & ad erudiendum in justitiâ, & prout Sancta Ecclesia, Sancti Patres, & Theologorum orthodoxorum consensus, sanctè hactenus intellexit, & etiamnum intelligit.

Juventus in doctrina catechetica instruenda.

XL.

Doctrina catechetica, ad rudiores, & parvulos in articulis fidei orthodoxæ, & moribus Christiano homine dignis ritè instruendos, singulis Dominicis in Ecclesiis Parochialibus uniformiter ex præscripto instituatur; ut sic ex naturalibus ignorantiæ tenebris ad lumen veritatis fidei, & in viam sanctam conversationis traducantur.

De instituendis scholis vernaculis.

XLI.

Ad hoc plurimum juvabit, si scholas vernaculas (quæ magnum, præter alia commoda non pauca, doctrinæ catecheticæ cum fructu prosequendæ præsidium conferunt) ruri non minus, quam in Civitatibus, omni studio & sollicitudine instituendas curent, frequentiùs visitent, & ea, quæ in catechesi dicta, vel dicenda sunt, Ludi magistrum parvulos suos docere jubeant.

Parvuli bonæ indolis in ædibus Parochialibus educandi.

XLII.

Ex vernaculis hisce scholis aliqui bonæ indolis parvuli ad ædes Parochiales assumantur; qui Sacerdotibus ad altare inserviant, mensæ ministrent, ad eamque Scripturam Sacram legant, canere, & Latinè loqui paulatim addiscant; in Mysteriis quoque Christianæ fidei, timore Domini, ingenuis moribus, bonis litteris, & aliis hujus vitæ Clericalis principiis instruantur; sicque ad omnem pietatem, & morum honestatem ineunte ætate, sollicitè educentur.

Sincera charitas ergà Parochianos ægrotos & pauperes exercenda

XLIII.

Animarum fructum plurimùm promoveri sciant, si Parochiani sincerâ charitate foveantur: hinc ægrotos frequentius invisant, eisque cum opus erit, ad ultimam luctam ex debito salutaribus monitis assistant, viduarum, aliarumque miserabilium, & afflictarum personarum singularem quandam curam habeant, earundem necessitates & miserias, quantum fieri poterit, consilio, opera, solatio sublevando.

A novationibus & controversiis cum Magistratu abstinendum.

XLIV.

In Parochiis suis nihil novi incipiant, nihil mutent; verum consuetudinibus laudabiliter hactenus observatis insistant: maximè verò caveant, ne in ullam controversiam, præsertim cum Magistratibus se intromittant; nisi requisito priùs Superiorum consilio, & imperato consensu.

De Vitâ Clericali diligẽda & defendenda & Constitutionibus hisce diligenter observandis.

XLV.

Hanc Clericorum Secularium vitam diligant, defendant, propagent, & in vocatione suâ, tanquàm generosi milites in statione, quibuscunque adversis non obstantibus, constanter perseverent; ac pro firmiore harum Constitutionum observatione, & custodiâ, quandoque colloquia instituant, quibus id efficiant, ne res suæ, sive spirituales, sive temporales, aliquid capiant detrimenti, & casu, quo disciplinam dissolvi, vel œconomiam periclitari deprehenderint, provido, maturoque consilio occurrant, quod ipsum assequentur faciliùs, si quivis in examine privato juxtà statum, & conditionem suam, super his Constitutionibus, cum proposito emendationis, diligenter se examinaverit.

De earum obligatione.

XLVI.

Denique hæ Constitutiones sub peccato, per se loquendo, non obligant, etsi quis ad hanc vitam Clericalem servandam per juramentum se adstringat. Solus autem ille perjurus censebitur, qui proprio motu se ab hujus Clericalis vitæ, & disciplinæ statu separaverit.

Constitutiones Juventutis ad vitam Sacerdotalem Clericorum Secularium in Commune viventium educandæ.

Procemiũ à fine vitæ Clericalis & generalibus ad eã educandorum officiis.

Proœmium.

Finis hujus vitæ Clericalis est, & Clericos Seculares in commune viventes in honestate, & disciplinâ Clericali conservare, & ingenuos adolescentes ad eandem educare: unde qui hic aluntur firmiter sibi proponere debent, quod Sacerdotes facti, sub disciplinâ hujus vitæ ad incrementum Ecclesiæ Catholicæ militare, & juxtà propriam etiam aliorum salutem ex professo procurare velint. Quare qui ad hujus disciplinæ institutionem accedunt, sibi persuadeant, se verè in filios, & in membra hujus corporis suscipi: igitur sepositò ergà domum paternam & consanguineos inordinato affectu, eo magis Deum Creatorem suum, & spirituales suos parentes diligere debent, quo majora beneficia & pretiosiorem vitam omninò gratis ab ipsis accipiunt. Proindè hanc Clericorum Secularium vitam, ut veram, & charissimam Matrem habeant, illius disciplinæ ex animo se submittant, tradendo personas suas instituendas, & erudiendas secundum voluntatem suorum Superiorum: maximè verò ad perfectionem debitam, & gradom quendam excellentem communitatis bonorum, dile-

ctionis

ctionis fraternæ, castitatis, & obedientiæ ab adolescentia conentur; in quibus, veluti columnis, tota structura hujus vitæ Clericalis subsistit. Porrò Constitutiones hujus juventutis ad vitam Clericorum Secularium ritè educandæ in tria potissimùm puncta dividere visum est. Primum erit de pietate Christiana; alterum de morum honestate; tertium de studiis litterarum.

Divisio Constitutionum in tria puncta

De Pietate Christianâ.

I.

De addiscendis articulis fidei, virtute Sacramentorum & Ceremoniarum significatione.

Articulos fidei Catholicæ, eorumque fundamenta animis suis firmiter imprimere; item tam Sacramentorum virtutes, quam etiam significationea Sacrarum Ceremoniarum earumque congruitates probè addiscere studeant; ex quorum deinde scientia intelligant, solam Ecclesiam Catholicam cœlestis sapientiæ, & Divinæ veritatis, insuper & morum laudatissimorum in terris Magistram existete, extrà quam salvari impossibile est.

II.

De mediis repellendi tentationes.

Nosse præterea debent, mundum, carnem & Diabolum esse tres animæ oostræ capitales hostes, qui viam ad Cœlum tanquam latrunculi obsidentes, suis hostilitatibus efficiunt, ut tota vita hominis sit militia super terram, ad quam vitiliter oportet accingi. In hunc finem sibi omnia genetis practica principia, ac media faciliora ex lectiooe, & mediatione sacra comparabunt, quibus concupiscentiæ motus, aliæque tentationes eludi, & muscarum instar possint, ac debeant repelli; huic rei maximoperè deservient libri piorum Autorum, quos Pater Spiritualis singulorum captui, atque profectui idoneos judicaverit.

III.

De comparandâ agnitione sui ipsius, amore & timore Dei

Frequenter sibimetipsis inculcent humani generis vilitatem, vanitatem, fragilitatem & nihilum, ut ex hujuscemodi cognitione, & quotidiana experientia agnitionem sui ipsius paulatim consequantur. Item tam beneficia Creationis, Redemptionis, & Sanctificationis, quam pœnas eorum qui iisdem abutuntur, sicut & quatuor hominis novissima perpetuò ob oculos ponant; ut sic vel ad amorem Dei, gratique animi affectum, vel ad justum timorem Domini seriò impellantur; super quæ, tanquam firma Christianæ vitæ fundamenta, omnium solidarum virtutum ædificium extruere oportet.

IV.

De ratione instituendi practicū virtutū Theologicarum & cardinalium studium.

Virtutum Theologicarum, fidei, spei, charitatis & cardinalium prudentiæ, temperantiæ, fortitudinis & justitiæ, genuinam naturam practicè addiscant. Adhæc in vera humilitate, patientia, abnegatione sui ipsius jugiter se exerceant, omnesque suas actiones in vera discretione instituere seriò conentur; maximè vero quodnam in quâvis virtute medium, & quænam vitiosa extrema sint, sedulo indagent: alias enim juvenilis impetus, ob suam immoderatam vehementiam experientiâ teste, facile & plerumque ad extrema deflectit. Hic multum proderit, si quilibet aliquid temporis certo cuidam vitio, vel particulari defectui extirpando, & virtuti oppositæ exercendæ, juxta majorem suam indigentiam & utilitatem, de consilio Patris Spiritualis, vel quoties sibi aliàs visum fuerit, impendat.

V.

De necessitate promptæ obediendi voluntatis.

Veram indifferentiam ergà omnes res hujus mondi habeant; solum illud optimum existimaotes, quod à Dei, & Superiorum voluntate demanat: proinde promptam obediendi voluntatem, quæ omnibus hanc vitam sectantibua maximè necessaria est, à juventute sibi comparabunt.

VI

De innocentiâ & castitate conservanda.

Tam primam innocentiam, quam castitatem mentis & corporis, ut pupillam oculi, illibatam conservate satagant; proinde principiis obstent, & omnes malas suggestiones sinè cunctatione ex animo ejiciant.

VII.

De custodia sensuū

Ad sensuum suorum tam internorum, quàm externorum custodiam pro viribus attendant: maximè verò ab auditione rerum turpium, tanquam a facie colubri, fugiant; & si fugere non possint, reprehendant, vel saltem seriò apud se detestentur.

VIII.

Oculi à fœminarū aspectu coercendi.

Oculos suos ab omni curioso sexus fœminei, aliarumque vanitatum, quæ hominem fascinando inquinare, vel distrahere solent, sollicitè avertant. Hinc frenum timoris Domini sibi injicientes, foris, & io templo oculos ab omni inordinata evagatione pro viribus cohibere nitantur; quod faciliùs consequentur, si præsentiam Dei, & futurorum bonorum stabilitatem, respectu quorum hæc caduca vilescunt, animo jugiter revolvant.

IX.

Turpiloquia vitanda.

Turpiloquia, sicut & blasphemiæ, procul arceantur, & si quis in his deprehensus, tertiaque vice correptus, emendationem effectivè non demonstraverit, tanquam pestis è consortio innocentum ejiciatur.

X.

De mediis vitandi avaritiam.

Ne rerum singularium usu ad avaritiæ sordes ioclinentur, nemini liceat pecunias proprias, aut res alias, clandestinè possidere, & si quis à parentibus, consanguineis, tutoribus, aut quibuscunque aliis simile quid acceperit, non sibi seorsim reservet, sed in communi custodiâ Superiori asservandum tradet. Hinc etsi plutei ad asservationem quarundam recularum studiosæ juventuti necessariam, singulis permittantur, Superior tamen ad eos clavem magistram habebit.

XI.

Lectioni, mediationi & reflexionibus spiritualibus singulis diebus vacandum.

Singulis diebos, statim post preces matutinas, mediam horam lectioni spirituali, vel meditationi, eorum quæ ootatu digns deprehenderint, impendant, cum brevi reflexione, quam primò memoriæ bene mandent, tum etiam in libro suo spirituab ad hoc deputato clarè & breviter notent, ne thesauro spiritualis scieotiæ defraudentur.

XII.

Missæ quotidiè intersint, & de persolvendo Officio immaculatæ Conceptionis.

Qootidie, tempore, & loco sibi assignato, tremendo Missæ Sacrificio devotè intersint, & sub eodem non solòm corpus, & animam, verum etiam omnes cogitationes, verba, & opera sua Patri cœlesti per Jesum Christum in servitium offerant: & qui Officium parvum B. Virginis Mariæ necdum orant, Officium Immaculatæ Conceptionis à S. Sede Apostolicâ approbatum, unà cum Hymoo S. Casimiri pariter approbato, vel approbando, præcipuè pro conservandâ castitate persolvant; cùm verò celebrans ad Communionem pervenerit, suam quoque spiritualem Communionem (prout didicerunt) instituant.

XIII.

De persolvendo Officio parvo Beatæ Mariæ Virginis.

Qui vero in majoribus Classibus existont, Officium parvum Beatæ Mariæ Virginis pro incremento gratiæ vocationis Clericalis singulis diebus recitent; sic quidem, ot Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam sub Missæ Sacrificio, Vesperas verò, & Completorium, cum Matutino & Laudibus pro die sequenti, tempore pomeridiano paulo ante cœnam in honorem Genitricis Dei, Reginæ, & Patronæ singularis hujus vitæ Clericalis, pro temporum diversitate, alterois vocibus recitando persolvant.

XIV.

In templo commendatur modestia & attentio.

In templo sub Missæ Sacrificio, aut Vesperis, vera pietate, & modestiâ prælucentes, ab omni garrulitate & strepitu, oculorum curiositate, & inordinata mentis, omniumque aliarum facultatum effusione se custodiant. Sub auditione Verbi Dei januam alienis cogitationibus præcludendo, intellectum, memoriam & voluntatem, ad percipiendum debitum fructum, Concionatoris sermoni ex animo accommodent.

XV.

De peccatorum

Philosophiæ, & Theologiæ Studiosi singulis

septi-

Confessione & Cõmunione celebrandâ.

septimanis & majorum totius anni Festivitatum diebus, conscientiam suam Sacramentali Confessione expiare, & ad Sacram Communionem accedere assuescant; qui vero in humanioribus scholia existunt, saltem singulis quatuordecim diebus id observabunt. Confessariis autem confiteantur omnes, quos Superiores, vel ex bujus vitæ Clericalis Sacerdotibus, vel aliundè determinaverint.

XVI.

De gratiis post Communionẽ Deo agendis.

Post Communionem aliquantum temporis in gratiarum actionem pro tanto beneficio, aliquam effectuosam orationem, vel ore, vel mente recitando impendant; in quâ omnia viscera sua cum omnium necessitatum suarum, tàm privatarum, quàm publicarum Ecclesiæ explicatione coràm oculis Divinæ Majestatis effundenc, & in vulnera Christi hospitis amabilissimi ascendendo commendabunt.

XVII.

De mediis prævertendi Satanæ & naturæ vitiatæ insidias.

Ut ab occultis Satanæ, & naturæ vitiatæ insidiis faciliùs præserventur, ab adolescentia assuescant, non raro eum Superioribus, Patre spirituali, & Confessario super statu hominia sui interioris conferre; & iisdem graviores, præsertim extraordinarios, animi sui motus, & impulsus candidè aperire, id quod ad cognitionem, & discretionem spirituum, an ex Deo sint necne plurimum prodesse dignoscitur.

XVIII.

De recollectione spirituali quotannis & Confessione generali in susceptione facienda.

Singulis annis recollectioni spirituali, qui ejusdem capaces sunt, aliquot dies vacabunt. Idem observetur in eorumdem susceptione ad hanc vitam, antequam juramentum præstent, adjungant etiam Confessionem generalem totius vitæ, nisi ante eam fecerint.

XIX.

Majores junioribus probitatis exemplo præluceãt.

Majores junioribus in observatione Constitutionum, tanquam speculum vitæ integritatis, pro viribus præluceant, & cogitent, se à pueritiæ indulgentia ablactatos, jam ad veras, & solidas virtutes evocari; proindè spirituali fulgore, studiosis nempè virtutum, & exercitiorum hactenus præsciprorum actibus, in verâ discretione ubique prælucere conentur.

De Morum honestate.

XX.

De delictis fugiẽdis & de pœnitentiis in casu delicti patienter ferendis.

Ad eam integritatem morum omnes & singuli pro viribus attendant, ut castigationibus non indigeant; & si deliquerint, citò contriti, & humiliati, fateantur suam culpam, atque cum proposito seriæ emendationis, se Superioris arbitrio submittant, sustinentes libentei pœnitentias, quæ pro qualitare delicti fuerint injunctæ; idque sine resistentiâ aut murmuratione, vel frivola excusatione.

XXI.

Senectus & alias quilibet pro ratione status venerandus.

Senectutem venerentur, & tam domi Snperiores, quam foris Sacerdotes, ac personas Ecclesiasticas quascunque. maximè vero Præceprorea suos, & omnes homines, secundum cujusque status dignitatem, ex animo venerentur, ac debitum honoris titulum impendant.

XXII.

In externis reverentiæ ceremoniis hypocrisis fugienda.

In externis ceremoniia, quæ in modo dictæ reverentiæ signum solent adhibeti, hypocriticam pseudo-politicorum simulationem, & ineptam gesticulationem, ut pestem fugiant, è contra cum debita gravitate, modestia, & decore, uc recta prudensque dictabit ratio, venerationem pacis ostendant.

XXIII.

Inferiores honore Superiores præveniant.

Quoties domi, vel foris, sibi invicem obviabunt, semper ij, qui sunt in inferiori Classe adolescentes altiorum Classium: omnes vero, & singuli suos Superiores, aliosque Sacerdotes honore debito præveniant; Majores quidem detecto capire, Superiores vero, & Sacerdotes, etiam cum inclinatione corporis salutantes.

Inferiores honore Superiores præveniant.

XXIV.

In loquendo coràm Superioribus modestia, coràm æqualibus honestas servanda.

Coram Superioribus, & majoribus, se ultrò non facilè ad loquendum ingeranc, ad interrogata vero paucis, modestè, & graviter respondeant. Cum æqualibus ea agere, & loqui expedit, quæ vel honestas, vel utilitas, vel necessitas commendat.

XXV.

Scandala maturà delatione & correctione prævertenda.

Quando advertent ex domesticis aliquem deliquisse, aut ad delictum periculosè inclinari, vel si aliud quodcunque scandalum patianrur, ad Superiorem debita cum modestia, loco & tempore congruo fraternæ correctionis causa deferre teneantur, ut maturè malo occurri possit.

XXVI.

Superiorum correctiones in bonam partem accipiendæ. & Superiores ab inferioribus temerè nõ judicandi.

Contra correctionem Superiorum non murmurent, & si quid injuste sibi pati videantur, patienti taciturnitate prudenter sufferant, & in meliorem partem accipiendo cogitent, se de præsenti non intelligere correctionis mensuram. Inprimis autem caveanc, ne de suis Superioribus malè loquantur, vel illos judicent, irrideanc, aut illorum dicta, facta, correptiones, dispositiones, sinistrè interpretentur; multò minus talia suis sociis, aut (quod pejus foret) extraneis evulgent.

XXVII.

Factiones contrà necessariorũ dispensationem nõ excitandæ.

Contra dispensationem necessariorum nullas factiones, & murmura excitent; sed si quem defectum horum quomodolibet in veritate notaverint, competenti Superiori seorsim indicabunt, ut suo tempore, & modo sciat remedium adhibere.

XXVIII.

Veritati enixè studendum.

Ab omni specie mendacii abstinere, veritatem vecò, quæ inter præcipua bene moratæ juventutis ornamenta meritò numeratur, tanquam pupillam oculi in omnibus verbis, & actionibus suis custodire studeant.

XXIX.

Abstinendum ab adulatione, pietate fictitiâ & falsitate.

Non adulentur, non pietatem fingant; neminem decipiendo verbis circumveniant, & in narratione rerum auditarum ab omni falsa amplificatione abstineant, ut sicut os loquitur, ita in veritare sentiat cor.

XXX.

A privatâ cavendum vindictâ.

Nemo alterum mendacii inciviliter arguat, nec in passione iræ erga se invicem effervescant, aut vindictam sumere quocunque modo attentent: ad comperentem vero Superiorem, si rei gravitas postulaveric, rationabiliter, & sine cupiditate vindictæ deferre nemo prohibetur, qui noverit optimè in Domino providere.

XXXI.

In omnibus servãda simplicitas & sinceritas.

Sermone utanrur modesto, non sapientiæ sublimitatem affectent, non salsæ humilitatis objectionem; sed in omnibus curent simplicitatem sinceritatemque Christianam servare, quibus ædificetur proximus, non offendatur.

XXXII.

In narrando vitandæ ambages.

In iis quæ narrant, ambages & superfluos verborum ambitus, sicut & circumstantias ad rem non pertinentes, abscindant, & modo recto, ac plano ad scopum sui discursus festinent, aliis etiam discurrendi locum cessuri.

XXXIII.

Vana sui ipsius elatio fugienda.

Seipsos præ aliis non extollant, neque interiùs suis rebus sibi vanè complaceant: multo minus seipsos aut sua laudare, & jactantiam magni facere præsumant: cogitare enim debent omne bonum esse desuper à Patre luminum.

XXXIV.

Commendatur affabilitas & ordo in affatu.

Non sint morosi, erga omnes autem affabiles, manè, & vesperi salutem invicem impertiantur: minores in alloquio à majoribus, & Superioribus affatum expectent: quod debitæ submissionis, & verecundiæ signum fuerit.

XXXV.

Jungenda cum gravitate suavitas, cum magnanimitate modestia.

Tam vultus tristitiam, & oculorum austeritatem, quam levitatem in seipsis omnes sic corrigant. ut suavitas cum gravitate, modestia vero cum magnanimitate in cujusvis vultu certare videantur; in hoc ipso tamen omnem simulationem, & hypocrisin excludentes.

De observandis in incessu, vestitu, gestibus, compositione corporis.

XXXVI.

Exclusâ omni levitate. in incessu gravitatem cum modestiâ conjungant semper, incedendo non currant, in vestibus munditiem ament; sordes oderint, & in omnibus verbis actionibusque suis gestus membrorum, ac totius corporis compositionem talem exhibeant, quæ omnem hominem ædificate possit, ac debeat.

De moribus ad mensam servandis.

XXXVII.

Ergà cibos in mensâ appositos ipsius appetitus sensualitatem sibi prædominari sic non sinant, ut gula rectæ rationis usum præveniat, quantùm autem ad moderatam corporis refectionem necessarium fuerit, comedant, in singulorum ciborum contrectatione debitam modestiam, ac decorem in aliorum ædificationem observent: silentium quoque in triclinio sanctè serveruг, extrà mensam porrò ordinariè sive domi, sive foris, abstineant, neque sine licentiâ Superiorum alibi comedant, aut bibant.

De recreatione post mensam.

XXXVIII.

Post mensam aliquantùm temporis honestæ recreationi indulgebunt, sic tamen, ut ab indecorâ corporis agitatione abstineant, & cum eâ circumspectione, ac modestiâ lætitiam attemperent, ut nemo prudens offendi queat.

Nemo recreationis tempore alibi trahetur.

XXXIX.

Nemo autem, sive domi, sive foris, recreationi se subducere. vel ad alia loca occasiones, aut consortia declinare, vel eo tempore. præpostero ordine, litteris operam dare. vel in loco solitario se tristitiæ, aut melancholiæ dedere permittatur: est enim tempus studendi, & tempus ridendi; omnia tempus habent.

De jocis & salibus intrà Eutrapeliæ limites continendis.

XL.

Quamvis humanum sit, intrà limites virtutis Eutrapeliæ, jocari, & jocos, aut sales ab aliis accipere, ac tolerare posse, nihilominùs tamen stultiloquia, scurrilitates, & alia, quæ honestatis terminos mediumque discretionis excedunt in nullâ occasione tolerentur. Cùm verò ex humanâ imperfectione, tàm domi, quàm foris, contrà dictas Eutrapeliæ & discretionis leges non raro peccari soleat, a teneris assuescant, ne ita delicati efficiantur, ut nihil pati velint, aut possint, existimantes omnia sibi ex voto accidere debere.

De moderando risu in dicendis & audiendis facetiis.

XLI.

Cùm valdè indecens sit, proprium sermonem suis interpolare cachinnis, ideò in narrandis, vel audiendis leporibus, ac facetiis, nolint aliis in ridendo palmam præripere; sed appetitum suum inhibentes, cum moderatâ suavitate oris sua loquantur. vel alios auscultent: aliis in risum solutis, & ipsi subrideant; prout virtus Eutrapeliæ suaserit, vitando duo extrema, nimiam quidem austeritatem ex unâ, nimiam verò levitatem ex alterâ parte.

De vitandis in recreatione ineptis irritationibus.

XLII.

In recreationibus invicem verbis, vel actionibus irritare, aut insulsorum morum ineptiis molesti esse nolint, quibus alii ad tristitiam, nauseam, iracundiam, vel antipathiam provocentur.

Quomodo in audiendis aliis se gerere debeant.

XLIII.

In auscultando alterius discursu, secluso omni contemptu, sagaciter observent. quid is pulchrum, quid indecens effundat, indeque sibi documenta tacitè efforment, quomodò se in simili occasione gerere velint, quæ cavere, quæ observare: Loquentem autem proximum importunè ne interrumpant, sed patienter audiant; indecens enim est audiri velle, audire verò non nisi impatienter.

Cavendum à sinistris de proximo judiciis.

XLIV.

Nemini detrahant, aliorum dicta, & facta in melius interpretentur. Sinistrè verò alios judicare, & amaris verbis perstringere, oderint, cane pejus & angue.

Absentium defectus non sugillandi.

XLV.

Ubi duo, tres vel plures fuerint simul, caveant, ne defectus tertii (quisquis ille fuerit, domesticus vel extraneus, Superior vel æqualis) imprudenti ore sugillent, quod enim sibi quis fieri non vult, æquum est, ne faciat alteri.

Alterius dicta & facta temerè non revelanda.

XLVI.

Alterius dicta, vel facta, seu graviora, seu leviora videantur, tertio non revelent, sed ad Superiorem, si correctione indiguerint, cum debitâ modestiâ, & commiserationis affectu deferant.

Nec ab aliis audita facilè propalanda.

XLVII.

Ab aliis audita in se sinant emori, quæ cum debitâ utilitate, necessitate. aut honestate non propalari possunt: quod fiet, si Superiores abolendæ garrulitati, adolescentes verò servando silentio dederint operam.

Aliorum obtrectationes non effutiendæ.

XLVIII.

Si quis proximum, vel fratrem suum, de tertio malè loqui audierit, hoc tertio non manifestabit: multò minùs, quæ tertius ille de eodem proximo dixerit, velut susurro. effutiet: hæc enim quia discordiam seminant, etiam in rebus levibus, adolescentes odio capitali prosequi meminerint.

Inanes vitandæ contentiones.

XLIX.

Unus alterum vexando, irritando, vel defectus exprobrando ad iram non provocet; multo minùs discordiam inter fratres seminare, aut cum altero verbis, pugnisque contendere attentet; quæ omnia, sicut è diametro bonis moribus repugnant, ita in domo juventutis nequaquàm tolerabuntur.

De casu injuriosæ læsionis.

L.

Quod si unus alterum læserit, citò in gratiam redeant, & qui illatæ injuriæ reus fuerit, injunctâ pœnitentiâ, læsæ parti humiliter deprecando satisfaciat.

Ubi à vindictæ cupidine abstinendum.

LI.

Injurias tamen ab aliis sibi illatas nullo modo vindicare velint, scientes in patientiâ possidere animas suas; maximè si tantùm in propriam personam sine alio nocumento redundare videantur.

Alterius iracundiæ cedendum

LII.

Si quando proximus flagranti passione effervescit, qui sibi præsentes sunt, cedant, illius iræ dando locum. ne similiter accendantur. Hinc neque corripiant quemquam in fervore animi constitutum, sed tempus congruum expectent, donec ardor sedetur, & sedatâ passione correctionis sit capax.

A furto abstinendum.

LIII.

Nemo alteri quicquam furetur, aut ex petulantiâ abscondat: proinde seriò sit omnibus interdictum aliorum musea pervagari, aut pluteos lustrare.

Mundities omnibus in rebus sectanda.

LIV.

Omnium rerum munditiem diligentes, non tantùm in museo libros, chartas, aliaque studiosis necessaria, post singulos usus in ordinem componant; verùm etiam in cubiculo vestimenta quæcunque inter sordes perire, & aliis nauseam creare non sinant.

De modestia servanda in nutriendis crinibus.

LV.

Longiores crines, aut comam non nutriant; Sed proscriptâ indecorâ capillorum longitudine, modestam mediocritatem ex præscripto uniformiter omnes servent, ut caput honestè tegatur, non obruatur.

Quomodò corpus in dormiendo componendum

LVI.

Seorsim dormiant omnes, totum corpus cum omnibus membris ad debitam honestatem componere, sicque compositum in obsequio servare assuescant.

De Studiis Litterarum.

Commendatur diligentia.

LVII.

Gratiæ Dei, & naturæ talentis viriliter cooperentur, virtutumque studio illum scientiarum profectum conjungant, qui virtutibus adminiculetur.

Attentio.

LVIII.

Tàm in scholis, quàm domi, eliminatâ omni petulantiâ, explicationibus, sedulâ attentione aures præbeant.

Alii Stu-

LIX.

Tempore studiorum nemo strepitum, aut pul-

diorum tempore non inquietandi.

veres excitet, multo minùs extrà proprium museum in domo vagetur, aut quotunque modo, alios inquietare, & a Studiis impedire ausit.

L X.

Quomodò in Concertationibus Scholasticis se gerere debeant.

Concertationes Scholasticæ absque clamore nimio, qui veritatem dubii solummodò confundit, sic instituantur, ut argumentans tardè, & ordinatè sua proponat; defendens verò patienter argumentum audiens ad formam respondeat. In se invicem oon invshantur, neque fervore nimio, vel irâ excandescant: multo minòs unus alrerum confundere, sed rei propositæ veritatem eruere conentur, & ubi illios evidentia, vsl probabilitas constiterit, non violenter argumentum ex stimulo superbiæ intellectualis torquers præsumant, sed veritati, vel probabilitati prudenter acquiescant.

L X I.

A prandio cantui chorali & Musicæ addiscendæ incumbant.

A prandio antè initium Studiorum mediam saltem horam cantui chorali addiscendo impendent omnes, à quo nemo eximi poterit. Hunc semel edocti, vel ad cantus figuralis, vel Musicæ instrumentalis varia exercitia pro cujusque capacitate applicabuntur.

L X I I.

De castigandis delinquentibus.

Io quibus quilibet privatim deliquit etiam privatim castigetur, publicâ verò delicta publica pœnitentiâ iotrà domesticos parietes mulctentur, ut sic scandalum tollatur, & alii à similibus absterreantur.

Prædictæ Constitutiones Apostolicâ auctoritate confirmantur.

§. 3. Nobis propterea præfati exponentes, ac etiam Dilectus Filius Abbas Pompejus de Scarlattis Dilecti Filii Nobilis Juvenis Maximiliani Emmanuelis utriusque Bavariæ Ducis, Sacti Romani Impetii Principis Electoris, in Romanâ Curiâ Administer, tàm ipsius Principis Electoris, quàm Dilecti quoque Filii Nobilis Viri Ducis Maximiliani Philippi ejus Patrui, & Electoratus Administratoris nomine humiliter supplicati fecerunt, ut Institutum, & Constitutiones hujusmodi pro majoti Religionis Catholicæ bono, ipsiusque Instituti decore, & augmento, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communire, & alias opportunè in præmissis providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur piis eorundem Maximiliani Emmanuelis & Maximiliani Philippi Ducum votis, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere, dictosque exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homins quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memotatorum Cardinalium Consilio, Institutum prædictum sub immediatâ jurisdictione Ordinariorum, & directions unius Generalis Præsidis, nec non Constitutiones præinsertas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque ioviolabilis Apostolicæ firmitatis robut adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet iotervenerint, supplemus.

Et defectus supplentur.

Conceditur exponentibus facultas condendi alias Constitutiones, & Secularia obtinendi Beneficia.

§. 4. Prætereà eisdem exponentibus alias Constitutiones, præinsertis non contrarias, pro spirituali, tempotalique dicti Instituti directione ab hac Sanctâ Sede postmodùm approbandas, condendi facultatem impertimur. Ac ad tollendam omnem ambiguitatem, cùm dicti exponentes sint Clerici merè Seculares, omnibusque Secularis Cleri oneribus obnoxii, eosdem exponsntes quorumcunqus beneficiotum Ecclsiasticorum secularium capaces eise, ac proindè Canonicatus & Præbendas, Personatus, Dignitates, etiam post Pontificalem majores in Cathedtalibus, etiam Metropolitanis, & Principales in Collegiatis Ecclesiis, nec non Parochiales Ecclesias, earumque perpetuas Vicarias, & alia quæcunqus cum curâ, & sine curâ beneficia Ecclesiastica Secularia quomodolibet qualificata, quæ per Clericos Seculares obrineri consueverunt, possidere, ac consequi, & obtinere posse auctoritate, & tenote præfatis declaramus.

Decretum roborans & irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, as illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter obsrvari; Sicqus in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palstii Apostolici Auditores, judicari & definiri debete, ac irritum & inane, si secus super his à quoquàm quàvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit quatumvis Ecclesiarum, aliisvs quibuslibet, etiam jutamento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis firmitate aliâ roboratis. Statutis, & consustudioibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet coocessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & siogulis, illorum tenores præsentibus pto plenè, & sufficienter exprsssis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem ut, earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tàm in judicio, quàm extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatotis die septimâ Junii 1680. Pontificatus Nostri Anno IV.

D. 7. Junii 1680. Pont. Anno quarto.

J. G. SLUSIUS.

XI.

Relaxatur Verissimi Archiepiscopi Inquisitoris Generalis in Portugalliæ & Algarbiorum Regnis & reliquotum Inquisitotum suspensio, quam non parendo Sanctitatis Suæ mandato de transmittendis quibusdam coutrà Christianos Novos processibus incurrerant, & certa rebus io Inquisitionis Officio gerendis norma præscribitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à conservandâ doctrinæ puritate & exstirpandis hæresibus.

ROmanus Pontifex ex commisso sibi divinitùs Apostolicæ servitutis munere omnium Christi fidelium commodis jugiter invigilans, in eam præcipuè curam omnibus vitibus, omnique animi contentione incumbit, ut Christianæ Religionis puritas, Catholicæqoe fidei integtitas illibata conserventur; Apostatica verò, atque hæretica pravitas opportunis rationibus ubique locorum, quantùm Divina bonitas dederit, sanetur, vel saltem Apostolico vigote compescatur, & os in perniciem animarum pretioso Christi sanguins redemptarum latiùs serpat, radicitùs extirpetur. Hæc autem ut rectè, atque otdine fiant, nec ulla cuiquam justè querendi relinquatur occasio, salutaribus, & ex Apostolicæ sapientiæ, atque æquitatis fonte depromptis legibus exortas controversias dirimere, Tribunalium ab Apostolicâ Sede piè, prudenterqus institutorum dignitati consulere, Juris rigorem mansuetudine temperare, certamque, & Christianæ chatitati congruentam

rebus

rebus gerendis normam tradere studet, sicut omnibus matura discussione consideratis, ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Ecclesiæ decus & præsidium, ac ad Christi fidelium ædificationem, animarumque salutem expedire in Domino arbitratur.

Christianorum Novorum ad Clementem X. Papam recursus.

§. 1. Dudùm siquidem cùm Dilecti Filii Christiani Novi nuncupati, sivè ab Hebræis descendentes in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquisitionis adversus hæreticam, & apostaticam à Fide Catholicâ, & Religione Christianâ pravitatem in Ulyxibonensi, Elborensi, & Conimbricensi Civitatibus auctoritate Apostolica institutorum propter imputata eis crimina ad Officium Inquisitionis hujusmodi spectantia, de quibus accusati, seu inquisiti respectivè existebant, detinebantur, ad fel. recordat. Clementem Papam Decimum Prædecessorem Nostrum, & hanc Sanctam Sedem recurrissent conquerentes, bonæ memoriæ Petrum Archiepiscopum Sidensem, qui tunc in humanis esse credebatur, Generalem, & reliquos Inquisitores adversùs hæreticam pravitatem in dictis Regnis auctoritate Apostolica deputatos, seu eorum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contrà ipsos, sivè ad eorum condemnationem, ipsorumque ad publicè abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diversarum pœnarum inflictionem, atque executionem nimiâ præcipitatione, quæ justitiæ noverca esse solet, nec servatis iis, quæ per Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum æquitatem præscripta sunt, devenire velle, non sine justitiæ subversione, ac ipsorum, totiusque eorum nationis ruinâ, & destructione.

Et de injuria illatâ querela.

Dictus Papa Clemens ejusmodi recursum admittit.

§. 2. Idem Clemens Prædecessor, qui in supremo justitiæ throno à Domino constitutus, justitiam omnibus æqua lance administrare tenebatur, eorumdem Christianorum Novorum recursum hujusmodi admittens, ac causam, & causas quascunque contrà eos, & eorum quemlibet super criminalibus, & delictis ad Officium Inquisitionis hujusmodi quomodolibet spectantibus in præfatis, aliisve Tribunalibus quibuscunque adversus hæreticam, & Apostaticam pravitatem prædictam in supradictis Regnis dictâ auctoritate institutis, seu eorum aliquo quatenùs quovis modo motas, & pendentes in statu, & terminis, in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad se, & Sedem prædictam avocans, ipsasque causas, cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc suorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum adversus hæreticam, & Apostaticam pravitatem hujusmodi à Sede prædicta specialiter deputatorum, cui easdem causas commiserat, & demandaverat, audiri, cognosci, decidi, fineque debito prout juris foret, terminari debere omnino volens, per quasdam suas in simili forma Brevis die tertia Octobris 1674. expeditas Litteras, motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memorato Archiepiscopo Inquisitori Generali, ac reliquis Inquisitoribus prædictis districtè inhibuit, ne in causa, & causis hujusmodi, in prædicta Cardinalium Congregatione pendentibus, aut alias quomodolibet, donec, & quousque specialis, & expressa desuper ab ipso Clemente Prædecessore, & eadem Sede licentia eis concessa fuisset, ad ullum similem actum (ut vocant) fidei, ullamve publicationem, promulgationem, aut executionem novarum sententiarum quarumcunque contrà prædictos Christianos Novos, ut præfertur, inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, & in carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo auderent, neque ipsi, aut eorum aliquis, seu ipsorum & cujuslibet eorum respectivè Consiliarii, Commissarii, Procuratores, Fiscales, Assessores, Notarii, Actuarii, cæterique Officiales, & Ministri contrà ipsos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuslibet eorum respectivè Advocatos, Procuratores, Sollicitatores, Agentes, seu negotiorum gestores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directè, vel indirectè, seu aliàs quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præsumerent.

Causasque ad se & Cardinalium Congregationem avocat.

Et Inquisitoribus inhibet.

Iisque Decretorum dictæ Congregationis observantiam injungit.

§. 3. Ipse enim Clemens Prædecessor eisdem Generali, & reliquis Inquisitoribus, eorumque, & cujuslibet eorum respectivè Consiliariis, Commissariis, Procuratoribus, Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus & Ministris prædictis in virtute Sanctæ Obedientiæ directè præcepit & mandavit, ut quibuscunque mandatis, ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in causâ seu causis hujusmodi eatenùs forsan emanatis, & in posterum usque ad finem, & terminum earumdem causarum quomodolibet emanaturis, omni morâ, dilatione, tergiversatione, oppositione, & contradictione postpositis, & remotis, promptè, sicut devotos dictæ Sedis filios decet, parerent, nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut illis in judicio, vel extrà illud se opponere, aut contradicere ullo modo auderent, seu præsumerent: Alioquin dictus Petrus Archiepiscopus Inquisitor Generalis suspensionis ab Exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiæ, ac privationis muneris Inquisitoris Generalis, reliqui verò Inquisitores prædicti eorumve respectivè Consiliarii, Procuratores, Fiscales, Commissarii, Assessores, Notarii, cæterique Officiales, & Ministri Excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis Officiorum quomodocunque ad Tribunal Sancti Officii spectantium pœnas ipso facto, & absque ullâ declaratione se respectivè novissent incursuros; à quibus absolutionem idem Clemens Prædecessor sibi, & dictæ Sedi Apostolicæ specialiter reservavit.

Sub pœnâ Excommunicationis & privationis Officiorum.

Clemente defuncto Verissimus Archiepiscopus Inquisitor Generalis constitutus.

§. 4. Verùm subindè dicto Clemente Prædecessore rebus humanis exempto, cùm Nos Venerabilem Fratrem Verissimum Archiepiscopum olim Braccarensem hæreticæ, & Apostaticæ pravitatis hujusmodi Inquisitorem Generalem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis supradictis cum solitis facultatibus in locum prædicti Petri Archiepiscopi defuncti constituissemus, & deputassemus; causa verò, seu causæ prædictæ in supradictâ Cardinalium Congregatione adhuc penderent; Nos Decretis quibusdam provisionalibus ab eâdem Congregatione Cardinalium in causâ recursus hujusmodi anteà emanatis, & à prædicto Clemente Prædecessore approbatis, à quibus recedere nullo modo intendebamus, inhærentes, ipsaque Decreta renovantes, & donec ea, quæ super dubiis propositis decernenda Nobis visa fuissent, statuissemus, omninò observari præcipientes, de prædictorum Cardinalium consilio per quasdam Nostras pariter in formâ Brevis die 18. Novembris 1676. emanatas Litteras Venerabili Fratri Marcello Archiepiscopo Calcedonensi in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis Nostro, & dictæ Sedis Nuncio dedimus in mandatis, ut inhibitionem à memorato Clemente Prædecessore per suas Litteras præcedaneas, sicut præmittitur factam in omnibus ejus partibus auctoritate Nostrâ Apostolicâ ita moderaretur, & reformaret, ut Verissimo Archiepiscopo Generali à Nobis deputato, & reliquis Inquisitoribus prædictis contrà supradictos Christianos Novos nuncupatos in dictis carceribus, ut præfertur, detentos, servato juris ordine, ac juxtà æ-

Clementis inhibitionem S. Sedis Nuncius ad Sanctitatis Suæ mandatum moderatur.

quitatis, & justitiæ regulas liceret procedere ad pœnas, & animadversiones debitas, præterquàm ultimi supplicii, triremium perpetuarum, & confiscationis bonorum, à quibus eos, & eorum quemlibet, donec & quousque à Nobis, & Sede prædictâ aliter dispositum fuisset, omninò abstinere voluimus: Ac proindè eisdem Verissimo Archiepiscopo Generali, & reliquis Inquisitoribus, illorumque, & cujuslibet eorum respectivè Commissariis, Consiliariis, Procuratoribus, Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus, & Ministris dictâ autoritate districtè, & sub pœnis, quæ in prædictis Clementis Prædecessoris Litteris expressæ sunt, denuò inhiberet, ne contrà eosdem Christianos Novos in carceribus hujusmodi detentos, aut eorum aliquem intereà ad ultimi supplicii, vel triremium perpetuarum, aut confiscationis bonorum hujusmodi pœnas procedere auderent quovis modo, seu præsumerent.

Cùm novâ inhibitione ultimi supplicii, triremium perpetuarum & Confiscationis bonorum.

Et permissione procedendi contrà Christianorum Novorum Procuratores Advocatos &c.

§. 5. Præterea ipsi Marcello Archiepiscopo, & Nuncio facultatem tribuimus eâdem auctoritate permittendi Verissimo Archiepiscopo Generali, reliquisque Inquisitoribus prædictis, ut prout justitia exigeret, & ordo posceret rationis, procedere possent, etiam contra prædictorum Christianorum Novorum, in dictis Carceribus detentorum Procuratores, Advocatos, Agentes, seu negotiorum gestores, & alias quomodolibet pro eis intervenientes, dummodò tamen non posset subesse suspicio hoc fieri in odium recursus supradicti, ad hanc Sanctam Sedem habiti, & ab eadem Sede admissi, ad quem effectum dicti Inquisitores Acta talium processuum eidem Marcello Archiepiscopo, & Nuncio ad ejus beneplacitum communicare tenerentur.

Sanctitatis Suæ mandatum ad Inquisitorem Generalem de transmittendis quibusdam processibus.

§. 6. Sed cùm Nos postmodum gravissimis ex causis adducti omninò oportere existimassemus, ut quidam processus in Tribunali Inquisitionis adversùs hæreticam pravitatem hujusmodi in dictis Regnis auctoritate Apostolicâ instituto, contrà nonnullos prætensos Judaizantes expediti & terminati, in quibus etiam ipsorum assertorum Judaizantium tanquàm negativorum condemnationem in pœnam ordinariam contineri dicebatur, apud hanc Sanctam Sedem inspicerentur, dictoque Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali Nostro nomine mandari curassemus, ut eosdem processus ad Nos, & Sedem eamdem quàm primùm transmitteret. Ipse verò nonnullas rationes coràm Nobis allegari curavisset, quibus se ab illorum transmissione excusare satagebat; sed Nos omnibus, quæ ejus nomine super eâ re, deducta fuerant, auditis, consideratis, & maturè perpensis, illa omnia, & singula irrelevantia, nulliusque ponderis esse judicavissemus, ac proindè in priori mandato, quo processus prædictos transmitti præceperamus, perstitissemus, quinimò ipsi super eâ re cum Venerabili etiam Fratre Ludovico Archiepiscopo Bracharense pro Dilectissimo in Christo Filio Nostro Petro Principe Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum prædictorum Gubernatore apud Nos, & Sedem prædictam Oratore pluries egissemus, hæcque enixa Nostra voluntas tàm dicto Petro Principi & Gubernatori, quàm prædicto Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali, & nonnullis Regiæ Coronæ Lusitanicæ Administris jussu Nostro per supradictum Marcellum Archiepiscopum, & Nuncium Nostrum pluries quoque significata extitisset, nec tamen æquissimis præceptis, & mandatis Nostris hujusmodi eatenùs paritum fuisset, nec adhuc pareretur.

Ejus inobedientia & nullius momenti excusationes.

Novum Sanctitatis Suæ mandatum de consignandis Nuncioque tradendis processibus.

§. 7. Nos ejusmodi contumaciam, quæ non minus in Nostrum, & hujus Sanctæ Sedis contemptum, quàm in justitiæ, & ordinis, quem ipse sancta sua Ecclesia constituit Deus, subversionem tendere dignoscebatur, opportunis rationibus compescere, debitamque Nostris, & Apostolicæ Sedis mandatis obedientiam omninò præstari volentes, per alias Nostras similiter in formâ Brevis Litteras die 24. Decembris 1678. expeditas, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine memorato Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali districtè præcepimus, & mandavimus, ut intrà terminum decem dierum à die, quo eædem Litteræ Nostræ ipsi per prædictum Marcellum Archiepiscopum, & Nuncium præsentatæ fuissent, computandum, quatuor, vel quinque processus originales in Tribunali supradicto contrà Reos de Judaismo inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, qui etiam tanquàm negativi in pœnam ordinariam condemnati fuerant, jàm finitos, & terminatos, in manibus ejusdem Marcelli Archiepiscopi, & Nuncii realiter, & cum effectu consignasse, & tradidisse omninò deberet: Alioquin elapso dicto termino, nec secuta effectiva consignatione processuum hujusmodi, eo ipso tàm eumdem Verissimum Archiepisc. ab officio Generalis Inquisitoris in Regnis prædictis ei per alias priores Nostras in simili formâ Brevis Litteras demandato, omnique & quâcunque auctoritate sibi per easdem Litteras quomodolibet attributâ, quàm omnes, & singulos alios Inquisitores in eisdem Regnis ab ipso Verissimo Archiepiscopo ejusque Prædecessoribus Inquisitoribus Generalibus respectivè electos, seu Deputatos, vel confirmatos, à suis pariter muneribus, omnique potestate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis quovis modo spectantibus, donec, & quousque aliter à Nobis, & Sede Apostolica prædicta dispositum, vel ordinatum fuisset, ex tunc prout ex illo tempore penitùs, & omninò suspendimus, ac ipso facto suspensos fore, irritumque, & inane si quid subindè desuper tàm à dicto Verissimo Archiepiscopo, quàm ab aliis Inquisitoribus prædictis, vel eorum aliquo quomodolibet, & quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigisset, & tàm ipsum Verissimum Archiepiscopum, quàm cæteros omnes, & singulos Inquisitores prædictos, si præceptum Nostrum hujusmodi transgredi, aut alias quomodolibet Litteris Nostris, quibus præceptum ipsum fiebat, contravenire ausi fuissent, ipso facto in pœnas Canonicas, ipsum quidem Verissimum Archiepiscopum Inquisitorem Generalem in pœnam interdicti ab ingressu Ecclesiæ, cæteros verò Inquisitores prædictos in excommunicationem majorem respective absque alia declaratione incursuros esse, itidem ex tunc prout ex illo tempore decrevimus, & declaravimus: Absolutionem autem ab iisdem pœnis Nobis, & huic Sanctæ Sedi specialiter reservavimus.

Sub pœna privationis officiorum, interdicti ab ingressu Ecclesiæ & Excommunicationis majoris.

Non obstante quovis impeditæ consignationis prætextu.

§. 8. Porrò nec prætextum impeditæ forsan eidem Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali consignationis processuum hujusmodi, nec ullam aliam excusationem, prætextum, causam, vel impedimentum, etiam non expressum, ac de necessitate specialiter exprimendum illi, cæterisque Inquisitoribus supradictis, si eisdem Litteris Nostris in omnibus, & per omnia promptè, & accuratè non paruissent, ullo modo suffragari posse voluimus, quo minus tàm ipse Verissimus Archiepiscopus, quam dicti Inquisitores, sicut præmittitur, suspensi remanerent ab omni, & quacunque facultate, & auctoritate se ingerendi in causis supradictis; quarum cognitionem, durante suspensione hujusmodi, & interim ad Nostrum, & dictæ Sedis Apostolicæ beneplacitum commisimus, & demandavimus locorum Ordinariis, prout ejusmodi causarum cognitio, ante institutionem Officii Sanctæ Inquisitionis hujusmodi auctoritate Apostolica in Lusitania factam ad eos pertinebat; Qui Ordinarii proinde in eisdem cau-

Causarum cognitio durante suspensione locorum Ordinariis commissa.

sis

sis juxtà Juria Communis regulas, ac sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum dispositionem procedere deberent. Nos enim ipsis Ordineriis sic in causis hujusmodi procedendi quamcunque necessariam, & opportunam facultatem, donec, & quousque à Nobie, & Sede prædictà aliter ordinatum fuisset, dumtaxat duraturam, earumdem Litterarum serie tribuimus, & imperititi sumue.

Generalie & reliqui Inquisitores in dictam suspensionem incurrisse declarantur.

§. 9. Er successivè per Nos accepto, qood idem Verissimus Archiepiscopue olim Inquisitor Generalis mandato, & præcepto Nostris super consignatione dictorum processuum sibi factis non paruisset, & proindè tàm ipse, quàm cæteri olim Inquisitores prædicti suspensionem à suis respectivè muneribus præsatis, omniqoe potestate, & auctoritata agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium quovia modo spectantibus, incurrisse reperirentur: Nos ista ad omnium, quorum interesat, & in futurum interesset, notitiam, ne quis illorum ignorantià forsan deciperetur, deduci volentes, moru, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus per alias Nostras etiam in forma Brevis die 27. Maij, 1679. emanatas Litteras memorarum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisirorem Generalem cæterosque olim Inquisitoree prædictos ob non præstitam mandato. & præcepro Nostris hujusmodi circà consignationem processuum supradictorum io manibue prædicti Marcelli Archiepiscopi & Nuncii, ut præfertur faciendem, in termino supra expresso debitam paritionem, eo ipso suptadictam suspensionem incurrisse, ac proindè statim elapso termino hujusmodi eos omnes & singulos, nullam omninò in matenie ad Sanctum Inquisitionis Officium quomodolibet pertinentibus jurisdictionem habuisse, nec tunc habere, & propterea omnia, & singula per eosdem gesta post incursum dictæ suspensionis, & si quæ forsan per eos in posterum agerentur in materiis Sancti Officii hujusmodi ob defectum jurisdictionis penitùs & omninò nulla, & invalida fuisse, & esse, ac fore declaravimue.

Delictorum post incursum commissorum cognitio Nuncio demandata.

§. 10. Quinimò cùm à nonnullis assereretur, eumdem Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, cæterosque olim Inquisitores prædictos, seu eorum aliquos post incursum suspensionis hujuemodi jurisdictionem in materiis ad Sanctum Inquisitionis Officium prædictum spectantibus nulliter & de facto exercere præsumpsisse, & forsan adhuc præsumere, pœnas in Litteris Nostris prædictis expressas, aliasque, à Sacria Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis contrà similia perpetrantes impositas damnabiliter incurrendo: Nos ejusmodi excessus minimè impunitos remanere, sed debitâ animadversione castigari, Ideòque exactam, & accuratam desuper informationem capi volentes, motu, scientiâ, deliberatione, & porestatis plenirudine similibus per alias Nostras itidem in formâ Brevis eâdem die 27. Maij 1679. expeditas Litteras memorato Marcello Archiepiscopo, & Nuncio causam, seu causas eorumdem excessuum, seu delictorum eatenùs in præmissis quovis modo commissorum, & eorum, quos, & quæ forsan in posterum committi contingeret, contrà prædictum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, cæterosque omnes, & singuloe olim Inquisitores prædictos, cum illius, seu illarum incidentibus, emergentibue, annexis, & connexis usque ad sententiam definitivam exclusivè commisimue, & demandavimus; mandantes ipsi Marcello Archiepiscopo & Nuncio, ut omni diligentiâ processum, seu processus desuper quomodolibet necessarios & opportunos; auctoritate Nostrâ Apostolicâ formaret & conficeret, seu formari, & cotifici curaret. Si quid autem contrà illos resultaret, informationes, ac processum, seu processue hujusmodi sub suo sigillo clausoa ad Nos quàm primum transmitteret, ut quod desuper statuendum foret, maturâ deliberatione adhibitâ decerneremue, & aliàs prout in singulis Nostris, & memorati Clementie Prædecessoris Litteris prædictis, quarum tenores præsennibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertie haberi volumus, uberiùs continetur.

Duo tandem ex dictis processibus transmissi.

Et à Cardinalium Congregatione unà cum Christianorum Novorum querelis discussi.

§. 11. Cùm autem tandem duo ex prædictis processibus, quos in manibus supradicti Marcelli Archiepiscopi & Nuncii, sicut præmittitur, consignari præceperamus, ex Lusitania ad memoratum Ludovicum Archiepiscopum dicti Petri Principis, & Gubernatoris Oratorem apud Nos, & Sedem prædictam residentem transmissi, & Congregationi supradictorum Cardinalium Generalium Inquisitorum, jussu Nostro traditi, ac ab illâ inspecti & discussi fuerint, indeque sufficiens habita fuerit notitia, seu informatio illorum, de quibus edoceri cupiebamue; Ipsi verò Cardinales, habitie inter se multis congressibus super querelis supradictorum Christianorum Novorum, ac gravaminibus, quæ sibi inferri asserebant, querelas, & gravamina hujusmodi, variasque scripturas à partibus, & præsertim à Dilecto Filio Hieronymo Suarez uno ex minoribue Inquisitoribue dictorum Regnorum, qui pro tuendis juribus, & stylis Tribunalis Sanctæ Inquisitionis eorumdem Regnorum ad hanc Almam Urbem venit, in eàque de præsenti residet porrectae diligentissimè, & accuratissimè discusseirnt & examinaverinc, sed intereà cessante propter suspensionem supradictam jurisdictione ejusdem Tribunalis, locorum Ordinarii, quibua durante suspensione hujusmodi in causia ad prædictum Inquisitionis Officium spectantibus procedendi facultatem sicut suprà expressum est, tribueramus, ejusmodi facultate proprer varia impedimenta usi non fuerint; Inde verò gravissimum puritati Catholicæ Religionie in Regnia prædictis detrimentum, sivè periculum sit exortum, nec minus præjudicium animabus & corporibus miserabilium illorum, qui in carceribus Tribunalie prædicti detinentur, resultaverit, molestè id etiam ferentibua Verissimo Archiepiscopo Generali, aliisque Inquisitoribus prædictie, ac illorum Officialibus & Ministrie, qui (sicut accepimus) Nostris, & Apostolicæ Sedie prædictæ mandatis filiali, sincetoque obsequio promptè morem in omnibus gerere parati sunt.

Quarè dicta Generalis & reliquorum Inquisitorum suspensio relaxatur.

§. 12. Hinc est, quod Nos Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei conservationi, quantùm Nobie ex alto conceditur, consulere, ac dicti Tribunalis, illiusque Ministrorum, & Officialium statui & felici directioni, nec non Christianorum Novorum prædictorum consolationi, publicæque omnium utilitati paterna charitate providere cupientes; Habita super præmissis cum memoratis Cardinalibus Generalibua Inquisitoribus deliberatione matura, exquisitisque, & auditis illorum sententiie, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Verissimo Archiepiscopo, olim Generali, cæterisque olim Inquisitoribus prædictis, suspensionem à Generalis Inquisitoris, aliisque suis respectivè muneribus, omnique potestate agendi, seu procedendi, aut aliàs quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictie quovis modo spectantibue in eos à Nobia latam & declaratam, ut præfertur, ita ut ipsi de cætero munera sua exercere, ac facultatibus sibi respectivè attributis, & competentibus uti,

frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout poterant, & valebant, antequam suspensionem prædictam incurrerent (servatis tamen infra scriptis legibus, & ordinationibus) tenore præsentium de specialis dono gratiæ relaxamus; facultatem verò prædictis locorum Ordinariis durante suspensione hujusmodi cognoscendi causas ad prædictum Inquisitionis Officium quomodolibet spectantes, in eisque procedendi à Nobis, sicut præmittitur concessam ex nunc revocamus, irritamus, & anoullamus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ipsosque Ordinarios locorum iis tantùm facultatibus, quibus ante eamdem suspensionem utebantur, & uti poterant, de cætero uti posse decernimus & declaramus.

Facultas [c]gno[sce]ndi causas Ordinariis antea concessa revocatur.

§. 13. Ac Verissimum Archiepiscopum, cæterosque Inquisitores prædictos, ac illorum respectivè Officiales, & Ministros quoscunque adversùs præmissa, & præjudicialia quæcunque eis exindè quomodolibet enata in integrum, & pristinum, & eum, in quo antequàm suspensio hujusmodi emanaret, quomodolibet respective erat, statum restituimus, reponimus & plenariè reintegramus; Illosque, & eorum quemlibet à censuris & pœnis Ecclesiasticis quibuscunque, quas propter præmissa, seu illorum occasinne forsan quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi possent, auctoritate Apostolicâ harum serie in utroque Foro absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiosè remittimus, & condonamus.

[Inquisitores] in pristinum platum [statum] quo antea [era]nt restituuntur.

§. 14. Nec non cum ipsis omnibus, & singulis super irregularitate per eos, qui à censuris hujusmodi propter præmissa forsan innodati, Sacrosanctum Missæ Sacrificium, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebrarunt, seu aliàs Divinis sese ingesserunt, aut in Ordinibus suis quomodolibet ministrarunt, seu alias quovis modo eorumdem præmissorum occasione contractâ, ad quemcunque effectum, etiam specificâ, & individuâ mentione dignum, & de necessitate specialiter exprimendum, itidem de specialis dono gratiæ dispensamus.

Dispensatur de irregularitate durante [suspe]nsione contracta.

§. 15. Porrò certam rebus in prædicto Inquisitionis adversus Apostaticam, hæreticamque pravitatem Officio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis supradictis auctoritate Apostolicâ instituto de cætero gerendis normam in causis fidei, & præsertim contrà Christianos Novos motis, & quandocunque movendis, inviolabiliter servandam tradere volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium statuimus, sancimus, decernimus & ordinamus, ut de cætero confiscatio nunquam fiat antè sententiam, vel declaratoriam, nec bona interim prætensi Rei quâcunque de causâ distrahantur, præterquàm ex causâ alimentorum; sed tantùm conficiatur Inventarium omnium bonorum, cum interventu personæ cum Inquisito conjunctæ, & bona prædicta cum debitâ cautione eidem personæ conjunctæ, vel alteri idoneæ, in formâ depositi consignentur, ex quibus alimenta toti familiæ ejusdem Inquisiti subministrentur, & legitimis creditoribus prout de jure satisfiat. Et si in confectione Inventarii inveniantur bona, seu pecuniæ ad alios spectantes, hoc summariè justificato illicò restituantur. Post sententiam verò bona emphyteutica, seu fideicommissaria, aut aliàs quomodolibet subjecta restituantur quibus de jure: Et his peractis, Fiscus utatur jure suo.

[D]ecretum [de] [bonis] [c]irc[a] confiscationem [Inqu]isitorum.

§. 16. Nec deveniatur ad carcerationem Inquisiti, nisi præcedentibus legitimis indiciis, & prout de jure; neque detineantur carcerati ultrà necessitatem sub quovis prætextu, sed quàm citiùs fieri possit expediantur, non expectato actu publico, quem vocant actum fidei.

De Inquisitorum carceratione.

§. 17. In juramento autem, quod defertur Advocato Reorum Sancti Officii non ponantur illa verba *se per congettura*, vel alia idem importantia. Idem verò Advocatus Sancti Officii possit alloqui Reos sine assistentiâ, & eidem tradatur copia processus, suppressis nominibus, & circumstantiis denotantibus personas Testium. Quod si Reus alium Advocatum petat, ei concedatur, dummodò sit bonæ famæ, cui pariter (præstito priùs juramento de secreto servando) tradatur copia processus, suppressis supprimendis, prout suprà; non tamen illi permittatur alloqui Reos, nisi cum assistentiâ Deputati ab Inquisitoribus ad hunc finem, & effectum.

De jure Advocatorum utriusque partis.

§. 18. Christiani Novi non habentes exceptiones legales, admittantur ad deponendum in defensam Reorum. Quo verò ad probationes negativæ coarctatæ, procedatur juxtà Juris dispositionem, & Canonicas Sanctiones; nec Tutor, seu Curator, quibus de jure dandus est, ullo modo detur Custos carcerum, neque alius Officialis Sancti Officii, sed deputetur alia persona gravis, fidelis, & bonæ conscientiæ. Prohibeantur autem omninò quæcunque suggestiones, concussiones, promissiones, & similia in examinibus Testium, & Reorum constitutis; nec ex descendentia sanguinis Hebræi ulla deduci possit probatio Judaismi contrà talem descendentem; Imò nec ex ipsa sola descendentia ulla præsumptio sufficiens ad actum judicialem. Si autem carcerati non veniant condemnandi, nullo modo compellantur ascendere palcum; & si non fuerint reperti culpabiles, non retardetur eorum expeditio, sed illicò relaxentur, etiam non expectato actu publico, quem vocant actum fidei. Neque Christiani Novi ex solâ qualitate repelli debeant à testimonio ferendo contrà Christianos veteres: Et tollatur omninò Statutum, seu consuetudo, si adsit, puniendi Christianos Novos ex eo, quod deposuerint contrà Christianos veteres. In illis autem casibus, in quibus potest constare de corpore delicti facti permanentis, procedi non possit ad constituendum Inquisitum inter Reos, nisi priùs de illo legitimè constiterit. Nec sit habendus pro diminutore, qui in sua confessione non nominat Testem informatum, qui tanquàm purus Testis contrà ipsum deposuit, quantumvis sibi conjunctum in quocunque gradu. Confessus autem in causis Apostasiæ à fide, qui non nominavit sibi conjunctum in primo gradu ejusdem delicti complicem, non sit habendus pro diminuto, nisi copulativè concurrant plena, & legitima probatio dictæ complicitatis, dolosa occultatio prædicti complicis, & nulla urgeat in ipso Reo confesso oblivionis præsumptio. Quod si Reus, qui post suam confessionem de ceremoniis Judaicis in observantiam Legis Moysis ab ipso factis tempore, quo in illam credebat, non fuerit convictus à Testibus legalibus, sivè idoneis, denuò reperisse easdem ceremonias Judaicas, quas in novis Constitutis negaverit, non sit damnandus ad pœnam ordinariam, & multò minùs si ceremoniæ illæ essent æquivocæ, & indifferentes. Testes verò loco, & tempore singulares, contestes tamen in specie hæresis determinatæ, & Apostasiæ à fide, admitti possint ad testificandum contrà Inquisitos de Judaismo in Regno Lusitaniæ, juxtà illius antiquissimam consuetudinem, & ex nonnullis aliis circumstantiis in eodem Regno in fidei favorem concurrentibus, dummodo tamen sint plures in numero, & in qualitate considerabiles, idonei, fide digni, legales, & quales de jure esse debent, atque insimul concurrentibus verisimilibus conjecturis, & attentis atque diligenter examinatis aliis circumstantiis, & qualitate eorum, contrà quos deponitur, sic testificantes, ut falsa non dicere præsumantur. Testes autem singulares, deponentes inverisimilia, & impossibilia nullum gradum probationis faciant. Por-

De reliquis quæ circà Christianos Novos inquirendos, accusandos, carcerandos, expediendos, Testes examinandos &c. veniunt observanda.

rò repetitio Testium sit omninò necessaria post litem contestatam cum citatione, scilicet cum notitiâ Rei, & Interrogatoriis dandis per Procuratorem ipsius Rei, seu ex Officio supplendis, aliàs eorum depositiones non efficiant. Testes quoque deponentes de indiciis remotis confessionis extrajudicalis Judaismi non probent ad effectum condemnandi negativum ad pœnam ordinariam. Quam verò probationem faciant prædicti Testes. quoad alias pœnas, vel alios effectus, remittitur conscientiæ, & prudentiæ Judicis Ecclesiastici timentis Deum. Confessiones autem extortæ contrà formam Juridicam, vel per suggestionem, vel promissionem vitæ, & liberationis seu generales, aut obscuræ, seu repugnantes ætati, sexui, & intellectui confitentis, non sufficiant contra negativum pro pœna ordinaria, & nisi aliundè legitimè adminiculentur prædictæ confessiones, nullam probationem faciant. Carcerati vero charitativè tractentur, & illis assignentur carceres minus rigidi, & non tam obscuri. Ac demum carceratis in Sancto Officio, sive confessis, sive non, permitti possint libri spirituales, & Officium Beatæ Mariæ Virginis, vel Breviarium modis opportunis, & eisdem carceratis dentur Confessarii, & assistentes in articulo mortis: Quoad Sacramentum vero Eucharistiæ, & extremæ Unctionis, arbitrio & conscientiæ Judicis ut supra id remittimus.

Injungitur præsentium observantia.

§. 19. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ prædicto Verissimo Archiepiscopo moderno, & pro tempore existentibus Inquisitoribus Generalibus, cæterisque Inquisitoribus præsentibus, & quandocunque futuris dictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, ac illorum, & cujuslibet eorum respectivè Ministris & Officialibus quibuscunque, ut omnes, & singulas leges, & ordinationes suprascriptas inviolabiliter, ac exactè, & accurate in omnibus, & per omnia observent, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit pariformiter observari curent, & faciant. Alioquin Inquisitor quidem Generalis interdicti ab ingressu Ecclesiæ, cæteri verò Inquisitores, ac Officiales, & Ministri prædicti excommunicationis majoris latæ sententiæ pœnas respectivè ab iis, qui quo quomodo contravenerint ipso facto, absque alia declaratione incurrendas, à quibus relaxationis, seu absolutionis beneficium à nemine, præter quàm à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (nisi in mortis articulo constituti) obtinere valeant, se noverint incursuros.

Sub pœnâ sæpius memoratâ.

Decretum super obstativis.

§. 20. Ac decernentes ipsas præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet, cujuscunque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specificâ, & individua mentione, & expressione digni, ad ea vocati, citari, & auditi, seu causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quâcunque, etiam quantumvis juridicâ, piâ, & privilegiatâ causa, colore, prætextu & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, limitari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes Litteras semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri, & illis respective in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 21. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscunque Judices Ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quoslibet, quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatur contrariis.

§. 22. Non obstantibus Litteris supradictis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non Tribunalis prædicti, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, etiam in favorem fidei, & dicti Tribunalis, ac Regnorum prædictorum, nec non Inquisitorum, aliarumque personarum quarumlibet, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignarum, sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac ad quarumcunque personarum, etiam Regia, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, seu earum contemplatione, etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum in genere, vel in specie concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus confirmatis, iteratis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Adimplenda pœnitentia à Sacerdote imposita.

§. 23. Volumus autem, ut Inquisitores, & alii prædicti pœnitentiam, quam eis Sacerdos idoneus propter præmissa respectivè imposuerit, omnino adimpleant, alioquin præsentes Litteræ quoad absolutionem in foro conscientiæ eis minimè suffragentur.

Transsumptorũ fides.

§. 24. Utque earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 22. Augusti 1681. Pontificatus Nostri anno quinto.

D. 22. Augusti Pontif. Anno quinto.

Sumptum ex minuta Originali Brevium Secretorum fel. rec. Innocentii PP. XI. Collatum concordat. Loco † Sigilli.

J. G. SLUSIUS.

XII.

Jubilæum Universale ad implorandum Divinum auxilium pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ Regimine indicitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Universis Christi fidelibus præsentes Litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exorditur à Sua pro Ecclesiæ bono vigilantiâ & præsenti curæ Apostolicæ gravitate.

ONerosam curarum Pontificiarum molem humilitati, atque infirmitati Nostræ jam dudum divinitùs impositam in summis quidem rerum omnium difficultatibus, quantum divina bonitas dedit, sustinere, & pastoralem vigilantiam Nostram pro Dominici gregis salute in hac excelsâ Apostolicæ Sedis specula excubantem Domino repræsentare hactenus conati sumus; Sed illam nunc tum præteritarum ærumnarum recordatione, tum præsentium sensu, & imminentium formidine longe graviorem experimur. Nam quamvis ineffabilis Dei benignitas populi sui precibus exorata, atrocis belli calamitates, quibus nobiliores Christiani Orbia Provinciæ miserabiliter vastabantur, pace inter Principes Christianos composita sedaverit, non cessavit tamen, nec adhuc cessat humani generis hostis in agro Domini superseminare zizania, ut quiuquid boni tot curis, atque laboribus actum est, pervertat, perniciosisque machinationibus pristina dissidia excitet, & nova accendar, quibus Christianam Rempublicam in majores luctuosioresque miserias præcipitet, latamque immiti Christiani nominis inimico Turcarum Tyranno fenestram aperiat, per quam Christianorum fines formidabili sua potentia irrumpere Regna, & Provincias, ac Principatus evertere, suæque tyrannidi adjungere, ac perfidiæ suæ abominationem in Ecclesia Dei viventis plantare, & latiùs propagare moliatur.

Exponit calamitates Ecclesiæ à Turcæ præsertim tyrannide imminentes.

Extollit orationis conjunctæ vires.

Et Nos quidem privatis Nostris Sacrificiis, indictisque etiam publicè precibus, pro muneris Nostri ratione adversus præsentia imminentiaque mala remedium à Deo quærere non destitimus: Sed illud longè efficaciùs, prompriùsque consequi speramus, si ad privatas Nostras totius Christiani populi obsecrationes, orationes, atque deprecationes adjungantur: Potens est enim oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est & misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate.

Hortatur ad preces, eleemosynas & jejunia.

Adeamus itaque cum fiducia ad thronum gratiæ, scindamus corda Nostra, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, quæ sola inter Deum & homines separant, Divinam indignationem placare, jejuniisque, & eleemosynia vires orationis intendere, & præstabilem super hominum malitia Dei clementiam concordibus votis exorare studeamus, ut benignissimus Dominus, & Deus Noster, cujus misericordia super omnia opera ejus, cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, Ecclesiam suam Sanctam ab infidelium ac hæreticorum, & schismaticorum insidiis, periculis, & persecutionibus tueri, & protegere, hæreses, & schismata extirpare, Principum Christianorum animos, sublatis omnibus illis quæ concordiam turbare possent, arctiori, atque indissolubili charitatis vinculo conjungere, ac in causæ communis unionem unire, & consociare, populumque sibi acceptabilem facere, & per viam mandatorum ejus ambulantem gratiæ suæ donis in hac peregrinatione, fovere & confortare, assiduisque virtutum incrementis perficere, & ad propositam æternæ beatitudinis metam feliciter perducere dignetur.

Indicit Jubilæum Universale & præscribit adimplenda degentibus in Urbe.

§. 1. Hæc autem ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu fiant, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in alma Urbe Nostra degentibus, qui S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris ejusdem Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium duarum proximarum hebdomadarum saltem semel devotè visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra, effuderint, ac quartâ, & sextâ feriis, & Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam Sanctissimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extrà Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium, concedimus & elargimur.

Facienda navigantibus, iter agentibus, Regularibus, captivis, infirmis & impeditis.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscunque tàm Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius, ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possint, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultas eligendi Confessarios etiam pro Regularibus.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tam Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis & Instituti, tam in Urbe prædicta, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem tribuimus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium, tam Secularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, à jure vel ab homine, quâvis causa latis, seu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, seu Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam per Litteras die Cœnæ Domini legi solitas, & alias quascunque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis quomodocunque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeat, & insuper vota quæcunque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De commutatione votorum.

Præcipit Jubilæum Universale ab Ordinariis ubique publicari.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ directè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscunque Ordinariis locorum, ubicunque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præsentium transsumpta, seu exempla, etiam impressa acceperint, illa statim, & absque ulla morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Declaratio in quibus non intendit dispensare.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ.

notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodò contractâ dispensare, vel aliquam tribuere facultatem dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolicâ Sede, vel ab alio Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intrà tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non Regula Nostrâ, de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum & Congregationum, seu Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac formâ in eis traditâ pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

§. 7. Ut autem Præsentes Litteræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, Volumus, ut earundem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1681. Pontificatus Nostri anno quinto.

D. 11. Septembris 1681. P. A. quinto.

J. G. SLUSIUS.

XIII.

Indicitur Jubilæum Universale ad implorandum Divinum auxilium pro felici Viennæ liberatione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Universis Christi fidelibus præsentes Litteras inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium de deplorando hæreditariarum Leopoldi Romani Imp. Provinciarum statu.

IN Supremâ militantis Ecclesiæ speculâ his calamitosissimis temporibus super gregem Dominicum curæ Nostræ divinitùs creditum Pastorales oculos vigiles assiduè agitantes, dùm luctuosas Regni Hungariæ, ac Archiducatus Austriæ, aliarumque hæreditariarum Charissimi in Christo Filii Nostri Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi Provinciarum & ditionum calamitates, Ecclesiasticorum, & Religiosorum, ac præsertim Sanctimonialium, aliorumque Christi fidelium præcipites fugas, & strages, virginum & puerorum miserandam in servitutem, & quod amariùs deplorandum est, in apostasiæ, pudicitiæque discrimina abductiones, Civitatum, Oppidorum, & agrorum excidia, vastationes, direptiones, & incendia, aliaque innumera mala, quibus nefarius Turcarum Tyrannus immani ferociâ, formidabilique sua potentiâ nomen Christianum delere molitur, Apostolicæ charitatis studio consideramus, vehementer ingemiscimus, atque inter mœrores, & suspiria vocem proferre, & spiritum ducere vix valemus. Nam quis adeò ferreo sit pectore, cui tot malorum tristis facies gemitus, & lacrymas non exprimat? Quis ad graviora, quæ undequaque impendent, pericula non summo pavore concutiatur? Immitis enim ille Tyrannus secundis armorum suorum initiis inflatus, nihilque sibi impervium jam fore confidens, Viennam Austriæ Urbem celeberrimam, ac munitissimam, & quæ tumentes olim Turcicorum armorum fluctus confregit, arctâ, vehementique obsidione oppugnat, & tanquam inexplebilis bellua Christianas omnes Provincias spe jam devorat, Mahumetanæque perfidiæ abominationem longè latèque propagare, ac Dei viventis Ecclesiam funditùs destruere satagit. Verùm Domino protegente, in cujus manu est salvare in multis, & in paucis, incassum cadent impiorum hostium perniciosi conatus, si Divinam iram, quæ hominum flagitiis provocata, Christianum populum hoc atroci bello tanquam virgâ furoris sui castigat, humili peccatorum confessione, dignisque pœnitentiæ fructibus placare, atque ad sacram misericordiarum Domini aram accedere, ardentibusque, & concordibus supplicationibus opportunum auxilium implorare studuerimus. Non enim Dominus continet in irâ miserationes suas, sed homines per flagella vocat ad pœnitentiam, ac propitiatur invocantibus eum in veritate. Adeamus itaque cum fiduciâ ad thronum gratiæ, scindamus corda nostra cum lacrymis ad Deum, jejuniis, & elemosynis orationum nostrarum vires intendamus, ac unanimi, assiduaque deprecatione Patris misericordiarum, & Dei totius consolationis opem invocemus; ut sociatis memorati Leopoldi Regis, ac Charissimi in Christo Filii Nostri Joannis Poloniæ Regis Illustris, aliorumque Principum armis, Nostrisque, qui quidquid in Nobis est virium & consilii, in causæ communis tuitionem conferre studemus, piis conatibus benedicere, fortissimisque Christi pugilibus ad Viennæ defensionem, Turcarumque, & aliorum infidelium repressionem vires, & fortitudinem, quæ de cœlo est, augere, cæterorumque potentissimorum Regum & Principum Christianorum consilia, & vires ad Christiani nominis tutelam unire, & sociare, ac inimicos suos dissipare, & in fugam convertere, prosperosque Christianis armis successus largiri dignetur.

Vienna à Turcis obsessa commemorat.

In Divina misericordia confidendum.

Hortatur ad preces, jejunia, eleemosynas.

§. 1. Ut autem hæc ferventius fructuosiùsque fiant, priscum Romanæ Ecclesiæ omnium Matris & Magistræ morem sequentes cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationes fidei Nostræ communi bono Divina dignatio commisit, in his urgentissimis Ecclesiæ necessitatibus, gravissimisque periculis aperire, & largâ manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in almâ Urbe Nostrâ degentibus, qui solemni processioni, quam aliquâ die proximè venturæ hebdomadæ ab Ecclesiâ Sanctæ Mariæ super Minervam ad Ecclesiam ejusdem Sanctæ Mariæ de Animâ nuncupatam Nationis Theutonicorum de eâdem Urbe, unà cum Venerabilibus Fratribus Nostris, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ac Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, quos in Romanâ Curiâ adesse contigerit, nec non Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias, seu Basilicas,

Indic. Jubilæum Univers. & præsc. bit sacra da degentibus in Urbe.

aut

aut aliquam earum intrà ſpatium ejuſdem, vel proximæ ſubſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel devotè viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium pias ad Deum preces, ut ſuprà, effuderint, ac quartâ, & ſextâ feriis, & Sabbato alterius ex prædictis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominicâ die immediatè ſequenti, vel aliâ die intrà eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint: cæteris verò extra Urbem prædictam ubicunque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam juxta ſpatiom duarum ſimiliter hebdomadarum à publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alias ut præfertur, faciendæ decurſurarum ſaltem ſemel viſitaverint, ibique ut ſuprà oraverint, ac quartâ, & ſextâ feriis, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediatè ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctiſſimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intrà, & extrà Urbem prædictam concedi conſuevit: tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Adimplenda de [...]entibus [ex]trà Urbem.

Pro navigantibus, Regularibus, captivis & infirmis.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cùm primùm ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitatâ Eccleſiâ Cathedrali, vel majore, aut Parochiali in loco eorum domicilii, eandem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant. Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuò degentibus; nec non aliis quibuſcunque tam Laicis quàm Eccleſiaſticis, Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, ſeu alio quocunque impedimento detentis, qui ſuprà expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel ad aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

Facultas eligendi Confeſſarios.

§. 3. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus utriuſque ſexus, tàm Laicis, quàm Eccleſiaſticis Secularibus, vel Regularibus, cujuſvis Ordinis, Congregationis & Inſtituti, tam in Urbe prædictâ, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcunque Presbyterum Confeſſarium, tam Secularem, quàm cujuſvis Ordinis, & Inſtituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris à jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus & enormibus, etiàm locorum Ordinariis, ſeu Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam per Litteras die Cœnæ Domini legi ſolitas, & alias quaſcunque Noſtras, aut Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocunque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hâc vice tantùm abſolvere, & liberare valeat, & inſuper vota quæcunque, Religionis & Caſtitatis exceptis, in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet, in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentiâ ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

De Commutatione votorum.

Præcipit Jubilæum univerſale ubique ab Ordinariis publicari.

§. 4. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcunque Ordinariis locorum, ubicunque exiſtentibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cùm præſentium Litterarum tranſſumpta, ſeu exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim, & abſque ulla morâ, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſeu Eccleſias viſitandas diſignent.

Declaratio in quibus non intendit diſpenſare.

§. 5. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquomodo contractâ diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ; neque etiam eaſdem præſentes iis, qui à Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu aliàs in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denunciati fuerint, niſi intrà tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obſtantibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, nec non Regulâ Noſtrâ de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, ſeu Inſtitutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque tenoribus ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis ac formam in eis traditam pro ſervatâ habentes, hâc vice ſpecialiter nominatim & expreſſè ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſſumptorum fides.

§. 7. Ut autem præſentes Litteræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earundem præſentium tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſticâ dignitate conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Auguſti 1683. Pontificatus Noſtri Anno ſeptimo.

d. 11. Aug. 1683. P. A. ſeptimo.

J. G. SLUSIUS.

Imponun-

Imponuntur tres integræ decimæ reditibus Cleri Italici & adjacentiom Insularum ad sublevandas Ærarii Apostolici angustias, propter suppeditaca Christianis Principibus in bello Turcico subsidia.

XIV.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exorditur ab ardentibus ad Deum proEcclesiæ bono fusis precibus.

Cùm ab ipso Nostri Pontificatus initio, ad quem Divina clementia in altitudine divitiarum sapientiæ, & scientiæ suæ Nos meritis licèt impares evexit, malis undique afflictam scissamque discordiis Christianam Rempublicam videremus, ad Dominum in amatitudine cordis Nostri clamavimus, eumque deprecati sumus, ut secundum multitudinem miserationum suarum redimeret Nos à malis, & non daret hæreditatem suam in perditionem, & in opprobrium. Quod quidem posteà eo ardentioribus votis efflagicavimus, quo rebus quotidiè magis in deterius labentibus omnia periculis plena esse videbantur. Nam expugnatis jam ab effero Turcarum Tyranno Varadino, Neoselio, & Camenecio munitissimis Hungariæ, & Podoliæ arcibus, & Cretæ Regno post diuturnom, acerbissimumque bellum subacto, Germaniæ, atque ipsiusmet Italiæ cervicibus fœdissimæ servitutis jugum imminebat. Hæc inter vota, & curas pastoralis Nostræ sollicitudinis teterrimus hostis, atque in omnem occasionem rei bene gerendæ semper intèntus immanissimo, si unquam anteà, exercitu ex omni Barbarorum colluvie comparato, ipsis rebellibus Hungaris deducentibus Hungariam, Austriam, atque iis conterminas Provincias invasit, fœdèque sacra, & profana omnia igne, ferroque populatus, ingenti quoque Christianorum multitudine in servitutem redactâ, Viennam Germanici Imperii domicilium, & publicæ salutis propugnaculum arctissima oppugnatione est aggressus.

Loquitur de immanibus armorum Turcicorū progressibus.

De fœdere Joannis Poloniæ Regis cum Leopoldo Romanorū Imperatore inito.

Cùm Charissimus in Christo Filius Noster Leopoldus Romanorum Rex in Imperatorem electus ingruenti subitæ tempestati nondum viribus par esset, & Charissimus in Christo Filius itidem Noster Joannes Poloniæ Rex Illustris, Magnique Ducatus Lithuaniæ Magnus Dux, qui periculi propinquitate, & magnitudine, ac Nostris denique hortationibus excitus, fœdus cum Cæsare inierat, pluresque præclari ex Imperio Principes, & Ordines nondum instructi, paratique essent ad communem calamitatem repellendam.

Victoria contrà Turcam per majorea Ecclesiæ sopplicationes obtenta.

Nos igitur penè desperatâ, conclamatâque republicâ ad Dominum enixiùs confugientes, majores supplicationes per universam Ecclesiam indiximus, ut in jejunio, & fletu audiret Deus, secundùm magnam misericordiam suam gemitus compeditorum, & solveret filios interemptorum, averteret iram suam à Nobis, ipsamque immitteret in gentes, & in regna, quæ nomen suum non invocaverunt. Exaudivit Dominus preces populi sui, exsurrexit, & dissipavit inimicos, piis, fortissimisque Christianorum Principum copiis, in virtute ejus strenuè pugnantibus. Quâ sanè admirabili victoriâ, in quâ Christianus populus ab acerbissimâ servitute penè redemptus præsentem Dei dexteram in attritione cordis agnovit, uti potiùs, quam frui opus est, publicâ nondum securitate firmatâ, & Turcico Imperio immani mole suâ justum adhuc omnibus timorem incutiente; Nec enim dubitandum videtur, quin ab immiti hoste vindictæ cupido, & ob acceptam cladem furore percito bellum redintegrari quàm primum debeat. Nos quidem paternâ charitate Nostrâ publicam causam, & præclaros, Christianæque Religioni salutares fortissimorum Principum conatus juvare, ut par est, & prosequi cupientes in tantis Apostolici Ærarii ob præstita jam à Nobis eidem Leopoldo, & Joanni Regi subsidia, angustiis ad Cleri Italici, & adjacentium Insularum reditus, Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes, animum adjicere cogimur.

A novo ejusdem Tyranni impetu metuendū.

Ærarium Apostolicum ob præstita Principibus Christianis subsidia exhaustum.

Tres igitur decimæ omniū Cleri Italici & adjacentium Insularum Ordinum reditibus imponuntur.

§. 1. Maturâ igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione habitâ, de eorumdem consilio, & assensu indicimus, & imponimus tres integras decimas infrà quinquennium, ut infrà persolvendas, omniom, & quorumcunque fructuum, redituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum in quacunque re consistentium, undecunque, quomodocunque & qualitercunque etiam ex pede Altaris, aut aliàs quomodolibet, & quovis modo provenientium, & proventurorum, omnium, & quarumcunque Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, nec non Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, Cappellaniarum, cæterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatus Laicorum, tàm ex Privilegio, quàm ex fundatione, & dotatione, vel alio quocunque titulo, cum cura, & sine cura Saecularium, quorumvis Ordinum Regularium in titulum, commendam, administrationem, aut aliàs quomodolibet obtentorum, & in posterum obtinendorum, Sancti quoque Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacen. Cistercien. Præmostraten. S. Basilii, & qui proprietates reditusque certos ex Privilegio, vel alias possident, Mendicantium, ac quorumque aliorum Ordinum utriusque sexus, nec non Cassinen. alias S. Justinæ de Padua, Carthusien. Lateranen. Montis Oliveti, Camaldulen. S. Salvatoris, Vallis Umbrosæ, Cœlestinorum, Cistercien. in Longobardiâ, Silvestrinorum, ac Clericorum Regularium Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutorum Regularium exemptorum, & non exemptorum.

Etiam reditibus Hospitaliū & Militiarum B. Mariæ Theutonicorum & S. Lazari de Alto passu.

§. 2. Et insuper Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & reditus ultra infirmorum necessitates, & aliàs pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium; nec non Beatæ Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Alto passu, & aliarum Militiarum in universa Italià, & Insulis Italiæ adjacentibus consistentium, secundùm verum annuum valorem fructuum, redituum, proventuum, & aliorum præfatorum, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica, & pro ea cum Dilecto Filio Nostro Palutio tit. S. Chrysogoni Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato S. R. E. Camerario nunc, & pro tempore existenti fuerit concordatum.

Excipiuntur S.R.E. Cardinales, Milites S. Joannis Hierosolymitani, aliæque Parochiales Ecclesiæ, Beneficia quæ certam annui valoris summā non excedunt.

§. 3. Exceptis dumtaxat ejusdem S. R. E. Cardinalibus ob assiduos magnosque labores, quos Ecclesiæ Universali impendunt, gravissimaque tuendæ Dignitatis causa sustinent onera, & quia jam præventivè notabiles pecuniarum summas in memoratam caosam contulerunt, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani, qui pro Christiani Orbis defensione adversus Turcas præfatos semper gerunt bella, nec non aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ etiam computatis incertis & aliis suprà expressis triginta unius ducatorum auri de Camera, cum uno quarto alterius ducati paris, illisve Beneficiis, quæ computatis præfatis incertis, & distributionibus quotidianis septem ducatorum similium valorem annuum non excedunt, dummodò tamen Parochialium seu Beneficiorum hujusmodi titulares, una cum illis alia beneficia Ecclesiastica, sivè annuas pensiones, valorem prædictum conjunctim excedentia non possideant, seu percipiant, quia tunc illos ad easdem decimas solvendas obligatos, & adstrictos esse declaramus.

Dictæ tres decimæ quibusvis etiam pensionibus annuis imponuntur.

§. 4. Ac etiam indicimus, & imponimus tres similes decimas omnium, & quarumcunque pensionum annuarum, super quibusvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventibus, emolumentis, & distributionibus supradictis, sive earum loco fructuum, redituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, ac distributionum hujusmodi in favorem quorumcunque, non tamen Cardinalium, ac Militum S. Joannis Hierosolymitani prædictorum, reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatorum, & assignatorum, seu translatorum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reservandorum, & assignandorum, vel transferendorum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscunque Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscunque dignitatis, gradus, status, Ordinis, Militiæ, & conditionis personis infrascripto quinquennio durante præfata quocunque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reservata, & assignata, seu translata habentibus, seu habituris, nec non Oeconomis, Administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia hujusmodi jura, ex quacunque causa sibi Apostolicâ autoritate in toto, vel in parte reservata, seu translata habentibus, & habituris, Secularibus, & Regularibus Ordinum, Constitutionum, Militiarum, & Hospitalium præfatorum, (non tamen S. Joannis Hierosolymitani) nec non ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis, & quocunque privilegio, exemptione reali, personali, & mixtâ, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis.

Solutionũ termini.

§. 5. Quas omnes decimas prædictas solvere obligatos, ut præfertur, easdem infra quinquenniũ proximum quinque æqualibus solutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem festum Apparitionis S. Michaelis Archangeli mensis Maji proximè futuri, & successivè pro reliquis quatuor solutionibus, singulo quoque anno ratam partem intra festum hujusmodi cujuslibet anni immediatè usque ad totalem solutionem Cameræ prædictæ, & illius Depositario Generali ad id constituendo omnino volumus persolvisse.

Subcollectoribus ne ultra competentis salarii taxam prætendere quicquam audeant, inhibetur.

§. 6. Subcollectoribus autem decimarum hujusmodi extra Urbem Nostram, ut infra deputandis, ne ultra taxam competentis salarii in eorum deputationum Litteris patentibus designandam, quidquã petere, vel prætendere, aut percipere audeant, specialiter, & expressè, ac sub pœnis io contravenientes arbitrio ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii infligendis, prohibemus.

Depositarii munus.

§. 7. Ejusdem vero Depositarii munus erit sedulò curare, ut quicquid pecuniarum ex decimis colligetur, id diligenter, ac fideliter asservetur, de mandato Nostro speciali, in præfatos usus dumtaxat, nec alias erogandum.

Pœna contravenientibus dictatur.

§. 8. Quicunque vero adeo indurato corde & ratione carens extiterit, quod non sit factus alieno periculo cautus, & tantâ avaritiâ arserit, ut quod gratis ab Ecclesia accepit, particulam acceoti eidem periclitaon reddere recusaverit, decimas hujusmodi nullo modo, vel non integrè, scienter, aut non secundùm verum annuum valorem fructuum, redituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur, ineundam, sive in terminis constituendis non exhibuerit, seu in illorum exhibitione malitiam commiserit, vel fraudem: si Ecclesiarum Antistes fuerit, suspendimus à Divinis: Capitula vero, Conventus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastico interdicto supponimus: ac singulares personas Antistite inferiores excomunicationis sententiâ innodamus, ac in pœnam privationis tam Beneficiorum, quam pensionum ipso facto incurrisse declaramus.

Facienda Conductoribus, Censuariis, Affictuariis, & decimas ex possessis solvere debentibus.

§. 9. Cæterùm, ad prædictas decimas consequendas præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuariis, & Affictuariis proprietatum, fructuum, rerum & jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut memoratas Decimas nomine Dominorum, ac Pensionatiorum ad compurum suæ cujusque locationis, omnibus verò possessoribus, & usufructuariis, & aliis, pensiones, seu fructus, aliaque prædicta solvere debentibus, ut ipsi etiam decimas pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum, Cameræ, & Depositario prædictis integrè persolvant.

Exactoribus datur facultas Decimas fructuum rediluum ad annuum valorem pensionũ pro rata cujuscunque pensionis integrè exigendi.

§. 10. Decernentes, Decimas fructuum, redituum, proventuum, & aliorum jurium prædictorum secundum verum valorem annuum, alias verò pensionum decimas ad eamdem rationem trium decimarum durante dicto quinquennio, præstari debere, & secundum eam prædictos omnes in solidum cogi posse, ipsarumque decimarum Procuratores, sive Exactores à quibus libuerit integrè exigendi, optionem facultatemque habere, omnesque, & singulos pensionarios, quacunque autoritate, dignitate, præeminentia præfulgeant (Cardinalibus, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani præfatis ob causas supra expressas tantum exceptis) ad ipsarum decimarum solutionem, pro rata cujuslibet pensionis, teneri, & obligatos esse, neque ullum jus, & actionem, etiam io vim cujuscunque pacti, & conventionis, quantumvis ex causa onerosa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti pensionum, & cujusvis alterius, quantumvis inexcogitatæ cautelæ & pactionis, etiam à Sede Apostolica in genere, vel io specie, atque individualiter rum illarum, & illorum inserto tenore approbatorum & confirmatorum, ac forsan præfato quinquennio durante approbandorum aliquid aliquando ab his Titularibus repetendi competere, sed ipsos Pensionarios ad decimarum hujusmodi solutionem pro rata suæ cujuslibet pensionis, præfato quinquennio durante teneri, ac per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cogi & compelli posse, seu debere.

De Valore Quietantiarum.

§. 11. Omnes vero confessiones, ac Quietantias receptionis decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ tam Conductoribus, Censuariis, & Affictuariis nomine suorum principalium, quam etiam ipsis, nec non possessoribus usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus solvere debentibus nomine Pensionariorum faciendas, perinde valere, atque in judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsismet principalibus, & Pensionariis præsentibus, & solventibus factæ & exhibitæ fuissent.

De locatione Conductorum.

§. 12. Conductores autem, qui pretium locationis dominis legitimè anticipaverunt, locationem suam hujusmodi, quam quoad hoc prorogamus usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam adveniente successore, continuare debere.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 13. Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedisque Apostolicæ Nuncios in quavis instantiâ, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Cardinalis Palutius Collector Generalis cum plenariâ cogendi, puniendi & absolvendi facultate constituitur.

§. 14. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat, diligenter & feliciter exequutioni demandentur, præfatum Palutium Cardinalem Camerarium, cujus integritas, fides, atque experientia, notaque devotio jam pridem Nobis perspecta sunt, Generalem omnium decimarum prædictarum Collectorem in Italia, & Insulis illi adjacentibus hujusmodi, cum omnibus, &

quibus-

quibuscunque privilegiis, jurisdictionibus, ac juribus, quæ omnes alii antehac hujusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta tenore præsentium constituimus, & deputamus, eisque plenam, liberam, & absolutam facultatem & auctoritatem tribuimus, omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tàm conjunctim, quàm divisim, ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per edictum locis publicis affigendum, monendi & requirendi non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas prædictas incidisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi, proprietates, res, fructus & alia bona ipsorum, etiam manu Regiâ apprehendendi, usque ad condignam satisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium vel favorem publicè vel occultè, quovis quæsito colore præstantes, cujuscunque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis, nec non pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & removendi, ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii secularis quandocunque opus fuerit invocandi; illos verò, qui resipuerint, ac debitè satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in formâ Ecclesiæ consuetâ, absolvendi, super irregularitate forsan incursâ, dummodò tamen in contemptum Clavium non celebraverint, dispensandi, & ad pristinum statum omninò restituendi.

Datur que facultas constituendi, removendi & subrogandi Collectores & Subcollectores sinè tamen potestate absolvendi sineque eorum exemtione à solutione decimarum.

§. 15. Prætereà Collectores & Subcollectores, viros ubique providos, ac fide & facultatibus locupletes, & solertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, quotquot viderit expedire, cum simili, vel limitatâ, non tamen absolvendi potestate, constituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes & morosos removendi ac alium, seu alios subrogandi, quotiescunque ei videbitur, ac ab eis eorumque hæredibus, & successoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcunque in præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcunque circà ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quam præsentibus est expressum; Ea tamen conditione adjectâ, quòd Collectores, & Subcollectores deputandi, seu substituendi hujusmodi per deputationem, seu substitutionem de eorum personis, ut præfertur, faciendam, nullo modo censeantur exempti à solutione trium decimarum prædictarum, quas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum solvere debebunt.

Derogatio contrariis.

§. 16. Non obstantibus felicis recordationis præsertim Pauli III. ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quod Clerici Regulares Societatis Jesu à solutione decimarum hujusmodi exempti esse debeant, ac B. M. Pii V. duodecim Congregationibus præfatis ex titulo oneroso parem exemptionem concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de unâ, & in Concilio Generali editâ de duabus dictis, & aliis Apostolicis Constitutionibus, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum & locorum prædictorum, juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus & naturis, nec non quibusvis privilegiis, indultis, exemptionibus, etiam in corpore Juris clausis, Immunitatibus, Litteris Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monasteriis, Conventibus Regularibus, Locis, Capitulis, Dignitatibus aliisque quibusvis personis supradictis, tam Secularibus, quàm Regularibus generaliter, vel specialiter sub quâcunque formâ, & verborum expressione ab eâdem Sede, etiam ex concordiâ, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroso, aut aliàs, ex qualibet alia causa, etiam hic non expressâ; & necessariò exprimendâ concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, has vice dumtaxat harum serie latissimè & plenissimè, ac specialiter, & expressè pro hac piâ causâ derogamus contrariis quibuscunque. Seu si Prælatis, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis, communiter aut divisim, à præfata sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, nec non personis, earumque nominibus & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis & Ordinibus, in locis hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere, vel in specie quandòcunque concessis, confirmatis & innovatis, etiam solutionem decimarum aliàs quàm secundùm antiquam taxam & nisi in universali decimarum per Orbem impositione fieri prohibentibus, nec non promissionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis, in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem decimarum hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contrà quemcunque locum habere, similiter declaramus, aliisque indultis, & Litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus cujuscunque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omninò non inserta, effectus earum impediri valeat quomodòlibet, vel differri, & de quibus eorumque totis tenoribus habenda sit in Nostris Litteris mentio specialis: Quæ omnia contrà præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari. Nec non aliis hujusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondùm elapsum, si quæ sint, factis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Camera Apostolica, cessante ante quinquennium solutione ad restitutionem pecuniarum, concordantibus cum ea obstringitur.

§. 17. Ut verò subsidia hujusmodi magis prompta haberi possint, & decimas prædictas solvere debentes ad compositionem cum dictâ Camerâ Apostolicâ deveniendum per ampliùs invitentur, statuimus & decernimus, quòd si ante quinquennii prædicti terminationem decimarum solutio, ut infrà cessaverit, eadem Camera Apostolica ad restitutionem, & refectionem pecuniarum ab eisdem decimis provenientium illis, qui ut præfertur, cum eâ concordaverint, faciendam, pro ratâ tamen temporis ante dicti quinquennii lapsum decursi, & summæ per eos solutæ omninò teneatur. Et insuper volumus, quod si, favente Deo, causæ, propter quas decimarum prædictarum impositio emanavit, ante quinquennium hujusmodi cessaverint, etiam decimarum hujusmodi solutio cesset, & cessasse censeatur eo ipso.

Confirmatur Constitutio Clementis V. & taxatur solutio quietantiarum etiam pro obtinentibus plura Beneficia.

§. 18. Insuper in percipiendis decimis prædictis, Constitutionem rec. mem. Clementis Papæ V. similiter Prædecessoris Nostri in Concilio Vienen. editam, quòd decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec calices, libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta Divino cultui dicata ex causâ pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut alias quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari. Quinetiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quanticunq; valoris Beneficia Eccle-

siastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro Litterâ, & sigillo quietantiæ universalis, si illam habere voluerit, ultrà unum Carolenum conficientem quatrinos triginta septem monetæ Romanæ, solvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam prætextu Cambii uspiam compellatur.

Præfatæ ·cimæ ›sque ra- · dedu- tone a- ıdCame- · Aposto- :æ De- ›sitarium ›eponen- e.

§. 19. Volumus autem, imò jubemus, quòd decimæ præfatæ integrè tàm hic in Urbe, quàm extrà absque ulla ratæ deductione, (præterquam ratam competentis salarii io Subcollectorum in partibus deputandorum Litteris patentibus, ut præfertur designandam, quæ summam quatuor pro centenario non excedat) penes ejusdem Cameræ Apostolicæ Depositarium deponantur, nonobstante quâcunque consuetudine in similibus impositionibus & exactionibus hactenus in favorem quarumcunque personarum, de quibus specialis, specifica, expressa, & individua mentio facienda esset, tàm ratione officiorum, quàm laborum quamdam ratam ex eisdem decimis exactis percipiendi observatâ.

Pœna u- rpatori- ıs & de- ptorib9 ligenda.

§. 20. Cæterùm volentes, illos quos Dei timor à malo non revocat, saltem formidine pœnæ, & publicâ disciplinâ compescere: omnes, & singulos cujuscunque Dignitatis, status, gradus, Ordinis, vel conditionis fuerint, etiamsi Pontificali Dignitate potiantur, qui de hujusmodi exigendis Decimis aliquid usurpare, seo subtrahere, aut sibi ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum, ut præfertur retinere, aut illas exigendo, colligendo, vel conservando fraudem, vel deceptionem aliquam committere, malitiosè præsumpserint suspendimus, nec oon interdicimus à Divinis, ac majoris excommunicationis, & etiam privationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, quæ obtinent, & pensionum, quas percipiunt, nec non iohabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, sententias, censuras, & pœnas incurrere volumus ipso facto. Ita ut ab eadem excommunicatione ab alio, quam Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficiom nequeant obtinere.

ransum- orum les.

§. 21. Quia verò difficile nimis esset præsentes Litteras ad siogula quæque loca, & quocunque illis opus fuerit, perferre, Volumus, ut illarum exemplis, etiam impressis, & Notarii publici manu subscriptis, & Palutii Cardinalis Camerarii, seu alterius ab eodem deputati Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici ejusque Curiæ sigillo obsignatis, eadem prorsùs fides, in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Præsentes ·biis in cis pu- icandæ.

§. 22. Ut autem præsentes ad communem notitiam deducantur, eas valvis Ecclesiæ S. Joannis Lateranen. Basilicarum Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ affigi, seu appendi faciemus, quæ se suo quasi sonoro præconio, & patulo indicio publicabunt, ut ii, quos præmissa contingunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut ea ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, seu ignorantiam allegare: Cùm non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum, quod tàm patenter omnibus publicatur.

Sanctio ænalis.

§. 23. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, Decreti, concessionis, impertitionis, prorogationis, Constitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, voluntatis, & præcepti Nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, ac Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo tertio Quinto Kal. Octobris, Pontificatus Nostri anno septimo.

D. 27. Se- embris 83. P. A. ptimo.

† *Ego* INNOCENTIUS *Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.*

XV.

MONITORIUM.

Ad favorem Provinciarum S. Antonii Brasiliæ, & Immaculatæ Conceptionis Fluminis Januarii in eodem Brasiliensi statu Indiarum Regnorum Portugalliæ super observatione Bullarum Apostolicarum Summorum Pontificum, Privilegiorum & gratiarum, indulgentiarumque eisdem Provinciis concessarum.

DOminicus Maria Cursius Protonotarius Apostolicus, utriusque Signaturæ Sanctissimi D. N. Papæ Referendarius, nec non Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, sententiarum quoque ac censurarum, tàm io eâdem Romanâ Curiâ quam extra eam latarum ab eodem Sanctissimo D. N. Papâ specialiter electus, & deputatus.

Universis, & singulis Reverendis Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Thesaurariis, Sacristis, tàm Cathedralium, quàm Collegiatarum Ecclesiarum Canonicis, Rectoribus, Presbyteris, Cleris, Tabellionibus publicis quibuscunque, illique, vel aliis, ad quem, seu quos præsentes Nostræ Litteræ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Principalium dictarum Provinciarum nomina.

§. 1. Noveritis, Quod infrascriptâ die in Tribunali Nostro coràm Nobis tanquàm Litterarum Apostolicarum mero Executore fuit comparitum pro parte, & ad instantiam admodum Reverendorum Patrum Fratris Danielis à Sancto Francisco Sacræ Theologiæ Lectoris Vicarii Provincialis, ac Præsidis Capituli Provinciæ S. Antonii Brasiliensis, & Christophori à Matre Dei Prædicatoris Ministri Provincialis Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Fluminis Januarii in eodem Brasiliensi statu Indiarum Regnorum Portugalliæ Custodum, Definitorum, & Guardianorum strictioris observantiæ S. Francisci, & omnium illorum nomine admodùm Reverendi Patris Placidi à Sancto Antonio Verbi Dei concionatoris perpetui, Patria & Custodis, & habitualis Definitoris præfatæ Provinciæ S. Antonii Brasiliensis, in Romanâ Curiâ dictarum Provinciarum specialis Procuratoris, nec non Commissarii Generalis Terræ Sanctæ Regnorum Brasiliæ, ac Domini Abbatis Emanuelis Dias de Mæsquita omni meliori modo Principalium, & expositum, Custodiam Brasiliensem per S. M. Sixtum Papam Quintum, quàm plurimis favoribus, & privilegiis decoratam esse, & in specie per Breve Apostolicum de anno 1586. expeditum benignè indulsisse, quòd Pater dictæ Custodiæ Custos tempore existens, vel per seipsum, vel per quamcunque aliam personam, idoneam tamen, ad id ab eo deputatam ad Provincialia præfata Provinciæ S. Antonii comitia se conferre, & in hujusmodi comitiis votum in rebus maximè publicis hujus Custodiæ utilitatem concernentibus habere, ac tam ex dictâ S. Antonii, quàm aliò ex quacunque Franciscani Ordinis Provincia Fratres, qui tamen ista in Custodia utiles fore visi sint, & ad eam trajicere voluerint, assumere, secum ducere, atque ei perpetuò mancipare Apostolica autoritate queat, utque ii istius Custodiæ Fratres, qui ad prædicationis munus obeundum, & ad Sacramentales fidelium Confessiones excipiendas habiles fuerint, prædicare, atque hujusmodi confessiones excipere valeant, & ut Fratres in Sacro Presbyteratus Ordine constituti Baptismi, & Matrimonii, nec non quæcunque alia Sacramenta Ecclesiastica administrare, Ecclesias quoque, & in eis Altaria in locis de novo ad Fidem conversorum erigere, & io eis rem divinam facere, insuper Oratoria, & Eremitoria eidem Custodiæ pro tempore concedenda regere, & administrare possint, ut etiam singularum domorum, ac in Custodiâ pro tempore Canonicè erectarum Ministri, & Fratres omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, libertatibus, immunitatibus, & exemptionibus, Indulgentiis, ac aliis gratiis tàm spiritualibus quàm

Privilegia ipsis à Sixto V. Papâ collata per Breve Apostolicum de anno 1586.

tem-

temporalibus, quibus aliarum ejusdem Ordinis quarumcunque Provinciarum, & Custodiarum Ministri, & Fratres in dictis partibus de Brasil. & Peruano Regno existentes utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti potiri, & gaudere possunt, & potuerunt quomodolibet in futurum, pariter uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant; Utque tandem præfatæ hujus Custodiæ Fratres, nec ab Ordinariis, nec à quâcunque aliâ personâ impediri, molestari, inquietari, ac perturbari debeant, quominus præfatis privilegiis fruantur, injunctaque sibi munia liberè exerceant. Prout latiùs in eodem Brevi, ad quod &c.

Aliud Clementis VIII. Breve exhibitum Hieronymi Cardinalis Litteras patentes confirmans.

§. 2. Insuper fuit per eosdem Reverendos Patres instantes exhibitum aliud Apostolicum Breva Sanctæ memoriæ Clementis Papæ Octavi sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulio Piscatoris die quarta Martii 1600. tenoris qui sequitur videlicet. Clemens Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam. His quæ ad Regularium Personarum statum, & commodum providè sunt ordinata, cùm à Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis robur libenter adjicimus.

Exordium.

Cum itaque sicut accepimus Dilectus Filius Noster Hieronymus tituli Sancti Pancratii Presbyter Cardinalis Matthæus nuncupatus Ordinis Fratrum minorum Sancti Francisci de observantia Protector, ad quem Nos supplicem libellum Nobis pro parte Dilectorum Filiorum Ministrorum Provincialium, & Fratrum Ordinis S. Francisci in partibus Indiarum Occidentalium existentium porrectum remiseramus, quo quidem supplici libello Nobis exponebatur, nonnullos Commissarios Generales, ex Hispaniis ad prædicti Ordinis Provincias in Partibus Indiarum hujusmodi proficiscentes, maximéque ad Provinciam Limensem, quæ in Regno del Peru sita est privatis affectionibus motos potius quam comuni Religionis utilitati inservientes, illos, qui secum ex Hispania accesserant, ad Ministratus Provincialis, & alia Ordinis Officia promovere consuevisse, in non modicum earundem Provinciarum, & præsertim Limensis detrimentum.

Litterarum Hieronymi patentium occasio & tenor.

Nobisque humiliter supplicabatur, ut huic malo occurrere dignaremur, maturo consilio, & deliberatione præmissis, ac Religionis Seraphicæ dictarumque Provinciarum communi utilitati, nec non Religionum omnium, & præcipuè eorum, qui in remotissimis Orbis partibus doctrinæ, exemplarisqua vitæ splendore Catholicam Fidem propagare nituntur, honori prospicere cupiens, ejusdemque Religionis Statutis generalibus inhærens decreverit & statuerit, ut in Provinciis ejusdem Religionis in partibus prædictis Indiarum, & præsertim in Limensi Provincia ad Ministratus Provincialis, seu quomodoliber aliud dignitatis Officium assumi non valerent alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi, qui ejusdem Provinciæ Alumni essent, vel ad eam expresè & nominatim missi ax Hispaniis, cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam Assistentis Litteris obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuissent, quod si secùs fieri contingeret, irritum & inane omninò esset; etiam Electores, Promotores, & Fautores, quàm electos quoslibet privationis ab eorum Officiis, ac inhabilitatis ad similia, & alia imposterum obtinenda pœnas, quas tunc inflixit, Ipso jure incursuros declaraverit, prout in eisdem Hieronymi Cardinalis Protectoris patentibus litteris sub datis die ultimâ Januarii proximè præteriti expeditis plenius dicitur contineri.

Quæ Apostolicæ confirmationis autoritate roborantur.

Cùmque firmiora sint ea, quæ Apostolicæ confirmationis robore muniuntur; Propterea pro parte Provincialiom, & Fratrum Provinciarum prædictarum Nobis humiliter supplicatum fuerit, ut patentes Litteras prædictas confirmare, ac alias in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur earumdem patentium Litterarum totum tenorem præsentibus pro expresso habentes, ac Ministros Provinciales, & Fratres dictarum Provinciarum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis & pœnis, a jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendũ, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ejusdem Hieronymi Cardinalis Protectoris Litteras patentes prædictas, omniaque, & singula in illis contenta autoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ atque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos juris & facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus, & nihilominùs omnia, & singula præmissa de novo statuimus, & ordinamus, ac in Provinciis prædictis observari debere volumus, &

Injungit illis ad quos spectant ob servantis.

mandamus. Præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis supradictis eo ipso incurrendis tàm Commissariis, quàm aliis Superioribus, & Fratribus, ad quos spectat, ac in futurum spectabit, ut præmissa omnia, & singula inviolatè observent, & observari curent & faciant.

Derogatio contrariis.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus cæterisque contrariis quibuscunque.

D. 4. Martii 1600. A. nono.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quartâ Martii millesimo sexcentesimo Pontificatus Nostri anno nono. Sumptum ex minutâ originali Brevium fel. rec. Clementis P. P. VIII. Collatum concordat. J.G. Schlusius.

Aliud Urbani VIII. Breve, Statutum Capituli Provincialis Ord. Fratr. Min. S. Francisci antea confirmatum immutans & præmissum Clem. VIII. Breve confirmans.

§. 3. Item exhibitum per eosdem Reverendos Patres instantes aliud Breve Apostolicum sanctæ memoriæ Urbani Papæ Octavi sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die sextâ Augusti 1639. tenoris sequentis videlicet. Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis providentia, ea quæ in personarum Regularium Capitulis Generalibus interdum sancita, & autoritata Apostolica comprobata fuerunt, ipsa subinde rerum experientiâ suadente, præsertim cùm felici earumdem personarum statui, & quieti opportunè consulitur, immutat, in hisque suæ sollicitudinis partes favorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Statutum Capituli Provincialis.

Aliàs siquidem in Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum Ord. S. Francisci de Observantia nuncupat. de Anno 1625. celebrato inter alia conditum fuit Statutum tenoris sequentis videlicet. Caveant ex Indianis Provinciis Ministri Provinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Comissarios suo nomina mittant, solis Custodibus veniendi facultas conceditur.

Confirmatum antea hac per Breve Apostolicum.

Nosque Statutum hujusmodi illius tenore inserto confirmavimus & approbavimus, prout in Nostris desuper in simili formâ Brevis expeditis Litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cùm autem sicut Nobis nuper exponi fecit Dilectus Filius Joannes Merinero dicti Ordinis Minister Generalis, Patres in Capitulo Generali ejusdem Ordinis in hac Alma Urbe Nostra novissimè celebrato congregati, Ministris Provincialibus prædictarum Provinciarum Indiarum antiquum jus quod habeant, ut ad Capitulum Generale Comissarios eorum nomina suffragium laturos mittere possent justis ex causis restituendum esse censuerint.

Sed ad Ministri Generalis supplicationem certis additis conditionibus immutatum.

Nobis propterea dictus Joannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providera de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Ministri Generalis votis annuere volentes, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris &

pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Ministris Provincialibus dictarum Provinciarum Indiarum pro tempore existentibus, quod ad Capitulum Generale dicti Ordinis mittere possint Commissarios, qui eorum nomine suffragium ferant, eâ tamen lege, ut tam Commissarii, qui mittentur, quàm etiam Custodes filii earum Provinciarum respectivè sint pro quibus mittentur, vel in eis incorporati, sivè in Indiis, sivè in aliis Europæ partibus existant, dummodò ad electionis effectum non incorporentur, ac ut tam Commissarii, quàm Custodes prædicti à suis Provinciis, non aliter, quàm juxtà Constitutiones generales Segobienses eligantur, quódque si Commissarii, & Custodes hujusmodi in itinere decedant, suffragium suum nemini, etiam tamquam Procuratori absenti, vel præsenti oommittere possint, ac idem in aliis etiam Prælatis, & Vocalibus juxtà laudabilem dicti Ordinis consuetudinem servetur, Apostolicâ autoritate tenore præsentium concedimus & indulgemus. Et insuper pro commodiori præmissorum executione Constitutionem felicis recordationis Clementis Papæ Octavi Prædecessoris Nostri, quæ incipit, His quæ ad Regularium Personarum statum, die quarta Martii 1600. Pontificatus sui anno nono editam, qua cavetur, ut in Provinciis dicti Ordinis in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Provincia, ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium assumi non valeant alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi qui ejusdem Provinciæ Alumni sunt, vel ad eam expresè, ac nominatim missi ex Hispaniis cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam Assistentis Litteris obedientialibus ab illis Provinciis incorporati fuerunt, innovamus, approbamus & confirmamus; Declarantes sub illis verbis, seu quodlibet aliud dignitatis officium, in dicta Constitutione expressis Ministri Provincialis, Commissarii Provincialis, tàm pro regenda Provincia, quàm pro ferendo suffragio in Capitulo Generali designati Vicarii Provincialis, Custodis, Definitorum, Guardianorum. Coventuum & Vicariorum Officia comprehendi, & comprehensa intelligi, sicque in præmissis, & per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Dilectis Filiis nunc & pro tempore existentibus dicti Ordinis Commissariis Generalibus in Indiis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ privationisque suorum Officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda pœnis præcipimus, & mandamus, ut præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque inviolabiliter servent, & ab aliis, ad quos spectat. & spectabit quomodòlibet, servari curent. Alioquin si eos hac in parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam Provinciam regredientes, omni privilegio, titulo, immunitate & exemptione privati remaneant, injungentes, & districtè præcipientes dicto Joanni, & aliis pro tempore existentibus Ordinis prædicti Ministris Generalibus, ut citrà conniventiam quascunque pœnas prædictas contrà transgressores debitæ executioni demandari faciant, onerando in his eorum conscientias. Non obstante Statuto, & Litteris Nostris prædictis, aliisque Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; nec non dicti Ordinis, & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eidem Ordini, & Provinciis, illorumque Ministris Generalibus, & Commissariis prædictis illiusque superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die sextâ Augusti millesimo sexcentesimo trigesimo nono. Pontificatus Nostri anno decimo septimo. Sumptum ex minuta originali Brevium secretorum fel. rec. Urbani PP. VIII. Collatum concordat J. G. Slusius.

Transsumptorum fides.

D. 6. Augusti 1639. P. A. decimo septimo.

§. 4. Item exhibitum aliud Breve Apostolicum S. M. Urbani PP. VIII. Sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die Vigesima prima Februarii, millesimo sexcentesimo quadragesimo primo Pontificatus sui anno decimo octavo tenoris sequentis videlicet; Urbanus PP. VIII. ad futuram rei memoriam. Decet Nos opportunæ declarationis ministerio providere, ne eorum quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris pro felici personarum Regularium statu utiliter constituta sunt, & à Nobis confirmata fuerunt, debita observatio ambiguitatis obtentu, ab illis qui verba secundum proprios affectus quandoque interpretantur, temerè negligatur. Alias siquidem Constitutionem fel. record. Clementis VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit. His quæ ad Regularium personarum statum, die quarta Martij millesimo sexcentesimo editam, quâ inter alia cavetur, ut in Provinciis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Provincia, ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium assumi non valeant alii dicti Ordinis Religiosi, quam illi, qui ejusdem Provinciæ Alumni sunt, vel ad eam expresè, ac nominatim missi ex Hispaniis, cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis, Litteris obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuerint, confirmamus, prout in Nostris in simili formâ Brevis desuper expeditis Litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, ulterius continetur. Cùm autem, sicut Nobis nuper exponi fecit Dilectus Filius Gaspar Sànchez Ordinis prædicti Professor, & Lector Jubilatus, illiusque in Romanâ Curiâ Procurator, Generalis, Commissarii Generales Indiarum hujusmodi Ordinis, Constitutione dicti Clementis Prædecessoris, & confirmatione Nostris prædictis parum attentis, potestateque sibi concessâ abutentes, ex commissione Generali plurimos Religiosos ejusdem Ordinis ad Indias transmittant, & in illarum Provinciis incorporent, Prælatosque constituant, ex quo maxima oriuntur incommoda, paxque, & earumdem Provinciarum tranquillitas perturbatur; Nobis propterea idem Gaspar Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur exactæ Constitutionis hujusmodi observationi,

Aliud Urbani VIII. Breve terminos quosdam præmissæ Clementis VIII. Constitutionis ambiguos explicans.

Exordium

Dictæ Clementis VIII. Constitutionis ante hac confirmatæ contentum.

Incommoda ex generaliori ejus explicatione fluentia.

& Pro-

Quare explicantur verba sub eandem interpretationem cadentia.

& Provinciarum prædictarum quieti, quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Gasparem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine quivis occasione, vel causâ latis, siquibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, per Verbum Alumni in dictâ Constitutione, ut suprà expressum, illos solos, qui in prædictis Indiarum Provinciis Habitum per Fratres dicti Ordinis gestari solitum susceperunt, Regularem intelligi debere, verba autem ejusdem Constitutionis sequentia videlicet, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis Litteris obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuerant, intelligenda firmas &c. Ut tàm Religiosorum Ordinis hujusmodi ad Indias missio, quam eorum incorporatio expressè, & nominatim, nimirum nominando personaliter quemlibet Religiosum, qui illuc mittitur fiat à nunc, & pro tempore existentibus Ministro, vel Commissario Generalibus hujusmodi, non autem per commissionem, sive in genere, sive in specie factam, Apostolicâ autoritate tenore præsentium declaramus, sicque ab omnibus censeri, & ita in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Decretum irritans.

Injungitur observantia.

Mandantes propterea, & in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis pœnâ districtè præcipientes Commissariis Generalibus Indiarum hujusmodi nunc, & pro tempore existentibus, ut præmissa semper, & perpetuò inviolabiliter observent. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam medio juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, Statutis & Constitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis Ministro & Commissariis Generalibus hujusmodi, & aliis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis; quibus omnibus, & singulis, illarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Derogatio contrariis.

Transumptorum fides.

Volumus autem, ut præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die vigesima prima Februarii millesimo Sexcentesimo quadragesimo primo, Pontificatus Nostri anno decimo octavo. Sumptum ex minuta originali Brevium Secretorum fel. rec. Urbani PP. VIII. Collatum concordat. J. G. Slusius.

D. 21. Februarii 1641. P. A. decimo octavo.

Breve Alexandri VII. Custodiam Brasiliæ à Provinciæ S. Antonii separans & in particularem Provinciam erigens.

§. 5. Item exhibitum aliud Breve S. M. Alexandri Papæ VII. sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die vigesimâ quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo, Pontificatus sui anno tertio, tenoris sequentis videlicet. Alexander PP. VII. ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex commissi Nobis divinitùs pastoralis officii debito ad ea propensis studiis jugiter intendimus, per quæ Regularium personarum, quæ relicto seculo Dei obsequiis sub suavi arctioris Religionis jugo sese mancipaverunt statui, & felici directioni consulitur, ut secundùm Ordinum suorum Instituta gratum Altissimo impendentes famulatum, prosperioribus in dies in viâ Domini proficiant incrementis.

Hujus separationis causa.

Nuper siquidem nomine Dilectorum Filiorum Fratrum Custodiæ Brasiliæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, Nobis expositum fuit quod aliàs postquam die decimâ quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo pro tempore quondam Joannis de Neapoli, qui dicti Ordinis Minister Generalis erat, ad ejusdem Joannis instantiam Custodia prædicta à Provincia S. Antonii Regni Portugalliæ ejusdem Ordinis longissimi maritimi itineris, quo Custodia hujusmodi à Regno prædicto distat, aliisque incommodis occurrendi ergo, per quasdam Litteras Apostolicas in simili forma Brevis expeditas separata, & subindè intrà breve tempus aliquot Conventibus erecta fuerat, in Capitulo Generali memorati Ordinis de anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo primo, in hàc almâ Urbe celebrato stabilitum fuit, ut Custodia hujusmodi, reservato tamen hujus Sanctæ Sedis beneplacito, in novam Provinciam dicti Ordinis erigeretur, sed id propter nonnullas oppositiones, seu objectiones ad effectum deduci hactenùs non potuit; quinimò à quadam privata persona aliæ Litteræ in formâ Brevis similiter expeditæ super reunione Custodiæ cum Provinciâ prædictâ ab eâdem Sede impetratæ fuerunt.

Erecti in novam Provinciam ob objectiones quas differtur

Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, oppositiones, seu objectiones præfatæ jam cessent, & Fratres dictæ Provinciæ Sancti Antonii capitulariter congregati, juri, quod super Custodiâ præfatâ prætendere poterunt, renunciaverint, Conventusque ejusdem Custodiæ, qui post ingressum hæreticorum in Brasiliam extincti fuisse prætendebantur, illis indè egressis septemdecim numero, qui numerum Conventuum nonnullarum Provinciarum Ordinis præfati excedit, restituti fuerint. Cùmque si dicta Custodia in novam Provinciam juxta consensum ei rei à prædicto Capitulo Generali, ut præmittitur, præstitum erigatur, id nemini præjudicium, sed maximam prospero Conventuum ipsius Custodiæ gubernio utilitatem sit illaturum. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Sublatis objectionibus dicta Custodia à Provincia S. Antonii dismembratur & in novam Provinciam erigitur.

Nos igitur specialem eisdem Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Custodiam Brasiliæ hujusmodi, ejusque Conventus à dicta Provincia S. Antonii Regni præfati autoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò separamus, & dismembramus, ac ipsam Custodiam, & ejus Conventus prædictos sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam Ordinis prædicti, cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, indultis, privilegiis & gratiis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ frui, & gaudere solent, & possunt, ac debent, authoritate, & tenore præfatis ibidem perpetuò erigimus, & instituimus.

Decretum roborans & irritans.

Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari;

Derogatio contrariis.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit Ordinis, Provinciæ, Custodiæ, & Conventuum hujusmodi aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, pri-

vilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesimâ quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo. Pontificatus Nostri anno tertio. Sumptum ex minutâ originali Brevium secretorum fel. rec. Alexandri Papæ VII. Collationatum concordat. J. G. Slusius. Præinsertæ Litteræ Apostolicæ in formâ hujus cum suis sumptis originalibus S. M. Clementis octavi, Urbani etiam octavi, & Alexandri VII. Romanorum Pontificum revisæ concordant.

i 24. Augusti 1657. A. ter-
...

Concor-
ne cum
iginali-
s.

§. 6. Insuper exhibitas Constitutiones Generales Ordinis Fratrum Minorum Regularis Observantiæ, & Reformatorum Seraphici Patris S. Francisci editas in Generali Capitulo celebrato Toleti in Regali Conventu Joannis Reg. sub die octavâ Junii anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo, in quibus inter cætera fuit inhibitum, ne Provinciarum Procuratores ad Romanam Curiam, nec ad Curiam Madritensem, nec aliorum Principum deinceps mittantur, nisi de licentiâ in scriptis obtentâ Reverendissimi Ministri, aut Commissarii Generalis, & aliter missi puniantur, tanquam Apostatæ non audiantur, sed statim ad suas Provincias mittantur, nec propterea tollitur à Ministris Provinciarum, unà cum suis Definitoribus facultas mittendi ob negotia urgentia.

Consti-
iones
apituli
letani
missio-
Procu-
orum
Roma-
m, Ma-
itensem
asque
arias.

Item exhibitas responsiones Sacræ Congregationis ad quædam dubia, videlicet, Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Regularium præposita, visis infrascriptis dubiis per Ministrum Generalem Ordinis Minorum S. Francisci tenoris sequentis, videlicet, Primò Summi Pontifices, & præcipuè Paulus IV. & Gregorius XIII. ut certum officiorum in Religione tempus stabilirent, eorum perpetuitatem penitùs sustulerunt, sed frustrà; Provinciales enim exacto sui Ministerii triennio, si contingat successorem discedere à Provinciâ, vel è vivis excedere, in Commissarios, seu Vicarios Provinciales sese assumi procurant, tametsi ad sexennium dignitatibus vacare deberent, atque ideò non desunt, qui in octo annos, & ultrà Ministri, vel Vicarii, aut Commissarii Provincialis titulo Prælaturam extendunt, Constitutionum verba pro suo libitu interpretantes. Quare, ut hujusmodi Constitutio evitetur, supplicantur Eminentiæ Vestræ decernere, an, & quanto tempore vacare debeant Ministri, antequàm in Vicarios, seu Commissarios Provinciales eligi possint, ubi dictum munus per duos annos obierint. Secundò in quâdam Hispaniæ Provinciâ ultimus Provinciæ Pater, qui vigore Bullæ S. M. Urbani VIII. ingrediendi Definitorii facultatem habet, intrare tamen recusavit eum in finem, ut Patri sibi in primis charo (cujus erat in aliorum defectum subrogari) ad honorem sterneret viam, defuncto paulò post ex Definitoribus uno, idem Provinciæ Pater, qui suis juribus renunciaverat, in vacantis locum admitti præsumpsit. Quæritur an is, qui renunciavit tanquàm modernus Provinciæ Pater, subintrare valeat in locum deficientis, cùm dubitari possit de collusione. Tertiò nonnulli Provinciales eo dominii, & auctoritatis devenerunt in suis Provinciis, ut in Definitores suis tantummodò factionibus adhærentes, & plerumque malæ notæ Religiosos eligendos curent. Unde consequitur, quod quando in actu visitationis errores & defectus, sivè in Ministro, sivè in aliquo ex Definitoribus, vel eorum amicis detegantur, ad debitas pœnas, & punitionem non procedatur, cùm ipsorummet Definitorum sit causas judicare. Propterea Eminentiæ Vestræ declarare dignentur, an stante diffidentiâ Judicum possit Generalis addere Definitorio quatuor, vel sex ejusdem, vel alterius Provinciæ approbatos Patres, qui sint Conjudices in causis taliter Inquisitorum, vel potiùs ad eradicandos hujusmodi abusus excludere à voce passivâ Religiosos gravissimis de causis inquisitos, quamvis nondum per sententiam damnatos. Eisdem examinatis, & maturè perpensis, respondit ad primum; Neque Vicarium Provincialem in Ministrum, neque Ministrum in Vicarium, vel Commissarium Provincialem, neque Vicarium in Commissarium, aut Vicarium Provincialem eligi posse, nisi saltem per integrum triennium ab hujusmodi officiis vacaverit. Aliter electos cessare debere à notificatione præsentium. Ad secundum; Cessiones seu renunciationes fieri non posse, nisi cum expressione causæ a Definitorio cognoscendæ & approbandæ. Causâ autem semel admissâ, eâque durante, ad hujusmodi officia, neque per electionem, neque per subrogationem, aut quamcunque aliam viam resignantes, seu cedentes assumi posse; aut munia prædicta exercere. Ad tertium; Tam in casu suspicionis Judicum, quando est proferenda sententia, quàm in casu publicæ diffamationis Inquisitorum, juxtà Capitulum quartum de accusationibus, quandò causa ante electiones expediri non potest, procedendum esse secundùm dispositionem Juris Communis, ubi Constitutio particularis ejusdem Ordinis non provideat. Romæ vigesimâ Novembris millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto.

Respon-
nes
ongre-
tionis
tria se-
ientia
bia ex-
bita.

Primum
tempo-
quo Pro-
nciales
acto Mi-
sterii sui
ennio,
gnitati-
s vacare
beant.

Secun-
m. an is
i digni-
ti suæ
nuncia-
t. in defi-
entis lo-
m valeat
intra-
?

ertium,
addi
ssint
njudi-
in cau-
Defini-
um in-
isito-
n.

Responsa ad primum.

Ad secundum.

Ad tertium.

D. 20. Novembris 1654.

§. 8. Item exhibitas, & præsentatas Litteras patentes Adm. Rev. Patris Marini Sormani totius Ordinis S. Francisci Ministri Generalis per Apostolicum Breve à Sanctissimo Domino Nostro Papâ Innocentio Undecimo feliciter regnante confirmatas, quarum Litterarum tenor est qui sequitur; Frater Petrus Marinus Sormanus à Mediolano totius Ordinis Seraphici Patris Nostri Sancti Francisci Minister Generalis & Servus. Muneris Nostri debitum indesinenter exposcit, ut commissorum sollicitudini Nostræ Religiosorum quieti, consolationi, & commodo, quantùm in Domino possumus, sedulò consulamus. Quapropter cùm certam habuerimus notitiam ex deputatione Commissariorum Visitatorum Europæorum ad visitationes, & Capitulorum celebrationes Provinciarum Nostrarum S. Antonii in Brasiliâ, & Sanctissimæ Conceptionis ad Flumen Januarium (vulgò do Rio de Janeiro) multa incommoda, molestias, gravissimasque expensas provenire. Nos tot tantisque malis pro viribus obviare volentes, præsentium virtute censemus, atque decernimus, hujusmodi Commissarios Visitatores in posterum ex Europâ non mittere, neque mittendos esse, sed ex iisdem Provinciis assumi debere sequenti modo. In quolibet Capitulo Provinciali Provinciæ S. Antonii à Definitorio noviter electo designentur tres Patres ex Provinciâ Conceptionis qui habeant conditiones per Statuta generalia requisitas, ad hoc ut possint visitare prædictam S. Antonii Provinciam, quorum quidem trium Patrum nominatio mittatur ad Ministrum Generalem per primam navium in Europam venientium opportunitatem, in quo si vel Provincialis, vel alii negligentes reperti fuerint, puniantur suspensione à suis officiis per annum, aliisque pœnis arbitrio Ministri Generalis infligendis. In Provinciâ quoque Conceptionis similis designatio, & nominatio fiat trium Patrum Provinciæ Sancti Antonii, ita ut Visitator unius Provinciæ ex alterâ desumatur; Minister autem Generalis habitâ hujusmodi nominatione unum ex tribus illis eligat, quem maluerit, ejusque electionem quantò citiùs poterit Provinciæ visitandæ significet, quod si, vel ob locorum distantiam, vel naufragium, vel aliud impedimentum patentes Ministri Generalis non comparuerint uno anno ante tempus Capituli celebrandi, tunc Definitorium Provinciæ illius quæ visitari debet, possit sibi eli-

Litteræ patentes Ministri Generalis Ordinis S. Francisci.

Exordium.

Incommoda ex Visitatorum Europæorum ad sæpè dictas Provincias visitandas deputatione oriunda.

De modo Visitatores & Commissarios ex Provinciis ipsis assumendi.

Qui etiam in Provincia Conceptionis sequendus.

Quomodo in casu quo Ministri Generalis Litteræ patentes statuto tempore non comparuerint se gerendum.

gere

gere unum ex tribus jam nominatis, qui Provinciam visitabit, & Capitulo præsidebit cum voto, & omnibus aliis quæ præstare solcret, & deberet ille, qui à Ministro Generali deputaretur, quod etiam intelligendum est, si ille, quem Minister Generalis elegisset, jam esset defunctus, tunc enim Definitorium poterit alterum ex duobus reliquis ad visitationem prædictam vocare, casu verò quo postquam Definitorium Visitatorem advocaverit, perveniant Patentes Ministri Generalis, si jam ille, qui vocatus fuit à Definitorio Provinciam fuerit ingressus, prosequatur munus suum, & Capitulum celebret, ut suprà, si vero nondum in Provinciam intraverit, omnino abstineat, & deputatus à Ministro Generali officium suum assumat, dummodo tempus suppetat, ut possit ad Provinciam visitandam accedere, quinque integris mensibus ante Capitulum. Et quia ad navigandum ex una in alteram Provinciam quibusdam tantummodo mensibus venti spirant secundi, hinc etiam tum Provintiarum, tum Visitatorum commoditati consulere volentes, statuimus tempus præfigere pro Capitulorum celebratione, quod quidem nullo modo prorogari debeat, absque speciali, & expressa Ministri Generalis facultate. Capitulum igitur Provinciæ S. Antonii non differatur ultra diem Sabbati præcedentia festum Sancti Patris Nostri Francisci, & Capitulum Provinciæ Conceptionis non transgrediatur Sabbatum immediatum post festum Ascensionis Domini.

Certum pro Capitulis celebrandis tempus præfigitur.

Denique Visitatores non ingrediantur Provincias visitandas, nisi quinque mensibus ante Capituli celebrationem, & post illam statim ad propriam redire debeant, quod si facere non potuerint post dies viginti à tali celebratione, Ministro Provinciali electo sigilla omnia renuncient, & Provinciæ gubernio nullatenus se immisceant, cùm tali tempore ex Statutis Ordinis generalibus eorum autoritas omnino exspiret.

De tempore ingrediendi Provincias & ex eis post Capituli celebrationem exeundi.

Aliud quoque pro iisdem Provinciia provisione dignum Nobia visum est, nempè ut evitentur incommoda, & vagationes Fratrum, qui vel causa, vel prætextu appellationis maximis cum periculis & expensis, longissimis se itineribus exponunt, quapropter præsentium Nostrarum virtute in unaquaque prædictarum Provinciarum deputamus, & deputatos esse volumus tres Patres digniores extra Definitorium, qui appellationum Judices sint, ut ad eos appellantes à sententia sui Definitorii licitè ac liberè recurrere possint, petita prius à proprio Provinciali facultate.

Constituuntur appellationū Judices in una quaque Provinciâ.

Ita tamen, ut illi qui sunt ex Provincia Sancti Antonii judicent Causas Provinciæ Conceptionis, & à contra; Ille autem, qui cæteros præcedit erit illorum Præses, ut illos convocet & congreget, quando opus fuerit; uno verò ex istis, per mortem, vel aliam legitimam causam deficiente, alius Pater secundum ordinem præcedentiæ intelligatur ipso facto substitutus, durabuntque in eodem officio per triennium, id est de Capitulo ad Capitulum, & super appellationes prædictas definitivè, ac terminativè intra ordinem Nostrum autoritate Nostra secundum Religionis praxim, & legem judicabunt & sententiabunt.

De eorum Ordine, subrogatione & officii duratione.

Omnia vero supradicta, scilicet nominatio Visitatorum, nominationis transmissio ad Ministrum Generalem, ejusque responsio, seu patentes, & Judicum appellationum cum ingressu ad officium secundum tempus quod contigerit in libro Actuum Provinciæ fideliter notentur.

Prædicta omnia in libro actuū Provinciæ fideliter notanda.

Præcipimus tandem in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Provinciarum prædictarum Patribus, & Fratribus, Superioribus, & subditis, quatenus prædictis Nostris Ordinationibus, & Decretis pro bono, pace, & quiete eorumdem factis nullatenus se opponere audeant, sed eâ, quâ par est promptitudine pareant, & obediant. Datum in Conventu Nostro Sancti Francisci Madriti die vigesima nona mensis Julii Anno Millesimo sexcentesimo octuagesimo secundo. Frater Petrus Marinus Generalis, Locus † sigilli.

Præcipitur Provinciæ Patribus observantia.

d. 29. Julii 1682.

§. 9. Item præsentatas diversas Romanorum Pontificum Bullas super Regularibus editas scilicet, Alteram sanctæ memoriæ Julii Secundi sub numero vigesimo sexto, & datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesimâ nonâ Martii, millesimo quingentesimo septimo, in formâ Brevis expeditam, in qua Sanctitas Sua declaravit, nullas esse transactiones, & concordias factas sine assensu Generalis, sive Capituli Generalis, & quæ personæ meritis Religionis gaudeant, proposuitque Fratribus autoritatem eligendi Conservatores, illisque potestatem præscripsit, & indulsit, quòd concessa uni Monasterio, omnibus concessa intelligantur, & aliàs prout in eadem Bulla, ad quam relatio habeatur.

Exhib. Bulla Papæ Julii [...] sub datum de 29. Martii 1507.

§. 10. Alteram sanctæ memoriæ Leonis Papæ Decimi incipien; Dilecti Filii &c. sub datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die vigesimâ quintâ Aprilis millesimo quingentesimo vigesimo primo, in qua idem Pontifex concessit Fratribus in eodem Brevi positis omnimodam potestatem ad absolvendum, & dispensandum cum conversis ad fidem respectu cujuscunque criminis, & inhabilitatis, & ad commutandum quæcunque vota, & ad dispensandum cum his qui matrimonium contraxerunt, cum impedimento aliquo Juris positivi irretitis, & ut possint Ordines minores conferre, ubi non sunt Episcopi, & Pontificalia similiter exercere & ædificare, & conservare Ecclesias, ac eas violatas reconciliare, & latiùs, prout in dicta Bulla sub numero tertio, ad quam &c.

Alia Leonis X. sub datum d. 25. Aprilis 1521.

§. 11. Alteram sanctæ memoriæ Adriani Papæ Sexti sub datum Cæsaraugustæ sub Annulo Piscatoris die decima Maji, millesimo quingentesimo vigesimo secundo; Carolo Romanorum Regi, & Hispaniarum Catholico Regi directam, quæ incipit. Exponi Nobis fecisti &c. In qua dictus Pontifex suam Papalem benedictionem Fratribus sponte ad Indos pro eorum conversione euntibus impertitur, & prohibuit, ne Fratres Minores ire possint ad Indos, nisi à Concilio Regali, & à suis Prælatis assignentur, & illos, qui quoquomodo impedierint ire Fratres Minores ad Indos excommunicationis pœnâ punivit, Fratresque prædicti assignati ex se ipsis possint eligere Superiorem, qui durare debeat per triennium, & in utroque foro potestatem habeat Generalis etiam super Indos, in reliquis indulta præfatis Fratribus concessa confirmavit, & innovavit, & aliàs, prout in dicta Bulla sub numero primo, ad quam &c.

Alia Adriani Sexti sub datum d. 10. Maij 1522.

§. 12. Alteram B. Pii Quinti S. Memoriæ Philippo Secundo Hispaniarum Regi directam, quæ incipit. Exponi Nobia nuper fecit Vestra Majestas Regia &c. sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoria die vigesimâ tertia Martii anno millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, in quo ad petitionem supradicti Regis Hispaniarum fuit concessum, ut Fratres in Indiis Occidentalibus commorantes possint officium Parochorum exercere assistendo etiam matrimoniis, & aliàs, prout in dicta Bulla sub numero quarto, ad quam &c.

Alia Pii V. sub datum d. 23. Martii Anno 1567.

§. 13. Alteram S. M. Gregorii XIII. sub datum Romæ decimâ quintâ Julii millesimo quingentesimo octuagesimo, in qua præfatus Pontifex concessit Ministro ipsi Generali, ut in partibus Orientalium possint Custodes concedere facultatem, ut per se, vel per alium, seu alios valeat absolvere professos novitios, aut conversos ab omnibus delictis, etiam in Bulla Cœnæ contentis, demptis hæresi, conspiratione in personam, vel statum Romani Pontificis, injectione manuum violentarum in Prælatos, delatione armorum, & aliorum prohibitorum ad partes Infidelium, falsatione Litterarum, & aliarum scripturarum Apostolicarum, ac insuper in eodem Brevi concedit, quod in eisdem partibus Prædicatores, & Confessores semel præsentati non teneantur iterum præsentati coram Ordinario, aut ejus successore, nec ad id à quocunque inviti valeant coactari, & alias, prout in dicta Bulla sub numero tertio, quæ incipit, Pus votis suis &c. ad quam &c.

Alia Gregorii XIII sub datum d. 15. Julii 1580.

lla Sixti fuo da m d. 15 ovembr. 87.

§. 14. Er alteram sanctæ memoriæ Sixti Papæ Quinti, quæ incipit, Dùm uberes fructus &c. sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annnlo Piscatoris, die decimâ quinta Novembris millesimo quinquentesimo octuagesimo septimo, in quâ dictus Pontifex de novo erigit Provinciam Sancti Gregorii, & huic Provinciæ aliarum Provinciarum privilegia communicat, deditque licentiam, ut Provincialis dictæ Provinciæ pssito erigere domos in quibuscunque Terris, & etiam in Regno Chinæ, exceptis nonnullis in dictâ Bullâ expressis, & possit determinare duas festivitates, in quibus utriusque sexus fideles Indulgentiam plenariam consequantur, & alias, prout in dicta Bulla, ad quam sempet habeatur relatio &c.

ictæ Pro- nciæ ex riqua S. ntonii atilien- Custo- a prodie- nt.

§. 15. Et cum præfatæ Provinciæ prodierint ex antiqua Custodia Sancti Antonii Brasiliensis, quæ per vastissima Brasiliæ Regna ad spatium mille supra quingentarum Leucarum, & ultrà ita dilatata reperiebatur, ut in duas distinctas, & disjunctas Provincias ejusdem Ordinis strictioris Observantiæ Sancti Francisci separata fuit, prima Sancti Antonii Brasiliensis per Bullam sanctæ memoriæ Alexandri Papæ septimi sub datum vigesimâ quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo desuper registratam, & secunda sub nomine Immaculatæ Conceptionis Fluminis Januarii à sanctæ memoriæ Clemente Papa Decimo per speciale Breve, quod incipit, Pastoralis officii &c. sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decima quinta Julii millesimo sexcentesimo septuagesimo quinto, ad quam &c. Et ad tuendam observantiam Regolæ prædictæ à sanctæ memoriæ Sixto Papâ V. Apostolicum Breve obtentum fuerit de anno millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, quod incipit hujus Custodiæ &c. Cumque præfatæ Provinciæ sint per supradicta insertâ, & enunciata privilegia Apostolica liberæ, & exemptæ à Commissariorum Generalium, & Visitatorum Europæorum jurisdictione, dictæque Litteræ Apostolicæ, Decreta, & resolutiones Sacrarum Congregationum, ut supra insertæ, & enunciatæ ab omnibus quorum interest omnino & ad unguem observari, & adimpleri debeant.

Contrà æinser- s Consti- tiones ndam ca- m gu- ernio se immiscent

§. 16. Nihilominus nescitur quo jure, quave ratione dicti Fratres Provinciæ S. Antonii Regni Lusitaniæ in gubernio præfatarum Provinciarum Brasiliæ, sese ingerere jactant, & præsertim Frater Michael à Plagis, qui vociferavit in præfatâ Brasiliensi S. Antonii prædictæ Provinciæ esse Ministrum Provincialem, & Frater Ludovicus à S. Josepho Procuratorem, & Commissarium Curiæ Ulixiponensis prædictarum Provinciarum Brasiliæ contra omne juris debitum, Provinciarumque, Litterarum Apostolicarum, & Decretorum formam, & evidens Rev. Instantium præjudicium, qui cupientes prædictas Bullas, Decreta, & alia ut suprà enunciata, & expressa in omnibus, & per omnia ad unguem, ut decet, observari, attendi & adimpleri, ad Nos tanquam Litterarum Apostolicarum merum executorem recursum habuerunt, instanter & debitè requirentes, quatenus in præmissis de opportuno juris remedio providere, & monitorium super observatione ad partes in formâ solitâ, & consuetâ decernere, & concedere dignaremur.

Pro præ- tarum onstitu- onû ob- rvatione stantes à rotono- rio mo- itorium flagitant

Quarè su- pradicti omnes mo- entur ræleotes iteras & ræfatas postoli- as Consti- tiones xecutio- i manda- e.

§. 17. Nos igitur Dominicus Maria Cursius Judex, & Auditor prædictus attendentes requisitionem, & petitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, justaque petenti non esse denegandum assensum, vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, ut quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquàm præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte Nostrâ, imò veriùs Apostolicâ autoritate moneatis & requiratis, prout Nos monemus, requirimus per præsentes omnes, & singulos Provinciales, Ministros, & Commissarios Generales familiæ Ultramontanæ, omnesque Provincias, scilicet Sancti Antonii Regni Lusitaniæ Pietatis Soletatis, ac S. Mariæ de Arrabida omnesque alios, & singulos in executione præsentium nominandos, & cognominandos, quatenùs infra sex dierum spatium, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos duos dies pro tertio ultimo, & peremptorio termino ac Canonicâ monitione Nos assignamus, & vos assigneris eisdem sub mille ducatorum auri R. C. A. applicandorum, & pro illis mandati executivi, & in juris subsidium excommunicarionis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis in dictis præinsertis Bullis & Decretis expressis debeant, & quilibet ipsorum debeat omnia, & singula in præinsertis Bullis, & Decretis respectivè contenta inviolabiliter observasse, adimplevisse, ac debitæ executioni demandasse, & ab omnibus, & singulis molestationibus, vexationibus, perturbationibus, & impedimentis ipsis Rever. Instantibus in & super prædictis omnibus, ac super dictis exemptionibus & immunitatibus, & alias quomodolibet contrà formam præinsertarum Litterarum Apostolicarum, & Decretorum illatis & præstitis, ac inferri comminatis, inferendisque, & comminandis in futurum realiter, & cum effectu destituisse, cassasse, ac sese abstinuisse, quinimò ipsos Reverendos Instantes in pacifica, & quieta possessione dictæ libertatis, immunitatis, & exemptionis, ut suprà dictum est, manutenuisse, defendisse, & conservasse, ac manuteneri, defendi, & conservari fecisse, mandatumque de manutenendo, observando, & aliud quodcunque desuper necessarium, & opportunum decerni, relaxari vidisse, & audivisse, & si quid aliud à dictis Reverendis Instantibus prætendatur, id totum coram Nobis, seu infrascripto Nostro Locumtenente per acta infrascripti Notarii deduxisse, & allegasse, præsentibusque Nostris monitorialibus Litteris, ac præinsertis Litteris Apostolicis, & Decretis paruisse, & obedivisse.

Statuitur executionis terminus & pœna in contravenientes.

§. 18. Et insuper inhibeatis, & inhibendo expressè præcipiatis, & mandetis, prout nos inhibemus, præcipimus, & mandamus, per præsentes omnibus, & singulis Provincialibus, Ministris, aliisque Fratribus Provinciarum Sancti Antonii Regni Lusitaniæ Pietatis Soletatis, ac Sanctæ Mariæ de Arrabida, omnibusque, & singulis aliis in executione præsentium nominandis & cognominandis, & quacunque autoritate fungentibus, & functuris, ne visis receptis præsentibus audeant, seu præsumant, aut aliquis ipsorum audeat, seu præsumat dictos Reverendos Patres Instantes inde, & super præmissis, illorumque omnium causa, & occasione quomodolibet molestare, vexare, perturbare, inquietare, & impedire, aut alibi, quam coram Nobis, & per acta Infrascripti Notarii Nostri convenire, & in judicium trahere, aut aliquid aliud contrà formam, & dispositionem dictarum præinsertarum Litterarum Apostolicarum, & Decretorum, ac illorum contemptum, & vilipendium, ac ipsorum Exponentium, & jurium suorum præjudicium, gravamen, & damnum attentare, vel innovare, seu attentari, val innovari facere per se, vel alium, seu alios, quovis prætextu, ingenio, & quæsito colore, quod si secus factum fuerit, id totum revocare, & in pristinum statum reducere curabimus justitiâ mediante, alioquin præfatos sic monitos, & monendos, si in præmissis sese gravatos fore senserint, peremptoriè citetis, & citari curetis, prout Nos citamus, & citari mandamus eosdē per præsentes, quatenus sexagesima die post præsentium executionem, si dies illa juridica fuerit, alioquin primâ die juridicâ ex tunc immediatè sequenti compareant Romæ in judicio, legitimè coram Nobis, sive Nostro infrascripto Notario Locumtenente per acta infrascripta per sese, vel alium, seu alios Procura-

Instantes super præmissis nullo modo molestandi.

tores

tores idoneos, & informatos, eorum prætensi gravaminis causam allegaturi, aliaque dicturi, facturi, & recepturi, prout justitia suadebit, & ordo dictaverit rationis.

Eorum Contumacia vel absentia Justitiæ procedenō nō obstabit.

§. 19. Certificantes eosdem sic monitos, & monendos, ac citatos, quòd si in dictæ citationis termino comparuerint, sivè non, Nos nihilominus, vel Locumtenens Noster prædictus, ad prædicta, & ad alia graviora juris, & facti remedia necessaria, & opportuna procedemus, seu procedet justitiâ mediante, dictorum citatorum contumaciâ, vel absentia in aliquo non obstantibus, absolutionem vero præmissorum Nobis, vel Superiori Nostro tantummodo reservamus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex ædibus Nostris anno millesimo sexcentesimo, octuagesimo tertio, Indictione sextâ, die vero secundâ Decembris, sedente Sanctissimo in Christo Patre, & Domino Nostro Domino Innocentio Divinâ providentiâ Papa XI. Pontificatus sui Anno octavo.

D.2.Decembris 1683 Anno Pontificatus Innocentii XI octavo.

F. *Subdatarius.*

Loco † Sigilli.

J. J. Cavallerinus Locumt:

Loco † Sigilli

Petrus Scarsellius Cur. Caus. Cam. Apost. Not.

XVI.

Confirmatur Decretum Congregationis S. R. E. Cardinalium, Religionem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, ab Ordinariorum jurisdictione eximens.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Gregorius XV. privilegia Ordinibus mendicantibus concessa Congregationi Clericorū Pauperum contulit.

§. 1. NUper pro parte Dilecti Filii Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negociis, & consulationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quòd licèt dudum, videlicet die 18. Novembris 1621. fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædecessor Noster dictam Congregationem Clericorum in Religionem cum emissione trium votorum solemnium erexerit, illique subindè nempe die 15. Octobris 1622. communicationem omnium privilegiorum Ordinibus mendicantibus concessorum, non solum ad eorum instar, sed etiam pariformiter, & æquè principaliter cum amplissimis clausulis concesserit, prout in binis Litteris ipsius Gregorii Prædecessoris desuper expeditis plenius dicitur contineri.

Quod indultum Clemens IX. innovavit.

§. 2. Et post aliquas status mutationes, quas eadem Congregatio Clericorum successivè passa fuerat, rec. mem. Clemens PP. IX. etiam Prædecessor Noster ipsam Congregationem ad Statum Regularem, & Titulum Religionis cum emissione trium votorum solemnium, & ad fruitionem omnium, & singulorum privilegiorum, immunitatum, facultatum, exemptionum, aliarumque gratiarum, & indultorum, Ordinibus mendicantibus hujusmodi quomodolibet concessorum in omnibus, & per omnia ad limites sopradictarum binarum Gregorii Prædecessoris Litterarum, & juxta illarum seriem, dispositionem, & tenorem auctoritate Apostolica restituerit, & reintegraverit.

Eorum exemptio abOrdinariorum jurisdictione à quibusdam in dubium vocatur.

§. 3. Nihilominus à nonnullis spargebatur opinio, quod non ideo dicta Congregatio, ejusque Clerici Regulares ab Ordinariorum jurisdictione exempti essent, sub prætextu, quod hujusmodi exemptionis concessio dictis privilegiis individualiter expressa non esset: Et in eadem expositione subjuncto, quod ex hujusmodi opinione multa nascebantur incommoda, ideoque cum notorium sit, omnibus Regularibus, quibus Privilegia Ordinum mendicantium communicata sunt, exemptionem ab Ordinariorum jurisdictione hujusmodi, competere, ipse Præpositus Generalis de opportunâ in præmissis declaratione provideri plurimum cupiebat.

Decretum Congregationis S.R.E. Cardinalium desuper emanatum.

§. 4. Emanavit ad ejus supplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, ac declaravit, Religionem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei scholarum piarum gaudere exemptione à jurisdictione Ordinariorum locorum, ac omnibus privilegiis Regularibus medicantibus concessis. Romæ 14. Januarii 1684. G. Card. Carpineus. Loco † Sigilli. B. Panciaticus Secretarius.

Et Apostolicâ firmitate roboratum.

§. 5. Cùm autem, sicut præfatus Præpositus Generalis Nobis subindè exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quò firmiùs subsistat, & servetur exactiùs, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Præpositi Generalis votis, hâc in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Absolutio ad effectū.

Decretum roborans, & irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit, attentari.

Derogatio contrariis.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum, tam in judicio, quàm extrà illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Martii 1684. Pontificatus Nostri anno octavo.

D.13.Martii 1684.P. A. octavo.

J. G. SLUSIUS.

DEcretum Generale Officii Sanctissimi Nominis B. M. Virginis.

Cùm Sanctissimus D. N. D. Innocentius Papa XI. per Universam Ecclesiam celebrari præceperit festum SS. Nominis B. M. Virginis Dominicâ infra octavam Nativitatis ejusdem V. Mariæ cum Officio, & Missa propriis sub ritu duplicis majoris; Quod festum jam ante ex indulto Apostolico nonnullis in locis cum Indulgentiis pro Christi fidelibus Missæ solemni interessentibus die 17. Septembris celebrabatur cum Officio, & Missâ propriis; Institutum fuit à S. Rituum Congregatione declarari.

Dubia de celebratione festi SS. Nominis B. M. Virginis.

Primò. An cessare debeat in dictis locis tam Officium, quam festum SS. Nominis Mariæ jam ante à Sede Apostolica approbatum, ita ut idem festum dicta die 17. Septembris cum dicto Officio, & Missa propriis non possit amplius celebrari.

Secundo. An dictæ Indulgentiæ etiam censeantur

cessare

ceſſare, an verò intelligantur tranſlatæ ad dictam Dominicam infra octavam Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis.

Tertio. An dictum Officium, & Miſſa de Nomine B. M. V. pro dictis locis, aut Ordinibus Regularibus poſſint amplius reimprimi, ac illo poſthac poſſint iidem uti;

Et Sac. Congregatio reſpondit ad prædicta dubia ot infra videlicet.

Sac. Congregationis reſponſa.

Ad primum. Ceſſare debere.

Ad ſecundum. Indulgentias pariter ceſſare pro illa die, & pro tranſlatione ſupplicandum eſſe Sanctiſſimo.

Ad tertium. Non licere; Et ita decrevit, & ſervari mandavit. Die 17. Junii 1684.

N. Card. Ludoviſius

Locus ✝. Sigilli.

Bernardinus Caſalius S. Rit. Cong. Secret.

XVII.

Monaſteria Ordinis S. Benedicti in Urbe Ratiſbona & dominio Maximiliani Emmanuelis Bavariæ Ducis exiſtentia in novam Congregationem uniuntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordiū à paternæ ſuæ charitatis pro vitæ Monaſticæ emolumento ſtudiis.

Circumſpecta Romani Pontificis, cui agri Dominici cura divinitus credita eſt, providentia, in id præcipuè ſolicitis ſtudiis incumbit, ut Monaſticam regularemque diſciplinam, ſicubi collapſa eſt, modis congruis reſtituere ſatagat, ubi verò Domino benedicente viget, Apoſtolicæ benignitatis favoribus foveat, & excolat, quoad perfectæ maturitatis frugem adſpirante ſuperni favoris auxilio provecta Eccleſia Dei uberioribus in dies bonorum operum lætificet incrementis. Ideo Nos ad paſtoralis dignitatis faſtigium, nullo licèt meritorum Noſtrorum ſuffragio, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam evecti, in id ipſum peculiari ſtudio, ſummâque animi contentione incumbimus, eoque etiam tendentia virorum Religioſorum, Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Monaſticæ vitæ jugo mancipatorum vota, ac laudabilia Orthodoxorum Principum avitæ Fidei, & Chriſtianæ Religionis tuendæ, & propagandæ Zelo, aliiſque multiplicibus virtutum decoribus conſpicuorum ſtudia paternâ charitate complectimur, & pro data Nobis cœlitùs poteſtate Monachorum, & aliorum Religoſorum virorum Congregationes interdum inſtituimus, ſicut perſonarum, locorum, rerum & temporum qualitatibus maturæ conſiderationis trutinâ perpenſis ad omnipotentis Dei gloriam, ad Eccleſiæ Catholicæ decus & præſidium, ad Monaſticæ, regulariſque diſciplinæ incrementum & felicem Progreſſum, ſpiritualemque Chriſti fidelium ædificationem, & animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur.

Nomina Abbatum qui de dictorum Monaſteriorum unione conſentiunt.

§. 1. Cùm itaque (ſicut accipimus) Dilecti Filii Cæleſtinus Abbas exempti Monaſterii Reithenbachenſis in Palatinatu Superiori Adminiſtrator Romanus, Abbas Monaſterii Superioris Quercus vulgo Obernaltaich, nèc non Monaſterii Michelfeldenſis in eodem Palatinatu Superiori Adminiſtrator, Dionyſius Abbas Monaſterii Pruſeningenſis, ac Monaſteriorum Endorffenſis. Weiſſonenſis, itidem in Palatinatu Superiori Adminiſtrator, Gregorius Abbas Monaſterii Cellæ Beatæ Mariæ Virginis propè Ratisbonam, Antonius Abbas Monaſterii Maleſtorffenſis, Bernardus Abbas Monaſterii Tegernſeenſis, Rupertus Abbas Monaſterii Sanctorum Martini, & Aniani Rott. ad Oenum, Gregorius Abbas Monaſterii in Scheurn, Engelbertus Abbas Monaſterii in Alt, ſeu Altenſi, Benedictus Rudolph Abbas Monaſterii in Weichenſtephan propè Friſingam. Placidus Abbas Monaſterii Benedictoborani, Maurus Rambeck Abbas Monaſterii Montis Sancti Andecks. Leonardus Weiſſ, Abbas Monaſterii Weiſſenbrunnenſis, & Benedictus Abbas Monaſterii Tirhauptenſis Ordinis S. Benedicti, providè prudenterque conſiderantes, Monaſteria præfata à ſe invicem ſeparata de præſenti reperiri, aliorum dicti Ordinis Congregationes, & præſertim Helveticam, auctoritate Apoſtolicâ inſtitutas, Monaſticæ diſciplinæ, piæque converſationis, & bonorum operum laude, ac pacifici feliciſque gubernii bono, nec non ſacrorum, eiſque ancillantium bonarum litterarum ſtudiis eximiè florere, unioni præfatorum ſuorum reſpectivè Monaſteriorum in Congregationem ab hac Sancta Sede erigendam unanimi voto conſenſerint.

Quam etiam exoptat Maximilianus Bavariæ Dux.

§. 2. Et Dilectus Filius Nobilis Juvenis Maximilianus Emmanuel utriuſque Bavariæ Dux, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, bonæ memoriæ Ferdinandi Mariæ, & Maximiliani ſuorum Genitoris, & Avi pariter dum vixerunt Bavariæ Ducum, dictique Imperii Principum Electorum, veſtigiis inhærens, pro eo quo flagrat, Domûs Dei zelo, unionem Monaſteriorum, & inſtitutionem novæ Congregationis hujuſmodi fieri magnoperè exoptet.

Singularis in eo pietas & fortitudo laudatur.

§. 3. Nos qui Monaſticam regularemque diſciplinam, quantùm Nobis ex alto conceditur, confovere atque promovere, omni ſtudio contendimus, piis Abbatum prædictorum deſideriis Apoſtolica charitate benedicentes, ac præclara, omnique laudum præconio digna memorati Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Electoris, qui florens juventâ, & fervens pietate, tam egregia Chriſtianæ fortitudinis, atque prudentiæ ſpecimina in bello contrà Turcas ſtrenuè gerendo dedit, noviſque decoribus in dies Domino benedicente, ſummâ cum animi Noſtri lætitia magis magiſque inclareſcit, ergà res Eccleſiaſticas ſtudia plurimum in Domino commendantes, dictorumque Abbatum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula Monaſteria ſupradicta Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonenſi ac in dominio prædicti Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Principis Electoris, reſpectivè exiſtentia, in unum corpus unimus, & conjungimus, ſicque unita & conjuncta, ac alia Monaſteria ejuſdem Ordinis, illis, ut infra dicetur aggreganda, in novam Congregationem ſub titulo Sanctorum Angelorum Cuſtodum Bavaricam nuncupandam, ad inſtar Congregationis Helveticæ dicti Ordinis, tenore præſentium perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Abſolutio ad effectū.

In unum corpus præfata Monaſteria conjunguntur.

Novæ Congregationis indè exſurgentis titulus.

Eximitur à juriſdictione Ordinariorū.

§. 4. Ac ipſam novam Congregationem ſic erectam & inſtitutam, ejuſque Monaſteria, & loca regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcunque ab omni juriſdictione, viſitatione, correctione, & ſuperioritate quorumcumque Ordinariorum, ita ut illi in novam Congregationem, Monaſteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujuſmodi aliquam juriſdictionem, vel ſuperioritatem, quovis prætextu, & ex quacunque cauſa habere, & exercere non poſſint, (ſalvo tamen eiſdem Ordinariis locorum, quoad Monaſteris prædicta, quæ horum ordinariæ juriſdictioni hactenus ſubjecta fuerunt, & in libris Cameræ Apoſtolicæ deſcripta non ſunt, jure, confirmandi Abbates, & quoad omnis Monaſteria, ſalvis aliis juribus, eiſdem vigore Sacri Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum competentibus (tanquàm Sedis Apoſtolicæ Delegatis) harum ſerie eximimus, & liberamus.

Salvis juribus quæ illis vigore Concilii Tridentini &c. competunt.

§. 5. Præ-

Ornatur facultate aggregandi sibi alia dicti Ordinis Monasteria & condendi Constitutiones ab Apostolicâ Sede confirmandas.

§. 5. Prætereà eidem Congregationi sic de novo erectæ, & institutæ alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in dominio prædicto consistentia, quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint, sivè quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen si quæ sint in dicto dominio constituta, Monasteriis, Congregationi Salisburgensi, aut aliis quibuscunque Congregationibus Canonicè aggregatis) sibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipsius novæ Congregationis in primo illius Capitulo Generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolicâ Sede prædicta fuerint expressè confirmatæ, efformandi facultatem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Decretum super obstativis.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod præfati locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, cujuscunque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ, propter quas eædem purè emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, juridica, pia & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab iis respectivè inviolabiliter observari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 7. Sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quarumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, eisdem Ecclesiis, & Monasteriis, aliorumque respectivè Præsulibus, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis personis quibuslibet, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè, & accuratissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tàm in judicio, quàm extrà illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1684. Pontificatus Nostri anno octavo.

Fides transsumptorum.

D. 26. Augusti. 1684 Pont. Anno octavo.

J. G. SLUSIUS.

XVIII.

Clericis Secularibus in commune viventibus confirmatur capacitas ad obtinenda & retinenda Beneficia Ecclesiastica.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Absolutio ad effectum.

§. 1. PRospero felicique Instituti Dilectorum Filiorum Clericorum Secularium in communi viventium statui, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & aliquorum ex Dilectis Filiis Romanæ Curiæ Prælatis à Nobis specialiter deputatæ consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, eosdem Clericos Seculares in communi viventes, quorum Institutum, & Constitutiones nuper approbavimus, ex assumptione status & vitæ communis juxta Institutum, & Constitutiones hujusmodi, nullo modo reddi incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, vel sinè cura animarum, & alias cujuscunque qualitatis, conditionis, vel naturæ existentium, quæ per Clericos Seculares, in titulum, commendam, vel administrationes aut aliàs quovis modo obtineri consueverunt: ac proinde ipsos Clericos Seculares in communi viventes, tam præsentes, quam futuros quæcunque Beneficia Ecclesiastica hujusmodi, quæ de præsenti Canonicè obtinent,

Clerici Seculares in communi viventes Beneficiorum Ecclesiasticorũ non sunt incapaces.

retine-

retinere, & slis quælibet sarvatis de jure servandis, consequi & obtinere posse; & quatenus ad illa cæteroqui Canonicè præsententur, vel eligantur, aut alias quovis modo assumantur, in illis instirui, electionesque da eorum personis factas confirmari posse, & debere, in omnibus & per omnia, perinda ac si Institutum prædictum minimè assumpsissent, nec in illo viverent: Ita tamen ut ipsi omnibus, & singulis eorundem Beneficiorum obligationibus satisfaciant, oneraque illis incumbenoa supportent, quemadmodum alii Clerici Seculares illa obtioentes satisfacere, & supportare deberent.

Quatenus eorum onera debito modo supportent.

§. 2. Præterea eosdem Clericos in communi viventes, cùm Seculares sint, omnibus & singulis Clericorum Secularium juribus, prærogarivis, præemioentis, immunitatibus, facultatibus, & privalegiis uti, frui, potiri, & gaudere posse & deberes;

Conceduntur ipsis omnia Clericorum Secularium pervilegia.

§. 3. Ac demum eisdem Clericis Secularibus in communi viventibus, ut licèt sufficientem Beneficii vel patrimonii titulum ad sacros Ordines de jure requisitum non obtioeant, nihilominus de Superioris Generalis dicti Instituti pro tempore existentis licentis ad titulum Communitatis, sive Instituti prædicti pro arbitrio, & conscientia Ordinariorum locorum sd sacros Ordines hujusmodi, servatis aliàs servandis promoveri valeant auctorieate, & tenore præfatis, concedimus, & indulgemus, eà tamen lega, ut si eos subindè dimitti contingar, idem Institutum ais omnia ad congruam eorum sustentationē necessaria subministrare reoeatur; idque donec & quousque eis aliunde sufficienter fuerit provisum, ad id autem præfatus Superior Generalis bona dicti Instituti in forma Juris valida obligare, & hypothecare debeat in manibus eorundem Ordinariorum, quibus curæ erit sedulò inspicere, an eidem Instituto sufficientes suppetant facultates, ex quibus necassaria, sicut præmittitur, Clericis prædictis valeant, supportatis cæteris ipsius Instituti oneribus subministrari.

Ad sacros Ordines etiam sine sufficienti Beneficii titulo possunt promoveri.

In casu dimissionis Institutum teneatur ipsis sustentationem subministrare.

§. 4. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosqua plenarios, & integros effectus sortiri, & obrinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicqua in præmissis per quoscunque Jodices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inana, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum roborans, & irritans.

§. 5. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmicate alia roboratis Sraturis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in cootrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo sd verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hàc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunqua.

Derogatio contrariis.

§. 6. Volumus sutem, ut earundem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignieate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tam in judiciò, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Fabruarii 1685. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Transsumptorum fides.

D. 9. Februarii 1685. Pont Anno Nono.

Loco † Annuli Piscatoris.

J. G. SLUSIUS.

XIX.

Innovantur Romanorum qnorundam Pontificum Constitutiones detestabile Franchitiarum nomen in Urbe Româ abolentes.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Cùm aliàs fel. rec. Julius Papa III. Prædecessor Noster infrascripram Constitutionem ediderit, cujus tenor est. Julius Episcopus Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cùm civitates, & loca omnia, in quibus Sanctissimum Christi Nomen colitur, deceat esse facinorosis hominibus expista, atqua purgsta, nemo est, qoi noo intelligat, quam maximè oporteat Almam Urbem Nostram Apostolorum Petri, & Pauli, ac tot Martyrum sanguine consecratsm, in qua summus Pontifex cum sacro Cardinalium Collegio residet, & sd quam ex omnibus mundi partibus, veluri ad portum saluberrimum gentes confluunt, quæ deniqua communis omnium patria censetur, esse ipsis facinorosis hominibus vacuam. Sanè cum à diversis Pontificibus Prædecessoribus Nostris plures Constitutiones adversus homicidas, sicarios, lattones, sacrilegos, raptores, aliosque facinorosos homines, eorumque faotores, & receptatores, sine quibus delinquentes diutius latera oon possuot, editæ fuerint, quæ vel temporum iniquitata, vel ad senium, & occasum vergentis seculi corruptelâ, aut Magistratuum negligentiâ minus custodiuntur, & observantur, ac fera in desuetudinem abierunt: operæ pretium censuimus Constitutiones ipsas approbara, & innovare, prout illas motu proprio, & ex certâ scientiâ cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis in eis contentis, harum serie approbamus, & innovamus. Et insuper quia (sicut accepimua) quorumdam eousque processit licentia, ut non solum homicidas, & facinorosos, ac alios prædictos contra juris, & sacrarum Constitutionum prædictarum prohibitionem receptare sudeant, sed etiam domos suas, nec non vias publicas, & plateas, quæ circa domos sunt, facinorosis ipsis tutum refugium, & quasi portum esse velint, signatis etiam Franchitiarum oomine quodammodo limitibus in via, quos Justitiæ Ministris ingredi non liceat. Nos abominabile, & detestandum Franchitiarum hujusmodi nomen penitus abolemus, ac perpetuò abolitum fora decernimus. Volumus enim causarum capitalium Judicibus, Barisellis, Apparitoribus, & aliis justitiæ Præfectis, & Ministris, quascunque vias, & plateas, ædes, & domos ad raquirendos, capiendos, & debitis pœnis afficiendos facinorosos homines, dia noctuque liberas, & apertas esse. Si quis sutem post hujus Nostræ voluntatis declarationem, Franchitias hujusmodi adhuc habera, & tueri, ac illarum prætextu, aut aliàs quomodolibet Justitiæ Ministros, in exequutione eorum officii impedire præsumpserit, etiamsi Baronus, Domicellus, Comes, Dux, Principis cujusvis Orator, aut (quod futurum minimà credimus) Episcopus, Archiepiscopus, Patriarcha, aut etiam S. R. E. Cardinalis excitarit, noverit se amissionem gratiæ, ac benevolentiæ Nostræ, nec non coërcitionis, & emendationis, prout Nobis juxtà circumstantiarum qualitatem videbitur, pœnas ipso facto incursurum. Si quis verò in tantam devenerit audaciam, ut etiam, violenter, & manu armata, ipsis Justitiæ Ministris se opponere, & resistere ausus fuerit, tam facientes, quàm mandantes, eo ipso crimen Læsæ Majastatis incurrere declaramus, & pro illius condigna ultione, si ultra Justitiæ Ministros majori manu opus fuerit, præcipimus Dilecto Filio Nobili viro Camillo Ursino Domicello Romano, ac alteri cuicunqua pro tampore militiæ Nostræ temporalis Generali Gubernatori, &

Constitutio Julii III.

Urbem Romam à facinorosis hominibus vacuā esse maximè oportet.

Approbantur, & inovantur Prædecessorum Cōstitutiones hactenus minus diligenter observatæ.

Abolentur Franchitiarum nomen & justitiæ Ministris liber ubique aditus datur.

Pœna in cujuscunque dignitatis contravenientes.

Justitiæ Ministris violenter sese opponens crimen Læsæ Majestatis incurret.

In casu necessitatis brachio seculari munuitur.

custodiæ Palatii Nostri Ducibus, tàm pedestribus, quàm equestribus, ac Conservatoribus, & Capitibus Regionum ipsius Almæ Urbis, ut contrà opponentes, & resistentes hujusmodi, tanquam justitiæ, pacis, & quietis perturbarores, Nostrosque, & hujus Sanctæ Sedis rebelles acriter suo brachio seculari insurgant, ac eoa manu regiâ, & nullâ telâ judiciariâ servatâ, severissimè puniendos capi,& carceribus

Derogatio contrariis.

mancipari faciant. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis ouoque, indultis, Statutis, & consnetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicari mandatur.

Ut antem præmissa omnia ad eorum, quorum interest notitiam deducantur, nec aliquis de eis ignorantiam justè prætendere possit, volumus, & Apostolica auctoritate decernimos, quòd præsentes Litteræ per aliquos Curiæ Nostræ Cursores ad Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Ecclesiæ Lateranensis valvas, dum inibi Populi multitudo ad Divina audienda conveniet, palam, & clarâ voce legantur, & lectæ in Basilicæ, & Ecclesiæ hujusmodi, ac Cancellariæ Apostolicæ valvis, nec non in Acie Campi Floræ affigantur, ubi ad lectionem, & notitiam cunctorum aliquamdiu affixæ pendeant, & cum indè amovebuntur, earum exempla in eisdem locis remaneant affixæ.

Transsumptorum fides.

Quodque earum transsumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, certa & indubitata fides adhibeatur, prout præsentibus Litteris adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, innovationis, abolitiona, Decreti, voluntatis, declarationis, & præcepti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quia autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, se noverit incursurum.

D. 22. Septembris 1552. Pont. anno tertio.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo, decimo Kal. Octobris Pontificatus Nostri anno tertio.

Constitutio Pii IV.

§. 2. Deinde cùm rec. mem. Pius Papa IV. etiam Prædecessor Noster vastigiis Prædecessoris inhætens aliam publicaverit Constitutionem, quæ sic se habet.

Exorditur à sua curâ pro urbe Roma facinorosis hominibus expurganda.

Piua Episcopus Servus Serv. rum Dei. Ad futuram rei memoriam. Inter cæteras, quibus ex injuncto Nobis Apostolicæ servitutis officio assiduè angimur, cura illa Nobis præcipuè cordi est, ut alma Urbs Nostra, ad quam omnes Christi fideles ex universis mundi partibus, veluti ad tutissimum refugium, confluunt, facinorosis hominibus expurgata, & penitùs vacua permaneat, ac in eâ boni omnes quietâ securitate fruantur, malis autem nullus, quo se confovere possint, locus relinquatur; Et hi, qui à Magistratibus Jus dicentibus justitiam consecuti fuerint, illius etiam executionem liberè, ut decet, contrà condemnatos, ubicunque eos moram trahere contigerit, consequantur.

Conqueritur de scelestis & obæratis ad ædes Magnatum confugientibus.

Sanè cùm non sine animi Nostri perturbatione acceperimus, nonnullos tàm ob crimina per ipsos commissa, quam ob debita contracta, sibi ipsis à Ministris, & Executoribus justitiæ timentes, ad ædes Magnatum, & præsertim S.R.E. Cardinalium, & Oratorum Principum, uti loca à dictis justitiæ Ministris tuta, tametsi contrarium esse deberet, iodies confugere, in illis se recipere & confovere, sicque impunitos quandoque evadere, & creditores executione eorum creditorum, ut plurimùm frustrari.

Illasque contrà præmissam Julii III. Constitutionem Franchitias nominare audentibus.

Et licet, ad hujusmodi abusum extirpandum à fel. rec. Julio Papâ III. Prædecessore Nostro quædam Constitutio edita fuerit, talium tamen justitiam fugientium temeritatem in tantum axcrevisse, ut non solùm se in dictis locis recipere, sed etiam illa veluti justitiæ minimè subjecta, Franchitias appellare non erubescant, tanquàm in prædictâ Urbe, in quâ Summus Pontifex cum sacro Cardinalium Collegio residet, & ut Christi Vicarius toti Orbi exemplum justitiæ præbere debet, asylum, & receptaculum delinquentium, ac suis debitis satisfacere recusantium esse, toleretur, nequa executio justitiæ liberè fieri valeat. Rem quidem pessimi, valdèque perniciosi exempli, quæ non ab ipsis Cardinalibus, & Oratoribus utpotè modestis, & justitiæ Cultoribus, sed plerumque ipsorum familiarium culpâ, & facto processit.

Ejus r culpam i Cardinalium & Oratoru familiare transfert

Innov tis Præd cessorum super ha re Consti tutionibus, Fran chitiarum nomen e terminat

Noa volentes tàm enormes, & detestandos abusus penitùs tollere, utqua nullus improbis tutus locus detur, sed Executores justitiæ passim, & ubique eorum officium liberè, & intrepidè exequi valeant, providere: Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac da Apostolicæ potestatis plenitudina, omnes inprimis Constitutiones circà præmissa, tàm per prædictum Julium, quàm quoscunque alios Pontifices Prædecessores Nostros editas tum omnibus, & singulis censuris, & pœnis in eis contentis, approbantes, & innovantes, hâc in perpetuum valiturâ Constitutione sancimus, ut nullus de cætero, cojuscunqua sit dignitatis & præeminentiæ, sub indignationis Nostræ, & aliis arbitrii Nostri pœnis ædes prædictas, aut alia quæcunqua loca, Franchitias appellare audeat, nullique Cardinalium, & Oratorum, ac Magnatum, etiamsi Nostri, seu Romani Pontificis pro tempore secundùm carnem Nepotes, aut alio consanguinitatis, sau affinitatis vinculo conjuncti fuerint, familiares, aut aliàs in ipsorum domibus, seu locis circumvicinis, malefactores quoalibet, etiam non condemnatos, aut pro debitis obnoxios (contrà quos tamen mandata executiva ad instantiam creditorum decreta, & relaxata extiterint) ut eos à manibus Curiæ eximant, receptate, vel aliàs sub assertæ Franchitiæ, quo minùs eorum officium contrà illos, etiam in domibus, & locis circumvicinis prædictis liberè, & sine ullâ processus contradictione exequi possint, quovis modo directè, vel indirectè impedire præsumant.

Non exc pitis S. S. Nepotum & consa guineorum domicilus.

Conv veniente tanquam Rei crim minis Læ sæ Majest tis punia tur.

Alioquin receptantes, aut securitatem præstantes, seu etiam Executores justitiæ quomodolibet, ut præmittitur impedientes, nec non, qui Cardinalium, aut Oratorum, seu Magnatum quorumlibet nomen acclamando, contrà dictos justitiæ Ministros invocaverint, aut aliàs quoslibet alios in eosdem Ministros concitaverint, velut criminis Læsæ Majestatis Rei condignis pœnis afficiantur, contrà quos omnes, & singulos ad supradictas, & etiam ad alias pœnas, in quibus malefactores ipsi condemnati fuerint, vel quas promeruerint, interesseque, & damna, indè provenientia, nec non ad creditorum satisfactionem, etiam ex officio, & ad Fisci Nostri, ac partium instantiam respectivè inquiri, & procedi, & successivè eos condemnari posse, & debere volumus, atque decernimus.

Prædi Magnate familiare suos ad præsente religiose observa das adm neant.

Mandantes nihilominùs Cardinalibus, Oratoribus, & alisa prædictis sub eâdem Nostræ indignationis pœnâ, ut familiares suos, & alios in ipsorum domibus commorantes, ne præmissa committant, omninò admoneant, & cum effectu cohibeant, neque per illoa aliquid de præmissis fieri quovis modo tolerent, seu permittant.

Deroga contrari

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, & indultis sub quâcunqua tenorum formâ quomodolibet in contrarium concessis, coofirmatis, & iteratis vicibus innovatis, assertis consuetudinibus, quas per præsentes improbamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sancti pœnalis

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, innovationis, sanctionis, voluntatis, Decreti, mandati, & improbationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 18. F bruarii 1561 Po anno te tio.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo sexagesimo primo, duodecimo Kal. Martii, Pontificatus Nostri anno tertio.

Consti tio Gre rii XIII.

§. 3. Successivè piæ mem. Gregorius PP. XIII. itidam Prædecessor Noster promulgaverit Bullam hujus tenoris & formæ, nampè.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Et ipsa ratio, & usus docet, nihil perniciosiùs in Civitate contingere posse, quam

Recensetur tenor præmissæ Pii IV. Constitutionis.

legum, judiciorumque impedimentum. Quod malum satis opportunè prohibere volens fel. rec. Pius PP. IV. Prædecessor Noster, cui post alias hâc de re præsertim à piæ mem. Julio PP. III. promulgatas Constitutiones, innotuerat, quàm plurimos edbuc esse in Urbe, qui vel ob commissa crimina, vel ob æs alienum contractum, sibi è Ministris, justitiæque Executoribus timentes, ad ædes Primatum, etiam S. R. E. Cardinelium, ac Oratorum Principum uti loca tuta, ques Frenchitias appellabant, confugerent, eaque ratione impuniti evederent, & creditores eluderent, aliam edidit Constitutionem, quâ etiem sub arbitrariis pœnis sanxit, ne ullus post id tempus, cujuscunque Dignitatis, ac præeminentiæ foret, ad hasce prædictas, aut alia quæcunque loca Franchitias eppellare audeat, neve Cardinales, Oratores, et Primates prædicti, etiamsi sui, & Romani Pontificis pro tempore existentis, Nepotes, aut alio consanguinitatis, vel affinitatis vinculo conjuncti essent, eorumque familiares, eut in ipsorum domibus commorantes, in eisdem domibus, seu locis circumvicinis maleficos quosvis, etiam indemnatos, aut ære alieno obstrictos (contrà quos tamen mandata exequutiva instantibus creditoribus jam decreta & relaxata essent) ut è potestate Curiæ secularis sic eximerentur, reciperare, vel prætextu Franchitiæ securos reddere, aut justitiæ Executores, quominus liberè officio suo contra eosdem fungi possent quocunque modo impedire auderent: Aboquin receptantes hujusmodi, aut securitatem præstantes, seu Executores justitiæ impedientes, vel excitatis clamoribus. Cardinalium, Oratorum, seu Primatum quorumlibet nomen euxilii causâ invocantes, aut quosemque alios in ipsos justitiæ Ministros concitantes, velut criminis Læsæ Majestatis Rei dignis pœnis afficerentur: contrà quos etiam ad alias pœnas, quibus malefici ipsi puniti fuissent, vel quas promeruissent nec non ad satisfactionem creditorum, etiem ex officio, & ed Fisci, partiumque instantiam inquiri, procedi, & condemnari debere voluit, atque decrevit; Sed cum hæc ipse Pii Prædecessoris Constitutio propter nimiam corruptelam, minimè postea sit eum, quem decuit, effectum consecute, Nos volentes omninò in Almâ Urbe Nostrâ, ita justitiæ debito ab omnibus satisfieri, ut perpetua subditis Nostris quies, & salus inde pariatur, & cæteris præbeatur exemplum: Constitutionem prædictam exactè eb omnibus, & omni tempore præcipimus observari. Mandantes Gubernatori, Magistratibus, & Judicibus, & Executoribus dictæ Urbis, ac cæteris omnibus, ad quos spectat, ut gratiâ, & favore postpositis, illam, & contenta in eâ quæcunque omninò exequantur, ec pœnis in ipsâ propositis supradictos, & quosvis inobedientes, & contrafacientes juxta illius tenorem afficiant, & aliquin in prohibendis usquequaque his incommodis invigilent, si Nostram, & Apostolicæ Sedis ultionem voluerint evitare. Nulli ergò omninò hominum liceat hunc paginam Nostrorum præcepti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contreire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo, quingentesimo, septuagesimo tertio, Nonis Septembris, Pontificatus Nostri anno secundo.

Ea suum hactenus effectum fortita non est.

Quare sine mora Executioni mandanda

Sanctio pœnalis.

D. 5. Septembris 1573 Pont anno secundo.

Præfatæ Pii IV. & Gregorii XIII. Constitutiones etiam à Sixto V. innovatæ.

§. 4. Ac postmodum S. M. Sixtus PP. V. similiter Prædecessor Noster in speciali Constitutione, quæ incipit; Hoc Nostro Pontificatus initio, inter cætera per eam disposita, pro felici gubernio quiete, & tranquillitate hujus Almæ Urbis, Constitutionem prænarratam Gregorii innovaverit, ac pœnam Læsæ Majestatis per prædictum Pium Prædecessorem appositam ad verum, ec nullâ Juris, aut hominis fictione confictum reatum ampliaverit, & delinquentes in idem verum crimen Læsæ majestatis incurrisse decreverit, & declaraverit, sub datum Romæ apud S. Marcum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo, quingentesimo, octuagesimo quinto, Kal. Julii Pontificatus sui anno primo.

Accedit annuæ invalorum urbis & poenalis Romano Pontifici in eam competentis Excommunicatio.

§. 5. Cùmque etiam iidem, & alii Romani Pontifices itidem Prædecessores Nostri singulis annis Bullam in die Cœnæ Domini publicare consueverint, in quâ inter alia in §. 20. Excommunicarunt, & enathematizarunt omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè, sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpsissent in totum, vel in partem hanc Almam Urbem, cæteraque loce in eâdem Bullâ expressa ad ipsem Romanam Ecclesiam pertinentia, nec non supremam jurisdictionem in illis, Romano Pontifici, ac eidem Romanæ Ecclesiæ competentè, de facto usurpassent, perturbassent, retinuissent, vel aliis modis vexassent, nec non edhærentes, fautores, & defensores eorum, qui illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstitissent. Nosque etiam singulis annis eandem Bullam publicari jussimus, ec fecerimus.

More Prædecessorum Franchitiarum nomen penitùs abolet.

§. 6. Et cum ab ipso Nostri Pontificatus initio cordi Nostro semper infixa fuerit suprà memoratarum Constitutionum observantia, verbo, & factis per Prædecessores Nostros omni tempore studiosè promota, eorundem vestigia sectantes, & signanter fel. rec. Urbani PP. VIII. qui in exordio sui Pontificatus videlicet die 5. Januarii 1626. peculiare Edictum ad tranquillitatem, & quietem hujus almæ Urbis per tunc Gubernatorem promulgari mandavit, & successivè die 15. Novembris 1634. idem Edictum specieli suo chirographo declaravit. Nosque pariter alia duo similia Edicta ob easdem causas, unum sub die 26. Novembris 1677. Et alterum sub die 22. Februarii 1680. per Nostrum Urbis Gubernatorem publicari mandavimus, quorum dispositionem in omnibus, & per omnia, in suo robore permanere volumus. Hinc est, quòd Nos abominabile, & detestendum Franchitiarum nomen, quæ vulgò dicuntur Quattieri, contrè omne jus fasque usurparum, penitus abolere, nec non dictarum Constitutionum mejori, & firmiori, ac inviolabili observentiæ, & executioni consulere volentes, motu Nostro proprio, & ex Nostrâ scientiâ, meràque deliberatione, nec non etiam de Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ac præmeturâ consideratione præhabitâ, præinsertas Constitutiones supradictorum Julii, Pii, Gregorii, ac Sixti, aliorumque Prædecessorum Nostrorum innovamus, confirmamus, approbemus, & Apostolicæ auctoritete tenore præsentium roboramus in omnibus, & per omnia, ac etiem quatenùs opus sit, de novo disponimus, decernimus, ac perpetuò & inviolabiliter exequi volumus, & mandemus.

Eorumque desuper emanatas Constitutiones confirmat.

In Excommunicationis majoris ac latæ sententiæ pœnam cujuscunque Ordinis aut Dignitatis inobedientes incident.

§. 7. Ac insuper inhærendo etiam prædictæ Bullæ in Cœnâ Domini, quæ firme, & illabata, ac in suo robore permaneat, omnes, & singulos in prædictis Constitutionibus comprehensos, quâcunque dignitate, & auctoritate tam Ecclesiasticâ, quàm seculari præfulgentes, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua mentio facienda esset, qui in futurum in hâc almâ Urbe Franchitias, quæ vulgo dicuntur Quartieri, habere, & tueri quomodocunque præsument, seu prætendent, aut illarum prætextu, aut abàs quomodolibet justitiæ Ministros, & eorum mandatorum, vel ordinum liberem executionem tàm in criminelibus, quàm in civilibus impedire, perturbare, sive per se, sive per elios directè, vel indirectè, sub quocunque titulo, vel colore tentabunt; vel eisdem Constitutionibus ad unguem non parebunt, prout etiam illos, qui in eadem loca, contrè easdem Constitutiones recipient, sive ad ea confugient, ultrà pœnas in eisdem Constitutionibus contentas, in Excommunicationis majoris, ac latæ sententiæ pœnam ipso facto incidere, à quâ non per alium, quàm per Nos, seu Romanos Pontifices Successores Nostros pro tempore existentes, nisi in mortis articulo ipsi fuerint constituti, etiam prætextu quarumcumque facultatum, & indultorum concessorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, etiam speciali notâ, & expressione dignis Secularibus, & quorumcunque Or-

dinum Regularibus absolvi possint, decernimus & declaramus.

Derogatio contrariis.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, & indultis, sub quacunque verborum formâ quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, prætensis consuetudinibus, sivè potiùs corruptelis, contrà omne jus fasque quomodolibet introductis, quas per præsentes improbamus, annullamus, cassamus, atque irritamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicari mandantur.

§. 9. Ut autem præsentes ad notitiam omnium, & singulorum deducantur, eas valvis Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranen. ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ affigi mandamus, ut nullus possit exindè excusationem prætendere, seu ignorantiam allegare.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ voluntatis, innovationis, confirmationis, approbationis, roboris, dispositionis, Decreti, exequutionis, mandati, declarationis, improbationis, annullationis, cassationis, & irritationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo, Quarto Idûs Maji Pontificatus Nostri anno Undecimo.

D. 12 Maji 1687 Pont. anno undecimo.

† Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.
Ego Nicolaus Episcopus Ostiensis Card. Ludovisius Decanus.
Ego Alderanus Episcopus Portuensis Card. Cybo.
Ego Petrus Episcopus Tusculanus Card. Otthobonus.
Ego Carolus Episcopus Sabinensis Card. Pius.
Ego Flavius Episcopus Albanensis Card. Chisius.
Ego Carolus T. S. Laurentii in Lucina P. Card. Barberinus.
Ego Decius T. S. Praxedis Presbyter Card. Azzolinus.
Ego Jacobus T. S. Mariæ de Pace P. Card. Franzonus.
Ego Palutius Tit. S. Mariæ Transtyberim P. Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.

Loco † Plumbi.

J. G. Card. Slusius.

F. Datarius — Visa de Curiâ S. de Pilastria

D. Campinus.

Registrata in Secret. Brevium.

XX.

Protogatur Sanctitatis Suæ Constitutio de d. 27. Septembris 1683. vid. suprà p. 49. quæ ad sublevandas Ærarii Apostolici angustias propter suppeditata Principibus Christianis in bello Turcico subsidia tres integras decimas Cleri Italici & adjacentium Insularum reditibus imposuerat.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Recensetur Constitutio super ejusmodi decimarum impositione aliàs emanata.

§. 1. ALiàs à Nobis emanarunt Litteræ tenoris subsequentis, videlicet. Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei, Ad futuram rei memoriam. Cùm ab ipso Nostri Pontificatus initio, ad quem Divina Clementia in altitudine divitiarum sapientiæ, & scientiæ suæ, Nos meritis licèt impares evexit, malis undique afflictam, scissamque discordiis Christianorum Rempublicam videramus, ad Dominum in amaritudine cordis Nostri clamavimus, eumque deprecati sumus, ut secundùm multitudinem miserationum suarum redimeret Nos à malis, & non daret hæreditatem suam in perditionem, & in opprobrium. Quod quidem posteà eò ardentioribus votis efflagitavimus, quo rebus quotidiè magis in deterius labentibus omnia periculis plena esse videbantur. Nam expugnatis jam ab effero Turcarum Tyranno Varadino, Neoselio, & Camenecio munitissimis Hungariæ, & Podoliæ arcibus, & Cretæ Regno post diuturnum acerbissimumque bellum subacto, Germaniæ, atque ipsiusmet Italiæ cervicibus fœdissimæ servitutis jugum imminebat. Hæc inter vota, & curas Pastoralis Nostræ sollicitudinis teterrimus hostis, atque in omnem occasionem rei benè gerendæ semper intentus, immanissimo, si unquam anteà exercitu, ex omni Barbarorum colluvie comparato, ipsis rebellibus Hungaris deducentibus, Hungariam, Austriam, atque iis conterminas Provincias invasit, fœdèque sacra & profana omnia igne, ferroque populatus, ingenti quoque Christianorum multitudine in servitutem redacta, Viennam Germanici Imperii domicilium, & publicæ salutis propugnaculum arctissima oppugnatione est aggressus. Cùm Charissimus in Christo Filius Noster Leopoldus Romanorum Rex in Imperatorem electus ingruenti subitæ tempestati nondùm viribus par esset, & Charissimus in Christo Filius itidem Noster Joannes Poloniæ Rex illustris, magnique Ducatus Lithuaniæ Magnus Dux, qui periculi propinquitate, & magnitudine, ac Nostris denique hortationibus excitus, fœdus cum Cæsare inierat, pluresque præclari ex Imperio Principes, & Ordines nondùm instructi, paratique essent ad communem calamitatem repellendam. Nos igitur penè desperatâ, conclamatâque Republicâ ad Dominum enixiùs confugientes, majores supplicationes per universam Ecclesiam indiximus, ut in jejunio, & fletu audiret Deus, secundùm magnam misericordiam suam gemitus compeditorum, & solveret filios interemptorum, averteret iram suam à Nobis, ipsamque immitteret in Gentes, & in Regna, quæ nomen suum non invocaverunt. Exaudivit Dominus preces populi sui, exurrexit, & dissipavit inimicos, piis fortissimisque Christianorum Principum copiis, in virtute ejus strenuè pugnantibus. Quâ sanè admirabili victoriâ, in quâ Christianus populus ab acerbissimâ servitute penè redemptus præsentem Dei dexteram in attritione cordis agnovit, uti potius, quàm frui opus est, publicâ nondum securitate firmatâ, & Turcico Imperio immani mole suâ justum adhuc omnibus timorem incutiente; nec enim dubitandum videtur, quin ab iniiti hoste vindictæ cupido, & ob acceptam cladem furore percito bellum redintegrari quàm primùm debeat. Nos quidem paternâ charitate Nostrâ publicam causam, & præclaros, Christianæque Religioni salutares fortissimorum Principum conatus juvare, ut par est, & prosequi cupientes, in tantis Apostolici Aerarii ob præstita jam à Nobis eidem Leopoldo, & Joanni Regi subsidia, angustiis, ad Cleri Italici, & adjacentium Insularum reditus Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes animum adjicere cogimur. Maturâ igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione habitâ, de eorumdem consilio, & assensu indicimus, & imponimus tres integras decimas intrà quinquennium, ut infrà persolvendas, omnium, & quorumcunque fructuum, redituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum, ordinariorum, & extraordinariorum, in quâcunque re consistentium, undecunque, quomodocunque & qualitercunque, etiam ex pede Altaris, aut aliàs quomodolibet, & quovis modo provenientium, & proventurorum omnium, & quorumcunque Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, nec non Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopaliũ, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præposituratum, Præceptoriarũ, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Persona-

tuum, Administrationum, & Officiorum, Cappellaniarum, cæterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatus Laicorum, tàm ex privilegio, quàm ex fundatione & dotatione, vel alio quocunque titulo, cum curâ & sine curâ Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium in titulum, commendam, administrationem, aut aliàs quomodolibet obtentorum, & in posterum obtinendorum, Sancti quoque Benedicti, S. Augustini, Cluniacen. Cistercien. Præmonstraten. S. Basilii, & qui proprietates, reditusque certos ex privilegio, vel aliàs possident mendicantium, ac quorumcunque aliorum Ordinum utriusque sexus, nec non Cassinen. aliàs S. Justinæ de Padua. Carthusien. Lateranen. montis Oliveti, Camaldulen. S. Salvatoris Vallis Umbrosæ. Cælestinorum. Cistercien. In Longobardiâ, Silvestrinorum, ac Clericorum Regularium Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutorum Regularium exemptorum, & non exemptorum; Et insuper Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & reditus ultrà infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium, nec non Beatæ Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Alto passu, & aliarum Militiarum in universâ Italiâ & Insulis Italiæ adjacentibus consistentium, secundùm verum annuum valorem fructuum, redituum, proventuum, & aliorum præfatorum, nisi aliter cum Sede & Camerâ Apostolicâ, & pro eâ cum Dilecto Filio Nostro Paluzio Tit. S. Chrysogoni Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato S. R. E. Camerario, nunc & pro tempore existenti fuerit concordatum. Exceptis dumtaxat ejusdem S. R. E. Cardinalibus ob assiduos, magnosque labores, quos Ecclesiæ Universali impendunt, gravissimaque tuendæ Dignitatis causâ sustinent onera, & quia jam præventivè notabiles pecuniarum summas in memoratam causam contulerunt, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani, qui pro Christiani Orbis defensione adversùs Turcas præfatos semper gerunt bella, nec non illis Parochialibus Ecclesiis, quæ etiam computatis incertis, & aliàs suprà expressis triginta unius ducatorum auri de Camerâ cum uno quarto alterius ducati paris, illisve Beneficiis, quæ computatis præfatis incertis, & distributionibus quotidianis septem ducatorum similium valorem annuum non excedunt, dummodò tamen Parochialium, seu Beneficiorum hujusmodi titularea, unà cum illis alia Beneficia Ecclesiastica, sive annuas pensiones valorem prædictum conjunctim excedentia non possideant, seu percipiant, quia tunc illos ad easdem decimas solvendas obligatos, & adstrictos esse declaramus. Ac etiam indicimus, & imponimus tres similes decimas omnium & quarumcunque pensionum annuarum, super quibusvis fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, & distributionibus supradictis, sivè earum loco fructuum, redituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, & distributionum hujusmodi in favorem quorumcunque, non tamen Cardinalium, ac Militum S. Joannis Hierosolymitani prædictorum reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatorum & assignatorum, seu translatorum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reservandorum & assignandorum, vel transferendorum percipiendaa, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscunque Patriarchis, Archiepiscopia, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscunque dignitatis, gradus, status, ordinis, Militiæ, & conditionis personis, infrascripto quinquennio durante, præfata quocunque jure, & titulo obtinentibus, obtenturis, ac reservata, & assignata, seu translata habentibus, seu habituris, nec non Oeconomia, Administratoribus perpetuis & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res & alia hujusmodi jura, ex quacunque causa sibi Apostolica auctoritate in toto vel in parte reservata, seu translata habentibus & habituris, Secularibus, & Regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium præfatorum, non tamen S. Joannis Hierosolymitani, nec non ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis quocunque privilegio, exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis, quas omnes decimas prædictas solvere obligatos, ut præfertur, easdem inter quinquennium proximum, quinque æqualibus solutionibus, pro primâ videlicet inter proximum diem festum Apparitionis S. Michaelis Archangeli mensis Maji proximè futuri, & successivè pro reliquis quatuor solutionibus singulo quoque anno ratam partem intrà festum hujusmodi cujuslibet anni immediatè, usque ad totalem solutionem Cameræ prædictæ, & illius Depositario Generali ad id constituendo omninò volumus persolvisse. Subcollectoribus autem decimarum hujusmodi extrà Urbem Nostram, ut infrà deputandis, ne ultrà taxam competentis salarii in eorum deputationum Litteris patentibus designandam, etiam petere, vel prætendere, aut percipere audeant, specialiter, & expresaè, ac sub pœnis in contravenientes arbitrio ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii infligendia, prohibemus. Ejusdem verò Depositarii munus erit sedulò curare, ut quicquid pecuniarum ex decimis colligetur, id diligenter, ac fideliter asservetur, de mandato Nostro speciali in præfatos usus duntaxat, nec aliàs erogandum. Quicunque verò adeò indurato corde, & ratione carens extiterit, quod non sit factus alieno periculo cautus, & tantâ avaritiâ arserit, ut quod gratis ab Ecclesia accepit, particulam accepti eidem periclitanti reddere recusaverit, decimas hujusmodi nullo modo, vel non integrè scienter, aut non secundum verum annuum valorem fructuum, redituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur, ineundam, sivè in terminis constituendis non exhibuerit, seu in illorum exhibitione malitiam commiserit, vel fraudem, si Ecclesiarum Antistes fuerit, suspendimus à Divinis, Capitula verò, Conventus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastica interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores, excommunicationis sententiâ innodamus, ac in pœnam privationis tàm Beneficiorum, quam pensionum ipso facto incurrisse declaramus. Cæterùm ad prædictas decimas consequendas, præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuariis, & Affictuariis proprietatum, fructuum, rerum, & jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut memoratas decimas nomine Dominorum, ac Pensionariorum ad computum suæ cujusque locationis, omnibus verò possessoribus, & usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus, aliaque prædicta solvere debentibus, ut ipsi etiam decimas pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum, Cameræ, & Depositario prædictis integrè persolvant. Decernentes decimas fructuum, redituum, proventuum & aliorum jurium prædictorum secundum verum valorem annuum, aliàs verò pensionum decimas ad eandem rationem trium decimarum durante dicto quinquennio, præstari debere, & secundùm eam prædictos omnes in solidum cogi posse, ipsarumque decimarum Procuratores, sivè Exactores à quibus libuerit integrè exigendi optionem facultatemque habere, omnesque, & singulos pensionarios, quâcunque auctoritate, dignitate, præeminentiâ præfulgeant, Cardinalibus, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani præfatis ob causas suprà expressas tantùm exceptis, ad ipsarum decimarum solutionem pro ratâ cujuslibet pensionis, teneri, & obligatos esse, neque ullum jus, & actionem, etiam in vim cujuscunq; pacti, & conventionis, quantùmvis ex causa onerosa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti pensionũ, & cujusvis alterius, quantùmvis inexcogitatæ cautelæ, & pactionis, etiam à Sede Apostolica in genere vel in specie atq; individualiter cum illarũ, & illorum inserto tenore approbatorũ, & confirmatorum, ac forsan præfato

quin-

quinquennio durante approbandorum, & confirmandorum aliquid aliquando, ab his titularibus repetendi competere, sed ipsos Pensionarios, ad Decimarum hujusmodi solutionem pro ratâ suæ cujuslibet pensionis, præfato quinquennio durante teneri, ac per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cogi & compelli posse, seu debere. Omnes verò confessiones, ac quietantias receptionis decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ, tàm Conductoribus, Censuariis, & Affictuariis nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, nec non possessoribus, ususfructus solvere debentibus nomine pensionariorum faciendas perindè valere, atque in judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsismet principalibus, & pensionariis præsentibus, & solventibus factæ, & exhibitæ fuissent. Conductores autem, qui pretium locationis Dominis legitimè anticipaverint, locationem suam hujusmodi, quam quoad hoc prorogamus, usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam adveniente successore continuare debere. Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios in quâvis instantiâ, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat, diligenter, & fideliter exequutioni demandentur, præfatum Palutium Cardinalem Camerarium, cujus integritas, fides, atque experientia, notaque devotio jam pridem Nobis perspecta sunt, Generalem omnium decimarum prædictarum Collectorem in Italiâ, & Insulis illi adjacentibus hujusmodi, cum omnibus, & quibuscunque privilegiis, jurisdictionibus, quæ omnes alii ante hoc hujusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædictâ tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tàm conjunctim, quàm divisim, ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi; non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas prædictas incidisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi, proprietates, res fructus, & alia bona ipsorum, etiam manu Regia apprehendendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoscunque, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, quovis quæsito colore præstantes, cujuscunque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis, nec non pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, ad futurum inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi: auxiliumque brachii secularis quandocunque opus fuerit invocandi, illos verò, qui resipuerint, ac debitè satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi, super irregularitate forsan incursa, dummodò tamen in contemptum Clavium non celebraverint, dispensandi, & ad pristinum statum omninò restituendi. Præterea Collectores, & Subcollectores viros ubique providos, ac fide, & facultatibus locupletes, & solertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, quotquot viderit expedire, cum simili, vel limitatâ, non tamen absolvendi potestate, constituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescunque ei videbitur, ac ab eis eorumque hæredibus, & successoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcunque in præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsùs omnia, & quæcunque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale quàm præsentibus est expressum; Eâ tamen conditione adjectâ, quòd Collectores, & Subcollectores deputandi, seu substituendi hujusmodi per deputationem, seu substitutionem, de eorum personis, ut præfertur, faciendam, nullo modo censeantur exempti à solutione trium decimarum prædictarum, quas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu Pensionum per eos obtentorum solvere debebunt. Non obstantibus fel. rec. præsertim Pauli III. ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quòd Clerici Regulares Societatis Jesu à solutione decimarum hujusmodi exempti esse debeant, ac B. Pii V. duodecim Congregationibus præfatis ex titulo oneroso partem exemptionum concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de unâ, & in Concilio generali editâ de duabus dietis, & aliis Apostolicis Constitutionibus, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum & locorum prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, nec non quibusvis privilegiis, indultis, exemptionibus, etiam in corpore Juris clausis, Immunitatibus & Litteris Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monasteriis, Conventibus Regularibus, Locis, Capitulis, Dignitatibus, aliisque quibusvis personis supradictis, tàm Secularibus, quàm Regularibus generaliter vel specialiter, sub quâcunque forma, & verborum expressione ab eadem Sede, etiam ex causa concordiæ, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroso, aut aliàs ex qualibet alia causa, etiam hic non expressa, & necessariò exprimenda concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat harum serie latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expressè pro hac pia causa derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Seu si Prælatis, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter aut divisim à præfata sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, nec non personis eorumque nominibus & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, & Ordinibus in locis hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere, vel in specie, quandocunque concessis, confirmatis & innovatis, etiam solutionem decimarum, aliàs quàm secundùm antiquam taxam, & nisi in universali decimarum per Orbem impositionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis & cautelis, in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem decimarum hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contrà quemcunque locum habere similiter declaramus, aliisque indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, cujuscunque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omninò non inserta, effectus earum impediri valeat quomodoli-

libet, vel differri, & da quibus eorumque totis tenotibus habenda sit in Nostris Litteris mentio specialis. Quæ omnia contrà præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari. Nec non aliis hujusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint, factis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut verò subsidia hujusmodi magis promptа haberi possint, & decimas prædictas solvere debentes ad compositionem cum dictâ Camera Apostolica deveniendum per ampliùs invirentur, statuimus, & decernimus, quod si ante quinquennii prædicti terminationem decimarum solutio, ut infrà, sessaverit, eadem Camera Apostolica ad restitutionem, & refectionem pecuniarum, ab eisdem decimis provenientium, illis qui, ut præfertur, cum eâ concotdaverint, faciendam, pro ratâ ramen tempotis anta dicti quinquennii lapsum decursi, & summæ per eos solutæ omninò teneatur. Et insupet volumua, quod si favente Deo, causæ propter quas decimarum prædictarum impositio emanavit, ante quinquennium hujusmodi cessaverint, etiam decimarum hujusmodi solutio cesset, & cessasse censeatur eo ipso. Insuper in percipiendia decimia prædictis, Constitutionem rec. mem. Clementis Papæ V. similiter Prædecessoris Nostri in Concilio Viennen. editam, quod decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec Calices, libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta Divino cultui dicata ex causâ pignotis capi, percipi, vel distrahi, aut alias quomodolibet occupati debeant, ubique volumus observari. Quin etiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quanticunque valoris Beneficia Ecclesiastica, seu plures penstones, aut fructus, seu talia mixtim obrinens pro Litterâ, & sigillo quietantiæ universalis, si illam habere voluerit, ultrà unum Carolenum conficientem quatrenos triginta septem monetæ Romanæ solvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam prætexru Cambii uspiam compellatur. Volumus autem, imò jubemus, quòd decimæ præfatæ integrè tàm hic in Utbe, quàm extrà, absque ullâ ratæ deductione, præterquàm ratam competentis salarii in Subcollectorum in partibus deputandorum Litteris patentibus, ut præfertur, designandam, quæ summam quatuor pro eentenario non excedat, penes ejusdem Cameræ Apostolicæ Depositarium deponantur, non obstante quâcunque consuetudine in similibus impositionibus, & exactionibus, hactenùs in favorem quarumcunque personarum, de quibus specialis, specifica, axpressa & individua mentio facienda esset, tàm ratione officiorum, quàm laborum, quamdam ratam ex eisdem decimis exactis percipiendi observatâ. Cæterum volentes, illos quoa Dei timor à malo non revotat, saltem formidine pœnæ, & publicâ disciplinâ compescere, omnes & singulos cujuscunque dignitatis, status, gradus, Ordinis, vel conditionis fuerint, etiamsi Pontificali dignitate potiantur, qui de hujusmodi exigendis decimis aliquid usurpare, seu subtrahere, aut sibi tatione Ecclesiarum, Monasteriotum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum, ut præfertut, retinere, aut aliàs exigendo, eolligendo, vel conservando fraudem, vel deceptionem aliquam committere maliciosè præsumpserint, suspendimus, nec non interdicimus a Divinia, ac majoris excommunicationis, & etiam privationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, quæ obtinent, & pensionum, quas percipiunt, nec non inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, sententias, censuras, & pœnas incurrere volumus ipso facto, ita ut ab eâdem excommunicatione ab alio quàm Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo, absolutionis beneficium nequeant obtinere. Quia verò difficilè nimis esset præsentes Litteras ad singula quæque loca, & quocunque illis opus fuerit perferre, volumus, ut illarum exemplis, etiam impressis, & Notarii publici manu subscriptis, & Palutii Cardinalis Camerarii præfati, seu alterius ab eodem deputati Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici ejusque Curiæ sigillo obsignatis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus achiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Ut autem præsentes ad communem notitiam deducantur, eas valvis Ecclesiæ S. Joannis Lateranen. Basilicarum Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ affigi, seu appendi feciemua, quæ se suo quasi sonoro præconio, & parulo indicio publicabunt, ut ii, quos præmissa contingunt, quòd ad ipsos non pervenerint aut ea ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, seu ignorantiam allegare, cùm non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum, quod tàm patenter omnibua publicatur. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionia, suppositionis, innodationis, Decreti, concessionis, impertitionis, protogationia, Constitutionis, deputationia, tributionia, declarationis, voluntatis, & præcepti Nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsompserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, ac Pauli Apostolorum ajus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Matiam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo tertio. Quinto Kal. Octobris, Pontificatua Nostri anno septimo.

Causæ propter quas illæ decimæ impositæ fuerunt adhuc subsistunt.

§. 2. Nunc verò Nos pro eâ quam de totius Dominici gregis divinitùs Nobis crediti salute præcipuam gerimus sollicitudinem, providè considerantes causas, propter quas tres integræ decimæ hujusmodi à Nobis, ut præferrur, impositæ fuerunt, adhuc perdurare, officii Nostri partes esse duximus in præsenti rerum calamitoso statu impositionem decimarum hujusmodi modo, & formâ infrascriptis extendere & ampliare.

Quamobrem impositio prorogatur.

§. 3. Motu itaque proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, indictionem, & impositionem trium integrarum decimarum prædictarum, per Nos, ut præfertur, factas, Litterasque hujusmodi, cum omnibus, & singulis in eis contentis ad aliam unam similem integram decimam, & quatuor ex quinque partibus alterius decimæ, percipiendas, exigendas, & levandas, ab omnibus & singulis, in eisdem præinsertis Litteris nominatis, quos omnes ad hoc obligaroa, intrà triennium proximum tribus æqualibus solutionibus, pro primâ videlicet intrà proximum diem festum apparitionis S. Michaelis Archangeli mensis Maji anni proximi venturi 1689. & successive pro reliquis duabus solutionibus singulo quoque anno ratam partem infrà festum hujusmodi cujuslibet anni immediatè usque ad totalem solutionem, servatâ aliàs in omnibua, & pet omnia earumdem Nostrarum Litterarum formâ & tenore, omninò volumus persolvisse, tenore præsentium indicimus, & imponimua.

Solutionis termini.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præfatis Nostris Litteris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Palutii Camerarii Cardinalis prædicti, seu alterius àb eodem deputati Collectoris, vel Prælati Ecclesiastici, ejusque Curiæ sigillo obsignatis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ab omnibua, & ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Novembris 1688. Pontificatus Nostri anno decimo tertio.

D. 25. Novembris 1688. P. A. decimo-tertio.

Visa de Curia Ferdinandus Nuptius.

Loco † Plumbi.

J. F. ALBANUS.

D. Campianus.

Registrata in Secret. Brevium.

Con-

XXI.

Confirmantur duo Decreta Congregationis S. Ritibus præpositæ, quæ Ecclesiæ S. Georgii præcedentiam jure Matricitatis præ Ecclesia S. Petri Civitatis Modicæ adjudicant.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Primum S. Congregationis Decretum sub datum d. 24. Martii. 1636. Ecclesiæ S. Georgii præcedentiam tribuit.

§. 1. ALiàs emanarunt à Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium S. Ritibus præpositorum duo Decreta, tenoris, qui sequitur, videlicet, Syracusana Eminentissimo Cæsarino referente articulum super Matricitate prætensa, inter Ecclesias S. Georgii, & S. Petri Civitatis Modicæ: Sacra Congregatio respondit; Ecclesiam S. Georgii esse Matricem, eique propterea competere præcedentiam. Die 24. Maji 1636. Ita reperitur in Registris Congregationis Sacrorum Rituum. In quorum fidem hac die 18. Syracusana. Cum Sacra Rituum Congregatio sub die Maji 1636. ad relationem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis Cæsarini declaraverit, Ecclesiam S. Georgii Civitatis Modicæ Syracusanæ Diœcesis esse Collegiatam insignem, & Matricem, eique uti tali deberi præcedentiam suprà omnes alias Collegiatas ejusdem Civitatis, institutum fuit pro bono pacis declarari, quænam sint hujusmodi præeminentiæ, & Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Eminentiss. & Reverendissim. D. Cardinalis Sacchetti, censuit esse infrascriptas, videlicet. Primo quod in solemnitate Corporis Christi Processio incipere debeat ab ipsa Ecclesia Matrice, ad quam convenire debeant Archipresbyter S. Petri cum suo Clero, & omnes alii interesse debentes enumerati in Ceremoniali Episcoporum libro secundo cap. 33. & nullo modo per vias expectare. Secundò quod in eâdem festivitate delatio Sanctissimi Corporis Christi spectet ad Præpositum S. Georgii, uo primam dignitatem, & eo absente ad aliam dignitatem ejusdem Matricis, ordine successivo, dummodo ipsa dignitas quæ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deferre debet, illo die solemniter celebraverit. Tertiò, quod omnes aliæ Processiones publicæ, puta S. Marci, Rogationum, pro pluvia petenda, serenitate impetrandâ, & similes incipere debeant ab ipsa Matrice. Quartò, quod in die Ascensionis Domini, & processionibus S. Marci, nec non Rogationum tam intra, quam extra Civitatem, Præpositus Sancti Georgii, seu alia dignitas, quæ succedit, deferendo stolam officium faciat, benedicendo segetes, & similia. Quintò quod in omnibus actibus, in quibus intervenit Clerus S. Georgii, & Clerus S. Petri, Præpositus S. Georgii præcedentiam habeat, & votum supra Archipresbyterum, & Canonicos S. Petri. Sextò quod accedente Clero S. Georgii ad Ecclesiam S. Petri pro exercendâ publica functione, spectet, & pertineat ad Præpositum S. Georgii, & hoc casu præcedentiam deberi eidem Clero S. Georgii; in functionibus autem privatis, puta ex devotione, vel simili præcedentiam competere Clero S. Petri in propria Ecclesia. Septimò, quod in Sabbato Sancto pulsatio campanarum spectat, & pertineat privativè quoad omnes alios, ad Matricem S. Georgii. Octavò, quod Indulgentiæ, seu Excommunicationes publicandæ nullibi publicari valeant, nisi prius publicatæ fuerint in Ecclesia Matrice S. Georgii. Nonò, quod fideles in die Paschatis recipientes Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesiâ Matrice Sancti Georgii, satisfaciant obligationi de recipiendo Communionem in Parochiali. Decimò, quod quando aliquis Parochianus S. Petri eligit sepulturam in Ecclesia S. Georgii, Præpositus S. Georgii officium faciat super cadavere, etiam præsente Archipresbytero, & Clero S. Petri. Undecimò quod in associatione cadaveris, quando intervenit Clerus S. Georgii, & Clerus S. Petri, semper præcedentia debeatur Præposito, & Clero S. Georgii, etiamsi cadaver deferatur in Ecclesia Sancti Petri, quo casu erit deferenda Crux Sancti Georgii, sub cujus Cruce omnes funus associantes incedere debeant. Officium verò super cadavere spectet, & pertineat ad Curatum, vel Sacerdotem illius Ecclesiæ, in quâ cadaver tumulari debet. Duodecimò quòd Archipresbyter S. Petri nullo modo ministrare valeat Sacramenta suis Parochianis extra propriam Parochiam. Die 6. Septembris 1636. Ita reperitur in Registris Sacræ Rituum Congregationis in folio impresso. In quorum fidem hâc die 18. Maji 1689. Loco † Sigilli A. Cardinalis Cybo. Bernardinus Casalius Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.

Alterum de die 6. Septembr. 1636. quænam sint ejus modi præeminentiæ declarat.

Desideratur confirmatio.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte Dilectorum Filiorum Capituli, & Canonicorum secularis, & Collegiatæ S. Georgii Oppidi Modicæ Civitatis nuncupat. Syracusanæ Diœcesis Nobis nuper expositum fuit, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimùm desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Et à S: ... fit cum ... solution ad effec...

Decreti roborat. & irrita...

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Deroga... contrari...

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsu... ptorum ... des.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tàm in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Junii 1689. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

D. 4. Ju... 1689. P. decimotertio.

J. F. ALBANUS.

XXI...

Concessio Indulgentiarum pro Fratribus & Monialibus Ordinis Prædicatorum, spiritualibus exercitiis per quadraginta dies quotannis incumbentibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exerc... quibus memori... jejunii ... vatoris cant.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Antonius Cloche Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quòd in multis Conventibus, & Monasteriis dicti Ordinis consuetum est, ut tàm Fratres, quàm Moniales eorundem Conventuum, & Monasteriorum quotannis in aliquod cubiculum sibi à Superioribus assignatum secedans, ubi per quadragin-

ta dies diversis exercitiis spiritualibus alternativè, nempè orationibus, mortificationibus corporis, flagellationibus, seu disciplinis, & aliis in memoriam quadraginta dierum, quibus Dominus Noster Jesus Christus in deserto fuit, magnâ cum devotione & silentio vacant.

In quorum gratiam conceduntur Indulgentiæ.

§. 2. Nos igitur devotionem hujusmodi cœlestibus Ecclesiæ thesauris, dispositioni Nostræ à Domino commissis confovere volentes, ac supplicationibus ejusdem Antonii Magistri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis, tam Fratribus, quàm Monialibus dicti Ordinis, qui per dictos quadraginta dies piis hujusmodi exercitiis semel quotannis se dederint, qua vice id egerint, easdem Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quas fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor Noster Fratribus, & Monialibus prædictis, & aliorum Ordinum, qui per spatium decem dierum spiritualibus exercitiis incumbunt, concessit, Apostolicâ auctoritate tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus.

Derogatio contrariis.

§. 3. Non obstant. Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ, de non concedendis Indulgentiis, ad instar, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Præsentibus ad septennium tantum valituris.

Pro præsentibus ad septenniū duraturis impetrandis nihil offerendū.

§. 4. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium, aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quòdque præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Junii 1689. Pontificatus Nostri decimotertio.

Et transsumptis fides habenda.

D. 4. Junii 1689. P. A. decimotertio.

J. F. ALBANUS.

Decretum Generale.

Cùm Sabbato sancto proximè futuro occurrat festum Annuciationis B. M. V. dubitatum fuit, an debeant celebrari Missæ privatæ, ad effectum, ut Christi fideles commodè satisfacere possint præcepto audiendi Missam; Et Sacrorum Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Colloredi, re maturè perpensâ, censuit prædictum festum Annunciationis, una cum præcepto audiendi Missam, & vacandi ab operibus in Ecclesiâ universali transferri debere ad feriam secundam post Dominicam in Albis, protractis omnibus aliis festis, quæ non sint altioris ritus, ad aliam diem juxtà rubricas Breviarii Romani. Celebrationem quoque Missarum dictâ die Sabbati sancti omninò prohibendam in quibuscunque Ecclesiis, & Oratoriis privatis, non obstante quacunque consuetudine in contrarium, & unicam Missam Conventualem, una cum Officio ejusdem Sabbati sancti celebrandam fore præcepit; Si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Hàc die 11. Februarii 1690.

Et facto de prædictis per me Secretarium verbo cum Sanctissimo. Sanctitas Sua benignè annuit, sensum Sacræ Congregationis approbavit: ac præsens Decretum edi, & imprimi mandavit. Hac die 12. Februarii 1690.

A. Cardinal. Cybo.

Locus † Sigilli.

XXIII.

Confirmatio & ampliatio Decretorum Congregationis reformationis Tribunalium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exorditur à Romani Pontificis

Decet Romanum Pontificem, ut sicut ex impositæ sibi divinitus Apostolicæ servitutis Officio totius Dominici gregis utilitatibus indesinenter incumbit, ita Almæ Urbis, ac in ea litigantium, nec non suorum, & Apostolicæ Sedis etiam quoad temporalia subditorum commodis circa ea præsertim, quæ meliorem, ac celeriorem justitiæ administrationem, resecatis superfluis circuitibus, sublatis subterfugiis, reformatisque litigantium expensis concernunt, solicitis studiis intendat, ut si quæ per suos Prædecessores pro felici Reipublicæ statu providè sancita lapsu temporis in desuetudinem abiisse, visa, seu deformata, vel depravata fuerint, congruæ declarationis, seu reformationis ope, pristino nitori, ac vigori restituantur; Si quæ autem de novo emerserint, quæ ut temporum fert conditio, novo auxilio indigere noscantur, opportunæ sanctionis, seu provisionis remedio reparentur, & muniantur.

circà Reformationem Tribunalium urbis Romæ & S. Sedis quoad temporalia subditorum officio.

§. 1. Hinc est, quod Nos ab ipso suscepti, meritis licèt imparibus, Universalis Ecclesiæ Regiminis primordio felicis recordationis Pauli Papæ Quinti Prædecessoris Nostri super Reformatione Tribunalium Urbis præfatæ, ejusque Officialium editam Constitutionem inconcussè servari, omnes, qui in contrarium irrepsissent abusus aboleri, opportunasque declarationes, reformationes, & provisiones, quæ ad rectam, magis expeditam, minusque dispendiosam justitiæ administrationem conferrent, expleri cupientes, Congregationem Reformationis Tribunalium dictæ Urbis singulis mensibus haberi præcepimus; Factaque Nobis postmodum die 3. Junii 1679. duplici relatione, Decreta ab eadem Congregatione eousque emanata approbavimus, nonnullaque ex illis ad universum statum Nostrum Ecclesiasticum Italiæ extendimus, & ampliavimus: Illaque omnia publicari, ac sub pœnis in præfatâ memorati Pauli Prædecessoris Constitutione contentis, nec non aliis, quæ in iisdem Decretis impositæ fuerant, cæterisque Nostro, vel Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio injungendis, in Urbe, & statu præfatis respectivè exactè observari mādavimus.

Congregationem cū in finem à se institutā ejusque Decreta confirmata & ampliata commemorat.

§. 2. Subindè autem supradicta Congregatio, cum de eadem Reformatione seriò agere non destiterit, ac quædam ex memoratis Decretis, eaque signanter super subhastationibus edita, rationabilibus ex causis, ac experientiâ ita suadente delenda, seu revocanda: alia similiter declaranda, seu reformanda: nonnulla demùm etiam addenda censuerit, post novum multiplex, & exactum examen Decreta hujusmodi in sequentem formam redegit, videlicet.

Quæ certis ex causis subsequentem novā formam redacta.

De Capitolio, ejusque Officialibus.

Pluries examinatâ directione fori, seu Tribunalis Capitolini, & quomodo occurrendum sit aliquibus inconvenientibus, quæ circa mentem, & sensum statuentium, & calumniatorum malitiâ irrepsisse videntur, deventum est ad sequentes resolutiones, & provisiones.

Primò, ut in causis in quibus ex dispositione Statutorum omninò tollitur, ac denegatur appellatio, sive quod illa respectivè conceditur ad solum effectum devolutivum, non autem suspensivum, vel non nisi facto deposito, sive sub alia forma per eadem Statuta præscriptâ, & demandatâ, Senator, quando non judicavit tanquam Judex primæ instantiæ, tanquam Caput Tribunalis, & cui per Statutum commissum, ac injunctum est, ut observet, atque ab illis observari faciat Statuta, & jura communia, gerat omnes illas partes, quas in Tribunali Auditoris Cameræ, aliisque Tribunalibus appellationum, & ulterioris instantiæ post primam gerit D. Cardinalis Signaturæ Justitiæ Præfectus in recognoscendo, & declarando: An per Judicem appellationis admitti, vel respectivè rejici debuerit appellatio, sivè an iste moderari, vel respectivè reintegrare debeat suam inhibitionem, aliaque similia peragere eo modo, quo per dictum Cardinalem Præfectum Signaturæ Justitiæ practicatur. Ubi verò partes, vel earum altera judicio Senatoris non acquiescant, tunc Assettamentum gerat, ac impleat illas partes su-

De partibus quas Senator & Assettamentum circà appellationes gerere debeat.

per

per præmissis, quas gerit, & implet plena Signatura Justitiæ. In illis verò casibus, in quibus Senator judicavit tanquam Judex primæ instantiæ, directè, ac immediatè recurri debeat ad Assettamentum, quod super præmissis provideat, ac rescribat, ad tollendos inanes circuitus sequi solitos super electione Consultoris ob Senatoris suspicionem, ut citiùs, quo fieri potest, negocia terminarentur.

Assettamentum in primâ instantiâ nullo modo se ingerat.

Secundò, ut pro declaratione, seu elatiori observantià ejus, quod Statuta jam disponunt, votum, seu judicium Assettamenti super præmissis esse debeat novum, & integrum, absque eo quod illud propalatum fuerit in prima instantia: Ideoque in præfatis causis, quæ non sint de sui natura simpliciter ad utrumque effectum appellabiles, Assettamentum in prima instantia nullo pacto se ingerat, suumque votum non præstet, etiamsi Judex petat, nisi utraque partium consentiat cum renunciatione cuicunque appellationi, vel restitutioni in integrum, & cuicunque alteri recursui, adeò, ut cupiant partes in eadem prima instantia causæ cum hoc voto finem dare.

Quomodò se gerendum in casu quo unus vel plures ex Curiæ Judicibus defecerint.

Tertiò, licet per Constitutionem Pii IV. disponatur, quod si unum ex Judicibus Curiæ abesse vel ægrotare contingat, aut suspectum jurari, Assettamentum per alios tres præsentes fieri possit; Attamen, quia dari potest casus, quod impedimentum, vel suspicio verificetur, etiam in aliquo ex tribus, vel quod qualitas causæ exigat, ut Assettamentum sit plenum & non constituatur minori numero quam quatuor; Idcircò Senator ad eorumdem Statutorum præscriptum, alium, seu alios in locum illorum, qui impediti sint subrogare poterit, & quatenus partes, vel una earum suspectum habeat Senatorem in hac deputatione, tunc supplebit Auditor Sanctissimi.

De ratione versandi in causis restitutionis in integrû.

Quartò, quod in causis restitutionis in integrum, sivè illa petatur incidenter, sivè principaliter, pronunciari non valeat, nec debeat, sed servari debeat id, quod practicatur in Tribunali A. C. aliisque Tribunalibus Urbis, quòd scilicet, ubi agitur de Decretis interlocutoriis, ac aliis à quibus reponi potest, si Judex credit esse locum restitutioni, reponat à Decreto facto in negocio principali; Ubi verò agitur de sententiis non appellabilibus, à quibus reponi non potest, abstineat ab executione, sivè infirmet ipsam sententiam in illis casibus in quibus de jure infirmare potest, & è converso, ubi credat, non esse locum restitutioni, procedat ad ulteriora in exequutione, adeò ut nunquam detur pronunciatio particularis super ipsa restitutione concedenda, vel respectivè deneganda, sed illa solum sit causa, ut pronuncietur vel provideatur in negocio principali, ne aliàs sequatur illa magna multiplicatio sententiarum, quæ aliquando sequi consuevit.

In controversiis circà restitutionem idem quod in casu appellationis servandum.

Quintò, quod ubi super eadem restitutione tam incidenter, quam principaliter petitâ, aliquam controversiam oriri contingat tàm circa recusationem Judicis, coràm quo petitur, quàm circa suspensionem exequutionis, ac alia (cum restitutio, & appellatio parificentur:) idcirco etiam in isto casu servetur idem, quod supra in casu appellationis provisum est, quòd scilicet detur recursus ad Senatorem eo modo, quo in aliis Tribunalibus datur ad Cardinalem Præfectum Signaturæ Justitiæ, & successivè ad Assettamentum eodem modo, quoad signaturam plenam, ut supra.

De observandis circà nullitate.

Et sextò demum, quod etiam in hoc Tribunali circa nullitates observetur, quod in aliis Tribunalibus dispositum est per reformationem Pauli V. ut non attendantur nullitates nisi sint ex tribus &c. prout etiam disponitur in motu proprio Pii IV.

De Sportulis, vel Propinis.

Pauli V. super illis dispositio.

CUM inter cætera, quæ disponuntur per Constitutionem S. Mem. Pauli V. super Reformatione Tribunalium, illud præsertim enixè præcipiat, ut nullus Judicum Ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuscunque dignitatis, etiam speciali notâ dignus in causis civilibus ratione sportularum, seu propinatum aliquid prorsùs accipiat etiam à spontè dare volentibus; in Commissariis autem pariter civilibus, ubi de summâ scutorum viginti quinque agitur & infrà, nihil prorsùs, à viginti quinque suprà usque ad centum inclusivè scuta tria, à centum usque ad quamcunque summam scuta decem, & non ultra.

Quæ exactè ab omnibus judicibus observanda & quinam sint Judices Ordinarii, qui Commissarii.

Cùm aliquæ verò litigantiû querelæ ad aures Sanctissimi pervenerint adversùs ejusdem Constitutionis in hac parte inobservantiam; Idcircò de ejus mandato re maturè, ac pluries examinatâ decretum, & declaratum fuit, præfatam Constitutionem prohibentem sportulas Judicibus Ordinariis ab omnibus Judicibus, qui non sint verè Commissarii, observari debere juxtà universalitatem litteræ, ac verborum, quacunque limitatione, vel interpretatione, sive argumento, aut contrariâ consuetudine sublatis, ac rejectis: Judices verò Ordinarios esse omnes illos, qui sint deputati ad aliquam universitatem, vel aliquod genus causarum, adeò ut Commissarii sint solùm illi, qui per commissionem specialem deputati sunt ad certas, & particulares causas, istosque teneri pariter observare dictam Constitutionem, ut summas propinarum per eam taxatas nullatenus excedere, atque plus exigere valeant.

Illæsis sportulis Judicibus expresse concessis.

Ut autem omnis dubitandi, vel contraveniendi occasio, tollatur censuit Congregatio exprimere, ac recensere, quinam sint Judices Ordinarii Urbis, & Romanæ Curiæ, iique sunt infrascripti, aliis non exclusis, quatenus adsint; Eis tamen nullatenùs præjudicatum censeatur quoad illas sportulas, vel propinas, quæ expresſè, ac litteraliter, non autem per argumenta, vel illationes, & interpretationes, aut subauditos intellectus eis deferrur, ac tribuuntur per eandem Constitutionem Pauli V. sivè per privilegia, & concessiones Apostolicas particulares, non autem consuetudinem, iique sunt sequentes, cum declaratione, quod per descriptionem non censeatur statutus ordo aliquis, nec alicui præjudicatum.

Nominatim Judices Urbis Ordinarii recensentur.

D. Cardinalis Camerarius, ejusque Auditor, Judices deputati etiam in criminalibus.
D. Cardinalis Vicarius, ejusque Vicesgerens, & Locumtenens aliique Judices ab eo deputati.
D. D. Cardinales Archipresbyteri trium Basilicarum Patriarchalium eorumque Vicarii & Auditores aliique deputati.
D. D. Cardinales Titulares in eorum titulis Urbis, & in sex Episcopatibus Cardinalitiis; eorumque Vicarii, Auditores, & alii deputati.
D. D. Cardinales Protectores Collegiorum, Monasteriorum, Hospitalium, & Locorum Piorum, eorumque Auditores, & alii Judices & deputati.
D. Gubernator Urbis ejusque Locumtenentes, ac Judices civiles, unus, vel plures.
D. Auditor Cameræ, ejusque Locumtenentes, & Judices deputati.
D. Senator Urbis, ejusque Collaterales, & Capitaneus appellationum, & alii deputati.
D. Thesaurarius Generalis, ejusque Auditor, aliique Judices ab eo deputati etiam in criminalibus.
D. D. Præsides & præfati respectivè Viarum, Grasciæ, Zecchæ, Riparum, Annonæ, Archivii, & carcerum, eorumque Auditores, aliique deputati.
D. Præfectus Sacri Palatii Apostolici, ejusque Auditor, & Locumtenentes, ac alii deputati, tàm quoad Palatinos, quam quoad Tusculum, & Arcem Gandulphi, & Villas.
D. Commissarius Armorum, ejusque Auditor, vel alii deputati.
D. Judex, vel Auditor Confidentiarum.
Judex Fabricæ Sancti Petri.
Judex Militum.
Judex Castri Sancti Angeli.
Judex Triremium seu Maritimæ.
Assessores Ædilium, seu Magistrorum Viarum, Consulum Agriculturæ, Camerarii Riparum, Protomedici, & Consulum Artium, vel Mercatorum, & Dohanarum.

Eâ declaratione adjectâ quod hujusmodi dispositio locum habeat, etiamsi dicti Judices, seu deputa-

Etiam in gradu recursus p[...]

ti pro-

ti procedant in gradu recurſus, ſeu in ſecundis, vel aliis inſtantiis, quæ præfatis Tribunalibus competerent.

dicta Diſpoſitio locum habet. Deputatio Generalis non facit Commiſſarium.

Omneſque præfatos, & alios Judices Ordinarios, ad normam ejuſdem Conſtitutionis adhuc eſſe tales, atque in præfata prohibitione comprehenſos eſſe, quamvis eis Commiſſio ſuperveniat, vel quod eis injungatur ut procedant de, vel cum voto Rotæ, ſive alterius Tribunalis, vel perſonæ, aut quod procedere profiteantur pro Exequatur Litterarum Apoſtolicarum, ſivè in vim cujuſcunque deputationis generalis, & quoties non ſit expreſſa, & ſpecialis deputatio, ad certas, & particulares cauſas, undè dici valeant veri Commiſſarii, ut ſupra, ſalva tamen quoad A. C. diſpoſitione dictâ Conſtitutionis Pauli V. in titulo de A. C. §. Permittimus tamen.

Pœna in contravenienees & repetitio ſolventibus conceſſa.

Atque alias quidquid etiam ſpontè ſolutum eſſet, illicitum cenſeri debeat; Ideoque tam Judices, quam Notarii recipientes incurrere cenſeantur in pœnas inflictas per Conſtitutiones Apoſtolicas, neque ita ſolutum veniat ſub condemnatione, & taxa expenſarum, quinimo, ut eiſdem, qui ſolverunt, competat repetitio tàm à Judice, quam à Notario ad eorum electionem, abſque eo, quod aliqua conſuetudo in contrarium ullo unquam tempore induci valeat, & quam irritam, caſſam, ac reprobatam eſſe decretum, & declaratum fuit.

In unâ cauſa una tantùm propina exigenda.

Quodque illi Judices tàm Ordinarii, quàm Commiſſarii, quibus per eandem Conſtitutionem Pauli V. vel per ſpeciale indultum conceditur, poſſe exigere ſportulas, ut ſupra, non poſſint in totâ causâ exigere niſi unicam propinam juxta taxam ut ſupra, quamvis plures eſſent perſonæ in causâ, adeò ut ſi victoria ambas, vel plures partes tangat, omnes proportionabiliter, & pro ratâ concurrant ad dictam unicam propinam ſolvendam, neque diviſio ſententiarum, vel punctorum, eorumque reſervatio in hoc quicquam ſuffragari valeat, adeò ut idem Judex in eadem cauſa unicam tantum propinam percipiat.

De Advocatis, & Procuratoribus, aliiſque Cauſidicis, & Negotiorum geſtoribus.

Taxantur ſolvenda pro originalibus.

Ad ſublevandum litigantes ab exceſſivitate expenſarum, quas patiuntur in Curia, pro nunc decretum fuit, quòd originalia informationum tam juris, quam facti, & tam Advocatorum, quam Procuratorum, aliorumque Curialium, & Defenſorum, non debeant excedere ſcutum unum monetæ, etiamſi fuerint plurium foliorum, pro brevioribus vero fiat ſolutio pro quanti importabunt juxta ſtylum.

Advocatorum, Procuratorum &c. ſalaria

Advocati, Procuratores, & Sollicitatores, & quicunque alii Cauſidici, & Defenſores atque Judicialium, vel aulicorum negotiorum geſtores pro eorum honorariis, ſeu ſalariis etiam conventis non habeant actionem in poſterum, niſi pro ſalario, vel mercede ultimi biennii tam citrà, quam ultra montes, quibus elapſis remaneat præſcripta & perempta omnis actio ad agendum, quocunque ordinario, & extraordinario remedio denegato, ſi contigerit per dictos Advocatos, Procuratores, Sollicitatores, & alios, de quibus ſuprà, fieri expenſas in cauſis ab eiſdem patrocinatis, vel negotiis, ut ſupra ab eis geſtis, non poſſint ab eorum Principalibus illa prætendere ultra ſummam ſcutorum quinquaginta, niſi legitimè, & ſincerè citra omnem ſuſpicionem fraudis, & concuſſionis conſtet de recognitione veritatis & debiti in majori ſummâ facta de ordine ſui Principalis.

Expenſæ in cauſis patrocinatis factæ.

De Notariis.

Merces inſtrumentorum.

Ad tollendas controverſias, quæ ſolent occurrere inter partes, & Notarios ſuper mercede Inſtrumentorum Tutelæ, vel Curæ cum Inventario tutelari, & fidejuſſionis præſtatione, ac Inſtrumentorum aditionis hæreditatis etiam cum Inventario ſolemni, & pro rogitu ſuſceptionis Tutelæ, & obligatione fidejuſſoris, aut fidejuſſorum, nec non aditionis hæreditatis, & confectionis Inventarii, decretum & declaratum fuit, quòd Notarii quorumvis Tribunalium non poſſint exigere aliam mercedem, niſi ad formam Statuti Urbis lib. 3. cap. 93.

Taxa Inſtrumenti ſententiæ.

Pro mercede Inſtrumenti ſententiæ Notarii A. C. non poſſint exigere à partibus, niſi ſummam Juliorum quindecim juxtè taxam præſcriptam eiſdem Notariis in reformatione fel. mem. Pauli Quinti, etiamſi in ipſa ſententia fuerit conceſſum mandatum executivum, vel de aſſociando, manutenendo, & immittendo, poſſint tamen Notarii apponere in Inſtrumento, ſi volunt, quòd ſententia deſerviat ad probationem, ſed non ad exequutionem quæ fieri non poſſit, niſi vigore mandati ad partes expediendi, aliàs exequutio ſit nulla.

Seſſionum in examine Teſtiû.

In examine Teſtium cum interrogatoriis, tàm in criminalibus quàm in civilibus in quocunque Tribunali & Curia, quælibet ſeſſio durare debeat ſpatio duarum horarum, verè & effectivè continuando exercitium, nec aliquid amplius, nec ultrà Julios quinque pro qualibet ſeſſione accipiatur ab Interprete, ſub prætextu, quòd examen fiat extra Officium Notarii.

De executione contrà Notarios.

Item pariter mandatum, & decretum eſt, quòd ſi contigerit expediri mandata executiva contra Notarios, illa exequi non poſſit ſuper Protocollis, & aliis ſcripturis, ſub pœnis partibus nullitatis executionis, & Exequutoribus privationis officii, & aliis arbitrio Judicis.

De illis, quæ habentibus privilegiû creandi Notarios, circà illorum requiſita, obſervanda ſunt

Et quoniam magna eſt fides, quæ Notariis præſtatur, ideoque omnis ratio poſtulat, ut illi ſint viri ſufficienti peritia, morum probitate, ac honeſtis natalibus præditi: Hinc proviſum, ac decretum eſt (ſi Sanctiſſimo placuerit) ut omnes habentes privilegia, & facultates creandi Notarios, cujuſcunque ſint ſtatus conditionis & dignitatis, quamvis expreſsâ, & ſpeciali nota digni, & ſivè ſint perſonæ ſingulares, ſivè Collegia, & Univerſitates, firmis remanentibus eorum privilegiis, & facultatibus, eo modo, quo competunt, atque hactenùs competere conſueverunt, non poſſint in Urbe, & diſtrictu dicta privilegia, & facultates exercere, atque Notarios creare, niſi priùs modo, quo infra legitimè eis conſtiterit, quod illi, qui creandi ſunt Notarii, legitimis, honeſtiſque natalibus, boniſque moribus præditi ſint, adeo ut non ſint inquiſiti, neque contumaces, ac etiam in ætate ſaltem annorum viginti quinque conſtituti. Nec non quòd ſaltem per ſex menſes continuos, & non interruptos in Urbe apud aliquem ex Notariis publicis Auditoris Cameræ, vel Rotæ, vel Cameræ Apoſtolicæ, ſeu Vicarii, aut Capitolii verè fuerint verſati pro addiſcenda praxi, & peritia conficiendi Inſtrumenta, dictoque termino ſex menſium completo, cum verò, & effectivo, ac rigoroſo examine tenendo coram Decano, vel alio deputato illius Collegii, qui Notarium creare debet, aut coram Auditore Cameræ, ſeu Camerario cum interventu duorum Procuratorum de Collegio, ac duorum publicorum Notariorum Urbis habentium Officium proprium, dummodo non ſint illi Notarii, apud quos ipſi examinandi verſati ſint, approbati fuerint tanquam idonei, dictaque approbatio debeat ſubſcribi ab iis, qui ut ſupra intervenirunt in examine, atque aliàs actus habeatur pro invalido, perinde, ac ſi geſtus non eſſet, illeque aliàs creatus nullatenus pro Notario habeatur, atque tàm illi, qui Notarios circa iſtam formam creaverint, quàm ipſi creati pœnas incurrant arbitrio Sanctiſſimi, etiam amiſſionis privilegii.

De Curſoribus, & Mandatariis, aliiſque Executoribus, & de citationibus, exequutionibus, & ſubhaſtationibus.

Mandatariis non licet facere citationes & intimationes extrajudiciales.

Exortâ differentiâ inter Curſores Sanctiſſimi ex una, & Mandatarios D. Cardinalis Vicarii, omniumque aliorum Tribunalium, & Curiarum Urbis ex altera partibus, ſuper citationibus, & intimationibus præſertim extrajudicialibus, quæ ſolent fieri pro propoſitionibus cauſarum aliiſque actibus in Tribunalibus Rotæ, Cameræ Apoſtolicæ, & utriuſque Signaturæ, & in Congregationibus Eminentiſſimorum Cardinalium coram Dominis Præfecto Sacri Palatii, Auditore Sanctiſſimi, aliiſque Judicibus extrà propria Tribunalia, & Curias eorumdem Mandatariorum prætendentium ſe illas tanquâ actus extrajudiciales facere, & exequi poſſe: Congregatio

ſupra-

ſupradicta utrâque parte pluries auditâ declaravit, hoc ipſis non licere, ſed etiam quoad iſtas ſervandas eſſe Conſtitutiones Apoſtolicas ſub pœnis in eiſdem Conſtitutionibus contentis, aliiſque arbitrio ejuſdem Congregationis infligendis.

De modo procedendi in proceſſibus contumacialibus tempore Sedis vacantis.

Ad tollendas controverſias quomodo procedendum ſit tempore Sedis vacantis in proceſſibus contumacialibus conficiendis in Curiâ, Congregatio declaravit, procedendum eſſe per edicta publica, non autem per contradictas.

Miniſtri & Officiales locorum nullū executionibus impedimentum præſtent.

Quoniam verò fertur, quod Miniſtri, & Officiales Civitatum, Oppidorum, & locorum in quibus DD. Clerici, & Commiſſarius Cameræ, ac etiam Domini Cardinales, aliique Prælati ratione Epiſcopatuum, vel Abbatiarum, & Commendarum, & Præfectus Sacri Palatii Apoſtolici exercent juriſdictionem temporalem, ac etiam Miniſtri, & Officiales Baronum, & Domicellorum, & aliorum quorumcunque de facto, indebitè quandoque præſtare audent impedimentum, ne in dictis locis, eorumque territoriis exequantur per Curſores, & Mandatarios, alioſque Miniſtros, & Executores Tribunalium Urbis, & alios, quibus demandatum fuerit, citationes, & mandata, aliæque proviſiones Judicum & Tribunalium Romanæ Curiæ, & præſertim Auditoris Cameræ abſque eorum licentiâ, & beneplacito in ſcriptis, ut vulgo dicitur Exequatur; Idcircò declaratum, & decretum fuit, quod tam citationes verbales, & Perſonales, vel domi ſive in manibus domeſticorum, aut per edicta, quàm etiam mandata quæcunque pariter tam in perſonis, quàm in bonis in quibuſcunque cauſis civilibus, & criminalibus liberè poſſint fieri, & exequi abſque alia licentia, beneplacito, vel Exequatur, aut requiſitione Officialium, & Miniſtrorum loci, neque dictos Officiales & Miniſtros etiam ipſoſmet Cardinales, & Prælatos, & Clericos, & Commiſſarium Cameræ, ac Barones, & Domicellos, & alios quoſcunque poſſe in hoc aliquod directum, vel indirectum impedimentum præſtare ſub pœnis contentis in Conſtitutionibus Apoſtolicis contrà uſurpantes juriſdictionem Sedis Apoſtolicæ, vel illam, ejuſque liberum exercitium impedientes, aut Curiæ reſiſtentiam facientes, & inadvertenter, ac indebitè requiſiti de aliquâ licentia, vel beneplacito nullatenus poſſint, nec debeant ſub eiſdem pœnis apponere Exequatur, vel aliàs in ſcriptis apponere manus in ipſis expeditionibus Tribunalium Romanæ Curiæ.

De executione contra perſonas privilegiatas.

In ipſâ verò Urbe quando mandata ſervatis ſervandis relaxata fuerunt contrà perſonas privilegiatas, quæ neglexerint allegare declinatoriam, & petere opportuno tempore remiſſionem cauſæ ad propriū, & particularem Judicem, pariter illa exequi poſſint, nullumque Exequatur peti, vel reſpectivè concedi debeat, ut ita occurratur fraudibus, & inconvenientibus, quæ experientia docuit exinde ſequi, ſibi namque imputent, cur initio, & re integra forum declinare neglexerint.

Subhaſtationes bonorum ſtabilium ubi & qua ratione publicandæ.

In ſubhaſtationibus faciendis de bonis ſtabilibus, vel locis montium aut cenſibus in Urbe, affigantur edicta ad valvas domus Judicis, & in platea Bancorum, & extra Urbem in locis ſolitis per dies quindecim anteà, in quibus exprimatur diſtinctè ſituatio, & qualitas bonorum, & quoad loca montium exprimatur eorum ſpecies, ac etiam an ſint libera, vel vinculata, & quatenus ſint vinculata, explicetur qualitas vinculatorum contentorum in Litteris Patentibus, atque in cenſibus explicetur qualitas debitoris, & fundi cenſiti, ut ita oblatores meliùs informentur, atque ad offerendum alliciantur.

De modo procedendi in diſtractionibus locorum montium & officiorum.

In diſtractionibus judicialibus locorum montium vacabilium, & non vacabilium, ac officiorum vacabilium Romanæ Curiæ non procedatur, niſi prævià intimatione vel interpellatione facienda Procuratori ſeu Exactori fructuum dictorum locorum montium, ſeu officiorum.

De variis Proviſionibus.

Decretum de ſpontaneis Conſtitutionibus & monitoriis in proceſſibus criminalibus.

Ad evitandas controverſias, quæ quotidie oriri ſolent inter Tribunalia Romanæ Curiæ in cauſis criminalibus propter ſpontaneas Conſtitutiones, & monitoria quæ ejus vigore expediuntur in vim L. diffamari C. de ingen. & manum. Congregatio mandavit & decrevit, quòd in poſterum Actor, ſeu querelans non poſſit trahi coram Judice, coram quo fuit facta ſpontanea Conſtitutio, & à quo monitorium obtinuit, quando præcedenter fuit porrecta querela coram alio Judice, & ab eo fuit formatus proceſſus ſufficiens ad citandum, vel præceſſerit citatio ad informandam Curiam.

De non gravetur Exiliaria non concedendo.

Ad expellendos ab Urbe delinquentes, decretum, & mandatum fuit, non licere in poſterum Judicibus, & Superioribus quorumcunque Tribunalium eiſdem condemnatis, & Bannitis concedere ſalvos conductus, vulgò, non gravetur nuncupatos, ſublata eiſdem Judicibus, & Superioribus Tribunalium facultate concedendi eoſdem ſalvos conductus, ſeu non gravetur exiliaria, quando exilium fuerit per ſententiam eiſdem injunctum in pœnam patrati criminis, niſi ad formam Juris ad recolligendum ſarcinulas.

De recuſationibus ex cauſa ſuſpicionis.

Ad tollenda ſubterfugia quibus nonnulli utuntur ad procraſtinandas cauſas civiles, allegando Judices Romanæ Curiæ pro ſuſpectis, Congregatio decrevit, quòd in poſterum non admittatur allegatio ſuſpicionis in cauſis, quibus ab allegante fuit informatum in ſcriptis ſuper meritis, etiamſi nullus adſit actus judicialis inducens conſenſum; Et quod non admittantur niſi duæ recuſationes ex cauſa ſuſpicionis, nec liceat tertiò, & reſpectivè poſt triduum à die petitionis, ſeu productionis jurium recuſare niſi ex juſta cauſa, prout de jure.

De non gravetur ob præſtationem alimentorum.

Quoad non gravetur ob præſtationum alimentorum per debitores obtentum, & in poſterum forſan obtinendum à quibuſvis Judicibus, non afficiat, niſi legitimè citatos, non autem alios.

De taxa alimentorum, pauperibus carceratis præſtandorum & paupertatis probatione.

Et quoad alimenta præſtāda pauperibus carceratis, ſublatâ taxâ uniformi unius Julii uſque adhuc ſervata, ſolvatur arbitrio Sacræ Viſitæ, & Judicum etiam infra, & ſupra dictam ſummam unius Julii, ad meram neceſſitatem naturæ tantùm; Et quoad probationem paupertatis, ubi etiam agitur de minori ſumma ſcutorum quinquaginta, nihilominùs probatio fieri debeat eodem modo, qui præſcribitur in reformatione ultra ſummam ſcutorum quinquaginta, ita tamen, ut nihil pro tali probatione ſolvatur, quodque ad præſcriptum Conſtitutionis Pii V. non ſolvantur per creditores pauperes, minùſque præſtentur doloſis, vel calomnioſis debitoribus, qui contra bonam fidem creditores diu defatigarunt cum injuſtis impedimentis, vel ſubterfugiis.

De taxa congruæ.

Quoad congruam reſervandam Clericis Debitoribus recurrentibus ad beneficium Capit. Odoardus, decretum eſt, ut excedere non debeat ſummam, quæ pro qualitate, & uſu loci reputatur ſufficiens in beneficio, vel patrimonio, ad cujus titulum fit promotio ad ſacros Ordines; Ubi verò agitur de Beneficio reſidentiali, & ſervitorio, adeò ut pro decore, & ſervitio Eccleſiæ potius, quàm perſonæ aliqua major impenſa pro Eccleſiaſticis, & ſacris Veſtibus requiratur, eadem congrua augeri valeat in eo, quo ad dictum effectum neceſſarium reputabitur.

De cautionibus promiſſis in ſocietatibus officiorum.

Quamvis in ſocietatibus officiorum promittantur cautiones, non tamen illarum promiſſio, vel non implementum ſuffragentur ad impediendum lucrum, quod aliàs ſequi deberet, perinde, ac ſi cautiones non fuiſſent promiſſæ.

De cenſibus perpetuis.

In cenſibus perpetuis quocunque tempore impoſitis, & imponendis, ad evitandas fraudes, & ne reddantur redimibiles pro libito creditorum, non præſtatio fidejuſſionis promiſſæ neque directè, neque indirectè cauſare poſſit reſtitutionem ſortis, etiam ad effectum deponendi, niſi agatur de cautione promiſſa in caſu mortis, vel mutationis ſtatus.

De taxa fructuum dotalium.

Fructus dotales per antea taxati per Statutum Urbis ad rationem ſeptem cum dimidio pro centenario à die 3. Junii 1669. ſint, & intelligantur reducti in Urbe ad rationem quatuor, extra verò Urbem in diſtrictu ad rationem quinque, non obſtante Statuto Urbis, vel alio Statuto, ſeu conſuetudine loci, idque procedat in dotibus quocunque tempore conſtitutis, ſeu debitis, & in futurum reſpectivè conſtitu-

endis,

endis,seu debendis,ita tamen,ut creditoribus, quibus ex quacunque conventione etiam juratâ prohibita erat sortis exactio,adhuc liceat eamdem sortem quoad dotes ante diem 3. Junii 1679. constitutas, seu debitas exigere, nisi debitores velint in majori taxa conventionali etiam jurata continuare.

Fructuum societatum officiorum

Fructus societatum officiorum quocunque tempore contractarum,& in futurum contrahendarum non possint à die 3. Junii 1679. & in posterum excedere octo pro centenario.

Et facultatum Cardinalis Camerarii & Præfecti Archiviorum.

Facultates Cardinali Camerario, & Præfecto Archiviorum competentes super sanatione defectus Archiviationis,etiam post acceptatam nullitatem usque ad summam scutorum viginti quinque (si Sanctissimo placuerit)ad occurrendum calumniis, & subterfugiis, quæ ob istam causam practicari solent,extenduntur usque ad summam scutorum mille cum clausulis apponi solitis in sanationum commissionibus Signaturæ Gratiæ.

Ob defectum Archiviationis causæ nec avocandæ nec inhibendæ

Non possint autem à Judicibus coram quibus causæ introductæ sunt,atque productæ,vel repertæ scripturæ, quas prætenditur hoc defectu laborare, avocari, vel inhiberi, ne in eis procedatur,sed talis defectus opponatur coram Judice causæ tanquam nullitas,vel exceptio ad tollendam fidem.

Injungitur I e … sequentium de inhibitionibus & non gravetur, observantia.

Et quoniam ad occurrendum calumniis, & subterfugiis debitorum, & reorum super inhibitionibus, & non gravetur,aliisque cautelis S.M.Urbanus Octavus deputavit particularem Congregationem, à quâ plura prodierunt decreta & provisiones inferius registranda, decretum, & provisum fuit, quòd eadem decreta, & provisiones in aliquibus modificata eo modo, quo proximè infra registrata sunt,servari debeant.

Decreta S. Congreg. super inhibitionibus, & non gravetur per Debitores extortis à San. Mem. Urbano VIII. deputata, ab omnibus, & quibuscunque Tribunalibus, & Judicibus Urbis observanda.

De inhibitionibus Agriculturæ.

Inhibitiones Agriculturæ serentibus hordea,& alia blanda, vel Legumina non concedantur, sed sulummodo unicuique serenti saltem rubra octo tritici quolibet Anno.

Et earum tempore.

Et quoad tempora serventur respectu seminũ à die prima Octobris usque,per totum mensem Novembris Respectu vero messium, à die prima Junii usque ad diem 15.Augusti tantum juxta Decretum alias emanatum tempore fel. rec. Pauli Papæ V.

Quod super bonis agriculturam non concernentibus locum non habet.

Quo verò ad personas debitorum, etiamsi aliunde habeant,unde solvant,suffragentur utroque tempore, videlicet messium, & seminum. Super bonis autem quibuscunque ex Agricultura non provenientibus,vel non inservientibus pro Agricultura, executiones fieri possint quocunque tempore etiam messium, & seminum non obstantibus inhibitionibus.

Notariorum circa inhibitiones officium.

Notarii,per acta quorum conceduntur dictæ inhibitiones, teneantur retinere librum examinũ Testium pro obtinendis inhibitionibus examinandorum, qui Testes debeant esse cogniti Notario,vel saltem duobus Testibus Notario notis; sin minus præstetur juramentum petenti inhibitionem, ac inducenti Testes, quatenus sit præsens: Et rursus teneatur Notarius habere, ac retinere matriculam, in qua describat omnes inhibitiones cum nominibus illorum,quibus conceduntur.

Item Judicum & Assessorum.

Judices, seu Assessores dum inhibitiones prædictas concedunt, teneantur discutere relevantiam probationum, & non admittant probationes irrelevantes, neque quicquam recipiant pro provisione, & subscriptione inhibitionum.

Nec admittant fidas Cōmunitatum nisi prævio examine Testium coram superiore Loci servatâ formâ suprascriptâ facto, & de verbo ad verbũ insertâ societates quoque,venditiones, cōmuniones, admissiones ad participandum,cessiones,declarationes, & recognitiones similiter non admittant nisi causâ cognitâ.

Comminatio pœnalis in supradicta non servantes.

Inhibitiones supradictis omnibus non servatis partibus obtinentibus nullatenus suffragentur, & Notarii qui illas in posterum concedent, ultra damna, & interesse Partium, prout de jure, subjaceant pœnis etiam corporalibus arbitrio Congregationis.

Fidarum solutio quousque suffragetur

Quoad fidas, quibuscunque solventibus fidam grossam, habentibus tamen requisita necessaria, serventur solitæ inhibitiones,omnibus verò aliis fidæ,& inhibitiones non suffragentur,nisi respectu rerum fidam concernentiom.

De inhibitionibus Præsidis Grasciæ.

Non gravetur,& inhibitiones Eminentissimi Camerarii, & Præsidis Grasciæ non suffragentur, nisi quoad personas Lanionum in matricula descriptorum, & res illorum ad Grasciam pertinentes.

Reservata tamen facultate Eminentissimo Domino dictas inhibitiones quandocunque revocandi & moderandi.

Salsamentariis autem, & fructuum, piscium, candelarum,& olei venditoribus,vaccinariis omnibusque aliis similibus non concedantur, & concessæ non suffragentur.

Possit etiam Grasciæ Præses mandare exequi mandata aliorum Judicum contra personas Lanionum & res grasciam concernentes etiam absque citatione, sed abstineat à cognitione meritorum causæ principalis.

Præsidis Annonæ.

Inhibitiones per Eminentissimum Camerarium,& Præsidem Annonæ non concedantur nisi pistoribus, seu furnariis, molitoribus, vel molendinariis, quoad eorum personas,res, & bona ad artem pertinentia.

Præsidis Riparum.

Inhibitiones à Præside Riparum non concedantur, & concessa non suffragentur, nisi occasione rerum ripalium, & contractuum super rebus ripalibus.

Ac pro personis, belluis, barchis, curribus, & aliis instrumentis actu inservientibus corrigio, & conductioni ad Urbem tàm per flumen, quàm per terram.

Ac in illarum concessione serventur superiùs disposita circa inhibitiones Agriculturæ.

Præsidis Carcerum.

Præses Carcerum non concedat inhibitiones & non gravetur, debitoribus nondum carceratis vigore memorialium, nisi in illis adsit specialis ordo Sanctissimi.

Certæ quædam res ab Exequutionibus eximuntur.

Non decernantur,neque fiant ab aliquo Judice exequutiones super belluis inservientibus pro confectione pulveris, & salnitri, vel caldariis, aut aliis instrumentis nisi pro debitis particularibus Appaltus, vel Ministrorum juxtà formam Bannimentorum.

De Inhibitionibus ad favorem textorum Lanæ.

Inhibitiones ad favorem Textorum artis Lanæ in posterum non concedantur,nisi de ordine Eminentissimi.

Ministrorum & Operariorum Fabricæ Principis Apostolorum.

Inhibitiones Venerabilis Fabricæ Principis Apostolorum Procuratoribus, Notario, Ministris, Operariis, & quibuscunque aliis in posterum non concedantur, & hucusque concessæ nullo modo suffragentur, nisi pro rebus eandem Fabricam concernentibus.

Qualnam Inhibitiones S. Joan Lateran. S. Petri & S. Mariæ Maj. Archipresbyteri cōcedere possint.

Eminentissimi Cardinales Archipresbyteri Sancti Joannis Lateranensis, Sancti Petri, & Sanctæ Mariæ Majoris non concedant inhibitiones generales, seu particulares, tantummodo citata Parte, & juxta terminos privilegiorum Apostolicorum dumtaxat, & alias concessæ non serventer, & liberè eis non obstantibus fiat executio.

Quinam extra Ecclesiæ interesse supradictis privilegiis non gaudeant.

Emphyteutæ,Inquilini,Coloni,Affictuarii,& Conductores non gaudeant privilegiis supradictis, nisi quando agitur de interesse Ecclesiæ, & Ecclesia est in causa.

Inhibitiones Locorum Piorũ quando concedendæ.

Inhibitiones Hospitalis Sancti Sixti Neophytorum, & Catechumenorum, Annunciatæ Sancti Marcelli, Orphanorum Sanctissimæ Trinitatis, Sancti Hieronymi Charitatis, & quorumcunque Locorum Piorum, etiam sub protectione Eminentissimorum Cardinalium non dentur, nisi parte citata, & quando agitur de rebus, vel interesse dictorum Locorum Piorum, & ad favorem Ministrorum actu, & mercede illis inservientium.

Eximuntur ab exequutione Bona à Conductore in ædes invecta.

Ad instantiam Locatorum ædium ne fiat aliqua exequutio super bonis à conductore invectis.

Bona filii in domo communi existentia.

Ad instantiam Patris ne fiat exequutio pro debitis filii super bonis in domo communi habitata existentibus. Item ne fiat super pallio, quod filius gestat.

Domus propria vel conducta.

Ad instantiam Domini Domus,vel Conductoris ne fiat exequutio in Domo sua, vel ab eo conducta pro debito cujusvis personæ etiam cohabitantis.

Vigore Testium examinatorum, quibus in actis

quis

quis probaverit talia bona esse instantis, ad impediendas executiones cujusvis alterius.

De Exequutionibus contra filium familias.

Ad instantiam filii familias ad impediendas exequutiones contra eum relaxatas, vel relaxandas sub prætextu statuti annullantis contractus filiorum familias.

Eximuntur Bona in Domo à viro conjunctim cum Uxore habitati existentia.

Ad instantiam viri, ne fiat exequutio super bonis in Domo per eum conjunctim cum uxore habitatâ existen. vigore mandatorum contra uxorem relaxatorum.

Vigore statuti pro mulieribus obligatis absque decreto, & solemnitatibus.

De Inhibitione Dotali.

Inhibitio Dotalis propter hypothecam Uxoris in bonis viri, nisi expresso Notario, die, & anno, quo Instrumenrum Dotis fuit rogatum.

Eximitur res vendita pro debito emptoris.

Ad instantiam venditoris vigore reservationis domini super re vendita, ne in ea fiat exequutio pro debito emptoris, aut alio quopiam.

Res commodata pro debito Commodatoris.

Ad instantiam Commodantis, ne fiat exequutio super recommodata pro debito Commodatarii.

Vigore captæ possessionis de Judicis mandatione nealter audeat ejusdem rei possessionem capere, nisi citato eo, qui fuit à Judice vel immissus, vel manutentus, vel ex quacunque causa associatus.

De suspicione fugæ.

Adversus mandata suspicionis fugæ, nisi parte citata petens inhibitionem probaverit se possidere in Urbe, vel districtu bona stabilia, vel mobilia quæ de facili emoveri non possunt, vel saltem dederit cautionem de non discedendo donec parte citata probaverit se possidere, ut supra.

Adversus mandata suspicionis fugæ stante cautione in actis præstita de stando jure, nisi tantum pro summa contenta in cautione, & adversus creditorem nominatum.

De Non gravetur gratioso.

Non gravetur gratiosum, vel ad effectum concordandi, vel aliquando iterum audiendi, vel aliis de causis, nisi semel tantum, & pro quinque diebus ad summum.

De non concedendis Inhibitionibus generalibus.

Inhibitiones generales quibuscunque personis etiam privilegiatis, per quoscunque Judices in posterum non dentur, sed tantum speciales vigore reassumptionum, & appellationum in forma.

Contra supradicta Decreta concessæ nullæ sunt.

Cæterum inhibitiones datæ contra formam præsentium Decretorum non afficiant, & illis non obstantibus facta executio valeat.

Præfecto reservatur facultas qualscumque Inhibitiones revocandi, & moderandi.

Reservatâ, & semper remanente Eminentissimo Præfecto facultate, & auctoritate omnes, & singulas supradictas, & quascunque alias inhibitiones, & non gravetur, à quocunque Judice, & ex quacunque causa, & capite, tàm in præsentibus expressis, quàm non expressis pro ejus arbitrio, & libito voluntatis revocandi, & moderandi, & illis non obstantibus quæcunque exequatur, seu executiones sibi bene visas concedendi.

Pœnasque pro arbitrio contravenientibus infligendi.

Nec non omnes & quoscunque Judices, Notarios, & Executores, ac alias quasvis personas suprascripta Decreta non observantes, vel illis quomodolibet, & qualitercunque directè, vel indirectè sub quovis prætextu, vel quæsito colore contravenientes & contrafacientes corrigendi, mulctandi, ac quibusvis pœnis, etiam corporalibus ejus arbitrio infligendis, & moderandis manu regia plectendi, & puniendi.

§. 3. Porro cum ex relatione nuper nobis facta, nonnulla ex hujusmodi Decretis ejusdem Nostri status Ecclesiastici Italiæ felici regimini, ejusdemque etiam quoad temporalia subditorum commodis conferre compertum habuerimus, ad eundem statum sequentia ampliare, & extendere decrevimus, prout ampliamus & extendimus, nimirum.

Quædam ex prædictis Decretis ampliata.

Primò, Decretum super libertate exequutionum, & citationum, contentum sub titulo de Cursoribus, & Mandatariis, aliisque Exequutoribus.

Secundò, Decreta relata sub titulo de Advocatis, & Procuratoribus.

Tertiò, Decretum sub titulo de Notariis super forma creandi Notarios cum declaratione: Quod ea, quæ circa praxim, & examen in Urbe inibi statuuntur in Legationibus Bononiæ, Ferrariæ, Aemiliæ, seu Romandiolæ, & Urbini, ac etiam in Provincia, seu Gubernio Marchiæ, seu Maceratæ, expleantur in ipsa Civitate Metropoli, seu Residentiali Cardinalis Legati, & Gubernatoris respectivè, ibique habeatur examen coram ipso Legato vel Gubernatore, seu alio per eum deputando, & coram duobus probatis Curialibus, totidemque probatis Notariis ab eodem Legato, vel Gubernatore pariter deputandis, adeo ut in reliquis eadem forma servetur.

Addita restrictio Decretis quibusdam sub tit. De variis provisionibus.

Quartò, Decreta contenta sub titulo de variis provisionibus. Ita tamen respectu, ut fructus Dotales, quinque; fructus vero Societatum Officiorum novem pro centenario in dicto nostro statu ex nunc in posterum non possint excedere.

Præinserta Decreta Apostolica Auctoritate confirmantur.

§. 4. Nunc vero omnia, & singula Decreta præinserta, tali tantaque maturitate digesta, ac sicut præmittitur immutata, declarata, & aucta, nec non à Nobis extensa, & ampliata, nullatenus attento eorundem decretorum aliàs oretenus approbatorum, jussuque Nostro publicatorum, ut præfertur, ac etiam impressorum aliqualiter diverso tenore, perpetuò, inviolabiliterque observari, & Constitutionis Nostræ munimine roborare volentes: Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta decreta, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, necnon illis inviolabilis, & irrefragibilis Apostolitæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus; quinimo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, omnia, & singula in supradictis Decretis contenta de novo statuimus, & ordinamus, & tam illa, quam præfatam Pauli Prædecessoris in iis, quæ præmissis non adversantur, Constitutionem ab omnibus, & quibuscunque, etiam speciali, & individuâ notâ dignis, eodem modo, quo in memorata Pauli Prædecessoris Constitutione cavetur, cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, nec non sub pœnis, quæ in eadem Constitutione, & in præmissis Decretis continentur, cæterisque nostro, vel Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio injungendis, exactissimè perpetuòque servari volumus, sancimus, & mandamus.

Et in eis contenta de novo statuuntur.

Anullantur omnia contra eorum tenorem admissa.

§. 6. Decernentes omnia, quæ contra hujusmodi Constitutionis, omniumque, & singulorum in ea contentorum formam, & tenorem decreta, acta, vel quocunque modo, vel tempore gesta fuerint, nulla, invalida, & extorta, nulliusque roboris, efficaciæ, vel momenti fore, & censeri; neminique propterea ullatenus suffragari posse, vel debere, & ita per quoscunque Judices, tàm ordinarios, quàm legatos quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane quidquid secus super omnibus & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

§. 7. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, nec non legibus, etiam Imperialibus, & Municipalibus, ac dictæ Urbis, & Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Locorum, ac Basilicarum, aliarumque Ecclesiarum, Tribunalium, Collegiorum, Monasteriorum, Societatum, Congregationum, Institutorum, Confraternitatum, Hospitalium, & Locorum Piorum quorumcumque, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmi-

tate roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, uſibus, ſtylis, etiam inveteratis, & conſuetudinibus, quantumvis immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apoſtolicis ſub quibuſcunque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcunque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret; illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter, ac exactiſſimè, & accuratiſſimè expreſſis, inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpectivè habentes: illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, expreſſe, pleniſſimè, & ampliſſimè derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi præfatis perſonis, vel quibuſvis aliis, communiter vel diviſim, ab eadem ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Litteras Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo, ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Præſentium poſt publicationem obligatio.

§. 8. Volumus autem quod præſentes, poſtquam valvis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, nec non in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & ſingulos, tàm in Romana Curia, quàm extrà eam exiſtentes, quorum intereſt, vel intereſſe poterit, perindè obligent, & arctent, ac ſi unicuique eorum perſonaliter, & nominatim intimatæ fuiſſent; quòdque illarum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra ubique locorum adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtrarum Confirmationis, approbationis, reformationis, ſtatuti, Decreti, ordinationis, mandati, extenſionis, ampliationis, voluntatis, derogationis, & irritationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

D. 28. Junii 1689. P. A. decimo tertio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo octuageſimo nono: Quarto Kalend. Julii Pontificatus noſtri Anno Tertiodecimo.

F. Datarius,

J. F. ALBANUS.

Viſa de Curia J. Sacripanter.

Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

ALEXANDER OCTAVUS, PONTIFEX CCXLV.

ANNO DOMINI MDCLXXXIX.

ALEXANDER OCTAVUS, Venetus, Petrus Vitus antea dictus Marci Ottoboni Magni Cancellarii Filius: S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Salvatoris in Lauro, poſtea S. Marci, ac demum Epiſcopi Tuſculani. Romæ die 6. Octobris an. 1680. ſummus Pontifex renunciatus, Coronatus die 6. ejuſdem menſis. Creavit Cardinales 14. Obiit die 1. Februarii 1691. ſepultuſque fuit in Baſilica Vaticana. Vacavit Sedes menſis quinque, dies duodecim.

Excommunicatio Anniverſaria in die Commemorationis Cœnæ Dominicæ.

ALEXANDER EPISCOPUS, I.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Unitas fidei Chriſtianæ. Excommunicationis anniverſariæ motivum.

PAſtoralis Romani Pontificis vigilantia, & ſollicitudo, cum in omni Chriſtianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro ſui muneris officio aſſiduè verſatur, tum potiſſimum in Catholicæ fidei, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conſervanda maximè elucet, Nimirum ut fideles Chriſti non ſint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, ſed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei in virum perfectum, neque ſe in hujus vitæ ſocietate & communione lædant, aut inter ſe alter alteri offeoſionem præbeant: ſed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra, ſub Chriſto capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatiſſ. Petri ſucceſſore, à quo totius Eccleſiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita divinâ gratiâ adjutrice, ſic præſentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas ſane cauſas Rom. Pontifices Prædeceſſores noſtri, hodierna die, quæ anniverſariâ Dominicæ Cœnæ commemoratione ſolemnis eſt, ſpiritualem Eccleſiaſticæ diſciplinæ gladium, & ſalutaria juſtitiæ arma per Miniſterium ſummi Apoſtolatus ad Dei gloriam, & animarum ſalutem ſolemniter exercere conſueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius eſt, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem & juſtitiam, Deo auctore tueri, vetuſtum & ſolemnem hunc morem ſequentes.

Excommunicantur hæretici & hæreticorum fautores.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, quoſcumque Huſſitas, Wuicleſiſtas, Lutheranos, Zuinglianos, Calviniſtas, Hugenottos, Anabaptiſtas, Antitrinitarios, & à Chriſtiana Fide Apoſtatas, ac omnes, & ſingulos alios Hæreticos, quocunque nomine cenſeantur, & cujuſcunque ſectæ exiſtant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defenſores, ac eorundem libros hæreſim continentes, vel de Religione tractantes ſine auctoritate noſtra, & Sedis Apoſt. ſcienter legentes, aut retinentes, imprimentes, ſeu quomodolibet defendentes ex quavis cauſa publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, nec non ſchiſmaticos, & eos, qui ſe à noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis obedientia pertinaciter ſubtrahunt, vel recedunt.

A Romani Pontificis mandatis ad Concilium univerſale appellantes.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos, cujuſcunque ſtatus, gradus, ſeu conditionis fuerint; Univerſitates verò, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncu-

pentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: nec non eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Piratæ & Latrones maritimi qui mare sanctitatis suæ infestant.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare Nostrum, præcipuè Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum faotores, receptores & defensores.

Surripientes bona Christianorum per naufragium amissa.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibos, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in littore inventa, cujoscunque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuscunque maris Regionibus, & littoribus, surripuerint; ita ut nec ob quodcunque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcunque prætextum excusari possint.

Sine jure gabellas imponentes vel augentes.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis oova Pedagia, seu Gabellas, prætetquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis impoount, vel augenc, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Litterarum aut signationum Apostolicarum falsarii.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios Litterarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac supplicationum gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerenres vices eorum, aut de mandato ejusdem Rom. Pontificis signatarum, nec non falsò publicantes Litteras Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes ad Religionis Christianæ hostes equos, arma &c. vel eos in Christianorum damnum de aliqua re certos facientes.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos: vel Hæreticos per nostras sive hujus Sanctæ Sedis sententias expressè, & nominatim declaratos deferunt seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, cannabem, funes, tam ex ipso cannabe, quam alia quacunq; materia & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnanc, nec non alios, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, nec non Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunc, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Noo obstantibus quibuscumque privilegiis quibusvis personis, Principibus, Reipublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem facientibus.

Impedientes eos qui victualia Romanæ Curiæ adducunt.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Rom. Curiæ necessaria addncunt, ac etiam eos, qui ne ad Rom. Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunc, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cujuscunque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Interficientes vel infestantes eos qui à S. Sede discedunt, ad eam veniunt, vel in ea morantur.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadam, suâ, vel aliorum operâ interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, nec non alios omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam à Nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temere vendicantes, simila contra morantes in eadem curia, audent perpetrare.

Infestantes Romipetas, vel causâ devotionis Peregrinos.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrioos ad Urbem causâ devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentea, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Infestantes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, &c.

§. 11. Item excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos vel Nuncios, auc eos à suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes; Nec non ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Infestantes eos qui super causis ad Curiam Romanam recurrunt, vel negotiorum gestores, qui easdem causas patrocinantur.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamos omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascunque, vel seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, Advocatos, Procuratores, & Agences, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hojusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunc, bonis spoliant, seu qui per alios directè, vel indirectè, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Impedientes Executionem quarumvis literarum à Curia Romana emanatarum.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tàm Ecclesiasticos, quàm Seculares cujuscunque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem à gravamine, vel futurâ executione Litterarum Apostolicarum etiam in formâ Brevis, tàm gratiam, quàm justitiam concernentium: Nec non citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum executorialium, & aliorum Decretorum à Nobis, & à Sede prædictâ, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii Nostri, & Cam. Apost. Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, auc aliàs, ad Curias Seculares, & Laicam potestatem recurrunc, & ab eâ instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac Litteras, citationes, iohibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi Litterarum, & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere, auc confecta, parti, cujus interest, tradere debeanc, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & subexequutores Litterarum, citationum, monitorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & cōminantur per se, vel alios, publicè vel occultè, quive aliàs quibuscunque personis, in genere, vel in specie ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis vel Litteris impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aot recursum habeant, seu gratiss ipsas, vel Litteras à dictâ Sede impetrent seu impetratis utaotur, directè, vel indirectè prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præsumunc.

Interponentes se in causis spiritualibus, earumque cursum quomodolibet inhibentes.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunque, qui per se, vel alios, auctoritate propriâ, ac de facto, quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & Litterarum Apostolicarum

licarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis Nostris aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias Litteras, in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eis, contrà quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolvi, per Statutum, vel aliàs, compellunt, ad exequutionem Litterarum Apostolicarum, seu exequutorialium processuum, ac Decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolicâ legitimè prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vice Cancellarii, Consiliarii ordinarii, vel extraordinarii, quorumcunque Principum Secularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel aliâ quâcunque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Avocantes personas Ecclesiasticas ad suum Tribunal vel facientes Statuta S. Sedis & Ecclesiarum juribus contraria.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcunque, personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quarumcunque coràm se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quovis quæsito colore: Nec non qui Statuta, Ordinationes, Constitutiones pragmaticas, seu quævis alia Decreta in genere, vel in specie, ex quâvis causâ, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, undè libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut aliàs quovis modo restringitur, seu Nostris, & dictæ Sedis, ac quorumcunque Ecclesiarum juribus quomodolibet, directè vel indirectè, tacitè vel expressè præjudicatur.

Molestantes proptereà quavis ratione Judices Ecclesiasticos, vel ab eis ad curias seculares recurrentes.

§. 16. Nec non qui Archiepiscopos, Episcopos aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscunque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hâc de causâ directè, vel indirectè carcerando vel molestando eorum Agentes, Procuratores, familiares, nec non consanguineos, & affines, aut alios impediunt, quo minùs suâ jurisdictione Ecclesiasticâ contrà quoscunque utantur, secundùm quod Canones, & Sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini statuunt; ac etiam eos qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcunque sententias, & Decreta, aut alias fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias curias seculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia, ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contrà illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Redituum Ecclesiasticorum usurpatores.

§. 17. Quivè jurisdictiones, seu fructus, reditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascunque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quâvis occasione, vel causâ, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressâ licentiâ sequestrant.

Iisque diversa onera sine speciali Romani Pontificis licentia imponentes.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, reditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Rom. Pont. speciali, & expressâ licentiâ imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita etiam a sponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Nec non qui per se, vel alios directè vel indirectè prædicta facere, exequi, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, Ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicunque etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quâvis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes Decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi novissimè celebrato, quàm aliis Conciliis generalibus edita, cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Magistratus se interponentes in causis criminalibus contrà Personas Ecclesiasticas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Exequutores, Subexequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contrà personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specificâ, & expressâ hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentià, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illâ perperàm abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Terras & loca ad Romanam Ecclesiam pertinentia infestantes, vel jurisdictionem Ecclesiæ in illis usurpantes.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios, directè vel indirectè, sub quocunque titulo vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint, in totum, vel in partem Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citrà Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen. Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque Nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Sudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediate subjecta, nec non supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt: nec non adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Præsentes processus usque ad aliorum similium emanationem duraturi.

Volentes præsentes Nostros processus, ac omnia, & quæcunque in his Litteris contenta, quousque alii hujusmodi processus à Nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omninò sortiri.

Absolutio reservata.

§. 21. Cætarùm à prædictis sententiis nullus per alium quàm per Rom. Pont. nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstitâ, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscunque personis Ecclesiasticis Secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militarum Regularibus, etiam Episcopali, vel aliâ majori dignitate prædictis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, nec non Laicis, etiam Imperiali, Regali, & aliâ mundanâ excellentiâ fulgentibus, per Nos, & dictam

Sedem,

Sedem, ac cujusvis Concilii Decreta, verbo, Litteris, aut aliâ quâcunque scripturâ in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum. Quod si fortè aliqui contrà tenorem prædictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere, de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententiâ innodamus, graviùs contrà eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

Sub poenâ excommunicationis sententiæ.

§. 22. Declarantes, ac protestantes, quamcunque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos, sub præsentibus comprehensos, nisi priùs à præmissis cum vero proposito ulteriùs similia non committendi destiterint; ac quoad eos, qui contrà Ecclesiasticam Libertatem, ut præfertur, Statuta fecerint, nisi priùs Statuta, Ordinationes, Constitutiones, Pragmaticas, & Decreta hujusmodi publicè revocaverint, & ex Archiviis, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam Nostram, vel Successorum Nostrorum quantocunque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscunque juris Sedis Apost. ac S.R.E. undecunque, & quandocunque quæsitis, vel quærendis nullatenùs præjudicari posse, aut debere.

S. Sedis absolutio ante restitutionem & revocationem nemini suffragetur.

§. 23. Non obstantibus privilegiis, Indulgentiis indultis, & Litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, illis vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscunq; ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ, etiamsi, ut præfertur Pontificali, Imperiali, Regali seu quâvis ecclesiasticâ, & mundanâ præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis, à prædicta Sede, ex quavis causâ, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatariarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quòd excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per Litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, nec non consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcunque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contrà hos Nostros processus, ac sententias, quò minùs includantur in eis, se juvare valeant vel tueri. Quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitùs tollimus, & omninò revocamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Derogatio contrariis.

§. 24. Ut verò præsentes Nostri processus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, Basilicæ S. Jo. Lateran. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut il, quos processus hujusmodi concernunt, quòd ad ipsos non pervenerint, aut quòd ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tàm patenter omnibus publicatur. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes Litteræ, ac omnia, & singula in eis contenta eò fiant notiora, quò in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis, ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios præsentes Litteras, postquàm eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad Divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christi fidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Præsentes & nunc & posthac quotannis solenniter publicandæ.

§. 25. Cæterùm Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, nec non Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri Seculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quâvis auctoritate deputati, transsumptum præsentium Litterarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Personæ Ecclesiasticæ præsentium transsumptum penes se habeant.

Volentes earumdem præsentium transsumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eandem prorsus fidem in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si, essent exhibitæ, vel ostensæ.

Transsumptorum fides.

§. 27. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo octuagesimo nono decimo Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri anno primo.

Sanctio pœnalis.

D. 23. Martii 1689. P. A. primo.

II.

Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ SS. D. N. ALEXANDRI PAPÆ VIII. Editæ Anno 1689.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Alexander Divinâ Providentiâ Papa VIII. suorum Prædecessorum vestigiis inhærendo, normam, & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suæ Assumptionis ad summi Apostolatus apicem, videlicet, die septimâ mensis Octobris anno ab Incarnatione Domini Millesimo Sexcentesimo octogesimo nono, Reservationes, Constitutiones, & Regulas infrascriptas fecit, quas etiam ex tunc, licet nondùm publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit, ac quas Nos Alderanus Episcopus Hostiensis Cardinalis Cybo de mandato Sanctitatis Suæ die decimâ octavâ ejusdem mensis in Cancellariâ Apostolicâ publicari fecimus.

Reservationes Generales & Speciales.

I. In primis fecit easdem Reservationes, quæ in Constitutione fel. rec. Benedicti PP. XII. quæ incipit, Ad regimen, continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamsi Officiales in eadem Constitutione expressi Apostolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum esse desierint, quoad Beneficia, quæ tempore quo Officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominus Beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione Officiorum suorum hujusmodi ejusdem Sedis Notarii erant, etiam dimissis ipsis Officiis, & quandocunque assecuti fuerint, sub hujusmodi Reservationibus comprehendi. Ac reservavit Beneficia, quæ per Constitutionem piæ mem. Joannis PP. XXII. Quæ incipit, Execrabilis, vacant, vel vacare contigerit. Quam Constitutionem, & Reservationem S. S. tàm ad Beneficia obtenta, quàm alia quæcunque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores contrà Concilii Tridentini Decreta disposuerunt, & disponent in futurum extendit, & ampliavit, & ea etiam Beneficia omnia dispositioni suæ reservavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores contrà ejusdem Concilii Decretorum formam dispositum fuerit. Decernens irritum. &c.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatuum, vacaturorum Beneficiorum.

II. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primatiales, Archiepiscopales, Episcopales, nec oon omnia Monasteria Virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, nunc quomodocunque vacantia, & imposterùm vacatura. Et voluit, quod excessus hujusmodi io Litteris exprimatur. Ac etiam reservavit Dignitates, & Beneficia omnia ad collationem, præsentationem, electionem, & quamcunque aliam dispositionem Patriarcharum, Primarum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nec non Abbatum, ac aliorum quorumcunqoe Collatorum, & Collatricium Secularium, & Regularium quomodolibet (non tamen ad Collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionem pertinentia) quæ post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum Dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel aliàs quomodocunque vacaverint, usque ad provisionem Successorum ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel Dignitates Apostolicâ auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem Successoribus pacificam illorum possessionem quomodolibet vacaverint, & vacabunt in futurum, Decernens irritum. &c.

Extensio Reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

III. Item, si qui de Beneficiis Ecclesiasticis præsertim curam animarum habentibus, seu aliàs personalem residentiam requirentibus, dùm pro tempore vacaor, Apostolicâ auctoritate provisi, seu providendi, ante illorum assecutionem, alia cum eisdem incompatibilia Beneficia Ecclesiastica, per eos tunc obtenta in fraudem reservationis suæ, resignarent, seu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quòd si imposterum quibusvis personis de aliquibus Beneficiis Ecclesiasticis, tunc vacantibus, seu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate providendos intrà vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorumdem Beneficiorum tempora quæcunque alia cum illis incompatibilia Beneficia Ecclesiastica Secularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hospitalium Regularia per eos tunc obtenta, nullâ speciali, & expressâ de eisdem in provisionibus prædictis factâ mentione, simpliciter, vel causâ permutationis, ac aliàs quomodolibet, sivè in Sanctitatis suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, sivè Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcunque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes, & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de Beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ, cum indè sequutis quibuscunque, cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur, sed beneficia, & jura, ut præfertur, resignata, dimissa, & cessa eo ipso vaceot; ac sub Reservatione prædictâ, quam Sanctitas Sua, etiam quoad hoc extendit, & ampliavit comprehensa censeatur. Ita quòd de illis per alium, quàm per eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem nullatenus disponi possit, in omnibus, & per omnia perinde, ac si per pacificam assecutionem Beneficiorum aliorum hujusmodi verè, ac realiter vacavissent. Ac ulterius voluit, Beneficium de quo resignans fuerit auctoritate Apostolicâ provisus, ac per cujus assequutionem Beneficia vacare debeant, ut priùs vacare, perinde, ac si collatio favore resignaotis facta non fuisset, salvis tamen quibuscunque juribus competentibus alteri parti, ad cujus favorem facta esset resignatio, etiam ex causâ permutatioois, summariè, simpliciter, & appellatione remotâ exercendis. Decernens irritum &c. attentari.

Reservatio Dignitatum, nec non suorum, & S. R. E. Cardinalium familiarium, beneficiorum.

IV. Item reservavit generaliter dispositioni suæ omnes Dignitates majores post Pontificales, in Cathedralibus etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, nec non valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes principales in Collegiatis Ecclesiis. Reservavit etiam Prioratus, Præposituras Præpositatus, ac alias Dignitates Conventuales, & Præceptorias generales Ordinum quorumcunque (sed non Militiarum) ac quæcunque Beneficia, quæ sui, etiam dùm Cardinalatus fungebatur honore existentes, ac S. R. E. viventium nunc, & qui erunt pro tempore Cardinalium familiares continui commensales obtinent, & in posterum obtinebuot, eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ jus eis competit, aut competierit, etiamsi ab ipsâ familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel aliàs recesserint. Declarans Dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificales non majores existuot, & quæ ex Apostolicæ Sedis Indulgentiâ, vel ordinariâ auctoritate aut consuetudine præscripta, vel aliàs quovis modo in quibuscunque Collegiatis Ecclesiis principalem præeminentiam habere noscuntur, sub Reservatione prædictâ comprehendi debere. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

V. Item reservavit generaliter omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcunque Collectorum, & Unicorum io quâcunque Civitate, vel Diœcesi, qui suo tempore Officia exercuerint, Subcollectorum fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet Beneficia dumtaxat, quæ durante eorum Officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ jus eis competebat. Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Curialium dùm Curia transfertur.

VI. Item reservavit omnia & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcunque Curialium, quos, dùm Curia Romana de loco ad locum transfertur eam sequendo, decedere contigerit in quovis loco, quantumcunque etiam à dictâ Curiâ remoto. Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

VII. Item reservavit generaliter idem D. N. PP. dispositioni suæ omnia Beneficia Cubiculariorum, etiam honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum, declarans io Prædecessorum suorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & Regulis reservatoriis Beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios honoris nuncuparos, etiam à die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, ac comprehensos fuisse, & esse. Irritum &c, attentari decernens.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum S. Joannis Lateranen. & S. Petri, ac Beata Maria Majoris de Urbe, & Beneficiorum titulorum Cardinalium à Curiâ absentium.

VIII. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscunque Canonicatus, & Præbendas, ac Dignitates, Personarus, & Officia in S. Jo. Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac Beatæ Mariæ Majoria de Urbe Ecclesiis, nec non ad collationem, provisionem, & præsentatiooem, seu quamvis aliam dispositionem S.R.E. Cardioalium à Romanâ Curiâ absentium, ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titulorum, & Diaconiarum spectantia, quamdiu absentia hujusmodi duraverit, Canonicatus

nicatus & Præbendas, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, cæteraque Beneficia Ecclesiastica cum curâ, & sine curâ vacantia, ac in anteà vacatura, tàm in eadem Urbe, quàm in Ecclesiis, Civitatibus, ac Diœcesibus dictorum Episcopatuum consistentia, ac decrevit irritum &c.

Reservatio mensium Apostolicorum & Alternativa pro Episcopis residentibus.

IX. Item cupiens SS. D. N. PP. pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia Beneficia Ecclesiastica cum curâ, & sine curâ secularia, & quorumvis Ordinum regularia qualitercunque qualificata, & ubicunque existentia, in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, Novembris mensibus, usqua ad suæ voluntatis beneplacitum extrà Romanam Curiam aliàs quàm per resignationem quocunque modo vacatura, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcunque Collatorum, & Collatricum Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub Concordatis inter Sedem Apostolicam, & quoscunque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant acceptatis, & observatis, quæ lædera non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia, dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis Beneficiis tunc vacantibus, etiam motu proprio fient, de mense, in quo vacaverint dispositivè mentionem fieri; alioquin gratias nullas esse. Ac consuetudines etiam immemorabiles, optandi majores, & pinguiores Præbendas, nec non privilegia etiam in limine erectionis concessa, & indulta Apostolica circà ea, ac etiam disponendi de hujusmodi Beneficiis, aut quod illa sub hujusmodi reservationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissimè extendi voluit, quibusvis personis, & Collegiis, cujuscunque Dignitatis, status, gradus, Ordinis, & conditionis existentibus, quomodolibet concessa, adversus Reservationem hujusmodi minimè suffragari; Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta ipsis quamdiu apud Ecclesias, aut Diœceses suas verè, & personaliter resederint, dumtaxat de omnibus, & quibuscunque Beneficiis Ecclesiasticis cum curâ secularibus, & regularibus (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut aliàs pertinentibus) quæ in anteà in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris extrà curam ipsam vacare contigerit (dummodo aliàs dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fuerint) liberè disponendi facultatem tempore sui Pontificatus tantùm duraturam concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut aliâ dispositione Beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris vacaturorum (quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit) seu etiàm aliorum, dispositioni suæ & dictæ Sedis aliàs quomodolibet reservatorum, vel affectorum sese intromiserint, aut quo minus provisiones & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquomodo præstiterint, usu, & Beneficio prædictæ facultatis eo ipso privati existant, ac collationes, & aliæ dispositiones de Beneficiis illius prætextu deinceps faciendæ nullius sint roboris, vel momenti. Illi verò qui gratiam alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes Litteras manu propriâ subscriptas, suoque sigillo munitas & in suâ quisque Civitate, vel Diœcesi datas declarare, & Litteras ipsas hoc ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, ac in libro ad id deputato registratis, tunc demùm, & non anteà, uti incipiant gratiâ supradictâ. Insuper declaravit, quòd si idem Episcopus pluribus Ecclesiis quomodocunque unitis ex Apostolicâ concessiona, & dispensatione quomodocunque præsit, tenetur hujusmodi alternativæ gratiam, quatenus eâ potiri velit, utriusque Ecclesiæ nomine explicitè acceptare, aliàs illi non suffragetur. Et post factam acceptationem, & admissionem in Datario neutri parti liceat nisi concordi consensu ab eâ recedere. Declarans prætereà exceptionem positam in Regulâ favore S.R.E. Cardinalium, & indultum conferendi Beneficia reservata concessum Cardinali Episcopo, non suffragari Capitulo ratione communionis, & consortii juxtà declarationem fel. recor. Urbini PP. VIII, Prædecessoris sui editam die decimâ Septembris anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, quam Sanctitas Sua in omnibus, & per omnia approbat. Decernens sic in præmissis omnibus per quoscunque &c. judicari debere ac irritum &c.

De Litteris in formâ, Rationi congruit expediendis.

X. Item voluit idem D. N. Papa quòd, concessa per fel. rec. Innocentium Undecimum Prædecessorum suum, & de ejus mandato expediantur in formâ, Rationi congruit, &c. sub die Coronationis suæ, ut moris est, & idem quoad concessa per piæ memoriæ Clem. X. etiam Prædecessorem suum ad sex menses dumtaxat ab ipso die Coronationis incipiendo, observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & Beneficiorum per Prædecessores reservatorum.

XI. Item declaravit omnium & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui, ordinationi, & dispositioni eorum, nec non omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores etiam prædictæ dispositioni cum interpositione Decreti reservaverant (quæ quidem Ecclesiæ, Monasteria, nec non sic reservata Beneficia tempore obitus eorundem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi, si commendata, vel eis Administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remansisse, & remanere per hujusmodi Reservationem, & Decretum affecta, nullumque de illis præter Romanum Pontificem se intromittere, vel disponere potuisse, sivè posse, quoquo modo. Decernens irritum, & inane, si secùs super illis attentatum forsan erat tunc, vel imposterum contingeret attentari.

Revalidatio Litterarum Prædecessoris gratiæ, & Justitiæ infrà annum concessarum.

XII. Item prædictus D. N. omnes, & singulas ab Innocentio XI. Romano Pontifice Prædecessore suo infra annum ante diem ejus obitus concessas gratiæ vel justitiæ Litteras temporibus debitis earum Executoribus, seu Judicibus non præsentatas omninò revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet anteà fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenariè restituit, ac decrevit per Executores, seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere juxtà illarum formam.

Revocatio Unionum.

XIII. Item rationalibus fusdcotibus causis ipse D. N. omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, applicationes, & dismembrationes, etiam perperuas, de quibusvis Cathedralibus, nec non aliis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis, eorumve domibus, prædiis, & locis per cessum, vel decessum, aut sliam quamvis dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint, invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Mensis etiam Capitularibus, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Beneficiis, ac piis, & aliis locis, Universitatibus etiam studiorum generalium, & Collegiis, etiam in favorem S. R. E. Cardinalium, seu Ecclesiis, Monssteriis, & Beneficiis per eos obtentis quomodolibet Apostolica, vel aliâ qusvis (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, nec non pro fundatione, seu dotatiooe, augmcoto vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonsrumque artium cultum institutorum) factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum: Ac quascumque eoncessiones, & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus & aliis præmissis taliter faciendis, cassavit & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascunque clausulas, vel adjectiones, aut Decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit in quibusvis Apostolicis, etiam quæ motu proprio, aut ex certâ scientiâ, & tonsistorialiter processerunt, & emanarunt Litteris; etiamsi in eis decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore quomodolibet contentæ adversùs revocationem, & irritationem hujusmodi voluit aliqustenùs suffragari. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum quibusvis concessarum.

XIV. Item tevocavit quascumque facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prælatis, & Personis, nec non Apostolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, de dispensando cum quibusvis personis super matrimonio eontracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium, & ætatis defectibus, & de incompatibilibus Beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis, oec non de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, & aliàs à præmissis officia ipsorum Nunciorum, & Collectorum directè non concernentes, etiamsi in Litteris desuper confectis sint clausulæ restirutoriæ, & derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiamsi Nunciis eisdem, dictæ Sedis Legatis de Latere competens sit concessa potestas. Decrenens irritum &c.

Revocatio facultatum conferendi Benificia reservata.

XV. Item revocavit quascunque facultates, & Litteras desuper confectas, per quas quicunque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusvis personis ordinariam collationem, seu aliam dispositionem Beneficiorum Ecclesisticorum de jure, vel consuetudine habentibus, & quâvis etiam Psttiarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia dignitate, vel alio, non tamen Cardinalatus honore fulgentibus, qusvis eonsideratione, vel intuitu, eriam moru proprio, & ex certâ scientis, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusvis clausulis, etiam derogaroriarum derogstotiis, ac irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant, ut quamdiu viverent, vel suis Ecclesiis, seu Monastenis præessent, aut ad illud tempus de Beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem & quamvis aliam dispositionem communiter, vel divisim spectantibus, disponere liberè, & licitè valerent, sut etiam ad id per eosdem Prædecessores Vicarii perpetui, vel ad tempus constiruti forent. Decernens irritum, & insne &c.

De dictionibus numeralibus.

XVI. Item ut in Apostolicis Litteris committendi erimen falsi per amplius tollatur occasio, voluit & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis Litteris ante Nonas, Idus, & Kalendss, immediatè poni consueverunt, per litteras, & syllabas extensè describantur, & illæ ex prædictis Litteris, in quibus hujusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur.

De concurrentibus in data,

XVII. Item voluit quod de concurrentibus in data ejusdem diei super vacantibus seu certo modo vacaturis Beneficiis, illi, quibus gratiæ, moru proprio tonceduntur, cæteris simili modo gratias non habentibus, aliàs gradusti non graduatis, aut inter graduatos priùs graduati, nec non tolorato titulo possessores non possessoribus, ac inter personas alias in Curia præsentes, sbsentibus ab ea, ac inter præsentes non beneficiati beneficiatis, & similiter inter absentes, cæteris paribus, oriundus non oriundo, & Diœcesanus non Diœcesano, in reliquis verò singuli, qui prius Apostolicas desuper litteras eorum Executoribus præsentaverint, aliis in ipsorum, de quibus agi contigerit, Beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo jus quesitum.

XVIII. Item ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fiunt suggestiones, justitis postponatur, Idem D. N. decrevit, & declaravit, suæ intentionis sote, quòd deinceps per quamcumque signarutam seu concessionem, aut gratiam, vel Litteras Apostolicas pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi moru proprio, & ex certâ scientiâ, ac etiam ante motam litem à Sanctitate Suâ emanaverint, vel de ejus mandato faciendas nulli jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de Viginti.

XIX: Item voluit, quod si quis in infirmitate constitutus resignaverit, sivè in Romanâ Curiâ, sivè extrà illam, aliquod Beneficium, sivè simpliciter, sivè ex causa permutationis vel aliàs dimiserit, aut illius commendæ cesserit, seu ipsius Beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & postea infra viginti dies à die per ipsum resignantem præstandi consensu computandos de ipsâ infirmitate decesserit, & ipsum Beneficium, quavis auctotitate conferstur per resignationem sie factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque Beneficium nihilominùs per obitum censestur vacare.

De Idiomate.

XX. Item voluit quod si contingat tàm in Curiâ quam extrà alicui personæ de Parochiali Ecclesiâ, vel quovis alio Beneficio exercitium curæ animarum Parochianarum quomodòlibet habente provideri, nisi ipsa persons intelligat, & inrelligibiliter loqui sciat idioma loci, ubi Ecclesia, vel Beneficium hujusmodi consistit, provisio, seu mandatum, & gratia desuper quoad Parochialem Ecclesiam, vel Beneficium hujusmodi nullius sint roboris, vel momenti. Decernens, irritum &c.

De non impetrando Beneficium per obitum viventis,

XXI. Item si quia supplicaverit sibi de Beneficio quocunque tanquam per obitum alicujus, licèt tunc viventis, vacante provideri, & posteà per obirom ejus vacet, provisio & quævis dispositio etiam vigore alterius novæ supplicationis, vel gratiæ dicto supplicanti per obitum hujusmodi denuò faciendæ, nullius sint roboris, vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

XXII. Item voluit quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem secundùm communem æstimatio-

nem, tam Beneficii uniendi quàm illius, cui uniri petitur; alioquin unio non valeat, & ſemper in unionibus commiſſio fiat ad partes, vocatis quorum intereſt: Et idem voluit obſervari in quibuſvis ſuppreſſionibus, perpetuis conceſſionibus, diſmembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuſcunque fructibus, & bonis Eccleſiaſticis, ac etiam in confirmationibus unionum, ſingularumque diſpoſitionum hujuſmodi.

De Mendicantibus transferendis.

XXIII. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines tranſierint pro tempore, voluit Conſtitutionem ſel. record. Martini Papæ V. Prædeceſſoris ſui deſuper factam, & in Libro Cancellariæ Apoſtolicæ deſcriptam, quæ incipit; Viam ambitioſæ cupiditatis &c. firmiter obſervari.

De malè promotis.

XXIV. Item de Clericis extra tempora à jure ſtatuta, ſivè ante ætatem legitimam, aut abſque dimiſſoriis Litteris ad ſacros Ordines ſe promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Conſtitutionem piæ mem. Pii Secundi ſimiliter Prædeceſſoris ſui deſuper editam, & in dictæ Cancellariæ Apoſtolicæ Libro deſcriptam, quæ incipit, Cum ex Sacrorum Ordinum &c. pari modo obſervari.

De monetâ.

XXV. Item declaravit idem Dominus Noſter, quòd Libra Turonenſium parvorum, & florenus auri de Camerâ pro æquali valore in concernentibus Litteras, & Cameram Apoſtolicam computari, & æſtimari debeant.

De Beneficiis vacaturis per promotionem ad Eccleſias, & Monaſteria.

XXVI. Item prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quòd quæcunque conceſſiones, gratiæ, & mandata, etiam motu proprio, & cum derogatione hujus Conſtitutionis, quæ ab eo pro quibuſvis perſonis emanaverint de providendo eis de quibusvis Beneficiis vacaturis per promotionem quarumcunque ad Eccleſiarum, & Monaſteriorum regimina, ſi hujuſmodi conceſſiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipſorum præceſſerint, nec non quæcunque collationes, proviſiones, & diſpoſitiones pro tempore faciendæ de præmiſſis, & quibusvis aliis Beneficiis Eccleſiaſticis ſecularibus, & regularibus, quæ per promovendos, vel aſſumendos ad quaſcunque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujuſmodi promotionis, vel aſſumptionis tempora ſimpliciter, vel ex cauſa permutationis ubicunque reſignari, vel aliàs dimit ticontigerit, cum inde ſequutia pro tempore ſint caſſæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti.

De non judicando juxtà formam ſupplicationum, ſed Litterarum expeditarum.

XXVII. Item cùm ante confectionem Litterarum gratia Apoſtolica ſit informis, voluit, ſtatuit, & ordinavit idem Dominus Noſter, quod Judices in Romanâ Curiâ, & extra eam pro tempore exiſtentes, etiamſi ſint S. R. E. Cardinales, cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta ſupplicationum ſignatarum ſuper quibusvis impetrationibus (niſi in dictâ Curiâ dumtaxat ſint commiſſiones juſtitiam concernentes per Placet, vel per S. R. E. Vicecancellarium juxtà facultatem ſuper hoc ſibi conceſſam ſignatæ) ſed juxtà Litterarum ſuper eiſdem impetrationibus, & conceſſionibus confectarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et ſi Litteræ ipſæ per præoccupationem, vel aliàs minùs benè expeditæ reperiantur, ad illorum quorum intereſt inſtantiam, ad Apologicam Cancellariam remitti poterunt per ejus Officiales, quibus hujuſmodi tenores, & formas reſtringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

XXVIII. Item attendens D. N. Papa quod ſuper habendis de Cancellaria Apoſtolica Regulis, & Conſtitutionibus inibi deſcriptis faciliter per eos qui in Romana Curia indiguerint, ad ipſam Cancellariam recurſus dirigi poteſt, nec conſultum foret quod ſuper earumdem Regularum, & Conſtitutionum (quæ juxtà varietatem concurrentium cauſarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore, vel effectu teſtium plerumque tenacem deſuper memoriam non habentium depoſitionibus ſtari deberet, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quòd deinceps quilibet ex Auditoribus cauſarum Palatii Apoſtolici, & aliis (etiamſi S. R. E. ſint Cardinales) in ipſa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apoſtolica Judicibus, etiam in cauſis actu pendentibus ſuper hujuſmodi tenore, vel effectu probando dumtaxat ſtet, fidemque adhibeat cedulæ, ſeu ſcripturæ deſuper à duobus majoris Præſidentiæ, quod danda ſit à tergo ſignatæ, & etiam à duobus aliis Litterarum Apoſtolicarum Abbreviatoribus in ipſa Cancellaria auſcultatæ, & Vicecancellarii ſeu dictam Cancellariam Regentis manu ſubſcriptæ, ut moris eſt, quidquid autem ſecùs fieri contigerit, nullius ſit roboris vel momenti.

De ſubrogandis collitigantibus.

XXIX. Item D. N. cupiens litium ſuccidere anfractus, & ne novi collitigantibus adverſarii dentur, providere, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem ſuper quovis Beneficio Eccleſiaſtico collitigantem in jure, vel ad jus, ſi quod forſan ejus adverſario in dicto Beneficio competierit, ſubrogari contigerit (dummodò prædictus collitigans in dicto Beneficio intruſus non fuerit, nec ſuper eo contrà dictum adverſarium poſtquàm illud per triennium pacificè poſſederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmiſſo jure, ſivè tunc vacet, vel cùm vacaverit impetrationes: vel conceſſiones etiam motu proprio infra menſem ante conceſſionem hujuſmodi factæ, nullius ſint roboris, vel momenti. Et nihilominùs cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium Beneficia illorum præſertim, quibus, aut propter ſenium, aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus tanquam collitigantes in eorum juribus facilius ſubrogentur; Voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in Beneficio defuncti, quod illo vivente in caſibus præmiſſis, vel ſimilibus impetraverit, aliquo modo ſubrogetur, ac ſubrogatio, vel gratia, ſi neutri, ſi nulli, ſeu novæ proviſionis, aut perindè valere, taliter impetranti nullatenus ſuffragetur. Quod etiam, ſtrictiſſimè obſervari mandavit in impetrationibus Beneficiorum per privationem, amotionem ex quibusvis criminibus, & exceſſibus forſan perpetratis, etiamſi usque ad definitivam ſententiam, quæ tamen in rem non tranſiverit judicatam, proceſſum foret.

De veriſimili notitiâ.

XXX. Item voluit, & ordinavit, quòd omnes gratiæ, quas de quibusvis Beneficiis Eccleſiaſticis cum curâ, vel ſinè curâ ſecularibus, vel regularibus per obitum quarumcumque perſonarum vacantibus, in anteà fuerit, nullius roboris, vel momenti ſint, niſi poſt obitum, & ante datam gratiarum hujuſmodi tantum tempus effluxerit, quòd interim vacationes ipſæ de locis, in quibus perſonæ prædictæ deceſſerint, ad notitiam ejuſdem S. D. N. veriſimiliter potuerint perveniſſe.

Non valeant commiſſiones cauſarum, niſi Litteris expeditis.

XXXI. Item quòd omnes, & ſingulæ commiſſiones cauſarum, quas in anteà fieri contigerit, obtentæ, vel occaſione conceſſionum dumtaxat Apoſtolicarum, de beneficiis Eccleſiaſticis gratiarum, ſuper quibus Litteræ Apoſtolicæ confectæ non fuerint, ac proceſſus deſuper habendi, nullius ſint roboris vel momenti.

De impetrantibus Beneficia per obitum familiarium Cardinalium.

XXXII. Item voluit, quod impetrans Beneficium vacans per obitum familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipſius Cardinalis, ſi ille in Curia fuerit, ipſius ad id accedat aſſenſus, aliàs deſuper gratia ſit nulla, &

idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infrà duas dietas vicinis degentes, familiamque, & lares in eadem Curia retinentes, ab ipsa Curia recesserint, ad eamdem illicò reversuri, & infrà decem, vel ad summam quindecim dies verè, & personaliter reversi fuerint. Ita quòd Cardinalibus aliàs quàm, ut præfertur, ex quacunque causa, quantumlibet necessaria, & hic necessario exprimenda absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi, non competat, sed Beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositiooem pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam à die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando sic intellectas, & intelligendas fuisse. Irritumque &c. attentari decernens. Quòdque si prædicti familiares eorumdem Cardinalium familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transierint, quoad Beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus, vel ad quæ priori ipsa familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales, quorum priùs familiares fuerint, suum debeant adhibere consensum. Declarans præsentem Constitutionem locum non habere in aliis Beneficiis, quæ familiares ipsi, tempore obitus eorum in dicta Curiâ, vel extrà eam obtinerent, aut anteà obtinuissent, & ratione Officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Nec non illos quoad effectum dictæ Constitutionis familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium familiares, continui commensales ad minus per quatuor menses, computato etiam tempore ante promotionem ad Cardinalatum, fuisse probarentur. Decernens irritum &c.

Super eâdem familiaritate.

XXXIII. Item D. N. ad evitandas lites & contentiones, quæ ex præcedenti sua Constitutione exoriri possent, vestigiis Prædecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quòd si beneficia, quæ per obitum familiarium, continuorum commensalium eorumdem Cardinalium, in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Constitutione non comprehendantur, quoad hoc, ut in provisionibus talium Beneficiorum super expeditione Litterarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat; Sed Beneficia hujusmodi ad collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis ordinarii Collatoris, ut præfertur, liberè spectare censeantur. Et si apud Sedem Apostolicam Beneficia hujusmodi per obitum dictorum familiarium vacaverint, tunc in provisione talium Beneficiorum, super expeditione Litterarum, illius Cardinalis, exigatur consensus, si in Romanâ Curiâ præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio, & dispositio, ut præfertur, pertinere deberet. Ita ut Cardinalis ordinarius Collator, in concursu cum Cardinali Patrono semper præferri debeat, salvis tamen semper indultis concessis, & concedendis eisdem S. R. E. Cardinalibus. Decernens irritum &c.

Signatura per Fiat præferatur alteri per concessum.

XXXIV. Item voluit idem D. N. quòd concurrentibus eadem die super quocunque Beneficio per Fiat, & concessum, signaturis, ex eis per Fiat etiam, ut petitur, habens, alteri per concessum etiam motu proprio habenti præferatur, etiamsi in illa per concessum prægnantiores, & quantumlibet privilegiativæ essent clausulæ.

De annali Possessore.

XXXV. Item S. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quòd quicunque Beneficium Ecclesiasticum tunc per annum immediatè præcedentem pacificè possessum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit, nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quot annis ipse illud possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clarè poterit constare, quòd nullum ipsi possessori in dicto Beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere, causamque ex tunc desuper infrà annum usque ad sententiam definitivam inclusivè prosequi debeat, & teneatur. Alioquin impetratio prædicta, & quæcunque indè sequuta nullius existat firmitatis. Et idem impetrans de damnis, & interesse possessorem prædictum propterea contingentibus ei satisfacere, & si possessorem ipsum injustè, frivolè, & indebitè molestare repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus, nec alius quàm præmissæ vocationis modus etiam per Litteras si neutri, aut subrogationis, aut aliàa sibi quoad hoc, ut Beneficium hujusmodi eâ vice consequi, aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenùs in anteà litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes Beneficia Ecclesiastica cujuscunqne qualitatis per privationem, & amotionem, vel aliàs propter commissa excessus, & crimina vacantia, vel vacatura, & similiter ad impetrantes Beneficia tamquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

XXXVI. Item statuit, & ordinavit idem D. N. quòd si quis quæcunque Beneficia Ecclesiastiea qualiacunque sint absque simoniaco ingressu, ex quovis titulo, Apostolicâ, vel ordinariâ collatione, aut electione, & electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos Beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium pacificè possederit (dummodo in Beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicæ reservata fuerint, se non intruserint) super eisdem Beneficiis taliter possessis molestari nequeat, nec non impetrationes quaslibet de Beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censeri debere decrevit, antiquas lites super illis motas penitùs extinguendo.

De non appellando ante sententiam definitivam.

XXXVII. Item idem D.N. ut finis litibus celeriùs imponatur, & litigantium parcatur sumptibus & expensis, suorum Prædecessorum Constitutionibus, & Statutis inhæreodo, statuit & ordinavit, quòd in causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante definitivam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoriâ, quæ vim habeat definitivæ, vel à gravamine minimè concernente negotium principale, quod non possit per appellationem à definitivâ sententia reparari. Nullæque causæ appellationum committentur, nisi in commissione exprimatur, quòd interlocutoria vim definitivæ habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione à definitivâ non valeat reparari. Alioquin appellationes, & commissiones imposterum, & quicquid indè sequutum fuerint, nullius sint roboris, vel momenti, commissionibus appellationum jam Judicibus præsentatis, & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem sententiis secundò, vel ulteriùs ab eis non liceat appellare. Appellantes verò, & appellationes etiam ab interlocutoriis & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint, ultra expensas, & damna, ad quæ reficienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœnâ mulctentur.

Non stetur Commissioni post conclusionem.

XXXVIII. Item statuit, & ordinavit, quòd io Commissionibus de justitiâ, seu mandatis, etiam Consistorialibus, per eum, seu de ejus mandato, vel

auctori-

auctoritate in causis, in quibus conclusum existat imposterum concedendis, etiamsi in eis de conclusione hujusmodi implicitè, vel explicitè mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum nisi per concessionem hujusmodi Commissionis, eidem conclusioni, ac præsenti Regulæ derogetur expressè.

De Litteris Religiosorum expediendis.

XXXIX. Item voluit, & ordinavit, quòd si aliqui Religiosi petunt aliquod Beneficium ad nutum amovibile cum clausulâ, quòd exindè pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint, Litteræ quoad ipsam clausulam nullatenùs expediantur, nisi idem D. N. ponat in signatura, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De clausula ponendâ in Litteris permutationis Beneficiorum.

XL. Item si committatur alicui Beneficii resignationis receptio ponatur clausula; *attentè quoque provideas*. Et si ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula, *quod neuter permutantium jus acquirat*, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

XLI. Voluit, quòd si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus Litteræ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur, vel per, Fiat, ut petitur, supplicatio signata fuerit.

De derogatione Jurispatronatus.

XLII. Item voluit, quòd super quovis beneficio Ecclesiastico de Jurepatronatus Laicorum non expediantur Litteræ, nisi ponatur expressè, quòd tale Beneficium tanto tempore vacavit, quòd ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitimè est devoluta, vel quia tempus Patronis Laicis ad præsentandum à Jure præfixum lapsum existat, aut ad id Patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum Juri Patronatus hujusmodi derogari contigerit, Jurispatronatus hujusmodi mentio, dispositivè, ac specificè, & determinatè, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat. Et si de hoc in Litteris provisionis, vel mandato de providendo de dicto Beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

XLIII. Item voluit, quòd nulli Seculari de regulari, nec Religioso de seculari Beneficiis Commenda detur, nisi in signaturâ per clausulam ad partem super petitione Commendæ hujusmodi, de Commendâ ipsâ mentio fiat.

De Reformationibus.

XLIV. Item voluit, statuit, & ordinavit, quòd super quibuscunque Reformationibus signatis super impetrationibus quorumcumque Beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quòd Litteræ super primâ datâ expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali datâ cuiquam videatur posse fieri præjudicium, Litteræ hujusmodi sub ipsa primâ datâ nullatenùs expediantur nisi Reformationes hujusmodi per Fiat, sub primâ datâ signatæ fuerint.

De consensu in resignationibus, & pensionibus.

XLV. Item voluit, & ordinavit, quòd super resignatione cujuscunque Beneficii Ecclesiastici, seu cessione juris in eâ, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit, Apostolicæ Litteræ nullatenùs expediantur, nisi resignans, vel cedens, si præsens in Romanâ Curiâ fuerit personaliter, alioqui per Procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expressè consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum resignantem, seu cedentem plures super uno, & eodem Beneficio in favorem diversarum personarum successivè consentire contigerit, voluit Sanctitas Sua, quòd primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac Litteræ eorum prætextu, etiam sub priori data expeditæ, pro tempore nullius sint roboris, vel momenti, nec Litteræ reservationis, vel assignationis, etiam motu proprio cujusvis pensionis annuæ, super alicujus Beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius qui pensionem persolvere tunc debebit.

De ingressu Religionis.

XLVI. Item non dentur Litteræ super Beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi professio præcesserit datam desuper petitionis.

Non valet impetratio facta per modum in Cancellariâ exprimendum.

XLVII. Item voluit, quòd si petatur aliquod Beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolicâ exprimendum, talis impetratio non valeat, nec Litteræ desuper expediantur.

De executione facienda.

XLVIII. Item voluit, statuit, & ordinavit, quòd quotiescunque per signaturam suam, vel de ejus mandato factam, super exequendis aliquibus, cum adjectione proprii nominis, vel dignitatis cujusvis, Judex datur, Litteræ desuper expediantur, cum expressione, quòd idem Judex executionem faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus consanguinitatis.

XLIX. Voluit, quòd in Litteris dispensationum super aliquo gradu consanguinitatis, vel affinitatis, aut aliàs prohibito, ponatur clausula, si mulier rapta non fuerit; Et si scienter, ponatur clausula addita in quaterno,

Super defectu natalium.

L. Voluit, quòd in dispensationibus super defectu natalium, quòd possit succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula, Quòd non præjudicetur illis, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Super dispensationibus.

LI. Item quòd per quamcunque signaturam in quavis gratiâ, nullatenus dispensatio veniat, nisi specialiter exprimatur, vel data gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel aliàs nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio, nisi Litteris confectis.

LII. Item, cum concessiones sub gratiis dispensationum quarumcunque quibusvis per ipsum D. N. concessarum vel concedendarum per Regulas Cancellariæ Apostolicæ sint providè limitatæ, licèt aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis, multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensativè tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant, voluit idem D. N. quòd nulla talis dispensatio cuiquam in judicio, vel extrà suffragetur, antequàm super eâ Litteræ Apostolicæ sint confectæ.

De clausulis ponendis in Litteris Indulgentiarum.

LIII. Item voluit, quod in Litteris Indulgentiarum ponatur, quod si Ecclesiæ, vel Cappellæ, aut aliàs aliqua Indulgentia fuerit concessa, de quâ inibi specialis mentio facta non sit, hujusmodi Litteræ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis ad instar.

LIV. Item voluit, idem D. N. quod Litteræ super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valore Beneficiorum in impetrationibus.

LV. Item voluit quod in gratiis, quas quibusvis personis, de Beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcunque Beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per marcas argenti, aut sterlingorum, vel libras Turonen. parvorum seu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundùm communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ Beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel

ad quæ jus eis competit, juxtà ipsarum oblationes, aut aliàs dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ. Et idem servetur in gratiis, quas à Sanctitate Suà motu proprio emanare contigerit; quoad Beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur seu provideri mandatur, ant aliàs disponitur, ac Litteris per quas pro tempore ad Ecclesiarum Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monasteriorum regimina promotis conceditur, ut Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica secularia & regularia per eos obrenta, & in quibus, & ad quæ jus eis competit, retinere possint.

De Clausulis in Beneficiis vacantibus ponendis.

LVI. Voluir, & ordinavit quod quando providet, seu mandat provideri alicui de Beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari poterunt clausulæ si petantur, etiamsi illud quovia modo &c. seu per Constirurionem Execrabilis vacet, & specialiter reservatum inter aliquos litigiosum sit, & ejus collatio devoluta fuerir, & si p. o. collitigante vel subrogationem, aut si neutri, vel si nulli &c. petente, si tunc lis specificè exprimatur, nec detur aliqua generalis reservatio dispositivè, nisi desuper in concessione specialia, & expressa, ac purè, & non sub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ reservationes ibi contentæ locum habeant. Si verò tempore expeditionis indè Litterarum generalis reservario hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro colliugantibus, si neutri, vel si nulli &c. Sit expressum sum, quòd ab aliquibus asseritur, illum, cujua Beneficium conceditur, Collectorem, vel unicum Subcollectotem, Abbreviatorem, vel familiarem, Notarium, aor dictæ Sedis Officialem fuisse, clausula ponarur, etiamsi dictum Beneficium ex eo, quòd talis Collector, vel unicua Subcollector, Abbreviator, vel familiaris, Notarius, aut dictæ sedis Officialis fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reservatum existat, dummodo non sit in eo alicui specialiter jus quæsitum. In reliquis verò nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper signatura per duplex Fiat signata sit, aut reservatio, vel aliàs specialiter habeatur.

De expressione qualitatum Beneficiorum in impetrationibus.

LVII. Voluit qnòd super Beneficiis Ecclesiasticis de qualitaribus illorum, videlicet, an Dignitares, Personatus, vel Officia sint. eisque immineat cura animarum, & ad illa consueverint qui per electionem assumi, mentio fiat, aliàs gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitates hujusmodi affirmativè, vel conditionaliter non exprimantur, negativa expresse desuper fiat in Beneficiis quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueverint habere.

De Beneficiis vacantibus per contractum matrimonii.

LVIII. Item si reservetur Beneficium per contractum matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, net censeatur beneficium reservatum specialiter, vel affectum, nisi sequatur matrimonium, sed in Beneficiis per promorionem, aut ingressum Religionis, vel assecutionem vacaturis, ponatur clausula, etiamsi non petarur. Cum Beneficia hujusmodi præmisso, vel aliàs quovis modo &c. præterquàm per obitum obtinentis vacare contigerit, etiamsi vacent. Decernens irritum &c.

De clausulis ponendis in Litteris Religiosorum.

LIX. Item voluit, quòd si petarur aliquem in Religionem recipi, & sibi de quovis Beneficio Ecclesiastico provideri, per simplicem signaturam Fiat, receptio hujusmodi dumtaxat detur, adjecto, si petens idoneus sir, aur aliud Canonicum non obsistat, & exprimatur, si certua numerus Regularium sit ibidem, cui etiam non derogerur, nisi expresse concedatur, & si numerus iste non existat, ponatur, dummodò receptionis locus hujusmodi nimium propterea non gravetur; possintque Executores provisionis hujusmodi, ad receptionem emissionis professionis non expectato probationis anno procedere.

De translatione Religiosorum.

LX. Item, si Regularis perar sibi de beneficio ab aliqoo Monasterio vel alio regulari loco dependente, provideri, & appareat ex petitione hujusmodi, quòd alterius Monasterii, vel loci Religiosua sit, licèt ibi translatio non petatur, nihilominùs illa veniat.

De clausula, si est ita.

LXI. Item, quòd in Litteris super benefitiis per Constitutionem Execrabilis, vacantibus ponatur clausula, si est ita, similiter, de quibuscunque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur Litteræ de vacanti.

LXIII. Item petenti sibi provideri de vacaturo, dentur Litteræ de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio decimarum, & aliarum impositionum.

LXIII. Item revocavit quascunque decimarum, nec non subsidiorum vigesimæ & aliorum onerum impositiones, ex quàvia causa emanatas (non tamen decimarum per fel. recor. Innocentium XI. Prædecessorem nostrum impositarum quarto Kal. Octobris Pontificatus ipsius anno septimo, & per eundem extensarum seu indictarum ad illud triennium per Lirreras in formà Brevis sub die vigesimà quimà Novembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo, Pontificatua ipsius anno tertio decimo, nec non aliarum decimarum, subsidiorum, & onerum impositorum in subsidium expeditionis contrà Turcas,. & Orthodoxæ Fidei hostes) & quascunque facultates super decimarum, vigesimæ, & onerum hujusmodi exactione, quibusvis fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nunciis ab eisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Suæ Sanctitatis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum quascunque plenarias Indulgentias ab eisdem Prædecessoribus ex quavis causa etiam expeditionis hujusmodi, si quæ per Nuncios, vel Quæstores deferebantur, non tamen ab eodem Innocentio Prædecessore, per Litteras in formâ Brevis, sub die ternià Decembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo quinto Pontificatus ipsius anno decimo concessas, nec non deputandi, & eligendi Confessores, qui plenariè absolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum suspensarum effectum, reliquasque facultates, ipsas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquàm quoad ea, in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliquâ sui parre sinr sortitæ effectum. Ita ut illi, qui implentes injuncta eis in Litteris Indulgentiarum hujusmodi, jàm consequuti sunt facultatem eligendi Confessotes, qui absolvant eoa plenariè in mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultate ipsa uti possint in futurum: Decrevit quoque irritum, & inane quicquid, facultatum revocatarum earumdem prætextu, imposterum contigerit attentari?

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

LXIV. Item revocavit, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascunque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium in toto, vel in parte, & quasvis concessiones, & collationes, aliasque dispositiones per fel. rec. Innocentium XI. aliosque Prædessores de dictis Officiia, etiam ex die collationum, concessionum, & dispositionum earumdem in anteà vacaturis in favorem quarumcunque Personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum,

piorum locorum, Collegiorum, seu eorum mensarum, etiam perpetuò, etiam in vim contractus ex titulo oneroso, & sub quàvis aliâ verborum formâ, quam, & præmissorum tenores pro expressis haberi voluit, concessas, & factas, quoad ufficia, quæ post obitum dictorum Prædecessorum vacaruot, & imposterum quomodolibet vacabunt. Item revocavit, quoque, cassavit, & annullavit; ac irritas declaravit quascunque infeudationes, investituras, gratias, concessiones, quoquomodò etiam in Emphiteusim, ad tempus, seu in perpetuum, etiam motu proprio, & de plenirudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extrà tamen Consistorium, & sine S. R. E. Cardinalium consilio, & consensu) à die Constitutionis fel. record. Pii PP. V. Prædecessoris sui super prohibitinne alienandi & infeudandi Civitates, & loca S. R. E. sub datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kalend. Aprilis Pontificatus sui anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscunque Romanos Pontifices suos Prædecessores, aut mandato, vel auctoritate eorum, quomodocunque, ac qualitercumque, & quovis colore factas, & concessas de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis, S. R. E. & Sanctæ Sedi Apostolicæ, tàm mediatè quàm immediatè subjectis, tunc videlicet de tempore dictarum infeudatiooum, investiturarum, gratiarum, & concessionum nondùm devolutis, nec non quascunque prorogationes, & extensiones quarumcunque infeudationum, investiturarum, gratiarum, & coocessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis, tunc videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extensionum nondùm finitarum quibosvis personis, cujuscunque gradus, staros, & conditionis, & præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Docali, aut aliâ qoâvis præfulgeant Dignitate, etiam in vim contractus, & ex quocuoque titulo, etiam oneroso, & per quascunque tàm sub plumbo, qoàm in formâ Brevis sub Annulo Piscatotis, aut etiam aliàs quomodocunque; & qualitercunque expeditas Litteras, ac sub quàvis verborum formâ, quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, latissimè extendendos.

Quod fructus in tertiâ parte augeri possint vigore clausulæ.

LXV. Item, cùm nooonulli impetrationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum pru tempore vacantium, & certo modo vacaturorum asserendo illorum fructus &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquàm obtineant, à Sanctitate Suâ, ut hujusmodi valorem annuum augere possint; ut veriùs possit in confectione Litterarum, super hujusmodi impetrationibus summa, aut valor anouus exprimi, aliter desuper non specificato, ne de veritate hujusmodi concessionia imposterùm hæsitari contingat, declaravit prætextu concessionis hujusmodi valorem ipsum usque ad tertiam partem valoris expressi, & in primâ, quæ desoper fiet, Litterarum expeditione dumtaxat augeri posse, & eas quas Litteria jàm expeditia cum expressiooe valoris specificati aut non integro augmento prædicto, denuò desuper expediri contigerit Litteras, cum aliquo augmentu valoris hujusmodi oullius esse roboris, vel momenti, etiamsi motu proprio beneficiales gratiæ, & dispositiones quæcunque à Sanctitate Suâ emanaverint.

De insordescentibus.

LXVI. Item, ne personis, pro quibus Litteræ Suæ Sanctitatis emanabunt ob generalem absolutionem à censuris Ecclesiasticis, quibus ligati furent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in Litteris Apostolicis apponi solita, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit, & ordinavit, hujusmodi absolutionem, & clausulam in Litteris, quas in futurum cum illâ concedi continget, non suffragari nou parentibus rei judicatæ, incendiariis, violatoribus Ecclesiarum, falsificatoribus & falsificari procurantibus Litteras; & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, receptatoribus, & fautoribus eorum, ac res veritas ad infideles deferentibus; violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, vià facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus, & Nuncios, vel Executores Apostolicæ Sedis, & ejus Officialium, ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliqood eorum excommunicati a jure, vel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam hujusmodi substinuerint. Et generaliter quibuscunque aliis, qui censuris aliquibus etiam aliàs, quàm, ut præfertur, quomodòlibet ligati in illis per annum cootiouum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultrà debitum.

LXVII. Item idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua nun sinè displicentiâ plerumqoe fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio Officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultrà à prosequentibus negociorum quorumdam expeditionem in eàdem Curiâ exigere non verentur, obviare volens, districtè præcipiendo inhibuit omnibus, & singulis quævis officia in eàdem Curiâ obtinentibus, ne de cætero quicquam prætextu Officiorum, quæ obtinent, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultrà emolumenta hujusmodi eorum, quæ eis incumbunt, malitiosè differre sub excommunicationis, & præter illam suspensionis à perceptione emolumentorum hujusmodi pro primâ ed semestre, & pro secundâ ad annum, & pro tertiâ vicibus, quibus sit excedereot, privationis Officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint, pœnis. Ac voluit quod S. R. E. Vicecancellarius, & Camerarius excedentes ipsos respectivè, prout eis subsuut, per substractionem emolumentorum eorumdem, ac aliàs, ut præfertur compellant hujusmodi exactiunibus abstinere, ac contrà eos per prædictas pœnas, & alias, prout meliùs expedire viderint, procedant.

Reservatio Beneficiorum vacantium Sede Apostolicâ vacante.

LXVIII. Item Sanctissimus D. N. providè considerans consuevisse quandoque Romanos Pontifices Prædecessores suos Beneficia, quæ vacante Seda Apostolicâ vacare contigerant, dispositioni suæ reservare, intendens de Beneficiis hujusmodi, tàm Conclavistis quàm pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia, & singula Beneficia per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quàvis causâ servari solita, quæ die obitus fel. rec. Innocentii XI. Prædecessoris sui usque ad diem supradi-

ctam 6. Octobris vacaverint, & de quibus per quoscunque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerat, seu minùs validè dispositum fuerat, suæ provisioni, ac dispositioni reservavit. Decernens irritum &c.

Revocatio indultorum supervenientia.

LXIX. Item, quia ad importunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit Prædecessores Suos Romanos Pontifices pro tempore existentes sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse beneficiatis, ut fructus suorum Beneficiorum aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel ergà creditores, aut quascunque alias personas obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut alias quomodolibet de eis disponere liceret ad tempus minimè restrictum, ad vitam supplicantium cum gravi Successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideò indemnitati Ecclesiarum, & successorum in Beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revocavit, cassavit, & annullavit omnia, & singula indulta, & facultates in eâ parte, quâ nec dùm verè, & realiter suum sortita sunt effectum, per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores suos hactenus ad favorem quarumcunque personarum concessas, quibus eis vel eorum singulis ullo modo, & ex quâvis causâ, vel prætextu permittitur fructus certos, vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcunque quorumlibet Beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus, ultra unicum annum elocare, arrendare, ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcunque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causâ disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & tempus quo Beneficia hujusmodi obtinuerunt, minimè restricto & coarctato, illorum tenores &c. Decernens irritum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub Regulis faciendis.

LXX. Item, cùm S. R. E. Cardinales S. D. N. assistant, ac proptereà debeant specialibus prærogativis & privilegiis gaudere, idem D. N. statuit, ordinavit, decrevit, & declaravit, quòd in quibuscunque Constitutionibus & Regulis per Sanctitatem Suam edendis non comprehendantur, neque comprehensi censeantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, seu in eisdem Regulis, & Constitutionibus facta fuerit ipsorum Cardinalium expressa mentio.

Quòd Regulæ Cancellariæ non comprehendantur sub generalibus derogationibus.

LXXI. Item Sanctitas Sua statuit, & declaravit, quòd præmissis, & quibusvis aliis Regulis Cancellariæ suo tempore edendis, ac publicandis, nunquam censeatur derogatum in quibuscunque Constitutionibus, Litteris, Brevibus, Indultis, & aliis Ordinationibus Apostolicis, etiam motu proprio, & ex certa scientia emanatis per quæcunque verba, & Decreta derogatoria, irritantia, universalia, & amplissima, & clausulas quantùmvis efficacissimas, etiam derogatoriarum derogatorias, atque speciales, & individuæ expressionis vim habentes & habentia, nisi facta fuerit de illis expressa mentio, & non aliter, nec alio modo.

De potestate Reverendissimi D. Vicecancellarii, & Cancellariam Regentis.

LXXII. Primò, quòd possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter in supplicationibus, vel in Litteris Apostolicis aliquid scribe-rent, corrigerent, vel delerent.

Item quòd possit corrigere nomina, & cognomina personarum, non tamen eorum, quibus gratiæ, & concessiones fiunt, ac Beneficiorum, dùm tamen de corpore constet.

Item, quòd possit omnes causas beneficiales, etiam non devolutas committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quòd processus Apostolica auctoritate decretos aggravare possit cum innovatione brachii secularis, & sententias executioni demandari facere contrà intrusos, & intrudendos per Litteras Apostolicas desuper conficiendas, & non aliàs.

Item, quòd possit signare supplicationes manibus duorum Referendariorum signatas de Beneficiis Ecclesiasticis secularibus, & regularibus, dispositioni Apostolicæ generaliter non reservatis, quorum cujuslibet valor centum Florenorum auri de Camera, vel totidem Librarum Turonen. parvorum, seu totidem in illa moneta secundùm communem æstimationem, valorem annuum non excedet.

Item quòd possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus signatas de novis provisionibus, si neutri, & subrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clausula generalem reservationem importans.

Item quòd possit ad Ordines suscipiendos arctatis prorogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc à jure statuta tempora, in quibus arctati successivè ad ipsos Ordines promoveantur.

Placet, publicentur, & describantur. P.

Privi-

Privilegia, exemptiones & indulta concessa Dapiferis, qui in Conclavi suæ assumptionis S. R. E. Cardinalibus inservierunt.

ALEXANDER PAPA VIII.

Urbis.

Causa indulti.

§. I. MOtu proprio &c. Nos volentes Dilectos Filios Nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabiliom Fratrum Nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divinâ favente clementiâ ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique eâ de causâ labores, vigilias & incommoda plura subierunt, habitâ ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos motu proprio, noo ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de merâ liberalitate, cartâque scientiâ Nostria, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares & contiouoa commensales Nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu Militiæ Clericali adscribi desiderant, quatenus tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet Ordine antiquiores gradu, oobilitate, & alia meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio Dilectorum Filiorum Notariorum, de oumero participantium, tenore præsentium recipimus, & tàm illos, quàm alios Dapiferos singulos, qui sigillarim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, S. Palatii & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, ac tàm illos, quàm alios omnes quoscuoque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis Cives esse voluerint, singulos in eâ ipsâ Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nullâ prorsùs differentiâ inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, & Nobiles participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis; ita ut ipsum Jus Civitatis ad quoscunqoe eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Civitatis titulo, & honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, continuorum commensalium Nobis actu in Palatio Nostro Apostolico servientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium, Nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibos, ac Notariis Nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibus, ac Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & maodamus, eisque in quibuscunqoe impetrationibus, ac concessionibus, & literis, tàm gratiam, quàm justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares continuos, commensales Nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives originarios nominari, nec proptereà impetrationes, coocessiones, & Litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex ounc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscunque, prorsùs similibus antelationibus, antelanooum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, Decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, alii nostri familiares tempore dictæ assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes existentes, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles, originarii, & antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam ut præfertur, elegerint quicunque ex utroque Parente verè Nobili, ac Cive originario antiquissimo procreati de jure, Statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliqoo speciali privilegio, seu aliàs, etiam per quascunque Litteras, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extrà, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emanâssent, seu emanarent, & eis naturaliter, de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, vigore præsentium indulgemus.

Dapiferi constituuntur familiares Papæ, Notarii Apostolici, Comites Palatini, Nobiles ac Cives Urbis ipsis benevisæ.

§. 2. Ac singulos Dapiferos præfatos à solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubiqoe locorum, & ex quâcunque quantùmvis urgentissimâ, & inexcogitabili causâ, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcunque aliorum Principum impositarum, & pro tempore imponendarum; non tamen decimarum per felicis recordationis Innocentium Papam XI. Prædecessorem Nostrum impositarum Quarto Kalendas Octobris Pontificatus sui anno septimo, & per eundem extensarum seu indictarum ad aliud triennium per Litteras in formâ Brevis sub die vigesimâ quintâ Novembris anno millesimo sexcentesimo octusgesimo octavo, Pontificatus sui anno tertiodecimo, nec noo aliarum decimarum, subsidiorum & onerum impositorum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus.

§. 3. Nec non ipsis Dapiferis eorumque singulis quoscunque fructus, & proventus Ecclesiasticos tàm occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quàm ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebitè perceptos, cujuscunque quaotitatis fuerint, gratiosè remittimus, & coodonamus.

§. 4. Ac cum eis super inhabilitate per eos proptereà quomodolibet contractâ, vel etiàm ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina Officia, oon tamen in contemptum Clavium celebraverint seu aliàs in Divinis se immiscuerint, ut illâ & eisdem præmissis non obstantibus ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines, aliàs tamen ritè promoveri, & in illis etiam susceptis alias ritè per eos Ordinibus etiam in Altaris Ministerio

ministrare etiam liberè, & licitè valeant, dispensamus.

Illegitimi restituuntur natalibus, etiam ad effectum successionis ad dignitates, honores & officia.

§. 5. Ac eosdem Dapiferoa, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocunque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex Nobilissimis parentibus, ac vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sivè notam abstergimos, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscunque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quoruncunque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesiâ acquisitis, ac sinè præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure validâ dispositione, succedere, & illa donationis, seu alio quovia titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex Testamento vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu, nec non ad dignitates, honores, & quæcunque alia officia secularia publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibua, & per omnia perindè ac si de legitimo matrimonio procreati forent.

Cum eisdem dispensatur ad Ordines & Beneficia.

§. 6. Ac eodem defectu non obstante, si aliud Canonicum eis non obsistat impedimentum, ac Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministrare, ac quæcunque, & qualiacunque cum curâ, & sine curâ Beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis: seu sit Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, non tamen in Cathedralibus post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, sibi aliàs Canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodo plura simul non sint, quàm quæ à Concil. Trident. permittuntur, quoad vixerint retinere liberè & licitè valeant, similiter dispensamus.

Eorundem provisiones ubiq; gratis expediendæ.

§. 7. Quodque omnes, & quæcunque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ Litteræ Apostolicæ, ac etiam in formâ Brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tàm de capiendâ possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quàm in favorem Litterarum Apostolicarum: ubi illis super provisionibus quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout Nostris familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, & conceduntur, ac dati, & concedi debent, præcipimus, & mandamus.

Indultum transferendi pensiones annuas usque ad centum Ducatos.

§. 8. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicunque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum insignium Ecclesiarum, aot personæ quæcunquæ Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ, tam in Romanâ Curiâ, quàm extrà eam, ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascunque pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcunque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, non tamen per S. R. E. Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum curâ, & sine curâ, secularium, aut quorumvis Ordinum regularium, seu fructus, reditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi aliàs semel, vel pluriea translatæ, seu tranalati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, reditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliia personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, quotcunque, quæcunque, & qualiacunque Beneficia Ecclesiastita obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & formâ, quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservari erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu integrè persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique Translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in quâ ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus Nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulativè eos gaudere, & potiri volumus.

Hoc indultum cumulativè cum aliis Beneficiis intelligendum.

Decernentes ipsas translationes, & novaa reservationes, Constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redituum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque Beneficia, super quorum fructibus, reditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Indultum retinendi pensionea pro ducatis ducentis absque delatione habitus Clericalis & in statu conjugali.

§. 9. Ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcunque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscunque Beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultrà summam ducentorum ducatorum auri de Camerâ pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant; nec ad id à quoquam cogi, seu compelli, minúsque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationia, seu cessationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum unicâ tantùm & virgine, recipere, & retinere.

Exemptio à spoliis.

§. 10. Postremo quòd bona quæcunque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quarumcunque per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industriâ, legitimè tamen, & licitè acquisita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubicunque existentia spoliis minimè subjaceant.

Facultas testandi, etiam pro adscriptis Ordinibus Religionis militaris.

§. 11. Sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religioni alicujus Militiæ, non tamen S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocunque loco, quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Inhibetur ad hunc effectum Officialibus Cameræ Apostolicæ.

§. 12. Præcipientes, & mandantes Dilectis Filiis nunc, & pro tempore existentibus. S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ Nostræ Apostolicæ, & quibuscunque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribua, ac Militiarum

præ-

præfatarum Officialibus, aut Prucuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant; ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Dapiferos super eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad Litteras super præsentibus conficiendas in dictâ Camerâ insinoandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi intrà tempus legitimum insinuaræ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minùs validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcunque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, Decretis, Constitutionibus Apostolicis, similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ à Nobis, & dictâ Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quàvis auctoritate hactenùs vel imposterùm emanaverint, minimè comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 13. Sicque per quoscunque Judices etiam Commissarios quàvis auctoritate fungentes in quàvis causâ, & instantiâ, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, & insuper Dilectis Filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum Litterarum Apostolicarum, & aliis ad quos earumdem Litterarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnâ indignationis Nostræ, motu, scientiâ & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan aliàs Litteras super præmissis omnibus, tàm conjunctim, quàm divisim, ac pro singulis quibuscunque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato Nostro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, seu aliorum suppressorum loco Ministrorum Cameræ Apostolicæ Plumbi, & Registri absque aliquâ pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis faciant, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Derogatio contrariis.

§. 14. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus aliàs per præsentes non intendimus derogare, ac Regulâ Nostrâ de præstando consensu in pensionibus, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri, de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camerâ Apostolicâ infrà tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam Prædecessoris Nostri contra illegitimos, ac Pictavien. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quàvis firmitate aliâ roboratis Statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, Decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam Legibus, tàm Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis superioribus, ac personis, & locis quibuscunque in genere, vel in specie, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis Decretis, etiam vim contractus, & Statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, ac aliàs forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, inter alia disponen. quod Beneficia Urbis nonnisi personis certis, modo & formâ qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expressè professis, conferri & commendari soleant; Quibus omnibus, etiamsi aliàs pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, cum clausulis opportunis.

Fiat motu proprio P.

Et cum absolutione à censuris ad effectum, &c. & in casibus Regulæ de insordescentibus cum opportunâ illius, nec non alterius Regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis & opportunis derogationibus, quatenùs opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium & singulorum major & verior specificatio, & expositio fieri possit in Litteris, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint, juxtà notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem, etiam in unâ non factâ mentione de aliâ vel aliis, prout videbitur expedire, & expedien. &c.

Transsumptorum fides.

§. 15. Volumus autem, quod Litterarum super præsentibus conficiendarum transsumptis, etiam impressis, & sigillo & manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides, tàm in judicio, quàm extrà illud adhibeatur, quæ originalibus Litteris adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quòd sola præsentis motus proprii Nostri signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extrà illud, Regulâ quâcunque contrariâ non obstante.

Fiat P.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem octavo Id. Decembris anno primo.

6. Decembris 1689. P. A. primo.

Nihil J. de Laurentiis
Reg. Lib. primo Secretorum fol. 90.

Nomina Eminentissimorum D. D. Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc quæ sequuntur.

Petrus Ottobonus nunc Alexander VIII. Venetus.

Episcopi VI.

Alderanus Episcopus Ostien. S. Collegii Decanus Cardinalis Cybo, Januensis.
Flavius Episcopus Albanen. S. R. E. Card. Chisius Bibliothecarius, & Signaturæ Justitiæ Præfectus, Senensis.
Jacobus Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Fransonus, Episcopus Camerinen. Januensis.
Palutius Episcopus Sabinen. S.R.E. Cardinalis de Alteriis ejusdem S. R.E. Camerarius Romanus.

Presbyteri XXXIV.

Carolus titul. S. Laurentii in Lucinâ S. R. E. Presb. Cardinalis Barberinus, Romanus.
Gregorius tituli S. Marci S. R. E Presb. Card. Barbadicus Episcopus Patavinus, Venetus.
Joannes Nicolaus tit. S. Mariæ Transpontinæ S.R.E. Presb.

Card. de Comitibus Episcopus Anconitanus Romanus.
Julius tit. S. Mariæ Transtyberim, S. R. E. Presb. Card. Spinula Episcopus Lucensis Januensis.
Joannes tit. J. Viti, & Modesti S. R. E. Presbyter Cardinal. Bulionus Gallus.
Carolus tit. S. Adriani S. R. E. Presb. Card. Cerrus Episcopus Ferrarien. Romanus.
Gaspar tit. S. Silvestri in Capite S. R. E. Presb. Card. de Carpineo, Sanctiss. D. N. Vicarius Generalis. Romanus.
Joseph Tempestinus Romanus, dum Cardinalatus honore fungebamur.
Joannes Lutius, Tudertinus.
Frater Joannes Georgius de Castellis Eques Hierosolymitanus Interamnen.
Joseph Maradius, Faventinus.
Julius Perla Clericus Romanus.
Prosper Buccapadulius Romanus.
Franciscus Fonseca Romanus.
Eques Enricus Letus Scotus.
Carolus de Philippis, Cæsanaten.
Abbas Jacobus Maria Cenni de Serralonga.
Leonardus Severdus Romanus.
Joannes Baptista Gottifredus Clericus Conjugatus Romanus.
Cæsar tit. Sanctissimæ Trinitatis in monte Pincio S. R. E. Presb. Card. Destræus Gallus.
Petrus tit. S. Honufrii S. R. E. Presb. Card. Bonsius Archiepiscopus Narbonen. Florentinus.
Frater Vincentius Maria Ursinus Ordinis S. Dominici, tituli S. Sixti S. R. E. Presb. Card. S. Sixti nuncupatus Archiepisc. Beneventanus, Neapolitanus.
Federicus tit. S. Anastasiæ S. R. E. Card. Columna Perusinus Presb.
Franciscus tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presb. Cardinalis Nerlius Florentinus.
Hieronymus tit. SS. Nerei, & Achilei S. R. E. Presb. Card. Casanate, Neapolitanus.
Galeatius tit. Sanctorum Quirici, & Julitæ S. R. E. Presb. Card. Marescottus, Romanus.
Fabritius tit. S. Chrysogoni S. R. E. Presb. Card. Spada Romanus.
Frater Philippus Thomas Huvard. Ordinis Prædicatorum tituli S. Mariæ super Minervam S. R. E. Presb. Cardinalis de Norfolcia, Anglus.
Joannes Bapt. tit. S. Ceciliæ S. R. E. Presb. Card. Spinola Januen.
Antonius tit. S. Pancratii S. R. E. Presb. Card. Pignatellus Archiepiscopus Neapolis, Neapolitanus.
Janus tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presb. Card. Millinus Episcopus Urbevetanus, Romanus.
Federicus tit. S. Alexii S. R. E. Presb. Card. Vicecomes Archiepiscopus Mediolani, Mediolanensis.
Frater Raymundus tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presb. Card. Capisucchus Ordinis S. Dominici Romanus.
Frater Laurentius Brancatus tit. SS. Duodecim Apostolorum S. R. E. Presb. Card. de Lauræa Ord. S. Francisci.
Jacobus tit. S. Mariæ in Aracæli S. R. E. Presb. Card. de Angelis, Pisanus.
Opitius S. R. E. P. Card. Pallavicinus Januensis.
Marcus Antonius tit. S. Susannæ S. R. E. Card. Barbadicus, Venetus.
Marchio Nicolaus de Penna Perusinus.
Frater Felix Sfortia Maidalchinus Eques Hierosolymitanus Viterbiensis.
Paulus Petrus Lamparinus de Terra Sancti Gemini Narnien. Diœc. J. U. D. Colleg. Patr. Causar. Sac. Pal. Apost. Clericus Conjugatus.
Flavius Cherubinus de Monte Bodio.
Marcus Antonius Aloysius, Assisiensis.
Abbas Aurelius Gazzinellus, J. Sac. Th. Doctor, Comensis.
Nicolaus Baleanus, Aiesinus.
Eques Bernardinus Castellinus, Foroliviensis.

Ludovicus Oddus Clericus, Romanus.
Stephanus Castaldus Clericus Conjugatus Romanus.
Ferdinandus Patronus Interamnensis.
Fr. Amerigus Capponus Eques Hierosolymitanus Roman.
Franciscus M. Alemannus Clericus, Mediolanensis.
Antonius Gabriellius Clericus Conjugatus Romanus.
Abbas Petrus Antonius Bazzantus, Senensis.
Abbas Thomas Mancinellus Narniensis.
Hieronymus Pallavicinus Januensis.
Abbas Petrus Palazzius Presb. Brixianus.
Carolus tit. S. Augustini S. R. E. Presb. Card. Ciceris Episcopus Comi, Comensis.
Leopoldus S. R. E. Presb. Card. Kollonitz, Germanus.
Petrus Matthæus tit. S. Marcelli S. R. E. Presb. Card. Petruccius Episcopus Aesinus.
Guilielmus S. R. E. Presb. Card. de Furstenberg Germanus.
Joannes Casimirus tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. Romanæ Ecclesiæ Presb. Card. Denhoff Polonus.
Joseph tituli S. Balbinæ S. R. E. Presb. Card. de Aguirre Hispanus.
Leander tituli S. Petri in monte Aureo S. R. E. Presb. Card. Colloredus Venetus, Sanctissimi D. N. Pœnitentiarius major.
Fortunatus tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presb. Card. Caraffa Neapolitanus Archiep. Aversæ.

Diaconi XI.

Franciscus S. Mariæ in viâ latâ Primus Diaconus S. R. E. Card. Maidalchinus, Viterbiensis.
Nicolaus Sanctorum Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Card. Acciaiolus, Florentinus.
Urbanus Sancti Nicolai in carcere Tulliano S. R. E. Diaconus Card. Sacchettus Episcopus Viterbien. Florentinus.
Joannes Franciscus Sancti Angeli in Foro Piscium S. R. E. Diaconus Card. Ginettus Romanus Archiepiscopus Firmanus.
Benedictus S. Agathæ S. R. E. Diac. Card. Pamphilius, Romanus.
Dominicus Maria S. Eustachii S. R. E. Diac. Cardinalis Cursius Florentinus.
Joannes Franciscus S. Cæsarei S. R. E. Diac. Card. Nigronus Episcopus Faventinus, Januensis.
Joseph Buccapadulius Clericus Conjugatus Romanus.
Marchio Fabritius Narus Clericus Conjugatus Romanus.
Franciscus Rutilius Sansedonius Eques Hierosolymitanus Senensis.
Marchio Nicolaus Tassonus Ferrariensis.
Aurelius Rezzonnus Comensis.
Franciscus Medicina Clericus, Civitatis Tortonæ.
Mutius Sinibaldus Auximanus.
Eques Thesier Gallus.
Christoforus Stavinscki Polonus ex Pro. Prussiæ Diœc. vero Varmi.
Josephus Ochoa de Aperrigui, y Ameiugo Calaguritanus, & Calceaten. Diœcesis.
Comes Gaietanus Tocellus Parmensis.
Frater Laurentius de Castellis Eques Hierosolymitanus Interamnen.
Joannes Philippus Razzolus Clericus Conjugatus Romanus.
Eques Carolus Enricus de S. Martino Pedemontanus.
Joannes Jacobus Chircher, Germanus.
Abbas Joseph Crucius J. U. D. Clericus Tiburtinus.
Abbas Aeneas Taffius Bergomen.
Abbas Jo. Philippus Salviatus Florentinus.
Abbas Felix Nigronus Januensis.
Fulvius S. Mariæ in Cosmedin. Diaconus Card. Astallius Romanus.

Gaspar S. Georgii S. R. E. Diac. Card. de Cavaleris Romanus.

Franciscus Maria Sanctæ Mariæ in Dominica S.R.E. Diaconus Cardinalis Medices Florentinus.

Raynaldus Sanctæ Mariæ de Scala Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Estensia Mutioensis.

IV. SANCTISSIMI D. N. D. ALEXANDRI Divinâ Providentiâ Papæ VIII.

Jubilæum Universale. Ad implorandum Divinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

ALEXANDER PAPA VIII.

Universis Christi fidelibus præsentes Litteras inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exorditur à suâ humilitate & magnitudine Curæ Apostolicæ.

Cœlestis Pater familias, cujus voluntas, potentia, & cujus opus misericordia est, quique olim dispensatione mirabili elegit David servum suum, & sustulit eum de gregibus ovium, ut pasceret Israel hæreditatem suam, novissimè diebus istis se neminem sanè suorum spernere demonstravit, cum immensam in Nos bonitatem suam derivare dignatus, in humilitate Nostrâ memor fuit Nostri, ac inscrutabili sapientiæ suæ arcano constituens Nos io caput Gentium, vicariam sui in terris potestatem solâ supernæ largitatis suæ dignatione, ac nullo meritorum suffragio Nobis commisit. Idcircò, quis non verecundæ, sed ingratæ mentis indicium est beneficia tacere Divina, & satis dignum est à Sacrificio Dominicæ laudis obsequium consecrati Pootificis inchoare, hoc ipso assumptæ à Nobis Apostolicæ Servitutis initio libenter cum Propheta clamamus: Laudationem Domini loquatur os meum, & benedicat omnis caro nomen sanctum ejus; qui suscitat de pulvere egenum, ut sedeat cum Principibus, & solium gloriæ teneat. Cæterùm, non tàm de honore hilares, quàm solliciti de periculo, in tantâ, ac tàm difficili, quam jàm delibare incepimus, Catholicæ Ecclesiæ procuratione, dum non minùs virium Nostrarum infirmitatem, cujus Nobis probè conscii sumus, quàm multiplices mentis Nostræ oculis obversantes Christianæ Reipublicæ calamitates seriò consideramus, sentimus profectò io dies suscepti ooeris magnitudinem, ac quantum ad illud fortiter, constanterque ferendum cœlestibus indigeamus auxiliis, agnoscimus.

Privatis suis precibus publicas Ecclesiæ supplicationes postulat adjungi.

Quamvis autem privatis Nostris sacrificiis, & precibus opem de Sancto supplices invocare oon desistamus, ut de Sion tueatur Nos, omnem spem Nostram collocamus in eo, qui dedit velle, ut det etiam perficere pro bonâ voluntate; attamen memoriâ recolentes, tum maximè Apostolorum Principi, cujus locum immeriti tenemus, cœleste præsidium adfuisse, cum oratio fiebat sine intermissione ab Ecclesiâ ad Deum pro eo, Pastorali jure fidenter exigimus, & paterno insuper postulamus affectu, ut ad assiduas Nostras publicè Christi fidelium ubique Populorum, quibus Nos vicissim Apostolicam sollititudinem impendere debemus, supplicationes addantur.

Quibus exoranda Divina misericordia.

Potens est enim oratio Ecclesiæ deprecantis ad Dominum, qui benignus & misericors est, & propitiatur invocantibus eum io veritate. Junctis igitur, & concordibus precibus misericordiarum Patrem, & Deum totius consolationis exoremus, ut in mandatorum suorum viam unà cum commissis ovibus gratiâ suâ duce Nos dirigat, præsentibus Christiani Populi necessitatibus propitius adsit, flagella suæ iracundiæ, quæ pro peccatis Nostris meremur, clementer avertat, nec Nos quos eligere dignatus est ad dandam scientiam salutis plebi ejus, deserat in tempore malo, sed det Nobis virtutem, & fortitudinem in magnitudine brachii sui, ac illuminet corda Nostra ad cognoscendum, faciendumque, quod bonum est in oculis suis.

Hortatur ad preces, jejunia & Eleemosynas.

Adeamus mente contriti ad thronum gratiæ, dolentes per veram pœnitentiam veniam petamus, instemus obsecrationibus nocte ac die, sanctificemus jejunia, eleemosynas in sinu pauperum abscondamus, aliisque pietatis operibus divinam Nobis misericordiam conciliemus, ac Domino corda Nostra præparemus.

Indicit Jubilæum universale & præscribit adimplenda in Urbe.

§. 1. Hæc autem ut ferventiori studio uberiorique fructu fiant, antiquum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum morem secuti Ecclesiæ thesauros, quorum dispensationem Nobis credidit Altissimus, aperire, & liberali manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illâ ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in Almâ Urbe Nostrâ degentibus, qui solemni processioni quam unâ feriis proximæ hebdomadæ, quæ erit secunda Adventus, ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam ejusdem Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe unà cum Venerabilibus Fratribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, nec noo Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, quos in Romanâ Curiâ adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intrà spatium ejusdem, vel proximè subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut suprà, Deum oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominicâ die immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint, cæteris verò extrà Urbem prædictam ubicunque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquàm ad eorum notitiam hæ Nostræ pervenerint, designandis, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum, à publicatione designationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quatâ & sextâ feriâ, ac sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam Sanctissimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intrà, & extrà Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Facienda degentibus extra Urbem.

Pro navigantibus, Regularibus, captivis, infirmis & impeditis.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut eum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majori aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscunque tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere,

aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento, detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu apptobandis, eis io alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultas eligendi Confessarios etiam pro Regularibus.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis, Secularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instiruti, tàm in Urbe præfatâ, quàm extrà eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licenriam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium, tàm Secularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locotum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quâvis causa latis, seu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sivè Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De Commutatione Votorum.

Jubilæum ab Ordinariis ubique præcipit publicari.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cùm præsentium Litterarum transsumpta, aut exempla etiam impressa, acceperint, illa statim absque ullâ morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Declaratio in quibus dispensare noo intendit.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate seu inhabilitate quoquo modo contractâ dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis & Apostolicâ Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, seu aliàs in sententias, censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intrà tempus dictatum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogatio cootrariis.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certa tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non Regulâ Nostrâ de non concedendis Indulgentiis ad iostar, ac qoorumcumque Ordinum, & Congregationum, sivè Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetodinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumqoe totis tenoribus specialis, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè, ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 7. Ut autem præsentes Nostræ, quæ ad singula Loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transsumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Decembris 1689. Pontificatus Nostri anno primo.

d. 11. Decembris 1689 P. A. primo.

SANCTISSIMI D. N. D. ALEXANDRI Divinâ Providentiâ P. P. VIII. V.

Constitutio revocatoria exemptionum à vectigalibus, aliisque publicis oneribus.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Subditorum commodum est motivum providendi.

ROmanum decet Pontificem, tanquam fidelem servum, & prudentem, quem constituit Dominus super familiam suam, non modò spiritualium providentiam Catholicæ Ecclesiæ, quantum Divina bonitas largitur, jugi vigilantiâ exhibere, sed & temporalium circumspectione, suorum, & Apostolicæ Sedis, etiam quoad temporalia, subditorum commodis indesinenter consulere, eaque de causa ad æquitatis, & justitiæ fines illa, quæ publicam inopiam prægravant, opportunæ provisionis ministerio revocare, ac desuper pastoralis Officii sui partes sollicitis studiis interponere, prout communis utilitatis rationi, ac Reipublicæ saluti consentanea esse in Domino arbitratur.

Aliquorum exceptiones & immunitates non exemptos prægravant.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, per quasdam immunitates, & exemptiones à vectigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, & supportatione, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & Sede præfata, illiusque forsan de Latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis, & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus, & Ministris, ad importunas supplicantium preces, seu aliàs quomodolibet concessæ requiruntur, Camera prædicta, ac Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum temporalis S. R. E. ditionis in gravissimis, quibus propter tot sumptus antehac in causam publicam factos, multaque onera propterea imposita, premuntur angustiis, maximam redituum, & proventuum suorum diminutionem patiantur, & plurimi subditi Nostri, ac præcipuè pauperiores, in quos ejus, quòd cæteris, iisque ut plurimum locupletioribus, per immunitates, & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno afficiantur.

Quare Prædecessorum exemplo exemptiones revocat.

§. 2. Hinc est, quòd Nos, quibus agri Dominici cura divinitùs commissa fuit, ut juxtà Prophetam noxia evellamus, & utilia plantemus, quique statim, ac Salvatoris, & Domini Nostri vi-

ces

ces in terris gerendas Divinâ dignatione suscepimus, eisdem subditis Nostris quâcumque opportuniore, & æquiore ratione sublevandis omnem operam, atque industriam Nostram adhibere proposuimus, jamque ab ipsis Pontificatus Nostri primordiis proposito hujusmodi aliquâ ex parte satisfacere studuimus, Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum, subditorumque Nostrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantum cum Domino possumus, æquè principaliter consulere cupientes, ac fel. record. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Innocentii X Alexandri VII. Clementis IX. Clementis X. & Innocentii XI. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes, nec non quarumcunque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, Litterarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Brevis, cedularum motus proprii, & chirographorum cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac illarum Litterarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali, ac individuâ expressione digna, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectivè habentes, Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac Nostra perpetuò valiturâ Constitutione omnes, & quascunque exemptiones, & immunitates à solutione subsidii triennalis: nec non quarti illi adjuncti, taxarum equorum, tallearum, censuum archivii, soglietta triremium, utensilium, dohanarum, gabellarum quarumcunque, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum Cameralium, quorumcunque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates directè vel indirectè pro eorumdem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, instaurandis, muniendis, & manutenendis, aliisque indigentiis, & usibus quibuscunque, tàm Cameræ, quàm Communitatum, & Universitatum prædictarum, seu alias indicta & imposita, ac exigi solita sunt, nec non ab obligatione recipiendi, & hospitandi milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quacunque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque, etiam speciali notâ, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes, quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis temporalis S. R. E. prædictæ, ac etiam quibuscunque feudatariis, censuariis, dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, conditionis, & præeminentiæ existentibus, ac quâvis dignitate, etiam Ecclesiasticâ, & autoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui castra, & jurisdictiones intrà limites dictæ ditionis temporalis S.R.E. possident, etiam qui nihil ratione castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu aliàs persolvunt, & tam incolis quàm extraneis, & forensibus, bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum vel meritorum, seu aliorum intuitu, & contemplatione, ac ex aliâ quacunque quantumvis favorabili ac urgentissimâ, & de necessitate specialiter exprimendâ causâ, sub quibuscunque verborum formis & expressionibus, etiamsi in Appaltuum, & locationum Cameralium Instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolicâ, confirmatis, provisum & cautum sit, eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientiâ, declaratione & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & aliàs quomodocunque, & qualitercunque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sivè in perpetuum concessas & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritate sequutâ, quæcunque, nec non quasvis Litteras, etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili formâ Brevis, motus proprii cedulas, chirographa, & scripturas hujusmodi, ex nunc perpetuò revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò evacuamus, & revocata, cassata, sublata, & abrogata, irrita, abolita, & annullata, viribusque, & effectu penitùs, ac omninò vacua esse, nec ulli prorsùs in petitorio, aut possessorio, etiam summarissimo contrà præsentium Litterarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium, & singulorum onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro ratâ eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri, in omnibus & per omnia, perinde ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenùs concessæ fuissent, nec Litteræ, ac cedulæ motus proprii, chirographa, & scripturæ hujusmodi unquam emanassent, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus.

Exemptionum species.

Quibus ejusmodi exemptiones auferantur.

Etiam exemptis ratione Appaltuum Cameralium.

Verba revocatoria.

Quæ pro futuro tempore intelligenda.

§. 3. Prætereà omnis & quæcunque privilegia & indulta, personis Ecclesiasticis, tàm Secularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis, etiam Jesu Regularibus, super similibus immunitatibus & exceptionibus, per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad limites Juris communis motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus.

Ecclesiasticorum privilegia ad limites Juris communis reducuntur.

§. 4. Illa verò, quæ nonnullis Collegiis in almâ Urbe Nostrâ existentibus, per Dilectos Filios Clericos Regulares Societatis Jesu, sivè alios quoscunque administrari consuetis, similiter à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, quoad victum, & vestitum dumtaxat, non autem ut vulgò dicitur à fundaco, & magazzeno, prout antehac observatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

Collegiis Urbis concessa ad victum & vestitum restringuntur.

§. 5. Ac demum similia privilegia & indulta Nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum pro tempore viventium, ab illis respectivè concessa itidem revocamus, & abolemus, ac revocata & abolita esse, ac censeri debere volumus, & statuimus. Declarantes illa nemini eorundem Nepotum, sivè consanguineorum, vel affinium à die Nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse, & debere, seu potuisse, ac debuisse.

Abolentur concessa Nepotibus & consanguineis Pontificũ & effectus retrotrahitur ad diẽ suæ assumptionis.

§. 6. Per præmissa autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscunque personis Ecclesiasticis tàm Secularibus, quam Regularibus, de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ Nostræ ab ipsa Camera, vel aliis illius nomine in Appaltuum, & locationum Instrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque verè oneroso concessas.

Reservantur exemptiones certis Personis de jure vel ex oneroso cum Camerâ contractu competentes.

§. 7. Ac

Nec non exemptiones concessæ à Communitatibus ex contractu oneroso & causis declarandis.

§. 7. Ac insoper à revocatiooibus, & aliis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus & declaramus immunitates, & exemptiones quibusvis Universitatibus, & personis datas, & concessas io vim contractus ex causa verè onerosâ, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarium solutioois, & non aliàs eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimè factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis, ut infrà, ac etiam declarandis: quas omnes causas onerosas, noo nisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de jure approbare intendimus.

Forma reportandi Declaratoriam exemptionis præservatæ

§. 8. Et propterea quicunque illas obtioent, eas in dictâ Camerâ citato Dilecto Filio ipsius Cameræ Commissario Generali verificare, & io ipsâ Camerâ examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earuodem immunitatum, & exemptionum, ac Litteræ, cedulæ motua proprii, chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata aliàs in Camerâ prædictâ admissæ & admissa, ac in illâ ejusque libris registratæ & registrata fuerint & sint; quatenùs tamen causæ onerosæ hujusmodi pro verè onerosia & legitimis, ut suprà, aliàs io eàdem Camerâ verificaræ, & approbatæ, ac prævià judiciali discussione non sint legitimæ habitæ: quo casu ad indicationem tantùm, non autem ad illam verificationem eosdem obtinentes, teneri volumus, interim verò quamdiu non fuerint verificatæ minimè suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Excipiuntur Cardinales, Clerici Cameræ & alii.

§. 9. Præterea Nostræ intentionis non est sub revocationibus, & aliis supradictis comprehendere immuoitates, & exemptiones eisdem S.R.E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, nec non Cameræ prædictæ Cleritis, Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, coocedi, seu admitti solitas; nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati Domestici, Cubicularii Secreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui commensales Nostri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueverunt: neque illas ob numerum duodecim filiorum à Prædecessoribus Nostris, & aliis suprà expressis concessas, quas tameo ad terminos Constitutionis rec. mem. Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostri quæ incipit, Licèt fel. rec. Paulus &c. cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exactè, & ad amussim juxtà illius seriem, tenorem, & dispositionem in omnibus, & per omnia servari debere volumus, & aliarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & personis, ac eo modo, & formâ. quibus de Jure communi illis competunt, & aliàs juxtà ipsius Juris communis, ac supradictarum, & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus, neque aliter, quàm ut præfertur, sivè in possessorio, sivè in petitorio suffragari volumus, & decernimus.

Injungitur Ministris observantia.

§. 10. Cæterùm Appaltaroribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum prædictarum, earundem serie præsentium districtiùs inhibemus, ne contrà ipsarum præsentium dispositionem immunitates, & exemptiones, nisi ut suprà exceptas, ac eas, quas ex causâ verè onerosâ concessas in Camerâ prædictâ, ut præfertur, admitti contigerit, ullatenus admittant: & si secùs fuerint id nemini eorum in suis computis seu rationibus per eandem Cameram admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

Lites super præmissis extinguuntur.

§. 11. Postremò lites quaslibet occasione privilegiorum. ac indultorum, nec non immunitatum, & exemptionum hujusmodi quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque & cognomina Judicum, & colligantium quorumvis, etiàm speciali meotione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes) à quibuscunque Tribunalibus hujusmodi ad Nos earundem serie præsentium avocamus, illasque penitùs, & omninò perpetuò supprimimus, & extinguimus, & pro suppressis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Decretum super obstativis.

§. 12. Decernentes præsentes Litteras, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicunque in præmissis, sivè eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis oon consenserint, ac ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiàm ullatenùs justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâvis, quantùmlibet legitimâ, piâ, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ & totalis læsionis oullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, oullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantùmvis magno & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, io Jus, vel controversiam vocari, suspendi, limitari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionia oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiàm motu simili concesso quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse; oeque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocatiooibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositiouibus pro tempore, quomodolibet factis, comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas. & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori data, quateous opus sit, de novo concessas perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocunque spectabit, inviolabiliter observari.

Decretum irritans & clausula sublata.

§. 13. Sicque in præmissis per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales & Ministros, & alios quoscunque quâvis auctoritate, & potestate fungentes, nunc & pro tempore existentes, sublatâ eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter cootigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 14. Quocircà Dilectis Filiis Nostro, ac S.R.E. prædictæ Camerario, seu Procamerario, nec non Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præsentem Nostram Constitutionem, & in ea contenta quæcunque in omnibus & singulis firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 15. Non obstan. supradictarum litium pendentia aliisque omnibus, & singulis præmissis, nec noo Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, ac quatenus opus sit. prædicti Pii Prædecessoris de gratiis qualecunque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera præstandis, & registrandis ita ut præsentes in ea præsentari, aut registrari nunquam necesse sit,

aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alis roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemtionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & Litteris, etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis, etiam ut præfertur qualificatis, ac speciali nota, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendæ, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis; ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractus jurati cum Camera Nostra Apostolica initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis, editis, seu factis. ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis & pluries innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi in eis caveatur expresse, quòd nullo unquam tempore sub similium vel dissimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus, & Constitutionibus, pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam sub posteriori data per quascunque personas eligenda de novo concessa sint, & esse censeantur, nec non pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicari mandat, &

§. 16. Ut autem eædem præsentes Litteræ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus & auctoritate Apostolicâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus Nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes & singulos, quos concernunt, perindè afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Transsumptis idem adhiberi.

§. 17. Utque earumdem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis. & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Decembris 1689, Pontificatus Nostri anno primo.

P.A. primo 24. Decembris 1689.

J. F. ALBANUS.

VI.

SANCTISSIMI D. N. D. ALEXANDRI
Divinâ Providentiâ Papæ VIII.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis familiaribus.

ALEXANDER PAPA VIII.

Nomi... familiari... um Sancti... tatis Sua...

VEnerabilibus Fratribus, Bandino Panciatico Patriarchæ Hierosolymitano Datario, Herculi Vicecomiti Archiepiscopo Damiaten. Palatii Nostri Apostolici, ac Josepho Eusanio Porphyrien. Sacrarii Nostri respectivè Præfectis, & Joanni Baptistæ Rubino Vicentin. Episcopis Secretario Status, ac Dilectis Filiis Magistris Mario Spinulæ Januen. Litterarum Nostrarum in formâ Brevis, quæ ad Principes scribuntur, Joanni Francisco Albano Urbinaten. Brevium Nostrorum Secretorum, respectivè Secretariis, & Marcello de Aste Romano in utrique signaturâ Nostrâ Referendario Auditori Nostro, Prælatis Domesticis Nostris; Ac Petro Draghi Bartoli Veneto Cubiculi Nostri Præfecto, Mariano Gabrieli Aquilejen. Pincernæ, Josepho Tempestino Romano Architriclino, Francisco Maggi Aterm. Vestiario, Josepho Felici Reatin. Eleemosynario Secreto, Bernardino Sarti Ariminen. Romulo Spezioli Firman. Medico Secreto, & Raphaeli Fabretti Urbinaten. Libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, Cubiculariis intimis, seu secretis; nec non Urbano Roccio Romano Forerio Majori, & Theodoro Cellesio Pistorien. Fratri Militi Magnæ Crucis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Comiti Alexandro Capisucchio Romano itidem Cubiculariis Secretis, & Josepho Sacripanti Narnien. Aulæ Nostræ Consistorialis Advocato Subdatario, ac Bartholomæo Clementi Camerinen. Caudatario, Joanni Paulo Romaldi Æsin Crucifero, Joanni Bisaiga Vercellen. & Bernardino Porti Bononien. Cappellanis Secretis, nec non Æneæ Brugioni Cæsenaten. Antonio Scipioni Gabellotti Faventin. Alexandro Ferni Lauden. Bernardino Ceci Alatrin. & Ludovico del Nero Romano respectivè Civitatum vel Diœcesum Clericis seu Presbyteris, vel Laicis Cubiculi Nostri Adjutoribus familiaribus, continuis commensalibus Nostris, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exordiu... àsolito n... re faven... familiari... bus.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, nec non specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Motu pr... prio cre... Notarios Comites Palatino Equites, Nobiles Romano ac Cive Urbis &... aliarum C... vitatum.

§. 1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia; quæ vos, qui etiam continui commensales Nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenùs impendistis, & adhuc sollicitis studiis, impenditis nec non ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras, etiam familiari experientiâ juvati percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrûm à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Motu proprio, non ad vestram vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de merâ liberalitate, & certâ scientia Nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrûm respectivè in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sinè tamen præjudicio Dilectorum Filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolicâ authoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, nec non auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen. Bononien. Ferrarien. & Beneventan. omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & lo-

corum

corum Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum Nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum refertimus, & conscribimus; Vobisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxtà Decreta Lateranensis Concilii novissimè celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscunque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii Nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citrà tamen exemptiones à S. Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedùm quoad criminalia, sed etiàm quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citrà facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa, ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quicquid secùs per vos, aut quemlibet vestrum respectivè attentari contigerit) nec non Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac Secularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione & exercitio tam in Urbe, quàm in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, nec non Sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus & singulis Apostolicis aliisque Litteris, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vostro conficiendis Notarios, Comites, Equites & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, nec non Romanos & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout fuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus ac Civibus habeamini, nihilque qualecunque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur.

Concilii Tridentini Reformatio præservatur, & in aliquibus privilegium restringitur.

§. 2. Nec non honoris causâ insignia gentis Nostræ, sivè integrè, sivè cum vestris respectivè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Concedit insignia gentilitia Suæ Sanctitatis.

§. 3. Et insuper vos vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcunque, quotcumque, & qualiacunque, illorum fructus, res & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, nec non in Urbe, Civitatibus Terris, & Locis, eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, nec non actiones, & jura præsentia & futura, cujuscunque qualitatis, quantitatis & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcunque à vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscunque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, nec non vectigalibus, portoriis, tributis, daciis, pedagiis, collectis, & quocunque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam urbanis, quàm rusticis ordinariis & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis etiam ratione munitionum, mœnium & pontium, portarum, & molituratum & mercium, cujuscunque generis transitûs, seu passûs, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu provinciam, terra, mari, & flumine, nec non equorum mortuorum, stabulationum, militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quæcunque alia quantumvis gravi, & gravissimâ causa, (pro subventione contra infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis, ita quòd vos, & quilibet vestrum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, Conductores, & Exactores quocunque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quàm ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis Nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Eximuntur à decimis, impositionibus, taxis, vectigalibus ac tributis durante servitio.

§. 4. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrûm respectivè, ut quæcunque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum curâ, aut Dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus & Præbenda, Personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, Personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrûm aliàs Canonicè conferantur, aut quisque vestrûm eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere.

Indultum retinendi duo Beneficia sub eodem tecto in tribus Ecclesiis.

§. 5. Nec non etiam, quamdiu Nobis inservieritis tantùm, in Beneficiis Ecclesiasticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis curâ animarum Parochianorum) per vos pro tempore respectivè obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, reditus & proventus, durante servitio prædicto, cum eâ integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperitis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare.

Indultum non residendi durante servitio & percipiendi fructus in absentiâ.

§. 6. Ac interim vel postmodum si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam à quocunque, quem malueritis Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora à Jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris Ministerio ministrare.

Indultum etiam terminato servitio suscipiendi Ordines extra tempora, & sine licentia Ordinarii.

§. 7. Nec non, etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, Leges, & Jura Civilia, etiam publicè in Scholis & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus Gradum in hujusmodi Facultate vos promoveri facere, ipsaque Jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris Officium in causis Ecclesiasticis, & Civilibus tantùm exercere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & te-

Jus Civile audiendi & legendi, & causas civiles & Ecclesiasticas patrocinandi.

nore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Eligendi Confessarium qui à censuris & reservatis absolvere & vota commutare valeat

§. 8. Liceat qnoque vobis, & cuilibet vestrûm aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum Secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vitâ cujuslibet vestrum comite, vos & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolicâ auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pootificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcunque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibos, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitarionis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum) & denique ob omnibus & quibuscunque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet s contentis in Litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vita & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocunque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolicâ absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, nec non vota quæcunque (ultramarino visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultas transferendi pensiones etiam aliàs translatas usque ad summam 300. Ducatorum.

§. 9. Vobisque ulteriùs, & cuicumque vestrûm respectivè, ut quicunque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ, tàm in dictâ Curiâ, quàm extrà eam ad id per vos respectivè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascunque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani prædicti quomodocunque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibos, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summâ videlicet trecentorum ducatorum auri de Camerâ quoad singulos vestrûm, quandocumque alicui vestrûm respectivè placuerit, simul, vel successivè in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrûm mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibos, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribos aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniti volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata & concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones & emolumenta hujusmodi etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Litteris Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, nec non cum subrogatione in quibusvis vestris juribus etiam quoad quasi possessionem exigendi, in quâ tunc eritis, integrè persolvendas, servata tamen formâ Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate & tenore prædictis de speciali gratiâ indulgemus.

Facultas testandi & quomodolibet disponendi usque ad summam sex mille ducatorũ & sine solemnitatibus.

§. 10. Nec non etiam vobis, ut de omnibos & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris seu Altarium, Ecclesiarum vobis commissarum Ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum Divino cultui seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus ac juribus & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, nec non Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, reditibus, & proventibus vobis reservatorum, & assignatorum, ac reservandorum, & assignandorum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, nec non emolumentorum quorumcunque Romanæ Curiæ officiorum, & aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibos, reditibus, & pensionibus annuis, nec non vestrâ, & cujuslibet vestrum industriâ, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & Officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & aliàs quâvis occasione, vel causâ, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecuniâ numeratâ, jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dictâ Curiâ quàm extrà eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camerâ pro unoquoque vestrûm, ac etiam de ipsis fructibus, reditibus, & debendis (servatâ tamen formâ Constitutionum Apostolicarum jàm editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexa-

ctis) etiam cumulativè, cum quibusvis aliis similibus vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tàm pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritom, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcunque locorum piorum favorem, & usum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm causâ mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scripturâ etiam minùs solemni coram duobus, vel tribus Testibus, aut etiam cedulâ sola manu scriptâ, vel subscriptâ, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quòd in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries dispooere, statuere, & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliàs dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori alio modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & Statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere liberè & licitè valeatis, auctoritate Apostolicâ earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Liberatio à spolio & bonorum delatio ad hæredes.

§. 11. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque iodulgemus, quòd si vos ab intestato, & sine ullâ, vel cum minùs validâ bonorum, & rerum, ac fructuum, redituum, & proventuum prædictorum dispositione in dictâ Curiâ, vel extra eam, tàm continuâ, quàm interpolatâ inibi cujuslibet vestrûm respectivè mansione, ac etiam extrà Beneficia vestra, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res & jura, etiam ut præfertur, qualificata, nec non spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis Successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura etiam minus solemnis secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsa persona, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Dispositiones confirmar & supplet defectus.

§. 12. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis, nullâ, vel minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient ex nunc, prout ex tunc, & è contrà, pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, nec non substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quòd specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset supplemus.

Inhibet molestari.

§. 13. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, nec non Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, nec non Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque, cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quâvis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca: & legatarios, hæredes & personas, nec non testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi Executores prædictos directè, vel indirectè quæsito colore vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausulæ præservativæ.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque Literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, nec oon quæ in præmissis facta sunt aut fieri contigerit, tàm vigore præsentis, quàm etiam illarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum inde secutis & secuturis, etiamsi vos intrà Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Ecclesias, & Beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestrâ solâ voluntate, & nullâ subsistente causâ non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub Litteris rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri contrà quoscunque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, nec non Parochialium Ecclesiarum Rectores cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extrà illam quomodocunque decedentes septimo Kalend. Decembris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscunque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscunque causis, quantumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & Divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam à Nobis, & Sede prædictâ hactenùs, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum & validissimum statum, & etiam sub posteriori datâ, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligendâ apponendis, & latissimè specificandis reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, nec oon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocunque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos, ex unâ, ac Nos, & Cameram prædictam ex alterâ partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in unâ ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contrà infideles, & quibusvis aliis, quantùmlibet piis usibus solvendum; ac cum iis desuper componendum, vel vos ad illam particularem licentiam, sivè indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus petendam, aut impetrandam, vel etiam in a-

liis simi-

simili gratiâ, seu confirmatione illius vobis quomodocunqua concedendâ, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenùs teneri, nec ad id ullâ unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulia per quoscunqua Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, nec non pro tempora existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublatâ ais & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores designat.

§. 16. Quocircà Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenùs ipsi, vel duo aut unus aorum per se, vel alium, seu alios præsentes Litteras, & in ais contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestrâ desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, Nobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra easdem præsentes Litteras & in ais contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscunque, quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri de una, & in Concilio Generali editâ de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritata præsentium in judicium non trahatur, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati da certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac da consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris Nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponante, nec non ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones, fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis, fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dictâ Camera intrà certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quòd præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri de pensionibus, aliàs translatis iterùm non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quàm aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, nec non quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi da illis servandis, & non impetrandis Litteris Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenùs, vel vos in posterum præstara contigerit juramentum; Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumqua Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, nec non Archiepiscopis, Episcopis, & alis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, afficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alia Decretis per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientiâ similibus, deque Apostolicæ potastatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplationa in genere, vel in specie, aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac Statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expressà, vel tacitè, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quódque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia, nisi per personas illustres, vel Nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu aliorum privilegiis uti possint, nisi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quódqua Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcunque dicti Hospitalis tàm ex Juris institutione, quàm ax stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis Secularibus, & aliis personis, etiam Apostolicâ auctoritate reservandis gravari non possint, quódque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascunque Literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tùm demùm Magistri, & Conventûs prædictorum ad id accedat assensus, sintque Literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in formâ Bravia, aut alias Litteras diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam da simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventûs prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; quódqua ipsi Exactores, & Appaltatores, decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam àb axemptis exigere, & alias ad solutionem, seu contributionem cogere, & com-

pellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficientet & expresse derogamus, ac derogarum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscunque.

Adimplenda ante usum Notariatus.

§. 18. Volumus autem, quod antequàm gratia creationis in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut suprà, factâ perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem à Sede prædictâ propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omninò teneamini.

Transsumptorum fides.

§. 19. Quodque præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ muniris eadem prorsùs fides ubique adhibeatur in judicio & extra, quæ adhibereretur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Indulta testandi & pensiones transferendi non suffragantur iis qui aliàs obtinuerunt.

Cæterùm volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, quorum respectivè etiam familiares continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes Litteræ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Aonulo Piscatoris die 12. Januarii 1690. Pontificatus Nostri Anno primo.

P. A. primo D. 12. Januarii 1690.

VII.

Indulgentiæ pro visitantibus certas Indiarum Ecclesias cum concessione quarundam facultatum pro Societatis Jesu utriusque Indiæ Presbyteris.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pro universis Indiarum pœnitentibus & visitantibus certas Ecclesias à Præposito Generali designandas.

ANimarum saluti Paternâ charitate intenti, supplicationibus Dilecti Filii Thyrsi Gonzales Societatis Jesu Præpositi Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac multorum Prædecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum vestigiis inhærentes, de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus Christi fidelibus in quibuscunque Oceani Indiis, aut Sinarum Regione, vel Brasiliâ constitutis præsentibus, & futuris verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Commonione refectis, quoties aliquem ex infidelitate, & idololatriâ ad veri Dei cognitionem reduxerint, plenariam, nec non eisdem etiam verè pœnitentibus, & confessis Sancti Thomæ Apostoli in Indiis prædictis, vel aliquam ex certis Dilectorum Filiorum Presbyterorum Societatis Jesu Ecclesiis illarum partium, Deo, vel in honorem Sanctorum erectis, nec non omnes, & singulas hujusmodi Ecclesias Collegiorum, Domorum, & Residentiarum ejusdem Societatis Regionum præfatarum, saltem inter se per centum milliaria distantes, ut suprà, erectas, singulis annis quatuor diebus Festis Domini Nostri, Beatæ Mariæ Virginis, aut Sanctorum per dictæ Societatis Præpositum Generalem designandis, visitantibus, & inibi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumentibus, ac pro Gentilium, & hæreticorum conversione pias ad Deum preces fundentibus, etiam plenariam.

Pro Presbyteris & aliis de Societate Jesu in mortis articulo.

§. 2. Omnibus etiam, & singulis tàm Presbyteris, quàm aliis de dictâ Societate existentibus, quos in qualibet utriusque Indiæ Regione, vel Oceani Insulâ, aut navigatione pro fidei negotio eundo, vel redeundo mori contigerit, in cujuslibet eorum mortis articulo, saltem contritis, & confessis, si communicare nequiverint, plenariam pariter;

Pro Scholaribus Confraternitatis B. Virginis & aliquam Confraternitatem ingressis.

§. 3. Scholaribus verò in utraque India existentibus, ac Confraternitati Beatæ Mariæ Virginis ibi Canonicè institutæ adscriptis, qui in Annunciationis, & Assumptionis ipsius Beatæ Mariæ Virginis festis, dictum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & Coronam, vel tertiam partem Rosarii recitaverint, nec non utriusque sexus Christi fidelibus aliquam ex Confraternitatibus Canonicè erigendis ingressis, qui in festivitate Sanctissimi Corporis Christi, & illius octava pœnitentes similiter, & confessi, idem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & in cujuslibet eorum utriusque sexus Christi fidelium mortis articulo, etiam pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, vel saltem contritis, si confiteri, & communicare non potuerint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Indulgetur dictis Scholaribus præscripta peragentibus in decem annos.

Aliis in tres.

Reliquis in unum.

§. 4. Insuper dictis Scholaribus hujusmodi Confraternitati adscriptis, qui in singulis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis, ac Resurrectionis, Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi festivitatibus, confessi, & contriti præmissa peregerint, decem annorum de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis; eis quoque, qui in singulis diebus Veneris cujuslibet Quadragesimæ devote processionibus publicis in partibus, & locis transmarinis ad orandum pro conversione Gentilium, & Hæreticorum præfatorum, juxtà ritum Ecclesiæ Romanæ institutis, interfuerint, trium annorum. Reliquis verò omnibus eisdem Processionibus præsentibus, contritis, & confessis, unius anni Indulgentiam elargimur.

Vires procum pro iis qui in navigationibus pro fide decesserint.

§. 5. Quodque pro animabus eorum Christi fidelium, qui in præfatis utriusque Indiæ navigationibus pro negotio fidei instituendis ab humanis in charitate Christo conjuncti decesserint, confessi, ac Sacrâ Communione refecti, tertiam partem Rosarii, aut unam Coronam recitaverint, quoties id agent, toties per modum suffragii unam ex dictorum animabus à pœnis Purgatorii liberare valeant.

Permittitur Scholaribus & Presbyteris divinorum exercitium tempore interdicti.

Quodque Scholares utriusque Indiæ hujusmodi, qui in Scholis Presbyterorum dictæ Societatis dant operam Litteris in Presbyterorum eorundem Ecclesiis Missas, vel alia Divina Officia tempore interdicti, & cessationis à Divinis, ipsique Presbyteri iisdem Scholaribus præsentibus januis clausis, & non pulsatis campanis, & dummodò ipsi causam hujusmodi interdicto non dederint, & interdictis ac excommunicatis exclusis, audire & celebrate respespectivè possint, concedimus, & indulgemus.

Pro orantibus in certis Ecclesiis quadraginta dies quotannis, & semel in certo die festo.

§. 6. Insuper præfatis omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in Indiis, & Regionibus prædictis existentibus, qui contriti, & confessi quamlibet Ecclesiam, & Capellam in eisdem partibus dictorum Presbyterorum Societatis Jesu curâ; & operâ, ut suprà erectam, aut in futurum erigendam devotè visitaverint, & ut suprà oraverint, quadraginta dies, & semel quolibet anno aliquo die festo Domini Nostri Jesu Christi, Beatæ Virginis Mariæ, aut Sanctorum, quem Provincialis, dictæ Societatis constituerit, septem annos, & totidem quadragenas.

Pro visitantibus easdem Ecclesias certis temporibus & feriis, ac in iis communicantibus.

§. 7. Eisdem, qui aliquam ex prædictis Ecclesiis dictorum Presbyterorum Societatis Jesu Quadragesimæ, & aliis temporibus Stationum Urbis Dominicis, & feriâ sextâ diebus visitaverint, easdem omnes, & singulas Indulgentias concedimus, quas consequerentur, si Ecclesias, & Basilicas Urbis in diebus Stationum hujusmodi devotè visitarent; illisque, qui singulis diebus feriæ sextæ primæ hebdomadæ cujusque mensis easdem Ecclesias devotè visitaverint, & ibi quin-

quies

quies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro exaltatione Fidei Catholicæ recitaverint, septem annos: In festis verò Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatæ Virginis, Apostolorum, sub cujus Titulo Ecclesia consistet, decem annos; His autem qui aliquam ex dictis Ecclesiis, postquàm confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, visitaverint, toties viginti annos.

Pro iis qui interfuerint Neophytorum utriusque Indiæ processionibus.

§. 8. Ac iisdem Christi fidelibus utriusque Indiæ, & transmarinorum limitum, qui processionibus, & precibus juxta ritum S. R. E. à prædictis Presbyteris de Ordinariorum licentia instituendis, & agendis Indorum, & Æthiopum, seu quorumvis aliorum Neophytorum, & aliorum Christianorum interfuerint, & eas associaverint, Christianam Doctrinam cum eisdem Presbyteris, vel ab eis deputatis recitaverint, vel privatim docuerint, quoties id fecerint septem annos, & totidem quadragenas: Invisentibus autem infirmos, & præsertim Indorum Hospitalia, Xenodochia, & alia similia Loca pia, ipsis etiam infirmis per se, vel alium ministrando, singulis diebus, quibus id fecerint viginti quinque; qui verò ad infirmos accedentes ibi pernoctaverint quinquaginta; eis etiam qui coram Beatæ Mariæ Imagine ab alma Urbe ad Collegium Civitatis Limæ in Peru (ut asseritur) delata tertiam Rosarii partem, vel Coronam recitaverint, centum similiter dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, ac respectivè concedimus, & indulgemus.

Pro invisentibus & accedentibus infirmos.

Pro recitantibus Coronam coram Beatæ Virginis Imagine.

Provincialibus & Presbyteris conceditur facultas gratis dispensandi circa gradus affinitatis in matrimoniis cum Neophytis, cum & sine Ordinariorum Consilio.

§. 9. Præterea ejusdem Societatis Jeso Provincialibus, vel ab eis deputandis Presbyteris cum Neophytis Provinciarum utriusque Indiæ aliarumque Maris Oceani Regionum, in quibus inter infideles fideles existunt, & non adsunt Ordinarii similem facultatem habentes, vel ultra duas dietas, juxta Constitutionem fel. rec. Pauli III. editam existunt io quocumque, seu quibusvis, non tamen in primo consanguinitatis, vel affinitatis gradibus, vel aliàs conjunctis, seu se attinentibus, ut matrimonium inter se contrahere, seu in eo etiam scienter contracto remanere valeant in foro conscientiæ tantum gratis tamen dispensandis & insuper ibidem locorum Ordinariis, ut de Presbyterorum eorundem tanquàm Adjutorum, & Assessorum suorum in locis prædictis, & ubi eorum commodè potuerit haberi copia, consilio, & cum illis etiam in judiciali foro, in reliquis autem Provinciis præfatis Ordinariorum præsentiâ destitutis, vel ab eis ultra duas dietas prædictas, non minus ducentis millibus passuum remotis Provincialibus, & Deputatis Presbyteris prædictis, cum eisdem Neophytis, non tamen io primo gradu, in utroque foro gratis dispensandi, & eos qui in gradibus prohibitis hujusmodi etiam scienter contraxerint, ab excessibus, & excommunicationis aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis in utroque foro gratis pariter absolvendi, ac prolem inde susceptam legitimam decernendi.

Sumendi Eucharistiam, absolvendi à censuris & reservatis, & sacra quævis & sine Episcopi licentia faciendi

§. 10. Nec non ipsis Presbyteris io iisdem Indiis, & locis prædictis constitutis, quibus aliqua Eucharistiæ fragmenta, seu minutiæ pro tempore interciderint, etiam post peractum sacrificium, absque ullo conscientiæ scrupulo, juxta Rubricas Missalis Romani reverenter sumendi, insuper Presbyteris ejusdem Societatis Jesu, quos in Saracenorum, & aliorum Infidelium Terras & alias utriusque Indiæ, & Transmarinas Regiones Maris Oceani, ad quas Hispani, & Lusitani penetrant. ac Provincias remotissimas, ubi ooo est Inquisitio, & Fideles inter Infideles degunt, neque Ordinarii saltem intra duas dietas existunt hujusmodi facultatem habentes, Præpositus Generalis miserit Christianos in eisdem Provinciis, Indiis, & Regionibos commorantes ab omnibus peccatis, sententiis, & censuris, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, & reservatis, etiam gratiose absolvendi facultatem, eisdemque ut semel ab aliquo illarum partium Episcopo approbati ad prædicandum, confessiooes audiendas, & Missas celebrandum in Ecclesiis, & Oratoriis Societatis Jesu prædictæ pro Ministeriorum hujusmodi exercitio ulteriùs licentiam, & approbationem ab aliis Episcopis, quatenus distent ultra duas dietas petere, seu habere minimè teneantur, sed absque illis præmissa facere possint. Si vero Episcopus ab Ecclesia, vel Loco ubi prædicatur, vel confessiones audiuntur, non distet ultra prædictas duas Dietas, tunc licentia etiam alterius Ordinarii ita vicini priùs obtineri debeat, quæ tamen per Epistolam etiam impetrari possit.

Etiam extra Ecclesias celebrandi & oleis Sacris antea consecratis in quibusdam Provinciis utendi

§. 11. Possint etiam extra Ecclesias consecratas super Altaribus portatilibus in loco tamen decenti, ubi non est commoditas Ecclesiarum, & in casu necessitatis tantum, etiam per horam ante Lucem, vel etiam post Meridiem in eisdem regionibus, cum opus fuerit, celebrare, & in Maluco, Jappone, & aliis Insularum, Terrarum, Provinciarum, & Locorum prædictorum partibus, & locis à quibus valde remoti Episcopi, Oleis Sanctis per duos, vel tres aut quatuor annos ante consecratis liberè uti possint.

Missæ Sacrificium à dictæ Societatis Presbyteris celebratum defunctorum animabus prosit.

§. 12. Nec non ut quicunque ex prædictis Presbyteris Societatis præfatæ tantum Sacrosanctum Missæ Sacrificium defunctorum pro Animabus Christi Fidelium, qui ex hac vita in Charitate Christo conjuncti decesserunt; in singulis Ecclesiis Societatis Jesu, ad unum illorum superiorum arbitrio semel deputandum Altare celebraverint per modum suffragii iisdem animabus prosint.

Facultas dispensandi cum Neophytis super voto castitatis consanguinitate, bonis malè acquisitis, &c.

§. 13. Postremo iisdem Presbyteris à Præposito Generali ex dicta societate deputandis, ut in prædictis Regionibus, Provinciis, & locis, in quibus similiter fideles cum infidelibus vivunt, & non adsunt ordinarii, qui hujusmodi facultatem habeant, qui distant ultra duas Dietas, cum Neophytis, aliisque ad fidem reductis ex rationabili causa, & legitima super voto castitatis, non tamen solemni, quomodolibet etiam per ordinis sacri susceptionem, vel professionis regularis in Religione per Sedem Apostolicam approbata emissiooem facto, & super matrimonio de facto, & in facie Ecclesiæ, sive scienter, sive ignoranter contracto, & quovis occulto impedimento, præter primi gradus, propter quod tale matrimonium in conscientia esset invalidum, & contrahentes sine scandalo separari non possent, dispensandi, gratis tamen, & in foro conscientiæ tantum, ac super bonis malè aquisitis, ad quæ restituenda ipsi Neophyti, & alii præfati incertis personis obligati extiterint cum eis ad opera pia componendi, vel si ipsi indigerent in toto, vel in parte remittendi: nec non Indis in foro conscientiæ tantum, & cum Neophytis io utroque foro super Jejuniis, gratis tamen dispensandi, nec non ob onere petitionis debiti matrimonialis, quando non esset licitum illud ratione voti castitatis, vel alia rationabili causa petere in foro conscientiæ tantum, & gratis liberandi; Licentiamque legendi libros Infidelium de licentia seu Provincialis personis dignis concedendi licentiam, & facultatem, Apostolica auctoritate tenore præsentium respective concedimus & impartimur. Missas quoque per horam ante auroram ipsi Patres Societatis celebrare possiot, ac cum suis Regularibus, ut ad Sacros etiam Presbyteratus Ordines per annum ante legitimam ætatem promoveri possint, dispensare valeant, similiter concedimus. Et insuper, quis à nonnullis dubitatum, seu hæsitatum fuit, an omnes Indigenæ illarum Regionum oriundi, & naturales, & Christianorum Indigenatum etiam baptizatorum filii, etiam in eorum infantia baptizati jure Neophyti appellari possiot.

Quinam Neophyti appellandi sint.

§. 14. Idcirco tenore earundem præsentium decernimus, & declaramus, omnes oriundos, seu naturales supradictorum omnium tam Oiieotalium, quàm Occidentalium partium, imo etiamsi Æthiopes, Angulani, vel quarumvis aliarum

Transmarinarum Regionum, etiamsi Christianorum filii, & in infantia baptizati, vel etiam inter se, vel cum Europæis mixtim progeniti sint, ad concessionis hujusmodi effectum esse, & intelligi debere Neophytos, dictosque Presbyteros cum hujusmodi, vel ut matrimonio conjungi, vel in jam contracto remanere possint, sive eorum alter tantum, sive etiam uterque, inde oriundus, ac proprie Indigena sit in locis, aliàs ut supra in quibuscumque consanguinitatis, vel affinitatis gradibus Jure Divino, ut supra non prohibitis, primo excepto, & aliàs ut præfertur, gratis tamen dispensare posse concedimus, & indulgemus. Quin etiam, quia de mixtim progenitis, quos mixtos vocant, majus dubium esse accepimus, cum eisdem mixtis, quos similiter ad hunc effectum Neophytos censendos esse decernimus, in gradibus & Matrimoniis contractis, & contrahendis prædictis, gratis tamen, dummodo non ita facilè id fiat, dispensare, eisdemque Presbyteris facultatem desuper concedimus opportunam.

Etiam mixti ad hunc effectum Neophyti censendi.

§. 15. Decernentes, Presbyteros dictæ Societatis super præmissis, & aliis juxta facultates prædictas, & illarum vigore, servatâ tamen illarum formâ exequendis ex quovis alio prætextu, vel quovis colore, per quoscumque loci Ordinarios, seu alios Superiores & Judices Ecclesiasticos, & sæculares quavis auctoritate fungentes, molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse.

Presbyteri super præmissis nullatenus molestandi.

§. 16. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 17. Non obstan. præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, statutis, & consuetudinibus cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariis.

§. 18. Præsentibus ad viginti annos à fine aliorum viginti annorum, ad quos similes gratiæ à fel. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro concessæ fuerunt inchoandos, tantum valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Martii MDCXC. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Præsentes quamdiu valituræ.

D. 30. Martii 1690. P. A. primo.

VIII.

Confirmatio Decretorum Sanctæ Cardinalium Congregationis super aggregatione ad Provinciam Romanam à quibusdam Pedemontanæ Provinciæ Monachis postulata emanatorum.

ALEXANDER VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Status Congregationis Reformatæ S. Bernardi Ordinis Cisterciensis Sanctitati suæ expositus.

§. 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii Superior Provincialis, & Monachi Provinciæ Romanæ Congregationis reformatæ S. Bernardi Ordinis Cisterciensis, quòd dicta Congregatio duabus dumtaxat Provinciis constat, Romanâ, videlicet, & Pedemontanâ, inter quas, prout Constitutiones ipsius Congregationis præscribunt, alternativa in majoribus officiis, ac perfecta æqualitas votorum, quæ sexdecim dumtaxat pro unaquaque ex dictis duabus Provinciis numerantur, in Capitulis generalibus Congregationis hujusmodi, servatur, prout similiter vigore Constitutionum præfatarum Monachi expressè professi unius ex dictis Provinciis ad gubernia Monasteriorum alterius Provinciæ assumi nequeunt.

Joannes Baptista à S. Francisco & Petrus Franciscus à S. Mauritio Provinciæ Romanæ aggregari postulant.

§. 2. Porrò cum aliàs, nempe anno 1683. dilecti pariter filii Joannes Baptista à Sancto Francisco Salesio, & Petrus Franciscus à Sancto Mauritio Monachi expressè professi Provinciæ Pedemontanæ, & Congregationis præfatarum, qui habitum per Monachos Congregationis gestari solitum in dicta Provincia Pedemontana susceperant, & professionem per eosdem emitti consuetam in eadem Provincia emiserant, Regulares, ad Congregationem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam recursum habuissent, aggregationem inter Monachos expressè professos dictæ Provinciæ Romanæ, eo quia in hac nati fuerant prætendentes, ipsa Congregatio Cardinalium Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet; In causa Romana Filiationis, seu declarationis vertente inter Patres Joannem Baptistam à S. Francisco Salesio, & Petrum Franciscum à S. Mauritio Ordinis Cisterciensis Congregationis Reformatæ S. Bernardi ex una, & Patres Provinciæ Romanæ ejusdem Ordinis partibus ex altera; Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito R. Patre Procuratore Generali Ordinis, Partibus informantibus, referente Eminentiss. Basadonio, censuit prædictos, P. P. Joannem Baptistam à S. Francisco Salesio, & Petrum Franciscum à S. Mauritio adscribendos esse Provinciæ Pedemontanæ in qua professi sunt, prout præsentia Decreti tenore adscribi mandat, & præcipit. Romæ 9. Aprilis 1685. G. Cardinalis Carpineus. Loco † Sigilli. *B. Panciaticus Secret.*

Decretum à Cardinalium Congregatione desuper emanatum.

§. 3. Postmodum vero, etiam dilectus Filius Dominicus à S. Josepho Auvenati Monachus pariter expressè professus ejusdem Congregationis, qui habitum supradictum in eadem Provincia Pedemontana susceperat, atque inibi professionem prædictam similiter expressè emiserat, ad eandem Congregationem Cardinalium similem recursum habuit inter Monachos Provinciæ Romanæ, & Congregationis præfatarum, eo quia similiter in Provincia hujusmodi natus fuerat, & propter alias leves causas aggregari expostulans. Verùm interea pro parte eorundem Exponentium, qui Joannem Baptistam, & Petrum Franciscum supradictos instantiam in eadem Congregatione Cardinalium renovare velle præsenserant, Nobis supplicato, ut præinsertum Decretum ad præfatum Dominicum extendere dignaremur.

Etiam Dominicus à S. Josepho eandem aggregationem exoptat.

§. 4. Nos libellum supplicem Nobis super præmissis porrectum remisimus ad eandem Congregationem Cardinalium, à qua emanavit aliud Decretum tenoris, videlicet, In causa vertente inter Patrem Provincialem Provinciæ Romanæ Ordinis Cisterciensis, Congregationis reformatæ S. Bernardi ex una, & Patres Provinciæ Pedemontanæ ejusdem Ordinis partibus ex altera, de, & super aggregatione nonnullorum Patrum in ipsa Pedemontana professorum Provinciæ Romanæ, Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus ipsis auditis, reque maturè discussa, censuit servandum esse Decretum aliàs die 9. Aprilis 1683. ab eadem S. Congregatione editum, prout præsentis decreti tenore omnino servari mandat, & præcipit. Romæ 16. Martii 1690. G. Card. Carpineus. Loco † Sigilli. *A. Altovitus Secret.*

Aliud super hac re Congregationis Decretum.

§. 5. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat. Exponentes Præfati Decreta hujusmodi, quo firmiùs subsistant, & serventur exactiùs, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, duo Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus;

Quæ duo Decreta Apostolica Autoritate confirmantur.

salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decretum roborans & irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 12. Apr. MDCXC. Pontificatus Nostri An. Primo.

D. 12. Aprilis 1690. P. A. primo.

J. F. Card. ALBANUS.

IX.

Concessio Privilegiorum pro Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à solito favendi Religiosis Ordinibus.

INscrutabili æternæ sapientiæ consilio speculatores Domus Israel, nullo licèt meritorum Nostrorum suffragio, constituti, Religiosos Ordines, in Ecclesiâ Dei piè sanctèque plantatos, ac uberes bonorum operum fructus proferre jugiter satagentes, favoribus & gratiis, quibus possumus amplissimis, libenter prosequimur, prout rerum & temporum qualitatibus debitè pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede aliorum Ordinum privilegia ob gravissima quæ subeunt discrimina exoptant.

§. 1. Cùm itaque, sicut Dilectus Filius Bartholomæus de Ribero Vicarius, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecit, Fratres, & Religiosi ejusdem Ordinis in Captivorum Redemptione gravissima quæque discrimina, & pericula ad id subeundo indefessè occupentur, & ut tàm pium opus eo alacriùs continuent, ac utiliùs exequantur, plurimùm cupiant aliarum Religionum & Ordinum gratias & privilegia, hactenus à Sede Apostolicâ concessa, dicto eorum Ordini, illiusque Fratribus, & Sociis per Nos & Sedem eandem concedi, & communicari, Nobis propterea idem Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Absolutio ad effectum.

§. 2. Nos igitur memoratum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede, cujus Nos, dum Cardinalatus honore fungebamur, Protectores Apostolicâ auctoritate deputati eramus, propenso Apostolicæ Charitatis studio complectentes, ipsumque Bartholomæum Vicarium, & Procuratorem Generalem, & singulares hujusmodi Ordinis Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, eidem Ordini Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illo comprehensis, nec non Magistro Generali, pro tempore existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribusque Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscunque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religiosis omnibus, & singulis, in eo professis Fratribus pro tempore ad captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis cujuscunque, tàm Officiariis, quàm domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris dicti Ordinis ac illius domorum, & Regularium locorum personis quibuscunque, pro tempore existentibus, nec non quibusvis aliis personis, ac Christi-fidelibus illorum Ecclesias, seu cappellas pro tempore visitantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis, universis & singulis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tàm Canonicorum, quàm Clericorum Regularium ubivis existentium Institutis, & non solum Ordinibus Monasticis, sed etiam Regularibus mendicantium, & non mendicantium, tàm pro redimendis captivis, quàm aliàs quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, nec non omnibus, & quibuscunque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium infirmis ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Conimbriæ, Clericorum Regularium de Somascha, & Pauperum Matris Dei, ac Scholarum Piarum ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis Sancti Benedicti, Sancti Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, nec non Societati Jesu, ipsisque Cartusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cisterciensium, Servitarum, Olivitanorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscunque, & piis locis Regularibus, ac quibuscunque personis nunc, & pro tempore existentibus præfatorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoscunque Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, nec non ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tàm Apostolicâ prædictâ, quàm Ordinariâ, & Regiâ, vel Imperiali auctoritatibus, respectivè, aut aliàs quomodolibet quibuscunque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter, tàm per communicationis, & ampliationis, quàm simplicis & individuæ ac particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certâ scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ite-

Dicto B. Mariæ Ordini Immunitates quævis & Privilegia postscriptis Ordinibus aliàs concessa pariter conceduntur.

ratis vicibus concessis hactenùs, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi tàm in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatotum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut aliàs quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quâvis alia sint speciali nota digna difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione non veniunt, non solùm per participationem, communicationem, illotum extensionem, & ad aliotum instar, sed speciatim, & nominatim pariformiter, & æquè principaliter in omnibus & per omnia, absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si illa dicto Ordini Beatæ Mariæ de Mercede, illiusque Capitulis Generalibus, Magistro Generali pro tempore existenti, illiusqoe Superioribus, & personis prædictis, specialiter, expresse, & nominatim, etiam per viam, & modum simplicis, & individuæ, ac particularis, & specialis concessionis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa fuissent, quatenus tamen sint in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant.

Quæ dicti Ordinis ut aliorum Superiores & Præpositi habeant.

§. 3. Ita quòd omnes, & singuli dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, & illius Domorum, locorumque Regularium Superiores, & Ministri quocunque nomine appellati eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monasteriorum, Conventuum, Domotum, aut locorum Regularium, & Familiarum Generales Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores, Conventuales, Visitarores, Guardiani, Custodes, aut alio quocunque nomine, titulo, aut dignitate insigniti habent, similiter ut supra habeant.

Juxtà ea gubernare Ordinem & visitare.

§. 4. Fratresque, & personæ Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, Magistri Generales, Superiores, Ministri, & cæteri alii cujuscunque appellationis Præpositi & Præfecti in dicto Ordine Beatæ Mariæ de Mercede expressè professæ, & in ejus gremio, & observantia viventes Fratres, & personas Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuò secundum observantiam Regularem, & Canonicum Institutum dicti eorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede regere & gubernare, & respectivè visitare valeant: neque dictus Ordo Beatæ Mariæ de Mercede super præfatis omnibus, & singulis à quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in judicio, & extra impediri possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus & indulgemus.

Neque super præmissis ullatenus molestari possint.

Decretum roborans & Clausulæ exceptivæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Litteras semper, & perpetuò, tanquam ad Divni Cultus, & bonorum operum augmentum & Religionis propagationem tendentes validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis firmiter, atque inviolabiliter observari, & adimpleri debere, nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occasione, vel causa recedi, aut resiliri, easdemque præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes, Sedemque prædictam sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis pro tempore factis minimè comprehendi, vel confundi, sed semper; & perpetuò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, atque validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam sub quacunque posteriori data quandocunque eligenda concessas esse & fore ipsique Ordini Beatæ Mariæ de Mercede suffragari.

Decretum irritans.

§. 6. Sicque & non aliàs per quoscunque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ prædictæ Nuncios judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus provincialibusque, & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus nec non regularium Domorum, locorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, illi, illiusque Superioribus, & personis in genere, vel in specie, ac aliàs sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, quòd ipsarum præsentium exemplis, seu transsumptis, etiam impressis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo, & Notarii publici manu obsignatis stetur, eademque prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annolo Piscatoris, die vigesima octava Julii 1690. Pontificatus Nostri anno Primo.

D. 28. Julii 1690. Pont. anno primo.

X.

Innovatio & extensio Constitutionis Pii V. quæ Pii IV. de brevioribus quibusdam armis non gestandis Dispositionem confirmat.

ALEXANDER EPISCOPUS

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Esordium

Etsi cuncta, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia processerunt, debitæ exequutioni demandata esse censeamus, sollicitudine peculiari quadam rationi convenire existimamus, ut ea, quæ ad perniciosas committendorum homicidiorum occasiones submovendas providè, prudenterque constitura esse noscuntur, Apostolici muniminis Nostri patrocinio constabiliamus, ac quatenus opus sit innovemus, illaque extendamus, & declaremus, ac aliàs desuper disponamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Pii IV. de brevioribus armis non gestandis dispositio.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa IV. Prædecessor Noster cum experientia compertum habuisset ex homicidiis hujusmodi quam plura ex illis tormentulis igneis, Archibusettis vulgariter

nuncupatis (quæ occultè deferri possunt, & ad necem inferendam aptiora, & ferè inevitabilia esse videntur) in dies committi, & perpetrari, nec hactenus ob proclamata etiam sub gravissimis pœnis à Rectoribus Provinciarum, & Terrarum Nobis tunc sibi, & S. R. E. subjectarum ab illis deferendis ob sicariorum copiam, & audaciam cessari, & abstineri, quinimò passim, & indistinctè non secus, ac cætera arma minus prohibita ab omnibus ferè gestari, proditorium, & abominabile, ac detestandum armorum genus hujusmodi penitus, & omninò destruere, ac ab Alma Urbe, aliisque Terris Nostris, tunc suis, prædictis in totum eliminare volens, per quasdam suas anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo secundo Pridie Nonas Martii Pontificatus sui anno tertio expeditas Litteras perpetuò sancivit, nemini, cujuscunque esset dignitatis, gradus, ordinis, conditionis, aut præeminentiæ licere genus armorum hujusmodi, quod brevioris duorum palmorum mensuræ existeret, publicè, vel occultè, tam per Urbem, Civitates, & loca prædicta, quàm etiam in itineribus, quoquomodo, aut quovis etiam militiæ, aut exequutionis justitiæ prætextu deferre, minusque in domibus, aut alibi retinere, emere, aut permutationis, in solutum dationis, pignoris, vel quocunque alio titulo recipere, quinimò quicunque talia habuissent, intrà certum in eisdem Litteris præfixum terminum in eadem Urbe illius Gubernatori, in aliis verò locis prædictis, Rectori, vel Præsidi, aut etiam Gubernatori, seu cuivis alii Superiori loci, in quo ea habentes fuissent, denunciare, & ad eum perferre, seu perferri facere, ac penes ipsum in loco ad id deputando servanda dimittere tenerentur. Qui verò contra fecissent, dictumque genus armorum dicto termino elapso retinuissent, crimen Læsæ Majestatis, & Rebellionis, ac pœnas pro illa à jure inflictas eo ipso incurrerent.

Quæ à Pio V. cum additione quadam innovata.

§. 2. Et subindè recol. mem. Pius Papa V. etiam Prædecessor Noster vestigiis ejusdem Pii IV. Prædecessoris inhærens, nec non attendens, quod eadem ratio militabat etiam in aliis armis veluti pugionibus, & aliis armorum generibus, quæ occultè deferri possunt, & cupiens quòd metu ejusdem pœnæ à similium armorum delatione, & eorum usu quilibet abstineret, motu suo proprio præfatæ Pii IV. Prædecessoris Constitutioni addens, perpetuò pariter sancivit, nemini, cujuscunque dignitatis, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existeret, licere pugiones, cultellos, nec aliud quodvis genus armorum brevioris mensuræ trium palmorum (exceptis tamen cultellis aptis ad incidendum panem, qui tamen esse non possent majoris longitudinis unius palmi, & sine cuspide, & ut vulgò dicitur spontati) in Urbe, Civitatibus, & locis status Nostri, tunc sui, Ecclesiastici præfatis, & suburbiis quovis modo, aut etiam quovis militiæ, aut exequutionis justitiæ prætextu deferre. Qui verò contrafecissent, dictumque genus armorum detulissent, pœnas in prædicta Pii IV. Prædecessoris Constitutione expressas incurrerent. Inhibendo præterea omnibus, & singulis, etiam de Latere Legatis, ne sub indignationis suæ, & quibuscumque Vicelegatis, Gubernatoribus, Rectoribus, Præsidentibus, ac aliis Ministris, & Sedis Apostolicæ, seu Civitatum, & terrarum præfatarum Officialibus, ne sub suspensionis à divinis, ac excommunicationis latæ sententiæ, aliisque arbitrio suo pœnis, Cuiquam tale genus armorum sub quovis colore deferendi licentiam, & facultatem ad quodcunque etiam brevissimum tempus concedere auderent, vel præsumerent, decernens nihilominus licentias, & facultates sic concessas nullas penitùs, & invalidas existere, ac illis non obstantibus eos, qui sub illarum clypeo dictum genus armorum detulissent, pœnam præfatam omninò incursuros, & aliàs, prout in ipsius Pii V. Prædecessoris desuper pridiè Idus Februarii Pontificatus sui anno VIII. emanatis Litteris, quarum, & præfatarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo, ad verbum insertis habere volumus, uberiùs continetur.

Non dem dil gentia V. quan Pii IV. Constitu tio fuit c servata.

§. 3. Cùm autem, sicut non sine animi Nostro dolore accepimus eo, quia justitiæ Ministri eadem diligentiâ, qua suprà dicta Pii IV. Prædecessoris Constitutio exactè hactenus observata, & exequutioni demandata fuit, exequutioni pariter, & observantiæ alterius Pii V. etiam Prædecessoris Constitutioni supradictæ similiter invigilare neglexerint, tametsi ejusdem observantia in omnibus à Congregatione pro tempore existentium S. R. E. Cardinalium, consultationibus negotiorum ditionis temporalis ejusdem S. R. E. præpositorum, nec non à pro tempore pariter existentibus dictæ Urbis Gubernatoribus emanatis generalibus bannimentis demandetur, quàm plura homicidia præfatis brevioribus armis, quæ insidiosè celantur, taliqua celeritate, ut eorum ictus penè inevitabiles sint, impugnantur, facillimè, & frequenter perpatrari soleant.

Quare Sanctitas Sua per præsente confirma tur & in novatur

§. 4. Hinc est, quòd Nos quieti, & tranquillitati Nostrorum, & ejusdem Sedis in temporalibus subditorum consulere, ac malis hujusmodi, & occasioni homicidiorum præfatorum, quæ animarum saluti, ac Reipublicæ bono adeò sunt perniciosa, occurrere, ac aliàs in præmissis, quantùm in Deo possumus, providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem per præfatum Pium V. Prædecessorem desuper, ut præfertur, editam, omniaque & singula in eâ contenta, & expressa perpetuò approbamus, confirmamus, & quatenus opus sit, innovamus, atque inviolabiliter, inconcussè, & perpetuò servari, & exequi volumus, & mandamus.

Ac de n vo coru dem bre viorum a morum usus vet tur.

§. 5. Et insuper decernimus & sancimus, nemini cujuscumque Dignitatis, status, gradus, ordinis, & præeminentiæ, etiam speciali mentione, seu notâ digna licere in Urbe præfatâ, ejusque districtu, & in toto Statu Ecclesiastico Nobis, & dictæ Sedi tam immediatè, quam mediatè subjecto comprehensis, etiam quatuor Legationibus, ac Civitatibus, Bononiensi, Ferrariensi Beneventanâ, aliisque Civitatibus, Terris, & locis, etiam specialem, & individuam expressionem, ac nominationem requirentibus, pugiones, cultellos, ac parvas sicas, seu eos, qui vulgò nuncupantur stortini, ac aliud quodvis genus armorum brevioris mensuræ trium palmorum, mensuræ vulgariter denominatæ Cannæ Romanæ ad usum Mercatoris sub pœnis Læsæ Majestatis, & rebellionis irremissibiliter exequendis; exceptis dumtaxat cultellis aptis ad incidendum panem, qui tamen majoris longitudinis unius palmi esse non possint, sintque sine cuspide, & ut vulgò dicitur spontati, nec non aliis instrumentis ad usum propriæ artis, quam quisque exercet necessariis, & in actu exercitii ejusdem artis, non aliàs deferre.

Quæ inti triginta dierum spatium a Superiori deferend.

§. 6. Ad hæc hujusmodi genus armorum, quæ sunt propria sicariorum, & apta ad committenda delicta, nullo unquam tempore Reipublicæ, deservire posse considerantes, sub iisdem pœnis illorum retentionem domi, in Apothecis, & alibi, introductionem in dictum Statum Ecclesiasticum, fabricationem, venditionem, permutationem, in solutum, vel in pignus dationem, seu receptionem, & quodcunque aliud genus contractus prohibemus, volentes, & mandantes, quòd quicunque in Urbe, & districtu præfatis, etiam in locis Baronalibus commorantes, intrà viginti dierum spatium à die publicationis præsentis Constitutionis in infrascriptis locis faciendâ computandum, ad Tribunal præfatæ Urbis Gubernatoris, in aliis verò locis totius Status Nostri Ecclesiastici etiam mediati, intrà triginta dierum spatium à die publicationis supradictæ computandum, ad Legatos, & Gubernatores, Superiorem in Provinciâ non recognoscentes, ea-

dem

dem arma deferre teneantur, ut statim frangantur, & fracta subinde ad Dominorum beneplacitum restituantur.

Hæc & prædictæ Constitutiones qualvis etiam personas Ecclesiasticas concernunt.

§. 7. Considerantes propterea, quantum Sacris Canonibus adversetur noceatque disciplinæ Ecclesiasticæ, quòd Clerici, quorum arma sunt lacrymæ, & orationes, hujusmodi arma deferant, declaramus, & quatenùs opus sit, decernimus, sub præsenti, ac supradictis Pii IV. ac Pii V. Prædecessorum Constitutionibus, tam Clericos quàm alias omnes, & singulas personas Ecclesiasticas, etiam quomodolibet exemptas, tam Seculares, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam de necessitate specialiter exprimendi, nec non Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Regulares, vel alias immunitate personali quomodolibet fruentes, & gaudentes comprehendi. Mandantes propterea, & enixè præcipientes Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, ac respectu Regularium pro delatione tamen, seu retentione dictorum armorum intrà claustra delinquentium eorum Superioribus Regularibus, quatenùs præmissa omnia exequi curent, & faciant, & contra transgressores ad majorem pœnam, quàm Tribunal Ecclesiasticum pro quocumque graviori, & atroci delicto imponat, seu imponere valeat, irremissibiliter procedant.

Nihil omninò contrà præmissa, pœnasque contravenientibus infligendas suffragetur.

§. 8. Declarantes, & mandantes, quod ad sese eximendum à pœnis præfatis, allegari non suffragabitur, non constare de dolo, vel malâ contravenientium qualitate, nec relevabunt, seu proderunt familiaritates, Litteræ patentes, inhibitiones, & licentiæ concessæ, & concedendæ, seu privilegia cujuslibet Congregationis Judicis, & Tribunalis, etiam supremi, ac Officialium, Ministrorum, & Exequutorum Justitiæ in quocunque actu, & servitio, nullo prorsus excepto, nec non cujuscunque Militiæ, etiam illius, quæ nuncupatur di Leva, seu alterius Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis actuali servitio destinatæ, Castellanorum, Gubernatorum armorum, aliorumque Officialium Majorum, ac quocumque militari munere, etiam supremo fungentium, Almæ Domus Lauretanæ, nec non cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu Instituti, vel Militiarum quarumcumque, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & quarumvis personarum, etiam in eminenti statu constitutarum, & alia quavis, sivè Ecclesiastica, sive mundana dignitate fulgentium, & aliàs quomodolibet qualificatorum, facultatis Cameralis, ac Ministerii, seu Ministrorum, etiam Principalium Cameræ Nostræ Apostolicæ, tametsi prædicti, vel aliqui ex eis essent speciali nota, seu expressione digni, nullisque personis privilegiatis & privilegiatissimis exceptis. Volentes præmissis non obstantibus ad exequutionem præfatarum pœnarum irremissibiliter contra omnes, & singulos contravenientes esse omninò deveniendum, & tàm ad Fisci Nostri instantiam, quàm ex officio, & per inquisitionem, ac omni meliori modo posse procedi.

Derogatio contrariis.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, assertis consuetudinibus, quas si quæ forent per præsentes improbamus, nullasque, & invalidas esse declaramus, privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes ad effectum præsentium, illisque aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Præservantur habentes alias exemptiones in Legatorum Cancellariis registrandas.

§. 10. Volentes quòd in aliis, quàm præmissis privilegiati, seu habentes Litteras patentes omnibus aliis exemptionibus, & privilegiis legitimè competentibus perfruantur, ea tamen conditione, quòd realiter, & cum effectu registrari curaverint, vel curent in Cancellariis Legatorum & Gubernatorum, privilegia, Litteras patentes, & titulos exemtionis, ad formam & tenorem Edictorum de mandato Romanorum Pontificum Nostrorum Prædecessorum, & signanter piæ mem. Clementis X. sub datum die vigesimâ octavâ Julii Anno Domini 1674. & Innocentii XI. sub dat. die septimâ Novembris anno 1676. publicatum, quæ exactè observari, suumque plenum effectum habere, ac si hic de verbo ad verbum inserta existerent, ordinamus.

Universalis præsentium post publicationem obligatio.

§. 11. Volumus autem, quòd lapsis decem respectu dictæ Nostræ Urbis, & viginti diebus respectu totius præfati Nostri Status Ecclesiastici, postquàm præsentes valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum ejusdem Urbis, & in acie Campi Floræ, per aliquem ex Nostris Cursoribus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes & singulos, tam in Urbe, quàm in Statu præfatis existentes perinde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent; Quódque earum transsumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdemmet præsentibus, si exhibitæ, vel ostensæ essent, adhiberetur.

Transsumptorum fides.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum confirmationis, innovationis, voluntatis, mandati, Decreti, sanctionis, extensionis, prohibitionis, declarationis, & derogationis infringere, seu ei ausu temeratio contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Sexcentesimo Nonagesimo, Idibus Augusti Pontificatus Nostri anno primo.

D. 13. Aug. A. 1690. P. A. primo.

Confirmatio ternarum Innocentii XI. Literarum super concessione privilegiorum pro Collegio B. Ferdinandi Catholici Sancti nuncupati & Universitate Sanctæ Fidei in Indiis Occidentalibus. XI.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cœlitùs Apostolicæ servitutis munere, illa quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, pro sacrarum, eisque ancillantium bonarum Litterarum studiis ubique locorum, & præsertim in remotissimis ab hac Sancta Sede partibus, opportunè promovendis piè, providéque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, & optati exindè fructus ad Dei gloriam, Catholicæ Fidei, Divinique cultus propagationem, & Christiani populi ædificationem, benedicente Domino consequantur, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id à Nobis petitur, libenter constabilimus.

Literæ Innocentii XI. facultatem conferendi gradus Scholasticos Collegio Beati Ferdinandi Catholici concedentes.

§. 1. Aliàs siquidem emanarunt à fel. rec. Innocentio P.P. XI. Prædecessore Nostro ternæ in simili forma Brevis Litteræ, tenoris, qui sequitur, videlicet. Innocentius PP. XI. Ad futuram rei memoriam. Pastoralis officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini Divinâ dispositione præsidemus, cura animarum Nostrarum sollicitat, ut pia Religiosorum virorum, propriæ alienæque saluti

operam

Exordium.

operam dantium studia ad Christi fidelium, præsertim in longinquis Regionibus degentium, in doctrinâ sanâ institutionem, atque eruditionem laudabiliter rendentia, peculiaribus savoribus, & gratiis, quantùm Nobis ex alto conceditur, adjuvemus. Exponi siquidem Nobis nuper fecic Dilectus Filius Ignatius de Quessada. Definitor, & Procurator Provinciæ Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris de Quinto, in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologiâ Magister, quod cum in illis partibus plurimi sint infideles, ex quibus mulri operâ Fratrum dicti Ordinis illic in vinea Domini strenuè laborantium ad Christianæ Religionis veritarem indies convertuntur, & longè plures Domino benedicente conversum iri speratur! verùm messis quidem multa sic, operarii autem pauci, qui eos in doctrinâ sana instruere, & coofirmare valeant; Dilecti pariter Filii Fratres Provinciæ prædictæ providè considerantes, nullam in eadem Provinciâ studii generalis Universitatem reperiri, ipsamque Provinciam nongentis à Limanâ, & ter mille milliatibus à Mexicanâ Civitatibus, in quibus ejusmodi Universitates studiorum generalium erectæ sunt distare; ac proindè studiosos partium illarum juvenes, sacrarum aliarumque litterarum studiis operam dandi, seque ad Fidei Catholicæ propagationem habiles atque idoneos reddendi, peractisque studiosis laboribus præmium graduum litterariorum consequendi, tàm longas periculosasque peregrinationes subire debere: prævio Regio consensu, Collegium sub titulo Beati Ferdinandi Regis Catholici, Sancti nuncupati, intrà, vel extrà septa Conventus Sancti Petri Martyris Civitatis Quitensis dicti Ordinis suâ impensâ ædificare, in eoque Grammaticam, & Philosophiam publicè docere, ac etiam quatuor Cathedras, duas quidem Theologiæ Scholasticæ, aliam Theologiæ Moralis, & quartam Sacræ Scripturæ: quas pro tempore obtinentes Sancti Thomæ Aquinatis Doctrinam, Sanctorum Patrum traditionibus, & universalis Ecclesiæ Decretis conformem docere, erroneasque, & noxias præsertim in materiâ morali opiniones, quæ in illis partibus serpere dicuntur, eorundem, Sanctorum Patrum Doctrinâ resellere debeant, de proprio fundare decreverunt. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebebat, dictus Ignatius Collegio hujusmodi ejusque Rectori, & Cathedraticis pro tempore existentibua facultatem conferendi publicè gradus Scholasticos in illis Scientiis, quæ in ipso Collegio docebuntur, concedi plurimùm desideret, similisque facultas aliis Collegiis dicti Ordinis in quibusdam Civitatibus Indiarum Occidentalium, quæ quadringentorum milliarium intervallo ab Universitatibus publicis remotæ sunt, existentibos dudum, videlicet anno millesimo sexcentesimo decimo nono à felicis recordationis Paulo V. ad instantiam tunc existentis Regis Hispaniarum Catholici concessa, & subindè ab Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris confirmata fuerit, ac ejusmodi prærogativâ tàm Clerici Regulares Societatis Jesu, vigore quorumdam privilegiorum, quàm Fratres Ordinis Eremitatum Sancti Augustini in vim quarumdam Apostolicarum in simili formâ Brevis Litterarum in partibus Indiarum hujusmodi de præsenti fruantur. Nobis propterea, idem Ignatius humiliter supplicari fecic, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsum Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existac ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpositorum (qui zelum pietatemque dictorum Fratrum Provinciæ de Quito, Ordinis Prædicatorum commendarunt) consilio Rectori pro tempore existenti dicti Collegii intra vel extra septa supradicti Conventus Sancti Petri Martyris Civitatis Quitensis jam forsan erecti, sivè imposterum erigendi, gradus Scholasticos in omnibus Scientiis Cathedrarum in eodem Collegio jam forsan erectarum, vel imposterum erigendarum quibuscumque studiosis, qui studiorum cursum ibidem peregerint, dummodo tamen prævio rigoroso examine ad id reperiantur idonei, ad formam Litterarum in simili forma Brevis aliàs concessarum, præfatis Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, & Clericis Regularibus Societatis Jesu, auctoritate Nostrâ Apostolicâ conferendi facultatem, donec, & quousque publica Universitas Regalis, sicut Limana & Mexicana, in dictâ Provinciâ de Quito construatur, sive erigatur, dumtaxat duraturam, eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur. Salvâ tamen super in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Decernentes ipsas præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis aliis Religionibus, in ipsa Civitate Quitensi existentibus, etiam Societatis Jesu, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima tertia Julii millesimi sexcentesimi octuagesimi primi, Pontificatus Nostri anno quinto J. G. Slusius.

Provincia Quitensis generalis studii Universitate destituta.

Quare erectum Collegium sub titulo Beati Ferdinandi &c.

Exoptatur pro dicto Collegio facultas conferendi gradus Scholasticos.

Quæ cum absolutione Ignatii Procuratoris ad effectum conceditur.

Donec construatur in eadem Provincia publica ut alibi Universitas.

Decretum roborans & irritans.

Derogatio contrariis.

D. 23. Julii 1681. P. A. quinto.

§. 2. Innocentius Papa XI. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Jacobus Riccius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologia Magister, quòd licèt in Conventu Sanctissimi Rosarii, & Collegio Sancti Thomæ Civitatis Sanctæ Fidei in novo Regno Granatensi, in Indiis Occidentalibus, dicti Ordinis sit, & semper fuerit Universitas studii generalis ab initio fundationis dicti Conventus per Litteras felicis recordat. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris Nostri erecta, & subindè à recentis memoriæ Paulo Papa V. Prædecessore pariter Nostro per suas Litteras ad dictum Collegium translata, ipsaque Universitas fueric in possessione conferendi gradus Academicos omnibus Professoribus, & discipulis Scholæ Sancti Thomæ Aquitatis ibidem litterarum studiis operam navantibus: Ut autem prædicta Universitas in majori auctoritate esset, & ejusdem S. Thomæ doctrina magis ampliaretur, bonæ mem. Christophorus Torres dum vixit Archiepiscopus dicti Novi Regni Granatensis, qui in minoribus constitutus professionem regularem in Ordine præfato emiserac, magnificum in dicta Civitate Collegium majus, in quo Seculares Nobiles, & bonæ conditionis edocerentur, sua impensa fundaverit, in eoque erexerit Cathedras Philosophiæ, Sacræ Theologiæ, Sacrorum Canonum, & Legum, quibus pro instituto est, sequi &

Aliæ Innocentii XI. Litteræ gradus Scholasticos in Universitate Sanctæ Fidei & prædicto B. Ferdinandi Collegio suffectos legitimantes. Universitas S. Fidei semper fuit in possessione conferendi gradus Academicos.

Collegiũ majus à dicta Civitate in Christophoro Torre fundatum.

docere

docere doctrinam Sancti Thomæ, prout id ibidem fit cum magna utilitate studentium, qui post ex acta studia, susceptasque in secunda Universicare Laureas, ad servitium Ecclesiarum, ac ad Ministeria Parochorum, & Præbendarum admittuotur.

Negata à quibuldá graduatorum in eá Universitate habilitas.

Nihilominùs hujusmodi pacifica possessione gradus in eadem Universitate suscipiendi non obstante, nonnullæ personæ à modico tempore rumorem sparserunt & aliis persusdere conati sunt, quòd gradus in præfatâ Universitate recepti non sint sufficientes, & validi, ad hoc ut graduari possint admitti ad oppositiones, & conrursus Præbendarum Magistralium, Doctoralium, Pœnitentiariarum, & Theologalium, ac alias Dignitates, & Officia, quæ de jure requirunt, ut illas, & illa obtinentes, hujusmodi gradibus insigniri sint. Unde hoc prætextu Thomistas à præfatis Officiis, & Dignitatibus omnino excludunc; & quatenus eos admittant, dicunt Capitulares, se propter gradus defectum non posse eis locum in nominationibus dare.

Incommoda indè provenientia.

Qnod quidem in gravissimum redundat præjudicium Collegialium supradictorum, ac in diminutionem existimationis Doctrinæ tanti Doctoris. Cùm enim non ex alia causâ excludanrur, quàm ex eo, quod Doctrinæ ejusdem Sancti Thomæ sequaces, & in præfati Ordinis Universitare graduati sint, nemo amplius erit, qui doctrinæ S. Thomæ Srudiis operam dare velit, & intrà modicum tempus Collegium supradictum, quod hodiè litterarum Seminarium est, destructum remanebit, peribit Universitas, & Doctrina S. Thomæ in illis partibus extinguetur, quæ camen olim à multis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris commendara fuit, non sine mandato, ut illius ampliationi in Universitatibus opera daretur.

Concessa dudùm à Sanctitare Sua gradus Scholasticos conferendi facultas.

Cùm autem (sicut eadem expositio subjungebat) Nos per quasdam Nostras io simili forma Brevis Anno 1681. expeditas Litteras, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum consilio, facultatem conferendi gradus Scholasticos in omnibus scientiis, quæ in Collegio Beati Ferdinandi Regis Catholici, Sancti nuncupati, dicti Ordinis in eisdem Indiis Occidentalibus docerentur, sub certis modo, & formâ runc expressis concesserimus;

Accessit Regis Hispaniarum consensus cum donatione Privilegiorú Collegii Regalis.

Charissimus verò in Christo Filius Noster Carolus Hispaniarum Rex Catholicus, non solùm Regium suum beneplacitum super institutione Collegii hujusmodi impertitus fuerit, sed etiam per Schedulas suas Regias anno 1683. emanatas, Collegium ipsum, sive illius Universicatem omnibus privilegiis, & prærogativis Regalis Collegii decoraverit, idque intuitu magnæ utilitatis, quæ in illis partibus adeo remotis ex doctrina memorati S. Thomæ, & copiâ operariorum Evangelicorum, qui legem Evangelicam càm Christianis, quàm Infidelibus prædicent, illosque doceant, proventura speratur.

Procurator Generalis distinctam de dictorum Collegiorum facultatibus declarationem exoptat.

Ac proindè dictus Jacobus Procurator Generalis plurimum cupiat à Nobis declarari, quod supradictæ Universitates Conventus Sanctæ Fidei, & Collegii Beati Ferdinandi Civitatis Quitensis sint certæ, veræ, & reales Universitates, prout sunt Limana, & Mexicana, absque ulla differentia, ac cum omnibus gratiis, & privilegiis, prærogativis, consuetudinibus, & solemnitatibus, prout Collegio S. Thomæ Civitatis Manilarum in Indiis Philippinis Anno 1681. concessimus, & quatenùs opus sit dictas Universitates de novo erigi in Universitates publicas ad instar Limanæ, & Mexicanæ cum omnibus gratiis, & privilegiis, ita ut graduati in præfatis Universitatibus reputentur habiles, & idonei, tanquàm graduati in præfatis Universitatibus, ad hoc ut cum Dei honore, & publico beneficio, ac Catholicæ Fidei propagatione amplietur quoque præfati S. Thomæ Aquinatis doctrina, illius studiosi & sequaces, damna, & præjudicia, quæ nunc sustinent, ampliùs non patiantur. Nobis præterà idem Jacobus Procurator Generalis præfati Ordinis nomine hujusmodi supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolutio ad effectú.

Nos igitur ipsum Jacobum Procuratorum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat, consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac Nostrarum pariter in formâ Brevis ad favorem Collegii, & Universitatis S. Thomæ Civitatis Manilæ Anno 1681. emanatarum Litterarum tenorem præsentibus pro plenè & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto habentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. præfatæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, omnia privilegia præfato Collegio, & Universitati S. Thomæ Civitatis Manilæ dicto anno 1681. a Nobis concessa præfatis Universitatibus Sanctæ Fidei, & B. Ferdinandi Regis Catholici Civitatis Quitensis auctoritate Apostolica tenore præsentium communicamus:

Conceduntur præfatis Universitatibus omnia privilegia concessa S. Collegio Thomæ Civitatis Manilæ.

salva tamen in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ.

Decretum roborans & irritans.

Decernentes easdem præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, Ordinis, Universitatum, seu Collegiorum præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Aprilis 1685. Pontificatus Nostri Anno IX. J. G. Slusius. Loco † Sigilli.

P.A. nono d. 11. Aprilis. 1685.

Aliæ Innocentii XI. Literæ Card. Palutii Decretum super possessionibus quibusdam dicto B. Ferdinandi Collegio confirmantes.

§. 3. Innocentius PP. XI. Ad futuram rei memoriâ. Nuper pro parte Dilecti Filii Ignatii de Quessada, Definitoris, & Procuratoris Provinciæ S. Catharinæ Virginis, & Martyris de Quito, in Indiis Occidentalibus Ordinis Prædicatorum in Sacra Theologia Magistri Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episc. & Regular. præpositæ, exposito quod cùm Nobis alias nempè Anno 1681. pro parte ipsius Ignatii Procuratoris fuisset expositum, quod dicta Provincia, Collegium sub titulo Beati Ferdinandi Regis Catholici Sancti nuncupati in Civitate Quitensi sua impensâ pro Collegialibus Secularibus sub regimine, & Gubernio Religiosorum dicti Ordinis, qui inibi doctrinam Doctoris Apostolici S. Thomæ de Aquino docerent, fundare intendebat.

Fundatio & Approbatio Collegii.

Nos Collegium hujusmodi fundari approbavimus, ac multa privilegia, & gratias pro eo Collegio concesseramus, prout dictus Ignatius Procurator ex binis Nostris Litteris, unis videlicet dicto anno 1681. alteris verò die 11. Aprilis 1685. respectivè in simili forma Brevis expeditis constare asserebat, & subindè Regius ad id accesserat assensus.

Specificatio possessionum dicto Collegio concessarum.

Postmodùm verò Fratres dictæ Provinciæ, ut fundatio Collegii hujusmodi ad suum effectum reduceretur, primùm Conventus S. Petri Martyris dictæ Civi-

tatis

tatis Quitensis Ordinis prædicti, situm, & quasdam Domos ipsi Conventui vicinas pro ipsa fundatione dicti Collegii, & quoddam prædium seu possessionem Tochache nuncupatum, & ad dictum Conventum legitimè spectans, pro congrua illius personarum sustentatione, deinde Provincia prædicta quandam conficiendo saccaro fabricam, seu Machinam in Valle de Pisque, ac duas Possessiones unam in jurisdictione de Loxa, pro manutentione Cathedraticorum Sacror. Canonum in dicto Collegio, alteram verò in valle de Sangolqui nuncupatam, juxtà suos notos fines sitas, & ad dictam Provinciam legitimè spectantes, nec non aliqui ejusdem Ordinis Fratres nonnulla particularia deposita sibi reservata, seu ad eorum usum permissa, ac demum ipse Ignatius Procurator de licentia sui Superioris copiosaro Bibliothecam cum diversis picturis in Almâ Urbe Nostrâ factis, & aliis rebus, seu ornamentis pro cultu Divino dicto Collegio donaverant, concesserant, & assignaverant respectivè, Capitulumque Provinciale ipsius Provinciæ fructum cujusdam census annui ad quadringentos nummos pezze nuncupatos annuatim ascendentem, in fabricam dicti Collegii, quoad usque illa absolveretur, impendendos applicaverat, & in eadem expositione subjuncto quod cùm propè esset, ut fundatio Collegii hujusmodi absolveretur in publicam totius illius Regni Quitensis utilitatem, iidem Fratres dictæ Provinciæ, quo dictum Collegium perpetuam in dictis bonis, & possessionibus, stabilitatem, firmitatem, & securitatem consequeretur, nec quidquam ullo unquam tempore circà ea innovari posset, cupiebant donationes, concessiones, & assignationes supranarratas, jàm dudum (ut dictus Ignatius asserebat) à Dilecto Filio moderno Magistro Generali dicti Ordinis approbatas, seu alias de ejus licentia factas, à dicta Congregatione confirmari. Memorata Congregatio Cardinalium supplicem libellum sibi super præmissis porrectum, remisit Dilecto Filio Nostro Palutio S. R. E. Cardinali de Alteriis nuncupato, Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori, ut veris existentibus narratis circà sopradictas Oratoris preces id statueret, quod pro suo arbitrio, & prudentiâ in Domino expedire censuisset, prout in ipsius Congregationis Decreto desuper die 14. Novembris proximè præteriti emanato continetur. Ipse verò Palutius Cardinalis, & Protector vigore facultatis sibi concessæ Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet. Palutius tituli Basilicæ S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis de Alteriis, S. R. E. Camerarius, ac totius Ordinis Prædicatorum apud S. Sedem Protector. Cùm ex parte Provinciæ Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris de Quito in Indiis Occidentalibus, Fratrum Prædicatorum, Sacræ Congregationi Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, per R. P. Magistrum F. Ignatium de Quessada illius Procuratorem, & Definitorem, in hac Curia præsentem expositum fuerit; quòd ex concessione Sanctissimi D. N. Innocentii XI. & munificentia Regis Catholici Caroli secundi, Collegium in dicta Civitate Quitensi, sub moderamine d. d. Fratrum Prædicatorum, eorumque regimine, & sub titulo Beati Ferdinandi Sancti nuncupati, cum jure, & privilegio in omnibus scientiis quoscunque studentes laurandi, ac aliis quibus Universitates Limana, & Mexicana potiuntur, quæque aliis Collegiis Regalibus à præfato Rege Catholico, suisque Prædecessoribus concessa fuere, erectum fuerit, & institutum, seu verius de proximo erigi, & institui debeat; atque ad hoc ut fundatio hujusmodi sequeretur, ac ad Moderatoris Universitaria sustentationem Conventus Sancti Petri Martyris ejusdem Civitatis, & Ordinis, quasdam Domos simul unitas, & sitas in Platea Sancti Dominici ejusdem Civitatis, quæque sunt dicto Conventui conterminæ usque sub die 18. Augusti 1681. dicto Collegio donaverit atque contulerit, ac præterea tres possessiones seu prædia stabilia ad ipsum Conventum spectantia sita in valle Tochahe, aliud in valle Sangolqui, & tertium in jurisdictione de Loxa, & ultrà hæc etiam pistrinum ad usum saccari cum suis pertinentiis, quod Hispanicè nuncupatur Ingenium, situm in valle Pisque sponte etiam, & liberè concesserit, & assignaverit, prout in actis, scripturis, & instrumentis hujusmodi donationum, & concessionum latiùs continetur, ad quæ relatio habeatur. Ac insuper ad eundem effectum Capitulum Provinciale celebratum in dicto Conventu Sancti Petri Quitensi, die 20. Septembris 1684. speciali Decreto applicaverit quadringentos annuos Patacones in ea Provincia jampridem ad ædificandum destinatos, ut constructioni, & fabricæ dicti Collegii tamdiu impendantur, quamdiu ædificium completum fuerit, diversique Fratres particulares dictæ Provinciæ deposita propria ad usum reservara de Superiorum licentia, & præsertim dictus P. Magister de Quessada copiosam Bibliothecam in Europa ab eo comparatam, una cum pluribus picturis, & ornamentis eidem Collegio liberaliter cesserint, donoque attribuerint, harumque omnium, & singularum concessionum, & donationum confirmationem pro majori dicti Collegii securitate, & abundantiori cautela, à prædicta Sacra Congregatione eadem Provincia per prænominatum Procuratorem enixè, & humiliter postulaverit, ipsaque Sacra Congregatio benignè annuendo petitis sub die 14. Novembris anni proxime elapsi 1687. Nobis commiserit, ut pro Nostro arbitrio & prudentia statueremus, quæ circa præmissa in Domino expedire censeremus. Nos igitur considerantes hujusmodi concessiones bonorum cedere in majorem Ecclesiæ utilitatem, ac ejusdem Ordinis Fratrum Prædicatorum decorem, neque Conventui, & Provinciæ oneris, vel dispendii inde multum oriri, inhærendo propterea facultati à Sacra Congregatione specialiter in supra enunciato Decreto Nobis concessæ, volentes pro Nostra in dictum Ordinem protectione speciali gratia, & favore eum prosequi, visis authenticis documentis Nobis exhibitis, ac per visuram veris repertis narratis, post maturam rei discussionem, autoritate Apostolicâ quâ fungimur in hac parte, omnia, & singula acta, & scripturas, & instrumenta donationum, concessionum, unionum, & incorporationum prædicto Collegio, & Universitati à Conventu Sancti Petri Martyris Civitatis Quitensis S. Capitulo, Provinciali ejusdem Provinciæ, ac Generali totius Ordinis, Fratribusque particularibus in utilitatem prædicti Collegii, & illius fundationem factarum, & applicatarum à die 18. Augusti 1681. usque ad præsentem diem, cum suis clausulis, & conditionibus, quæ in actis, scripturis, & instrumentis hujusmodi continentur, quorum tenores haberi volumus hic pro expressis, approbamus, & confirmamus, laudamus ac roboris firmitate munimus, etiamsi in illis servatæ non fuerint solemnitates à Sacris Canonibus, & Ordinis ipsius Constitutionibus demandatæ: quoniam ad validum earundem effectum, auctoritate Sacræ Congregationis in eis dispensamus, & tam Fratribus dicti Conventus Sancti Petri Martyris ejusque, ac Provinciæ Prælatis, & Superioribus præsentibus, & futuris, quàm quibusvis aliis personis adversus illas omnino reclamare prohibemus, ratasque habentes omnes licentias per Superiores Ordinis, & Capitula supra enunciata in gratiam ejusdem Collegii datas, atque concessas, bona omnia tàm mobilia, quàm immobilia superius expressa, tanquam bona d. Collegio ad illius fundationem, Moderatorum sustentionem, Professorum Theologiæ, & utriusque Juris Cathedraticorum manutentionem destinata, applicata, incorporata, unita, attributa, & acquisita, ali-

Quitensis Provinciæ Fratres dictas concessiones à Congregatione cupiunt confirmari

Ejusmodi supplicatio Cardinali Palutio remissa.

Cardinalis Palutii Decretum dictas concessiones ex commissa sibi à Congregatione potestate confirmans.

enari, diſtrahi, & ſeparari poſſe, alienationis etiam vocabulo latiſſimè ſumpto, quocunque prætextu interdicimus, ſub pœnis contra alienantes bona Eccleſiæ à Sacris Canonibus, & dicti Ordinis Conſtitutionibus indictis, & comminatis. Quibuſcumque in contrarium non obſtantibus. Datum ex ædibus Noſtris hâc die decima nona Martii 1688. Palutius Cardinalis de Alteriis Protector. Locus † Sigilli. Cum autem ſicut dictus Ignatius Procurator Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactiùs, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret, Nos ipſum Ignatium Procuratorem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à Jure, vel ab homine quâvis occaſione, vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus Nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertum dicti Palutii Cardinalis Protectoris Decretum, omniaque & ſingula in eo contenta, auctoritate Noſtrâ Apoſtolicâ, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Decernentes eaſdem præſentes Litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dicto Collegio in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Conventûs, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Junii 1688. Pontificatûs Noſtri anno duodecimo. J. F. Albanus Loco † Annuli Piſcatoris.

Quod Apoſtolicâ Confirmatione munitur.

Decretum, roborans & irritans.

Derogatio contrariis.

D. 12. Junii 1688. P. anno duodecimo.

§. 2. Cum autem ſicut dictus Ignatius Nobis nuper exponi fecit, Collegii, ſeu Univerſitatis hujuſmodi fundatio ſub titulo ejuſdem Beati Ferdinandi propè memoratum Conventum Sancti Petri Martyris dictæ Civitatis Quitenſis præfati Ordinis Fratrum Prædicatorum ſecuta fuerit, certiſque inibi Lectorum ſtipendiis, perpetuò ſtabilitis, ac tribus inſuper ſacrorum Canonum Cathedris præfinitis, alia præterea Schola in quâ Religioſus dicti Ordinis pueros quoſcunque legere, & ſcribere, nec non Chriſtianæ Fidei rudimenta Charitatis intuitu edoceret, adjecta fuerit, ipſiſque Collegii Fabrica, pro quâ ingens pecuniarum ſumma erogata fuit abſoluta, Dilecti Filii Fratres prædictæ Provinciæ Sanctæ Catharinæ de Quito ejuſdem Ordinis illius poſſeſſionem cum maxima incolarum illarum partium gratulatione, & lætitia, nec non cum Venerabilis Fratris moderni, ſeu tunc exiſtentis Epiſcopi Quitenſis, Regalis Audientiæ, totiuſque tam Secularis, quàm Regularis Cleri, dictæ Civitatis interventu, ſolemniter ceperint, ea verò firmiora ſint, quibus iterata accedit Apoſtolicæ Sedis auctoritas. Nobis præterea idem Ignatius humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolicâ dignaremur.

Dicta Collegia omnium præfatorum poſſeſſionem cœperunt.

§. 3. Nos igitur ipſum Ignatium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia, & ſingula privilegia, jura, facultates, prærogativas, gratias, & indulta, nec non donationes, conceſſiones, aſſignationes, Decreta & alia quæcumque ad favorem memorati Collegii, ſeu Univerſitatis Beati Ferdinandi Regis Catholici Civitatis Quitenſis à memorato Innocentio Prædeceſſore per ſuas Litteras præinſertas, conceſſa & confirmata reſpectivè, ipſaſque Litteras cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolicâ tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illiſque inviolabilis, ac irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjungimus.

Eaque poſſeſſio in præmiſſis ſtabilita, iteratâ Apoſtolicæ Sedis auctoritate confirmatur.

§. 4. Decernentes pariter ipſas præſentes Litteras, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpectivè inviolabiliter, & inconcuſſè obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum roborans & irritans.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Innocentii Prædeceſſoris Litteris conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Derogatio contrariis.

§. 6. Volumus autem, ut ipſarum præſentium Litterarum tranſſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſticâ Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſum Annulo Piſcatoris die 7. Novembris 1690. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Tranſumptorum fides.

D. 7. Novembris 1690. P. A. ſecundo.

XII.

Indulgentia plenaria pro unica vice, pro viſitantibus Eccleſias Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini die feſtivitatis Canonizationis B. Joannis à S. Facundo, vel ſeptem diebus immediate ſequentibus.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cùm nos nuper ad honorem ſanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Chriſtianæ Religionis incrementum de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Alma Urbe noſtra exiſtentium conſilio, Beatum Joannem à Sancto Facundo Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Profeſſorem auctoritate nobis à Domino tradita Sanctum eſſe decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo ſolemni Ritu adſcripſerimus, & ſicut accepimus, dilecti filii Fratres Conventuum, & dilectæ in Chriſto filiæ Moniales Monaſteriorum Ordinis præfati, ſolemnitatem, ſeu feſtivitatem

Canonizationis ejusdem S. Joannis à S. Facundo in suis respectivè Ecclesiis celebrare intendant, Nos ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris piâ charitate intenti; Omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus, verè pœnitentibus & confessis ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesias quorumcumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum Regularium, tam Fratrum, quàm Monialium dicti Ordinis, ubicumque Locorum existentes, die quo solemnitas, seu Festivitas Canonizationis hujusmodi ibidem respectivè celebrabitur, vel aliquo ex septem diebus immediate sequentibus devotè visitaverint, ac ibidem pro Christianorum Principum concordis, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum, Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus pro unica vice, quoad Ecclesias prædictas, earumque singulas valituris. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentiom aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint; utque earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud, ubicumque locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 28. Novembris 1690. Pontificatus nostri anno secundo.

D. 28. Novembris 1690 P. A. secundo.

J. F. Card. ALBANUS.

INNOCENTIUS XII.

PONTIFEX CCXLVI.

ANNO DOMINI MDCXCI.

INNOCENTIUS DUODECIMUS, Neapolitanus Antonius Pignatellus antea dictus, Ducis Minervini filius, S.R.E. Presbyter Cardinalis tit. S. Pancratii, & Archiepiscopus Neapolitanus. Romæ die 12. Jul. 1691. Summus Pontifex renunciatus & die 15. ejusdem mensis coronatus est. Creavit Cardinales 29. obiit die 27. Septembris anni 1700. Sepultusque est in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes mensem unum, dies 26.

I. Privilegia, Exemptiones, & Indulta concessa Dapiferis, qui in Conclavi suæ assumptionis S.R.E. Cardinalibus inservierunt.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Urbis.

§. 1.

Causa Indulti.

MOtu proprio &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divinâ favente Clementiâ ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos, Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos & non fictos Familiares continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quousque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet Ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium tenore præsentium recipimus, & tàm illos, quàm alios Dapiferos, singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus dignitali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateransis Comites, & Milites, ac tàm illos, quam alios omnes quoscunque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nullâ prorsus differentiâ inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & Nobiles participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipsum civilitatis jus ad quoscunque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimos, & deputamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, & honore, & insigniis decoramus, aliorumque Familiarium continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius tinello comedentium, & bibentium, Nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus, continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscunque impetrationibus, ac concessionibus, & litteris, tam gratiam, quàm justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus se Familiares, continuos Commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives, & Originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscunque, prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assomptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam ut præfertur, elegerint, quicunque ex utroque Parente verè Nobili, ac Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs etiam per quascunque litteras, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè, in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde, ac si de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, Privilegia exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratio-

Dapiferi constituuntur familiares Papæ Notarii Apostolici Comites Palatini Nobiles, ac Cives Urbis ipsis benevisæ.

ne Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, vigore præsentium indulgemus.

Eximuntur à solvendis Decimis Ecclesiasticis, non tamen à jam impositis ab Innocentio XI.

§. 2. Ac singulos Dapiferos præfatos à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacunque, quantumvis urgentissima, & incogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & pro tempore imponendarum, non tamen Decimarum per felicis recordationis Innocentium Pepam XI. Prædecessorem nostrum impositarum quarto Kalendas Octobris Pontificatus sui anno septimo, & per eumdem extensarum, seu indictarum ad aliud triennium per litteras in forma Brevis sub die vigesimâ quinta Novembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo Pontificatus sui anno tertiodecimo, necnon aliorum Decimarum, subsidiorum, & onerum impositorum in subsidium expeditionis contre Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus.

Condonantur fructus Ecclesiastici malè percepti

§. 3. Necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscunque fructus, & proventus Ecclesiasticos tam occasione pensionum annuatim ipsis: vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebitè perceptos, cujuscunque quantitatis fuerint gratiosè remittimus, & condonamus.

Absolvuntur a Censuris propterea, & per subsequutam celebrationem contractis.

§. 4 Ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina, non tamen in contemptum claviom celebraverint, aut aliàs in Divinis se immiscuerint, ut illâ, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiem Sacros, & Presbyteretus Ordines, aliàs tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis aliàs ritè per eos Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Illegitimi restituuntur natalibus etiam ad effectû successionis, & ad Dignitates, Honores, & Officia.

§. 5. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocunque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & ebolevimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restitnimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis peternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, eut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiooes ex testamento, vel eb intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu: necnon ad dignitates, honores, & quæcunque alia officia secularia, publica, vel priveta etiam assumi, illeque gerere, & exercere io omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonin procreati forent;

Cum iisdem dispensatur ad Ordines, & Beneficia.

§. 6. Ac eodem defectu non obstante, si aliud Canonicum eis non obsistat impedimentum, ec Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, si ad illos nondùm promoti sunt, promoveri, & postmodùm charactere, & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ec in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris Ministerio, ministrare, ac quæcunque, & qualiacunque cum cura, & sine curâ Beneficia Ecclesiastica, etiamsi Personatus, Administrationes, & Officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac Dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus, post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi eliàs Canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodò plura simul non sint, quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè & licitè valeant, similiter dispensamus.

Eorundem provisiones expediendæ gratis ubique.

§. 7. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, Commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ Litteræ Apostolicæ, ac etiam in forme Brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tàm de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quàm in favorem Litterarum Apostolicarum: ubi illis super provisionibus quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout Nostris familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus.

Indultum pro transferendis pensionibus usque ad centum ducatos.

§. 8. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, eut aliarum iosigniom Ecclesiarum, eut personæ quæcunque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ, tàm in Romanâ Curiâ, quàm extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascunque pensiooes annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, Juribus, obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcunque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatum, & Præbendarum, cæterurumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, non tamen per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cùm curâ, & sine curâ Secularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, reditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ec reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu transleti fuerint usque ad summam centum ducatorum, in toto, vel in perte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ec postquàm cessatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, reditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ed summam prædictam, uni vel pluribus aliis Personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, quotcunque, quæcunque, & qualiacunque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliès tamen pensionum hujusmodi capacibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque Beneficie hujusmodi obtinentium consensu. integrè persolvendas, seu persolvendos, exigendos, levendos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in quà ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus Nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, Constitutiooes, & assignationes pensionum, seu fructuum, redituum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque Beneficia, super quorum fructibus, reditibus,

Hoc Indultum intelligendum cumulativècum aliis similibus.

& proventibus reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Indultum retinendi pensiones pro ducentis ducatis absque delatione habitus Clericalis, & in statu Conjugali.

§. 9. Ac eisdem Dapiferis, ut ratione quorumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultrà summam ducentorum ducatorum auri de Camerâ, pro quolibet nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant; nec ad id à quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, incurrere etiamsi matrimonium contraxerint cum unica tantùm, & virgine, recipere, & retinere.

Exemptio à Spoliis.

§. 10. Postremò quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quarumcumque per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industriâ, legitimè tamen, & licitè acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minimè subjaceant.

Facultas testandi etiam pro adscriptis Ordinibus Religionis Militaris.

§. 11. Sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, non tamen S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco, quantumvis remoto, eos decedere contigerit; testari, & aliàs disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Inhibetur ad hunc effectum Officialibus Cameræ Apostolicæ.

§. 12. Præcipientes, & mandantes Dilectis Filiis nunc, & pro tempore existent. S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis Cameræ Nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum prætatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque heredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & Codicillorum peripsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad Litteras super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi intrà tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minùs validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, Decretis, Constitutionibus Apostolicis, singulium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ à Nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augumentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenùs, vel imposterum emanaverit, minimè comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausula sublata, ac Decretum irritans.

§. 13. Sicque per quoscunque Judices, etiam Commissarios quàvis auctoritate fungentes in quàvis causâ, & instantiâ; sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contingerit attentari; Et insuper Dilectis Filiis Referendario, & Computatori Collegii Scriptorum Litterarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earumdem Litterarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnâ indignationis Nostræ; Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias Litteras super præmissis omnibus, tàm conjunctim, quàm divisim, ac pro singulis quibuscunque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato Nostro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, seu illorum suppressorum loco Ministrorum Cameræ Apostolicæ Plumbi, & Registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis faciendâ omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Derogatio contrariis.

§. 14. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus aliàs per præsentes non intendimus derogare, ac regulâ Nostra de præstando consensu in Pensionibus, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri, de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infrà tres menses præsentandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam Prædecessoris Nostri contra illegitimos, ac Pictavensis Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universilibus, Provincialibusque Conciliis, editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, stabilimentis, usibus, Decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis, etiam vim contractus, & Statuti perpetui continentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, ac aliàs forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, inter alia disponentibus, quòd Beneficia Urbis nonnisi personis certis modo, & formâ qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expressè professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi aliàs pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis teneribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hàc vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie, Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio A.

Et cum absolutione à censuris ad effectum &c. & in casibus Regulæ de insordescentibus cum opportunâ illius, nec non alterius Regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenùs opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in Litteris, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, Ordines, qualitates, gradus,

Diœceſes, Patriæ, & alia requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro expreſſis, & deſcriptis haberi poſſint, juxtà notulam per ipſos, ſeu eorum Deputatos confectam ſimul, vel ad partem etiam io ona non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, & expedien. &c.

Tranſſumptorum fides.

§. 15. Volumus autem, quòd Litterarum ſuper præſentibus conficiendarum tranſſumptis, etiam impreſſis, & ſigillo, & manu alicujus Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis, eadem fides, tàm in Judicio, quàm extrà illud adhibeatur, quæ originalibus Litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Volumus autem, quòd ſola præſentis Motus proprii Noſtri ſignatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extrà illud, Regulâ quâcunque contraria non obſtante.

Fiat A.

15. Jul. 1691. Pont An. primo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Id. Julii Anno Primo.

Nihil I. de Laurentis.

Reg. Libro primo Secretorum fol. 145.

NOMINA.

Eminentiſſimorum DD. Cardinalium, & Dapiferorum ſunt hæc, quæ ſequuntur.

ANTONIUS PIGNATTELLUS nunc INNOCENTIUS XII. Neapolitanus.

Ferdinandus Patronus, Interamnenſis.

EPISCOPI V.

Alderanus Epiſcopus Oſtiens. S. Collegii Decanus Cardinalis Cybo, Januenſis.
Joſeph Scandriglia Sacerdos, Terracinen.
Flavius Epiſcopus Portuenſis S.R.E. Cardinalis Chiſius Archipresbyter, Baſilicæ Lateranen. & Signaturæ Juſtitiæ Præfectus, Senenſis.
Marchio Laurentios Montorius Romanos.
Jacobus Epiſcopus Tuſculanus S. R. E. Cardinalis Franſonus, Januenſis.
Antooius Poſterna Clericus, Albanen.
Palutius Albertonius Epiſcopus Sabinenſis Card. de Alteriis, S. R. E. Camerarius, Romanus.
Mutius de Maximis, Romanus.
Emanuel Theodoſius Epiſcopus Albanen. S. R. E. Card. Bullionus, Gallus.
Abbas de Guenegaud, Pariſien.

PRESBYTERI XLVII.

Franciſcus tituli S. Mariæ in Vis Prior Presbyterotum S.R.E. Card. Maidalchinus, Viterbienſis.
Dominicus Grippo Clericus à Boſco Nullius Diœceſis Provinciæ Salernitanæ.
Carolus tituli S. Laurentii in Lucina Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Barberinus, Archipresbyt. Baſilicæ S. Petri, Romanus.
Gregorius de Gregoriis Juſtinianus Eques Hieroſolymitanus, Romanus.
Gregorius tit. S. Marci S.R.E. Card. Barbadicus, Epiſcopus Patavinus, Venetus.
Franciſcus Morus à Ponte Aſſia.
Joannes Nicolaus tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S. R. E. Card. de Comitibus, Epiſcopus.
Anconitanus, Romanus.
Abbas Hippolytus Maldentius Clericus, Foroliviens.
Julius tituli S. Praxedis S. R. E. Card. Spinula, Epiſcopus Lucenſis, Januenſis.
Abbas Joſeph Bertachinus, Firmanus.
Joannes tit. SS. Viti, & Modeſti S.R.E. Card. Delphinus, Patriarcha Aquilejenſis, Venetus.
Nicolans tituli Sancti Callixti S. R. E. Card. Acciajolus, Florentinus.
Abbas Ubaldinus de Ubaldinis, Florentious.
Gaſpar tituli S. Mariæ in Tranſtyberim S.R.E. Cardinalis de Carpineo, Sanctiſſ. D. N. Vicarius Generalis, Romanus.
Abbas Nicolaus de Archangelis, Balneoregien.
Cæſar tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis Deſtræus, Gallus.
Marchio Sfortia à Penna Clericus.
Petrus tit. S. Euſebii S.R.E. Card. Bonſius, Archiepiſcopus Narbonenſis, Florentinus.
Alexander Arduious Sabbatinus Archidiaconus Piſaurenſis.
Fr. Vincentius Maria Ord. Prædicat. tit. Sancti Xyſti S. R. E. Card. Urſinus, Archiepiſcopus Beneventanus, Romanus.
Joannes Baptiſta Sanſimeonus, Romanus.
Federicus tit. S. Anaſtaſiæ S. R. E. Cardinalis Columna, Peruſinus.
Abbas Petrus Antooius Venturi Clericus Camerinen.
Franciſcus tit. S. Marthæi in Merulana S. R. E. Card. Nerlius, Florentinus.
Comes Antonius Baſſi de Nepis Clericus Aſſiſienſis.
Hieronymus tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Card. Caſanate, Neapolitanus.
Marchio Pompeus Azzolinus, Firmanos.
Galeatius tit. Ss. Quirici, & Julitæ S. R. E. Card. Mareſcottus, Romanus.
Antonius Gabriellus, Romanus.
Fabritius tit. S. Chryſogoni S. R. E. Card. Spada, Romanus.
Antonius Felix Saracinellus Urbevetanus Eques S. Stephani.
Fr. Philippus Thomas Huvard Ord. Prædic. tit. S. Mariæ ſuper Minervam S. R. E. Card. de Norfolcia, Archipresbyter S. Mariæ Majoris, Anglus.
Joſeph Antonius Calabretus, Squillacen.
Joannes Baptiſta Spioula tit. S. Cæciliæ S. R. E. Card. S Cæciliæ nuncupatus, Januenſis.
Franciſcus Joannes Sfortia, Cremonen.
Franciſcus tit. S. Stephani in Cœlio Monte S. R. E. Cardinalis Bonviſius, Lucenſis.
Joannes Paſquinus Giuntini Sacerdos, Lucenſis.
Savus tit. S. Petri in Vincula S.R.E. Card. Millinus, Epiſcopus Urbevetanus, Romanus.
Joannes Franciſcus Gonzales, Madriti Toletan. Diœceſ.
Fridericus tit. S. Alexii S.R.E. Card. Vicecomes, Archiepiſcopus Mediolani, Mediolanenſis.
Abbas Franciſcus Belcredus, Mediolanen.
Fr. Raymundus Ord. Prædicat. tit. S. Mariæ Aogelorum S. R. E. Card. Capiſuccus, Romanus.
Petrus Paulus de Fabiis, Romanus.
Fr. Laurentius Brancatus Ord. Min. Conv. tit. Baſilicæ Sanctorum XII. Apoſtolorum S. R. E. Card. Lauræa nuncupatus.
Jacobus tit. S. Mariæ in Aracœli S. R. E. Cardinalis de Angelis, Piſanus.
Comes Alexander Franciſcus Galletus Piſanus, ejuſdem Civitatis Eccleſiæ Primizialis Canonicus.
Opitius tit. S. Martini in Montibus S.R.E. Card. Pallavicinus, Epiſcopus Spoletanus, Jaouenſis.
Nicolaus de Libertis Leodienſis, Piſanus.
Marcellus tit. S. Priſcæ S. R. E. Card. Duratius, Epiſcopus Carpenctoractenſis, Januenſis.
Abbas Paulus Gregorius de Ferrariis, Januenſis.
Marcus Antonius Barbadicus tituli Sanctæ Suſannæ, S. R. E. Cardinalis S. Suſannæ ouncupatus, Epiſcopus Montis Faliſci, Venetus.
Comes Philippus Rinaldus à Turri Alben. in Pedemontio.
Carolus tit. S. Auguſtini S. R. E. Card. Cicerus, Epiſcopus Comi, Comenſis.
Joannes Antonius Cicerus, Venetus.
Leopoldus tit. S. Hieronymi Illyricorum S. R. E. Card. Kollonitz, Archiepiſcopus Collocenſis, & Bacchienſis, Germanus.

Fran-

Franciſcus Medicina Teſtoous Clericus, Mediolanenſis.
Stephanus S. R. E. Card. le Camus, Epiſcopus Gratianopolitanus, Gallus.
Gaſpar Villalobos Hiſpaous Toletanæ Diœceſis.
Joannes tituli S. Petri io Monte Aureo S. R. E. Card. Goeſſen. Epiſc. Gorcenſis, Germanus.
Joſeph Barrolus de Perinzi, Romanus.
Petrus Matthæus tit. S. Marcelli S. R. E. Cardinalis Petruccius, Epiſcopus Æſii, Æſinus.
Jacobus Ripantus, Æſinus.
Fr. Petrus Ord. B. Mariæ de Mercedè Redempt. Captiv. tituli S. Crucis in Hieruſalem, S. R. E. Card. de Salazar, Epiſcopus Cordubenſis, Hiſpanus.
Ignatius Palmeque de Zeſpedes Eques S. Jacobi, Hiſpanus de Guadalaxara Toletan.
Joannes Caſimitus tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. R. E. Card. Denhoff, Epiſcopus Cæſenatenſis, Polonus.
Abbas Joannes Baptiſta Barbavarius, Faventinus.
Fr. Joſeph Saens Ord. S. Benedicti tit. S. Balbinæ S. R. E. Cardinalis de Aguirre, Hiſpanus.
Gabriel à Meſa è Covarrubias, Madriti Toletan. Diœceſis.
Leander tituli Sanctorum Nerei, & Achillei S.R.E. Card. Colloredus, Sanctiſſimi D. N. Pœnitentiarius Major, Forolivienſis.
Abbas Franciſcus Xaverius Guicciardus Rhætus Clericus, Comenſis Diœceſis.
Fortunatus tit. Sanctorum Joannis, & Pauli S.R.E. Card. Carafa, Epiſcopus Averſanus, Neapolitanus.
Abbas Dominicus Todrus, Neapolitanus.
Bandinus tit. S. Thomæ io Parione S.R.E. Card. Panciaticus, Florentinus.
Franciſcus Cacciavillanus Clericus ab Appignano Diœc. Præneſtin.
Jacobus tit. SS. Marcellini, & Petri S. R. E. Card. Cantelmus, Archiepiſcopus Neapoli, Neapolitanus.
Abbas Jo. Bapt Eleoſarius Civitatis Caſtelli J.U.D.
Ferdinandus tit. S. Clementis S R. E. Cardinalis de Abdua, Mediolanenſis.
Abbas Joannes Dominicus Maſſa Mediolanenſis, J. U. D.
Tuſſanus S. Agnetis extrà Mœnis S. R. E. Card. de Fourbin de Janſon, Epiſcopus Bellovacenſis, Gallus.
Comes Paulus Emilius Roncallus de Fluminibus, Clericus Aſſiſienſis.
Joannes Baptiſta tituli S. Laurentii in Pane, & Perna S. R. E. Card. Rubinus, Epiſcopus Vicentinus, Venetus.
Joſeph Romangilius Ferrarien. Clericus Conjugatus.
Franciſcus tit. S. Mariæ de Populo S.R.E. Card. Judice, Neapolitanus.
Abbas Aſcanius Blaſi, Romanus.
Joannes Baptiſta tit. S. Bernardi S.R.E. Card. Coſtagutus, Romanus.
Franciſcus Ravenna, Romanus.

DIACONI XV.

Urbanus S. Mariæ in Viâ latâ primus Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacchettus, Epiſcopus Viterbienſis, Florentinus.
Joannes Bernardus Galeſius Clericus Finarienſis, in Curiâ Advocatus.
Joannes Franciſcus S. Nicolai in Carcere Tulliano, S. R. E. Card. Ginettus, Archiepiſcopus Firmanus, Romanus.
Felix Bonafides Clericus Conjugatus, Firmanus.
Benedictus S. Agathæ S. R. E. Card. Pamphylius, Signaturæ Gratiæ Præfectus, Romanus.
Cæſar Cecala, Meſſanen.
Dominicus Maria S. Euſtachii S. R. E. Card. Curſius, Epiſcopus Ariminenſis, Florentinus.
Abbas Joannes Gregorius Boëtius Sacerdos, Ariminen.
Joannes Franciſcus S. Cæſarei S. R. E. Card. Nigronus, Epiſcopus Fαventinus, Januenſis.
Abbas Dominicus Urſaya à Boſco Nullius Diœc. Provinciæ Salernit.
Fulvius Sanctor. Coſmæ, & Damiani S. R. E. Card. Aſtallius, Romanus.
Abbas Joannes Petrochius Canonicus Cathedralis Reſtinæ J. U. & Sacræ Theologiæ Doctor.
Franciſcus Maria S. Mariæ in Dominicâ S. R. E. Card. Medices, Florentinus.
Fr. Rutilius Sanſedonius Eques Hieroſolymitanus, Senenſis.
Raynaldus S. Mariæ de Scala S. R. E. Card. Eſtenſis, Mutinenſis.
Comes Robertus Fontana quon. Comitis Reguli, Mutienſis.
Petrus S. Laurentii in Damaſo Card. Ottobonus S. R. E. Vicecanc. Venetus.
Jacobus Taſſius, Regien.
Carolus S. Mariæ in Coſmedin S. R. E. Card. Bichius, Senenſis.
Antonius Fantucius, Bononienſis.
Joſeph Renatus S. Georgii S. R. E. Card. Imperialis, Januenſis.
Abbas Deſiderius Spretus Ravennaten.
Aloyſius S. Mariæ in Porticu S. R. E. Card. Homodeus, Mediolanenſis.
Simeon Paettinus Clericus Conjugatus, Firmanus.
Joannes Franciſcus S. Hadriani S. R. E. Card. Albanus, Urbinas.
Abbas Camillus Raſponus Ravennaten. J. U. D.
Barberinus S. Angeli in Foro Piſcium S. R. E. Cardinalis Franciſcus nuncupatus, Romanus.
Marchio Carolus de Rubeis, Romanus.
De Alteriis S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Card. Laurentius nuncupat. Romanus.
Abbas Petrus Sanctus Butius, Romanus.

Hiſtorica relatio vitæ, mortis, miraculorum, Beatificationis, & Canonizationis B. Joannis de Deo, ab Alexandro VIII. Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Catalogo inſcripti.

INNOCENTIUS EPISCOPUS. II.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmiu[m]

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ea quæ Romani Pontificis providâ deliberatione, ac Venerabilium Fratrum ſuorum S.R.E. Cardinalium, nec oon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, tunc in Romana Curia commorantium, unanimi conſilio decreta, definita, & ſtatuta fuerint, licèt ipſius ſuperveniente obitu Litteræ Apoſtolicæ deſuper confectæ non fuerint, ſuum debitum conſequantur effectum.

B. Joan[nes] de Deo; Alexand[ro] VIII. Ca[n]onizatu[r], hicque ejus vit[a] & mors enumera[n]tur.

§. 1. Dodùm ſiquidem felicis recordationis Alexander Papa VIII. Prædeceſſor Noſter piâ ſecum meditatione perpendit, quòd Romana Catholica Eccleſia, quæ ſuprà fundamentum Apoſtolorum, & Prophetarum ipſo ſummo angulari lapide Chriſto Jeſu ædificata à Deo Patre miſericordiarum perennibus gratiæ cœleſtis benedictionibus cumulatur, ſicut tot documentorum eſt munita præſidiis, ita Sanctorum Virorum in dies confirmatur exemplis, quæ cùm ad pietatem magnopere moveant, Divinæ mos eſt Providentiæ, juxta locorum & temporum opportunitates, ſuos Electos Servos ad eximiæ Sanctitatis gradum ſublimare, ut fideles exemplaria hæc intuentes habeant inſimul, quid venerentur, & imitentur ad venerationem obſequiosè demiſſi, ſtrenuè ad imitationem erecti; cumque heroicarum virtutum, præſertim verò ignitæ charitatis exemplar inſigne prodiderit Beatus Joannes de Deo nuncupatus, qui eaodem Eccleſiam novâ etiam prole fœcundavit Fratrum Hoſpitalitatis, & infirmis inſervientium longè,

latèque per Orbem diffusorum, & eximia pietatis opera erga infirmos in eorum hospitalibus degentes præclaro animarum, corporumque profectu exercentium; æquum idem Alexander Prædecessor existimans, ut Sancti hujus viri memoriam veneraretur Ecclesia, cujus vita, & mors in conspectu Domini, & hominum, fuit virtutibus, & miraculis pretiosa, ad ejus solemnem Canonizationem processit; Utque Christi fidelium studia excitaret ad imitationem, sic ejus virtutes & miracula summatim exponere, suoque comprobare testimonio, secum ipse decreverat; id quod cùm morte præventus præstare nequiverit, idcircò Nos præsentibus Literis declarare statuimus.

Nativitas.

§. 2. Natus est itaque Beatus Joannes ex Catholicis, piisque parentibus, anno reparatæ Salutis Millesimo quadringentesimo nonagesimo quinto in Oppido Montis Majoris Junioris *Monte Mor il Nuovo* nuncupati Regni Lusitaniæ.

Sanctitatis initia, profectus & specimina.

§. 3. Paulò quidem laxiorem vivendi rationem à principio inierat, at cùm primùm Divinâ operante virtute aggressus est revocare se, & compescere, magnæ profectò sanctitatis exhibere specimen cœpit, ac jam ab ipso Sanctioris vitæ rudimento consummatum aliquid perfectumque visus est attigisse. Ob auditam prædicationem verbi Dei sic fuit ad meliora conversus, ut protinùs veterem in se hominem deponere decreverit, seque penitùs ad Apostolicæ vitæ præscriptum, normamque formare. Totus igitur ad Deum conversus, & in Patre misericordiarum vehementer confidens, non dubitavit erecto ac alacri corde ingredi vias Domini, & quascunque difficultates ex ejusdem Dei amore feliciter superare. Quod ut expeditiùs perageret, & perfectionem à veritate ipsâ promissam opere assequeretur, ejusdem consilium illud sequutus: Vade, vende, quæ habes, & da pauperibus; cuncta, quæ possidebat, divendidit, pecuniamque exindè redactam pauperibus, qui carcerum pedo miserè tenebantur, distribuit. Tùm salutaria Pœnitentiæ Sacramento veteribus animæ maculis extersis, illustre Sanctioris propositi documentum non sinè præclarâ sui victoriâ in apertum prodidit. Ut enim in renovatione sui spiritus prioris vitæ labes abolere cupiebat, publico in Foro, in magnâ populi frequentiâ in virum alterum mutatus, horrido prorsùs capillo squalens, & hirtus comparuit, atque ibi cæno involutus, os humi dejiciens, ac dolens, & lacrymis ubertim diffluens, nudatumque pectus saxo identidem tundens, misericordiam, & peccatorum veniam à Deo toto mentis affectu, & cordis contritione deprecabatur. Tantæ spectaculum pietatis multis in diversa trahentibus, maxima demum (ut fieri solet) pars in deterius excepit; & qui tanto Christianæ pœnitentiæ tyrocinio celebrandus fuisset, seu demens ostentui habetur, congeminatisque clamoribus, probris, lapidibus, verberibus, variisque injuriis ibidem, & in carcere quo amentium turba conjicitur, graviter afficitur. At vir Dei in Domino sperans non infirmatus, sed istis opprobriis, & tribulationibus spectaculum factus, Divinâ charitate magis exarsit, internoque exultans gaudio, non timuit quid faceret sibi homo, & omnia æquo animo ferens cum Apostolo gloriabatur in tribulationibus, sciens quòd tribulatio patientiam operatur, & patientia probationem, præclareque intelligens haud quaquam esse mirandum, si quæ Judice Deo sapientia fuerit, ea stultitia reputetur apud homines, ex quibus, qui Spiritum mundi hujus habent, verè insensati vitam quidem justorum æstimant insaniam, sed hi computati sunt inter Filios Dei, & inter Sanctos sors illorum est.

Suscepta pauperum ægrotantium cura.

§. 4. Tanquam aurum igitur Joannes in camino tribulationis probatus, cùm firmus, ac constans in Dei pietate perstitisset, mox purior accingitur ad currendam viam Domini, & postquam variis pietatis operibus se exercuerat, illam præ cæteris vivendi rationem assumpsit, quâ animarum simul, & corporum saluti prospiceret. Ægritudinibus itaque, & morbis pauperum Christi fidelium curandis totus intentus, domum supellectili piorum eleemosynis instructam in Civitate Granatensi conduxit, quò pauperes infirmos, quotquot obvios sibi inveniebat, vel in viâ languentes, vel fame, frigoreve pereuntes, propriis humeris deferebat; stipem vicatim, & ostiatim diu noctuque non intermisso labore emendicabat, ac quæ duabus sportis, & ollis recollecta propriis itidem humeris gestaverat, inter pauperes, & infirmos, prout cujusque exigebat necessitas, distribuebat. Cùm primùm domum perveniebat, invisebat omnes, nec priùs in privatam se recipiebat quietem, quàm publicæ ægrotantium commoditati abundè consuluisset, si quid deesset diligenter exquirens, & quidquid opus erat, piè & providè subministrans, ægrotia ipse medebatur, illisque assistebat, cibum propriis manibus inserens, sordes purgans, lectulos versans, ac sternens, frigescentes igne, famelicos cibo, nudos vestibus refocillans, mœrentes consortans, nauseantes exquisitis condimentis reficiens, omnes denique proprio sinu amplexuque confovens, quasi optaret omnes intrà sua viscera recondere. Aucto ægrotantium hospitum ingenti numero, opus inceptum in Domino confideas non intermisit, omninò majus valetudinarium instituere non dubitavit, illudque omni pharmacorum, opumque apparatu instructum voluit. Illuc ipse per se, & alios, quos interim ejusdem Instituti socios admiserat, pauperum, & miserorum agmina, & quotquot commiseranda paupertas necessaria febribus, reliquisque morbis medicamenta adhibere non sineret, colligere, eosque iisdem pietatis operibus recreare charitate in dies ferventiori continuavit. At quia eximia hæc proximorum dilectio non eo solum tendebat, ut à languoribus corporis sanarentur, sed potissimùm, ut animarum salute proficerent, eos salutaribus Ecclesiæ Sacramentis muniri, & refocillari, piisque hortamentis, & opportunis sermonibus disponere, & confirmare satagebat, avidè animarum corporumque incolumitatem anhelans. Nec fervens Joannis charitas intrà limites nosocomii coarctatur, sed ad externos etiam pauperes honestos præsertim, & verecundos, quos secretia eleemosynis sublevabat, & mulieres summâ egestate pressas, quibus ne propterea in peccandi discrimen traherentur, providè & opportunè succurebat, abundè diffunditur.

Abstinentia & contra propriam carnem asperitas.

§. 5. Quantâ autem effundebatur beneficentiâ, & misericordiâ erga pauperes, tantâ sæviebat abstinentiâ & asperitate contrà se ipsum, semel in die cibo, & quidem parcissimo utebatur, quem sibi eo libentiùs detrahebat, quò affluentiùs distribueret in egenos, impendens virtuti quod subtrahebat voluptati, ut fieret refectio pauperis abstinentia jejunantis. Erat ei vestis vix ad genu demissa, villosa, & apprimè rudia, quæ simul corpus tegeret, & affligeret, & ipsâ etiam subuculâ carens, capite, pedibus, tibiisque denudatis diu noctuque, licet temporum injuriis semper expositus extremo frigore algeret, seu ardenti calore æstuaret, huc illuc, quò pietatis opera eum impellebant, incedebat. Brevis ei lectulus erat, & qui vel nudo solo vix asperitate concederet, brevior adhuc quem in eo carpebat somnus, diuturnis vigiliis, multoque interpellatus dolore, carnemque ut spiritui magis magisque obsequentem redderet, cilicio, ferreâ cuspide rigidisque setis contexto, nec non funiculis, vepribus, flagris, aliisque duræ verberationis instrumentis domabat. Sic itaque castigans corpus suum, & in servitutem redigens, meruit illud integrum, & à noxiis delectationibus eo usque custodire, ut castitatis ipsius candor ne suspicionis quidem maculam meritò admittere posset.

Aliorum ad carnis mortificationem invitio.

§. 6. Nec propria virtute contentus, sed imitatus Salvatorem, qui venerat vocare peccatores, enixam, & indefessam curam adhibuit, ut omni conatu carnis concupiscentiam à proximis hujusmodi vitio apprimè inquinatis exterminaret, statis diebus quasi venabundus lupanarta ingrediebatur, ot meretrices à dæmonis servitute vendicaret, illas hortationibus, precibus lacrymisque retrahere studebat ab impudicitiis, ac pro ipsarum conversione Deo enixas preces fundebat: ubi verò ista non proficiebant, æqualem futuro meretricio lucro pecuniam offerebat, ut à flagitiis perpetrandis, vel ita se coërcerent; cumque confideret in Domino, vacua non fuit spes ejus, nec labor sioe fructu, pluribus ex illis perditis, & deviis animabus ad bonam frugem, & viam salutis reductis; Nec dissimiles fuerunt ejus curæ, ut indigentibus mulieribus, honestis viduis præsertim, & virgioibus clam alimenta subministraret, oblato ad laborem exercitio, ne otium in pudicitiam honestatemve peccandi ansam injiceret.

Obedientia.

§. 7. Ad obediendi obsequium experrectus semper paratissimus extitit; Non solom enim abnegavit semetipsum, ut Evangelicæ lagis præcepta servaret, sed hominum etiam voci obedivit, ut acciperet benedictionem à Domino. Quare cùm ad certam disciplinæ normam suum Institutum conformasset, ei qui ex omnibus erat Moderator electus, omnia voluntatis arbitria, omnia mentis suæ sensa submiserat, nihil quod ei non probaretur amplectens, nihil quod demandatum ab eo foret, detrectans, cùm in lethalem morbum incidisset, à Nobili, piaque matrona enixè rogatus, ut pateretur se in ejus domum, ubi commodius curari posset, transferri, planè restitit, se situ pauperum, atque ad sanctæ normam paupertatis emori omnino velle respondens. Interea rei conscius factus Archiepiscopus Granatensis, illi per obedientiæ legem præcipit, ut matronæ votis extemplò obsequatur: Nihil cunctatus Joannes uti obedientiæ filius Archiepiscopi mandato venerabundus statim obtemperavit, quam quidem obedientiæ virtutem adeò est amplexus, ot non modò Superioribus suis obsequenter obediret, verùm etiam si quid pueri ipsi ob Dei amorem jussissent, exequi non detrectaret.

Oratio.

§. 8. Orationis studium divinarumque rerum contemplatio in Joanne mirificè excelluit. Cùm brevissimum esset tempus, quod quieti appendebat, provolutus in genua profusis suavissimè lacrymis modò ore supplicans, modò mente contemplans, noctes penè traducebat insomnes. Rosarii exercitium, aliaque in Beatam Virginem pietatis obsequia erant illi in deliciis, ita ut ioter ipsa, quæ ad pauperum subsidium, vel solatium obibat ministeria non rarò totus in preces effusus, ac in Dei contemplatione defixus videretur. Hinc placuit Altissimo, qui inquirentibus se remunerator est, ac mirabilis in sanctis suis, Joannis ortum, vitam, obitum, & quæ ipsum obitum subsequuta sunt, tempora variis indiciis illustrare.

Sanctitatis in ortu & progressu vitæ præclara indicia.

§. 9. Ortum quippe fuisse puerum in sortem Domini sublimiter electum insuetus splendor super ejus domo refulgens, sonitusque æris campam sua sponte emissus ab ipso ejus Nativitatis instanti non obscurè præanunciarunt. Inter Divinæ Charitatis flammas vivere assuetus, terreno absumi non valuit incendio, è quo dexterâ Omnipotentis illæsus exivit. Cùm enim maximum in Regio Gratanensi valetudinario excitatum fuisset incendium, & universa Civitas accurrisset, ut non tàm ædificii quàm infirmorum consuleret præservationi, advolavit etiam Joannes, ad Officia Chatitatis semper paratus, cæterisque iocendii voracitate derentis, impavidus prosilit in ignem, huc illuc discurrens, quousquetum infirmos humeris exportatos, tum lectulos è fenestris projectos ab igne vindicavit: Sed jam in immensum succrescentibus, & corpus undequaque ambientibus flammis circumventus, cum per dimidiam horam ab omnium oculis ereptus communi mœrore deploraretur, è medio igne redux incolumis, omnes gaudio simul, & admiratione complevit, in Scholâ charitatis edocens segniorem in eum fuisse ignem, qui foris usserat, quàm qui intùs accenderat.

Obitus.

§. 10. Jam verò humanæ vitæ spatium feliciter emensum, & tempus resolutionis suæ instans, ooo minus pius, & felix obitus die octavâ Martii anno salotis millesimo quingentesimo terminavit. Lecto enim infirmatus decumbens omnibus Ecclesiæ Sacramentis ab ipsomet Granatensi Præsule, sanctèque refectus, assistentes omnes dimisit, viribusque in extremâ vitæ periodo licèt destitutus, propriis indutus vestibus interim è lectulo prosiliens ac provolutus in genua, manu & corde imaginem Salvatoris crucifixi, quem fervidè vivens dilexerat, perstringens, inclinato ad ejus pedes capite obiit in osculo Domini, quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit, ac in eâdem corporis constitutione ab iisdem assistentibus ad eum paulò post reduentibus repertus, sex circiter horis, quonsque indè dimotus fuisset, mirabiliter permansit, odorem mirè fragrantem diffundens.

Sanctitatis & miraculorum post mortem fama.

§. 11. Illuc universa Civitas Gratanensis rei novitate vulgatâ, ut eum sic consistentem, & suavè olentem admiraretur, confluxit, eandemque & finitimi etiam Populi eminentem de Sanctitate Joannis conceptam opinionem eximio funere propalarunt. Optimates subivere feretrum, quod Religiosæ omnes Confraternitates, totus Clerus longâ serie præcedebant, universa verò Civitas etiam Togatis, Armatisque Rectoribus, aliisque qui advenerant, stipata devoto mœrore, & luctuosis laudibus sequebantur. Corpus ad Ecclesiam Victoriæ nuncupatam delatum, ut à confluentibus undique multitudinis manibus eriperent, statim fuit sepulchro reconditum, aliis adhuc precarios globulos feretro admoventibus, aliis frustrà arcæ, ut tanquàm Sancti reliquias asservarent, suripientibus. Cum Joannis tamen funere Sanctitatis fama oon interiit, sed in dies mirabiliter excrevit gratiis, signis, & miraculis, quibus omnipotens Deus venerationem Populorum erga suum fidelem servum dignatus est promovere. Mulier ob inversum penitùs fœtum uteri doloribus premebatur gravissimis, sed baculi, quo vir Dei vivens utebatur contactu expeditam ilicò prolem emisit, omni prorsùs levata dolore. Eundem proindè baculum parturientium laboribus futurum levamen consulens in posterum fidelium pietas non sinè similium gratiarum impetratione in Ecclesiâ Corporis Christi asservavit. Febres itidem & vermium affectiones exigua terræ portio domo desumpta haud rarò disjecit. Sebastiana Gomez cruris ulcere putrido, magno, corrosivo, & calloso ad octo menses indoluerat, nihilque proficientibus, quæ applicabantur medicamentis, & prorsùs destituta à Chirurgo, affirmante illud esse insanabile, & indigere validioribus diuturnisque medicaminibus, quibus etiam difficillimè curari posset, ad Joannis opem confugit, cui cùm voto se devinxisset, nullo adhibito medicamento evasit incolumis. Savina Baptista quatuor annorum puella oculorum è nimio maligni humoris illapsu usum planè perdiderat: Hæc cùm primùm ejus genitrix illam, si ad pristinum visum restitueretur, religiosis Beati Joannis insignibus induere spopondit, staom oculorum usum omoinò sanum recuperavit. Philippa Araiz quatuor pariter annorum Puella, ex febri & immoderatâ per os, & nares sanguinis effusione penè aoimam agebat, sed statim ut exiguum pulveris è domo Joannis acceptum naribus Philippæ admotum fuit, sanguis & vita stetit. Æstuabat acerrimâ febri Beatrix Catebre de Gamâ penè sexagenaria, sicque mensem exegerat, sensuum omnium spatio decem, & octo dierum expers, non sinè summo vitæ discrimine, desperantibus illius salutem Medicis, cùm vix ægrotantis collo portiuncula terræ domus servi Dei appensa fuisset, illa ad deperditos sensus revocata est, ac

deinde absque aliquâ medicamentorum ope convaluit.

Ab Urbano VIII. dictus Joannes Beatus nominatus & Officia pro eo constituta.

§. 12. Quapropter cùm excrescente famâ Sanctitatis hujus eximii viri Joannis de Deo opportuni processus auctoritate Apostolicâ confecti, hique primùm à tribus causarum Palatii Apostolici Auditoribus examinati, & subindè distinctâ eorum per dictos Auditores editâ relatione, in Congregatione tunc sacris Ritibus Præpositorum S. R. E. Cardinalium per plures sessiones discussi, ac recognitâ illorum validitate virtutes heroicæ ejusdem famuli Dei, & miracula ab Altissimo per ejus intercessionem, ante & post felicem ipsius in Domino obdormitionem patrata, epprobata fuissent,] dictaque Congregatio B. M. Petro Maria, S. Georgii, tunc Diacono Cardinale Burghesio nuncupato referente unanimiter decrevisset, tuto posse, quandocunque Romano Pontifici placuisset, ad solemnem memorati Joannis de Deo Canonizationem procedi, & interim nuncupari Beatum, Missamque & Officium de eo celebrari, & recitari, piæ M. Urbanus Pape VIII. Prædecessor Noster, clar. mem. Ferdinandi II. tunc Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Philippi IV. pariter tunc Hispaniarum Regis Catholici, ac Isabellæ Conjugis, aliorumque Principum, nec non tunc existentium Mejoris, & Confratrum Congregationis ipsius Beati Viri Joannis Dei petitionibus sibi super hoc porrectis annuere volens, de supradictorũ Cardinalium Secris Ritibus præpositorũ consilio, ut idem Dei famulus in posterum Beatus nuncupari, & de eo ab omnibus dictæ ejus Congregetionis Regularibus quotannis in die commemoretionis ejus obitus Officium tecitari, & Missa celebrari de Communi Confessorum non Pontificum ritu duplici majori per annum juxtà rubricas Breviarii, & Missalis Romani, & quoad Missam etiam ab aliis Regularibus & Secularibus Sacerdotibus ad illorum Ecclesiam confluentibus; in Civitare verò Grenatensi in Ecclesiâ tamen ubi Sacrum illius corpus requiescebat, & in supradicto oppido Montis Mejoris Junioris Monte Mor il Nuovo vulgaliter nuncupati, ubi is Dei servus natus est, in omnibus Ecclesiis tàm Secularium, quàm Regularium, Officium, & Missa ritu duplici majori recitari & celebrari valerent, per suas in formâ Brevis desuper die 21. Septembris 1630. expeditas Litteras indulserat.

Decreta Innocentii XI. super solemni Canonizatione ejusdem.

§. 13. Cùmque postmodùm signatâ à recol. mem. Clemente Papâ IX. similiter Prædecessore Nostro commissione reassumptionis causæ Canonizationis hujus Servi Dei in statu & terminis, in quibus post illius Beatificationem reperiebatur, novæ Litteræ remissoriales pro confectione processuum super iis, quæ in Urbe, Neapoli, Granatæ, & Medriti supervenerant, expeditæ fuissent, & processuum indè confectorum validitate subindè probatâ in Congregatione die 9 Februarii 1675. habitâ ad discussionem relevantiæ deventum fuisset, tandem similis memoriæ Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor Noster auditis Dilecti Filii Nostri, tunc Sui Casparis tituli S. Mariæ Transtyberim, tunc Sancti Silvestri de capite Presbyteri & Cardinalis Carpinei nuncupati relatione, Consultorum sententiâ, ec Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc Suorum, S. R. E. Cardinalium iisdem Sacris Ritibus præpositorum suffragiis, duo ex pluribus miraculis post concessam, ut suprà, venererionem Joannes à Deo editis in ante dictâ Congregatione meturè discussis juxtà processus, alterum Romanorũ probatur, primum videlicet instantaneæ sanationis Joannis de Marino cruribus, & tibiis impotentis, & attracti spatio sepennii, & quartum instantaneæ sanationis Isabellæ Arcelli à bubonibus, pediculis, & carbunculis in humeris ebsque cicatricibus. Quibus sic stantibus, & absolutis omnibus, quæ novissima Decreta dicti Urbani Prædecessoris exigebant, idem Innocentius Prædecessor subindè nempè die 13. Junii 1689. declaraverat, tutò posse quandocunque procedi ad solemnem præfati Beati Joannis de Deo Canonizationem juxtà S. R. E. ritum, & Sacrorum Canonum Decrete, illumque cum Deo regnantem in gloriâ, Sanctorum Catalogo universali cultu venerandum adjungi.

Denuò Canonizatio ab Alexandro VIII. decreta.

§. 14. Interim verò eodem Innocentio Prædecessore viam universæ carnis ingresso, oltimâ manu huic Canonizationis negotio nondum admotâ, cùm aliæ preces dicto Alexandro præfati Innocentii Successori, Nostro eutem Prædecessori, à Charissimis in Christo Filiis Nostris Leopoldo Romanorum Rege in Imperatorem electo, Carolo Hispaniarum Rege Catholico, Petro Lusitaniæ, & Joanne Poloniæ Regibus Illustribus, ec denique ab universo ejusdem Beati Viri Religioso cœtu porrectæ fuissent, ac subinde Venerabilis Freter Noster Flavius Episcopus Portuensis S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Chisius nuncupatus vice Venerabilis etiam Fretris Nostri Alderani Episcopi Estiensis S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupati, præfatæ Congregetionis Præfecti, morbo tunc detenti, in Consistorio ipsius Alexandri Prædecessoris secreto summam processus, suamque & aliorum Collegarum suorum dictæ S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum sententiam exposuisset, cæterique in eodem Consistorio præsentes Cardinales ei unanimi suffragio adhæsissent: Et posteà in alio publico Consistorio, quo præter Cardinales præfatos etiàm supredicti Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi in Urbe commorantes, ac Dilecti Filii Romanæ Curiæ Prælati ipsiusque Alexandri Prædecessoris familiares convenerant, Dilectus etièm Filius Megister Dominicus Taurusius Nostræ tunc Suæ, Consistorialis, Aulæ Advocatus de vitâ, virtutibus & mieculis dicti Beati Joannis de Deo dixisset, atque nomine Principum, & Religiosorum præfatorum supplices deprecationes pro ejusdem Canonizatione detulisset; dictus Alexander eas deprecationes effuso cum exultantis animi sensu excepit, & attendens, quòd Ecclesiæ Catholicæ gloria etiam in numero, & excellentiâ Sanctorum, qui illam illustrarunt, sit reposita, gevisus summoperè fuit, ab eximiis prædicti, & aliorum Beatorum virtutibus meritisque in eodem Consistorio relatis præstantissimum sibi præberi argumentum, ejusdem Ecclesiæ gloriam amplificandi, maximè præsertim in spem adductus, fore, ut fideles tunc ejus sopremæ custodiæ commissi ad tàm præclara sequenda vestigia vehementer excitarentur.

Divinæ voluntatis & S.R.E. Cardinalium, consensus prævia exploratio.

§. 15. Ut autem difficillimum opus ritè conficere valeret, à memoratis fidelibus juxtà præscriptas jam à se salutares pœnitentias pia, ferventiaque nuncupari vota, impensè in Domino flagitavit, ut supernorum luminum Pater caligantis humanitatis velo rescisso, Divinum beneplacitum, sine præviâ cujus intelligentiâ infirma fuisset quælibet deliberatio, notum sibi eperte faceret, & manifestum. Quin etiam ad omnes accuratissimi Judicis partes implendas, entequam super re tam magni momenti decerneret, edvocavit in consilium præfatos Venerabiles Fratres Nostros, tunc Suos, dictæ S. R. E. Cardinales, nec non Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos tunc in Urbe commorantes, qui postmodum in Consistorio semipublico ad hunc effectum indicto præsentibus etiam Nostris, tunc Suis, & Sedis Apostolicæ Notariis, & Causarum Palatii Apostolici Auditoribus ex iis, quæ ab eo proposita, & ex processu relata fuerant, Beatum Joannem de Deo canonizandum esse, epertis suffragiis unanimiter censuerunt.

Tandemque præfixa die Canonizatio ritè peracta.

§. 16. Quibus sic peractis, cùm nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Senctorum Patrum euctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, præfatæ S. R. E. entiquâ consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, & observenda erant, idem Alexander Prædecessor decimo septimo Kal. Novembris anno præterito millesimo sex-

centesimu nonagesimo, Pontificatus sui secundo in Sacrosanctâ Beati Petri Apostolorum Principis Basilicâ, quo solenni titu cum Venerabilibus Fratribus Nostris, tunc suis, S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis Filiis dictæ Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus suis, Clero Seculari, & Regulari, ac maximâ Populi frequentia mane convenerat, iteratis primò, secundò, & tertiò pro Canonizationis Decreto petitionibus per Dilectum Filium Nostrum, tunc suum, Petrum S. Laurentii in Damaso Cardinalem Ottobonum nuncupatum, nomine præfatorum Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Caroli Hispaniarum Regis Catholici post Sacros hymnos, lytanias, aliasque preces, & post Spiritus Sancti gratiam ritè imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac sua maturâ deliberatione præhabitâ, & Divinâ ope sæpiùs imploratâ. ac de præfatorum S. R. E. Cardinalium Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum tunc in Urbe existentium consilio, Beatum Joannem de Deo, unà cum Beatis Laurentio Justiniano, Joanne à Capistrano, Joanne à Sancto Facundo, & Paschale Baylon Sanctum esse decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adscripsit, statuens ab universali Ecclesiâ quolibet anno die octavâ Martii memoriam ipsius inter Sanctos Confessores non Pontifices piâ devotione recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

Gesta post Canonizationem factam.

§. 17. Eâdemque auctoritate omnibus utriusque sexûs Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo ejusdem S. Joannis, ad sepulchrum, in quo ejus corpus requiescit, visitandum accessissent, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit in formâ Ecclesiæ consuetâ; Postremò Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Christum Dominum Patris sempiterni Filium, ac Sanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & Confessionibus veneratus, sacroque Hymno Te Deum decantato, peculiari orationi etiam per dicti Beati Joannis merita precatus fuit, atque Missæ ad Altare Beati Petri Apostoli cum ejusdem Beati Joannis commemoratione à Venerabili Fratre Nostro, tunc suo, Palutio Episcopo Sabinen. S. R. E. Cardinale de Alteriis nuncupato, solemni ritu celebratæ interfuit, omnibusque Christi fidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit. Justum itaque, & æquum idem Alexander existimabat, dare gloriam, honorem, & benedictionem viventi in secula seculorum, qui justum hunc sic deduxit per vias rectas, & honestavit in laboribus suis, ut esset sanctus, & immaculatus coram ipso, Divinâque misericordiâ illiusque meritis fretus sperabat confidentiùs, ut idem justus, qui in hoc mundo cor suum tradiderat ad vigilandum diluculò ad Dominum, qui fecerat illum, in conspectu Altissimi pro Christianæ Reipublicæ necessitatibus deprecaretur, & flagella divinæ iracundiæ, quæ pro eorum peccatis mortales meruissent, averteret.

Confirmatio Decretorum Alexandri.

§. 18. Ne autem de Decreto, definitione, adscriptione, Statuto, relaxatione, concessione, voluntate, aliisque præmissis pro eo, quod super illis ipsius Alexandri Prædecessoris Litteræ ejus supervenientes obitu confectæ non fuerant, valeat quomodolibet hæsitari; Volumus, & Apostolicâ auctoritate decernimus, quòd Decretum, definitio, adscriptio, Statutum, relaxatio, concessio, voluntas, aliaque præmissa à dicto die decimo seprimo Kal. Novembris suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Alexandri Prædecessoris Litteræ sub datum ejusdem diei confectæ fuissent, prout superiùs enarratur; Quòdque præsentes Litteræ ad probandum plene Decretum, definitionem, adscriptionem, Statutum, relaxationem, concessionem, voluntatem, aliaque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

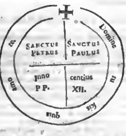
Fides transsumptorum.

§. 19. Cæterùm quia difficile foret præsentes Nostras Litteras ad singula loca, ubi opus esset deferri, Volumus ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 20. Nulli ergò omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum voluntatis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, Idibus Julii Pontificatus Nostri Anno primo.

† Ego INNOCENTIUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus

Ego Alderanus Episcopus Ostiensis Cardinalis Cybo.
Ego Jacobus Episcopus Tosculanus Card. Fransonus.
Ego P. Episcopus Sabinensis Card. de Altertis S. R. E. Camerarius.
Ego F. Tit. S. Mariæ in Via Presbyter Card. Maidalchinus.
Ego Carolus Tit. S. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Barberinus.
Ego Gaspar Tit. S. Mariæ Transtyberim Presb. Card. Carpineus.
Ego Fam. Tit. S. Matthæi in Merulana Presb. Card. Nerlius.
Ego Hieronymus Tit. S. Silvestri in Capite Presby. Card. Casanate.
Ego Fabritius Tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Spada.
Ego Savus Tit S. Petri in Vincula Presb. Card. Millinus.
Ego Marcus Antonius Barbadicus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis S. Susannæ.
Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte aureo Presbyter Cardinalis de Gœssen.
Ego Joseph Tit. S. Balbinæ Card. de Aguirre.
Ego Leander Tit. S S. Nerei, & Achillei Presb. Card. Colloredus M. Pœnitentiarius.
Ego B. Tit. S. Thomæ in Parione Presbyter Cardinalis Panciaticus.
Ego Ferdinandus Tit. S. Clementis Presb. Card. de Abdua.
Ego Tussanus Tit. S. Agnetis extrà mœnia Card. Presbyter de Janson Fourbin.
Ego Franciscus Tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Judice.
Ego Jo. Baptista Tit. S, Bernardi Presb. Card. Costagutus.
Ego Urbanus S. Mariæ in Via lata Diaconus Card. Sacchettus.
Ego Benedictus S. Agathæ Diaconus Card. Pamphilius.

Ego

Ego Petrus S. Laurentii in Damaso Diaconus Card. Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Carolus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Bichius.
Ego Aloysius S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Homodeus.
Ego Jo. Franciscus S. Adriani Diaconus Card. Albanus.
Ego Laurentius S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. de Alterus.

Loco † plumbi

B. Card. Prodatarius

J. Franciscus Card. Albanus
Visa de Curia J. Sacripantes.
D. Ciampinus.
Registrata in Secretaria Brevium.

Historica relatio vitæ, mortis, miraculorum, Beatificationis & Canonizationis B. Joannis à S. Facundo, ab Alexandro VIII. in Sanctorum numerum relati.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

III. *Servus servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ Romani Pontificis provida deliberatione, ac Venerabilium Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium, nec non Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum tunc in Romanâ Curiâ commorantium unanimi consilio decreta, definita, & statuta fuerunt, licèt ipsius superveniente obitu Litteræ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

Christus Ecclesiæ afflictæ de Sanctis viris non rarò providet.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Alexander Papa VIII. Prædecessor Noster pia secum consideratione perpendens, quòd gloriosus in Majestate sua unigenitus æterni Patris Filius Christus Dominus, & Redemptor Noster, qui omnes homines vult salvos fieri, & veniens in hunc mundum pacem evangelizavit, & Cœlorum summitate prospiciens conditionis humanæ dignitatem, sæs nunquam deploratâ miseriâ, cui primi Parentis culpa dedit initium, deformatam criminumque tenebris obscuratam ineffabili semper dispositione providit, ut suis aptè temporibus exurgerent viri Sanctitate conspicui, qui hominibus senescente mundo in pejora ruentibus adjutricas manus porrigerent, & gliscentium vitiorum spinas de Ecclesiæ vinea evellerent, ac tanquam lucernæ inter effusas peccatorum tenebras viam ad cœlestem Patriam commonstrarent.

Cujus rei præclarum exemplum fuit Joannes de S. Facundo, ab Alexandro VIII. Canonizatus.

§. 2. Et hinc dum Hispania partim Mahumetanæ perfidiæ, & Saracenæ tyrannidis pertinacibus adhuc reliquiis occupata, partim frigescente charitate præpotentibus, ac pluribus diræ præsertim simultatis vitiis languebat oppressa, ad illuminandas obtenebratas peccatorum mentes, eosque revocandos ad viam salutis & pacis, Joannis de Sancto Facundo nuncupati Spiritum suscitavit, qui in tempore iracundiæ factus reconciliatio, ac æmulatus charismata meliora, ore simul, & opere doceret, quanta erga Deum æstuaret charitate, quanta in proximum dilectione, quantoque contra vitia, & dissidia afficeretur odio factus contra ea declamator acerrimus.

Canonizationis processus enarratur.

§. 3. Justum proinde idem Alexander Prædecessor ratus, ut eximium hunc virum virtutibus, & miraculis præclarum, quem coronâ expressâ signo Sanctitatis Dominus redimiverat in Cœlis, Sanctorum etiam Laureâ coronaret in terris, operi jamdiu pertractæ Canonizationis ultimam manum admovit, servatis tamen servandis, & præviis legitimis processibus, quorum summam juxtà memorati Prædecessoris præordinationem ad perpetuam rei memoriam, & Christi fidelium ædificationem hisce Apostolicis Litteris duximus recensendum, ut sequitur.

Joannis præfati nativitas.

§. 4. In oppido Sancti Facundi vulgariter Sahagun nuncupati, eaque Hispaniæ parte, quæ vergit ad septentrionem propè Diœcesim Legionensem post diuturnam matris sterilitatem piis parentum precibus impetratus Joannes circa annum reparatæ salutis millesimum quadringentesimum trigesimum natus est: ut verò sortitus erat animam bonam, piè à parentibus educatus, cœpit ab ipsa pueritia non obscura dare futuræ sanctitatis indicia.

Indicia pueritiæ.

§. 5. Præventus enim à Domino in benedictionibus dulcedinis, & inde puerilia pertæsus, ac de pace condiscipulorum solicitus, quæ ad concordiam, bonos mores, pietatem, cæterasque virtutes conferebant, illis proponebat, ejusque Zelo succensus, qui linguas infantium facit esse disertas, ubi vel locus, vel saxum prominens occurrebat, mirâ suprà ætatem facundiâ concionabatur, innocenti præsignans tyrocinio, quantus, quamque proficuus præco altissimæ veritatis esset futurus.

Adolescentiæ studia & promotio in Clericum.

§. 6. Ætate, & virtute adolescens humanioribus literis, Philosophiæ, & Theologiæ, multoque magis pietati operam dedit apud Monachos Sanctorum Facundi, & Primitivi. Interim verò ordinatus in Clericum, Beneficio, cui cura animarum imminebat, per Vicarium, donec ad Presbyteratum promoveretur regendo, Patre annitente præponitur. At Evangelicum documentum boni pastoris cognoscentis oves suas, & ab illis cogniti reformidans, atque inde anxius tùm de ovibus non pastoris, sed mercenarii custodiæ, quamvis temporaliter creditis, tùm de fructibus non suæ, sed interpositæ personæ labore partis, illibatam conscientiam, cujus stimulis angebatur non prius, quàm eodem Beneficio dimisso pristinæ tranquillitati restituit.

Episcopi Burgensis familiaritas, & donatio Canonicatus Ecclesiæ Burgensis.

§. 7. Emenso studiorum curriculo inter Episcopi Burgensis familiares adscitus, ea enituit morum honestate, præclaræque indolis specie, ut apud ipsum intimam nactus benevolentiam, & gratiâ valens, pro omnibus, præsertim pro pauperibus ad suum Pastorem confugientibus non inutilis intercessor existeret, Sacris initiatus Ordinibus à memorato Episcopo amplo Ecclesiæ Burgensis Canonicatu donatus post aurum non abiit, nec speravit in pecunia, & thesauris, sed manum suam inopi liberaliter aperiens, & palmas suas extendens ad pauperem, uti fidelis dispensator, & prudens, uberes dicti Canonicatus, & aliorum Beneficiorum fructus dispersit, dedit pauperibus, ut justitia ejus maneret in seculum seculi.

Beneficiorum abdicatio & verbi Dei annunciatio.

§. 8. Nec tamen hic substitit ardens ejus Deo placendi, & serviendi desiderium, sed ut proprium electorum est, ire de virtute in virtutem, ad altiora respiciens, & Christum propter Christum non propter sua quærens familiari, quo apud præfatum Episcopum Burgensem fungebatur ministerio, Canonicatui, & Beneficiis omnibus abrenuncians, solisque eleemosynis pro Missæ sacrificio ad sui sustentationem contentus, ferventiùs orationi, & attentiùs sacrorum librorum lectioni animum adjunxit, & ne sibi solùm, sed aliis viveret, cœpit verbum Dei magno auditorum concursu, parique profectu in eadem Burgensi Civitate annunciare.

Quomodo in intestinis Civitatis dissidiis se gesserit.

§. 9. Irrepserat tunc Salmanticæ summa, & impunis peccandi licentia, adeoque exarserant potissimè inter Nobiles intestina odia, & pertinacia dissidia, ut inde Civitas in efferatas factiones scissa, maxima animorum acerbitate cædiumque frequentiâ sæviret, quando æterna Majestas charitatem servi sui, ut illuc tanquam pacis Angelus pergeret, excitavit. Piis ibi operibus, & verbi Dei prædicationi pro viribus, & utiliter plurimorum annorum spatio addictus, nihil timuit, nihil recusavit, nihil omisit, ut animas è peccatorum cœno eruens Deo lucrifaceret, & civiles flammas rore pietatis, & imbre prædicationis extingueret.

Morbus calculorum &

§. 10. Sed ut Dei virtus in infirmitate Joannis

magis

votum capessendi Institutũ vitæ Religiosæ. redditum in Religione Eremitarum S. Augustini in Conventu Salmanticensi.

magis eluceret, gravi calculorum morbo corripitur, à quo cùm non posset, nisi extremo, & ancipiti sectionis remedio Medicorum judicio liberari, in eo, qui sanat omnes infirmitates, confisus, votum vovit Religiosæ vitæ Institutum capessendi, si ab eodem gravi morbo, graviorique sectionis discrimine ad majorem Dei gloriam convaluisset. Exaudivit Dominus deprecationem servi sui, qui pristinæ restitutus sanitati, reddidit Altissimo vota sua in Religione Eremitarum Sancti Augustini, selecto Salmanticensi Conventu, ubi Regularis disciplinæ strictior observantia vigebat.

Gradu Baccalaureus, Ordine Sacerdos, & emissa professio.

§. 11. Annum agens probationis, licèt ætate provectus, gradu Baccalaureus, Ordine Sacerdos, tantâ enituit humilitate, modestiâ, & obedientiâ, ut tamquàm lucerna super candelabrum luceret omnibus, qui in domo erant, tyrocinium quippe Religionis virtus veterana præcesserat. Emissâ professione per arduas Regularis perfectionis semitas abnegando semetipsum, jactoque profundo fundamento humilitatis in sublime virtutum consurrexit, & exindè animarum Zelo magis exardens, ac propterea omnia sufferens, omnia sustinens, in Deo, qui perennis charitas est, mansit, & Deus in eo.

Apostolicus in reprimendis sceleribus Spiritus & fervida Civiles discordias componendi industria.

§. 12. Superseminaverat intereà humani generis inimicus plura, & pejora vitiorum, & recrudescentium dissidiorum zizania, ad quæ eradicanda è claustro revocatur Joannes, qui Religionis loricâ, & Dei virtute præcinctus, pietatis inimicos sic in Domino adorsus est, & persequutus, ut non converteretur, donec deficerent. Apostolico Spiritu insurgebat in scelera, & fervido simul, ac facundo charitatis impetu sic vehebatur in odia, ut surdæ alioquin pacificis consiliis aures, & indurata inveteratis peccatis, & simultatibus pectora non possent resistere sapientiæ, & Spiritui, qui loquebatur per os ejus. Hinc ut civium discordias evelleret, aliquorum magis pertinacium odia in se ipsum convertit, dum illis vitia exprobrat, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui, at nullis injuriis revocatus, nullis periculis, vel minis territus unquam potuit à sancto opere dimoveri, sed potius persequutionem patiens propter justitiam animo semper invicto nunquam fuit promptior, quàm inter discrimina, nunquàm fortior, quàm inter adversitates, si tamen aliquando Divinum Verbum seminavit in lacrymis, uberes etiam manipulos plurimarum animarum Deo reconciliatarum in exultatione messuit. Cum iis, qui odio habebant pacem, erat pacificus, & Evangelici Samaritani instar sauciarum animarum misericordiâ motus, easdem opportunè modò compungebat vino acris comminationis Divini judicii, modò fovebat oleo sperandæ remissionis peccati. Non è suggestu solùm, sed in privatis colloquiis peccatores ad pœnitentiam, & discordes revocavit ad pacem. Naturâ mitis, aspectu jucundus, eloquio suavis, audientium conciliabat affectus, extinguebat odia, arcebat vindictas, felix mediator pacis, potens intercessor veniæ, strenuusque Salmanticensium dissidiorum dissipator, & sedator: Nec mirum quia Divino magisterio instructus ad aram Sacris operans de iis, quæ ad animarum salutem, & dissidentium pacem annuncianda erant, ab ipso Christo Domino erudiebatur.

Administratio Sacramenti Pœnitentiæ.

§. 13. Muneri concionandi Ministerium addebar Sacramenti Pœnitentiæ, ut qui ab acceptâ justificationis gratiâ per peccatum exciderant, Deo reconciliarentur. Impiger operarius in vineâ Domini audiendis confessionibus pœnitentium, quis famâ Sanctitatis, & experientiâ charitatis allecti ad eum jugiter confluebant, gnaviter, & proficuè incumbebat, alios dulci sermone recreans, alios suavi simul, & gravi correctione ad contritionem excitans, & à recidivis lapsibus præmuniens, gnarusque restitutionem rei alienæ esse actum justitiæ ad salutem necessarium, suspensâ interim absolutione confitentes ad illam peragendam non verbis solùm, sed opportunis factis coadjuvabat.

Charitas erga pauperes.

§. 14. Eodem charitatis impulsu frequenter consolabatur afflictos, invisebat ægrotos, & quæsitis eleemosynis inopiam pauperum sublevabat, felix perditarum animarum venator, prostitutarum præsertim mulierum, quas concionibus, cohortationibus, precibus, & quæsitis similiter opibus à dæmonis servitute redemptas victimas ab impudicitiis purificatas offerebat Deo in holocaustum acceptabile.

§. 15. Nec secundum dumtaxat ex duobus mandatis, in quibus universa Lex pendet, & Prophetæ, dilectionis nimirum ergà proximum fideliter servavit, sed multò magis primum, & maximum ardentis amoris, quo ferebatur in Deum ex toto corde suo, in totâ animâ suâ, & in totâ mente suâ. Hinc in seculo voluntariæ paupertatis studio pinguia Beneficia Ecclesiastica dimisit, effusus in preces, in Dei meditatione defixus, & operibus pietatis addictus à mundo ejusque illecebris segregatus vivebat. In Claustro autem trium veterum exactissimus cultor, ac virtutum præfulgens exemplar, & quasi cœlestem vitam agens, corpus suum hostiam viventem, & animam sanctam Deo placentem semper exhibuit, & tamen in hâc innocentiâ vitæ, & cordis simplicitate singulis diebus non semel salutari Pœnitentiæ Sacramento magis purificari concupivit, quasi cum Psalmistâ ad Dominum incessanter clamaret: Amplius lava me.

§. 16. Cùm igitur immaculatus ambulasset in Lege Domini, & toto corde exquisivisset eum, meruit singulari charismate Cœlestis Beatitudinis suavitatem in hâc vitâ prælibare. Eo enim fidei, & charitatis ardore rapiebatur in Deum in augustissimo Missæ Sacrificio, ut Cœli gaudia prægustans, Christum Dominum Sole splendidiorem, & lucidiorem stellis vulnera exhibentem intueretur, vivis è fontibus Salvatoris hauriens in gaudio fluenta vitæ, & arcana Cœli mysteria, unde ab Altare post longum temporis intervallum divelli vix poterat, quotidianâ discens experientiâ, quam suavis esset Dominus, ejus mirâ dulcedine superfusus, quia tunc demum planè satiaretur in gloria Dei, cujus eximii & perfecti doni descendentis à Patre luminum præter plurimos testes, & historicos omni fide dignus relator, & Prædicator extitit Sanctus Thomas de Villanova, qui post obitum S. Joannis in eâdem Religione, & Præsulatu Valentino suaves virtutum omnium odores effudit.

§. 17. Postremò cùm bonum certamen certavisset, cursum consummavisset, fidem servavisset, Sacramentis Ecclesiæ effuso cordis affectu receptis properans ad Coronam Justitiæ, die undecimâ Junii anno reparatæ salutis millesimo quadringentesimo septuagesimo nono piè sanctèque obdormivit in Domino, qui fidelem servum suum miraculis ad ejus intercessionem patratis clarificavit.

§. 18. Famâ igitur Sanctitatis, quæ eo vivente invaluerat, post obitum in dies excrescente, piæ mem. Paulus Papa III. etiam Prædecessor Noster prævio examine processuum anni 1488. & 1525. ordinariâ auctoritate factorum, per suas in forma Brevis expeditas Literas die 22. Maji 1542. confectionem novorum processuum super puritate Fidei, Sanctitate vitæ, & miraculis B. Joannis delegavit, quibus absolutis, & postmodum jussu recolendæ memoriæ Clementis Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri, primùm Hieronymum Pamphilium, & Joannem Garziam Millinum tunc causarum Palatii Apostolici Auditores, deinde per bon. mem. Cæsarem tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Baronium, Silvium tituli Sancti Salvatoris in Lauro, Antonianum, & Robertum tituli Sanctæ Mariæ in viâ Bellarminum nuncupatos S. R. E. Presbyteros Cardinales, ex quibus Antonianus vitæ, & miraculorum relationem exaravit, & demùm ad eorumdem Cardinalium relationem à Congregatione Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum diligenter recognitis, & examinatis; idem Clemens Prædecessor piis claræ memoriæ Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, ac Collegii maximi S.

Bartholomei, nec non Prioris, & Fratrum Conventus S. Augustini Salmanticensis, ac Provincialis, & Fratrum ejusdem Ordinis Provinciæ Castellæ precibus benignè annuens, de supradictorum Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum voto, ut in Ecclesiâ S. Augustini Salmanticæ, ubi Corpus ejusdem Beati Joannis etiam tunc requiescebat, & summâ veneratione asservabatur, Officium, & Missa de Communi Confessoris non Pontificis singulis annis postridie ejus obitum, nempe die duodecimâ Junii ob festivitatem S. Barnabæ antecedenti die undecimâ cadentem, liberè & licitè celebrari posset, similibus in formâ Brevis Literis die decimâ nonâ Junii 1601. datis indulsit, & hujusmodi indultum idem Clemens Prædecessor prios ad universum Ordinem Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, & quascunque Domos, & Ecclesias, tàm Fratrum, quàm Monialium ejusdem Ordinis ubique locorum & postmodùm ad omnes Ecclesias tùm Clericorum Secularium, tum cujusvis Ordinis Regularium Salmanticæ, & Oppidorum de Sahagun, seu Sancto Facundo Patriæ Servi Dei, nec non Ceæ Patriæ ejus genetricis aliis in eâdem formâ Brevis Literis sub diebus 15. Octobris, & 24. Novombris anni 1693. ac demùm felicis recordationis Innocentius Papa X. etiam Prædecessor Noster decreto memoratæ Congregationis Rituum approbato die 14. Februarii anni 1647. ad omnes Ecclesias Civitatis, & Diœcesis Burgensis extenderunt.

Effatum S. R. E. Cardinalium Congregationis.

§. 19. Magisque interim famâ Sanctitatis & miraculorum percrebescente, & in vim specialis commissionis ab ejusdem recordationis Paulo Papa V. pariter Prædecessore Nostro signatæ confectis de annis 1622. & 1623. bonis novis processibus remissorialibus, & compulsorialibus in præfatis Civitate Salmanticæ, & Oppido de S. Facundo, cùm supervenerint Notoria Decreta similis recordationia Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri, signata postmodùm fuit à memorato Innocentio X. Prædecessore Commissio reassumtionis causæ in statu, & terminis, in quibus repetiebatur, eaque directa præfatæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Congregationi, quæ attentis dictis Litteris in formâ Brevis præfati Clementis Prædecessoris super concessione, & extensionibus respectivè indulti Officium, & Missam celebrandi die 27. Junii 1651. ad relationem boo. M. Julii tunc tituli Sanctæ Susannæ Presbyteri, Cardinalis Sacchetti nuncupari, declaravit constare, cultum Beato Joanni exhibitum fuisse, & nunc exhiberi vigore dictorum indultorum Apostolicorum, & propterea hujusmodi casum inter exceptos in Decretis ab eodem Urbano Prædecessore super non cultu editis comprehendi; cùmque in eorundem Decretorum executionem ex præfatis prioribus processibus ante indultam venerationem peractis plenè constitisset de puritate Fidei, Sanctitate vitæ, & virtutibus requisitis ad solemnem Canonizationem, quorum relatio olim, ut præfertur, commissa Cardinalibus, Baronio, Antoniano, & Bellarmino, & à dicto Cardinale Antoniano subscripta exhibita fuit unà cum summario testium, & actorum desuper confecto, memorata Congregatio Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum die 21. Julii anni 1668. ejusdem memoriæ Petro tituli S. Calisti Presbytero Cardinali Vidono nuncupato referente, censuit, procedendum esse ad ea, quæ post venerationem supervenerant, si placuisset piæ memoriæ Clementi Papæ IX. etiam Prædecessori Nostro, qui factâ priùs prædictorum relatione eâdem die benignè annuit.

Et perpensâ miraculorum fama de Canonizatione peragenda sententia.

§. 20. Quare in Congregatione coràm ejusdem memoriæ Clemente Papâ X. similiter Prædecessore Nostro habitâ die octavâ Martii anni 1672. Ad relationem præfati Cardinalis Vidoni discusso dubio de iis, quæ post indultam Beato Joanni venerationem supervenerant, idem Clemens X. Prædecessor Consultoribus priùs auditis, de Venerabilium Fratrum Nostrorum, tum Suorum, S. R. E. Cardinalium iisdem Sacris Ritibus præpositorum consilio decrevit, ex dictis posterioribus processibus in eâdem Sacrâ Congregatione die 25. Septembris anni 1663. examinatis & approbatis constare de eorum relevantia, nempè continuatione famæ Sanctitatis, devotionis Populorum, & miraculorum, & percrebescentiâ cultus, & venerationis, ac ex octo inter plura selectia duo miracula concludentissimè probata esse declaravit. Primum scilicet Elisabethæ Gomez della Roccha, quæ cum cancro in mammilla sinistrâ per sesquiannum inveterato, & in molem insignem aucto, & altero subtùs brachium in latere sinistro propè cor Medicorum judicio insanabilibus laborasset, post accessum ad sepulchrum ejusdem Beati, illiusque invocationem, nec non post Confessionem Sacramentalem, & susceptionem Sanctissimæ Eucharistiæ, ac impositionem habitus illius super mammillam, mane sequenti iteratâ Beati invocatione, sana, & incolumis à prædictis cancris, & acutis, quibus afficiebatur doloribus, absque ullo signo, seu vestigio prædictæ infirmitatis comperta est: Et quartum Emmanuelis de Castello gibbosi per triennium ex ruptura spinæ dorsi ob lapsum è scalâ, dum erat novennis, qui cum propterea cogeretur curvatus medio corpore, manibus super genua appositis, & cum adjutorio substentaculi sic incedere, ut se erigere volens cum impetu procideret, ductus à matre ad sepulchrum Beati, ut novem dialibus precibus incumberet, illuc ingressus ab ingentibus quos patiebatur doloribus, & ab incurvatione sanus evasit; consolidatis nimirùm vertebris disruptis, cruribusque sic corroboratis, ut domum maternam veloci gressu redierit, substentaculum in altum gerens, ac demum etiam à gibbositate convaluit, postquàm denuò à matre in Capellam Beati ductus Evangelium in fine Missæ lectum audivit, permanente tamen osse elevato, ubi priùs erat gibbosus. Quapropter eadem Congregatio, audito priùs in voce, & in scriptis fidei Promotore, & accersitis denuò Consultoribus, communi omnium voto censuit, eundem Clementem X. Prædecessorem quandocunque sibi visum fuisset, posse ad solemnem ejusdem Beati Joannis de Sancto Facundo Canonizationem juxtà S. R. E. Ritum, & Sacrorum Canonum Decreta devenire, eumque Sanctum cum Deo regnantem definire, atque universali Ecclesiæ colendum, & venerandum proponere.

Gesta de ejusdem Canonizatione sub Alexandro VIII.

§. 21. Verum prædefunctis interim eodem Clemente X. ac similis memoriæ Innocentio Papa XI. etiam Prædecessoribus Nostris solemni adhuc Canonizatione non expletâ, cùm aliæ preces memorato Alexandro Prædecessori à Charissimo in Christo Filio Nostro Carolo II. Hispaniarum Rege Catholico, nec non a pluribus Venerabilibus Fratribus Nostris, tunc Suis, ejus Nationis Episcopis, ac Dilectis Filiis, Universo S. Augustini Ordine, ac pluribus ejusdem Nationis Civitatibus fuissent humiliter porrectæ, ac subinde Venerabilis Frater Noster, tunc Suus, Flavius Episcopus Portuen. S. R. E. Cardinalis Chisius nuncupatus, vice Venerabilis Fratris Nostri, tunc Sui, Alderani Episcopi Ostiensis ejusdem S.R.E. Cardinalis Cybo nuncupati, præfatæ Congregationis Præfecti, morbo tunc detenti, in Consistorio ipsius Alexandri Prædecessoris Secreto summam processus, suamque, & aliorum Collegarum suorum dictæ Sanctæ R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum Sententiam exposuisset, cæterique in eorum Consistorio præsentes Cardinales ei unamini suffragio adhæsissent: Et posteà in alio publico Consistorio, quo præter Cardinales præfatos etiam supradicti Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episc. in Urbe commorantes, & Dilecti Filii Romanæ Curiæ Prælati, ipsiusque Alexandri Prædecessoris familiares convenerant, Dilectus etiam Filius Joannes Franciscus Fagnanus Nostræ, tunc suæ Consistorialis Aulæ Advocatus, de vitâ, virtutibus, & miraculis dicti Beati Joannis de S. Facundo dixisset, ac nomine Regis, Episcoporum, Civitatum, & Ordinis præfatorum supplices deprecationes pro ejusdem Canonizat. detulisset; Idem Alexander Prædecessor ejusmodi deprecationes libenter excepit, quibus

Sancto-

Sanctorum albo adscribendus sibi proponebatur impiger contentionum sedator, ut æstuantibus undique seculi hujus tot privatarum simultatum, & efferatorum bellorum fluctibus, atqoe procellis, ad ejus præsidium conversi Fideles, pacem & concordiam exposcentes, firmam tranquillitatis stationem, tùm io viâ hujus vitæ, tùm in Cœlesti Hierusalem, quæ est beata pacis visio, felicissimè consequerentur.

Et pro eâ peragenda designata dies.

§. 22. Antequàm tamen ad rei tàm gravis deliberationem procederet, orationibus, jejuniis, aliisque piis operibus publicè indictis, & concessâ ad hoc Fidelibus Indulgentiâ, Divinæ voluntatis beneplacitum, sine prævià cujus intelligentiâ infirma fuisset quælibet deliberatio, explorare sategit. Ac ad omnes accuratissimi Judicis partes explendas, exquisivit primùm sententias præfatorum Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc Suorum, dictæ S.R.E. Cardinalium, nec non Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum tunc in Urbe commorantium, qui in Consistorio semipublico ad hunc effectum postmodùm babito, præsentibus etiam Nostris, tunc Suis, & Sedis Apostolicæ Notariis, & causarum Palatii Apostolici Auditoribus, ex iis quæ ab eo proposita, & relata fuerunt, Bearum Joannem de S. Facundo Canonizandum esse unanimibus suffragiis apertè decreverunt, Unde gaudens ex animo, hujusmodi Canonizationem in magnam Dei gloriam, splendidumque Ecclesiæ Catholicæ decus cessuram esse spertè intellexerit, ac decimam sextam tunc decurrentis mensis Octobris diem præclaræ hujusmodi solemnitati designans, perspectam eorundem pietatem ad perseverandum in effundendis ad Dominum iofallibilis veritatis enixis precibus, impensè hortatus fuit, ut ipso inspirante præstantissimo huic negotio supremam ritè manum imponere posset.

Eidem die Canonizatio solemniter facta.

§. 23. His peractis, cùm nibil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, præfatæ S. R. E. consuetudine ac novorum Decretorum præscripto agenda, & observanda erant, idem Alexander Prædecessor prædictâ designatâ die sextâ decimâ Octobris anni præteriti millesimi sexcentesimi nonagesimi, Pontificatus sui secundi, in Sacro-Sanctâ Beati Petri Apostolorum Principis Basilicâ, quo solemni Ritu cum Venerabilibus Fratribus Nostris, tunc Suis, ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Dilectis Filiis dictæ Romanæ Curiæ Prælatis Officialibus, & Familiaribus suis, Clero Seculari, & Regulari, ac maximâ populi frequentiâ manè convenerat, iteratis primò, secundò, & tertiò, pro Canonizationis Decreto instantiis, per Dilectum Filium Nostrum, tunc Suum, Petrum S. Laurentii in Damaso Cardinalem Ottobonum nuncupatum, nomine memorari Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli II. Hispaniarum Regis Catholici, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, & post Spiritus Sancti gratiam ritè imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & Iodividuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, autoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac suâ maturâ deliberatione præhabitâ, & Divinâ ope sæpius imploratâ, ac de præfatorum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, tunc in Urbe existentium Consilio, Bearum Joannem de S. Facundo una cum Beatis Laurentio Justiniano, Joanne à Capistrano, Joanne de Deo, & Paschale Babylon Sanctum esse decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adscripsit, statuens ab Ecclesia universali quolibet anno die ejusdem festo memoriam ipsius ioter Sanctos Confessores non Pontifices piâ devotione recoli debere. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus, Sancti Amen.

Et concessa fidelibus Indulgentia.

§. 24. Eàdemque auctoritate omnibus utriusque sexus Christi Fidelibus verè pœnitentibus, & confessis qui annis singulis in die festo ejusdem S. Joannis ad sepulcrum, in quo ejus corpus requiescit, visitandum accessissent, septem annos, & totidem quadragenas de injonctis ei, aut aliàs quomodòlibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit in forma Ecclesiæ consueta.

Gesta post Canonizationem facta.

§. 25. Quibus peractis Deum Patrem æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris Sempiternum Filium, & Sanctum Paracletum Spiritum unum Deum, unumque Dominum Laudibus, & Confessionibus veneratus, Sacroque hymno Te Deum solemniter decantato, peculiari oratione etiam per dicti Beati Joannis merita precatus fuit, atqoe Missæ ad Altare Beati Petri Apostolicum ejusdem Beati Joannis commemoratione à Venerabili Fratre Nostro tunc Suo, Palutio Episcopo Sabinens, S. R. E. Cardinale de Alteriis nuncupato solemni ritu celebratæ interfuit, omnibusque Christi Fidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit.

Alexandri VIII. super hac re Decretorum confirmatio.

§. 26. Ne autem de Decreto, definitione, adscriptione, Statuto, relaxatione, concessione, aliisque premissis, ex eo quòd super illis ipsius Alexandri Prædecessoris Litteræ ejus superveniente obitu confectæ non fuerant, valeat quomodolibet hæsitari, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd Decretum, definitio, adscriptio, Statutum, relaxatio, concessio, aliaque præmissa à dictâ die sextâ decimâ Octobris suum consequantur effectum, acsi super illis ipsius Alexandri Prædecessoris Litteræ sub Datum ejusdem diei confectæ fuissent, prout superiùs enarratur; Quòdque præsentes Literæ ad probandum plenè Decretum, definitionem, adscriptionem, Statutum, relaxationem, concessionem, aliaque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminicolum requiratur.

Transsumptorum fides.

§. 27. Cæterùm quia difficile foret præsentes Nostras Litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ iisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 28. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum voluntatis, & Decreti iofringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1691. Idib. Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. 25. Julii 1691. P.A. Primo.

† Ego INNOCENTIUS Cathol. Ecclesiæ Episc. &c.

Ego Alderanus Episcopus Ostiensis Cardinalis Cybo.
Ego Flavius Episcopus Portuens. Cardinalis Chisius.
Ego Jacobus Episcopus Tusculan. Card. Fransonus.
Ego Palutius Episcopus Sabinensis Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.
Ego F. Tit. S.Mar. in Viâ Presb. Card. Maidalchinus.
Ego Carolus Tit. S.S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Barberinus.
Ego Nicolaus Tit. S.Calixti Presb. Card. Acciaiolus.
Ego Gaspar Tit. S.Mariæ Transtyberim Presb. Card. Carpineus.
Ego Cæsar Tit. Sanctissimæ Trinitatis in M. Pincio Presb. Card. d'Estrées.

Ego Franciscus Tit. S. Matthæi in Merulana Presb. Card. Nerlius.
Ego Hieronymus Tit. S. Silvestri in Capite Presb. Card. Casanate.
Ego Galearius Tit. S S. Quirici & Julittæ Presb. Card. Marescottus.
Ego Fabritius Tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Spada.
Ego P. Thomas Houardus Tit. S. Mariæ super Minervâ Presb. Card. de Norfolcia.
Ego Savus Tit. S. Petri in Vinc. Presb. Card. Mill.
Ego Fr. Laurentius Basilicæ XII. Apostolorum Card. de Laurea.
Ego Jacobus Tit. S. Mariæ de Aracœli Presb. Card. de Angelis.
Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte aureo Presbyter Cardinalis de Gœssen.
Ego P. M. Tit. S. Marcelli Presb. Card. Petruccius.
Ego Joseph Saens Tit. S. Balb. P. Card. de Aguirre.
Ego Leander Tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Colloredos M. Pœnitentiarius.
Ego F. Tit. SS. Joan. & Pauli Presb. Card. Carafa.
Ego Bandin. Tit. S. Th. in Parione P. C. Panciaticus.
Ego F. Tit. S. Clementis Presb. Card. de Abdus.
Ego Tussanus Tit. S. Agnetis extrà mœnia P. Card. de Janson de Fourbin.
Ego Jo. Bapt. Tit. S. Laurentii in pane, & perna P. Card. Rubinus.
Ego Jo. Bapt. Tit. S. Bern. Presb. Card. Costagutus.
Ego Fulvius SS. Co. & Dam. Diac. Card. Astallius.
Ego Petrus S. Laurentii in Damaso Card. Diaconus Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Carolus S. Mariæ in Cosm. Diac. Card. Bichius.
Ego Aloysius S. Mar. in Port. D. Card. Homodeus.
Ego Jo. Franciscus S. Adriani Diac. Card. Albanus.
Ego Francisc. S. Angeli in foro Pisc. D.C. Barberinus.
Ego Laurent. S. Mar. in Aquiro D. Card. de Alteriis.

B. Card. Prodatarius.

F. Card. Albanus

Visa de Curia J. Sacripantes

Loco † plumbi D. Ciampinus

Registrata in Sec. Brevium.

IV. Historica relatio vitæ, mortis, miraculorum, Beatificationis & Canonizationis B. Cajetani à Clemente X. in Sanctorum numerum relati.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea quæ Romani Pontificis providâ deliberatione, ac Venerabilium Fratrum Suorum S. R. E. Cardinalium nec non Patriarcharum, Archiepiscoporum & Episcoporum tunc in Romanâ Curiâ commorantium unanimi Consilio decreta, definita & statuta fuerunt, licèt ipsius superveniente obitu Litteræ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

B. Cajetanus à Clemente X. Canonizatus.

§. 1. Dudùm siquidem felicis recordationis Clemens Papa X. Prædecessor Noster piè secum animo revolvens, inter alia Divinæ largitatis Beneficia illud esse perenne, quod ad eradicanda falsorum dogmatum zizania, quæ in Ecclesiæ florentis agro inimicus homo jugiter superseminare non cessat, Cœlestis Paterfamilias statis temporibus dignos operarios miserit, qui imminenti malo occurrerent, & succrescentem perniciosam segetem amoverent, ac inter cæteros anteacto seculo, quo impios hæresiarcha, & religiosæ militiæ desertor Lutherus, aliique sacrilegi Sectarii, Sanctæ Sedis, & Romani Pontificis dignitatem exauctorare, Ordines Regulares eliminare, relaxatam Cleri disciplinam criminari, usumque & venerationem Sacramentorum obliterare temerario conatu satagebant, fuisse, Divinâ Providentiâ excitatum spiritum fidelis servi sui Cajetani Thienæi, qui ad eorumdem novatorum confusionem aliud suave, & à tot tantisque asseclis receptum Religionis jugum Apostolicâ Auctoritate in ipso Vaticano Templo confirmatum instituit, quo Clerici Regulares sub ejusdem Romani Pontificis, & præfatæ Sedis Sanctæ immediatâ subjectione, & speciali protectione suscepti tribus substantialibus Votis emissis Apostolicam vivendi formam omni rerum temporalium, & vel ipsâ emendicandi curâ posthabitâ imitarentur, collapsam Cleri, & morum disciplinam instaurarent, ac venerationem, & freqoentiam Sacramentorum insigni pietatis, & devotionis fœnore unà cum eleganti Ecclesiarum nitore restituerent; Ex processibus iridem jam absolutis idem Prædecessor plenariam certitudinem assequutus, Beatum Virum hujus voti cum suis alumnis compotem effectum, illibatæ vitæ tenorem ad extremum usque spiritum perduxisse, atque ex heroicis virtutibus, quibus cumulatus, & insignibus miraculis, quibus in vitâ, & post mortem clarificatus fuerat, gloriosè cum eo in Cœlis regnare, cujus honorem in terris zelatus fuerat, solemni ritu eundem inter Sanctos Confessores adscripsit, illiusque vitam, virtutes, & miracula, nec non actorum seriem ad majorem Dei gloriam, & Christi fidelium ædificationem summatim recensere decreverat. Quod cùm nec ipse, nec similis recordationis Innocentius Papa XI. & Alexander Papa VIII. ejus Successores, Nostri autem Prædecessores, morte prævenri, hactenùs peregissent, ne tam pia, & exemplaris memoria unquam oblitteretur, sed Apostolico roborata testimonio sincerè, & veridicè conservetur in ævum, sequentem narrationem præsentibus Literis duximus committendam. — Ejus historia præsentibus exhibetur.

Natus & B. Virgini oblatus.

§. 2. Natus est Beatus Cajetanus Vicentiæ clarâ Venetæ ditionis Civitate circà annum reparatæ Salutis millesimum quadringentesimum octusgesimum, parentibus Comite Gaspare Thienæo, & Mariâ Porto ambobus genere præclaris; Quem mox ut enixa est mater, Deiparæ Virgini obtulit, commendavitque, cujus vota benignè suscipere ipsa Deipara visa est, cùm semper in posterum specialibus favoribus munerans, ipseque vicissim, ut matrem illam tenerrimo quodam affectu sæpè compellans, ad ejus patrocinium in ardua omnibus confugiebat; Pietati à primis annis addictus, oratione, eleemosynis, aliisque piis operibus animum instruebat, cunctorum oculos in se rapiens, mirum in modum, adeò ut ex tunc Sanctus ab omnibus nuncuparetur.

Studia, pietatis & charitatis exercitia.

§. 3. Aliis studiis emensis, Pontificii, & Cæsarei Juris prudentiæ operam dedit, fuitque utriusque Laureâ Patavii insignitus. Quique adhuc puer in extruendis aris, sacrisque imaginibus exornandis totus fuerat, postmodùm adolescens, ut oppidanorum commodo, ac pietati seriò prospiceret, Beatæ Mariæ Magdalenæ ædem, unà cum germano fratre in proprio Thienæorum pago quem Rampezum dicunt à fundamentis extruxit, censuque ad sacra facienda dotavit. Adeò animarum sitiebat salutem, ut eam ob rem etiam corporum malè habentium servitio se in Nosocomiis manciparet, ac per istiusmodi charitatis officia ægros ad patientiam, Dei amorem, peccatorum suorum expiationem, ac supernæ Patriæ desiderium excitabat, nil intactum relinquens, quo Deo animas lucrifaceret, dictus propterea Venator animarum. Hinc novum Vicentiæ Nosocomium erexit, hinc Venetias Confessarii monitu, è cujus ore, nutuque pendebat, ire contendit, ad magni, ut vocant Incurabilium Valetudinarii curam suscipiendam. Hinc Romæ, ac Neapoli, quo successu temporis contigit perrexisse, eadem animo volvebat, ac eâ solicitudine tenebatur, & nimirùm corporum simul, & animarum saluti consultum iret, infirmorum calamitatum utrinque. Quo factum est, ut grassante Venetiis pestilentiâ, eâ contagione laborantibus propriis ipse manibus inservire, ac vi-

lissima

lissima quæque munia prompto animo aggredi noo formidaret.

Munus publicum Romæ, ejusdem abdicatio, & in patriam reditus

§. 4. Romam inde profectus, & recolendæ memoriæ Julio Papæ Secundo etiam Prædecessori Nostro io primis charus, inter Protonotarios, ut vocant participantes adscitus est, verùm posteà secularium rerum pertæsus, abdicatisque omnibus ad sodalitium Divini amoris, quod eo tempore solidæ pietatia famâ celebre in Urbe erat, aufugiens in eo adscribi suppliciter petiit. Voti compos factus, mirum est quantùm in virtutum omnium æmulatione cæteros antecelleret, quantùmve Divinæ illius flammæ ardore flagraret; indè Sacris initiatus, & in Patriam post aliquot dies reversus, conceptum cælitùs ignem in eam visue est intulisse, nil magis cupiens, quàm ut eodem Civium corda succenderet. Etenim relictâ paternâ Domo, ad ægrotantium publicum Hospitale divertit, atque inter infimæ plebis homines in Oratorio Divi Hieronymi, quod posteà à Divino amore voluit dictum, mutuato nomine à Romano illo, cui ipse primum nomen dederat, cuique hoc aggregandum curavit, alterius spiritum in alterum transfundere satagebat, id semper habens in votis, ut lapsoa fidelium mores, quà verbo, quà exemplo corrigeret, atque animos ad Dei amorem inflammaret. Præ cæteris id exequutus est, ut Sacramentorum frequentem usum in sodales primum, dehinc in alios ferventiore spiritu introduceret, magno cum eorum compendio, qui elutia animæ sordibus ad Cœleste epulum accedebant, quod propriis ipse manibus sæpè illis ministrans, identidem ad ejosdem amorem, ac sitim ignitis planè eloquiis lacrymarum vi, ac suspirus intendebat.

Cleri Regularis ad Ecclesiæ primitivæ formam reductio.

§. 5. Verùm Romam reversus, inito cum similis memoriæ Paulo Papa IV. etiam Prædecessore Nostro, tunc in minoribus coostituto, Joanne Petro Caraffa ouncupato, & Episcopo Theatino, consilio, de restituendo ad pristinam formam Clero cogitare cœpit; Quare illo adjutore, accitisque duobus aliis eximiæ pietatis viris ex præfatâ Divini amoris de Urbe Sodalitate, Bonifacio nempè à Colle Nobili Alexandrino, & Paulo Coosiliario Romano, Clericorum Regularium Ordinem ad Ecclesiæ primitivæ normam instituit, seu potius instauravit, qui videlicet ad eorum morem, quibus cor unum, & anima una fuisse legitur, abdicatâ rerum omnium temporalium curâ, ipsâque emendicandi solicitudine, ex solis eleemosynis spooté oblatis viverent, Deique Omnipot. misericordiem expectarent, atqoe ita pristinam illam Apostolicam vivendi formam ex integro redditam, magno cum Ecclesiastici nominis fœnore, hæreticorumque illud temerè deprimentium rubore hic Dei Servue in Orbem postliminio revocavit, firmavitque Apostolicâ auctoritate tribus substantialibus votis, Legibus, & institutis, statui decorique Clericorum oppidò consentaneis, ejusdem memoriæ Clemente Papâ VII. pariter Prædecessore Nostro approbante, ipsoque Dei servo unà cum Sociis in Veucano Templo hanc Regolam publicè profitente. Quam quidem vivendi formam visa est noo semel Divina providentia rebus in arcto positis, miraculis comprobasse, cavitque sedolò Cajetanus, ne quid unquàm ea detrimenti caperet, præsertim cum oblatos ultrò Neapoli fundos, ac Census constantissimè recusavit, ea objectans Domini verba: Respicite volatilia cœli, oon serunt, neque metunt, neque congregant io horrea, & Pater vester Cœlestis pascit illa.

In Urbis direptione carceri inclusus, ac post liberationem Venetias contendens.

§. 6. Ut autem præclara Servi Dei virtus non in prosperis solùm exerceretur, sed in adversis etiam probaretur, tunc præ cæteris eximia ejus æquanimitas enituit, cùm io immani illâ Urbie direptiooe à militibus deprehensus, creditusque, ut olim, divitiis abundare, ut eas proderet, sævissimè tortus, eam tormentorum vim mirâ animi traoquillitate, ac mansuetudine perpessus est, eoque tandem in teterrimum carcerem cum sociis detruso, accidit, ut quadam die canentem cum ipsis laudes alternetim lætiori voce, at si in odeo essent, audiret Hispanorum quidam Tribunus, qui profectò tantam demiratus alacritatem, tantamqoe in perferendis malis constantiam, illicò, ut relaxarentur, etque in sui gratiam liberi dimitterentur, à commilitionibus suis enixè petiit, obtinuitque. Vinculis exsoluti ad Tyberis Ripam tendunt, incerti animi, quo potissimùm transmitterent, cumque commeatum, & pecuniam non haberent, adfuit Divine Providentia, vel ipsos Aggressores internè movens ed stipem ultrò itinerisque viaticum erogandum; Indè venientes ad Ostia Tyberina, Venetum Oratorem auspicatò offenderunt in Patriam solventem, à quo benignè excepti, & liberaliter habiti Venetias tandem obtinuerunt.

Ad Præposituram Cleri Regularis in Civitate Neapolitana vocatus.

§. 7. Ibi per annos aliquot Dei famulus commoratus, admirandæ paopertatie, & cœlestis planè vitæ famam diffudit, Cùmque interim exemplares hos Clericos habendi desiderio flagrans Neapolitana Civitas, interpositâ ejusdem Clementis VII. Prædecessoris auctoritate id egisset, ut illuc migrare, ac domicilium figere per obedientiam arctarentur, professioni, & muneri Cajetanus eligitur, ac oovæ illius Domus Præpositus posteà pronunciatur.

Virtutes ejus summatim enumerantur.

§. 8. Porrò ot tanti viri virtutes egregiæ innotescant, præstat eas ultrà superiùs delibatas summatim percurrere, quo per viam salutis incedeotibus esse valeant exemplo; Eâ in primis Divinæ Charitatis flammâ, quam jamdudòm in præfato Divini amoris sodalitio conceperat, æstuabat, ut intra pectotis sinum contineri cor ejus non sustineret; Hinc juges lacrymæ, suspiria, gemitus, extases, tanti ardoris indicia. Hinc ut omnes eâdem flammâ succenderet, discurrebat huc illuc in similitudinem fulguris coruscantis, atque ut amicum Præsulem ob negotiorum copiam, quibùs distinebatur, Sacrum quotidiè facere omittentem moneret, Romam advolat, vel æstuante Caniculâ, pioque officio functus Neapolim illicò redit.

Charitas.

Catholicæ fidei Zelus.

§. 9. Catholicæ Fidei Zelo, & ad hæreticorum confusionem Ordinem Clericorum Regularium instituit, ac plurima hæresium monstra, eorumque latebras sedulâ Inquisitione ooo semel detexit ac profligavit, ejusdemque Fidei ardore absumptus creditur interiisse, cum Tridentinam Synodum à cœptis desistere, & ulteriùs noo progredi tunc videret.

Orationis assiduitas.

§. 10. Oratiooi ita addictus erat, ot quidquid à domesticis negotiis, atque animarum procurandâ salute temporis, aut otii superesset oretioni, & meditationi daret, manè matutinas preces matutiùs antevertens, ac vespere ad multam noctem orans, ante Aram maximam elevatâ in Deum menre transigerèt, Divinam rem facturus, totus in lacrymas effundebatur, seque eo ministerio indignum reputans, Magnæ Matris, cujus erat obsequentissimus, opem implorabat, ut vivificum Agnum eâ quâ decebat devotione susciperet, concipiene dulcissimo quodam mentis obtutu, adesse inibi Deiparam, quæ Lectissimum Filium pronâ ac munificâ menu porrigeret.

Sanctorum Patrum æstimatio.

§. 11. Inter Sanctos, quos Patronos ob specialem cujusque prærogativam, atque ad imitandum sibi proposuerat, majori colebat affectu, in primus Petrum Apostolorum Principem, ceu suæ Congregationis Patrem, & Antesignanum, cui propterea ex sui præscripto nominatim vota solemnia à Clericis Regularibus ouncupantur, Andream item Apostolum, & Lucam Evangelistam ob ardens io eisdem desiderium Crucis, cujus tesserâ voluit suum Ordinem insigniri. Franciscum etiam Assisinatem ob idem Crucis consortium, atque ob paupertatis amorem præcipuo quodam cultu venerabatur.

Spes & in Deo fiducia.

§. 12. Spe in Deum erectâ sollicitudinem omnem projiciebat in eum, ut propterea unicam hanc in Deo fidutiam Ordini suo pro latifundio dederit to, tusque erat in Regni Cœlestis inquisitione, animarum sollicitudine, verbi Dei prædicatiooe, Sacramentorum sedulâ administratione, Divini cultus nitore, exactâque sacrorum rituum observantiâ, quarum quidem rerum peculiare studium suie demandavit, & ejusdem Clementis VII. Prædecessoris jussu Breviarii Romani reformationem, unà cum præfato, tunc in minoribus constituto Joanne Petro

Carafa fodali fuo aggreffus eft, quæ poftea novis curis abfoluta in Romano Breviario vulgata eft.

Corporis mortificatio.

§. 13. Corpus affli&tando integras quandoque noctes infumebat, ferreâ catenâ, & flagris illud diverberando, cibus illi vulgaris, & parcus, ac fæpiffimè folius panis, & aqua, fomnus brevis & in ftramentitiâ culcitrâ, cujus decubitum etiam in ultima ægritudine ad extremum ufque fuftinuit, tametfi Medicus in illa decumbentem nimium laborare advertens, adnifus fuiffet, ut aliam molliorem admitteret; cui Cajetanus: Mene inquit tàm molliter emori, atqui in cinere, & cilicio mori debeo, & volo.

Modeftia, caftitas & erecta Neapoli Cœnobia.

§. 14. Oculos, & linguam ita compefcuit, ut integros dies filentio præteriret, & illos femper humi defixos teneret; nec ullis unquàm illecebris potuit animus ejus vinci, aut curiofitate molliri; Quò factum eft, ut fi quando prænobiles Matronæ eum alloqui vellent, propè accedere non auderent, nî omni fœmineo cultu fepofito, exteriorem corporis habitum ad Chriftianæ humilitatis, ac modeftiæ leges componerent; Quippe Angelicam ejus puritatem, gravitatem, ac modeftiam oris reverebantur; itaque fingulare in eo fuit, ut adventantes mirè raperet ad virginitatis amorem, ac cælibem in Cœnobiis vitam capeffendam. Quinoe à diuturnis, & inveteratis carnalium cogitationum ftimulis vexabantur, ab illis fe protinùs liberos agnofcebant, ubi primùm Dei Servo fe commendare ex corde agreffi funt, aut ejus alloquio vel præfentiâ frui conceffum erat. Quarè tria mulierum Monafteria Neapoli excitavit; Alterum Sacrarum Virginum fub arctiffimâ Cappucinorum Regulâ; Alterum Fœminarum, quæ pudicitiæ jacturam aliquando paffæ ad portum falutis per pœnitentiam poft naufragium confugiebant, & tertium Monialium S. Mariæ de Sapientiâ noncupatum Inftitutrice Maria Carafæ præfati Pauli Prædeceffloris Sorore, à quo illius regimen Servo Dei, ejufque Ordini peculiari jure commiffum fuit.

Humilitas & abnegatio fui.

§. 15. Humilitate, demiffione animi, ac viliffimâ fui æftimatione infignis Fratres & Agnatos qui magno cum comitatu & pompâ Neapolim ad ipfum invifendum pertexerant, ne alloqui, aut de vultu quidem excipere voluit, quippe qui ob Chrifti amorem mundo, & pompis ejus jamductùm valedixiffet, non alio nomine, aut titulo fe epiftolis obfignabat, quàm Cajetani Presbyteri miferi peccatoris; abjectiffima quæque minifteria, vel in feculo degens capeffivit, & quàmvis primus Ordinis parens foret, ejus tamen regimen affumere non eft paffus, fed memorato tunc in minoribus conftituto Joanni Petro Carafæ illud ceffit. Defectus corporis ad confufionem pandebat, animi vero dotes, atque à Deo accepta dona pro viribus occultabat. Quod fi quando charitate extimulante quicquam rarum, vel infolitum fuis à Deo precibus impetraret, Sanctorum potiùs interceffionibus, vel lipfanis, aut orationis virtuti tribuebat.

Confummatum virtutis fpeculum.

§. 16. Denique obedientia, paupertate, moderatione animi in adverfis, providentia, cæterifque virtutibus ita eluxit, ut conftans fuerit multorum opinio, illum fublimioris Sanctitatis gradum attigiffe, & confuetas metas prætervolaffe.

Caufa mortis.

§. 17. Quibus virtutibus cumulatus, ac laboribus, vigiliis, ærumnis, jugique fui corporis excruciatione fractus, multoque magis morbo & animi mœrore correptus, quòd actâ per eos dies in feditionem plebe graviter Deum offendi cerneret, quòdque Tridentinum Concilium, in quo maximè fidebat, interruptum videret, fpe fua fruftratus, & ad extremum ufque, integris tamen fenfibus, & vigore animi perductus, Ecclefiæ Sacramentis fummâ pietate, ac fpirituali gaudio refectus, & veniam à Confratribus fuis, quos nunquam offenderat, deprecatus, in Crucifixi Redemptoris complexu piiffimè obiit Neapoli die feptimâ Augufti 1647. Qua die populares illi tumultus ipfius interceffione, ut creditur, fedati funt.

Sanctitatis & miraculofum poft mortem fama.

§. 18. Ad Corporis in Ecclefia omnium votis, & folatio expofiti venerationem ingens populi multitudo confluxit, quæ jamdiu conceptam fanctitatis opinionem multiplici teftabatur veneratione, manum, pedumque deofculatione ac lacrymis, quas optimi apud Deum Interceffloris jactura ultrò erumpentes trahebat. Fama itaque Sanctitatis, quæ in vita invaluerat, gloriofiùs, & longè, latèque poft obitum diffufa mirum in modum percrebuit, non traditione folùm, memoriâ ejus fingularium virtutum, fed excellentiâ miraculorum, fignorum & gratiarum, quibus in vita, & poft mortem mirificavit Dominus Sanctum fuum. Cujufdam enim ex Religiofis Beati Inftituto addictis crus alterum ex gravi lapfu fic fuerat effractum, ut Medicus qui adhibita varia remediorum genera nihil proficere noverat, extremum illius fecandi confilium iniiffet, fed cùm Beatus Vir ut in pofterum diem fectio differretur rogaffet, noctu decumbentem adit, ac fafciis detractis in genua procidens, ægrum, ut unà fecum orationi operam daret, admonuit, eâque breviter abfolutâ, figno Crucis vulnus fignavit, & ofculatus eft, & illo rurfùs obligato difceffit. Reverfus manè Medicus interrogatum ægrum doloris omnis expertem audivit, & luxatum crus, folutis fafciis perinde integrum reperit folidumque, ac fi nunquàm afflictum, fractumque fuiffet, vix tanti vulneris remanente veftigio.

Comes Georgius Trivultius viginti dierum febri eò fuerat adductus, ut nec cibum, nec aliud quidpiam, quod reficiendæ naturæ ingereretur, retinere minùfque deglutire valeret, pulfuque amiffo à Medicis morti proximus fuerat proclamatus, fed ab uxore Beato Cajetano commendatus parùm jufculi fufcepit, retinuitque, & poft breviffimam quietem à febre & morbo convaluit incolomis.

Helena Gritta Nobilis Veneta per duos ferè menfes febri continua, magnifque angoribus oppreffa, jacebat immobilis, deficiente loquelâ, ac prorsùs defperatâ à Medicis falute, fed intimo cordis affectu ope Cajetani imploratâ membrorum vigori, & fanitati ftatim reftituitur.

Petrus Francus, qui articulari finiftri brachii dolore moleftiffimo decem annos laboraverat, quadam die vehementiùs folito excruciatus ad Ecclefiam Clericorum Regularium confugit, ibique ante Beati imaginem enixas preces effudit, nec mora, fedatur decumanus dolor, & brachium priftina fanitate donatur.

Francifcus Virga Mediolanenfis lethali febre decumbens, mortique proximus, admonitus fuit, ut Cajetani opem imploraret, quod ubi peregit, propulfari, propellique vi quadam à tergo fenfit, ut è lecto exiliret, paruit impulfui furrexitque, nullâ morâ incolomis, ac fi nunquam decubuiffet.

Duodecim annos comitiali morbo laboraverat Vienna Mufca Vicentina, eâ quidam vi, ut vigenti quatuor horarum fpatio vel ter miferabiliter caderet, & miferabilius binas ternafque horas fingulis vicibus, fenfibus deftitura jaceret. Vovit Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam ante Imaginem Beati fe quotidiè recitaturam, votum excepit illicò falus, at die quâdam poft duos menfes oblita votum perfolvere, redit illicò morbus, fed iterum faceffit, cùm ampliùs memoriâ non exciderit: datam fidem liberare.

Catharina Buranella Veneta tres annos excruciata fuerat peffimo quodam ulcere in fuperiori parte palati, carne ad nares ufque perforatâ, adeò ut cùm mifera biberet, vinum per nares excurreret; invocatâ ex corde ope Cajetani, ejufque imagine naribus, & corrupto ori admotâ, fomnum cœpit, ac manè experrecta, omni fe morbo liberam invenit.

Dignamerita Carotia Veneta, quæ tredecim annos aquâ intercute laboraverat, vehementi cruciatu correpta, & ceu fibi forent offa comminuta, feu luxata, nullo modo moliri fe valens, invocato quâdam nocte Beato Thienæo, qui fibi radiis circumfufus apparuerat, repente furrexit, omni levata dolore, & integræ incolumitati reftituta.

Juliam Crottam puellulam Mediolanenfem invafe-

rat,

rat. & miserandum in modum vexabat malignus spiritus, qui exortismis jussus abscedere se io Ecclesiâ Sancti Antonii ante Imaginem Beati Cajetani abiturum respondit, quò cum fuisset perducta puella, malignus spiritus edito à parentibus voto exire adactus concussam illam, penèque exanimem, prout in sui discessus iodicium futurum prænunciaverat, ter Beatum nominans reliquit.

Urbani VIII. circà ejus Canonizationem dispositiones.

§. 19. Hinc Sanctitatis famâ juxtà, ac populorum devotione in dies ubique percrebescentibus cùm opportuni processus Apostolicâ auctoritate confecti, ac post eorundem relationem piæ memoriæ Urbano Papæ VIII. similiter Prædecessori Nostro à tribus causarum Palatii Apostolici Auditoribus factam in Congregatione tunc Sacris Ritibus præpositorum S. R. E. Cardinalium de ejusdem Urbani Prædecessoris mandato, citato etiam & audito Promotore Fidei, ad relationem bonæ mem. Antonii tunc Sanctæ Mariæ in Aguiro Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati per plures sessiones acerrimè discussi fuissent, & cognito primòm super validitate dictorum processuum, deindè soper virtutibus heroicis, & demum super miraculis in vitâ & post mortem dicti servi Dei ab Altissimo patratis, iidem Cardinales unanimi consensu decrevissent, tutò posse, quandocunque Romano Pontifici placuisset, ad solemnem Canonizationem præfati servi Dei deveniri, ac pro parte clar. mem. Ferdinandi II. tunc Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Ludovici XIII. tunc Francorum Regis Christianissimi nec non tunc in homanis agentis Ducis, & Reipublicæ Venetorum, aliorumque Christianorum Principum, ac etiam tunc existentis Præpositi Generalis, & Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum ouncupatorum, fuisset eidem Urbano Prædecessori humiliter supplicatum, ut interim donec ad solemnem illius Canonizationem deveniretur, idem servus Dei Cajetanus Thienæus Beatus ouncupari, atque Officium, & Missa de eo ut infrà celebrari valeret: Idem Urbanus Prædecessor piis præfatorum votis hujusmodi & supplicationibus annuens de eorundem Cardinalium Consilio, ut ipse Dei Servus in posterum Beatus nuncupari, atque ab omnibus Clericis Regularibus ubique existeotibus Officium de Communi Coofessoris non Pontificis in die ejus obitus recitari, & Missa celebrari, juxtà Breviarii, & Missalis Romani Rubricas, etiam per Sacerdotes Regulares, & Seculares ad eorum Ecclesias confluentes, in Civitate verò Vicentiâ ubi natus fuerat, & Neapolitanâ, ubi Sacrum ejus corpus requiescit, in omnibus Ecclesiis, tàm Secularium, quam Regularium Missa, & Officium, ut suprà celebrari, & recitari valeret, ac pro tunc decurrente anno dicti Præpositus Generalis, & Clerici solemnem Beatificationem cum Officio, & Missâ in die eis benevisâ hic Romæ in Ecclesiâ B. Andreæ de Valle, nec non alii ad illam confluentes celebrare liberè, & licitè possent, per suas in formâ Brevis desuper die 7. Octobris 1629. expeditas Litteras, licentiam, & facultatem concessit.

Miraculorum quædam sub Clemente X. à Cardinalium Congregatione discussa & approbata, & Canonizatio decreta.

§. 20. Verùm editis deinde novis Decretis ejusdem Urbani Prædecessoris, siluit Causa, donec super ejus reassumptione à fel. rec. Innocentio Papa X. etiam Prædecessore Nostro sigoata fuisset commissio, confectisque novis Processibus super iis, quæ post indukam venerationem supervenerant, prævià memoratæ Congregationis declaratione emissâ die 29. Novembris 1658. quod de percrebescentiâ famæ, venerationis, & cultus ergà præfatum Beatum virum concludenter constabat; In Congregatione coràm eodem Clemente X. Prædecessore die 11. Novembris 1670. habitâ, referente B. M. Federico, nunc Tituli S. Petri ad vincula Presbytero, Cardinali Sfortia nuncupato, idem Clemens Prædecessor de Venerabilium Fratrum Nostrum, tunc suorum, S. R. E. Cardinalium, iisdem Sacris Ritibus præpositorum consilio de præfatorum processuum relevantiâ constare pronunciavit, & ex novem tunc propositis, & discussis miraculis, tria tanquam concludentissimè probata, & suprà naturæ creatæ vires patrata approbavit.

Primum siquidem: Processus Liciensis sanationis Franciscæ de Core à Cancro exorto in volâ manus sinistræ mox exulcerato, gangrænâ invaso, & in sphacelum converso cum brachii, & partium cordi adjacentium infestatione, nil prorsùs juvantibus humanis remediis, frustulorumque putridæ carnis, indè factâ erosione ponderis unciarum quinque, absque ullo infirmæ dolore, ita ut Chirurgus sequenti manè vellet ei manum abscindere, & brachium ustione curare, sed præcedenti nocte, unctâ mano oleo Lampadis Beati Cajetani, cui sese toto corde commendaverat, postmodùm se sanam, & incolumem, manumque jam emortuam, & fœtentem, vivificatam, absque ullo cicatricis signo comperiit, noo absque omnium admiratione.

Secundum; quod est quartum ex eodem Processu, Josephi Aiello, qui cum quattuordecim annorum spatio laborasset Cancro exulceraro, Lupa nuncupato, & sinistrâ coxendicis parte posteriori, qui tribus digitis distans à genu incipiebat, & ad inguinem extendebatur, quatuor digitis in latitudinem progrediens, & tribus in profunditatem, carnem ipsam erodens & depascens, putridus insuper, ac fœtens, invocatâ ope Beati, unctâque coxendice oleo Lampadis ante ipsius aram ardentis, sanus, & incolumis visus fuit absque ullo cicatricis vestigio, pelle siquidem extensâ, & æquatâ, oaturali insuper colore præditâ, ac si tali morbo nunquam invasus fuisset.

Tertium denique, quòd est primum Processus Romani, Nicolai Filii Ducis Gasparis Caffarelli, qui febri malignâ correptus, convulsione cum intensione, & extensione manuum, pedum, & trunci totius corporis instar sirenis thoracis musculis convulsis, absque loquelâ, aliisque infirmitatibus, & symptomatibus lethalibus oppressus, viribus consumptis, & à Medicis proclamatus, veluti eâdemmet nocte, vigesimâ nonâ suæ infirmitatis moriturus. Emisso tandem voto dicto Beato, qui illi radiis, & splendoribus circumfusus apparuit, statim, & in continenti sanus, incolumis, & robustus compertus est; cum omnimodâ virium recuperatione, æquè, ac si hujusmodi morbis nunquàm laborasset, Medicis, cæterisque illud admirantibus, & Deum mirabilem in servo suo collaudantibus. Quapropter eadem Congregatio accitis iterùm Consultoribus censuit unanimi voto, sic annuente eodem Clemente Prædecessore, posse quandocunque ad solemnem dicti Beati Canonizationem juxtà ritum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ac Sacrorum Canonum Decreta tutò deveniri, eumque cum Deo regnantem definiri, Universali Ecclesiæ colendum, & venerandum proponi.

Quæ à Clemente quoque X. ad instantium preces confirmata.

§. 21. Accedentibus itaque Charissimorum in Christo Filiorum Nostrorum, tunc Suorum, Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorum electi, Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & Marianæ Reginæ Viduæ ejus matris, nec non tunc in humanis agentis Ducis, & Reipublicæ Venetorum, ac B. M. Ferdinandi Mariæ, dùm vixit utriusque Bavariæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, & Adelaidis ejus conjugis, aliorumque Principum Christianorum, nec noo tunc existentis Præpositi Generalis Clericorum Regularium nomine totius Ordinis, ac demum Civitatis Neapolitanæ precibus, postquàm præfatus B. M. Antonius tunc Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus nuncupatus, vice sim. mem. Martii Episcopi Portuensis Cardinalis Ginetti nuncupati, memoratæ Congregationis Præfecti, morbo tunc detenti, summam Processus, suamque, & aliorum suorum Collegarum d. S. R. E. Cardinalium Sacr. Ritibus præpositorum sententiam, cui cæteri in eodem Coosistorio præsentes Cardinales unanimi adhæserunt suffragio, retulerat, & in sequenti publico Consistorio, qoo præter Cardinales præfatos, etiam supradicti Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi in Urbe commorantes, ac Dilecti Filii

Romanæ Curiæ Prælati, ipsiosque Clementis Prædecessoris familiares convenerant, Dilectus etiam Filius Magister Marcellus Severolus Nostræ, tunc Suæ Consistorialis Aulæ Advocatus de Beati Viri vitâ, virtutibus, & miraculis dixerat, ac præfatorum Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, Caroli Hispaniarum Regis Catholici, tunc in humanis agentis, Ducis, & Reipublicæ Venetorum, & Ordinis Clericorum Regularium supplices preces instauraverat, idem Clemens Prædecessor ejusmodi preces perlibenter excepit, quibus supremi Sanctitatis honores Beato Viro expetebantur, & sicut gavisus summoperè fuit excitatum eidem triumphum animadvertere in obsequiis Principum, & in veneratione Populorum, ita jure merito fore confidit, ut imitari non pigeret, quem celebrare delectabat.

Prævia Divinæ voluntatis exploratio

§. 22. Quia tamen in maximi momenti negotio illius erat exploranda voluntas, qui Sanctorum Principatum tenet, omnes idcircò, & singulos hortatus fuit ex animo, ut precationibus, jejuniis, eleemosynis cæterisque eximiæ pietatis operibus difficillimam illam ad investigationem auxilium eidem de Sancto comparare contenderent, sine quo impervia sunt mortalium oculis consilia Divinitatis, quin etiam sententiam præfatorum Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc Suorum, S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum omnium tunc in Urbe commorantium, ad rem in terris cœlestem consultissimè decernendam exquisivit, qui in sequenti Consistorio semipublico ad hunc effectum indicto, præsentibus etiam Nostris, tunc Suis, & Sedis Apostolicæ Notariis, & Causarum Palatii Apostolici Auditoribus ex iis, quæ ab eo proposita, & ex processu relata fuerunt, ad solemnem Canonizationem Beati Cajetani posse procedi, publicis suffragiis censuerunt.

Canonizatio tandem solemniter die ad id designata facta est.

§. 23. Quorum unanimi sensu audito, cùm nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Institutis, præfatæ S. R. E. consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, & observanda erant, idem Clemens Prædecessor aperiens os suum in Benedictione, & gratias agens Divinæ clementiæ, quod tantam suo servo gratiam contulisset, solemni illius Canonizationi peragendæ Dominicam secundam post Pascha, nempè duodecimam diem tunc immediatè sequentis mensis Aprilis anni reparatæ Salutis millesimi sexcentesimi septuagesimi primi, ac primi Pontificatus Sui, designavit. Quâ adveniente in Sacrosanctâ B. Petri Apostolorum Principis Basilicâ, quo solemni ritu, cum Venerabilibus Fratribus Nostris, tunc Suis, ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & Dilectis Filiis dictæ Romanæ Curiæ Prælatis Officialibus, & familiaribus suis, Clero Seculari, & Regulari, ac maximâ Populi frequentiâ manè convenerat, iteratis primò, secundò, & tertiò pro Canonizationis Decreto instantiis per Venerabilem Fratrem Nostrum Palutium Episcopum Sabinen. tunc Basilicæ XII. Apostolorum Presbyterum Cardinalem de Alteriis nuncupatum, nomine præfatorum Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & tunc existentis Ducis, & Reipublicæ Venetorum post Sacros Hymnos, litanias, aliasque preces, ac post Spiritus Sancti gratiam ritè imploratam; Ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli ac suâ maturâ deliberatione præhabitâ, & Divinâ ope sæpiùs imploratâ, ac de præfatorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum tunc in Urbe existentium consilio, Beatum Cajetanum unà cum Beatis Francisco Borgia, Philippo Benitio, Ludovico Bertrando, & Rosâ de Sanctâ Mariâ Sanctum esse decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adscripsit, statuens ab Ecclesiâ Universali quolibet anno die septimâ Augusti memoriam ejusdem inter Sanctos Confessores non Pontifices recoli debere, In Nomine Patris, & Filii. & Spiritus Sancti Amen.

Post Canonizationem peractam Indulgentia fidelibus elargita.

§. 24. His peractis Deum Patrem Æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris Sempiternum Filium, ac Sanctum Paracletum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus veneratus, Sacroque Hymno Te Deum solemniter decantato, peculiari Oratione etiam per Beati Cajetani merita precatus fuit, atque Missam ad altare Beati Petri Apostolicum ejusdem Beati Cajetani commemoratione celebravit, omnibusque Christi fidelibus inibi præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit. Visitantibus autem quotannis in die festo ejusdem Sancti Cajetani Sepulchrum in quo ejus corpus requiescit, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodòlibet debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavit in formâ Ecclesiæ consuetâ.

Confirmatio Decretorum super hac re Clementis X.

§. 25. Ne autem de Decreto, definitione, adscriptione, Statuto, concessione, relaxatione, aliisque præmissis ex eo quod super illis ipsius Clementis Prædecessoris Litteræ confectæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari; Volumus, & Apostolicâ auctoritate decernimus, quod Decretum, definitio, adscriptio, Statutum, concessio, relaxatio, aliaque præmissa à dictâ die duodecima Aprilis anni 1671. suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Clementis Prædecessoris Litteræ sub Datum ejusdem Diei confectæ fuissent, prout superiùs enarratur. Quòdque præsentes Litteræ ad probandum plenè Decretum, definitionem, descriptionem, Statutum, concessionem, & relaxationem, aliaque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Transumptorum fides.

§. 26. Cæterùm quia difficile foret præsentes Nostras Litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

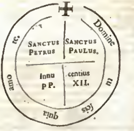
Sanctio pœnalis.

§. 27. Nulli ergò omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum voluntatis, & Decreti infringere, eique ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverint incursurum.

D. 25. Julii 1691. P.A. Primo.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, Idibus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

† Ego INNOCENTIUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus &c.

Ego Alderanus Episcopus Ostiensis Cardinalis Cybo.

Ego Flavius Episcopus Portuen. Cardinalis Chisius.

Ego Jacobus Episcopus Tusculan. Card. Fransonus.

Ego

Ego Palutius Episcopus Sabinensis Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.

Ego F. Tit. S. Mariæ in Viâ Presbyter Card. Maidalchinus.

Ego Carolus Tit. S. S. Laurentii in Lucina Presb, Card. Barbarinus.

Ego Nicolaus Tit. S. Calixti Presb. Card. Acciaiolus.

Ego Gaspar Tit. S. Mariæ Transtyberim Pres. Card. Carpineus.

Ego Cæsar Tit. Sanctissimæ Trinitatis in M. Pincio Presb. Card. d'Estrées.

Ego Franciscus Tit. S. Matthæi in Merulana Presb. Card. Nerlius.

Ego Hieronymus Tit. S. Silvestri in Capite Presb. Card. Casanate.

Ego Galeaius Tit. S S. Quirici & Julittæ Presb. Card. Marescottus.

Ego Fabritius Tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Spada.

Ego P. Thomas Houardus Tit. S. Mariæ super Minervâ Presb. Card. de Norfolcia.

Ego Jo. Baptista Tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Spinola.

Ego Savus Tit. S. Petri in Vincula Presb. Card. Millinus.

Ego Fr. Laurentius Basilicæ XII. Apostolorum S. Card. de Laurs.

Ego Jacobus Tit. S. Mariæ de Aracœli Presb. Card. de Angelis.

Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte aureo Presbyter Cardinalis de Gœssen.

Ego P. M. Tit. S. Marcelli Presb. Card. Petruccius.

Ego Joseph Saens Tit. S. Balbinæ Presb. Card. de Aguirre.

Ego Leander Tit. S S. Nerei, & Achillei P. Card. Colloredus M. Pœnitentiarius.

Ego F. Tit. S S. Joannis & Pauli Presb. Card. Carafa.

Ego Bandinus Tit. S. Thomæ in Parione P. Card. Panciaticus.

Ego F. Tit. S. Clementis Presb. Card. de Abdua.

Ego Tussanus Tit. S. Agnetis extrà mœnia P. Card. de Janson de Fourbin.

Ego Jo. Bapt. Tit. S. Laurentii in pane, & perna P. Card. Rubinus.

Ego Jo. Baptista Tit. S. Bernardi Presb. Card. Costagutus.

Ego Fulvius S S. Cosmæ, & Damiani Diaconus Card. Astallius.

Ego Petrus S. Laurentii in Damaso Card. Diaconus Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.

Ego Carolus S. Mariæ in Cosmedin. Diaconus Card. Bichius.

Ego Aloysius S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Homodeus.

Ego Jo. Franciscus S. Adriani Diaconus Card. Albanus.

Ego Franciscus S. Angeli in foro Piscium Dia. Card. Barbarinus.

Ego Laurentius S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. de Alteriis.

Loco † plumbi

B. Card. Prodatarius

J. Franciscus Card. Albanus

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Registrata in Secretaria Brevium.

V. Statutum, ut Dieta intermedia Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti biennio post celebrationem Capituli Generalis ejusdem Congregationis haberi debeat.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Narrat dispositiones Prædecessoris de Dietis sexquiennalibus.

§. 1. ALiàs postquam fel. rec. Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster ad evitandas expensas, ac itinerum incommoda, quibus Congregatio Cassinen. Ordinis S. Benedicti ejusque Monasteria, & personæ propter nimiùm frequentes Capitulorum Generalium, & Dietarum intermediarum celebrationes gravabantur, per quasdam suas in simili formâ Brevis die 9. Septembris 1690. expeditas Litteras, ut in posterum tàm Capitulum Generale, quàm Dieta intermedia præfatæ Congregationis nonnisi de triennio in triennium ab inde proximè futuro Capitulo Generali, quod tertiâ Dominicâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ anni tunc proximè venturi 1691. celebrandum erat, incipiendo celebraretur, ita scilicet, ut Dieta hujusmodi octodecim mensibus post celebrationem cujuscunque Capituli Generalis, pro rebus, & negotiis, quibus intereà consulendum fuisset, ante tamen Festum Circumcisionis Domini immediatè sequens, & non aliter haberi deberet, statuerat, & ordinaverat: Idem Innocentius Prædecessor nonnullas declarationes ad Regulam ejusdem S. Benedicti, ac Constitutiones dictæ Congregationis, in quibus id ipsum inter cætara decretum fuerat, Apostolicâ auctoritate confirmavit, & apprabavit, & aliàs prout in ipsios Innocentii Prædecessoris Litteris itidem in forma Brevis die 22. Novembris 1680. desuper emanatis, quarum, & primodictarum ejusdem Innocentii Prædecessoris Literarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Considerantur incommoda hyemis, qua Dieta celebratur.

§. 2. Cùm autem, sicut Dilectus Filius Procurator Generalis præfatæ Congregationis Cassinen. Nobis nuper exponi fecit, Capitulum generale dictæ Congregationis novissimè, nempè mense Aprili 1690. Perusiæ celebratum tempus hyemale pro Dietæ intermediæ præfatæ celebratione Visitatoribus, qui eidem Dietæ interesse, nec non Abbatibus, ac Monachis, qui ab uno ad aliud Monasterium tunc temporis transmigrare debent, valdè incommodum advertit, adeòque dicto Procuraroti Generali mandaverit, ut ab S. Sede decerni curaret, quòd imposterùm Dieta supradicta duobus annis post celebrationem Capituli generalis, nempè tertiâ Dominicâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ celebrari possit. Nobis propteaeà idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Dispositiva pro Dietis post biennium.

§. 3. Nos igitur specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero Dieta intermedia præfatæ Congregationis Cassinen. duobus annis post celebrationem cujuscumque Capituli generalis, nempè tertiâ Dominicâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ à proximè venturo anno 1692. incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus continuando, & non aliter, haberi debeat, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decreta pro firmitate.

§. 4. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Audirores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quo-

quam

quam quàvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatur contrariis.

§. 5. Non obstantibus præfatis Innocentii Prædecessoris Litteris, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenùs opus sit, Congregationis, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatióne Apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expresfè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transsumptorum.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Julii 1691. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. 18. Julii 1691. P. A. Primo.

VI. Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ SS. D. N. INNOCENTII Divinâ Providentiâ PP. XII.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Innocentius Divinâ Providentiâ Papa XII. suorum Prædecessorum vestigiis inhærendo, normam, & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suæ Assumptionia ad summi Apostolatus apicam, videlicet, die tertiâ decimâ mensis Julii Anno ab Incarnatione Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo primo Reservationes, Constitutiones, & Regulas infrascriptas fecit, quas etiam ex tunc, licet nondum publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit, ac quas Nos Petrus S. Laurentii in Damaso Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius die vigesimâ primâ ejusdam mensis in Cancellariâ Apostolica publicari fecimus.

Reservationes Generales, & Speciales.

I. In primis fecit easdem Reservationes, quæ in Constitutione fel. recordationis Benedicti PP. XII. quæ incipit, Ad Regimen, continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamsi Officiales in eâdem Constitutione expressi Apostolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum esse desierint, quoad Beneficia, quæ tempore, quo Officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominùs Beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione Officiorum suorum hujusmodi ejusdem Sedis Notarii erant, etiam dimissis ipsis Officiis, & quandocunque assecuti fuerint, sub hujusmodi reservationibus comprehendi. Ac reservavit Beneficia, quæ per Constitutionem piæ mem. Joannis Papæ XXII. quæ incipit, Execrabilis, vacant, vel vacare contigerint. Quam Constitutionem, & Reservationem S. S. tàm ad Beneficia obtenta, qoàm alia quæcumque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores contrà Concilii Tridentini Decreta disposuerunt, & disponent in futurum extendit, & ampliavit, & ea etiam Beneficia omnia dispositioni suæ reservavit, de quibus per dictos Ordinarioa, aut alios Collatores contrà ejusdem Concilii Decretorum formam dispositum fuerit. Decernens, irritum, &c.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatuum vacaturorum Beneficiorum.

II. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primatiales, Archiepiscopales, Episcopales, nec non omnia Monasteria Virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, nunc quomodocunque vacantia, & imposterùm vacatura. Et voluit, quod excessus hujusmodi in Litteris exprimatur. Ac etiam reservavit Dignitates, & Beneficia omnia ad collationem, præsentationem, electionem, & quamcumque aliam dispositionem Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nec non Abbatum, ac aliorum quorumcunque Collatorum, & Collatricum, Secularium, & Regularium qnomodolibet (non tamen ad collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionem pertinentia) quæ post illarum obitum, aut Ecclesiarum seu Monasteriorum, vel aliarum dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel aliàs quomodocunque vacaverint, usque ad provisionem Successorum ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel Dignitates Apostolicâ auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem Successoribus pacificam illorum possessionem quomodocunque vacaverint, & vacabunt in futurum. Decernens irritum, &c.

Extensio reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

III. Item, si qui de Beneficiis Ecclesiasticis, præsertim curam animarum habentibus, seu aliàs personalem residentiam requirentibua, dum pro tempore vacant, Apostolicâ auctoritate provisi, seu providendi, ante illorum assecutionem alia cum eisdem incompatibilia Beneficia Ecclesiastica, per eos tunc obtenta, in fraudem reservationis suæ resignarent, seu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quòd si imposterùm quibusvia personis de aliquibus Beneficiia Ecclesiasticis, tunc vacantibus, seu vacaturis per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri, ipsosque providendos intrà vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorumdem Beneficiorum tempora, quæcunque alia cum illis incompatibilia Beneficia Ecclesiastica secularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hospitalium, Regularia per eos tuoc obtenta, nullâ speciali, & expressâ de eisdem in provisionibus prædictis factâ mentione simpliciter, vel causâ permutationis, ac alias quomodolibet, sivè in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, sivè Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcunque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus concedere cootigerit, omnes, & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones, de Beneficiis, seu juribus sic resignandia, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ, cum indè sequutis quibuscunque, cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur, sed Beneficia, & jura, ut præfertur, resignata, dimissa, & cessa eo ipso vacent, ac sub reservatiooe prædictâ, quam Sanctitas Sua, etiam quoad hoc extendit, & ampliavit, comprehensa censeantur. Ita quod de illis per alium, quam per eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem nullatenùs disponi possit, in omnibus, & per omnia perindè, ac si per pacificam assecutionem Beneficiorum aliorum hujusmodi verè ac realiter vacavissent. Ac ulteriùs voluit Beneficium, de quo resignans fuerit auctoritate Apostolicâ provisus, ac per cujus assequutionem Beneficia vacare debebant, ut priùs vacare, perindè, ac si collatio favore resignantis facta non fuisset, salvis tamen quibuscunque juribus competentibus alteri parti, ad cujus favorem facta esset resignatio, etiam ex causâ permutationis, summariè, simpliciter, & appellatione remotâ exercendis. Decernens irritum &c. attentari.

Reservatio Dignitatum, nec non suorum & S. R. E. Cardinalium familiarium, Beneficiorum.

IV. Item reservavit generaliter dispositioni suæ omnes dignitates majores post Pontificales, in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibua, nec valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes principales in Collegiatis Ecclesiis. Reservavit etiam Prioratus, Præposituras; Præpositatus, ac alias Dignitates Conventuales, & Præceptorias Generales Ordinum quorumcunqoa (sed non Militarium,) ac quæcunqua Beneficia: quæ sui, etiam dùm Cardinalatus fungebatur honore, existentes, at S. R. E. viventium nonc & qui erunt pro tempore Cardinalium familiares, continui commensales obtinent, & impostorum obtinebunt eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad qoæ jus eis competit aut competierit, etiamsi ab ipsâ familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel aliàs recesserint. Declarans Dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificales non majores existunt, & quæ ex Apostolicæ Sedia Indulgentiâ, vel ordinariâ auctoritate, aut consuetudine præscripta, vel aliàs quovis modo in quibuscunque Collegiatis Ecclesiis principalem præeminenciam habere noscuntur, sub reservatione prædictâ comprehendi debere. Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

V. Item reservavit generaliter omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcunqua Collectorum, & Unicorum in quâcunque Civitata vel Diœcesi, qui suo tempore Officia exercuerint, Subcollectorum fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet Beneficia dumtaxat, quæ durante aorum Officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ jus eis competebat, Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

VI. Irem reservavit omnia, & singula Beneficia Ecclesialtica quorumcunque Curialium, quos, dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo decedere contigerit in quovis loco, quantumcunque etiam à dictâ Curiâ remoto. Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Cubiculariorum & Cursorum.

VII. Item teservavit generaliter idem D. N. PP. dispositioni suæ omnia Beneficia Cubiculariorum, etiam honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum, declarans in Prædecessorum Suorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & Regulis reservatoriis Beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios honoris nuncupatos, etiam à die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, ac tomprehensos fuisse, & esse. Irritum, attentari decernens.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum S. Joannis Lateranen. & S. Petri, ac Beata Maria Majoris de Urbe, & Beneficioram titalorum Cardiaalium à Curia absentium.

VIII. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscunque Canonicatus, & Præbendas, ac Dignitates, Personatus, & Officia in S. Jo. Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac Beatæ Mariæ Majoris da Urbe Ecclasus, nec non ad collarionem, provisionem, & præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem S. R. E. Cardinalium à Romanâ Curiâ absentium ratione suorum Episcoparuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titulorum, & Diaconiarum spectantia, quamdiu absentia hujusmodi duraverit, Caoonicatus, & Præbendas, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officis, cæteraqua Benaficia Ecclesiastica cum curâ, & sine curâ vacanda, ac in anteà vacatura, tàm in eâdem Urbe, quàm in Ecclesiis, Civitatibus, ac Diœcesibus dictorum Episcoparuum consistentia, ac decrevit irritum &c.

Reservatio mensium Apostolicorum, & Alternativa pro Episcopis residentibus.

IX. Item cupiens SS. D. N. PP. pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia Beneficia Ecclesiastica cum curâ, & sina curâ, Secularia, & quorumvis Ordinum Regularia qualitercunque qualificata, & ubicunque existentia in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus, usqua ad suæ voluntatis benaplacitum, extrà Romanam Curiam aliàs, quàm per resignationem quocunqua modo vacatura, ad collationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcunqua Collatorum, & Collatricum Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non taman S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub Contordatis inter Sedem Apostolicam, & quoscunqua alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observara debnarant acceptatis. & observatis, quæ lædere non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia, dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis Benaficiis tunc vacantibus, etiam motu ptoprio fient, da mensa, in quo vacaverint, dispositivè mentionem fieri; alioquin gratias nullas esse. Ac consuetudines, etiam immemorabiles optandi majores, & pinguiores Præbendas, nec non privilegia, etiam in limine erectionis concessa, & indulta Apostolica circà ea, ac etiam disponendi de hujusmodi Benefitiis, aut quòd illa sub hujusmodi reservationibus nunquàm tomprchendantur, etiam cum quibusvis darogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritannibus, & aliis Decratis, quorum tenores pro expressis haberi, & larissimè extendi volnit, quibusvis personis, & Collagiis, tujuscunque dignitatis, statûs, gradûs, Ordinis, & conditionis axistentibus quomodolibet concessa, adversùs reservationem hujusmodi minimè suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopia intenta ipsis, quamdiù apud Ecclesias, aot Diœceses suas verà, & personaliter resederint, dumtaxat da omnibus, & quibuscunque Beneficiis Ecclesiasticis cum curà, Secularibus (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, sau interventu Capitulorum, vel aliorum, aot alias pertinentibus) quæ in anteà in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Angusti, Octobris, & Decembris axtrà Curiam ipsam vacare contigerit (dummodò aliàs dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fuerint) liberè disponendi facultatem tempora sui Pontificatus tantùm duraturam concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collationa, aut aliâ dispositione Beneficiorum in aliis sex mensibus, vidalicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris vacaturorum, quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit, seu etiam aliorum dispositioni suæ, & dictæ Sedis aliàs quomodolibet reservatorum, vel affectorum sese intromiserint, aut quominùs provisiones, & gratiæ Sanctitaris Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum qnoqoomodo præstiterint, usu, & Beneficio prædictæ facultatis, eo ipso privati existant, ac collationes, & aliæ dispositiones de Beneficir illius prætextu deinceps faciendæ nullius sint roboris vel momenti. Illi verò qui gratiam alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes Litteras manu propriâ subscriptas, suoqua sigillo munitas, & in suâ quisque civitate,

vel Diœcesi datas declarare, & Litteras ipsas huc ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, ac in libro ad id deputato registratis, tunc demùm, & non anteà uti incipiant gratiâ supradictâ. Insuper declaravit, quòd si idem Episcopus pluribus Ecclesiis quomodocunque unitis ex Apostolicâ concessione, & dispensatione quomodocunque præsit, teneatur hujusmodi alternativæ gratiam, quatenùs eâ potiri velit, utriusque Ecclesiæ nomine explicitè acceptare, aliàs illi non suffragetur. Et post factam acceptationem, & admissionem in Datariâ neutri parti liceat nisi concordi consensu ab eâ recedere. Declarans præterea, exceptationem positam in Regulâ favore S. R. E. Cardinalium, & indultum conferendi Beneficia reservata concessum Cardinali Episcopo, non suffragari Capitulo ratione communis, & consortii juxtà declaraoionem fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris Sui editam die decimâ Septembris anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, quàm Sanctitas Sua in omnibus, & per omnia approbat. Decernens sic in præmissis omnibus per quoscunque &c. judicari debere, ac irritum, &c.

De Litteris in formâ, rationi congruis, expediendis.

X. Item voluit idem D. N. Papa, quòd concessa per fel. rec. Alexandrum Octavum Prædecessorem Suum, & de ejus mandato expediantur in forma, rationi congruit &c. sub die Coronationis suæ, ut moris est, & idem quoad concessa per piæ mem. Innocentium XI. etiam Prædecessorem suum ad sex menses dumtaxat, ab ipso die Coronationis incipiendos observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum & Beneficiorum per Prædecessores reservatorum.

XI. Item declaravit omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui, ordinationi & dispositioni eorum, nec non omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores etiam prædictæ dispositioni cum interpositione Decreti reservaverant (quæ quidem Ecclesiæ Monasteria, nec non sic reservata Beneficia tempore obitus eorumdem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi, si commendata, vel eis Administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent, remansisse, & remanere per hujusmodi reservationem, & Decretum affecta, nullumque de illis præter Romanum Pontificem eâ vice se intromittere, vel disponere potuisse, sive posse quoquomodo, decernens irritum, & inane, si secùs super illis attentatum forsan erat tunc, vel imposterùm contingeret attentari.

Revalidatio Litterarum Prædecessoris gratiæ, & justitiæ infrà annum concessarum.

XII. Item prædictus D. N. omnes & singulas ab Alexandro VIII. Romano Pontifice Prædecessore suo infrà annum ante diem ejus obitus concessas gratiæ vel justitiæ Litteras temporibus debitis earum Executoribus, seu Judicibus non præsentatas omninò revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenariè restituit, ac decrevit per Executores seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere juxtà illarum formam.

Revocatio Unionum.

XIII. Item rationabilibus suadentibus causis ipse D. N. omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiooes, applicationes, & dismembrationes, etiam perpetuas, de quibusvis Cathedralibus, nec non aliis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis eorumve domibus, prædiis, & locis per cessum, vel decessum, aut aliam quamvis dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Mensis etiam Capitularibus, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Beneficiis, ac piis, & aliis locis, Universitatibus, etiam studiorum generalium, & Collegiis, etiam in favorem S. R. E. Cardinalium seu Ecclesiis, Monasteriis, & Beneficiis per eos obtentis quomodolibet Apostolicâ, vel aliâ quâvis (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, nec non pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum & aliorum piorum, & Religiosorum locorum ad Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum. Ac quæcumque concessiones, & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmissis taliter faciendis, revocavit, cassavit, & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascunque clausulas, adjectiones, aut Decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit in quibusvis Apostolicis, etiam quæ motu proprio, aut ex certâ scientiâ, & consistorialiter processerunt, & emanarunt Litteris, etiamsi in eis decretum esset illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore, quomodolibet contentæ, adversus revocationem, & irritationem hujusmodi voluit aliquatenùs suffragari. Decernens irritum &c.

Revocatio Facultatum quibusvis concessarum.

XIV. Item revocavit quascumque Facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Personis, nec non Apostolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus de dispensando cum quibusvis personis super matrimonio contracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium, & ætatis defectibus, & de incompatibilibus Beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis, nec non de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, & aliàs à præmissis officiis ipsorum Nunciorum, & Collectorum directè non concernentes, etiamsi in Litteris desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, qoas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiamsi Nunciis eisdem, dictæ Sedis Legatis de Latere competens sit concessa potestas. Decernens irritum &c.

Revocatio Facultatum conferendi Beneficia reservata.

XV. Item revocavit quascumque facultates, & Litteras desuper confectas, per quas quicumque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusvis personis ordinariam collationem, seu aliam dispositionem Beneficiorum Ecclesiasticorum de jure, vel consuetudine habentibus, & quâvis etiam Patriarchali, Episcopali, vel alio, non tamen Cardinalatus, honore fulgentibus quâvis consideratione, vel intuitu, etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus & aliis Decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant, ut quamdiu viverent, vel suis Ecclesiis seu Monasteriis præessent, aut ad aliud tempus de Beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem communiter vel divisim spectantibus disponere liberè & licitè valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores Vicarii perpetui vel ad tempus constituti forent; Decernens irritum & inane &c.

De dictionibus numeralibus.

XVI. Item ut in Apostolicis Litteris committendi crimen falsi per ampliùs tollatur occasio, voluit, & ordinavit, quòd dictiones numerales, quæ in dictis Litteris ante Nonas, Idus, & Kalendas, immediatè poni consueverunt, per litteras, & syllabas extensè describantur, & illæ ex prædictis Litteris, in quibus hujusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenùs mittantur.

De concurrentibus in Datâ.

XVII. Item voluit, quòd de concurrentibus in datâ ejusdem diei, super vacantibus, seu certo modo vacaturis Beneficiis, illi, quibus gratiæ, motu proprio conceduntur, cæteris simili modo gratias non habentibus, aliàs graduati non graduatis, aut inter graduatos magis graduati, ac inter æqualiter graduatos priùs graduati, nec non colorato titulo possessores, non possessoribus, ac inter personas alias in Curiâ præsentes, absentibus ab ea, ac inter præsentes non beneficiati beneficiatis, & similiter inter absentes, cæteris paribus oriundus non oriundo, & Diœcesanus non Diœcesano; in reliquis verò singuli, qui priùs Apostolicas desuper Litteras eorum Executoribus præsentaverint, aliis in ipsorum de quibus agi contigerit, Beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo Jus quæsitum.

XVIII. Item ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fiunt suggestiones, justitia postponatur, idem D. N. decrevit, & declaravit suæ intentionis fore, quòd deinceps per quamcunque signaturam seu concessionem, aut gratiam vel Litteras Apostolicas pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi Motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem à Sanctitate suâ emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli Jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de viginti.

XIX. Item voluit, quòd si quis in infirmitate constitutus resignaverit, sivè in Romana Curia, sivè extrà illam, aliquod Beneficium, sivè simpliciter, sivè ex causa permutationis, vel aliàs dimiserit, aut illius commendæ cesserit, seu ipsius Beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & posteà infrà viginti dies à die per ipsum resignantem præstandi consensûs computandos, de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum Beneficium, quavis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque Beneficium nihilominùs per obitum censeatur vacare.

De Idiomate.

XX. Item voluit, quòd si contingat tam in Curia, quàm extrà, alicui personæ de Parochiali Ecclesiâ, vel quovis alio Beneficio exercitium curæ animarum Parochianorum quomodolibet habente, provideri, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idioma loci, ubi Ecclesia, vel Beneficium hujusmodi consistit, provisio, seu mandatum, & gratia desuper quoad Parochialem Ecclesiam, vel Beneficium hujusmodi nullius sint roboris, vel momenti. Decernens irritum &c.

De non impetrando Beneficium per obitum viventis.

XXI. Item si quis supplicaverit sibi de Beneficio quocumque tamquàm per obitum alicujus, licèt tunc viventis, vacante provideri, & posteà per obitum ejus vacet, provisio, & quævis dispositio, etiam vigore alterius novæ supplicationis, vel gratiæ dicto supplicanti per obitum hujusmodi denuo faciendæ nullius sint roboris, vel momenti.

De Unionibus, & Unionum confirmatione.

XXII. Item voluit, quòd petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem secundùm communem æstimationem, tàm Beneficii uniendi, quàm illius, cui uniri petitur, alioquin unio non valeat, & semper in unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest. Et idem voluit observari in quibusvis suppressionibus perpetuis, concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscunque fructibus, & bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De mendicantibus transferendis.

XXIII. Item de mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, voluit Constitutionem fel. rec. Martini Papæ V. Prædecessoris sui desuper factam, & in libro Cancellariæ descriptam, quæ incipit, Viam ambitiosæ cupiditatis &c. firmiter observari.

De malè promotis.

XXIV. Item de Clericis extrà tempora à Jure statuta, sivè ante ætatem legitimam, aut absque dimissoriis Litteris ad Sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ memoriæ Pii II. similiter Prædecessoris sui desuper editam, & in dictâ Cancellariâ Apostolicâ descriptam, quæ incipit, Cùm ex Sacrorum Ordinum &c. pari modo observari.

De Monetâ.

XXV. Item declaravit idem Dominus Noster, quòd libra Turonensium parvorum, & Florenus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus Litteras & Cameram Apostolicam computari, & æstimari debeant.

De Beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

XXVI. Item prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quòd quæcumque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam motu proprio, & cum derogatione hujus Constitutionis, quæ ab eo pro quibusvis personis emanaverint, de providendo eis de quibusvis Beneficiis vacaturis per promotionem ad quarumcunque Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint, nec non quæcunque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis & quibusvis aliis Beneficiis Ecclesiasticis secularibus, & regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascunque Prælaturas inter illarum vocationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel causâ permutationis ubicumque resignari, vel aliàs dimitti contigerit, cum indè sequutis pro tempore sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti.

De non judicando juxtà formam supplicationum, sed Litterarum expeditarum.

XXVII. Item cùm ante confectionem Litterarum gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinavit idem Dominus Noster, quòd Judices in Romanâ Curiâ, & extrà eam pro tempore existentes, etiamsi sint S. R. E. Cardinales, causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicunque alii non juxtà supplicationum signaturam super quibusvis impetrationibus, nisi in dictâ Curiâ dumtaxat sint commissiones justitiam concernentes per Placet, vel per S. R. E. Vicecancellarium juxtà facultatem super hoc sibi concessam signatæ, sed juxta Litterarum super eisdem impetrationibus, & concessionibus confectarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et si

Litteræ ipsæ, per præoccupationem, vel aliàs minus benè expeditæ reperiantur, ad illorum quorum interest instantiam ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores, & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ &c.

De Regulis Cancellariæ producendis.

XXVIII. Item attendens D. N. Papa quòd super habendis de Cancellariâ Apostolicâ Regulis, & Constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest; nec consultum foret, quòd super earumdem Regularum, & Constitutionum (quæ juxta varietatem concurrentium causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore, vel effectu testium plerumque tenacem desuper memoriam non habentium depositionibus stari deberet, voluit, statuit & ordinavit, quòd deinceps quilibet ex Auditoribus causarum Palatii Apostolici, & aliis, etiamsi S. R. E. sint Cardinales, in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apostolicâ Judicibus, etiam in causis actu pendentibus super hujusmodi tenore, vel effectu probando dumtaxat stet, fidemque adhibeat cedulæ, seu scripturæ, desuper à duobus Majoris Præsidentiæ, quòd danda sit, à tergo signatæ, & etiam à duobus aliis Litterarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vicecancellarii, seu dictam Cancellariam Regenti, manu subscriptæ, ut moris est, quidquid autem secùs fieri contigerit, nullius sit roboris, vel momenti.

De subrogandis Collitigantibus.

XXIX. Item D. N. cupiens litium succidere anfractus, & ne novi collitigantibus adversarii dentur, providere, voluit, statuit, & ordinavit, quòd quoties deinceps aliquem super quovis Beneficio Ecclesiastico colligantem in jure, vel ad jus, si quod forsan ejus adversario in dicto Beneficio competierit, subrogari contigerit (dummodo prædictus collitigans in dicto Beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contrà dictum adversarium, postquàm illud per triennium pacificè possederit lis tunc mota fuerit, aliorum quorumlibet de præmisso Jure, sivè tunc vacet, vel tum vacaverit impetrationes, vel concessiones, etiam motu proprio infrà mensem ante concessionem hujusmodi factæ nullius sint roboris vel momenti. Et nihilominùs cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium Beneficia, illorum præsertim, quibus aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus tanquam Collitigantes in eorum juribus faciliùs subrogentur; voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad Jus in Beneficio defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, ac subrogatio, vel gratia, si neutri, si nulli, seu novæ provisionis, aut perinde valere, taliter impetranti nullatenùs suffragetur, quod etiam strictissimè observari mandavit in impetrationibus Beneficiorum per privationem, & amotionem, ex quibusvis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiamsi, usque ad definitivam sententiam, quæ tamen in rem non transiverit judicatam processum foret.

De verisimili Notitiâ.

XXX. Item voluit, & ordinavit, quòd omnes gratiæ, quas de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura Secularibus, vel Regularibus per obitum quarumcunque personarum vacantibus, in anteà fecerit, nullius roboris, vel momenti sint, nisi post obitum, & ante Datam gratiarum hujusmodi tantum tempus effluxerit, quòd interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decessetint, ad notitiam ejusdem S. D. N. verisimiliter potuerint pervenisse.

Non valeant Commissiones Causarum, nisi Litteris expeditis.

XXXI. Item, quòd omnes, & singulæ Commissiones causarum, quas in anteà fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum de Beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus Litteræ Apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper habendi nullius sint roboris, vel momenti.

De impetrantibus Beneficia per obitum familiarium Cardinalium.

XXXII. Item voluit, quòd impetrans Beneficium vacans per obitum familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipsius Cardinalis, si ille in Curiâ fuerit, ipsius ad id accedat assensus, aliàs desuper gratia sit nulla: & idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet ab ipsâ Curiâ absentes, & ubilibet etiam in locis infra duas Dietas vicinis degentes, familiamque, & lares in eâdem Curiâ retinentes ab ipsâ Curiâ recesserint ad summum quindecim dies verè & personaliter reversi fuerint. Ita quòd Cardinalibus aliàs quàm, ut præfertur, ex quâcumque causâ quantòmlibet necessaria, & hic necessariò exprimendâ absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi non competat, sed Beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam à die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando, sic intellectas, & intelligendas fuisse. Irritumque &c. attentari decernens. Quodque si prædicti Familiares eorumdem Cardinalium familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transierint quoad Beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus, vel ad quæ priori ipsâ familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales quorum priùs familiares fuerint, suum debeant adhibere consensum. Declarans præsentem Constitutionem locum non habere in illis Beneficiis, quæ familiares ipsi, tempore obitus eorum in dictâ Curiâ, vel extra eam obtinerent, aut anteà obtinuissent, & ratione Officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Nec non illos quoad effectum dictæ Constitutionis familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium familiares, continui commensales ad minus per quatuor menses, computato etiam tempore ante promotionem ad Cardinalatum, fuisse probarentur. Decernens irritum &c.

Super eadem familiaritate.

XXXIII. Item D. N. ad evitandas lites, & contentiones, quæ ex præcedenti suâ Constitutione exoriri possent vestigiis Prædecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quòd si Beneficia, quæ per obitum familiarium continuorum Commensalium eorumdem Cardinalium, in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dictâ præcedenti Constitutione non comprehendantur, quoad hoc, ut in provisionibus talium Beneficiorum super expeditione Litterarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat. Sed Beneficia hujusmodi ad Collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis Ordinarii Collatoris, ut præfertur, liberè spectare censeantur. Et si apud Sedem Apostolicam Beneficia

hujus-

hujusmodi per obitum dictorum familiarium vacaverint; tunc in provisione talium Beneficiorum, super expeditione Litterarum illius Cardinalis exigatur consensus, si in Romanâ Curiâ præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio, & dispositio, ut præfertur, pertinere deberet. Ita ut Cardinalis Ordinarius Collator, in concursu cum Cardinali Patrono semper præferri debeat, salvis tamen semper indultis concessis, & concedendis eisdem S. R. E. Cardinalibus. Decernens irritum &c.

Signatura per Fiat præferatur alteri per concessum.

XXXIV. Item voluit idem D. N. quòd concurrentibus eâdem die super quocumque Beneficio per Fiat, & Concessum signaturis, ex eis per Fiat etiam ut petitur, habens alteri per Concessum etiam motu proprio habenti præferatur, etiamsi in illâ per concessum prægnantiores, & quantùmlibet privilegiativæ essent clausulæ.

De Annali Possessore.

XXXV. Item S. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quòd quicumque Beneficium Ecclesiasticum tunc per annum immediate præcedentem pacificè possessum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quot annis ipse illud possederit, ac specificam & terminatam, ex quâ clarè poterit constare, quod nullum ipsi possessori in dicto Beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infrà sex Menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere, causamque ex tunc desuper infrà annum usque ad sententiam definitivam inclusivè prosequi debeat, & teneatur. Alioquin impetratio prædicta, & quæcunque indè sequuta nullius existat firmitatis. Et idem impetrans de damnis, & interesse possessorem prædictum propterea contingentibus ei satisfacere, & si possessorem ipsum injustè, frivolè, & indebitè molestare repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus, nec alius quam præmissæ vacationis modus etiam per Litteras si neutri, aut subrogationis, aut aliàs sibi quoad hoc, ut Beneficium hujusmodi eâ vice consequi, aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenùs in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes Beneficia Ecclesiastica cujuscumque qualitatis per privationem, & amotionem, vel aliàs propter commissa excessus & crimina, vacantia, vel vacatura, & similiter ad impetrantes Beneficia tanquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

XXXVI. Item statuit, & ordinavit idem D. N. quòd si quis quæcumque Beneficia Ecclesiastica qualiacuoque sint, absque simoniaco ingressu, ex quovis titulo, Apostolicâ, vel ordinariâ collatione, aut electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos Beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium, pacificè possederit (dummodo in Beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicæ ex reservatione generali in corpore Juris clausâ reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem Beneficiis taliter possessis molestari nequeat, nec non impetrationes quaslibet de Beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censeri debere decrevit, antiquas lites super illis motas penitùs extinguendo.

De non appellando ante sententiam definitivam.

XXXVII. Item idem D. N. ut finis litibus celeriùs imponatur, & litigantium parcatur sumptibus, & expensis, suorum Prædecessorum Constitutionibus, & Statutis inhærendo, statuit, & ordinavit, quòd in causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante definitivam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoriâ, quæ vim habeat definitivæ, vel à gravamine minimè concernente negotium principale, quod non possit per appellationem à Definitivâ sententiâ reparari. Nullæque causæ appellationum committantur, nisi in commissione exprimatur, quod interlocutoria vim definitivæ habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione à Definitiva non valeat reparari. Alioquin Appellationes, & Commissiones imposterum, & quicquid inde sequutum fuerit, nullius sint roboris vel momenti, commissionibus appellationum jam Judicibus præsentatis, & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem sententiis secundò, vel ulterius ab eis non liceat appellare. Appellantes verò, & appellationes etiam ab interlocutoriis, & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint, ultrà expensas, & damna, ad quæ reficienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœnâ mulctentur.

Non stetur Commissioni post Conclusionem.

XXXVIII. Item statuit, & ordinavit, quòd in commissionibus de Justitiâ, seu mandatis etiam Consistorialibus, per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis, in quibus conclusum existat, imposterum concedendis, etiamsi in eis de conclusione hujusmodi implicitè, vel explicitè mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem hujusmodi Commissionis, eidem conclusioni, sive præsenti Regulæ, derogetur expressè.

De Litteris Religiosorum expediendis.

XXXIX. Item voluit, & ordinavit, quòd si aliqui Religiosi petunt aliquod Beneficium ad nutum amovibile cum clausula, quòd exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint, Litteræ quoad ipsam clausulam nullatenùs expediantur, nisi idem D. N. ponat in signaturâ, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De Clausulâ ponendâ in Litteris permutationis Beneficiorum.

XL. Item, si committatur alicui Beneficii resignationis receptio, ponatur clausula; *Attente quoque provideas*, &c. Et si causâ permutationis resignationes fiant, ponatur clausula; *Quod neuter permutantium jus acquirat, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in Beneficio per ipsum resignato.*

De supplendis defectibus.

XLI. Voluit, quòd si petatur suppleri defectus in genere, nullatenùs Litteræ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur, vel per Fiat ut petitur, supplicatio signata fuerit.

De derogatione Jurispatronatûs.

XLII. Item voluit, quòd super quovis Beneficio Ecclesiastico de Jurepatronatus Laicorum non expediantur Litteræ, nisi ponatur expresse, quod tale Beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitimè est devoluta, vel quia tempus Patronis Laicis ad præsentandum à Jure præfixum lapsum existat, aut ad id Patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum Jurispatronatus hujusmodi derogari contigerit, Jurispatronatus hujusmodi mentio dispositivè, ac specificè, & deter-

determinatè, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat. Et si de hoc in Litteris provisionis, vel mandati de providendo dicto Beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

XLIII. Item voluit, quòd nulli Seculari de Regulari, nec Religioso de Seculari Beneficiis Commenda detur, nisi in signaturâ per clausulam ad partem super petitione Commendæ hujusmodi de Commendâ ipsâ mentio fiat.

De Reformationibus.

XLIV. Item voluit, statuit, & ordinavit, quòd super quibuscumque Reformationibus signatis super impetrationibus quorumcumque Beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quòd Litteræ super primâ datâ expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali Datâ cuiquam videatur posse fieri præjudicium, Litteræ hujusmodi sub ipsâ primâ Datâ nullatenùs expediantur, nisi Reformationes hujusmodi per Fiat sub primâ Datâ signatæ fuerint.

De Consensu in Resignationibus, & Pensionibus.

XLV. Item voluit, & ordinavit, quòd super resignatione cujuscumque Beneficii Ecclesiastici, seu cessione Juris in eo, quam in manibus suis vel in Cancellariâ Apostolicâ fieri contigerit, Apostolicæ Litteræ nullatenùs expediantur, nisi resignans, vel cedens, præsens in Romanâ Curiâ fuerit personaliter, nisi alioquin per Procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eâdem Cancellariâ expressè consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum Resignantem, seu cedentem pluries super uno, & eodem Beneficio in favorem diversarum personarum successivè consentire contigerit; Voluit Sanctitas Sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac Litteræ eorum prætextu etiam sub priori datâ expeditæ pro tempore nullius sint roboris, vel momenti, nec Litteræ reservationis, vel assignationis, etiam motu proprio cujusvis pensionis annuæ, super alicujus Beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc debebit.

De Ingressu Religionis.

XLVI. Item, non dentur Litteræ super Beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi professio præcesserit datam desuper petitionis.

Non valet imperatio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

XLVII. Item voluit, quòd si petatur aliquod Beneficium vacans per modum in Cancellariâ Apostolicâ exprimendum, talis impetratio non valeat, nec Litteræ desuper expediantur.

De executione facienda.

XLVIII. Item voluit, statuit, & ordinavit, quòd quotiescumque per signaturam suam, vel de ejus mandato factam super exequendis aliquibus, cum adjectione proprii nominis, vel Dignitatis cujusvis, Judex datur, Litteræ desuper expediantur cum expressione, quòd idem Judex faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus Consanguinitatis.

XLIX. Voluit quod in Litteris dispensationum super aliquo gradu Consanguinitatis, vel Affinitatis, aut aliàs prohibito, ponatur clausula, *si mulier rapta non fuerit*. Et si scienter, ponatur clausula addita in quaterno.

Super defectu Natalium.

L. Voluit, quòd in dispensationibus super defectu natalium, quòd possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula; *Quod non præjudicetur illis, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.*

Super Dispensationibus.

LI. Item, quod per quamcumque signaturam in quâvis gratiâ, nullatenùs dispensatio veniat, nisi specialiter exprimatur, vel dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel aliàs nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio nisi Litteris confectis.

LII. Item, cùm concessiones super gratiis dispensationum quarumcumque, quibusvis per ipsum D. N. concessarum, vel concedendarum per Regulas Cancellariæ Apostolicæ sint providè limitatæ, licet aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis, multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensativè tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant, voluit idem D. N. quòd nulla talis dispensatio cuiquam in judicio, vel extrà suffragetur, antequam super eâ Litteræ Apostolicæ sint confectæ.

De Clausulis ponendis in Litteris Indulgentiarum.

LIII. Item voluit, quòd in Litteris Indulgentiarum ponatur, quòd si Ecclesiæ, vel Capellæ, aut aliàs aliqua Indulgentia fuerit concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit, aliàs hujusmodi Litteræ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis ad Instar.

LIV. Item voluit D. N. quòd Litteræ super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valore Beneficiorum in impetrationibus.

LV. Item voluit quod in gratiis quas quibusvis personis de Beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibusvis fuerit provisum, vel concessum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per marchas argenti, aut Sterlingorum, vel libras Turonen. parvorum, seu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundùm communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ Beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit, juxtà ipsarum oblationes, aut aliàs dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ; Et idem servetur in gratiis, quas à Sanctitate Suâ motu proprio emanare contigerit, quoad Beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, seu provideri mandatur, aut aliàs disponitur, ac Litteris per quas pro tempore ad Ecclesiarum Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monasteriorum regimina promotis conceditur, ut Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica Secularia, & Regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quæ eis jus competit, retinere possint.

De Clausulis in Beneficiis vacantibus ponendis.

LVI. Voluit, & ordinavit, quòd quando providet, seu mandat provideri alicui de Beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari poterunt clausulæ, si petantur, etiamsi illud quovis modò &c. seu per Constitutionem Execrabilis vacet, & specialiter reservatum inter aliquos litigiosum sit, & ejus collatio devoluta fuerit, & si pro collitigante, vel subrogationem, aut si neutri, vel si nulli &c. petente, si tunc lis specificè exprimatur, nec detur aliqua generalis reservatio dispositivè, nisi desuper in concessione specialis, & expressa, ac purè & non sub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ reservationes ibi contentæ veniant. Si verò tempore expeditionis indè Litterarum generalis reservatio hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro collitigantibus, si neutri, vel si nulli &c. sit expressum, quòd ab aliquibus asseritur, illũ, cujus Beneficiũ conceditur, Collectorem, vel unicũ Subcollectorem

Abbre-

Abbreviatorem, vel familiarem, Notarium, aut dictæ Sedia Officialem fuisse, clausula ponatur, etiamsi dictum Beneficium ex eo, quòd talia Collector, vel unicua Subcollector, Abbreviator vel familiaris, Notarius aut dictæ Sedis Officialis fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reservatum existat, dummodò non sit in eo alii specialiter jus quæsitum. In reliquia verò nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper signatura per duplex Fiat signata sit, aut reservatio, vel aliàs specialiter habeatur.

De expressione qualitatum Beneficiorum in Impetrationibus.

§. LVII. Item voluit, quòd super Beneficiis Ecclesiasticis, de qualitatibus illorum videlicet, an Dignitates, Personatua, vel Officia sint, eisque immineat cura animarum, & ad illa consueverint qui per electionem assumi, mentio fiat, aliàs gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitates hujusmodi affirmativè, vel conditionaliter non exprimantur, negativa expresse desuper fiat in Beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueverint habere.

De Beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

LVIII. Item si servetur Beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec censeatur Beneficium reservatum specialiter, vel affectum, nisi sequatur matrimonium. Sed in Beneficiis per promotionem, aut ingressum Religionis, vel assecutionem vacaturis, ponatur clausula, *etiamsi non petatur*. Cùm Beneficia hujusmodi præmisso, vel aliàs quovis modo &c. præterquam per obitum obtinentis vacare contigerit, etiamsi vacent. Decernens irritum &c.

De Clausulis ponendis in Litteris Religiosorum.

LIX. Item voluit, quòd si petatur aliquem in Religionem recipi, & sibi de quovis Beneficio provideri per simplicem signaturam Fiat, Receptio hujusmodi duntaxat detur adjecto, si petens idoneus sit, aut aliud Canonicum non obsistat, & exprimatur, si certus numerus Regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresse concedatur, & si numerus iste non existat, ponatur. Dummodo receptionia locus hujusmodi nimium propterea non gravetur, Possintque Executores provisionis hujusmodi, ad receptionem emissionis professionis non expectato probationis anno procedere.

De translatione Religiosorum.

LX. Item, Regularis petat sibi de Beneficio ab aliquo Monasterio, vel alio regulari loco dependente, provideri, & appareat ex petitione hujusmodi, quod alteriua Monasterii, vel loci Religiosus sit, licèt ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clausula, Si est ita.

LXI. Item quod in Litteris super Beneficiis, per Constitutionem Execrabilis, vacantibus ponatur clausula, *si est ita*, similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur Litteræ de vacanti.

LXII. Item petenti sibi provideri de vacaturo, dentur Litteræ de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio Decimarum, & aliarum impositionum.

LXIII. Item, revocavit quascumque Decimarum, nec non subsidiorum, vigesimæ, & aliorum onerum impositiones ex quavis causa emanatas (non tamen decimarum per fel. rec. Innocentium XI. Prædecessorem Nostrum impositarum quarto Kal. Octobris Pontificatua ipsius anno septimo, & per eundem extensarum, seu indictarum ad aliud triennium per Litteraa in forma Brevis sub die vigesima quinta Novembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo Pontificatus ipsius anno tertiodecimo, nec non aliarum Decimarum, subsidiorum, & onerum impositorum in subsidium expeditionia contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes) & quascumque facultates super Decimarum, vigesimæ, & onerum hujusmodi exactione, quibusvis fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nunciis ab eisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Suæ Sanctitatis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum quascumque plenarias Indulgentias ab eisdem Prædecessoribua ex quavis causâ etiam expeditionis hujusmodi, si quæ per Nuncios, vel Quæstores deferebantur, non tamen ab eodem Innocentio Prædecessore per Litteras in formâ Brevis sub die tertiâ Decembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo quinto Pontificatus ipsiua anno decimo concessas, nec non deputandi, & eligendi Confessores, qui plenariè absolvant, & alia faciant ad earundem Indulgentiarum suspensarum effectum, reliquasque facultates, ipsas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea, in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliquâ sui parte sint sortitæ effectum. Ita ut illia, qui implentes injuncta eia in Litteris Indulgentiarum hujusmodi jam consequuti sunt facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plenariè in mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultate ipsâ uti possint in futurum: Decrevit quoque irritum & inane quicquid facultatum revocatarum earundem prætextu, imposterùm contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

LXIV. Item revocavit, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium in toto, vel in parte, quasvis concessiones, & collationes, aliasque dispositiones per fel. rec. Alexandrum VIII. aliosque Prædecessores de dictis Officiis etiam in die collationum, concessionum, & dispositionum earumdem in anteà vacaturis in favorem quarumcumque personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, piorum locorum, Collegiorum, seu eorum mensarum, etiam perpetuò, etiam in vim contractus, ex titulo oneroso, & sub quàvis aliâ verborum formâ, quam, & præmissorum tenorea pro expressis voluit, concessaa, & factas, quoad officia, quæ post obitum dictorum Prædecessorum vacarunt, & in posterum quomodolibet vacabunt. Item revocavit quoque, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascumque Infeudationes, Investituraa, Gratias, Concessiones quoquomodo, etiam Emphyteusim, ad tempua, seu in perpetuum, etiam motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extrà tamen Consistorium, & sine S. R. E. Cardinalium consilio, & consensu à die Constitutionis fel. rec. Pii PP. V. Prædecessoris sui super prohibitione alienandi, & infeudandi Civitates, & loca S. R. E. sub datum Romæ apud S. Petrum anno incarnationia Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, Quarto Kal. Aprilis, Pontificatus sui anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscumque Romanos Pontifices suos Prædecessores, aut mandato, vel auctoritate eorum, quomodocumque, ac qualitercumque, & quovia colore factas, & concessas de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Artibua, & Locis S. R. E. & Sanctæ Sedis Apostolicæ, & tàm mediatè, quàm immediatè subjectis, tunc videlicet de tempore dictarum Infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum nondum devolutia, nec non quascumque prorogationes, &

extensiones quarumcumque infeudationum, investiturum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis tunc videlicet de tempore dictarum protogationum & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cujuscumque gradus, status, & conditionis, & præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia qusvis præfulgeant Dignitate, etiam in vim contractus, & ex quocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque tàm sub plumbo, quàm in formâ Brevis sub Annulo Piscatoris, aut etiam aliàs quomodocumque, & qualitercumque expeditas Litteras, ac sub quavis verborum formâ, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, latissimè extendendos.

Quod fructus in tertiâ parte augeri possint vigore Clausula.

LXV. Item cum nonnulli in impetrationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & ex certo modo vacaturorum, asserendo illorum fructus &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquàm obtineant à Sanctitate Suâ, ut hujusmodi valorem annuum augere possint, ut veriùs possit in confectione Litterarum super hujusmodi impetrationibus super summa, aut valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato, ne de veritate hujusmodi concessionis imposterùm hæsitari contingat, declaravit prætextu concessionis hujusmodi valorem ipsum usque ad tertiam partem valoris expressi, & in primâ quæ desuper fiet Litterarum expeditione dumtaxat augeri posse, & eas quas Litteris jam expeditis cum expressione valoris specificati, aut non integro augmento prædicto denuò desuper expediri contigerit Litteras, cum aliquo augmento valoris hujusmodi nullius esse roboris vel momenti, etiamsi motu proprio beneficiales gratiæ, & dispositiones quæcumque à Sanctitate Suâ emanaverint.

De Insordescentibus.

LXVI. Item, ne personis, pro quibus Litteræ Suæ Sanctitatis emanabunt ob generalem absolutionem a censuris Ecclesiasticis, quibus ligati forent ad earum effectum indifferenter concedi, & in Litteris Apostolicis apponi solitam præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit, & ordinavit hujusmodi absolutionem, & clausulam in Litteris, quas in futurum cum illa concedi contingat, non parentibus rei judicatæ, incendiariis, violatoribus Ecclesiarum, falsificatoribus, & falsificari procurantibus Litteras, & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, receptatoribus, & fautoribus eorum, ac res vetitas ad Infideles deferentibus, violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, viâ facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus, & Nuntios, vel Exequutores Apostolicæ Sedis, & ejus Offitialium, ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati à jure, vel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam hujusmodi substinuerint. Et generaliter quibuscumque aliis, qui censuris aliquibus, etiam aliàs, quam ut præfertur, quomodolibet ligati in illis per annum continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultrà debitum.

LXVII. Item idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua non sine displicentia plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio Officiorum quæ obtinent non contenti, ultrà à prosequentibus negociorum quorundam expeditionem in eadem Curia exigere non verentur, obviare volens, districtè præcipiendo inhibuit omnibus & singulis quævis officia in eâdem Curia obtinentibus, ne de cætero quicquam prætextu Officiorum, quæ obtinent, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultrà emolumenta hujusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum quæ eis incumbunt, malitiosè differre sub Excommunicationis, & præter illam suspensionis à perceptione emolumentorum hujusmodi pro prima ad semestre, & pro secunda ad annum, & pro tertià vicibus, quibus sic excederent, privationis Offitiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint pœnis. Ac voluit, quod S.R.E. Vicecancellarius, & Camerarius excedentes ipsos respectivè, prout eis subsunt, per subtractionem emolumentorum eorumdem, ac aliàs, ut præfertur, compellant ab hujusmodi illicitis exactionibus abstinere, ac contrà eos per prædictas pœnas, & alias, prout melius expedire viderint, procedant.

Reservatio Beneficiorum vacantium Sede Apostolicâ vacante.

LXVIII. Item Sanctissimus D. N. providè considerans consuevisse quandoque Romanos Pontifices Prædecessores suos Beneficia, quæ vacanre Sede Apostolicâ vacare contigerant, dispositioni suæ reservate, intendens de Beneficiis hujusmodi, tàm Conclavistis, quàm pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia, & singula Beneficia, per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet aliàs Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quâvis causâ reservari solita, quæ à die obitus fel. rec. Alexandri VIII. Prædecessoris sui, usque ad diem duodecimam Julii currentis vacaverunt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores, tunc dispositum non fuerat, seu minùs validè dispositum fuerat, suæ provisioni, ac dispositioni reservavit. Decernens irritum &c.

Revocatio Indultorum Supervenientia.

LXIX. Item, quia ad importunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit, Prædecessores suos Romanos Pontifices pro tempore existentes sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse Beneficiatis, ut fructus suorum Beneficiorum, aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel ergà creditores, aut quascumque alias personas obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut aliàs quomodolibet de eis disponere liceter, ad tempus minimè restrictum ad vitam supplicantium, cum gravi Successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideò indemnitati Ecclesiarum, & successorum in Beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revocavit, cassavit, & annullavit omnia, & singula indulta, & facultates in ea parte, qua nec dum verè, & realiter suum sortita sunt effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos hactenùs ad favorem quarumcumque personarum concessas, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causâ, vel prætextu permittitur fructus certos, vel incertos, jura, obventiones, emolumenta quæcumque quorumlibet Beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus, ultrà unicum annum elocare, arrendare, ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causâ disponere pro tempore, ad vitam Beneficiatorum, & tempus quo Beneficia hujusmodi obtinuerint minimè restricto, & coarctato, illorum tenores &c. Decernens irritum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub Regulis faciendis.

LXX. Item, cùm S. R. E. Cardinales S. D. N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogativis, & privilegiis gaudere; Idem D. N.

statuit,

statuit, ordinavit, decrevit & declaravit, quod in quibuscumque Constitutionibus, & Regulis per Sanctitatem Suam edendis non comprehendantur, neque comprehensi censeantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, seu in eisdem Regulis, & Constitutionibus facta fuerit ipsorum Cardinalium expressa mentio.

Quod Regulæ Cancellariæ non comprehendantur sub generalibus derogationibus.

LXXI. Item Sanctitas Sua statuit, & declaravit, quod præmissis, & quibusvis aliis Regulis Cancellariæ suo tempore edendis, ac publicandis, nunquam censeantur derogatum in quibuscumque Constitutionibus, Litteris, Brevibus, Indultis, & aliis Ordinationibus Apostolicis, etiam motu proprio, & ex certa scientia emanatis, per quæcumque verba, & Decreta derogatoria, irritantia universalia, & amplissima, & clausulas, quantumvis efficacissimas, etiam derogatoriarum derogatorias, atque specialis, & individuæ expressionis vim habentes, & habentia, nisi facta fuerit de illis expressa mentio, & non aliter nec alio modo.

De Potestate Reverendissimi D. Vicecancellarii, & Cancellariam Regentis.

LXXII. Primò, quòd possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter in supplicationibus, vel in Litteris Apostolicis aliquid scriberent, corrigerent, vel delerent.

Item, quòd possit corrigere nomina, & cognomina personarum, non tamen eorum, quibus gratiæ, & concessiones fiunt, ac Beneficiorum, dùm tamen de corpore constet.

Item, quod possit omnes causas beneficiales, etiam non devolutas committere in Curiâ, cum potestate citandi ad partes.

Item, quòd processus Apostolica auctoritate decretos aggravare possit eum invocatione brachii sæcularis, & sententias executioni demandari facere contra intrusos, & intrudendos per Litteras Apostolicas desuper conficiendas, & non aliàs.

Item, quòd possit signare supplicationes manibus duorum Referendariorum signatas, de Beneficiis Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus dispositioni Apost. generaliter non reservatis quorum cujuslibet valor centum Florenorum auri de Camera, vel totidem librarum Turonens. parvorum, seu totidem in aliâ monetâ secundùm comunem æstimationem, valorem annuum non exceder.

Item, quòd possit signare supplicationes etiam duorum Referendariorum manibus signatas de novis provisionibus, si neutri, & subrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clausula generalem reservationem importans.

Item, quòd possit ad Ordines suscipiendos arctatis prorogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc à jure statuta tempora, in quibus sic arctati successivè ad ipsos Ordines promoveantur.

Placet Publicentur, & describantur. A.

Lectæ, & publicatæ fuerunt suprascriptæ Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones, in Cancellariâ Apostolicâ ab uno ex R. R. P. P. D. D. Majoris Præsidentiæ Abbreviatoribus, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, die verò vigesima prima mensis Julii Pontificatus prælibati Sanctissimi Domini Nostri Innocentii XII. Anno primo.

VII.

Confirmatio Decreti prohibitivi quarumcumque donationum, & remissionum post applicationem, seu rem judicatam ad favorem Fabricæ Basilicæ S. Petri de Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Cum sicut accepimus aliàs Venerabilis Frater Noster Alderanus Episcopus Ostien. S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupatus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium super negotiis Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe deputatæ Præfectus per suum Decretum, *Die 6. Octobris* 1688. editum declaraverit, *mentem fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri fuisse, quod nihil penitùs à Fabrica prædicta donaretur, neque ad titulum eleemosynæ, dùm ipsa ingenti ære alieno gravata dignoscebatur, minusque Debitoribus, vel aliis quibuscumque supplicantibus pro compositione quicquam remitteretur post applicationem, & rem judicatam ad favorem dictæ Fabricæ, nisi constito de vera paupertate, & impossibilitate solvendi, onerando conscientias Officialium, seu Deputatorum quarumcumque tunc, & pro tempore ad negotia ejusdem Fabricæ existentium, & ita servari mandaverit.* Nos inviolabili Decreti hujusmodi observationi, ac Fabricæ supradictæ, cujus cura præcipuo quodam jure Nobis incumbit, indemnitati, quantùm cum Domino possumus consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Decretum supradictum cum omnibus, & singulis in eo contentis tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. — Fabrica S. Petri nihil potest donare, neque per viam eleemosynæ.

§. 2. Decernentes præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Fabricæ præfatæ Congregationem, Officiales, & Ministros nunc, & pro tempore quandocunque existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane si secùs super his, à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, — Clausul. sublata. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Basilicæ Principis Apostolorum, illiusque Fabricæ præfatarum, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel alia quavis firmitate roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. — Derogatio contrarii. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam sub Annulo Piscatoris die 31. Julii Pontificatus Nostri Anno Primo. — P. A. 31. Julii 1691.

VIII. Indulgentia plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias Fratrum Ordinis S. Joannis Dei, tàm erectas, quàm erigendas ubicumque locorum, die octavâ Martii Festo ejusdem S. Joannis Dei.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

COelestium munerum thesauros, quorum Dispensatores Nos esse voluit Altissimus, cùm ad Christianæ pietatis incrementum, & animarum Christifidelium salutem profuturos speramus, libenter elargimur. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum, & Domorum Regularium Ordinis Fratrum S. Joannis Dei hactenùs erectis, & inposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die 8. Martii Festo ejusdem S. Joannis Dei, à primis Vesperis usque ad occasum Solis Festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xxviij. Augusti MDCXCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. 28. Augusti P. Ap. primo.

IX. Constitutio revocatoria exemptionum à vectigalibus, aliisque publicis oneribus.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Subditorum commodum est motivum providendi.

CIrcumspecta Romani Pontificis omnium Christifidelium Patris, & Pastoria providentia, sicuti Spiritualibus Dominici Gregis, sibi divinitùs commissi, utilitatibus jugi vigilantiâ consulere studet, ita & temporalibus suorum, & Apostolicæ Sedis etiam quoad temporalia Subditorum commodis paterno studio providere satagit, prout æquitatis, & justitiæ ratio suadet, Reique publicæ salus exposcere comperitur.

Exemptiones, & immunitates aliquorum reaggravant non exemptos.

§. 1. Cùm itaque (sicut Nobis innotuit) per quasdam immunitates, & exemptiones à vectigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, & supportatione, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & Sede præfata, illiusque forsan de Latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis, & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus, & Ministris, ad importunas supplicantium preces, seu aliàs quomodolibet concessæ reperiuntur, Camera prædicta & Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum temporalis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditionis in gravissimis, quibus propter tot sumptus, antehac in causam publicam factos, multaque onera propterea imposita, premuntur angustiis, maximam redituum, & proventuum suorum diminutionem patiantur, & plurimi Subditi Nostri, ac præcipuè pauperiores, in quos ejus quod cæteris, iisque ut plurimum locupletioribus, per immunitates, & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necessè est, ingenti damno afficiantur.

§. 2. Nos, Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum, Subditorumque Nostrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantum cum Domino possumus æquè principaliter consulere cupientes, ac felic. record. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Innocentii X. Alexandri VII. Clementis IX. Clementis X. Innocentii XI. & Alexandri VIII. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes, nec non quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, Litterarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Brevis, cedularum Motus proprii, & Chirographorum cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac aliarum Litterarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarũ, pluriesque etiam confirmatarum, tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali, ac individuâ expressione dignâ, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectivè habentes; Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuò valiturâ Constitutione omnes, & quascumque exemptiones, & immunitates à solutione subsidii triennalis, nec non quarti illi adjuncti, taxarum equorum, tallearum, censuum archivii, fogliettæ triremium, utensilium, dohanarum, gabellarum quarumcumque, taxæ portus Anconæ, quartinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum Cameralium quorumcumque, etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates directè, pro eorundem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, instaurandis, muniendis, & manutenendis, aliisque indigentiis, & usibus quibuscumque, tam Cameræ, quàm Communitatum, & Universitatum prædictarum, seu aliàs indicta, & imposita, ac exigi solita sunt, nec non ab obligatione recipiendi, & hospitandi milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque etiam speciali nota, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes, quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis Ditionis temporalis S.R.E. prædictæ, ac etiam quibuscumque Feudatariis, Censuatiis, Dominis locorum, Familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, conditionis, præeminentiæ existentibus, ac quavis dignitate, etiam Ecclesiastica, & autoritate prædictis, etiam Cardinalatûs honore fulgentibus, qui Castra, & Jurisdictiones intrà limites dictæ Ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione Castrorum, Jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu aliàs persolvunt, & tam Incolis, quàm extraneis, & Forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum Colonis, & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, ac ex alia quacumque, quantumvis favorabili, ac urgentissima, & de necessita-

Ideo exemplo Prædecessorum revocat exemptiones

Species rerum à quibus cõcessæ fuerant exemptiones.

Quibus aufertur exemptio.

Etiam exemptis ratione appaltuum Cameralium.

te ſpecialiter exprimendâ cauſa, ſub quibuſcumque verborum formis, & expreſſionibus, etiamſi in Appaltuum, & locationum Camerelium inſtrumentis, quencumvis euctoritate Apoſtolicâ confirmatis, promiſſum, & cautum ſit eas obſervari debere, ec cum quibuſvis clauſulis, & Decretis, etiam motu, ſcientie, deliberatione, & poteſtatis plenirudine paribus, etiam conſiſtorisliter, & aliàs quomodocumque, & qualitercumqus in genere, vel io ſpecie, ad vitam, vel ad tempus, ſive in perpetuom conceſſas, & datas, ac pluries, & iterstis vicibus confirmatas, & epprobatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam Judisis suctotitate ſequucâ, quæcumque, nec non quaſvis Litteras etiam Apoſtolicas ſub plumbo, vel in ſimili formâ Brevis, Motue proprii Cedulas, chirographa, & ſcripturas hujuſmodi ex nunc perpetuò revocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omninò evacuamus, & revocata, caſſata, ſoblata, & abrogata, irrita, abolita, cooullata, viribuſque, & effectu penitùs, ac omninò vacua eſſe, nec ulli prorſus in petitorio, auc poſſeſſorio, etiam ſummariſſimo, contra præſentium Litterarum tenorem, & diſpoſitionem ſuffragari poſſe, ſed prædictoe omnes, & ſingulos exemptos ad omnium, & ſingulorum onerum prædictotum ſolutionem, & ſupportationem pro ratâ eos tangente in poſterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perindè ac ſi dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenùs conceſſæ fuiſſent, nec Litteræ, ac cedulæ motus proprii, chirographa, & ſcripturæ hujuſmodi uoquam emanâſſent, motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudine prædictis decernimus, ſtatuimus, & declaramus.

Verba revocatoria.

Pro tempore futuro.

Eccleſiaſticorum privilegia reducuntur ad limites juris.

§. 3. Præterea omnia, & quæcumque privilegia, & indulta perſonis Eccleſiaſticis tàm ſecularibus, quàm cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, ac Societatis, etiam Jeſu, Regularibus ſuper ſimilibus immunitatibus, & exemptionibus per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros conceſſa, ad limites Juris communis motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudioe, & tenore prædictis ceducimus.

Conceſſa Collegiis Urbis reſtringuntur ad victum, & veſtitum.

§. 4. Illa verò quæ nonnullis Collegiis in elmâ Urbe Noſtrâ exiſtentibus per Dilectos Filios Clericos Regulares dictæ Societstis Jeſu, ſive alios quoſcumque adminiſtrari conſuetis, ſimiliter à Romanis Pootificibus Prædeceſſoribus Noſtris cooceſſa fuerunt, quoad victum, & veſtitum dumtaxat, non sutem, ut vulgò dicitur à fundaco, & magazzeno, prout antehac obſervatum fuit, ſuffragari volumus, & decernimus.

Abolentur conceſſa Nepotibus & conjunctis Pontificum, & effectus retrotrahitur ad diē ſuæ aſſumptionis.

§. 5. Ac demum ſimilie privilegie, & indulta Nepotibus, & aliis Cooſaoguineis, vel Affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum pro tempore viventium ab illis reſpectivè conceſſa itidem revocata, & abolita eſſe, ac cenſeri debere volumus, & ſtatuimus; Declarantes illa omnini eorundem Nepotum, ſive Conſanguineorum, vel Affinium à die Noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumptionis ſuffragari poſſe, & debere, ſeù potuiſſe, ac debuiſſe.

Præſervantur exemptiones certis perſonis de Jure competentes, vel ex contractu oneroſo cum Camera.

§. 6. Per præmiſſa autem non intendimus revocare exemptiones, & immuoitates quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis tàm Secularibus, quàm Regularibus de jure competentes, neque Theſaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ Noſtræ ab ipſa Camerâ, vel aliis illius nomine io eppaltuum, & locationum inſtrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque verè oneroſo conceſſas.

Præſervātur exemptiones cōceſſæ à Communitatibus ex contractu oneroſo, & cauſis declarandis.

§. 7. Ac inſuper à revocationibus, & aliis ſupradictis excipimus, & exceptas eſſe volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibuſvis Univerſitatibus, & perſonis datas, & conceſſas in vim contractus ex cauſa verè oneroſa, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum ſolutionis, & oon aliàs eidem Cameræ Apoſtolicæ, vel ex aliis rationabilibus cauſis per Nos cognoſcendis, & approbandis uc infrà, ac etiam declarandis: quas omnes caoſas oneroſas nonniſi legitimas, ac licitas, & honeſtas, prout de jure approbare intendimus.

Forma reportandi declaratoriam exemptionis præſervatæ.

§. 8. Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dictâ Camerâ citato Dilecto Filio ipſius Cameræ Commiſſario Generali verificare, & in ipſa Camerâ examinari, & admitti fecere teneantur, etiamſi conceſſiones earundem immunitatum, & exemptionum, ac Litteræ, cedulæ, motus proprii, chirographa, & aliæ ſcripturæ deſuper emanatæ, & emanata aliàs in Camerâ prædictâ admiſſæ, & admiſſa, ac in illa, ejuſque libris regiſtratæ, & regiſtrata fuerint, & fint; quatenus tamen cauſæ oneroſæ hujuſmodi pro verè oneroſis, & legitimis ut ſupra aliàs in eadem Cameâ verificatæ, & approbatæ, ac prævis judiciali diſcuſſione non ſint legitimæ habitæ: quo caſu ad indicatiooem tantùm, non autem ad aliam verificationem eoſdem obtinentes teneri volumus, interim verò quamdiu oon fuerint verificatæ, minimè ſuffragari, & præſentis revocationis effectum retardare non poſſe declaramus.

Excipiuntur Cardinales, Clerici Cameræ, & alii.

§. 9. Præterea Noſtræ intentionis non eſt ſub revocationibus, & aliis ſupradictis comprehendere immunitates, & exemptiones eiſdem S. R. E. Cardinalibus ratione Dignitatis Cardinalatus, nec non Cameræ prædictæ Clericis Præſidentibus, aliiſque Cameralibus, qui in eâdem Camera ſederunt, & ſedent, concedi, ſeù admitti ſolitas; nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domeſtici, Cubicularii ſecreti, ec Secretarii, & alii Femiliares, & continui Commenſales Noſtri & Romani Pontificis pro tempore viventis, in rotulo deſcripti gaudent, & gaudere conſueverunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum à Prædeceſſoribus Noſtris, & aliis ſuprà expreſſis conceſſas, quas tamen ad terminos Conſtitutionis rec. mem. Pii PP. IV. Prædeceſſoris pariter Noſtri, quæ incipit: *Licet fel. rec. Paulus &c.* cujus tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi, illamque exactè, & ad amuſſim juxtà illius ſeriem, tenorem, & diſpoſitionem in omoibus, & per omnia ſervari debere volumus, & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum ſuper ſimilium exemptiooum declaratione editarum, & ad illas tantùm, & pro tempore, & perſonis, ac eo modo, & formâ, quibus de jure communi illis competunt, & aliàs juxta ipſius Juris communis, ac ſupradictarum, & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum diſpoſitionem reducimus; neque aliter quàm, ut præfertur, ſive in poſſeſſorio, ſive in petitorio ſuffragari volumus, & decernimos.

Injungitur Miniſtris obſervantia.

§. 10. Cæterùm Appaltatoribus, Theſaurariis, Depoſitariis, Commiſſariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Miniſtris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Univerſitatum prædictarum earundem ſerie præſentium diſtrictiùs inhibemus, ne contra ipſarum præſentium diſpoſitionem, immunitates, & exemptiones, niſi ut ſupra exceptas, ac eas, quas ex cauſa verè oneroſa conceſſas in Camera prædicta, ut præfertur, admitti contigerit, ullatenus admittant: & ſi ſi ſecus feceriot, id nemini eorum in ſuis computis, ſeu rationibus per eandem Cameram admitti volumus, ſed eorum damno ceſſurum eſſe declaramus.

Lites ſuper præmiſſis extinguuntur.

§. 11. Poſtremò lites quaslibet occaſione privilegiorum, ac indultorum, nec non immunitatum, & exemptionum hujuſmodi quomodolibet ſuſcitatas, & in quibuſvis Tribunalibus pendentes (illarum omniom, & ſingularum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomine Judicum, & collitigantium quorumvis, etiam ſpeciali mentione dignorum, & alia etiam de neceſſitate ſpecialiter exprimenda, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes) à quibuſcunque Tribunalibus hujuſmodi ad Nos earundem ſerie præſentium evocamus, illaſque penitùs, & omninò perpetuò

ſuppri-

supprimimus, & extinguimus, & pro suppressis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Decretum super obstativu.

§. 12. Decernentes præsentes Litteras, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis, sive eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, ac ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanatunt adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ noo fuerint, aut ex aliâ quavis, quantumlibet legitimâ, piâ, juridicâ, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & toralis læsionis, nullo unquam tempote de subreptionia, vel obreptionis, oullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensûs, aut alio quovis, quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aot ad terminos juris reduci, seù adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seù etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seù se juvare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi aot comptehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutaa, repositas, & plenariè teintegratas, ac etiam sub posteriori datâ, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuòque validas, firmas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocumque spectabit, inviolabiliter observari.

Decretum irritans & clausula sublata.

§. 13. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, & Commissarios; etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempote existentes; sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 14. Quocircà Dilectis Filiis Nostro, ac S.R.E. prædictæ Camerario, seu Procamerario, nec non Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præsentem Nostram Constitutionem, & in ea contenta quæcumque in omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 15. Non obstantibus supradictarum litium pendentiâ, aliisque omnibus, & singulis præmissis, nec non Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jura quæsito non tollendo, ac quatenùs opus sit, prædicti Pii Prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera præsentandis, ita ut præsentes in ea præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibua, chirographis, cedulia motuum propriorum, & aliis scripturis, & Litteris, etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis, etiam, ut præfertur, qualificatis, ac speciali notâ, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendi, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formia, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliia Decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractûs jurati cum Camerâ Nostrâ Apostolicâ initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautelâ firmatis, editia, seù factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eia caveatur expressè, quòd nullo unquam tempora sub similium, vel dissimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibos, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariia dispositionibus, & Constitutionibus pro tempore edendis comprehendatntur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegtata, ac etiam sub posteriori datâ per quascumque personas eligenda de novo concessa sint, & esse censeantur, nec non pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicari mandat, &

§. 16. Ut autem eædem præsentes Litteræ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & auctoritate Apostolica decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus Nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos quos concernunt, perinde afficiant, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fidem transumptis adhiberi.

§. 17. Utque earundem præsentium transsumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datæ Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1691. Pontificatus Nostri anno primo.

P.A. primo 5. Novembris. 1691.

J. F. Cardinalis Albanus.

Publicatio

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, Indictione decimâquinta, die verò quinta Novembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Innocentii Divina Providentia Papa XII. Anno ejus primo, supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilica Principis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Hippolytum Petrettum Sanctiss. D. N. Papa Cursorem.

Pro D. Mag. Cursorum Agapitus de Magistris Apost. Curs.

X.

Jubileum Universale ad implorandum Divinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Universis Christi fidelibus præsentes Litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exorditur à sua humilitate, & ab amicto statu, & periculis Christianitatis.

AD Catholicæ Ecclesiæ regimen per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, cui proprium est infirma Mundi eligere, & dexteræ suæ potentiâ facere fortia, post diuturnam Apostolicæ Sedis vacationem, nullis Nostris suffragantibus meritis evecti, paruimus quidem, ut par erat, supernæ vocis imperio, quâ super Nns Deus Majestatis intonuit, firmâ spe, atque fiduciâ in Domina freti, ut qui Nobis honoris autor fuerat, ipse Nobis fieret administrationis adjutor, ac ne sub magnitudine gratiæ succumberemus infirmi, virtutem daret qui contulit Dignitatem. Verùm, dum onerosam curarum Pontificiarum molem humilitati Nostræ impositam serio contuemur, & luctuosum undequaque hoc tempore Christianæ Reipublicæ statum Apostolicæ charitatis studio consideramus, anticipaverunt vigilias oculi Nostri, atque inter mœrores, & suspiria cum Prophetâ regio exclamare compellimur: **Exaltatus humiliatus sum, & conturbatus: terrores tui conturbaverunt me: circumdederunt me, sicut aqua totâ die, circumdederunt me simul.**

Narrat Bella inter Principes Christianos, rabiem Turcarum, vires Hæreticorum, & epidemiam.

Arder siquidem cum gravissimo totius ferè Europæ incendio, ut cum maximè pertinax inter Christianos Principes bellum, quo pleræque eæque florentissimæ Christiani Orbis Provinciæ tot per annos agitatæ, tamquam virgâ furoris Domini affliguntur. Immitis Turcarum Tyrannus non minùs nuperis cum immortali Christiani nominis gloriâ acceptis cladibus irritatus, quàm ingravescentibus in dies Orthodoxorum dissensionibus in spem adductus, efferatiori rabie, bellum instaurare satagit, collectisque tot Provinciarum, & Regnorum, quæ tyrannide suâ opprimit, viribus, præteritam ignominiam abolere, ac perniciosos conatus suos, qui protegente Domino incassum hactenùs ceciderunt, ad exitum deducere, suæque perfidiæ abominationem in agro Dei viventis plantare, & latiùs propagare meditatur. Crescunt quotidie in Catholicæ Fidei perniciem Hæreticorum vires, Sanctæque Dei Ecclesiæ facies, quà multiplicatis in Religione dissidiis lacera, quà filiorum suorum iniquitatibus fœdata, colore in pallorem mutato, animæ nostræ amaritudines cumulatissimè adauget. Dira Epidemiæ lues ante oculos penè Nostros sævire adhuc non cessat. Omne caput languidum, & omne cor mœrens. Ubique terror, ubique luctus, ubique malorum impendentium formido, ita ut si unquam, certe nunc gravem manum Domini sentiamus, flagitiis hominum ejus iram jugiter provocantibus.

Sperandum in Divina misericordia.

Sed numquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet ut complacitior sit adhuc? Absit. Non enim obliviscitur misereri Dominus, nec continet in ira misericordias suas; Sed qui multus est ad ignoscendum, ac propitiatur invocantibus eum in veritate, effundet in Nos divitias misericordiæ suæ, si iniquitates nostras, quibus eum offendimus nimis, humili confessione agnoscentes, dignos pœnitentiæ fructus faciamus, & obsecrationes nostras jejuniorum, atque eleemosynarum viribus roboratas, ad Altare Dei Patris misericordiarum jugiter offeramus.

Hortantur ad orationes, eleemosynas, jejunia.

Concordibus itaque votis præstabilem super hominum malitiâ Dei bonitatem invocemus, ut clementissimus Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt, fortitudinem, & robur multiplicat, confortet Nos in potentia virtutis suæ, repleatque Nos agnitione voluntatis suæ in omni sapientia, & intellectu spirituali, effundens super Nos spiritum consilii, & fortitudinis, quo inter rerum, ac temporum difficultates agnoscamus quæ agenda sunt, oculisque in Deum semper intentis quæ recta sunt salubriter perficiamus. Oremus unanimiter, ut Dominator Exercituum, qui conterit bella ab initio, erigat brachium suum sicut ab initio, & illidat virtutem inimicorum nostrorum in virtute suâ. Clamemus, ut qui facit pacem in sublimibus, & Reges in thronis collocat, dies nostros in sua pace disponat, ac Principum Christianorum animos, sublatis discordiis, quibus componendis frustra videntur esse humana consilia, nisi cœlesti ope adjuventur, fortiter, ac suaviter vinciat in vinculo charitatis. Rogemus magnum Patremfamilias, ut vineam suam electam custodiat, quam plantavit, Hæreticos, & Schismaticos ad Catholicæ Fidei veritatem, & Ecclesiæ unitatem revocet, suum denique Populum ab iracundiæ suæ terroribus liberet, & per viam mandatorum ejus ambulantem gratiæ suæ donis in hac peregrinatione confoveat, & ad propositum æternæ beatitudinis præmium feliciter perducat.

§. 1. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore majorique fructu fiant, priscum Rnmanorum Pontificum Prædecessorum morem secuti, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem Fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & liberali manu erogare decrevimus.

Indicit Jubileum Universale ac præscribit adimplenda in Urbe.

Itaque de omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, Universis, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui solemni Processioni, quæ feriâ quartâ proximæ Hebdomadæ ab Ecclesiâ Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam ejusdem Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe, benedicente Domino, agetur, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximè subsequentis Hebdnmadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius Hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intra eandem Hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint;

Facienda degentibus extra Urbem.

Cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquàm ad eorum notitiam hæ Nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter Hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbatho alterius ex Hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel alia die intra eandem Hebdomadam Sanctissima Communione, refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Pro navigantibus, iter agentibus, Regularibus

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum do-

micilii,

captivis, infirmis, & impeditis.

micilii, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibua, nec non aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitare existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatia à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandia, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tàm Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus cujusvia Ordinis, Congregationis, & Instituti, tàm in Urbe præfatâ, quam extrà eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimua, & facultatem, ut sibi ad ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam Secularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem ex approbatia, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latia, seu inflictia, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobia, & Sedi Apostolicæ, etiam in Litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentia, & aliàs per quascumque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus prò expressis, quomodocunque reservatia, in foro conscientiæ & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant: Et insuper Vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Faculras eligendi Confessarios etiam pro Regularibus.

De Votorum commutatione

§. 3. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibua, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus, Patriarchia, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariia, & Officialibus, vel iis deficientibua, illis, qui curam Animarum exercent, ut cùm præsentium Litterarum transsumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Præcipit Iubileum ab Ordinariis ubique publicari.

§. 4. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobia, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infrà tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Declaratio in quibus non intendit dispensare.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certia tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non Regulâ Nostrâ de non concedendis indulgentiia ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sivè Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & Litteria Apostolicia eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibua, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totia tenoribus specialia, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævia alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servenda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Derogatio contrariis.

§. 6. Ut autem præsentes Nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transsumptis, vel exemplis, etiam impressia, manu alicujua Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoria die 12. Novembris 1691. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Transsumptorum fides.

A. 1. 12. Novembris 1691.

J. F. Cardinalis Albanus.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, Indictione decimâ quinta, die vero decima sexta mensis Novembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divina Providentia Papa XII. Anno ejus primo, supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilica Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sancta Maria Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Hippolytum Petrettum Sanctissimi N. Papa Cursorem.

Publicatio

Pro D. Mag. Cursorum Gregorius Staggius Dec.

XI.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis Familiaribus.

INNOCENTIUS PAPA XII.

VEnerabilibus Fratribus Herculi Vicecomiti Damiaten. Palatii Nostri Apostolici, & Balthassari Cincio Larissen. Archiepiscopia Cubiculi Nostri, nec non Josepho Eusanio Episcopo Porphyrien. Sacrarii Nostri respectivè Præfectis; ac Dilectis Filiis Magistris Mario Spinulæ Januen. Litterarum Nostrarum, quæ ad Principes scribuntur, Secretario, & Iosepho Sacripanti Narnien. in utraque Signatura Nostra Referendarii, Subdatario, Prælatis Domesticis Nostria; ac Faustino Crispoldi Perusin., Vincentio Ricci Senogallien. Notarum arcanarum Secretario, Ioanni Camporeali Interamnen., Petro Laurentio Landucci de Piscia Nullius Diœcesis Provinciæ Florentin., Ansaldo de Ansaldis Florentin. Auditori, Josepho Anrolini Lauretan., Carolo Augustino Fabroni Pistorien. libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, Julio Ricci Romano Vestiario, & Eleemosynario Secreto, Thomæ Emanueli de Zarate Calaguritan., Ioanni Carolo de Talhafer de Barriere Petrocorien., Marcello Malpighi Bononien. Medico Secreto, ac Iosepho Lothario Comiti de Kinigsegh Vien-

Nomina Familiarium Sanctitatis Suæ.

nen.

nem. Cubicularils Intimis, seu Secretis, nec non Urbano Roccio Romano Floterio Majori, & Theodorio Collesio Pistorien. Fratri Militi Magnæ Crucis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Comiti Alexandro Capisucchio Romano itidem Cubiculariis Secretis; Ac Augustino Sebastiani Camerinensi, Julio Cæsari Bernardini Tudertino, & Joanni Baptistæ Capilupi Matheranen. Cappellanis Secretis; nec non Joanni Francisco Agliaudi Taurinen., Josepho Marabini Imolen., & Carolo Nicolao Aotolioi Lauretan. respectivè Civitatum, vel Diœcesium Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis, Cubiculi Nostri Adjutoribus, Familiaribus, continuis Commensalibus Nostris, salutem, & Apostolicam benedictionem. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris Dignitatum titulis decorare, & ornare, nec non specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Exordium à solito favendi Familiaribus

§. 1. Hinc est, quòd Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui Commensales Nostri existitis, & quilibet vestrûm Nobis hactenùs impendistis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, nec non ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientiâ juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, excellentiæ, & Dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate & certa scientia Nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos, & quemlibet vestrum respectivè in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio Dilectorum Filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolicâ auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, nec non auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen. Bononien. Ferrarien., & Beneventan. omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectorum Cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum Nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus; Vobisque, etiamsi habitum, & rocchetum Notariorum dictæ Sedis juxtà Decreta Lateranen. Concilii novissimè celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscunque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, Libertatibus, favoribus, gratiis; & indultis quibus cæteri omnes Notarii Nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citrà tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad Civilia subjaceatis Ordinariis; ac citrà facultates legitimandi, ad gradus promovendi. Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, &

Motu proprio creat Protonotarios, Comites Palatinos, Equites, Nobiles Romanos, ac Cives Urbis, & aliarum Civitatum

Concilii Tridentini reformatio præservatur; & in aliquibus privilegium restringitur.

inane existat quicquid secùs per vos, aut quemlibet vestrum respectivà attentari contigerit) nec non Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac Secularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Urbe, quàm in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique Locorum, & gentium, nec non sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque Literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de Nobili genere ex utroque parente procreatos, nec non Romanæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illa subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini; nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur.

§. 2. Nec non honoris causâ insignia gentis Nostræ sivè integrè, sivè cum vestris respectivè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Concedit insignia gentilitia Suæ Sanctitatis.

§. 3. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & officia Ecclesiastica quæcunque, quotcunque, & qualiacunque, illorum fructus, res, & jura ubicunque locorum, Regnorum, & Provinciarum, nec non in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, nec non actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscunque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcunque a vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscunque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, nec non vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocunque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tàm Urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, mœnium, & pontium, portarum, & molitutarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam, Terrâ, Mari, & Flumine, nec non equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacunque alia quantumvis gravi, & gravissimâ causâ (pro subventione contrà Infideles dumtaxat exceptâ) nunc & pro tempore impositis, ita quòd vos, & quilibet vestrum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, Conductores, & Exactores, quocunque privilegio, exemptione, & facultate suffultos aliàs, quàm, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis Nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Exempti à decimis impositionibus, taxis, vectigalibus ac tributis durante servitio.

§. 4. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrûm respectivè, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum curâ, aut Dignitas, etiam major, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad Dignitatem, personatum, administrationem, vel officium

Indultum retinendi duo Beneficia sub eodem tecto, in tribus Ecclesiis.

hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrûm aliàs Canonicè conferantur, aut quisque vestrûm eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodò illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere;

Indultum non residendi durante servitio, & percipiendi fructus in absentia.

§. 5. Nec non etism, quamdiu Nobis inservieritis tantùm, in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis curâ animarum Parochianorum) per vos pro tempore respectivè obtentis, etiam de jure, Statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere noo teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earundem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim io illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos oihilominùs vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, reditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum eâ integritate (distributionibus quotidianis dumtaxar exceptis) cum qus illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sivè locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare;

Indultum etiam terminato servitio suscipiendi Ordines extra tempora, & sine licentia Ordinarii.

§. 6. Ac interim, vel postmodum si volueritis, in Romana Curia, vel extrà eam à quocumqoe, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliqoibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extrà tempora à jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujosvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in altaris ministerio ministrare.

Audiendi Jus civile, legendi, & causas Ecclesiasticas, & Civiles patrocinandi

§. 7. Nec non, etiamsi Presbyteri fueritis, ac Dignitates, & Officia obtinueritis, Leges, & Jura civilia, etiam publicè in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxar, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantùm exercere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Eligendi Confessarium, qui à censuris, & reservatis absolvere, & vota commutare valeat.

§. 8. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrûm aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum Secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vitâ cujuslibet vestrum comite, vos, & quemlibet vestrûm à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine qusvis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, & generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in Litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vitâ, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi qoomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anoo, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolicâ absolvere, & vobis pro comissis pœnitentiam injungere salutarem; nec non vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultas transferendi pensiones etiam aliàs translatas usque ad summam 300. ducatorum.

§. 9. Vobisqoe ulteriùs, & cuicumque vestrûm respectivè, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extrà eam ad id per vos respectivè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones anouas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani prædicti, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, rediobus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco, fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camerâ quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrûm respectivè placuerit, simul, vel successivè, in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrûm mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumqoe, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo & formâ, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quaotitatem prædictam, etiam Literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi noo confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, oec non subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, io quâ tunc eritis, integrè persolvendas, servatâ tamen formâ Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctotitate, & tenore prædictis de speciali gratiâ indulgemus.

§. 10. Nec

Facultas testandi & de possessionibus ad summam usque sex mille ducatorum quomodolibet etiam sine solemnitatibus disponendi.

§. 10. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis, existentibus, ac juribus, & actionibus, ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanorum, quibus vos forsan præesse contigerit, nec non Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, reditibus, & proventibus, vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos & quas percepetitis, percipitis, & percipietis in futurum, nec non emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, reditibus, & pensionibus annuis, nec non vestrâ, & cujuslibet vestrum industriâ, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quâvis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecuniâ numeratâ, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dictâ Curia quam extrà eam ubique locorum, etiam penes Benefitia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camerâ, pro unoquoque vestrûm, ac etiam de ipsis fructibus, reditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servatâ tamen formâ Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funeribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultrà servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorom, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & usum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrûm absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quàm causâ mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scripturâ etiam minùs solemni coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula solâ manu vestra scriptâ, vel scripturâ, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsâ Curiâ, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliàs dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni alio modo valeat & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolicâ earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Libratur à spolio & conceditur bonorum ad hæredes seu familiares delatio.

§. 11. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quòd si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redituum & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continuâ, quàm interpolatâ ibi cujuslibet vestrûm respectivè mansione, ac etiam extrà Beneficia vestra, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa ab humanis decedatis, omnia & singula bona, res & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, nec non spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis Successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura, etiam minùs solemnis, secùs appareat, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omninò exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Dispositiones confirmantur & defectus supplentur.

§. 12. Et nihilominus quæcunque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis, etiam nulla, vel minùs sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus indè secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient ex nunc, prout ex tunc, & è contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, nec non substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quòd specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibe molestari.

§. 13. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, nec non Cameræ prædictæ præsentibus Clericis, ac eorum, nec non Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque Dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, nec non testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi Executores prædictos directè, vel indirectè quovis quæsito colore vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausulæ præservativæ.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque Litteras, & testamenta, donationes, & codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, nec non quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quàm etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum indè secutis, & secuturis, etiamsi vos intrà Curiam, aut in quacumque aliâ Mundi parte extra Ecclesias, & Beneficia personalem residentiam non feceritis, qualitercumque raper vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro tificata vestrâ solâ voluntate, & nullâ subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub Literis rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri contenta, quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, nec non Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosq; residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumq; decedentes, septi-

mo Kalendas Decembris, Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificatiouibus, Decretis, declarstionibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscunque causis quantumcumque maximis, urgentibus & inexcogitabilibus, etiam in fsvorem fidei & Divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam à Nobis, & Sede prædictâ hactenùs, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori datâ, etiam cum derogationibus, & clausulis, etism derogatociarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda spponendis, & latissimè specificandis reposirs, validaque, & efficacia fore, nec non perpetuâ firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine sut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex unâ, ac Nos, & Cameram prædictam ex alterâ partibus habere, uec etism per promotionem sd Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in unâ ex facultaribus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bons, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu sliam eorum partem, quam etiam ex uunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donsmus, Cameræ vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contrà Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel eos ad aliam psrticularem licentiam sivè indultum, sut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successonbus Nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in aliâ simili gratiâ, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenos teneri, nec ad id ullâ unquam necessitate cogi posse.

Clausuls sublata.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, Causarum Palatii Apostolici Auditores & ejusdem S. R. E. Cardinales, nec uon pro tempore existentes dictæ Cameræ Cameratium, ac Præsidentes Clericos in quâvis causa, sublatâ eis quâvis aliter judicandi, & interpretandi fsculrate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam qusvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores designat.

§. 16. Quocircà Venerabilibus Fratribus Nostris Ostiensi & Portuensi Cardinalibus, Episcopis, & Dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, qustenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestrâ desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostrâ easdem præsentes Literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, nou permittentes vos per quoscumque quâvis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per senrentias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, alisque opportuna juris, & facti remedis, appellatione postpositâ, compescendo, ac legitimis super bis habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus sggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, suxilio brachii secularis.

Derogario contrariis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri de unâ, & in Coucilio generali editâ de dusbus dietis, dummodo ultrà tres dietas aliquis vigore præsentium in judicium non trahatur, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando iu pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenùs observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris Nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente; nec non ejusdem Bonifacii VIII. per quam concessiones fructûs in absennâ percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dictâ Camerâ intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eâdem Camerâ nullo unquam tempore restigrari facere teneamini, ac similis rec. Urbani Papæ VIII. etism Prædecessoris Nostri de pensionibus slias translatis iterùm non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & quibusvis sliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodslibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec uon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, nec non quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roborstis Statutis, & consuetudinibus, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis Litteris Apostolicis contrà ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenùs, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicia dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitslibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Coovenribus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, sc illorum Communitatibus, & Uoiversitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, nec non Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus, sub quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritaotibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Ponrifices Prædecessores Nostros, sc etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scieutia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etism iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac Statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacitè, quod Urbis

nisi

nisi otiginariis Civibus Romanis, ac Civium eorundem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia, nisi per Personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiia uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valotem ascendentia possederint, quódque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quàm ex stabilimenrorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis secularibus, & aliis personis, etiam Apostolicâ auctoritate reservandis gravari non possint, quódque stabilimentis, ac privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascunque Literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de ConsilioCardinalium eorundem fiat, & tum demùm Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque Literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevia, aut alias Litteras diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; quódque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expressè derogamus, ac derogatum esse decernimus. Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscunque.

Adimplenda ante sumptionem Notariatus.

§. 18. Volumus autem, quòd antequam gratiâ creationis in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut suprà factâ perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxtà articulos pridem à Sede prædicta propositos expressè emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omninò teneamini.

Trassumptorum fides.

§. 19. Quódque præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur in judicio, & extrà, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Indulta testandi, ac pensiones transferendi non suffragantur iis, qui aliàs obtinuerunt.

§. 20. Cæterùm volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, quorum respectivè etiam familiares, continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes Litteræ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur.

P.A. primo 27. Novembris 1691.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Novembris 1691. Pontificatus Nostri Anno Primo.

J. Franciscus Card. Albanus.

XII.

Erectio Congregationis Gubernio Civitatis Firmanæ præpositæ.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium fidelitatis.

Constantis fidei, & sinceræ devotionis affectus, quem Dilecti Filii Communitas, & Homines Civitatis Nostræ Firmanæ erga Nos, & hanc Sanctam Sedem gerere comprobantur, promeretur, ut eorum felici, prosperoque regimini, quantùm cum Domino possumus, peculiari paternæ Charitatis studio consulamus.

Deputatio præcedenter facta D. Cardinalis, & Prælatorum gubernii Firmi erigitur in Congregationem.

§. 1. Cum itaque Nos aliàs, nempè in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, justis ex causis animum Nostrum moventibus adducti pro d. Civitatis Firmanæ Gubernio Dilectum Filium Nostrum Fabritium S. R. E. Cardinalem Spadam nuncupatum Secretarium Nostrum Status, ac nonnullos Romanæ Curiæ Prælatos prudentiâ, doctrinâ, integritate, & rerum usu eximiè præditos deputaverimus: Hi verò subinde, prout rerum, & negotiorum momenta postulabant, insimul convenientes demandatam sibi à Nobis Provinciam rectè, & fideliter, atque ex animi Nostri sententia hactenùs administraverint: Idcircò sperantes in Domino, sub eorum prudenti, ac salubri directione Civitatem Firmanam præfatam in futurum quoque optatos pacis, tranquillitatis, & justitiæ fructus suscepturam esse, Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem memoratorum Fabritii Cardinalis, ac Prælatorum à Nobis, ut præfertur, deputatorum, aliorumque in futurum deputandorum pro Civitatis Firmanæ hujusmodi, ac Civium, & Incolarum, nec non Territorii, & Districtos, totiusque Comitatus, ac Castrorum, & locorum ejusdem gubernio, tenore præsentium ad Nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum erigimus, & instituimus.

Congregatio habet easdem facultates, quas Sixtus V. concessit Congregationi Status Ecclesiastici.

§. 2. Ac ipsi Congregationi sic erectæ, & institutæ, ut quoad gubernium hujusmodi omnibus, & singulis facultatibus, jurisdictionibus, & indultis, quæ quoad universum statum Nostrum Ecclesiasticum tam per fel. rec. Sixtum Papam V. quàm alios quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium super Consultationibus negotiorum Status Ecclesiastici hujusmodi deputatæ quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, & absque ullâ prorsùs differentiâ uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possit & valeat, harum serie concedimus, & indulgemus.

Clausulæ præservativæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam substantiali, & formali, ac incogitato, & inexcogitabili, necessariamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci ullo modo unquam posse; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstan. quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisqoe Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinetionibus, oec non, quatenùs itidem opus sit, dictæ Civitatis Firman. aliisque quibusvis etiem juramento, confirmatione Apostolicâ, eur quàvis firmitete aliâ roboratis Staturis, & consuetudinibus, etiem immemorebilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, quibusvis Personis, & locis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ec cum quibusvis etiam derogetoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis Clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, seu aliàs quomodolibet in cootrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innoveris. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expresse, ac de verbo ad verbum, oon autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice domtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisqoe contrariis quibuscunque.

P.A. primo die 3. Januarii 1692.

Detom Romæ epud Sanctam Mariem Mejorem sub Annulo Piscatoris, die tertiâ Januarii 1692. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIII.

Concessio facultatis conferendi gradus Scholasticos pro Collegio sub tit. S. Antonii Abbatis Civitatis Cuscan. in Indiis occidentalibus.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium

Æternæ Sapientiæ consilio ad Ecclesiæ Catholicæ per Universum Terrarum Orbem diffusæ regimen, meritis licèt imparibus, evecti, leudabilibus eorum Studiis, per quæ Christi fidelium, præsertim in remotissimis ab hac Sanctâ Sede partibus degentium, in doctrinâ sanâ institutioni, eæque eruditioni consulitur, peculiarem pastoralis muneris Nostri sollicitudinem, cùm à Nobis petitur, & Reges Orthodoxi magnis in Ecclesiam Dei meritis fulgentes vota sua in id dirigunt, libenti enimo adhibemus, sicut omnibus maturè perpensis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exoptatur ab Hispaniarum Rege pro Collegio Civitatis Cuscan. facultas conferendi gradus infrà scriptos

§. 1. Nuper siqoidem pro parte Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis per Dilectum Filium Nobilem virum Modernum Ducem de Medina Cœli ipsius Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem expositum fuit, quòd cum in Civitate Cuscan, in Indiis Occidentalibus jam inde ab anno 1592. erectum reperiatur sub invocatione, seu titulo Sancti Antonii Abbatis unum Collegium, seu Seminarium Ecclesiasticum de Jurepatronatus prædicti Caroli Regis existens, quinque Cathedras Regiâ impensâ fundatas habens, tres videlicet Philosophiæ, & duas Sacræ Theologiæ, quæ Collegialibus ipsius Collegii per concursum conferuntur, eæque ad idem Collegium Nobiliores illarum partium juvenes studiorum causa se conferant; degantque in eo centum plerumque Collegiales, qui præter bonarum litterarum studia, quibus ibidem operam navent, Cathedrali Ecclesiæ Cuscan. debitis temporibus inserviunt, nec non inde viri Sacris Missionibus, Curæ Animarum, ac Servitio Ecclesiæ veldè utiles, & fructuosi prodierint, id verò unum eidem Collegio deesse videatur, quòd ejus Collegiales supradicti, seu alii illius Scholares studiosis suis laboribus peractis, graduum litterariorum præmium consequi nequeunt, eò quia Universitas Studii Generalis Limana quingentis circiter milliaribus à dicta Civitate Cuscan. distat, nec illi in alio Collegio Sancti Bernardi Cuscan. quod à Clericis Regularibus Societatis Jesu regitur, & in quo cæteroqui examen eorum, qui subindè ad gradus Scholasticos per Episcopum Cuscan. promovendi sunt, habetur, examini hujusmodi se subjicere valent, propter differentiam Scholarum, quandoquidem Collegiales Collegii Sancti Antonii hujusmodi, quod aliàs antiquius existit, & prærogativâ præcedentiæ super Collegium Sencti Bernardi supradictum fruitur, à primæva Institutione in eorum primo ingressu ad sequendam doctrinam Sancti Thomæ Aquinetis juremento se adstringunt, illique incumbunt; ipse Carolus Rex plurimum cupit eisdem Collegialibus, seu aliis Scholaribus Collegii Sancti Antonii hujusmodi e Nobis indulgeri, ut absolutis studiis, & prævio examine per Cathedraticos Cooventus Sancti Dominici dictæ Civitatis Cuscan. Ordinis Fratrum Prædicatorum, attentâ doctrinæ conformitate, faciendo, Baccalaureatus, Licentiaturæ, Magisterii, & Doctoratus in Philosophiâ, & Sacra Theologiâ gradus è pro tempore existente Episcopo Cuscan., Ecclesiæ vero Cuscan Sede Episcopali vecante, à Capitulo illius Ecclesiæ in Conventu supredicto suscipere valeant. Nobis propterea memorati Caroli Regis nomine humiliter supplicatum fuit, ot in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgère de benignitate Apostolica dignaremur.

Ejusdem facultatis concessio.

§. 2. Nos igitur piis ejusdem Caroli Regis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus fevorabiliter ennuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Episcopo Cuscan., sive ejus Vicario in Spiritualibus Generali, cum vero Ecclesiam Cuscan. vacare contigerit, Vicario Capitulari Ecclesiæ hujusmodi illius Sede Episcopali vacante legitimè deputato, respectivè pro tempore existentibus, donec, & quousque publica Universitas in dicta Civitate Cuscan. erigatur, illis ex Collegialibus, seu aliis Scholaribus Collegii Sancti Antonii supradicti, qui perecto studiorum curriculo, ac prævio examine non modo ab ipsius Collegii Sancti Antonii, sed etiam memorati Cooventus Sancti Dominici Cathedraticis faciendo, habiles & idonei reperti fuerint, Baccalaureatus, Licentiaturæ, ac Doctoretus, & Magisterii in Philosophiâ, & sacrâ Theologiâ hujusmodi gradus, servatâ tamen in omnibus, & per omnia formâ Decretorum Viennensis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, auctoritate Nostra Apostolica conferendi facultatem eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur. Locum verò, in quo graduum hujusmodi collatio facienda erit, Episcopi, & Vicarii Capitularis præfatorum arbitrio respectivè remittimus; Salvâ tamen semper in præmissis autoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decreta pro firmitate.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ec illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juremento, coofirmatione Apostolica, vel quavis firmitate elia roboretis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, quibusvis personis in contrarium præ-

missorum

missorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Qoibus omnibus, & singulis, illorum tenores, formas, & occasiones præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate coostitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeator, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transsumptorũ fides D. prima Martii 1692. P. A. primo.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub annullo Piscatoris die prima Martii 1692. Pontificatus Nostri anno primo.

J. Hard. Albanus

XIV.

Constitutio absolutoria ad favorem eorum qui subreptitias Alexandri VIII. Literas de prorogatione officiorum Prioris Generalis, Procuratoris Generalis & Assistentium Generalium Ordinis Fratrum Eremitarum obtinuerunt.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à componendi Religiosorum studiis.

SAcro-Sancti Apostolatus Officium Superni dispositione Consilii Nobis, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, impositum salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes exorta inter Religiosos Viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate & Justitia, paceque fraternâ reddere docet, dissidia opportunis rationibus recidere, ac felici, prosperoque illorum regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut omnibus maturè consideratis, ad omnipotentis Dei gloriam, & Animarum salutem arbitramus in Domino expedire.

Absolvuntur qui Alexandri VIII. Litteras super prorogatione officiorum Procuratoris Generalis &c. obtinuerunt:

§. 1. Itaque pro Paterna, pastoraliqus Nostra sollicitudine causam prorogationis Capituli Generalis Ordinis Fratrum Erenutarum Sancti Augustini inter nonnullos dicti Ordinis Fratres informantes, ex una, & dilectum Filium Fulgentium Travallooi Priorem Generalem dicti Ordinis, oon tamen informantem ex altera partibus (ut accepimus) vertentem, secundùm æquitatis non minus quàm justitiæ regulas dirimere cupientes, ac quarumdam fel. rec. Sixti PP. V. Prædecessoris Nostri Litterarum, per quas sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ prohibetur expressè omnibus & singulis dicti Ordinis Professoribus, ne ipsi, seu pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis, aut quivis alius quacumque dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgens, seu ipsius Ordinis Protector quacunque de causa, etiam urgentissima, confirmationem, sive extensionem Officii Prioris Generalis Ordinis prædicti in aliud etiam brevissimom tempus ab hac Sancta Sede petere, & obtentâ uti audeat, vel præsumat, tenorem præsentibus pro plenè & sufficienter expresso, ac inserto habentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui rec. mem. Alexandri Papæ Octavi etiam Prædecessoris Nostri in simili forma Brevis Litteras super prorogatione, & extensione Officiorum Prioris Generalis, & Assistentium Generalium ejusdem Ordinis die 22. Julii 1690. emanatas non sustineri, & esse subreptitias censuerunt, consilio, ac motu proprio, & ex certa scientia, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos, qui dictas Alexandri Prædecessoris Litteras impetrarunt, vel illis usi fuerunt, ab excommunicatione, aliisque censuris quibuslibet, quas propter impetrationem, vel usum Litterarum hujusmodi quomodolibet incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, vel prætendi possent, tenore præsentium in utroque foro absolvimus, & totaliter liberamus.

Dispen tur supe irregula tate co missá.

§. 2. Ac cum ipsis super irregularitate per eos, qui censuris hujusmodi propter præmissa innodati Sacro-Sanctum Missæ sacrificum, non tamen in contemptum Claviũ, forsan celebraverunt, seu alias in suis Ordinib. respectivè ministrarunt, quomodolibet contractâ, ita ut illâ, & iisdem præmissis non obstaotibus, dummodo nullum aliud Canonicum eis obstet impedimeotum, Clericali charactere, quo alias ritè insigniti fuerunt, illiusque privilegiis, ac susceptis per eos pariter ritè quatuor minoribus, nec non Sacris Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordinibus uti, & quatenùs illos nondum susceperint, ad eos, si ad id idonei reperiantur, servatis alias servandis promoveri, & promoti in illis, etiam io Altaris Mioisterio ministrare liberè, & licitè possint, & valeant, in utroque pariter foro dispensamus.

Conv dantur sta post prædicta rum Lit tarum i petratio nem.

§. 3. Cæterùm omnia, & singula per dictum Fulgentium Priorem Generalem, aliosque Ordinis præfati Ministros post impetratas supradictas Alexaodri Prædecessoris Litteras gesta, aliave quæcunque indè cæteroqui legitimè secuta, motu, scientia deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie sanamus, & convalidamus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, qui propter præmissa desuper quomodolibet intervenerunt, supplemos; Capitulum verò Generale ipsius Ordinis pro Festo Pentecostes anni proximè venturi 1693. convocandum esse, & interim usque ad celebrationem Capituli Generalis hujusmodi ipsum Fulgentium Priorem Generalem, nec non Dilectos Filios modernos Procuratorem Generalem, & Assistentes Generales dicti Ordinis, in suis respectivè Officiis, illorumque libero exercitio, cum omoibus, & singulis præemioentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis continuare debere statuimus, & mandamus.

Decret roboran &irrita

§. 4. Decernentes easdem præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, in omnibus & per omnia, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrari

§. 5. Non obstantibus præfatis Sixti Prædecessoris Litteris, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec noo, quatenùs opus sit dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & coosuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & inoovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Adimple da pœn tentia.

§. 6. Volumus autem, ut ii, qui memoratas Alexandri Prædecessoris Litteras impetrarunt, vel illis usi fuerunt, ut præfertur, pœnitentiam, quam eis Sacerdos idoneus propter præmissa respectivè imposuerit, omninò adimpleant, alioquin præsentes Litteræ eis quoad absolutionem in foro conscientiæ minimè suffragentur.

Et transsumptis fides adhibenda.

§. 7. Quodque earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides cam in judicio, quàm axtrà illud ubique locorum habeatur, quæ ipsia præsentibus haberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

D. 14. Martii 1692. P. A. primo.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 14. Martii 1692. Pontificatus Nostri Anno Primo.

J. F. Card. ALBANUS.

XV.

Prorogatio concessionis & moderaminis respectivè Pauli V. & Urbani VIII. super facultata conferendi gradua scholasticos pro quibusdam Indiaaum Occidentalium Collegiis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Concessio Pauli Papæ V. Philippo III. Hispaniarum Regi facta.

§. 1. ALiàs felicis recordationis Paulo Papæ Quinto Prædecessori Nostro pro parte claræ memoriæ Philippi Tertii Hispaniarum Regis Catholici exposito, quòd in Partibus Indiarum Occidentialium propter magnam multorum locorum, & Civitatum à Limana, & Mexicana Civitatibua, in qoibus Universitates studii Generalis erectæ suot, distantiam, multi reperiebaotur. qui ex eo, quod ad dictas Universitates pro suscipiendis inibi gradibus consuetis accedere non poterant, studiis operam navare nolabant, unda magna in eisdem partibus virorum, qui Logicæ, Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ Studiis pro verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum administratione versati essent, penuria vigebat; dictus Paulus Prædecessor supplicationibus ejusdem Philippi Regis nomine sibi super boc humiliter porrectis inclinatus, tunc existentibus Arcbiopiscopia, & Episcopis Indiarum Occidentalium, & sede illotum vacante, Cathedralium Ecclesiarum Capitulis, ot gradibus Baccalaureatus, Licentiaturæ, Magisterii, & Doctoratus insignire valerent, quotquot annis quinque studuissent in Collegiis formatia tàm Fratrum Ordinis Prædicatorum quàm Presbyterum Societatis Jesu, quæ à publicis Universitatibus ducentis saltem milliaribus distarent, dum tamen iidem promovendi priùs gessiisent actus omnes, qui io Universitatibus generalibus fieri consueverant pro his gradibua adipiscendis, atque à Rectore, & Magistro Collegii approbationem obtinuissent, Apostolicà auctoritate ad decennium tunc proximum concellit, & indulsit. Volena, quòd gradus hujusmodi nemini suffragarentur, nec quisqusm illis uti posset extrà Indias Occidentales prædictas, & aliàs prout in ipsiua Pauli Prædecessoris Litteris desuper in simib forma Brevis die 11. Mattii 1619. expeditis plenius continetur.

Moderamen Urbani VIII.

§. 2. Subiode verò recolendæ mem. Urbano Papæ Octavo Prædecessori etiam Nostro pro parta claræ pariter mem. Philippi Quarti earumdem Hispaniarum Regis Catholici similiter exposito, quòd ex concessione, & indulto Pauli Prædecessoria hujusmodi nonnulla inconvenientia in dies oriebantur, ac propterea per ipsum Urbanum Prædecessotem desuper opportunè provideri summoperè desiderabat, idem Urbanus Prædecessor sopplicationibus dicti Philippi Quarti Regia nomina sibi super hoc humiliter porrectis pariter inclinatua, voluit, & pari auctoritate decrevit, qoòd gradus prædicti in dictia tantum Provinciis suffragarentur, nec extrà illas quisquam illis uti posset, iidemque gradua illis dumtaxat, qui in dictis Collegiis spatio quinque annorum studuerant, ac adhibito per ipsos Archiepiscopos, & Episcopos Consilio trium Canonicorum Seoiorum suarum Ecclesiarum, nec non servatâ in reliquia dictarum Pauli Prædecessoria Literarum formâ conferrentur, & aliàs prout in ejusdem Urbani Prædecessoris desuper pariter in forma Brevis Literis, quaa ad decennium tantùm valere voluit, die 7. Januarii 1697. expeditia, quarum & præfatarum Pauli Prædecessoris Literarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Causis adhuc subsistentibus additur nova à SS. Confirmatio.

§. 3. Cùm aotem, sicut Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli earundem Hispaniarum Regis Catholici nomine Nobis per Dilectum Filium nobilem virum modernum Ducem de Medina Cœli, ipsius Caroli Regis apud Noa, & Sedem Apostolicam Oratorem, nuper expositum fuit, eædem caosæ, propter quas præfatæ Pauli, & Urbani Prædecessorum Litteræ emanarunt, adhuc perdurent, nec aliæ io illis partibus Universitates Studii Generalis oisi post longum tempua erigi posse videantur, Nobis propterea ipsius Caroli Regis nomioe per memoratum Ducem bumiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgera de benignitata Apostolicâ dignaremur. Nos igitur dicti Caroli Regis voria hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, bujusmodi supplicationibus ioclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorom Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Coosultationibua Episcoporum, & Regularium præpositorum coosilio, attentia narratis, Venerabilibua Fratribus Archiepiscopis, atque Episcopis Ecclesiarum Indiarum Occidentalium, & Sede illarum vacanta, earumdem Ecclesiarum Capirulia, ut adhibito consilio trium Canonicorum seniorum suarum Ecclesiarum, gradibus Baccalaoreatus, Licentiaturæ, Magisterii, & Doctoratus insignire valeant, quorquot annis quinque studuerint in Collegiis formatis Fratrum Ordinia Prædicatorum, quæ à publicis Universitatibus ducentis saltem milliaribus distant, dummodò tamen iidem promovendi priùs gesserint actus omnes, qui in Universitatibus generalibus fieri consueverunt pro his gradibus adipiscendis, atque à Rectore, & Magistro Collegii approbationem obtinuerint, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus; ita tamen, ut indultum bujusmodi ad decennium tantum durare debeat, dictique grados nemioi suffragentur, nec illis quisquam uti possit extrà præfaras Indias Occidentales; ac salvâ semper in præmissis auctoritate Congregationia eorundem Cardinalium.

Decretum roborans, & irritans.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes Litteras firmaa, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectua sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragati, sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super bis à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attantari.

Derogatio contrariis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibuavis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutia, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultia, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibua omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertia habentes, illia aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

§. 6. Volumus, autem ut earumdem præsentium Literarum transsumptis, seu exemplia, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptia, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides râm in judicio, quàm extrà illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

Datum

D. 10. Maji 1692. P. A. primo.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Maji Pontificatus Nostri Anno primo 1692.

J. F. Cardinalis Albanus.

XVI.

Confirmatio, extensio, & moderatio respectivè Constitutionum Pii II. Sixti IV. Clementis VII. Pii IV. & Pii V. super prohibitione quamcumque remissionem, compositionem, vel gratiam homicidis, illorumque fautoribus, auxiliatoribus, consultoribus, vel complicibus, nec non Ministrorum Justitiæ, querelantium, & testium offensoribus concedi absque Romani Pontificis speciali mandato.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

VIros sanguinum, & dolosos, qui inhumanâ sævitiâ, & iræ, seu vindictæ furore succensi, nedum corporibus mortem dare, sed non rarò etiam Salvatoris Nostri Jesu Christi pretiosissimo Sanguine redemptis animabus, si non sint armis spiritualibus, divinâ præveniente gratiâ præmunitæ, æternam perditionem procurare non perhorrescunt, cum Domino abominantes, Nostrorumque, & Sanctæ Sedis etiam in temporalibus immediatè, & mediatè subditorum tranquillitati, & paci, ac eorumdem, & Ministrorum Justitiæ majori securitati, ejusdemque Justitiæ liberiori exercitio, quantùm Nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, inter alias Apostolicæ solicitudinis curas, quibus incessanter urgemur, in illam præcipuè incumbimus, ut perditos nequitiæ filios, qui à quorumcunque homicidiis, & à Rectorum, & Ministrorum Justitiæ, nec non querelantium, & testium offensionibus virtutis amore abstinere detrectant, formidine saltem pœnæ, & quidem irremissibilis retrahamus, cùmque ex spe remissionis, compositionis, gratiosæ rebannitionis, cassationis processus, seu banni, aut alterius gratiæ assequendæ delictorum hujusmodi facilitatem, & frequentiam etiam procedere, experientia rerum magistra docuerit, ut hanc quoque detestabilem, & perniciosam spem magis, magisque adimamus, & recidamus, ac delicta hujusmodi, quantùm fieri potest, arceamus, ea quæ à Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus desuper statuta, & providè ordinata fuisse comperimus, ut eò majorem obtineant firmitatem, quò sæpiùs fuerint Apostolico præsidio communita, Nostræ confirmationis patrocinio roboramus, eaque de novo statuimus, seu aliàs ampliamus, immutamus, & in honorem eximiæ S. R. E. Cardinalium de Latere Legatorum dignitatis respectivè moderamus, prout rationabiles causæ persuadent, & in Domino conspicimus salubriter expedire.

Spes veniæ faciles reddit ad delinquendum.

Pius II. prohibuit remitti exilium, vel salvum conductû concedi homicidis.

§. 1. Aliàs siquidem felic. recordationis Pius Papa II. Prædecessor Noster, ad cujus audientiam pervenerat, quod in Terris, locis, & Tenimentis tunc sibi, & Romanæ Ecclesiæ mediatè, & immediatè subjectis, quàm plurima etiam ex levibus causis commissa esse reperiebantur homicidia, idcirco tunc suos, & Ecclesiæ Romanæ prædictæ mediatè, & immediatè subjectos pacificos fore, & modestos, ac loca prædicta sicariis, homicidis, & malefactoribus expurgare desiderans, inter cætera statuit, & decrevit: quòd omnes illi, qui pro delicto homicidii fuissent condemnati, seu aliàs de Civitate aliquâ, & districtu illius banniti, non possent ad Civitatem, seù districtum hujusmodi quocunque tempore redire, seù in eis, vel eorum altero moram trahere, etiam habitâ pace ab hæredibus, vel consanguineis, seù filiis ipsius occisi, nec Legatus etiam de Latere, aut Gubernator, qui pro tempore fuisset, vel quivis alius posset auctoritate Apostolicâ, seu ex officio suæ Legationis aliquem homicidam sic exbannitum rebannire, reducere, seu revocare ad Civitatem, seu districtum, aut eorum alterum, seu ei licentiam, vel salvum conductum concedere redeundi, seu morandi in eis, vel eorum altero in perpetuum, vel ad tempus modicum, sivè magnum, nec etiam per diem unum, sivè noctem. Quod si secùs per quemquam ex prædictis factum fuisset, incideret in pœnam excommunicationis ipso facto sine ulteriori sententiâ declarationis, à quâ per alium quàm per Summum Pontificem, & tunc factâ de hoc speciali expressione, non posset absolvi; ac reductio, licentia, revocatio, salvus conductus, & cessatio processus, & banni hujusmodi essent ipso jure nulla, nulliusque roboris, & momenti, adjectis aliis pœnis, inhabilitationibus, censuris, & Decretis, & aliàs, prout in ejusdem Pii, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo sexagesimo primo quinto Kal. Februarii Pontificatus sui Anno Quarto expeditis Literis pleniùs continetur.

Sixtus IV. confirmat præcedentes, addendo arcendos per milliaria quinquaginta à loco delicti, & solam remissionem Pontificis suffragari.

§. 2. Et successivè rec. mem. Sixtus Papa IV. similiter Prædecessor Noster accepto per eum, quod contenta in Literis Pii Prædecessoris hujusmodi à certis temporibus tunc elapsis non fuerant observata, & ex illorum non observantiâ subditi prædictæ Ecclesiæ procliviores erant ad homicidia committenda, jamque ferè passim homicidia quotidie perpetrabantur, & homicidæ præfati ideò ad illa committenda promptiores existebant, quia sperabant latere, & suorum excessuum remissionem consequi facilè posse; ac detestabilem, & horrendam talium Sicariorum nequitiam ad aliorum cautelam opportunis juris remediis prosequi studio cupiens indefesso, habitâ super his cum Fratribus suis prædictæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione maturâ, & de illorum consilio, per suas Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto, Kalendis Aprilis Pontificatus sui Anno Nono expeditas Literas, Statuta & Decreta Pii Prædecessoris hujusmodi, & prout illa concernebant omnia & singula in dictis Literis ejusdem Pii Prædecessoris contenta, Apostolicâ auctoritate approbavit, & robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decrevit, ac voluit, & præfatâ auctoritate de eorundem Fratrum consilio statuit, & ordinavit, quòd condemnati eatenùs, & quos in posterum condemnari contigisset ubilibet in Civitatibus, Terris, & locis Romanæ Ecclesiæ mediatè, & immediatè subjectis pro homicidio, sivè ut principales, sivè ut consilium, auxilium, & favorem præstantes, suarum condemnationum remissionem, aut contrà illas salvum conductum, & licentiam securè in loco patrati criminis, vel ei infrà quinquaginta milliaris, ut præfertur, propinquo, commorandi nullatenus obtinere possent ab alio quàm à Romano Pontifice, qui pro tempore esset, & alicujus alterius etiam Legati de Latere remissio nemini suffragaretur. Et si forsan contingeret, eundem Romanum Pontificem ad remissionem, seù salvum conductum hujusmodi procedere, talis remissio per præoccupationem processisse censeretur, & nemini prodesse posset, nisi in illa verè earundem Literarum Sixti Prædecessoris hujusmodi tenor de verbo ad verbum, non autem per clausulas idem importantes, insertus foret, ac specifica, & determinata causa exprimeretur, quæ eundem Romanum Pontificem induceret ad derogandum iisdem Literis Pii Prædecessoris, quæ cum tam maturâ deliberatione ab eodem Pio Prædecessore emanaverant

Clemens VII. ampliat exilium ad totam Ditionem Ecclesiasticam. Contravenientes apprehendi, complices

§. 3. Deinde piæ mem. Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster facti notorietate edoctus, plures Urbis, Civitatum, Terrarum, Castrorum, Tenimentorum, partium, & locorum tunc sibi, & dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, & immediatè subjectorum contrà eorundem, & aliorum Prædecessorum Litteras elatâ cervice devenire, ac censuras, & pœnas in illis contentas

sensu

plecti. Adimit omnibus facultatem absolvendi.

ſensu reprobo parvipendere non vereri, ſceleratorum inſolentiis ſalubtiter reprimendis intendens, & criminoſotum temeritatem ultrice juſtitiâ cohibere, ne Literæ prædictæ, quæ providâ deliberatione ab ipſis Prædeceſſoribus emanaverant, contemptibiles redderentur, ſed exceſſuum perpetratores debita animadverſione punirentur, opportunis remediis providere volens, inter cætera Motu proprio ſingulas præfatorum, & aliorum Prædeceſſorum inibi relatas Litteras eum omnibus, & ſingulis in eis contentis pati auctoritate approbavit, & innovavit, & per ſingulos, quos Litteræ ipſæ concernebant, ſub cenſuris & pœnis in eis contentis, quas contravenientes eo ipſo incurrerent, perpetuò inviolabiliter obſervari decrevit; Illaſque etiam ad hoe, ut homicidæ, ſicarii, exitiſio, criminoſi, rebelles, aliique infames propter homitidia, & alia nefanda per eos perpertata exceſſus, erimina, & delicta in Civitatibus, Tetris, Caſtris, vel locis eorum, ſeu in quibus tunc motabantur, banniti, & condemnati, etiam habitâ pace ab hæredibus, filiis, ſeu conſanguineis occiſorum, aut partium læſatum, non ſolùm à locis circumvicinis uſque ad quinquaginta milliaria, ſeu etiam ab omnibus, & ſingulis Civitatibus, Terris, Caſtris, locis, & partibus tunc ſibi, & dictæ Romanæ Eccleſiæ quomodolibet mediatè, vel immediatè ſubjectis, banniti, & exules eſſent, & eſſe cenſerentur, nec in illis, ſeu eorum aliquo, etiàm prætextu cujuſvis licentiæ, ſalvi conductus, remiſſionis, reductionis, revocationis, vel alterius gratiæ per eos deſuper quomodolibet pro tempore obtentæ, moram trahere poſſent, & ſi in eis reſediſſent, vel reperti fuiſſent, capi, detineri, & incarcerari, ac juxtà criminum, & exceſſuum per eos perpetratorum qualitatem, & Litterarum Pii Prædeceſſoris hujuſmodi tenorem, ſub pœnis in iiſdem Litteris contentis, per Officiales Civitatis, Terræ, Caſtri, vel loci in qua, vel in quo deprehenſi fuiſſent, debitis pœnis plecti, ſeu indè educi, & ad forum, ſeu Officiales, ad quos criminum, & exceſſuum eorundem punitio de jure, vel conſuetudine pertinebat, remitti deberent, extendit, & ampliarit. Et nihilominus omnia, & ſingula, prout per Pium, Sixtum, & alios Prædeceſſores prædictos ſtatuta, ordinata, inhibita, decreta, & ordinata fuerant, ita ut Duces, Barones, Marchiones, Comites, Domini temporales, Vicarii, Feudatarii, Capitanei, Magnates, Principes, Communitates, Cives, Officiales, & perſonæ, ac alii, quos ipſius Clementis, aliorumq; Prædeceſſorum præfatorum Litteræ concernerent, ac ipſorum ſinguli Litteras, & in eis contenta hujuſmodi non obſervantes, & illis quomodolibet directè, vel indirectè contravenientes, & eis adhærentes, eorumque fautores, & complices, ſingulas cenſuras, & pœnas prædictas eo ipſo abſque alia declaratione incurrerent, & incurriſſe cenſerentur de novo: Et ne facilitas veniæ incentivum præberet delinquendi, quibuſvis dictæ Sedis Legatis, etiam de Latere, ac Nunciis, & Provinciarum Rectoribus, nec non tunc ſuis, & dictæ Romanæ Eccleſiæ Vicariis in temporalibus pro tempore exiſtentibus, & præfatis Communitatibus omnem ſuper abſolutionibus homicidiorum hujuſmodi per eundem Clementem, ejuſque Succeſſores Romanos Pontifices, ac Sedem eandem ſub quavis formâ, & verborum expreſſione conceſſam, approbatam, & innovatam auctoritatem, & facultatem revocavit, caſſavit, irritavit, & annullavit, & ſi quando ſimiles abſolutiones per eundem Clementem, ejuſque Succeſſores Romanos Pontifices, ac Sedem præfatam concedi contigiſſet, illas per Judices, & Officiales, ad quos pertinerent, niſi trinæ Literæ Apoſtolicæ ſub intervallo unius menſis pro ſingulis Literis hujuſmodi cum expreſſa derogatione earundem ipſius Clementis Prædeceſſoris Litterarum deſuper emanaſſent, nullatenùs admitti, vel obſervari voluit, & aliàs prout in ejuſdem Clementis Literis Anno incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo vigeſimo quarto, Pridie Idus Junii, Pontificatus ſui Anno primo deſuper expeditis, uberiùs continetur.

Forma attendenda in abſolutione concedenda per Pontificem.

Pius IV. ionovat Conſtitutionem præcedentem.

§. 4. Poſtmodùm ejuſdem memoriæ Pius Papa IV. pariter Prædeceſſor Noſter habitâ ſuper his cum Fratribus ſuis S. R. E. Cardinalibus deliberatione maturâ, & de illorum unanimi conſilio, & aſſenſu, iiſdem modis, & formâ prædictis, quibus idem Clemens Prædeceſſor Litteras ſuorum Prædeceſſorum confirmaverat, & extenderat, ipſe pariter Litteras memoratas ejuſdem Clementis, aliorumq; Prædeceſſorum cum eâdem expreſſione, & extenſione, & cum ſimili, ut præfertur, revocatione, caſſatione, irritatione, & annullatione omnis auctoritatis, & facultatis dictæ Sedis Legatis etiam de Latere, aliiſque prædictis ſuper abſolutionibus homicidiorum hujuſmodi per eundem Pium Papam IV. ejuſque Prædeceſſores Romanos Pontifices, ac Sedem eandem ſub quâvis formâ, & verborum expreſſione conceſſas, approbatas, & innovatas, nec non cum eadem, ut præfertur, voluntate, ſeu Decreto, ſi & quando ſimiles abſolutiones per eundem Pium IV. ejuſque Succeſſores, & Sedem prædictam concedi contigiſſet, per quaſdam ſuas Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo primo, octavo Idus Januarii Pontificatus ſui Anno ſecundo expeditas Litteras approbavit, & innovavit.

Idem Pius IV. mandat attendi ſolùm abſolutiones ſignatas manu Pontificis, & à Datario datatas.

§. 5. Cùmque idem Pius Prædeceſſor accepiſſet, nonnullos ex Gubernatoribus, & Officialibus per eum in diverſis Civitatibus, Terris, & locis Status Eccleſiæ conſtitutis, & deputatis, forſan ſuæ voluntatis ignaros, aut aliàs, prætendere pœnarum remiſſionem inquiſitis, bannitis, & condemnatis ſuper homicidiis per eos pro tempore perpetratis per eos remitti, gratiamque fieri, & exindè ab eis compoſitionem exigi poſſe. Idcircò ad tollendum omne dubium, quod exindè exoriri potuiſſet, & ne Gubernatores, & Officiales prædicti, ac quicumque alii ignorantiæ ejuſdem ſuæ voluntatis, aut quovis alio prætextu in illis ſe intromittere præſumerent, veriores dictorum ſuarum Literarum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſertæ fuiſſent, pro expreſſis habens, decrevit, & declaravit, gratias, ſeu remiſſiones, aut compoſitiones quibuſvis inquiſitis, condemnatis, aut bannitis, ex cauſa, vel occaſione homicidii animo deliberato, vel caſu fortuito, aut in rixâ, vel alio quovis modo pro tempore perpetrati, pro quo pœna ordinaria, vel extraordinaria impoſita, vel imponenda fuiſſet, per quoſcumque in Civitatibus, Terris, & locis prædictis Sedis Apoſtolicæ Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, vel alios Officiales deputatos, & deputandos, fieri in poſterum nullatenus poſſe, & illas tantùm compoſitiones, & gratias cum inquiſitis, condemnatis, & bannitis hujuſmodi, ut ſuprà, ab indè faciendas valere, illiſque ſuffragari, qui habuiſſent ſupplicationes deſuper ſuâ manu ſignatas, & per Datarium pro tempore exiſtentem datatas, prout in Cedulâ Motus ejus proprii, ſub Datum ſexto Kalendas Maji Anno Pontificatus ipſius quinto, continetur.

Pius V. confirmat, & innovat omnia præmiſſa.

§. 6. Poſt hæc ſim. memoriæ Pius Papa V. habitâ ſuper his cum Venerabilibus Fratribus ſuis ejuſdem S. R. E. Cardinalibus deliberatione maturâ, ac de illorum unanimi conſilio, & aſſenſu, inter cætera ibidem per ipſum decreta, & ſancita, ſingulas prædictorum Pii II. Sixti. Clementis, & Pii IV. & aliorum Prædeceſſorum Literas, cum omnibus & ſingulis in eis reſpectivè contentis, Apoſtolicâ auctoritate approbavit, confirmavit, & innovavit, illiſque perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjecit, ac ab omnibus, & ſingulis, quos illæ concernebant penitùs, ac ſub ibi relatis per contrafacientes irremiſſibiliter incurrendis pœnis, obſervari voluit, & decrevit, & aliàs prout in ipſius Pii

V. Præ-

V. Prædecessoris desuper Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio Nonas Julii, Pontificatus sui An. primo emanatis Literis, quarum & præfatarum eorundem Pii II. Sixti, Clementis, & Pii IV. Prædecessorum Literarum, & Cedulæ tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habere volumus, uberiùs continetur.

Sanctiss. D. N. ita pariter confirmat, & innovat.

§. 7. Nunc verò Nos nequitiis hujusmodi salubriter reprimendis, ne criminosorum invalescat præsumptio, illorumque perversitas quoquo modo remaneat impunita, quin ultrice justitiâ perpetuò retundatur, sedulò intendentes, ac insimul quieti, & tranquillitati præfatorum Nostrorum, & ejusdem Sedis in temporalibus subditorum, nec non majori Justitiæ Officialium securitati, ac ejusdem Justitiæ liberiori exercitio providere volentes, Motu proprio, ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, singulas eorundem Pii II. Sixti, Clementis, & Pii IV. Prædecessorum Literas hujusmodi, cum omnibus, & singulis, quæ præmissa, & infrascripta concernunt, & concernere possunt, tenore præsentium approbamus confirmamus, & innovamus, illisque perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & penitus, & sub inibi contentis per contrafacientes irremissibiliter incurrendis pœnis, & censuris, & cum omnibus inibi decretis, & sancitis observari volumus, atque decernimus, firmis, & in suo robore, & statu remanentibus cæteris in iisdem Literis statutis, sancitis, & decretis.

Prohibet gratias, compositiones, & cassationes processus etiam in quatuor Legationibus, & Civitatibus.

§. 8. Et nihilominùs hactenùs inquisitos, processatos, condemnatos, aut bannitos, sivè uti principales, sivè uti mandantes, vel mandatarios, sive uti complices, aut auxilium vel consilium, vel favorem præstantes, ex causâ, vel occasione homicidii, pro quo pœna ordinaria, vel extraordinaria imposita fuerit, vel erit, seu imponenda foret, & quos quibuscumque futuris temporibus similiter inquiri, processati, condemnari, seu banniri contigerit, ubilibet in quibuscumque Civitatibus, Terris, & locis Nobis, & Sanctæ Sedi mediatè, & immediatè subjectis, comprehensis, etiam quatuor Legationibus, & Civitatibus Bononiensi Ferrariensi Beneventana, aliisque etiam specialem, & individuam expressionem, & nominationem requirentibus, nullo unquam tempore, vel modo ex aliquâ gratiâ, seu compositione, vel per viam cassationis processus, remitti, seu quoquo modo gratioso rebanniri, habilitari, seu dispensari, minusque illis aliquem salvum conductum, præterquàm pro vero, reali, & necessario servitio justitiæ, & tunc pro eo duntaxat tempore, quod hujusmodi servitio congruat, concedi per quoscumque locorum, & Civitatum Gubernatores, & Justitiæ Officiales, Provinciarum Rectores, dictæ Romanæ Ecclesiæ in temporalibus Vicarios, & quoscunque alios quantumvis speciali, & individuâ notâ dignos, ac etiam ipsos de Latere Legatos, salvâ tamen quoad eosdem Legatos infra scriptâ distinctione, seu moderatione, etiam pace ab hæredibus, vel consanguineis, aut filiis occisi habitâ, sine Nostro, & Romanorum Pontificum pro tempore existentium speciali mandato, omninò prohibemus; Ita tamen, ut pro hujusmodi mandato certa, seu præcisa forma non requiratur, prout in superiùs relatis Literis, quibus in hac parte opportunè derogamus, & derogatum esse volumus, avebatur, sed quocumque legitimo modo illud apparere seu probari sufficiat.

Moderatur Constitutiones Prædecessorum quoad formam justificandi gratiam à Pontifice obtentam.

Revocat facultates quibuscumque concessas, etiam Legatis de Latere.

§. 9. Ad hæc omnes, & quaslibet facultates quibuscumque locorum, & Civitatum Gubernatoribus, Justitiæ Officialibus, Provinciarum Rectoribus, dictæ Romanæ Ecclesiæ Vicariis in temporalibus, & quibuscumque aliis quantumvis speciali, & individuâ notâ dignis, ac etiam ipsis de Latere Legatis, salvâ tamen quoad eosdem Legatos infra scriptâ distinctione, seu moderatione, super hujusmodi gratiarum, compositionum, cassationum, processuum, remissionum, habilitationum, dispensationum, & salvorum conductuum concessions, etiam per Nos, & Prædecessores Nostros, ac Sedem eandem sub quavis formâ & verborum amplitudine concessas, innovatas & approbatas, omninò revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, & pro revocatis, cassatis, irritis, & nullis, ac si concessæ non fuissent, haberi volumus, & decernimus, & quascunque facultates, si quas in posterum concedi contigerit, servari hujus Nostræ Constitutionis formam intelligi, & observari debere omninò volumus, & mandamus.

Decernit quoad Cardinales Legatos præmissa procedere solùm quoad homicidia præmeditata, & dolosa.

§. 10. Verùm quia in relatis Prædecessorum Nostrórum Literis cæteris omnibus Officialibus, & personis præfatis æquè, ac ipsis de Latere Legatis hujusmodi gratiæ & actus indistinctè prohibentur, omniumque facultates pariformiter revocantur; sivè de homicidiis animo deliberato, sivè casu fortuito, vel in rixâ, vel alio quovis modo patratis agatur; Nos eximiam Legatórum de Latere S. R. E. Cardinalium Dignitatem præ oculis habentes, eosque facultatibus, eâ quâ decet circumspectione, usuros esse sperantes, præfatas Constitutiones moderari, illasque, & præsentem Nostram sanctionem quoad præsentes, & pro tempore existentes de Latere Legatos ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales locum habere decernimus pro homicidiis animo doloso, & præmeditato commissis, iisdemque de Latere Legatis, ut sibi concessis, seu concedendis facultatibus, quas Nos juxtà præscriptam in iisdem præsentibus formam etiam harum serie opportunè concedimus, quoad gratias, & actus prædictos uti possint & valeant, quotiescumque de homicidiis casu fortuito, vel in rixâ, seu aliàs similiter sine dolo, & præmeditatione commissis agi contigerit; iisdemque Constitutionibus in hâc parte amplissimè derogamus, & opportunè derogatum esse volumus, & mandamus, firmis tamen, & in suo robore quoad quoscumque alios remanentibus omnibus & singulis, quæ in præfatis & præsenti, Nostra Constitutionibus, quoad omnia homicidia, etiam in rixa vel casu fortuito, vel aliàs commissa, statuuntur, & decernuntur.

Limitat in casibus condemnationis ob offensā Curiam, Querelantes seu Testes.

§. 11. Volentes prætereà delinquentibus eorumque fautoribus occasione tum homicidiorum, tum aliorum delictorum ansam eò magis amputare, ne Curiæ & Fisco eosdem inquirendi, & processandi, condemnandi, banniendi, & quoscunque Justitiæ actus explendi impedimentum præbeant, & è converso Nuncios, Birruarios, Notarios, Promotores, seu Procuratores Fiscales, Judices, cæterosque Justitiæ Officiales, & Ministros ad eorum operam attentiùs navandam, ac querelantes ad operam Justitiæ tutiùs implorandam, & testes ad veritatem liberiùs propalandam, spe, & præsidio majoris securitatis excitare, præfatas, & præsentem Nostram Constitutiones sic extendimus, & respectivè locum habere mandamus, ut omnes & quicunque in pœnam ultimi supplicii, vel ad triremes perpetuò condemnati ex causâ præfatorum Justitiæ Ministrorum, & Officialium, seu partis querelantis, vel testium offensionis, à nemine ex prædictis Gubernatoribus, Officialibus, Rectoribus, Vicariis in temporalibus, & quibuscumque aliis speciali, & individuâ notâ dignis, & nec ab ipsismet de Latere Legatis S. R. E. Cardinalibus remitti, seu ullam ex gratiis, & actibus superiùs expressis, minusque aliquem salvum conductum, præterquem pro vero, reali, & necessario servitio justitiæ, & tunc pro eo duntaxat tempora, quod hujusmodi servitio congruat, sine expresso, ut

præfer-

præfertur Nostro, seu Romani Pontificis pro tempore existentis mandato, obtinere ullatenus possint, & valeant, omnesque & quascunque facultates quoquo modo concessas, quæ præsentibus adversarentur, penitus, & omnino ut præfertur, revocamus, & annullamus, istoque casu, & ad hunc effectum, ut indiciis ad transmittendam inquisitionem sufficientibus ex processu resultantibus, Judices, ad quos spectat, servatis solitis terminis ad condemnationem delinquentium hujusmodi expeditè procedere teneantur, omninò volumus, & decernimus.

Mandat observantiam cum clausula sublatâ, & Decreto irritanti.

§. 12. Mandantes hujusmodi Nostram Constitutionem, ac omnia, & singula in ea contenta, per quoscunque etiam speciali notâ dignos inviolabiliter observari sub omnibus censuris, & pœnis quæ in superiùs relatis Prædecessorum Nostrorum Literis imponuntur, & continentur; sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices tàm Ordinarios, quam delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, quidquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 13. Non obstantibus præmissis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, quibuscunque consuetudinibus, ac omnibus, & singulis illis, quæ dicti Prædecessores in præfatis eorum Literis voluerunt non obstare, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & quibuscunque aliis privilegiis, facultatibus, indultis, & Literis Apostolicis, etiam motu proprio, sub quibuscunque tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, & aliàs quomodolibet per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, ac etiam Nos concessis, innovatis, & approbatis. Quibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Tempus à quo incipit obligare Constitutio.

§. 14. Volumus autem, quòd lapsis viginti diebus, postquam præsentes valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Nostris Cursoribus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos tàm in Urbe, quàm in Statu præfatis existentes perinde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent; Quódque earum transsumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdemmet præsentibus, si exhibitæ, vel ostensæ fuissent, adhiberetur.

Fides transsumptorum.

Sanctio pœnalis.

§. 15. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, voluntatis, decreti, prohibitionis, derogationis, revocationis, cassationis, irritationis, annullationis, mandati, concessionis, & extensionis infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo septimo Idus Maji, Pontificatus Nostri Anno Primo.

P.A. primo d. 9. Maji 1692.

Loco † plumbi

B. Card. Prodatarius

J. F. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus

Registrata in Secretaria Brevium.

XVII.

Facultas celebrandi Capitula Provincialia in Germania Fratribus Congregationis Discalceatorum S. Augustini Provinciæ Germanicæ concessa à Sanctissimo D. N. Innocentio Divinâ Providentiâ Papa XII.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Capituli Generalis Congregationis Italicæ ad favorem Provinciæ Germanicæ emanatum.

§. 1. NUper pro parte Dilecti Filii Procuratoris Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Ordinis Eremitarum, Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negociis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expositum fuit, quòd Capitulum Generale dictæ Congregationis Italiæ novissimè sub præsidentiâ Venerabilis Fratris Nostri Palutii Episcopi Prænestini ejusdem S. R. E. Cardinalis de Alteriis nuncupati, Ordinis prædicti apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris celebratum ad favorem Provinciæ Germaniæ ejusdem Congregationis Italiæ Decretum edidit tenoris qui sequitur videlicet. Die 7. Maji S. S. 7. post vesperas lectus fuit supplex libellus Provinciæ Germanicæ, in quo repetit preces in aliis Capitulis Generalibus porrectas, quòd ei soli concedatur celebratio Capituli Provincialis, ob particulares rationes adductas, atque etiam ob instantiam Augustissimi Imperatoris, & annuente Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinale Palutio de Alteriis S. R. E. Camerario Protectore Nostro & præsentis Capituli Generalis Apostolico Præsidente, maturè consideratis considerandis decernimus, & statuimus, quòd omninò concedatur, sicut de facto concedimus, ita ut possit incipere Capitulum Provinciale in secundo anno præsentis triennii juxta methodum statutam in Capitulo Generali de anno 1628. & in præsenti approbatam, & confirmatam cum nonnullis additionibus, prout in exemplari subscripto ab Eminentissimo prædicto Protectore, & Præside, nec non ab omnibus, & singulis P. P. Definitorii Generalis; insuper impartiuntur facultatem Patri Calisto à S. Innocentio Procuratori Generali ex præteritis impetrandi confirmationem præsentis Decreti à Sacrâ Congregatione Statuti Episcoporum, & Regularium præposita, & quatenus opus esset, etiam robur Apostolicum a Sanctissimo Domino Nostro Innocentio PP. XII. omnibus per vota secreta concurrentibus &c. Cardinalis de Alteriis Protector, & Præses.

Et à S. R. E. Congregatione confirmatum.

§. 2. Et proinde pro parte dicti Procuratoris Generalis prædictæ Cardinalium Congregationi supplicato, ut Decretum hujusmodi confirmaret; Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium

Decre-

Decretum tenoris sequentis videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcopotum & Regularium præposita, attentis narratis petitam coofitmationem, servatâ tamen in omnibus unitate. & subjectione, prout antea Orarori benignè concessit. Romæ 23. Maji 1692. H. Card. Casanata, Locus † sigilli.

Confirmatio præfatorum Decretorum Apostolica

§. 3. Cùm autem, sicut dictus Procutatot Generalis Nobis subindè exponi fecit, ipsa præmissa, quo fitmiùs subsistant, & serventur exactiùs, Apostolicæ Confirmatioois Nostræ patrocinio communiri summoperè desideret. Nos ipsius Procuraroris Generalis votis hâc in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodatus existit. ad effectum præsentiom dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus oomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinaò, præinsertum novissimi Capituli Generalis Decretum à memoratâ Cardinalium Congregaoone, ut præmittitur, confirmatum. nec non desuper emanarum Decretum à Congregaoone Cardinalium, Decretum itidem præinsertum auctoritate Apostolicâ tenore præsenòum approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitaris robur adjicimus, salvâ tamen semper io præmissis auctotitate Coogregationis dictorum Cardinalium.

Decretum roborans & irritans.

§. 4. Decementes easdem præsentes Litteras semper firmas, & validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri. & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempote qusndocunque spectabit, plenissimè suffragari, & ab his respectivè inviolabiter observari: sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis soctoritate scienter vel ignorantar conògerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibos, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit Ordinis Congregationis Italiæ, & Provinciæ prædictotum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ vel quàvis fitmitate aliâ toboratis Statuos, & consuetudinibus, privilegiis quoque, ioduktis. & Litteris Apostolicis in contrarium præmissotum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pto plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo tobore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscaroris die 30. Junii 1602. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. 30. Junii 1692. P. A. primo.

J. F. Card. Albanus.

Loco † Annuli Piscatoris.

Methodus de qua in Brevi fit mentio, &c. Celebrandi Capitula Provincialia in Provinciâ Germania.

Capituli tempus, locus & personæ.

I. Capitulum Provinciale Dominicâ tertiâ post Pasch anno immediatè præcedente celebrationem Capituli Generalis in Conventu à Definitorio in Capitulo Provinciali assignando celebretur, ad quod præter Gremiales, & Fratres Capitulo Provinciali necessarios, alii non accedant sine expressâ Provincialis licentia, quam solummodò concedat iis, quos ob aliquod oegotium interesse necessarium fuerit.

Personæ speciatim indicatæ.

II. Ad Capitulom Provinciale conveniant sine alia citatione suffragaturi Provinciales, tam recenter electi quàm Officio functi Priores, & Vicarii Conventuum, cum singulis Discretis canonicè electis, Provinciales absoluti, & qui quondam in Officiis Generalibus fuerunt, & Secretarius Provincialis, qui juxtà Conventuum dignitatem. & antiquitatem sedebunt.

Præparatoria per Missam de Sp. S. quomodo & à quo facienda.

III. Sabbato antè prædictam Dominicam absentibus ampliùs non expectatis, Missâ de Spiritu Sancto solemniter à Provinciali celebratâ, vel eo absente à primo Definitore Provinciali, quo rempore per totam Provinciam fundantur preces pro felici exitu Capituli Proviocialis, & hâc die in unoqooqne Conventu Provinciæ cantetur Missa de Spiritu Sancto, quod idem fiat feriâ quintâ pro bonâ electione Provincialis. Et interim seù prius à reliquis Patribus Missa dicta ad signum Campanulæ tendant omnes ad locum Capituli ubi Hymno dicto: Veni Creator Spiritus: cùm oratione prout in Ceremoniali Provincialis præstito ab omnibus juramento de digniore eligendo. Si Vicarius Generalis Nostræ Congregationis præsens fuerit, tunc temporis ille à principio osque ad finem Capituli Officium Præsidentis exercere poterit, si vero non præsens fuerit, tunc mittet Definirorium Provinciale oomina trium Patrum, qui sint ex ipsâ Provinciâ Germaniæ, Nostro Reverendissimo Patri Vicario Generali, ex quibus unum deputabit, & eliget in Præsidentem Capituli Provincialis.

Præsidentis locus & officium circa suffragia.

IV. Deputatus Præsidens toto Capituli tempore ptimum locum semper obtinebit, cum aliis duobus ei proximè sedenobus suffragia scrutabitut, & si Præsidens in aliquod Officium fuerit electus, à Provinciali præterito, vel noviter electo confirmabitur. Nolumus tamen, quòd in Capitulo, in quo fuerit Præsidens, ullo modo in Provincialem possit eligi, juxtà Decretum à Clemente Octavo editum.

Electio & locus assistentium.

V. Posteà Præsidens electionem duorum Assistentium, seu Judicum causarum proponet universis Capitularibus: possint aotem eligi omnes vocem habentes in Capitulo Provinciali, dummodò non sint Discreti. Electi autem Assistentes, & Confirmati per totum hunc diem unus post Provincialem à dextris, & alter à sinistris Præsidentis immediatè sedebit.

De relatione facienda per Discretos de Fratribus defunctis & Benefactoribus Secularibus, & de Discretorum electione.

VI. Quibus peractis præsentibus etiam non Gremialibus, referant Discreti per ordinem nomina Fratrum defunctotum in suis Conventibus io illo triennio, & simul qualitates eotum, quod idem fiet de Secularibus Benefactotibus. tam vivis, quam defunctis, quorum beneficia singularia referentur. Post relationes Discretorum Provincialis commemorationem faciet eotum, quos illi prætermiserint, & Præsidens pro omnibus orationem indicet. Tunc autem brevitatis causâ Psalmum De profundis cum precibus, & orationibus, *Deus veniæ largitor* &c. dicant, & in fine Capituli Præsidens de consensu Definitorum determinabit suffragia, quæ pro Benefactoribus facienda eruot. Statimque non Gremiales exibunt, Litteræque testimoniales de electione Discretotum producentur, & examinabuntur, & Præsidens Provincialis simul cum absentibus statim sententiam ferant electos esse, vel non esse canonicè; quorum sententiæ simpliciter latæ absque appellatione obediant.

De impedimento vocis.

VII. Post hanc sententiam Præsidens præcepto formali præcipiat omnibus Gremialibus, ut antequam post vesperas, eò die congregentur, denuncier unusquisque sibi, an sciat aliquod impedimentum Canonicum, propter quod aliquis ex Gremialibus vocem habere nequeat. Nolumus autem, quòd Præsidens possit Capitulares privare voce propter delicta contra ipsos ab eo, vel aliis Superiotibus etiam

in visitationibus reperta, nec per quscunque querelas, vel processus, etiam completos à quibusvis contra ipsos missos ad Capitulum, nisi habeant aliquod impedimentom Canonicum, quo vocis iocapaces reddantur. Quandò verò aliquis ex Gremialibus per sententiam alicujus Superioris ob aliquod delictum jam repeiitur suspensus, tunc Præsidens Provincialis, & Assistentes procedere possunt simpliciter, & de plano ad privaoionem vocis, si tamen pro delicto tali in Nostris Constitutionibus pœna privationis Officii imposita fuerit.

De non ducendis certis casibus ad Capitulum vel Præsidentem.

VIII. Nullus ad Capitulum Provinciale, vel ad Præsidentem ejusdem ducat casus, qui per Definitorium, vel Provincialem possunt expediri, secus verò faciens non audiatur, sed pro temeritate puniatur.

De agendis post denunciationem factam & non factâ.

IX. Horâ vespertinâ congregentur Præsidens Provincialis, & Assistentes, & si aliqua denunciatio facta fuerit, & de plano causam examinent, & sententiam ferant, cui omnes parere teneantur sub privatione vocis activæ, & passivæ per duos annos; In ferendâ autem sententiâ, quando vota erunt æqualia, pro reo standum erit: si verò nulla denunciatio facta fuerit, declarent omnes legitimè vocem habere, & convocatis omnibus Gremialibus, & manifestato Decreto, indicant Congregationem Dominicâ sequenti post vesperas ad eligendos Definirores Provinciales, & Secretarium Capituli Provinciales, qui etiam erit Secretarius Provincialis, & cæteros loco post Subpriores præceder.

De abdicatione Officii facienda à Provinciali, Definitoribus & Prioribus.

X. Die Dominicâ horâ præfatâ dicto Hymno *Veni Creator Spiritus*, & ab omnibus Capitularibus congregatis in loco Capituli surgens Præsidens absolvat ad cautelam à ceoluris Provincialem, & reliquos Capitulares: posteà omnes surgant, & sedeant, & Præsidens dicto *Adjutorium nostrum in Nomine Domini*, & responso *Deus* (quod in initio cujuscunque Capituli fiet) cæteris stantibus ipse solus Præsidens sedeat. Provincialis genibus flexis breviter, & generaliter culpam dicat, Officio renunciet, sigillum tradens surgat, & ad dextram Præsidentis sedeat, & postquam Provincialis se Officio abdicaverit, Definitores Provinciales, & Priores culpâ de more dictâ Officio se abdicent, sigillum reddant, & pro antiquitate, & dignitate Conventuum, suo quoque loco, & ordine sedeant, qui usque dum Capitulo finis imponitur, Vocales habeantur in illis tantum casibus qui ad Capitulum Provinciale spectant, & Constitutiones Nostræ sanciuot: gubernatio tamen Conventus usque ad finem Capituli Provinciali semper relinquitur.

De observandis circà electionem Definitorum & Secretarii Capituli.

XI. Posteà Præsidens electionem quatuor Definitorum Provincialium faciendam proponat, quæ fiet ordine servato incipiendo à primo, & electis Definitoribus Provincialibus congregentur simul cum Præsidente, Provinciale absoluto, & Priore locali ad Secretarium Capituli Provincialis faciendum. Quod si Prior localis electus fuit in Præsidentem, vel Definitorem, tunc ejus loco omnes Vocales eligant unum ex Gremialibus ad complendum numerum septem Patrum, qui tamen exeat à Definitorio, quotiescunque aliquis fuerit electus in Provincialem, qui non sit de numero Definitorii, ad complendum tamen numerum accedet, quando aliquis de gremio Definitorii tertiâ vice non factâ electione Canonicâ, est unus necessario eligendus è duobus, & si illi duo fuerint ex Definitorio præter supradictum Patrem ultimo loco electum, accedent Definitores præteriti, seu Priores antiquiores, id est Conventuum digniorum, hoc ordine servato, ut primis Definitoribus succedant secundi. Quod si Provincialis fuerit electus in Definitorem, vel ipsemet Præsidens, vel alius pariter absens, tunc omnes Gremiales Capituli Provincialis eligent alios Patres ex præsentibus, & vocem habentibus in eodem Capitulo ad supplendum numerum septem Patrum, ita ut oumerus septenarius semper integer sit, & impar remaneat.

De Litteris tradendis Definitoribus recenter electis.

XII. Præsidens statim designet duos ex Definitoribus recenter electis, quibus tradantur Litteræ, Capitulo seu Definitorio perlegentur, & Definitorium rescribet, quid respondere oporteat, ejusque nomine Definitores prædicti Litteras conficiant à Præsidente & Secretario subscribendas. Præcipimus autem in virtute Spiritus Sancti, & sanctæ obedientiæ, quod Litteras sine nomine, vel nomine ficto, vulgò dictas orbas, neque publicè, neque privatim inter se, oec singuli singulariter legant, sed statim ac apertæ, ac sine nomine repertæ fuerint, vel scindantur, vel comburantur, cum tales Litteræ ex malignitate contra proximi famam semper proveniant.

Ordo sedendi in Definitorio Provinciali.

XIII. Diebus sequentibus solum Definitorium Provinciale congregabitur, in quo hi solum conveniant; Præsidens in primo loco; Provincialis absolutus à dextris ejus, & à sinistris primus Definitor, & alii tres semper unus à dextris, & alter à sinistris, juxtà eorum electiones sedebunt, ultimum autem locum semper habebit Prior localis, vel Pater ejus loco electus, & suo loco quoque sedebit Secretarius, & ordinem hic in nominendis positum ipsi in dicendâ sententiâ servabunt.

Quod singulis diebus bis congregandum.

XIV. Congregabuntur autem bis singulis diebus, & primo Discreti juxtà antiquitatem, & dignitatem Conventuum, qoorum sunt Discreti, tradant Definitorio Litteras Capituli sui Conventus ab omnibus subscriptas, & sigillatas, io quibus significent Definitorio quæ ipsis occurrerint proponenda.

De discussione Litterarum, à Discreto traditarum.

XV. Perleget Secretarius, præsente Discreto, ut rationem & declarationem reddat scriptorum, si interrogatus fuerit. Egresso Discreto inter se conferant Patres Definitorii, quænam ex scriptis consideratione sint digniora, & quæ Præsidens, & alii ex Patribus, vel tres ex Patribus, non incluso Præsidente consideratione digna judicaverint, à Secretario notentur in codice ad hoc deputato, ut auditis omnibus discutiantur in Definitorio, & decidantur.

Accessus Priorum & Vicariorum Conventuum.

XVI. Post Discretos Priores, & Vicarii Conventuum servatâ eâdem ratione antiquitatis per ordinem accedant ad Definitorium, & scripto proponent, quæ ipsis occurrerint; quod scriptum leget Secretarius præsente Priore, ut reddat rationem, & declarationem contentorum, & egresso eo statim conferant Patres Definitorii inter se, sicut de Discretis Conventuum dictum est.

Reliquorum Patrum Gremialium.

XVII. Post Priores accedant reliqui Patres Gremiales idem facturi, & posteà perlegantur summaria Litterarum per duos Definitores confecta.

Exindè Provinciæ status cognoscendus & discutiendus.

XVIII. Ex iis omnibus, & quæ unusquisque cogitavit, facile cognoscent statum Proviociæ, & quibus indigeat, & in sequentibus Sessionibus, & Congregationibus incipiente Præsidente, & post ipsum reliqui Patres proponent, discutient, & determinabunt, tàm quæ à præteritis proposita fuere, quàm quæ unusquisque proponenda censuerit.

Quomodo in proponendo & discutiendo se gerendum.

XIX. In proponendo autem, & discutiendo brevitatem, claritatem, & modestiam omnes observabunt, nullus cum altero contendet, neque extra locum sibi dicendi proprium loquetur, absque expressâ Præsidentis veoiâ. Postquam omnes rationes sibi occurrentes dixerint, propositio formetur cathegoricè, ita ut affirmando, vel negando possit decidi.

XX.

Decisio.

XX. Formatâ propositione, scriptâ per Secretarium, lectâ à Patribus, decidatur per fabas albas, vel nigras, & Secretarius scribet, quot suffragia fuerunt affirmativa, vel negativa, & si res fuerit gravis, & tres ex Patribus majorem rei relevantiam consideraverint, in sequentem sessionem decisio differatur.

De rebus ad Capitulum Generale deferendis.

XXI. Si quinque Patres ex septem Definitorii per suffragia secreta de propositis à Discretis Conventuum, aut ab aliquo ex Definitoribus excogitatis, decreverint aliquid Capitulo Generali pro totâ Congregatione proponendum esse, in fine Capituli Provincialis super propositionibus factis, communes Litteræ componantur ab eisdem septem Patribus, & Secretario subscribendæ, & sigillo Provinciæ muniantur, & Discretus Provinciæ Capitulo Generali deferre, & contentorum in illis rationem reddere teneatur, prout à Patribus Definitorii fuerit informatus.

Constitutiones à Definitorio Provinciali earumque obligatio.

XXII. Ad hoc verò Definitorium Capituli Provincialis spectat aliqua Statuta, sive ordinationes pro bono regimine Provinciæ propriæ condere. Ordinamus autem, quòd eas facere non possint, nisi quinque ex septem Patribus concurrant, neque practicentur, nisi prius Capitulo Provinciali propositæ per majorem suffragiorum numerum, & à Vicario Generale Nostræ Congregationis fuerint approbatæ, & nisi in singulis subsequentibus Capitulis denuò examinatæ eodem modo, tàm à Definitorio, quàm à Capitulo confirmentur, eo ipso expirent. Volumus autem, quòd taorum de Capitulo in Capitulum vim obligandi habeant. Ordinationes verò, quæ fuerint confirmatæ, in proprio libro authenticè inscribantur.

Inscribendæ & subscribendæ.

XXIII. Statuta sive Ordinationes Provinciæ scribantur in libro ad hoc deputato cum subscriptione Præsidentis Capituli Provincialis, Patrum Definitorii, & Secretarii.

Libri actorum & propositionū.

XXIV. Erunt duo alii libri, in quorum uno scribantur omnia acta Capituli, & in altero propositiones, quæ ad Capitulum Generale per Discretum Provinciæ mittuntur, quæ eodem modo subscribentur.

Electio Provincialis.

XXV. Quibus omnibus expeditis ad electionem præmoneat Præsidens, quare feriâ quintâ congregatis omnibus Capitularibus post Missam de Spiritu Sancto celebratam de bonâ electione faciendâ sermonem habeat, statimque omnes genuflexi per quartam horæ partem orabunt, ut Deus eos dirigat, signoque surgendi dato à Præsidente, sedeant, & ad electionem procedant, ut suprà dictum est. In Provincialem regulariter eligatur semper aliquis Pater illius Provinciæ, pro quâ est electio facienda. Posteà Præsidens Provincialis absolutus, & primus Definitor scrutabuntur suffragia.

Confirmatio, & reliqua post electionem observanda.

XXVI. Electione factâ confirmet Præsidens electum Provincialem, ut Officium suum exercere possit, absque tamen præjudicio confirmationis faciendæ à Vicario Generale Nostræ Congregationis, qui de electione Canonicâ, & de electo certior factus, electum Provincialem confirmare teneatur, prout de jure. Incipiatque Te Deum Laudamus, & processionaliter ducant in chorum, vel Ecclesiam simul occurrentes reliqui Fratres, qui Provincialis sedeat, & incipiente Provinciale absoluto, reliqui manum ejus osculabuntur. At si aliquis Definitorum electus sit in Provincialem, antequam è Capitulo egrediantur, eligant novum Definitorem loco electi, qui erit ultimus inter Definitores.

Priorum & Vicariorum electio.

XXVII. Eâdem feriâ quintâ post vesperas, & si absens sit Provincialis, nullo enim modo expectandus est, sed ipso absente, vel præsente, Præsidens primum locum semper habeat, ad electionem Priorum, & Vicariorum procedatur, quoe Diffinitorium solum faciet. Ad electiones verò ritè faciendas quilibet Prior, & Discretus præstito juramento de veritate dicendâ, & non tacendâ, referat Definitorio sigillatim Sacerdotes sui Conventus ætate, & qualitatibus ornatos, qui in Priores eligi possunt.

De schedulis asservandis & Conventuum Ordine constituendo.

XXVIII. Omnium qui propositi sunt schedulam quilibet Definitor faciet, & conservet, ut eâ benè perpensâ ad electionem prudenter procedant. Priùs Conventuum ordinem juxtà dignitatem eorum, Definitorium constituet, ut priùs digniores provideantur, sed Conventus Novitiatus semper omnibus anteponatur.

De electione Suppriorum, Lectorum, & Magistrorum studentium.

XXIX. Procedendo ergo ad electiones Priorum Vicariorum, Subpriorum, posteà animadvertendo summopere in electione Superiorum Conventus Novitiatus, & Professorii, cum sint futuri Magistri Novitiorum, & recenter professorum, nisi aliter Definitorio Provinciali videbitur, quàm ob rem majora sunt requirenda in iis, quàm in quolibet Priore, ac in alio quocunque Subpriore. Electis Prioribus, Vicariis, & Subprioribus, eligentur Lectores, deindè studentium Magistri, qui & ex electis Lectoribus, vel ex aliis Patribus assumi poterunt.

De Compositione familiarum.

XXX. His factis familias component, ita ut in quolibet Conventu sint Sacerdotes sufficientes, Confessarii necessarii, tàm pro Fratribus, quàm pro Secularibus, & unus, vel plures Concionatores. Sint & duo Patres, qui in Examinatores possint eligi ad examinandum Novitios, promovendos ad Sacros Ordines, & munera Confessarii, & Concionatoris. Sint & Fratres Clerici, nec non Conversi, & Tertiarii, juxtà exigentiam locorum.

De eligendis duobus Discretis ad Capitulum Generale ituris.

XXXI. Die Sabbati iterum congregetur Capitulum Provinciale, & ab omnibus Patribus eligentur duo Discreti, cum eorum substitutis ad Capitulum Generale ituri, qui habeant qualitates, & requisita, quæ præscribuntur in Bullâ Alexandri Papæ septimi, quæ incipit *Militantis Ecclesiæ* prout hactenùs factum, & observatum est.

Capituli Provincialis terminatio.

XXXII. Dominicâ post vesperas iterum totum conveniet Capitulum, & Præsidens omnia exequatur, quæ de Præsidente Capituli Generalis in Nostris Constitutionibus sancita sunt. Eodemque modo, qui ibi de Capitulo Generali præscribitur, Capitulum Provinciale terminabitur, omnes in osculo Sanctæ Pacis amplectendo & lecto Decreto Sacræ Romanæ & Universalis Inquisitionis, factâque fidei confessione, ac datâ absolutione generali prout de more, omnes discedent in nomine Domini.

De Definitorio Provinciali, & ejus Auctoritate.

Definitorum Officium.

I. Ut Prior Provincialis Provinciam faciliùs, & prudentiùs gubernare possit, quatuor Definitores in Capitulo Provinciali electos, in adjutorium illi adjungimus, eorumque Officium per triennium durabit usque ad novam Definitorum electionem. Ipsorum erit invigilare super observationem Constitutionum, ordinationem, & consuetudinum Provinciæ, reliquorumque ad perfectionem spectantium, & si in aliquo observationem labefactari viderint, Provincialem statim moneant verbo, vel scripto.

Eorum sigillum.

II. Litteras date vel recipere poterunt absque Prioris licentiâ, vel scitu, & propriis utentur sigillis cum Cruce, tribus clavis, & spinea corona & characteribus, primi, secundi, & tertii, & quarti Definitoris Provincialis, quæ possint, unà cum Litteris, & scripturis secreto dignis conservari in oratoriis clave munitis, eo modo, quo aliis Superioribus conceditur.

Locus.

III. In omnibus locis post Priorem localem, cæteros loco præcedent, enitentur autem magis virtute, & exemplo præcedere, in quo si defecerint, Prior illos admoneat charitativè, & si se non emendaverint, Provincialem certiorem reddat. Declaramus quòd locus competens Definitoribus Provincialibus sit respectivè juxtà praxim Definitorum Generalium.

Annua Congregatio.

IV. Semel annò congregabuntur cum Provinciali in Conventu principaliore, & antiquiore Provinciæ, vel in Conventu assignato à Definitorio Dominicâ tertiâ post Pascha.

Spectantia

V. Ad Definitorium Provinciale spectat Magistrum

ad Definitoriú Provinciale.

Novitiorum Professorum constituere, Conventum Noviriatus designare, si extrà Conventus Novitiatus aliquando Novitios educare oportet, Conventum assignabit ubi educandi sint: Renuntiationem alicujus officii, in quod aliquis à Capitulo Provinciali eligitur, admittere, aut in idem officium vacans aliquem substituere, qui si fuerit Definitor, ultimum locum inter alios habebit. Priorem aliquem ab uno amotum alicui alteri Conventui præficere, vel de novo eligere in his Conventibus, qui de novo accipiuntur. Ante triennium expletum Capitulum Provinciale ob causam urgentem, cum consensu tamen Definitorii Generalis convocare. Poterit quoque idem Definitorium aliquem ex quatuor Definitoribus Provincialibus causâ exposcente ab officio deponere, & à Prioratu, etiam Priorem, & Secretarium deponere: pœnâ ultimâ graviorem aliquem punire: bona mobilia, vel immobilia, non tamen notabilis pretii, otpotè excedentia summam ducentorum scutorom, ab uno in alium Conventum ttansferre.

De convocando Definitorio ultrà tempus assignatum

VI. Si ultrà tempus assignatum ob causas urgentes Provincialis convocationem Definitorii necessariam esse duxerit, illud congregare poterit, & si primus Definitor, & alii duo convocari postulaverint, Provincialis id facere teneatur: quod si facere noluerint, Vicarium Generalem reddant certiorem, & quidquid ille determinaverit, exequantur sub pœnâ arbitrio ipsius Vicarii Generalis infligenda.

De absentia Definitoris.

VII. Nullus Definitor nisi legitimè impeditus, & de licentiâ Provincialis, & reliquorum Definitorum, quam ipsi petenti dare possunt, sub pœnâ depositionis abiit, quando Definitorium congregatur; neque hæc venia dari potest plus quam uni, & tunc loco absentis aliquem reliqui Patres Definitores, jam congregati eligent, qui ultimum locum habebit.

In Definitorio proponenda.

VIII. Proponet in Definitorio Provincialis quæ tractanda occurrent, si verò aliqua ipsæ prætermiserit, quilibet ex Patribus Definitorii, sentiente alio debere proponi petitâ veniâ proponat, ot decidatur; graviora verò dubia ab unâ Sessione, in aliam proponantur.

Executio decisorum in Definitorio.

IX. Quidquid in Definitotio decisum fuerit, Provincialis exequatur juxtà mentem Definitorii, quoad tempus, modum, & alias circumstantias, quod nisi præstiterit, admoneatur ab aliquo Definitorum reverenter, & si admonitus non paruerit, Vicarium Generalem certiorem faciant, qui pro culpæ modo illum puniat.

Definitorii duratio

X. Defiuitorium ultrà octo dies nou durabit nisi alicujus gravissimi casus decisio protractiorem moram postulaverit; congregabuntur autem bis per singulos dies, ut quanto citiùs negocia expedire possint.

Juramentum secreti

XI. Strictissimo secreti sigillo omnia negocia Definitorii sileantur, & in primâ sessione de servando secreto omnes juramentum præstent. quod tunc obligabit, cùm major pars Definitorii statuerit in illo eventu juramentum debere observari, quod qui violaverit, per biennium voce, & officio carest, & qui alia quæ sub secreto juramenti non cadunt propalaverit, gravi pœna pto primâ vice puniatur.

De qualibet Provincialatus vacatione intrà triennium

XII. Si Provincialis morte præventus triennium percurrere nequeat, primus Definitor Vicarium Generalem statim certiorem teddat ob mortem Provintialis, & interim alios tres Definitores congregabit in Conventu, ubi tunc temporis primus Definitor reperietur, vel in loco commodiore ad hoc ab ipso primo Definitore deputato, & simul cum Priore illius Conventus, obi Definitorium congregabitur: Qui eligent alios duos Patres, quibus electis omnes septem simul congregati de novo Provinciale duraturo usque ad Capitulum Provinciale electionem facient, quæ omnia quamprimum fieri poterit exequantur. Si autem Provincialis non è vitâ decesserit, sed ab infidelibus, aut inimicis captus fuerit, ita ut Provinciam suam gubernare nequeat, idem primus Definitor, cum aliis Definitoribus congregabitur, collegialiter coogregati, Vicarium Provincialem præficisut, qui totam Provincialis auctoritatem habebit, si vero intra annom tertium post Definitiorii Congregationem ultimam obierit, tunc primus Definitor, vel eo deficiente secundus usque ad finem ejusdem triennii præsidebit. Quæ autem hic pro tasu Provincialis sancita sunt, volumus observari etiam in casu, quo Provincialis ad aliquod Officium Generale translatus, seu promotus fuerit, vel etiam in quocumque casu alio vacationis Provincialatus.

Quinam debeant ad Definitorium convenire.

XIII. Quotiescumque oportuerint Definitorium Provinciale congregare, ad illud conveniat ad numerum septem Patrum complendum, etiam is, qui Officium aliquod generale exercuit, eoque absente, etiam is, qui functus est Officio Provincialis, dummodò tamen inveniantur ab omnibus aliis Officiis actualiter absoluti, quòd si plures fuerint, qui prædicta Officia Generalia, aut Provincialia exercuerint, attendenda semper est inter ipsos major exerciti Officii dignitas, inter æquales autem in exercita dignitate prioritas electionis ad talia Officia, seu dignitates attendatur.

Definitorum Conventualiú locus.

XIV. Definitores in illo Monasterio ubi sunt Conventuales signum dabunt, & præsidebunt in actibus Communitatis omnibus, qui loco inferiores sunt Sobpriore. Item iisdem in communi tabulâ Officia non assignentur.

De defectu unius Definitoris, ad Definitorium accedere nolentis.

XV. Si quando sentiente Provinciale, & tribus Definitoribus, Definitorium tenere necessè videbitur, & unus Definitor interesse noluerit, elapsis octo diebus à tempore per tres Definitores præfixo, ad Definitorium celebrandum tempestivè per Litteras vocatus, si non accedit, eligatur à Provinciale & reliquis Definitoribus substitutus, ad Definitorium illud celebrandum, & celebretur Definitorium.

De Provinciale Officii sui partes non explente.

XVI. Si Definitores animadverterint Provincialem officio suo non satisfacere, vel quod pejus est abuti, neque bonis consiliis acquiescere, Vicarium Generalem re benè ponderatâ, & examinatâ moneant præsertim in iis eventibus, in quibus pœna depositionis seu suspensionis Provinciali decreta est.

Reelectio prohibita.

XVII. Prohibemus cæterum. & interdicimus reelectionis ad eadem Officia juxtà præscriptum Nostratum Constitutionum part. 3. cap. 1. §. 7. & 8. quas vim omnem habere volumus tùm in Capitulis, tum in Definitoriis Provincialibus, ita ut Provincialis transacto triennio nullo modo possit reeligi & confirmari. Permittimus tamen quòd Definitores, & Priores confirmari possint, prout eædem Constitutiones sanciunt, & non aliter, servatâ tamen Constitutione Urbani VIII. quæ incipit, *Circumspecta*, quoad vacautiam Prioria Provincialis, non tamen quoad Definitores Provinciales.

Generalia & specialia eligendorum requisita.

XVIII. Ut autem in omnibus electionibus consulatur ut par est majori Provinciæ utilitati, ac de dignioribus, magisque idoneis semper provideatur, volumus, & ordinamus, quod generaliter loquendo nollus eligatur ad aliquod Officium nisi aptus, & assuetus sit vitæ communi, & qui regulari observantiæ non incumbuut, omninò rejicimus, omnium super hoc conscientias onerantes; insuper statuimus & declaramus primò, quòd nullus eligatur in Definirorem Provintialem, nisi per tres annos sut Prior, aut Lector, aut Prædicator, sut Magister, sivè Professorum aut Novitiorum exti-

teriti;

terit; secundò, nullus Priorum, & Superiorum potest esse Definitor; tertiò debent esse absoluti à studiis Philosophiæ & Theologiæ cum attestatione suorum respectivè Lectorum, exceptis iis, qui fuerunt in Officiis Generalibus.

Factâ collatione cum originali asservato in Archivo Romano Jesu Maria, concordat de verbo ad verbum, in quorum fidem &c.

Datum in eodem Conventu die 8. Maji Anno 1692.

Frater SIMPLICIANUS à S. Dorothea Vicarius Generalis.

Loco † Sigilli.

E. LAURENTIUS à S. Francisco Sec. Cap. Gen.

XVIII. Gratiæ & Privilegia Conclavistis postremi Conclavis concessa.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Urbis.

Donatio scutorum decemmillium auri.

§. 1. MOtu proprio &c. Nos volentes Dilectos Filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo Nos Divinâ favente clementiâ ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, uti Familiares continui Commensales inservientes interfuerunt, quique eâ de causâ labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habitâ ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis exornare ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in rolo, seu divisione subscripto, seu subscripta per Dilectum etiam Filium Nostrum Bandinum Tituli S. Thomæ in Parione nuncupat. Presbyterum Card. Panciaticum nuncuparum Prodatarium Nost. summam decem millium scutorum auri in auro stamparum ex pretio tot officiorum vacabilium ad Nos spectantium gratiosè donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos Familiares, & continuos Commensales Nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres præfatæ S. R. E. Cardinales singulatim in quolibet Ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio Dilectorum Filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tàm illos, quàm alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab iisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tàm illos quàm omnes etiam quoscunque alios Conclavistas indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali Dominio eidem S. R. E. mediatè, vel immediatè subjectis Cives esse voluerint, singulos in eâ ipsâ Civitate, quàm sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & sine ullâ prorsus differentiâ inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos etiam Nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipsum Jus Civilitatis ad quoscunque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio Nostro Apostolico inservientium, ac in illius Tinello comedentium, & bibentium, ac Nostrorum, & Sedis præfatæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, & indubitatis, non fictis familiaribus, continuis Commensalibus, ac Notariis Nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, & reputari mandamus, eisque ut in quibuscunque impetrationibus, concessionibus, & Litteris, tàm gratiam, quàm justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus, se familiares, continuos Commensales, Nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominare possint, nec propterea impetrationes, concessiones, & Litteræ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, Decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac Juribus, quibus alii Nostri familiares tempore dictæ assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam ut præfertur elegerint, quique ex utroque Parente verè Nobili, & Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, Statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet etiam, quoad assecutionem quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascunque Litteras, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint; perinde, ac si de verè nobili genere, & ex utroque parente Nobili originario, ac antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanàrunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ alias competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanâssent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, Statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Receptio in familiares.

In Notarios.

Electio Civitatis.

Etiam pro hæredibus

Exemptio ab habitatione in Civitate.

§. 2. Ac Conclavistas præfatos à solutione, & exactione quarumcunque decimarum, non tamen decimarum per fel. record. Innocentium PP. XI. Prædecessorem Nostrum impositarum quarto Kal. Octobris Pontificatus sui anno septimo, & per eumdem extensarum, seu indictarum ad aliud triennium per Litteras in forma Brevis sub die vigesima quinta Novembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo Pontificatus sui anno tertio decimo, nec non aliarum decimarum, subsidiorum, & onerum in subsidium expeditionis contra Turcas, & orthodoxæ fidei hostes impositarum, & impositorum, & cujuscunque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscunque oneris ordinarii, & extraordinarii ubique locorum, & ex quacunque, quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, &

Agabellis, & decimis aliisque oneribus, exceptis Decimis ab Innocentio XI. impositis in subsidium expeditionis contra Turcas.

occasione etiam, ad instantiam Imperatoria, Regum, & Rerumpoblicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcunque Principum impositorum, & imponendorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & è contra, & postquam casus hujusmodi impositiooia, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus; districtiùs inhibentes Dilectis Filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, ac qoibuscunque aliis Officialibus Cametæ Nostræ Apostolicæ, ac Exactoribus decimarum, præterquam per dictum Innocentium Prædecessorem, ut præfertur, impositarum, pedagiorum, subsidii, gabellarum, & etiam præterquam per dictum Innocenoum Prædecessorem, ut præfertur impositorum onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscunque Ecclesiasticæ, vel Secularis Dignitaris, Status, Gradus, Ordinis, & cooditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumque usu, possessione, vel qoasi directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel aliàs quomodolibet impedire quoquomodo præsumant.

Exemptio à Spoliis cum facultatibus testandi, exceptis Equitibus Sancti Jo. Hierosolymitani.

§. 3. Nec noo eisdem Conclavistis, quod bona quæcumque ad ipsos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam tatione qoorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curà, & sine curà Secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum, atque Hospitalium quorumcunque Regularium, nec non Canonicatuum & Præbendarum, ac Dignitatum quarumlibet per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitimè tamen, & aliàs licitè acquisita, & acquirenda, etiam in dicta Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia, spolia minimè subjaceant, sed Conclavistæ præfati, etiamsi Religioni alicujus Militiæ, oon tamen S. Joannis Hierosolymitani, adscripti, & in ea expresse professi fuerint, de illis in favorem quarumcumque Personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco, quantumvis remoto, etiam extra eorum proptiam residentiam eos decedere contigerit, testari, vel aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicunque succedere liberè, & licitè valeant, similimodo concedimus, & indulgemus, præcipientes, & mandantes eisdem præfatæ S.R.E. Camerario, Thesaorario, Præsidentibus Clericis, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militarum, non tamen dicti Sancti Joannis Hierosolymitani prædictarum Receptoribus, Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis Personis, tàm Secularibus, quàm Regularibus, etiam cujusvis Militiæ, & cujusvis gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponaot, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsomant: ac etiam decernentes donationes etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Facultas Equitibus cujuscunque Militiæ retinendi pensiones ad Summam ducatorum 200.

§. 4. Ac cum eisdem Cooclavistis, etiam in Militia Sancti Joannis Hierosolymitani, & in quavis alia Militia expressè professis, quòd ratione quarumcunque pensionum añuarum eis, & eorum cuilibet super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum, & etiam Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, Abbatialium, nec non Dignitatum quarumcumque, ac Monasteriorum, etiam per ejusdem S.R.E. Cardinales ad præsens obtentorum, & impostetum quomodolibet obtinendorum fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis, non tamen ultrà summam 200. ducatorum auri de Camera, pro quolibet eorum nunc, & pro tempore reservatarum, & assignatarum, ac reservandarum, & assignandarum habirum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo aliàs ipsi habirum decentem, & honestum, ac per Milites præfatos gestari solitum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli minùsque aliquas sententias, censuras, nec etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensiooum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones usque ad præfatam summam 200. ducatorum hujusmodi ascendentes, & reservatas, & imposterum reservandas, ut præfertur, etiamsi matrimonium quoad Milites alicujus Militiæ, videlicet cum Militia compatibile jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint cum unica, & virgine tantùm recipere, & quoad vixerint, & quilibet eorum respectivè vixerit, retinere liberè, & licitè valeant, de speciali dono gratiæ dispensamus.

Facultas transferendi pensiones usque ad summam 100. ducatorum.

§. 5. Et insuper Conclavistis præfatis, & eorum singulis, ut quicunque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut Persooæ aliæ quæcuoque Ecclesiasticæ in Dignitare Ecclesiasticâ constitutæ tam in Romanâ Curiâ, quàm extrà eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascunque pensiones annuas, eis, & eorum singulis suis quibuscunque fructibus & juribus, obventionibus, & emolumentis universis, certis, & iocertis quarumcumque Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis, etiam ratione servitii, & mercedis Dignitarum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, non tamen per S. R. E. Cardinales obtentorum reservatas, seu reservandas, seu fructus &c. hujusmodi Beneficiorum reservatos & reservandos etiamsi semel, vel pluries translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus &c. hujusmodi usque ad summam præfatam centum ducatorum, uni, vel pluribus aliis Personis Ecclesiasticis, vel etiam Clericali caractere tunc temporis nondum insigniis, cum clausula tamen ex tunc, prout postquam dicto caractere ritè insigniti fuerint, seu alias pensionum, seu fructuum hujusmodi capacibus per eosdem Conclavistas, & illorum singulos nominandos, eoam quæcunque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & formâ, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu integrè persolvendas, & per eos propriâ auctoritare percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos reservere, constituere, concedere, & assignare possint, ita ut præfati translatarii, in quasi possessione, pensiones, seu fructus &c. hujusmodi exigendi, in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia surrogati esse censeantur, concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tàm vigore aliorum privilegiorum Conclavistarum, quam etiam quocunque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulativè concessam, & concessas esse volumus, ita ut quilibet eorum cumulativè, & ampliativè præfatis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hae in re concessis uti, frui, & potiri possint. Decernentes novas reservationes, concessiones assignationes, & translationes pensionum, ac fructuum &c. hu-

Ampliatio in non Clericos.

Cumulativa similium gratiarum.

jusmodi

jusmodi, ut præfertur, faciendas ex nunc, prout postquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque Beneficia, super quorum fructibus &c. aliisque hujusmodi reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore. Necnon Conclavistis præfatis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius Militiæ regularia etiam expressè professi sunt, ut etiam ab aorum Conventu absentes existant, dùm tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in Conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint, quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac quarumvis pensionum, & commendarum eorum Militiæ, seu Religionis capaces existant perindè, ac si in eadem Militia, seu Religione antianitatem de justitia consecuti fuissent, similiter indulgemus.

Concessio Antianitatis Equitibus.

§. 6. Præterea eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur: ax quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex Nobilibus Parentibus, & vilibus fœminis procreati existant, etiamsi aliàs legitimati existant, legitimamus. omnemque ab illis geniture hujusmodi maculam, sivè notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, ac aliorum Consanguineorum, seu Cognatorum, vel aliorum quorumcumgue, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel fideicommisso, seu aliàs da jure validâ dispositione, & præterquàm in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesiâ provenientibus succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere: ac ad æquales portiones cùm legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates, restituendo realiter, & cum effectu, ac ad Dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia, publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud Canonicum eis non obsistat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, ac ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, si nondum ad illos promoti sint promoveri, ac postmodùm charactere, & Ordinibus hujusmodi, ac illorum privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, & quæcumque, & qualiacunque cum curâ, & sine curâ Beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbandæ, Dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsentententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in aisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint quam quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint retinere liberè & licitè valeant, similiter dispensamus.

Legitimatio supradictorum.

Habilitatio ad successiones, honores, Ordines, & Beneficia.

§. 7. Ac omnes, & quoscumque defectus si qui forsan sint in omnibus, & quibuscunque provisionibus, ac permutationibus Beneficiorum quorumcunque eorundem Conclavistarum, tam ob multiplicitatem titulorum, ac ob incursionem quarumcunque censurarum, etiam irregularitatis, & similiter in expeditionibus Litterarum Apostolicarum super illis, quàm aliàs ex quavis causa provenientes quoad præteritum tantum, ac sine præjudicio Juris alicui quæsiti, & dummodo non intercesserit Simoniæ labes, nec aliqualis desuper pendeat, sanamus, ac provisiones hujusmodi vigore præsentium in utroque Foro, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis Dignitatibus, & aliis cum curâ, & sine curâ Beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis; & nuncupatis, etiam cujusvis Ordinis Regularibus per eos respectivè obtentis, de novo etiam respectivè providemus, ac omnes, & singulas pensiones eis, & aorum singulis super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum, etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis respectivè reservatas similiter de novo reservamus.

Sanatio defectuum provisionum.

§. 8. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus &c. Ecclesiasticos occasione quarumcumque Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, ac quarumcunque pensionum annuarum ipsis, & aorum cuilibet respectivè collatorum, & reservatarum tàm ex antedictis, quàm ex aliis defectibus, & occasionibus, etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum, vel eorum non promotionis ad omnes etiam Sacros Presbyteratus Ordines, vel non susceptionis Gradus Doctoratus, indebitè perceptos cujuscunque quantitatis fuerint gratiosè remittimus, & condonamus.

Remissio fructuum malè perceptorum.

§. 9. Ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quòd censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina Officia, dummodo tamen non in contemptum clavium, celebraverint, aut aliàs in Divinis se immiscuerint, quòdque illâ, & præmissis eisdem non obstantibus ad omnes etiam Sanctos, & Presbyteratus Ordines alias ritè, & dummodo nullum aliud alicui obstet canonicum impedimentum, promoveri, & in illis, & in susceptis per eos alias ritè Ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè valeant, dispensamus.

Absolutio ab irregularitate.

§. 10. Quòdque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, Commendæ, & quævis aliæ Litteræ Apostolicæ provisionum quorumcunque Beneficiorum hujusmodi, prout Nostris familiaribus continuis Commensalibus eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam Litteræ ipsæ in formâ Brevis, tàm de capiendâ possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quàm aliàs, uti illis super provisionibus quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Expeditio Litterarum Apostolicarum gratis.

§. 11. Ac eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet, ut alia similia, vel dissimilia Indulta, privilegia, facultates, & gratias hactenùs eis, & eorum cuilibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & Sedem præfatam concessa in suo robore, & firmitate cum præsentibus stare, ac quorum omnium & singulorum tenores, perindè ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus haberi volumus pro expressis, quàm impolterum concedenda specialia, vel generalia, quibus per præsentes, ac præsentibus, per illa minimè in aliquo præjudicare intendimus, ita ut quotcunque, & qualiacunque fuerint, unum alteri derogare non censeantur, sed eos, & eorum quemlibet illis simul, ac cum præsentibus prædictis cumulativè, vel singulariter, prout eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet magis expediens videbitur, frui, & gaudere posse decernimus, dummodò tamen præsentibus non adversentur, similiter concedimus, & indulgemus.

Confirmatio aliorum similium vel dissimilium Privilegiorum.

§. 12. Postremò eosdem Conclavistas eorumvè aliquem ad præsentem motum proprium seu Litteras super præsentibus si videbitur conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum minimè teneri, nec illum seu illas, etiamsi motus proprius, & Litteræ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effe-

Exemptio ab insinuatione in Camera.

ctus fortiri debere, ac motum proprium, & Literas hujusmodi, & in eis contenta quæcunque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, & Constitutionibua Apostolicis similium gratiarum revocatotiis, vel quæ eas limitarent, vel moderarentur, quæ à Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & ex quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam io favorem Fidei, & Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Comprehensio Procuratoris in Privilegiis

§. 23. Et insuper cùm Dilectus Filius Antonius de Flote Clericus Neocastrensis Civitatis, vel Diœc. J. U. Doctor, ac Collegii eorumdem Clericorum Cam. Apost. Secretarius, & minutorum servitiorum Generalis Collector, tanquam dictorum Conclavistarum Procutarot, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Antonio, licèt ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus, & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, bonoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis, non tamen, quoad participationem decem millium scutorum auri hujusmodi per Nos, ut supra dictis Conclavistis, donatorum, & inter eos ut præfertur distributorum, seu distribuendorum, tanquam Conclavistæ frui, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat, perinde ac si Conclavi hujusmodi verè, & realiter interfuisset; Constitutionibus, & ordinationibus cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, motu, scientia, auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus, sicque per quoscunque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa & per viam secretam.

§. 14. Et insuper Dilecto Filio Nostro Petro S. Laurentii in Damaso nuncupari Diac. Card. Ottobono nuncupato ejusdem S. R. E. Vicecancellario, & Litterarum Apost. Summatori, ac Dilectis Filiis Cameræ Apostolicæ Ministris loco Secretariorium Apostolicorum suppressorum Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos Litterarum præfatarum desoper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat, & pertinet, sub pœna indignationis Nostæ motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut præfatas Litteras super prædictis omnibus, & singulis, tàm conjunctim, quàm separatim pro siogulis quibus concessa fuerint, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscunque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis concessis gratis, etiam quoad compositionem in Dataria Nostra, & per eandem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant; insuper omnia & siogula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet à diversis Summis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris hue usque concessa, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ec de novo liberalissimè concedimus.

Derogationes.

§. 15. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorundem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deveotum, ac Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de præstando consensu in Pensionibus, & fel. record. Pii PP. IV. de similibus, & dissimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, nec noo Pictaviensis Concilii, ec Nostris, & Cancellariæ præfatæ regulis, etiam in crastinum dictæ assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis, & io prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in universalibus, & provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ec Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum, etiam juramento &c. roboratis Statutis, & coosuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis & novis reformationibus atiam, legibus, tàm Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac Sacris Canonibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, illis eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscunque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusqua, & aliis decretis, etiam vim cootractus, & Statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribos, & consistorialiter, ac aliàs in contrarium concessis, confirmatis, ao probatis, innovatis Juribus omnibus. Quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorumque teoores &c. illis aliàs &c. permansuris, hac vice dumtaxat, & expresè moto pari derogamus, cæterisque contrarus quibuscunque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio A.

Clausulæ extendibiles.

§. 16. ET cum absolutione à censuris ad effectum &c. Et quod obstantiæ etiam beneficiales Conclavistarum, & ab eis subrogatæ hujusmodi, & dispensationes, ac Indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possiot in Litteris, & in casibus regulæ de infordescentibus cum opportuna illius, oec non alterius regulæ de non tollendo jure quæsito derogatione, & quarumcunque aliarum Constitutiooum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & Statutorum, & stabilimentorum, usuum, naturarum, constitutionum Synodalium, Statutorum, & privilegiorum Populi Romani, & Cluniaciensis, Cisterciensis, Sancti Benedicti, Sancti Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, & Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominiis temporalibus sub quibuscunque verborum formis, & eum quibusvis efficecissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Consistotialibus, etiam contra alienigenas, & elias personas certis modis non qoalificatas, aut aliàs qoomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissimè, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, etiam cum suspensione quarumcunque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis Collatoribus conferendi beneficia Ecclesiastica, etiam reservata ad eorum collationem &c. pertineotia, in omnibus, aot certis expressis causis quomodolibet coocessis latissimè extendendis, ita ut omnia tollantur, & quòd sola præsentis motus pr prii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra: Regulâ contrariâ obstante. Et quòd præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in Litteris, si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina; & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœceses, Patria, & cætere requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magister Ceremoniarum Capellæ Nostræ, nec non Secretarius Collegii eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Ceremoniarum facta, & descripta adootati, & descripti. Si aliàs

ad

ad pensiones, & Beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur, simul, vel adpartem, etiam in una non factâ mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expediens.

§. 17. Volumus autem, quòd Litterarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis motus proprii transsumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ io Digniete Ecclesiastica constitutæ munitis, & etiam subscriptis, eadem fides, tam in judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus Litteris, seu præsenti motu proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. aut exhibitus, vel ostensus foret. FIAT A.

P. A. primo 15. Julii 1692.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Idibus Julii anno primo.

Registrata libro primo Secretorum fol. 55.
Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

REverendissimus D. F. Joseph. Eusanius Aquilanus Episcopus Porphyriensis Sacrista.
Abbas Petrus Sanctes de Fantibus Presbyter Camerinensis.
Abbas Dominicus Cappellus Presbyter Asculanus Canonicus Insignis Basilicæ S. Mariæ Transtyberim.
Candidus Cassina Presbyter Novocomensis Canonicus prædictæ Insignis Basilicæ S. Mariæ Transtyberim.
Justinianus Chiapponius de Rossena Presbyter Regiensis, perpetuus Clericus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe.
BernardinusPortusPresbyter Bononiensis, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Lateranensis, Magistri Ceremoniarum.
Abbas Guido Passioneus Clericus Forosemproniensis S. Collegii Secretarius.
Faustinus Crispoldus Clericus Perusinus.
Abbas Joannes de Camporealibus Presbyter Interamnensis.
Joannes Franciscus Agliaudus de Saviliano Laicus Taurinen. Diœcesis. Nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.
Marchio Claudius Pallavicinus Clericus Parmensis.
Joannes Nisez Clericus Durbutensis Leodien Diœcesis.
Jogones Baptista Mazzarinus Clericus Ariminensis.
Alderani Ostien. Cybo.
Joannes Mancinus Presbyter à Palumbaria Sabinen. Diœcesis, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Lateranensis.
Augustinus Lottus Laicus Romanus.
Dominicus Archangeli Clericus Senensis. Flavii Portuen. Chisii.
Comes Raymundus Raoutius de Marsciano Clericus Urbevetanus.
Thomas Hiacynthus Sangiorgius Presbyter è Saxoferrato Nucerinæ Diœcesis.
Nicolaus Carpius Laicus Januensis.
Jacobi Tusculani Fransoni.
Fr. Ugo Ferrettus Ord. S. Joannis Hierosolymiesni Anconitanus.
Pomponius Lenzi Presbyter Maceratensis, perpetuus Beneficiatus Collegiatæ S. Mariæ in Via lata.
Alexander Tiburtius Clericus Conjugatus à S. Pojo Sabinensis Diœcesis.
Palutii Sabinen. de Alteriis.
Abbas Melchior de Polignac Clericus Anciensis,
Carolus de Serte Clericus Parisinus.
Carolus Regnault Laicus Rothomagensis.
Emanuelis Theodosii Albanen.
Bullionii Venerabilium Fratrum Nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.
Severinus Lazarellus Presbyter S. Severino io Piceno.
Ferdinandus de Valentibus Clericus à Trebia Spoletinæ Diœcesis.
Carolus Salandra Laicus Romanus.
Francisci tit. S. Mariæ in Via Maidalchini.
Abbas Joannes Cecius Clericus Abbatiæ Sablacensis nullius Diœcesis, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe.
Antonius de Comitibus Clericus Camerinensis.
Joannes Baposta Blancus Laicus Pisanus.
Caroli ot. S. Laurentii in Lucina Barberini.
Ludovicus Camposamperius Clericus Patavinus.
Carolus Franciscus Ignatius Hoffman Laicus Silesius Uratislavien.
Gregorii tit. Marci Barbadici.
Abbas Joseph de Annibaldensibus à Molaria Clericus Romanus.
Joseph Giacchius Presbyter à Moote Sicuro Anconitanæ Diœcesis.
Flaminius Peregrinus Laicus de Polo Tiburtinæ Diœcesis.
Joannis Nicolai tit. S. Mariæ Transpontinæ de Comitibus.
Paulus Lucatellos Archidiaconus Aquilejensis de S. Daniele Foro Julii.
Gaspar Minorellus Laicus Patavinus.
Joannis tit. SS. Viti, & Modesti Delphini.
Thomas Marchianus Presbyter Florentinus.
Bartholomæus Rocchus Laicus Bononiensis.
Nicolai tit. S. Callixti Acciajoli.
Alexander Bonaventura Presbyter Urbitanensis, ejusdemque Metropolitanæ Ecclesiæ Præpositus.
Petrus Franciscus Giampè Clericus de Fabriano Camerinen. Diœcesis.
Gasparis ot. S. Mariæ Transtyberim de Carpineo.
Joseph de la Tremoille de Nourmontier Abbas B. Mariæ de Insula Dei Presbyter Parisinus.
Olivarius Ceminus Ninon de la Forest Clericus Chorisopiten.
Joannes de la Chaize Clericus Parisinus.
Cæsaris SS. Trinitatis in Monte Pincio de Estrées.
Lucianus Borzon Clericus Parisinus.
Ludovicus Mandon Laicus Lemovicen.
Jacobus Prache Laicus Bellovacensis.
Petri tit. S. Eusebii Bonsii.
Abbas Paulus Farella Commendator S. Mauritii, & Lazari Presbyter Mutanus.
Nonous de Bavariis Clericus Triventinus
Jo. Baptista Bassius Laicus Romanus.
Fr. Vincentii tit. S. Xisti Ursini.
Joseph Maria Franciscchinus Presbyt. de Massa Firmanæ Diœc.
Jo. Jacobus Blattman Laicus de Zugh Constantiensis.
Barnabas Rafaldus Cleric. de Monte Apponum Firmanæ Diœcesis.
Federici tit. S. Anastasiæ Columnæ.
Joannes Baptista Gagnus Presb. Foroliviensis.
Joannes Nardier Laicus Burgundus.
Francisci tit. S. Matthæi in Merulana Nerlii.
Dominicus de Benedictis à Trebia Spoletanæ Diœcesis, perperuus Clericus Beneficiatus Insignis Collegiatæ Ecclesiæ S. Laurentii in Damaso de Urbe.
Roggerius Selvaggius Clericus à Monte Caveoso Matheranæ Diœcesis.
Hieronymi tit. S. Silvestri in capire Casanate.
Galestius Campana Presbyter è Castro Parrani Urbevetanæ Diœc.
Josepb Ambrosius Laic. Romanus.
Galeatii tit. SS. Quirici, & Julitæ Marescoti.
Abb. Angelus Ferratinus Presb. Ametinus.
Gregorius Lucidus Presb. de Terra Staphily Auximanæ Diœcesis.
Fabritii tit. S. Chrysogoni Spadæ.
Joannes Baptista Novellus Laicus Romanus.
Franciscus Leporus à Castro Pici Presbyter Aquinatensis Diœcesis, & Archipresbyter Collegiatæ SS. Petri, & Pauli Carmaniolæ.
Franciscus Cleyton Laicus è Darbia in Anglia.

Fr.

Fr. Philippi Thomæ Huvard tit. S. Mariæ super Minervam de Norfolcia.
Antonius Piersantes Clericus de Matelica Camerienfis Diœcesis.
Timotheus Augustinellus Laicus Perusinus.
Jacobus Papaccinus Laicus Bononiensis.
Joannis Baptistæ tit. S. Cæciliæ Spinulæ.
Franciscus Merenda à Lugano Presbyter Novocomensis Diœcesis.
Sebastianus Perottus ab Ateste Laicus Paravinus.
Francisci tit. S. Stephani in Monte Celio Bonvisii.
Maphæus Capponius Laicus Florentinus.
Deodatus Baroctus Laicus Florentinus.
Savi tit. S. Petri in Vincula Millini.
Joannes de Gambis Clericus Ravennatensis.
Jacobus Franciscus Placentinus Presbyter Ticinensis.
Franciscus Pezzanus Laicus Mediolanensis.
Federici tit. S. Alexi Vicecomitis.
Joseph Fulchignonus Presbyter Romanus.
Joseph Messanus à Liburno Laicus Pisanus.
Fr. Laurentius Brancati Basilicæ SS. XII. Apost. de Lauræa.
Antonius Franciscus de Palmerinis Clericus Pisanus.
Victorius Galiardus Presbyter Romanus.
Joseph Tarus Laicus Mediolanensis.
Jacobi tit. S. Mariæ in Araceeli de Angelis.
Joannes Andreas Siliquinus Clericus Diœcesis Montis Alti.
Joannes Georgius Henfel Laicus Saxo.
Opitii tit. S. Martini in Montibus Pallavici.
Carolus Joseph Massiminus Presbyter Diœcesis Montis Regalis in Pedemontio.
Joseph Lopes Cler. Ulixiponensis.
Marcelli tit. S. Priscæ Duratii.
Lucas Cornelius Presbyter Venetus.
Victor Felix Concius Presbyter Tudertinus.
Marci Antonii tit. S. Susannæ Barbadici.
Joannes Simon Franzonus Presbyter de Locarno Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Civitatis Comensis.
Felix Antonius de Rubeis Laicus Fanensis.
Caroli tit. S. Augustini Ciceri.
Ignatius Christophorus Guarient à Rall, Austriacus Laicus Viennensis.
Joannes Baptista Mariottus Clericus Romanus.
Leopoldi tit. S. Hieronymi Illyricorum Kollonitz.
Michael Antonius Baudrand Clericus Parisinus Prior S. Martini de Roboribus in Carnotensi Diœcesi.
Gaspar Magnon Presbyter Gratianopolitanus Canonicus Ecclesiæ Cathedralis ejusdem Civitatis Gratianopolitanæ. Stephani le Camus.
Petrus Palatius Brixiensis.
Joannes Ludgero Storff Clericus Monasteriensis.
Joannes Franciscus Humber Silesius Laicus Olomucensis Diœcesis.
Joannis tit. S. Petri in Monte Aureo Goessen.
Mutius Sinibaldus Clericus Auximanus.
Blasius de Clementibus Laicus Spoletinus.
Petri Matthæi tit. S. Marcelli Petrucci.
Bernardus Blasquez Presbyter Corduben.
Christophorus Pardus Zaragosa Presbyter Malacensis Diœcesis.
Fr. Petri tit. S. Crucis in Hierusalem de Salazar.
Jacobus Fueillard Presbyter Cenomanensis Diœcesis.
Blasius Matthæinus Laicus Ariminensis Diœcesis.
Joannis Casimiri tit. S. Joannis ante Portam Latinam d'Enhoff.
Joseph Ochoa Eques Ordinis S. Jacobi de Spata Laicus è Civitate S. Dominici Calaguritanæ Diœcesis.
Bartholomæus Belinginus Clericus Montis Regalis in Pedemontio.
Joseph Maris Peregrinus Clericus Bononiensis.
Fr. Joseph tit. S. Balbinæ de Aguirre.
Antonius Honuphrius de Martinis Presbyter Romanus.
Michaël Maganzius Clericus Abbatiæ S. Hilarii nullius Diœcesis Provinciæ Ravennatensis.
Leandri tit. SS. Nerei & Achillei Colloredi.
Vincentius Antonius Capoccius Presbyter Lyciensis Diœcesis.
Joannes Franciscus Nicosia Clericus Hieracensis Diœcesis.
Dominicus Tartalionus Laicus Neapolitanus.
Fortunati tit. SS. Joannis, & Pauli Carafæ.
Antonius de Rubeis Presbyter Aquitanus.
Dominicus Vasellus Laicus Pistoriensis Diœcesis.
Bandini tit. S. Thomæ in Parione Panciatici.
Antonius de Simeonibus à Messapia Presbyter Brundusinæ Diœcesis.
Franciscus Maria Massa Laicus Imolensis Diœcesis.
Jacobi tit. S. Marcellini, & Petri Canrelmi.
Nicolaus Tardinus Presbyter Bononiensis.
Vincentius Bigordus Laicus Florentinus.
Ferdinandi tit. S. Clementis de Abdua.
Mathias de Charlan Clericus Diœcesis Burdegalensis Abbas de Bonoloco, Canonicus Cathedralis Bellovacensis.
Carolus Ludovicus Noblet Laicus Parisinus.
Naralius Mayeù Desnoyers Laicus Diœcesis Bajocensis.
Tussani tit. S. Agnetis extrà Mœnia de Janson de Fourbin.
Solon Cambellus Clericus Conjugatus Spoletinus.
Jacobus Baccarius Laicus Ariminensis.
Joannis Baptistæ tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Rubini.
Abbas Paulus Æmilius Mondellius Presbyter Tranensis.
Dominicus Faldosius Laicus Florentinus.
Francisci tit. S. Mariæ de Populo Jodice.
Humanus Miccichellus à Farnesio Presbyter Aquæpendentis Diœcesis.
Isidorus Buccius à Zagarolo Prenestinæ Diœcesis.
Joannis Baptistæ tit. S. Bernardi Costaguti, Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.
Joannes Baptista Martellus Clericus Firmanus.
Joseph Venantius Laicus Spoletinus.
Joannes Baptista Bellettanus Laicus Venetus.
Urbani S. Mariæ in Via lata Sacchetti.
Franciscus Antonius Palutius Presbyter Sabinensis.
Manutius Nicolinus Laicus de Capradosso Abbatiæ S. Salvatoris Majoris nullius Diœcesis.
Joannis Francisci S. Nicolai in Carcere Tulliano Ginetti.
Joannes Palmegianus de Pinna Billorum Presbyter Feretranæ Diœcesis.
Ascanius Bartoccinus Clericus de Marsciano Perusinæ Diœcesis.
Joseph Bisinus Clericus Romanus.
Benedicti S. Agathæ Pamphilii.
Gregorius Muscatellus Clericus Viterbiensis.
Lucas Antonius Masinus Laicus Florentinus.
Dominici Mariæ S. Eustachii Curtii.
Comes Cæsar Alexander Machirellus Presbyter Imolensis.
Dominicus Bergerius Laicus Romanus.
Joannis Francisci S. Cæsarei Nigroni.
Fr. Scipio Cigala Ordinis Sancti Joannis Hierosolymitani Clericus Messanensis.
Vincentius de Floribus Presbyter Civitatis Ducalis, ejusdem Cathedr. Ecclesiæ Præpositus.
Franciscus Gajus Laicus Romanus.
Fulvii SS. Cosmæ, & Damiani Astalii,
Marchio Alexander Capponius Clericus Conjugatus Florentinus.
Petrus Andræas Forzonius Laicus Florentinus.
Joseph Bonellus Clericus Camerinensis.
Francisci Mariæ S. Mariæ in Dominicâ Medices.
Comes Banutius de Marschiano Presbyter Romanus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe.

Joseph Bussetus Clericus Regiensis.
Joannes Baptista Ferrarius Laicus Mutinensis.
Raynaldi S. Mariæ de Scala Estensis.
Julius Tassus Presbyter Regiensis Diœc. Canonicus Collegiatæ S. Nicolai in Carcere Tulliano de Urbe.
Dominicus de Simonibus Laicus à Trebis Spoletinæ Diœcesis.
Laurentius Metteler Laicus Pisaurensis.
Petri S. Laurentii in Damaso Ottoboni.
Dominicus Libanus Clericus Æsinus.
Natalis Ancaranus Laicus Faventinus.
Caroli S. Mariæ in Cosmedin Bichii.
Abbas Felix Nigronus Clericus Lanuensis.
Matthæus Herculanus Clericus Diœc. Montis Alti.
Joseph Renati S. Georgii Imperialis.
Jacobus Antonius de Pretis Presbyter Urbinas.
Franciscus de Magistris Laicus Romanus.
Aloysii S. Mariæ in Porticu Homodei.
Fabius de Abbatibus Oliverius Clericus Pisaurensis.
Christophorus Antonius Severus Clericus Feretranæ Diœcesis.
Joannes Francisci S. Hadriani Albani.
Pompejus Tortius Clericus Hortanus.
Antonius Simonettus Laicus Romanus.
Francisci S. Angeli in Foro Piscium Barberini.
Marchio Joannes Baptista del Drago Laicus Romanus.
Thomas Lucarellus Laicus Romanus.
Laurentii S. Mariæ in Aquiro de Alteriis Diac. S. R. E. Card. nuncupat.
Abbas Joseph Zassontius Presbyter Senensis Canonicus insignis Basilicæ S. Mariæ Transtyberim de Urbe.
Alexander Petrillus Clericus Lucensis. Bon. mem. Julii tit. S. Praxedis Spinulæ nuncupati defuncti.
Leonardus Calamarius Presbyter Romanus Archipresbyter Collegiatæ S. Luciæ de Tinta de Urbe.
Eustachius Becanus Clericus Leodiensis.
Christophorus Alexandrinus Clericus Viterbiensis.
Bon. mem. Fr. Raymundi tit. S. Mariæ Angelorum Capisucchi nuncupati defuncti.
Confessarius. Et Paulinus de Bernardinis Ordinis Prædicatorum Lucensis, Confessarius.
Fr. Magister Felicianus Cotellus de Fulgineo Ord. Eremitarum S. Augustini Subsacrista.
Adjutores Joseph Michael de Rubeis Clericus Senensis cum prædicto Reverendissimo Episcopo Porphyriensi Sacrista.
Petrus Orlandus Presbyter Romanus cum dicto Secretario S. Collegii.
Henricus Tillon Clivensis Clericus Coloniensis Diœcesis cum eodem Secretario S. Collegii.
Custos Fontis. Abbas Ludovicus Piccinus Clericus Æsinus Custos Fontis, & Aquarum Conclavis.
Joannes Baptista Fossombronus Aretinus.
Medici Chirurgus Angelus Modius de Cæsis Spoletinæ Diœcesis. Medici Physici.
Marius Cecchinus de Licciana Sarzanensis Diœcesis Chirurgus.
Aromatarii. Petrus Corsius Romanus Aromatorius.
Gregorius Moriconus Lucensis.
Barbitonsores. Paulus Matthæjus ab Ereto Sabinensis Diœcesis, ejus Auxiliatores.
Gerardus Wolff Coloniensis.
Nicolaus Marrinus Pistoriensis Barbitonsores.
Paulus Joseph Manuccius ab Aqua Sparta Tudertinæ Diœcesis.
Paulus Bevilaqua à Monticello Tyburtinæ Diœcesis, eorum Auxiliatores.
Stephanus Baldus Faber Lignarius.
Fabri. Gaspar Rinaldus Faber Cæmentarius.
Antonius Nicolaus Ferrarinus à S. Genesio Camerinensis Diœcesis, Famulus Magistrorum Cæremoniarum.
Alexander Silvanus.
Ambrosius Rosarus.
Andræas Campus.
Andræas Fallarinus.
Angelus Messiconus.
Antonius Baroldus.
Antonius Crovellonus.
Antonius Sella.
Antonius Cantonus.
Bartholomæus Butius.
Bartholomæus Onginus.
Bernardinus Cambronus.
Carolus Marinus.
Dominicus Gionsius.
Donatus Augustious.
Franciscus Catenaccius.
Franciscus Cairius.
Franciscus Gonells.
Jacobus Carrozza.
Jacobus Tonginus.
Jacobus Digiolus.
Jacobus Soliva.
Joannes Cordus.
Joannes Panesius.
Joannis Nobilis.
Joannes Antonius Bianchinus.
Joannes Baptista Blondus.
Joannes Baptista Coccarellus.
Joannes Dominicus Zonus.
Joannes Jacobus Sonsia.
Joannes Maris Bergotus.
Martinus Vaninus.
Paulus Carpantius.
Raphael Ciampus.
Sanctes Martianus.
Thomas Mancinus, Scopatores Conclavis.

Constitutio moderaroria Donationom, & Distributionis reditoum Ecclesiasticorum in Consanguineos, vel Affines Romani Pontificis, seu eorum loco adlectos, ac præscribens cautelas servandas circa signaturas earum gratiarum, quæ aliquando ægrotante Romaoo Pontifice per concessum fieri dicuntur. XXI.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

ROmanum decet Pontificem, tanquam fidelem servum, & prudentem, quem constituit Dominus super familiam suam, in Ecclesiæ Catholicæ conspectu actum suum ita ordinare, ut ipse quidem in diebus suis placeat Deo, & inveniatur justus, fiatque forma gregis ex animo, & bonus sit Christi odor in omni loco; Cæteri verò Antistites, & Ecclesiarum Prælati in partem sollicitudinis, cujus ei commissa est plenitudo, vocati, aliique Christifideles, quos curæ suæ divinitùs creditos in visceribus paternæ gerit charitatis, ejus exemplo, atque præceptis caduca Mundi hujus despicere, carnisque, & sanguinis laqueos effugere, ac de bonis, & rebos Ecclesiasticis juxta æquitatis, & justitiæ leges disponere, & spiritualium remigio alsrum ad cœlestia contendere, atque evolare auxiliante Domino condiscant. Hinc ad ea Sacrorum Canonum instituta, quæ Episcopis, ne bonis, & reditibus Ecclesiæ consanguineos suos augere studeant, interdicunt, considerationis Nostræ aciem convertentes, etiam Nobis in suprema Beati Petri Apostolorum Principis, cui caro, & sanguis non revelavit, Sede constitutis ab ipso Pontificatus Nostri primordio servandam proposuimus, & hactenus Deo adjuvante servare studuimus disciplinam, ut in bonorum, & redituum ad hanc Sanctam Sedem, & Cameram Nostram Apostolicam spectantium distributione

Justitiæ, atque Prudentiæ leges, & regulas accuratè custodientes, summam meritorum, nullam autem carnis, & sanguinis, aut cujuscunque humani affectus rationem haberemus. Et licet in Dei misericordia speremus, tales Nobis successuros Romanos Pontifices, qui non minus hac in parte, quam in reliquis munus suum impleant, & Ecclesiam Universam spiritualium aromatum odore perfundant; Nihilominus ea, quæ Nobis licere non patimur, aliis indicare, salubremque in Sancta Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum Matre, & Magistra circa præmissa normam, & legem constituere, atque stabilire decrevimus.

Statuit ne remunerationes Pontificiæ ad favorē suorum ex obventionibus Cameræ excedant metam meritorum.

§. 1. Habitâ igitur super his cum Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, ac de illorum consilio pariter, & assensu ad Omnipotentis Dei gloriam, Apostolicæ Sedis honorem, ac Antistitum, Prælatorum, aliorumque Ecclesiasticorum ædificationem, & bonum exemplum, hac Nostra perpetuò valitura Constitutione statuimus, atque decernimus, salutarem hanc de cætero in dicta S. R. E. servari rationem, atque disciplinam, ut nec ab ullo Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum ad favorem Nostrorum, sive suorum respectivè Fratrum, Nepotum, aliorumque quorumcumque Consanguineorum, seu Affinium, sivè illorum, quos in locum Nepotum, aliorumque Consanguineorum per cooptationem in Familiam, aut aliter adlegi, seù adscisci contigerit, de bonis, pecuniis, locis Montium vacabilium, & non vacabilium, Officiis venalibus, illorumque pretio, creditis, redditibus, rebus, & juribus quibuscunque ad Sedem, & Cameram præfatas quovis modo spectantibus, vel quandocunque spectaturis, etiam ex emolumentis Datariæ, Cancellariæ Apostolicæ, Secretariæ Brevium, spoliorum Ecclesiasticorum, & quarumcunque Palatii Apostolici portionum, seù distributionum provenientibus, liberalitatis, & donationis, aliove quovis gratuito, seù lucrativo titulo directè, vel indirectè etiam servitiorum, & meritorum, quæ tamen talia non sint, ut ex lege justitiæ eam exigant remunerationem, aliove quolibet colore, seu prætextu, sivè etiam supra veram ipsorum servitiorum, & meritorum rationem ullo modo in posterum disponatur.

Paupertas illorum sublevanda eo modo quo extraneorū.

§. 2. Quòd si Fratres, Nepotes, Consanguinei, vel Affines, seù illorum loco adlecti, sivè adsciti præfati inopià laboraverint, poterit Romanus Pontifex pro tempore existens pro timorata sua conscientia illorum paupertatem eodem omninò modo sublevare, quo Pauperum extraneorum inopiæ subvenire fas est.

Ad evitandam transgressionem hujus moderationis sub prætextu stipendiorum in Muneribus, & Officiis Secularibus illa supprimit.

§. 3. Ne autem, quod directè prohibetur, indirectè permittatur, magnorum stipendiorum, seù honorariorum nonnullis Sedis prædictæ Officiis, seù muneribus, quæ Consanguineis, vel Affinibus, seu adlectis, vel adscitis præfatis concedi, ut plurimùm consueverunt, assignatorum ratione, stipendia, provisiones, sivè salaria, & honoraria, & alias quomolibet nuncupari solita emolumenta quæcunque, quæ antehac per Cameram prædictam in Civitate Avenionensi, & Comitatu Venayssino Nostris in spiritualibus, & temporalibus Vicario Generali, ac in illis, & vicinis quinque Provinciis ejusdem Sedis de Latere Legato præstari, & solvi plerunque solita, & consueta, fuerunt: Superintendentis verò Generalis Negotiorum Sedis Apostolicæ, nec non totius Militiæ, tàm Equestris, quàm Pedestris Status Nostri Ecclesiastici Gubernatoris, & Capitanei Generalis, itidemque Classis, & Triremium Pontificiarum Præfecti, illiusque, & illarum Commissarii, & Locumtenentis Generalis, Arciumque, & Turrium ad littora Maris tàm Adriatici, quam Thyrreni existentium Superintendentis Generalis, Præfecti quoque Generalis utriusque Custodiæ Corporis Romani Pontificis, ejusque Locumtenentis Generalis, item Castellani Arcis Sancti Angeli de Urbe, Gubernatoris, ut aliàs deputabatur, Civitatis Beneventanæ, cujus tamen Gubernium ad instar aliorum prædicti Nostri Status, prout impræsentiarum servatur, remaneat, & Arcis Beneventanæ Præfecti; Item Gubernatoris Oppidi Nostri Civitatis Vetulæ, ac demùm Perusinæ, Anconitanæ, & Novæ Asculanæ respectivè Arcium Præfecti, seù Castellani, Officia, & munera ipsa cum omnibus, & singulis illorum, & cujuslibet eorum Juribus, prærogativis, stipendiis, salariis, & emolumentis quibuscunque perpetuò supprimimus, & abolemus, illaque deinceps, quomodocunque, & quandocunque renovari prohibemus, nec cuiquam de cætero assignari, & præstari, seu concedi, & conferri respectivè volumus, atque decernimus.

Adveniente necessitate mandat assumi idoneos cum stipendio assignando ad mensuram laboris & meritorum.

Quod si pro rerum qualitate, temporumque contingentia, manifesta, urgensque necessitas munera, seu Officia Militaria hujusmodi, vel aliqua ex eis de novo institui exegerit, Viros ad illa assumi volumus, & mandamus, strenuos, & fideles, eximia virtute præstantes, reique Militaris apprimè peritos, & in illa diuturno, ac probato usu exercitatos, quibus Romanus Pontifex pro tempore existens secundum datam sibi à Domino Sapientiam pro ratione laboris, industriæ, atque periculi competentia, & congruentia stipendia assignabit.

Attinentes Ecclesiastici non onerentur redditibus Ecclesiasticis ultra meritum, & dignitatis gradum.

§. 4. Porrò si Nostri, Successorumque Nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium Fratres, Nepotes, & alii quicunque Consanguinei, seu Affines, sivè veri, sivè, ut præfertur, adlecti, & adsciti, vitam Ecclesiasticam elegerint, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliorumque Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac annuarum pensionum super eorum fructibus consecutionis capaces fuerint, eam in redituum, & proventuum Ecclesiasticorum distributione eis facienda servari volumus moderationem, ut nonnisi juxtà eorum merita, & non ultra, congruam pro gradus, vel dignitatis, quem, vel quam in Ecclesia obtinuerint, nullo ad consanguinitatem, affinitatem, seu adlectionem ergà Romanum Pontificem habito respectu, sustentationem, ejusmodi redditus, & proventus Ecclesiastici eis distribuantur, quo custoditâ in omnibus Ecclesiasticæ disciplinæ, atque Justitiæ distributivæ regulâ, nemini relinquatur conquerendi, vel obloquendi occasio, sed Ecclesiastica stipendia ministrantibus in Ecclesia Dei æqua lance pro uniuscujusque merito assignentur.

Si fuerint Cardinales provideatur usque ad duodecim millia annua.

§. 5. Quoad illos autem ex Fratribus, Nepotibus, aliisque Consanguineis, seu Affinibus Romanorum Pontificum pro tempore existentium præfatorum; sivè veris, sivè, ut præfertur, adlectis, & adscitis, quos eximiis eorum ita exigentibus meritis, ad sublimem Cardinalatus Dignitatem assumi contigerit, eam quoque de cætero servari volumus moderationem, ut Ecclesiæ, Monasteria, Commendæ, aliave cujusvis generis Beneficia, & Officia Ecclesiastica, ac pensiones annuæ super illorum fructibus unicuique eorumdem respectivè conferenda, commendanda, & concedenda, ac reservandæ, & assignandæ, verum valorem annuum duodecim millium scutorum monetæ Romanæ, computatis insimul Beneficiorum, & Officiorum quibuscunque fructibus, & pensionum quantitatibus, in totum non excedant; In ea tamen taxatione non comprehendantur emolumenta Officiorum ejusdem Apostolicæ Sedis, & Romanæ Curiæ S. R. E. Cardinalibus demandari, seu concedi solitorum, aliorumque munerum, quæ ipsis non ad vitam, vel in perpetuum, sed ad tempus seu beneplacitum Romani Pontificis pro tempore existentis demandata, seu concessa fuerint. Declarantes, quòd deinceps præfati qui vitam Ecclesiasticam eligerint, seu ad sublimem Cardinalatus Dignitatem fuerint assumpti, quoscunque Titulos fructuum reservationibus gravatos, sivè præventivas, vel eventitias pensiones ultrà moderationem, ut supra respectivè præscriptam nullatenùs assequi valeant.

Si excedatur, curà Pontificia successoria rescindatur excessus.

§. 6. Quod si forsàn (quod absit) modus circa præmissa sic congruentur, salubriterque præscriptus in posterum excedatur, curæ erit Romanis Pontificibus Successoribus, donationes gratuitas, seu lucrativas dispositiones, excessivas subventiones,

mune-

munerum, & Officiorum, seu illorum stipendiorum, & emolumentorum concessiones, ac redituum, & proventuum Ecclesiasticorum distributiones, nec non collationes, commendas, concessiones, reservationes, & assignationes, aliaque præmissa contra, vel ultrò modum, ut præfertur, præscriptum factas, seu facta rescindere, revocare, & in nihilum redigere, ac ut præfertur, donata, elargita, concessa, collata, commendata, reservata, & assignata à Consanguineis, & Affinibus, sivè veris, sivè adlectis, & adscitis præfatis, eorumque Hæredibus, & Successoribus respectivè, etiam manu Regia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine vindicare, & auferre, ac Cameræ Apostolicæ applicare, & incorporare, aliisque respectivè conferre, commendare, concedere, & assignare, ac aliàs desuper opportunè providere, seu disponere.

Forma servanda in expediendis gratiis per Concessum ægrotante Pontifice.

§. 7. Quia verò ægrotante Romano Pontifice nonnunquam contigit, ut Signaturæ gratiarum, quæ per Concessum ficti dicuntur, modum illum excederent, quem ipse Romanus Pontifex, dum benè valebat, servare consueverat: Statuimus, atque decernimus, ut ii, quibus ejusmodi Signaturas per Concessum à Romano Pontifice ægrotante etiam per Chirographum speciale manu ipsius Romani Pontificis subscriptum, vel aliàs quomodocunque committi contigerit, cujuscunque status, gradus, ordinis, & dignitatis fuerint, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, nullas hujusmodi gratias signare, vel expedire valeant, nisi fuerint ad illas adhibiti duo ejusdem S. R. E. Cardinales, qui una cum Signatore præfato coram ipsomet Romano Pontifice eas concedente, ac expediri mandante, easdem Gratiarum supplicationibus, sivè minutis, aut Chirographis, aliisque concessionum scripturis subscribant, alioquin quidquid secus actum, signatum, gestumve fuerit, nullum, irritum, & invalidum, nulliusque sit roboris, vel momenti, & qui huic saluberrimæ sanctioni contravenerint, ab ipso Romano Pontifice sanitati restituto, vel ejus Successoribus condignis pœnis puniantur.

Observantia juranda à novis Cardinalibus, & in Conclavi, & à Pontifice electo.

§. 8. Ut autem præmissa omnia, & singula perpetuò, & inviolabiliter observentur: Volumus & Apostolica auctoritate decernimus, ut sicut ejusdem S. R. E. Cardinales in Romana Curia præsentes hanc Constitutionem, quantum in eis erit, observare, illique non contravenire, nec ullis contrafacientibus, etiam Romanis Pontificibus, consentire, nec absolutionem à juramento præstito petere, nec oblatam, aut concessam acceptare promiserunt, & jurarunt, idem quoque per absentes ab eadem Curia dictæ S. R. E. Cardinales, quandocunque ad eam advenerint, ac per futuros Cardinales in assumptione Pilei promitti, & jurari debeat, promissioque, & juramentum hujusmodi in formula juramenti per eosdem Cardinales præstari soliti adjungatur, & adscribatur. Occurrente autem quandocunque ejusdem Apostolicæ Sedis vacatione iidem Cardinales in Conclavi, quando de observandis fel. rec. Prædecessorum Nostrorum Julii Papæ II. super electione Romani Pontificis, Pii Papæ V. ne Civitates, & loca S. R. E. infeudentur, & Sixti Papæ V. de pecuniis in Arce S. Angeli positis inde non amovendis, aliisque nonnullis Constitutionibus Apostolicis juramentum præstare solent, etiam de præsenti Constitutione per quemlibet eorum, qui in Romanum Pontificem electus fuerit, inviolabiliter observanda, & postmodum ipse ad Supremi Apostolatus Officium assumptus post assumptionem hujusmodi hoc ipsum promittere, & jurare debeat, servatis etiam aliis omnibus, & singulis illis, quæ circa juramentum hujusmodi in præfata Sixti Prædecessoris Constitutione Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, undecimo Kalendas Maji Pontificatus sui Anno primo edita præscribuntur.

§. 9. Has quoque Nostras Litteras in libellum redigi, & post prædictas Julii, Pii, & Sixti, quæ in Conclavi legi solent, aliorumque Prædecessorum Nostrorum Constitutiones adjungi, & in quinterno Cancellariæ Nostræ Apostolicæ unà cum aliis Constitutionibus Apostolicis adscribi, & ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, dictæque Cancellariæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicari, ipsarumque præsentium Literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsùs fidem, tam in judicio, quam extra illud ubique haberi volumus, quæ iisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Addenda ... Constitutionib. jurari solitis in Conclavi.

Sancti... pœnalis.

§. 10. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum Constitutionis, Suppressionis, Abolitionis, Taxationis, Statutorum, Decretorum, Voluntatum, & Mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo decimo Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. A. P. ... mo 22. Junii 1692.

† Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus promitto, voveo & juro.

† Ego Alderanus Episcopus Ostiensis Cardinalis Cybo promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Jacobus Episcopus Tusculanus Cardinalis Fransonus promitto, voveo, & juro.

† Ego P. Episcopus Prænestinus Cardinalis de Alteriis S. R. E. Camerarius promitto, voveo, & juro.

†

†

† Ego F. Tit. S. Praxedis Presbyter Cardinalis Maidalchinus promitto, voveo, & juro.

† Ego Carolus Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Barberinus promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Nicolaus Tit. S. Calixti Presbyter Card. Acciajolus promitto, voveo, & juro.

† Ego Gaspar Tit. S. Mariæ Transtyberim Presb. Card. Carpineus promitto, voveo, & juro.

† Ego Cæsar Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Cardinalis De Estrees promitto, voveo, & juro.

†

†

† Ego Franciscus Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Nerlius promitto, voveo, & juro.

† Ego Hieronymus Tit. S. Sylvestri de Capite Presbyter Cardinalis Casanate promitto, voveo, & juro.

† Ego Galeatius Tit. SS. Quirici, & Julittæ Presbyter Cardinalis Marescottus promitto, voveo, & juro.

† Ego Fabritius Tit. Sancti Chrysogoni Presbyter Card. Spada promitto, voveo, & juro.

† Ego P. Thomas Hovardus Tit. S. M. super Minervam Presb. Card. de Norfolcia promitto, voveo, & juro.

† Ego Jo. Baptista Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Spinula promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Fr. Laurentius Basilicæ SS. XII. Apostolorum Presbyter Card. de Laurea promitto, voveo, & juro.

† Ego Jacobus Tit. S. Mariæ de Araceli Presb. Card. de Angelis promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego M. Antonius Barbadicus Tit. S. Susannæ Presbyter Card. S. Susannæ promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte aureo Presbyter Card. de Goessen promitto, voveo, & juro.

†

† Ego P.M. Tit. S. Marcelli Presbyter Card. Petruccius promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Joseph Saenz Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis de Aguirre promitto, vnveo, & juro.

† Ego Fortunatus Tit. SS. Jnannis, & Pauli Presbyter Card. Carafa promitto, voveo, & juro.

† Ego Bandinus Tit. S. Pancratii Presbyter Card. Panciaticus promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Ferdinandus Tit. S. Clementis Presbyter Card. de Abdua promitto, voveo, & juro.

† Ego Tussanus Tit. S. Agnetis extra mœnia Presbyter Cardinalis de Janson Forbin promitto, voveo, & juro.

† Ego Jo. Baposta Tit. S. Laurentii in Pane, & perna Presbyter Cardinalis Rubinus promitto, voveo, & juro.

†

† Ego I. B. Tit. S. Anastasiæ Presbyter Card. Costagutus promitto, voveo, & juro.

†

†

†

†

†

†

† Ego Urbanus Sanctæ Mariæ in Via Lata Diaconus Card. Sacchettus promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Egn Fulvius SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Card. Astallius promitto, voveo, & juro.

†

†

† Ego Petrus Sancti Laurentii in Damaso Diaconus Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vice-Cancellatius promitto, voveo, & juro.

† Ego C. S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Bichius, promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Aloysius S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Homodeus promitto, voveo, & juro.

† Ego Joannes Franciscus S. Adriani Diaconus Card. Albanus promitto, voveo, & juro.

† Ego Franciscus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Card. Barberinus promitto, voven, & juro.

† Ego Laurentius S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. de Alteriis, promitto, voveo, & juro.

Loco ✠ plumbi.

B. Card. Prodatarius. I. F. Card. Albanus.
Visa de Curia I. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, Indictione decimâquintâ, die verò vigesimâ octavâ Junii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papa XII. Anno Primo: supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Johannis Lateranensis, Flora, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Andream Dominicum Simoncellum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papa Cursorem.

Agapitus de Magistris Cursorum Magister.

Constitutin super facultatibus Majoris Pœnitentiarii. XX.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex omnium Christifidelium Pater, & Pastnr, ejus, qui ut peccatores pretiosi sui Sanguinis profusione redemptos salvos faceret, semetipsum exinanivit, vices gerens in terris, ad ea per quæ sibi cœlitus commissi gregis saluti uberiùs consulitur, præcipuis debet, & indefessis studiis incumbere, sibique in Petro Apostolorum Principe attributam potestatem, qui infallibili Christi Domini testimonio, quidquid solverit super terram, erit solutum & in Cœlis, per se, & respectivè per alios provida dispensatinne exercere. Hnjus considerationis intuitu Romani Pontifices Prædecessores Nostri Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario qusmplures, & amplas facultates concesserunt, illasque aliquando, in iis præsertim, quæ forum internum non concernebant, reformarunt, & quandoque ampliarunt & immutarunt, prout rerum, & temporum circumstantiis, opportunitatibus, & vicissitudinibus attentè pensatis, censuerunt in Domino salubriter expedire.

Exordium ex debito Pastorali.

Refert in genere dispositiones Antecessorum.

§. 1. Aliàs siquidem post antiquiores Officii hujusmodi status fel. rec. Pius Papa VI. Prædecessor Noster Officiorum, & Tribunaliom Romanæ Curiæ reformationi Pastorali folicitudine intentus, ad ejusdem Pœnitentiariæ Officium, in quo morum censura, & animarum salus præcipuè vertitur, considerationis suæ oculos direxit; habitisque desuper cum tunc existentibus S R. E. Cardinalibus deliberatione matura, ipsoque Majore Pœnitentiario, ac ejus Officialibus auditis, ac omnibus maturè consideratis, de eorundem Cardinalium consilio, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus pro tempore existens Major Pœniteotiarius, Regens, Correctores, Scriptores, & Procuratores, ac alii quicumque ejus Officiales, & Ministri ab eorum omnium, quæ in tunc confectis capitulis, & prohibitiooibus continebantur, & forum internum, seu pœnitentialem plerumque oon respiciebant, concessione, & commissinne penitus cessare, & abstinere deberent, per quasdam suas Anoo Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo secundo quinto Nonas Maji Pontificatus sui sono tertio exptditas Literas auctoritate Apostolica statuit, & ordinavit.

Refertur Constitutio Pii IV., qua moderatus fuit facultates respectu Fori externi.

§. 2. Successivè recnl. mem. Pius Papa etiam Prædecessor Noster tempus, & necessitatem, suique instituti rationem postulare perpendens, ut in multis Romanæ Curiæ rebus novam deinceps formam proponeret, ejusmodi verò curam ipsom impensius solicitare, ut ad ea in primis incumberet, quæ salutem, & periculum respiciebant animarum, ac à præfato Pœnitentiariæ Officio initium capere, oovamque illi pro futuris facultatem statuere volens, de Apostolicæ pote-

Refertur alia Constitutio B. Pii V. revocatoria concessorum, etiam vivæ vocis oraculo.

statis

statis plenitudine omnem, & quamcumque ejusdem Officii, & Pœnitentiarii Majoris auctoritatem, jurisdictionem, & potestatem ordinariam, & delegatam, ac omnia, & quæcunque privilegia, facultates, & indulta illis, cæterisque omnibus dictæ Pœnitentariæ tuoc existentibus Collegiis & personis ab ipsius Officii institutione per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores suos, ac seipsum, & Sedem Apostolicam, etiam motu proprio, & ex ipsius certa scienua, deque prædictæ potestatis plenitudine, tam in genere, quàm in specie, ac de mandato speciali, & expresso, etiam vivæ vocis oraculo emisso, & ex quibuscunque causis concessa, confirmata, ac etiam pridem à memorato Pio IV. Prædecessore reformata, restricta, & moderata, quibuscunque concepta formulis, ac etiam restrictivis, derogatotiarum derogatoriis, aliisque fortioribus, & efficacioribus, etiam vim contractus inducentibus clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis suffulta; quorum omnium tenores haberi voluit pro expressis, quæcunque essent, (potestate Minorum Pœnitentiariorum suorum, & ordinationibus de illis, eorumque statu tunc pridem editis Litteris salvis, & integris remanentibus) revocavit, suppressit, & abolevit, & alias prout in ejusdem Pii V. Prædecessoris quarto Kal. Maji Anno præfatæ Incarnationis millesimo quingentesimo sexagesimo nono, & Pontificatus sui quarto desuper expeditis Litteris uberiùs continetur.

Narratur eundem B. Pium V. alia Constitutione ordinasse numerum Ministrorum & facultates.

§. 3. Utque memoratus Pius V. Prædecessor habita de Ministrorum qualitate, numero, functionibus, & officiis ratione explicata, novam futuris formam de integro præscribere valeret, qua ipsum Pœnitentiariæ Officium certis quibusdam facultatibus, quæ aliis officiis magis conveniebant, exoneratum, atque expeditum, deinde ea quæ Animarum salutem præcipuè concernebant, attentiore studio prosequeretur, quinto decimo Kal. Julii ejusdem Anni millesimi quingentesimi sexagesimi noni duas edidit Constitutiones, in quarum prima, quæ incipit, *In omnibus rebus*: Ministrorum qualitatem, numerum, functiones, & officia in posterum ordinavit: In alia verò, quæ incipit, *Ut bonus Pater familias*: Pœnitentiariæ hujusmodi Officium nonnullis ibidem relatis facultatibus dumtaxat, quas pœnitentialis muneris maximè proprias, ac egentium Christifidelium remedio accommodatas censuit, communivit.

Ampliationes factæ ab eodem B. Pio V. & Gregorio XIV.

§. 4. Deinde nihilominus idem Pius V. Prædecessor, ejusque Successores Rom. Pontifices quamplurimus vivæ vocis oraculis, & piæ mem. Gregorius Papa XIV. pariter Prædecessor Noster etiam suis in forma Brevis die decima Aprilis Anni millesimi quingentesimi nonagesimi primi expeditis Litteris, reformatas, ut præfertur, memorati Officii facultates multoties ampliarunt, & extenderunt.

Urbanus VIII. postea in nonnullis moderatus fuit.

§. 5. Verum hujusmodi facultatibus valdè, ut præfertur, multiplicatis, & adauctis, fim. memoriæ Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor Noster memoratorum Pii IV. & Pii V. Prædecessorum vestigiis inhærens, per suas die decima septima Septembris Anni millesimi sexcentesimi trigesimi quarti Pontificatus sui duodecimi in forma Brevis pariter expeditas Litteras, prævia, quoad inibi descripta capita, quarumcunque facultatum, seu Indultorum, ac vivæ vocis oraculorum desuper concessorum, & aliter emanatorum, quæ iisdem Litteris adversarentur, revocatione, Motu proprio, ex certa scientia & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine statuit, & ordinavit, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus Major Pœnitentiarius, & ejusdem Pœnitentiariæ Regens, cæterique ejus Officiales, & Ministri pro tempore existentes, à particularium casuum, & negotiorum inibi expressorum concessione, commissione, & expeditione, quæ aliàs nullæ essent eo ipso, penitùs cessare, & abstinere deberent.

§. 6. Adhuc tamen, & post hujusmodi particularem reformationem alia Romanorum Pontificum ad hæc usque tempora vivæ vocis oracula facultates hujusmodi ampliantia, & respectivè moderantia supervenerunt.

Successerunt ampliationes Successorum per vivæ vocis oracula.

§. 7. Hinc Nos Animarum saluti, ac facultatum unicuique Officio, & Tribunali competentium ordini, & distinctioni, quantùm Nobis ab Alto conceditur, consulere volentes, ac propterea Litterarum Apostolicarum, & vivæ vocis oraculorum præfatorum multiplicitatem, varietatem, & immutationes sedulâ meditatione pensantes, Nostræ Pœnitentiariæ, ac Majoris Pœnitentiarii facultates seligere, & selectas, cæteris exclusis, compilare, & in unum redigere decrevimus, ut quousque facultates hujusmodi extendantur, ac quomodo, & in quibus casibus exerceri possint, & debeant, certè, promptè, & distinctè sub unica, & omnium comprehensiva sanctione innotescant.

Sub hac unica Constitutione compilantur facultates attendendæ, & non aliæ.

§. 8. Omnium itaque, & singularum Litterarum, & oraculorum hujusmodi, ac aliorum, & aliorum, quæcumque sint, & si quæ sint, tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ac salvis, & in suo robore, & statu permanentibus iis, quæ in altera ex præfatis ejusdem Pii V. Prædecessoris Constitutionibus incipiente, *In omnibus*: super Ministrorum Pœnitentiariæ præfatæ qualitate, numero, functionibus, & officiis ordinata fuerunt, ac etiam salva semper Majoris Pœnitentiarii facultate Romanum Pontificem in quibuscunque particularibus casibus, tametsi per præsentes Nostras Litteras non concessis, imò prohibitis, consulendi, ita ut ipsi Majori Pœnitentiario de Romani Pontificis speciali mandato desuper vivæ vocis oraculo sibi facto procedere asserenti, indubia fides debeat adhiberi, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine infrascriptas tantùm facultates eidem Pœnitentiariæ, & Majori Pœnitentiario de cætero competere, ac in illa, & ab illo in hunc, qui sequitur modum, exerceri posse hac Nostra perpetuò valitura Constitutione, statuimus, atque decernimus.

Præservatur Constitutio B. Pii V. super numero, & qualitatibus Officialiû Pœnitentiariæ.

Nec non futura vivæ vocis oracula.

§. 9. Nostro itaque, & pro tempore existenti Majori Pœnitentiario concedimus, ut omnes, & singulos cujuscunque qualitatis, dignitatis, & gradus Ecclesiasticos seculares, & cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti Regulares, nec non laicos quoscunque utriusque sexus, tam præsentes, quàm absentes, ab omnibus, & quibuscunque culpis, criminibus, & excessibus, quantumcunque gravibus, & enormibus, à tam publicis, quàm occultis quandocunque, & quomodocunque commissis & perpetratis, nec non ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis præmissorum occasione latis, & per illos incursis, etiam in casibus nedum Superioribus Regularibus, & Ordinariis, sed etiam Nobis, & Sanctæ Sedi specialiter, ac etiam per literas, quæ die Cœnæ Domini quotannis promulgantur, reservatis, injuncta semper iisdem pro modo culpæ pœnitentia salutari, & aliis, quæ fuerint de jure injungenda, absolvere, & absolvi mandare possit, & valeat; Regulares nimirum à culpis, & censuris præmissis in utroque foro, & Ecclesiasticos seculares necnon laicos a prædictis culpis, & censuris in foro conscientiæ tantum; Eosdem verò Ecclesiasticos seculares, necnon laicos tunc in utroque foro absolvere, & absolvi mandare possit, quando agitur de excommunicatis, & suspensis a sententia generali, vel speciali Delegatorum, aliorumque Judicum, quorum jurisdictio expiraverit, seu etiam de illis, quorum absolutio per eosdem Judices, aut alios fuerit ad Romanum Pontificem & ad dictam Sanctam Sedem remissa, seu pariter de iis, qui legitimo impedimento detenti præsentiam Judicum, vel illorum, qui eos excommunicarunt, aut suspenderunt, aut alium, seu alios, adire non potuerint.

Pœnitentiarius Major absolvere potest omnes ab omnibus censuris quibuscumq; reservatis.

Regulares in utroque foro; Ecclesiasticos Seculares, & Laicos in foro conscientiæ tantùm.

In quibus casibus etiam istos in utroque foro.

Absolvendi in utroque foro debent paruisse judicato, & parti satisfecisse, vel satisfactionem obtulisse.

§. 10. Ita tamen ut prædicti à censuris ab homine latis, seu declaratis in utroque foro, ut præfertur, absolvendi, in suis congruis casibus respectivè judicato paruerint, & parti satisfecerint, vel quamprimùm potuerint, alioquin in easdem censuras reincidant, satisfaciant: Eadem verò parte oblatam convenientem satisfactionem, quæ tamen in sententiis, seu decretis individuata non sit, irrationabiliter recusante, possit Major Pœnitentiarius Judicis, coram quo censurarum causa pendet, conscientiæ remittere, ut convenientem satisfactionem arbitretur, illaque per reum oblata, & per aliam partem irrationabiliter recusata, valeat, adhuc firma remanente hujusmodi oblatione, ad absolutionem procedere.

Venientes Romã absolvi possunt ad effectum consequendi Indulgentias

§. 11. Romam quoque advenientes ab omnibus per quemcumque Judicem, vel aliàs quomodocunque, non tamen in Romana Curia nominatim promulgatis, seu alibi promulgatis, & in eadem Curia notoriis censuris, ad effectum dumtaxat, ut Indulgentias Sacra Urbis loca piè, ac religiosè invisentibus concessas, liberè, & licitè consequi valeant, ita ut, simul ac Indulgentias præfatas consequuti fuerint, iisdem, quibus antea censuris constricti teneantur, absolvere, & absolvi mandare possit, & valeat, Quod si censuris ab homine nominatim ligati pro absolutione Romam advenerint, sed pro illa obtinenda fuerint ad eorum Judices remissi, & probabile mortis periculum in itinere pertimescunt, poterit Major Pœnitentiarius ad congruum tempus ab ipso pro hujusmodi itinere agendo arbitrandum, sub conditione, si hujusmodi periculum immineat, & cum reincidentia, si præfati idem periculum evaserint, in foro conscientiæ tantùm absolvere, & absolvi mandare.

Ab Urbe remittendi ad Judices absolvi possunt in casu, & durante periculo.

Non potest absolvere a reservatis in Bulla Cœnæ Principes, aut Jura Imperii exercentes, seu Episcopos, & Prælatos in casibus publicis.

§. 12. Neqoeat tamen in ullis casibus publicis, qui in præfatis Litteris die Cœnæ Domini legi consuetis continentur, etiamsi Sedes Apostolica tunc vacaret, aut Romanus Pontifex propter infirmitatem, vel etiam causam ita fuisset impeditus, ut celeriter consuli non posset, Principes, & alios Jura Imperii etiam Vicario nomine habentes, ac Dominia, & Respublicas, seu personas illorum, & illarum Administrationem habentes, vel habere solitas, necnon Episcopos, & alios Superiores Prælatos absolvere, & mandare.

Non potest absolvere Cardinales, & alios Sede plena tractantes de futuro Pontifice eligendo, & contravenientes in electione Constitutionibus

§. 13. Minusque possit etiam in occultis, etiam in foro conscientiæ tantùm, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & alios cujuscunque qualitatis, status, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, qui vivente Romano Pontifice de quopiam eligendo, vel excludendo tractaverint, suffragia inierint, ambitusve, aut pactiones fecerint, seu Sede Apostolica vacante in censuras, seu pœnas in felicis record. Gregorii Papæ XV. & præfati Urbani VIII. etiam Prædecessorum Nostrorum super electione Romani Pontificis pro tempore facienda, decimo septimo Kalend. Septembris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo primo, & quinto Kal. Februarii Anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo vigesimo quinto respectivè emanatis Litteris contentas, quomodolibet inciderint, absolvere, & absolvi mandare.

Neque per Astrologiam Judiciariam inquirentes de vita Pontificis, & de statu Reipub. Christianæ.

§. 14. Nec pariter possit, etiam in occultis, etiam in foro conscientiæ tantùm eos, cujuscunque qualitatis, status, dignitatis, præeminentiæ, & conditionis fuerint, qui Astrologia judiciaria, vel aliàs per se, vel per alios de statu Reipublicæ Christianæ, sive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, inquirentes, ejusdem Urbani Prædecessoris Pridie Kal. Aprilis Anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo trigesimo primo contra illos editis Litteris contravenerint, absolvere, & absolvi mandare.

Neque in casibus publicis violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ.

§. 15. Nec similiter valeat in casibus publicis, etiam in judicium non deductis, violatæ Immunitatis, seu libertatis Ecclesiasticæ ullatenùs absolvere, seu absolvi mandare.

Potest absolvere Hæreticos occultos in foro conscientiæ.

§. 16. Eos tantùm hæreticos in foro conscientiæ dumtaxat absque alia abjuratione coram Ordinario, aut Inquisitore facienda, absolvat, seu mandet absolvi, qui cum nemine de suis hæresibus loquuti sunt, & omninò sunt occulti, etiamsi aliquos extrinsecos actus fecerint, ex quibus argui potuissent hæretici, dummodò tamen ad eosdem actus, quamvis de sui natura noscibiles seu ad notitiam deducibiles, quantùm ipsi sciant, & prout credunt, nullus advertit; Apostatas quoque à fide catholica, & hæreticos in eodem foro conscientiæ duntaxat absolvat, seu absolvi mandet in iis solum casibus, in quibus necesse non est complices denunciare, quando nimirum iidem complices mortui, seu ex regionibus palàm infectis, & in illis degunt, non tamen quandò complices Itali, vel Hispani, seu ex illis regionibus essent, in quibus S. Inquisitionis Officium ad Majorem Pœnitentiarium absolvendos remitteret, interdicta.

Et Apostatas a Fide, quando non est necesse denunciare complices

Potest absolvere recipientes munera à Regularibus, facta eleemosyna.

§. 17. Munera à Regularibus contra recolen. mem. Clementis Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri Anno Incarnationis præfatæ 1594. tertiodecimo Kal. Julii editam Constitutionem ultrà valorem decem scutorum monetæ recipientes, exceptis rerum medicinalium, seu devotionis muneribus, antè factam restitutionem non absolvat, nec mandet absolvi; Infrà verò prædictum valorem, nonnisi factâ arbitrio ipsius Majoris Pœnitentiarii, seu per eum eligendi Confessarii eleemosynâ, quæ in beneficium Religionis, seu Conventus, cui de jure facienda esset restitutio, si cautè fieri potest, erogetur, absolvat, seu mandet absolvi.

A casibus violatæ clausuræ Monialium quando possit absolvere.

§. 18. Moniales, & quascunque personas, quæ in casibus publicis clausuram earundem Monialium ad malum finem violaverint, & respectivè ausæ fuerint violare, non absolvat, nec mandet absolvi, nisi in casibus, in quibus ipsi Episcopi, seu Ordinarii pro ipsis delinquentibus supplicaverint, & casus ad Congregationem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam deducti non fuerint.

Monialibus non det Confessarios, & de Capuccinis non deputandis.

§. 19. Confessarios Monialibus nullatenus concedat, & Capuccinos in illis regionibus, in quibus iidem Confessionibus audiendis operam dare non solent, in Confessarios non deputet.

Dispensare potest in foro conscientiæ super quacunq; irregularitate ad ordines, & beneficia.

§. 20. Ad hæc desuper quacunque irregularitate, & inhabilitate ex quocunque delicto, etiam homicidio voluntario, & ex quocunque defectu proveniente, in casibus tamen occultis, & in foro conscientiæ tantùm, prævià in gravioribus casibus matura discussione facienda in Pœnitentiariæ Signatura, dispensare, vel dispensari mandare possit, tam cum Ecclesiasticis Secularibus, quàm cum Laicis respectivè, cum quibus expediens videbitur, ut Ordinibus initiari, & in susceptis etiam sacris, & Presbyteratus ordinibus ministrare, & ad Superiores conscendere, ac Dignitates etiam Cathedrales, & Metropolitanas, ac quacunque Beneficia Ecclesiastica quandocunque ante dispensationem alioquin canonicè obtentas, vel obtenta, retinere, necnon hujusmodi Beneficia, & Dignitates (exceptis, quando agitur de homicidio voluntario, vel alio gravissimo excessu, Ecclesiis Cathedralibus, & Metropolitanis) etiam post delictum assequi valeant.

Etiam cum Hæreticis. & Apostaris à Fide, nisi ob gravitatem remittendi ad S. Inquisitionem.

§. 21. Cum Hæreticis, & Apostatis à fide Catholica, quando hæresis, & apostasia hujusmodi nullatenùs est propalata, & casus gravitas non suadet Pœnitentes ad S. Inquisitionem remittendos esse, super quacunque irregularitate, inhabilitate, & infamia exinde contracta, tam ad Ordines, sive susceptos, sive suscipiendos, quàm ad beneficia dispensari mandare possit, & valeat.

Dispensare possit in foro conscientiæ cum malè promotis in caso gravis scandali.

§. 22. Cum malè promotis occultis, non obstante ejusdem memor. Sixti Papæ V. etiam Prædecessoris Nostri Anno Incarnationis prædictæ millesimo quingentesimo octogesimo nono Nonis Januarii edita Constitutione, & signanter cum promotis per saltum, etiam prætextu licentiarum de promovendo extrà tempora, vel non servatis interstitiis, vel sine litteris dimissorialibus proprii Ordinarii, non

dispen-

dispenset, nisi in foro conscientiæ, quando periculum adesset gravium scandalorum, tunc enim possit in forma Pœnitentiariæ consueta dispensare, ut scilicet omissos Ordines secretè recipiant à quolibet Catholico Antistite gratiam, & communionem cum Sede Apostolica habente, & tunc, & extrà tempora, & non servatis ioterstitiis. & absque præfatis dimissoriis.

Etiam cum promotis simoniacè.

§. 23. Cum promotis ad Sacros Ordines, qui simoniam cum Episcopis promovenobus commiseont, dispensare, & dispensari mandare possit in occultis dumtaxat, & in foro conscienoæ tantùm, cum clausula monitis monendis, & injuncta gravi pœnitentia, ac re præsertim discussa in Signatura.

Quoad Beneficia dispensare possit super simonia ignoranter commissa.

§. 24. A dispensationibus, seu convalidationibus otulorum etiam in occultis casibus abstineat, eum agitur de simonia reali scienter contracta, & de beneficiis, super quibua contracta est ipsa simonia; At si illa contracta fuisset ignoranter etiam ignorantiâ juris inculpatâ, possit Major Pœnitentiariua in occultis, & in foro conscientiæ tantum dispensare, & beneficiorum post simoniam obtentorum tituloa convalidare, modò Orator da eadem simonia certior factus, quam primùm commodè potuerit, petierit dispensationem, omni alia facultate in cæteris simoniæ casibus,& præsertim publicis, interdicta.

Titulos Beneficiorum in concursu obtentorum convalidare.

§. 25. Titulos Beneficiorum in concursu obtentorum in foro conscientiæ tantùm in occultis convalidare possit, quando tamen inhabilitas provenit ex aliqua censura, vel quia illà irretitus impetrans administravit.

De non condonandis fructibus amissis ob non susceptum munus consecrationis.

§. 26. A convalidatione titulorum, & condonatione fructuum abstineat quoad illos, qui de Ecclesiis Cathedrabus provisi, infrà præfinitum tempus munus consecrationis non susceperint.

De condonatione fructuum beneficialium in occultis tantum cum distinctione modi juxta Nationum, & personarum differentiam.

§. 27. A compositione pariter, & condonatione fructuum beneficialium, & Ecclesiarum Episcopalium, ae etiam distributionum quarumcumque quovia modo malè perceptorum in casibus non occultis, abstineat: In occultis verò possit cum Gallis, Belgis, Gemanis, Polonis. & ulteriotibus componere, vel etiam condonare, injunctâ eisdem pœnitentibus erogatione eleemosynæ ipsius Majoris Pœnitentiarii, vel Confessarii ab ipso deputandi arbitrio limitandæ, Cum reliquis autem videlicet Italis, Hispanis, Lusitanis, & adjacentium Insularum personis discretè compositionam concedere, & ea mediante fructus condonare, pecuniis exindè exactis receptori emolumentorum Datariæ nostræ integraliter consignatis: Pauperibus tamen, qoorum inopia compositionem non admittit, possit condonare, injunctâ eleemosynâ modo supradictâ, quæ nihilominùs sine præjudicio illorum, quibus distributiones accrescere, vel non decrescere debent, sint, & censeantur ordinata.

Dispensare potest cum Regularibus super quibuscunque irregularitatibus ad ordines, vocem, officia. & beneficia ordinis.

§. 28. Cum Regularibus autem super irregularitate quorumcumque criminum quandocunque perpetratorum, vel incursus in censuras occasione, vel quia udem sic ligati suos Ordines, non tamen in contemptum clavium, exercueruot, aut illis se immiscuerunt, seu aliter quomodolibet contracta, ut eadem irregularitate, & quibuscumque aliis defectibus non obstaoobus, susceptis ordinibus. & eorum privilegiis uti, ac in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, & ordines non susceptos suscipere, & in iisdem similiter etiam in altaris ministerio ministrare, nec non quæcunque, quotcunque, & qualiacunque suorum ordinum, & Congregationum, alioquin canonicè obtenta officia, beneficia regularia, munia, præeminenoas, dignitates, & prælaturas etiam majores, & principales, retinere, & exercere, nec non easdem, seu easdem (non tamen Generalatum) ad quæ, seu quas in futurum canonicè, & juxta eorumdem Ordinum, & Congregationum Regularia Instituta, eligentur, vel aliter assumentur, recipere, assequi, gerere, & liberè exercere etiam licitè valeant, dispensare, eosque in pristinum, & ad eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum, & ad vocem activam, & passivam restituere, reponere, & plenariè reintegrare, & pœnas illis gratiosè remittere, & condonare, nec non pro majori absolutionum, & dispensationum præfatarum firmitate quibusvis Constitutionibus, ordinationibus, statutis, & privilegiis quomodolibet obstantibus sufficienter derogare, Major Pœnitentiarius præfatus possit, & valeat.

Id possit in utroque foro, auditis Superioribus pro foro externo.

§. 29. Volumus tamen, ut in hujusmodi casibus occultis in foro conscientiæ tantùm, in publicis verò casibus in utroque foro, auditis tamen, & supplicantibus Superioribus, bonumque testimonium de ipsis Regularibus ferentibus, gravatâ in iis eorumdem Superiorum conscientiâ, & maturâ circumspectione, semper adhibitâ, cum iisdem Regularibus ut præfertur, dispensare, & dispensari mandare valeat.

Homicidas. & Bannitos ad ingressum in Religionem habilitare, & Fisco, ac parte concordatis pro ingressu post professionem dispensare super Irregularitate.

§. 30. Cum homicidis, banniois, aliisque delinquentibus, qui memorati Sixo Prædecessoris Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo octogesimo septimo, sexto Kal. Decembris expediois Litteris, Religionem ingredi, & in ea professionem emittere inhabilitantur, si expedire videbitur, habilitare, & habilitari mandare, ac cum iis, qui homicidia voluntaria commiserint, ut etiam uti Clerici aliquam ex approbatis Religionibus ingredi, ibique profiteri, in utroque foro, quando sic expedire videbitur, dispensare, & dispensari mandare valeat, ea tamen lege, ut sic habilitandi, seu dispensandi Fiscum, & Partem prius concordaverint, & professionem emittant, nec ante professionem hujusmodi in sosceptis ordinibus ministrare, nec ad superiores ordines ascendere possint.

Circa Apostatas, & transitum de una ad aliam Religionem aliàs providebitur.

§. 31. Quoad Apostatas, & transitum Regularium de una ad aliam Religionem, citra aliquam innovationem interim faciendam, an, & quales facultates Majori Pœnitentiatio remanere, reformati, seu concedi conveniat, de nonnullorum S. R. E. Cardinalium desuper à Nobis deputatæ Congregationis consilio suis loco, & tempore decernemus.

Dispensare potest super occultis impedimentis non dirimentibus matrimonium.

Non potest super dirimentibus etiam occultis.

§. 32. In matrimoniis contrahendis possit idem Major Pœnitentiarius in foro conscientiæ tantùm super impedimentis occultis, quæ matrimonium non dirimunt, dispensare, vel dispensari mandare: At à dispensationibua super quocunque impedimento ex quovis gradu, sivè consanguinitatis, sivè affinitatis ex copula licita, sive ex cognatione spirituali proveniente, etiam in foro conscientiæ tantùm, tametsi impedimentum sit occultum, & periculum scandalorum immineat, in iisdem matrimoniis contrahendis abstineat.

Non potest revalidare matrimonia nulla ob impedimentum primi, & secundi gradus.

In impedimento secundi potest post decennium.

In quibus casibus possit in aliis gradibus.

§. 33. In contractis verò matrimoniis à dispensatione, seu matrimonii revalidatione in gradibus primo, & secundo, seu secundo tantùm consanguinitatis, vel affinitatis ex copula licita etiam in occultis pariter abstineat, præterquam si in hujusmodi secundo tantùm gradu impedimentum saltem per decenniom duraverit occultum, & oratores simul publicè contraxerint, & convixerint, & uti conjuges legitimi reputati fuerint. In tertio autem, & quarto gradibus publicis revalidare matrimonia nulliter contracta ex causa subreptionis, vel obreptionis occultæ Litterarum Apostolicarum, præterquam si falsitas constat in narratione præcedentis copulæ, quæ tamen anteà non intercesserat.

De servandis in casu nullitatis dispensationis ob tacitam copulam.

§. 34. Quod si oratores, qoi obtinuerint, à Nostra Dataria dispensaoonem super gradu prohibito tam in primo, & secundo, quàm in secundo tantùm, ac etiam in tertio, vel quarto, tacitâ copulâ inter eos sequutâ, quam sine honoris detrimento detegere non valeant, & ratione hujusmodi taciturnitatis petant dispensationem pro matrimonio contrahendo, seu revalidationem matrimonii contracti, possit idem Major Pœnitentiarius, si copula sit adhuc secreta, in foro conscientiæ tantum concedere, facta quando agitur de primo, & secundo, vel secundo tantùm gradu compositione quinquaginta ducatorum auri de Ca-

miera ad Datariam transmittendorum, ad effectum, ut inconcussi moris est, erogandi in eleemosynas, nisi prior gratis expedita fuisset in forma pauperum, quo casu etiam hæc gratia absque ulla compositione similiter expediatur.

Circa eadem mendacis expressionis intentionis.

§. 35. Si verò oratores, qui obtenta dispensatione à Dataris super impedimento primi, & secundi, sivè secundi dumtaxat gradus consanguinitatis, seu affinitatis, cum expressione quidem carnalis copulæ, sed tacitâ occultâ, & malitiosa intentione in ipsa copula habita ad facilios habendam dispensationem, pro revalidatione hujusmodi dispensationis recurrant ad dictam Pœnitentiariam, possit idem Major Pœnitentiarius desuper dispensare cum miserabilibus personis explicitè affirmantibus, se uti tales, & sub illa expressa qualitate, & forma miserabilium dispensationes à Dataria obtinuisse: Cum iis verò qui non tanquam pauperes, sed uti ex honestis familiis, sivè uti nobiles sivè uti illustres fuerint similiter ab eadem Dataria dispensati, idem Major Pœnitentiarius non dispenset, nisi solutâ prius in Dataria, ad effectum pariter erogandi in eleemosynas, taxâ cum Datario pro tempore existente concordandâ. Quòd si supplicantes sint pauperes ita, ut verè, & realiter integram summam taxatam, vel aliquam ejus partem solvere nequeant, præfatus Major Pœnitentiarius in simul cum eodem Datario opportunè provideat.

Dispensare potest in impedimento Affinitatis ex actu fornicario.

§. 36. Super impedimento occulto affinitatis ex copula illicita, seu ex actu fornicario proveniente, quotiescunque adsit rationabilis causa, licèt periculum revelationis, seu scandalorum non immineret, vel non adesset, in matrimoniis tam contractis, quàm contrahendis, in foro conscientiæ tantum; quoties verò affinitas hujusmodi post contractum matrimonium supervenerit, ut debitum peti possit, in eodem conscientiæ foro dispensare, & dispensari mandare possit, & valeat.

Etiam in impedimento criminis, utroque, vel altero machinante.

§. 37. Super occulto impedimento criminis adulterii, si fuerit cum fide data, dumtaxat neutro machinante, commissum, possit tam in contrahendis, quàm contractis matrimoniis dispensare: Si verò crimen hujusmodi fuisset utroque, vel altero machinante patratum, possit dispensationem concedere, rarò tamen, & quando necessitas postulaverit ratione alicujus gravis imminentis periculi, quod prudentis Majoris Pœnitentiarii, re præsertim discussa in Congregatione, vel Signatura arbitrandum erit.

Dispensare etiam quando plura simul sunt impedimenta, & prolem nunciare legitimam.

§. 38. Declaramus tamen, quòd facultates præfatæ à Nobis Majori Pœnitentiario, & ejusdem Pœnitentiariæ officio concessæ circa dispensationes matrimoniales locum habeant, etiamsi gradus, & impedimenta hujusmodi multiplicia sint quæcunque, & quantacumque multiplicitate; Volentes in Litteris hujusmodi dispensationum matrimonialium posse prolem, ubi opus erit, sivè susceptam, sivè suscipiendam, non tamen in adulterio conceptam, in foro conscientiæ tantùm legitimam decernere, nec non apponi clausulam *nullis &c.* prout in hujusmodi materiis hactenus ipsa Pœnitentiaria servare consuevit.

Facultas commutandi Vota simplicia etiam jurata.

§. 39. Vota simplicia quæcunque quomodolibet, tametsi privato juramento confirmata, etiam castitatis, religionis, visitationis liminum Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli de Urbe, Sepulchri Dominici, & Jacobi de Compostella, possit idem Major Pœnitentiarius in alia pietatis opera commutare, votorum implementum differre, ab illorum transgressionibus absolvere, & cum iis, qui matrimonium contrahendo votum castitatis transgressi, ad licitè debitum conjugale petendum, dispensare, & respectivè commutari, differri, absolvi, & dispensari mandare semper in foro conscientiæ tantùm possit, & valeat, consideratis causis commutationum, dilationum, absolutionum, & dispensationum hujusmodi, & adjectis clausulis, quas apponere, usque injunctis, quæ injungere hactenus Pœnitentiaria laudabiliter consuevit.

Commutandi obligationem recitandi Officium Divinum.

§. 40. Super recitatione Divini Officii, seu Horarum Canonicarum propter aliquam impossibilitatem, seu moralem difficultatem cum commutatione in alias preces, vel orationem, seu illarum injunctione facultatem habeat dispensandi.

Relaxandi juramenta.

§. 41. Juramenta quæcunque, in quibus exploratum erit, nullum cujusquam agi præjudicium, facultatem habeat in foro conscientiæ dumtaxat relaxandi.

Pro malè ablatis, quando Domini sunt incerti, quid injungendum.

§. 42. Quoad malè ablata, vel retenta, quando Domini sunt incerti, & casus suor occulti, partem aliquam delinquentibus pauperibus, si eorum qualitate, & necessitate pensatis, ita videbitur, remittere, seu condonare vel remitti, seu condonari mandare possit, residuum verò pauperibus, vel in pia opera in locis, si fieri potest, ubi illa ablata, extorta, seu usurpata sunt, distribui, seu converti mandet.

Condonandi dotes debitas Virginibus obtentas à non Virginibus.

§. 43. Cum puellis, quæ virgines non sunt, & dotes petunt, seu obtinuerunt à Confraternitatibus, aut aliis locis, vel dispensatoribus piis, quibus injunctum est, ut illas Virginibus tantùm dent, seu distribuant, in occultis, & in foro conscientiæ tantùm, quatenus illæ in posterum honestè vivant, facultatem habeat dispensandi.

Facultas declarandi dubia conscientiæ.

§. 44. Dubia in materia peccatorum, seu forum pœnitentiale aliàs quomodolibet concernentia cum consilio Doctorum, & Theologorum suorum valeat declarare.

Commissiones Pœnitentiariæ non expirant cessante Pœnitentiario.

§. 45. Commissiones Majoris Pœnitentiarii, etiamsi committens, illis nondum præsentatis, re integra desinat quomodocunque Pœnitentiarius existere, non expirent.

Sede Apostolica vacante in quibus cesset facultas.

§. 46. Sede Apostolica vacante Major Pœnitentiarius, ejusque Officiales ea tantum facere, & expedire valeant, quæ ad forum conscientiæ pertinent, in reliquis eorum officium conquiescat, & à quibuscunque matrimonialibus, & aliis dispensationibus, ac absolutionibus, & declarationibus, necnon quibusvis aliis expeditionibus forum fori mixtim, vel separatim quomodolibet respicientibus, omnino abstineant.

Substituendi pro Officialibus infirmis.

§. 47. Quotiescunque Procuratores, & Scriptores Pœnitentiariæ secretæ aliqua mala valetudine detinentur, vel ex aliqua legitima causa Major Pœnitentiarius expediens judicaverit, possit alios in eorum locum durante infirmitate, seu causa subrogare, seu substituere, præstito solito juramento, & cum iisdem obligationibus, quibus alii Procuratores, & Scriptores titulati adstringuntur.

Forma servanda in admittendis Pœnitentiariis minoribus.

§. 48. Nullus Minor Pœnitentiarius trium Basilicarum Urbis possit admitti, seu recipi ad officium, nisi priùs a Majori Pœnitentiario, ac Pœnitentiariæ Congregatione, seu Signatura fuerit examinatus, & approbatus, & postquam admissus fuerit, nequeat sine ejusdem licentia discedere, seu admitti, idemque servetur quoad Minores Pœnitentiarios Lauretanos, quibus, & aliis supradictis Major Pœnitentiarius possit facultatem ad libitum concedere, & quorum examen possit in absentis etiam Episcopo in partibus sibi beneviso, committere.

Indulgentia pro submittentibus caput ferulæ Majoris Pœnitentiarii.

§. 49. Omnibus Christifidelibus, qui ex veteri, & laudabili instituto Pœnitentiarium Majorem munere suo statutis diebus in hebdomada majori solemni ritu fungentem piè, reverenterque adierint, sesque pœnitentiali virga tangendos submiserint, centum dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxandi perpetuam facultatem eidem Majori Pœnitentiario confirmamus, & quatenùs opus sit, de novo concedimus.

Clausulæ roborativæ cum decreto irritanti.

§. 50. Decernentes præsentes Litteras etiam ex eo, quòd Major Pœnitentiarius, ac præfatæ Pœnitentiariæ Regens, & Officiales prædicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eisdem præmissis non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliaque quævis causa quantumvis legitima, & juridica, de ullo subreptionis,

vel

vel obreptionis, seu nullitatis vitio, eut intentionis Nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controversiam revocari nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & à Majori Pœnitentiario, Regente, & Officialibus prædictis aliisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque per quoscunqoe Judices Ordinatios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere, irritum qooque, & inane, quidquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis. §. 51. Non obstantibus præmissis, & aliis quibuscunque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & dictæ Pœnitentiariæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus qoibuscunque, ac quibusvis vivæ vocis oraculis, privilegiis, indultis, & Litteris Apostolicis ejusdem Pœnitentiariæ Officio, illiusque Majori Pœnitentiario, ac Officialibus, & Ministris, & quibusvis aliis, sob quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & aliàs qoomodolibet per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, ac etiam Nos concessis, innovatis, confirmatis & approbatis. Quibus omoibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqos alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil, penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

A. 1692. 3. Septemb. P. A. 2. §. 52. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum compilationis, concessionum, prohibitionum, decretorum, statuti, voluntatis, declarationis, confirmationis, derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si qois autem hoc attentare præsompserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, tertio nonas Septembris Pontificatus Nostri Anno Secundo.

B. Card. Prodatarius

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus

Loco † plumbi

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio *Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, Indictione decimâquintâ, die verò decimanonâ Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Secundo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Johannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Cannamelinum ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.*

M. Aurelius Pelliccio Curs. Magister.

Constitutio revocatoria Tribunalium particularium, Judicum specialium, & facultatum eis à Prædecessoribus diversis temporibus concessarum. XXIII.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex curæ agri Dominici more diligentis patris familias indesinenter invigilans, ut juxtà verbum propheticum noxia evellat, & destruat, utilia verò plantet, & ædificet, ea etiam, quæ aliàs rationabilibus tunc suadentibus causis à Sede Apostolica concessa fuerunt, ex aliis validioribus, seu supervenientibus rationibus, quibus præsertim faciliori, ordinario, & juridico justitiæ cursui in Romana Curia cæterarum magistris uberiùs consulitur, ad viam juris reducere, moderari, immutare, & revocare non desinit, & in his solicitudinis suæ studium interponit, quando & prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Aboletur Judicum particularium facultas eligendi Notarios sibi benevisos. §. 1. Hinc est quòd Nos sedulâ meditatione pensantes, privilegia privativarum, seu cumulativarum jurisdictionum, etiam cum facultate proprios, seu benevisos Notarios habendi, seu deputandi, quàm pluribus præfatæ Curiæ particulariter institutis Judicibus, seu Tribunalibus à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, aliquorum Seculorum spatio concessa, ita paulatim quidem, sed in immensum excrevisse, ut Judicum, & Tribunalium ordinariorum jurisdictio magnoperè decreverit, & super hujosmodi jurisdictionum conflictu, & Judicum competentiâ frequentes contentiones, expeditam causarum terminationem cum litigantium damno, & Causidicorum incommodo differentes irrepserint; Ac propterea inter alia, quæ circa eandem Curiam emendanda, reformanda, & rectiùs ordinanda suscepimus, quantum Nobis ex alto conceditur, hujusmodi absurdis occurrere, ac præfatæ Curiæ, ejusque Judicum, & Tribunalium majori decori, & ordini, sicut Justitiæ ratio, & publica utilitas postulant, hac Nostrâ speciali Constitutione prospicere volentes, motu proprio, ex certa scientia, & maturà deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nec non de nonnullorum Dilectorum Filiorum ejusdem Curiæ Prælatorum, & Virorum pietate, doctrinâ, prudentiâ, & rerum usu præstantium, ad hunc effectum de mandato Nostro pluries congregatorum consilio, omnia, & singula hujusmodi particularia Tribunalia, & speciales Judices vigore privilegiorum præfatorum in eadem Curia hactenùs constituta, seu constitutos, tenore præsentium penitùs, & omninò supprimimus, abolemus, & abrogamus, & propterea ad viam Juris reducimus omnia, & singula, indulta, facultates, & privilegia habendi, seu deputandi tam in prima, quam in ulterioribus instantiis omnes prædictos particulares Judices quocunque nomine nuncupatos, ac etiam Assessores, Congregationibus etiam S.R.E. Cardinalium, Ecclesiis, & Basilicis, etiam Patriarchalibus, Monasteriis, Abbatiis, Collegiis, etiam Nationalibus, etiam sub cura, & administratione Presbyterorum, seu Clericorum Regularium Societatis Jesu existentibus Archihospitalibus, & Hospitalibus etiam S. Spiritus in Saxia, & Neophytorum Archiconfraternitatibus, Confraterni-

tatibus, etiam Annunciationis B. M. Virginis, Montibus etiam Pietatis, Monasteriis etiam Mulierum Pœnitentium, Ordinibus, Congregetionibus, & Institutis, etiam Societatie Jesu, Curiis, & Judicibus, etiam Burgi, & Arcis S. Angeli, Militie, etiem S. Joannis Hierosolymitani, quibuscumque Universitatibus & Consulatibus, etiam Artium, Conservatoriis Domibus piis, etiam Almæ Domui Lauretanæ, Capellis, etiam ad Præsepe Jesu Christi, & Imaginis Beatæ Mariæ Virginie in Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, Altaribus, cæterisque aliis Locis Piis quocumque pariter nomine nuncupatis, seu Cardinalibus eorum Protectoribus, Archipresbyteris, Abbatibus, Vicariis, aliisque Administratoribus quibuscumque, ac Præfectie, etiam Palatii Nostri Apostolici in quibusvis causis Civilibus, criminalibus, sut mixtis, activis, & passivis dictarum Ecclesiarum, locorum piorum, aliorumque ut supra, nec non eorum Officialium, Digniterum, Canonicorum, Beneficiatorum, Affictuariorum, Emphyteutarum, Colonorum, aliorumque quomodolibet inservientium iisdem Locis piis, illorumque bonis, & Tenoris, etiam cum quibusvis facultatiboe, & suctoritatibus eligendi Notarios sibi benevisos, ac procedendi summariè, de plano, solâ facti veritate inspectâ, sine strepitu, & figura Judicii, manu Regiâ, ac quecunque Appellatione, reclamatione, recursu, revisione, supplicatiune, seu restitutione in integrum remotis, seu cum eliis similibus, sut majoribus facultatibus etiam per Nos, & quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, sub quibusvis verborum tenoribus, & furmis, & cum quibuscumque, etiam derogetoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibue, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & Principum quorumlibet preces, & instantiam. seu eorum contemplatione, & intuitu, ac etiam in limine fundationis, seu quâcumque causâ, non tamen verè onerosa, videlicet congruæ, & effectivæ solutionis Cameræ Nostræ legitimè factæ, & non aliàs, vel pro bono publico spirituali, sut temporali, etiam ex causa studii, & Catholicæ Fidei, ac eliàs quomodolibet in Contrarium præsentium concessa, confirmata, & approbata, ac pluties, & quantiscumque vicibus innovata, quibus umnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribue specialie, specifica, expresse, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alis exquisita, & certa forma ad hoc servende foret, illorum umnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, servatis, & specificatis respectivè habentes, perinde, ac si præfeta indulta, faculteres, & privilegia concessa, confirmata, & innovata non fuissent, ed effectum præsentium specialiter expresse, plenissimè, & amplissimè derogemus, & derogetum esse volumus, & mandamus.

Facultates Vicario Generali concessæ reducuntur ad statum ante Constitutionem Pauli V.

§. 2. Iisdem pariter modu, & forma umnis, & quæcunque indulta, facultates, & privilegie Dilecto Filio Nostro, ac pro tempore existenti in Urbe, ejusque districtu Vicario in spiritualibus Generali sub quibusvis formis, Decretis, clausulis, eliisque supradictie per quoscunque Romanoe Pontifices Prædecessores Nostros, & præsertim per fel. rec. Clementem Papam X. etiam Prædecessorem Nostrum quibusdam suis Prid. Idue Augusti Anno Incarnationis Domiuicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, expeditie Litteris concessa, ad statum in quo erent ante Litteras piæ memoriæ Peuli Papæ V. pariter Prædecessoris Nostri Kal. Martii anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo undecimo super reformatione Tribunalium Urbis editas, & respectivè juxta easdem Litteras in judicialibus reducimus.

Permittitur causarum intrà mensem Decembris expeditio.

§. 3. Liceat tamen Judicibus, ut supra suppressis, & abrograris, qui vigore privilegiorum, ut præfertur, processerunt, causas coram iisdem hactenus jam instructas seu aliàs legitimè contestetas, prædictis uon obstantibue, per totum mensem Decembrie proximè venturi, prout juris fuerit, expedire, itaut eo tempore elapsu hujusmodi causæ ad Judites ordinarios, & competentes Romanæ Curiæ in statu & terminis ipso facto devolvantur.

Appellationes in iisdem causis ad Signaturam Justitiæ devolvendæ.

§. 4. Quod si hujusmodi causis interim expeditis appellari, reclemari, supplicari, recurri, aut restitutio in integrum peti contigerit, appellationes hujusmodi, reclamationes, supplicationes, recursus, & restitutionis in integrum petitiones non ampliùs ad Tribunalia antiquorum privilegistorum, sivè ad Protectores, Archipresbyteros, sliosque ut suprà, sed ad signaturam Justitiæ, & respectivè ad suoe Superiores, & Ordinarios, prout in cæteris causis per Judices ordinerios expeditis servatur, devolvantur, & devolutæ sint, & esse censeantur.

Et ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ.

§. 5. Similiter etiam in casu eppellationum, reclamationum, supplicationum, recursuum, ac restitutionis in integrum petitionum à sententiis, & Detretis Judicum per eosdem privilegiatos extra Curiam præfetam deputatorum, seu deputandorum in posterum interponendarum, eædem appellationes, reclemationes, supplicationes, recursus, ac restitutionis iu integrum peticiones non amplius ed suprenominetos, cujuscunque dignitatis etiam Cardinalitiæ siut, qui etiam ratione Episcopatuum, Guberniorum, Abbatiarum, Commendarum, eut ex elio quovis titulo, vel privilegio hujusmosmodi jurisdictionem tum in committendo, tum in decernendo, vel in judicando usque ad præsens in Urbe ipsa, vel aliàs exercuerunt, sed ad Judices urdinarios, & competentes ejusdem Romanæ Curiæ devolvantut indifferentet, & parimodo, ficuti in cæteris causis per alios Judices de partibus expeditie servatur, nullâ habitâ ratione privilegiorum, & antiquarum facultatum.

De facultate eligendi Judicem secundarum instantiarum.

§. 6. Habentes autem facultatem eligendi in partibus Judicem secundarum instantiarum, teneantur illum ibidem per unicam, & universalem deputationem ad omnes hujusmodi causas constituere; Et si vel super recusarione, vel super modo procedendi coram dicto Judice deputato emergat contruversia, ad signaturam Justitiæ, prout in cæterie causis, & negotiis fieri solet, recurratur. In tertiis verò, seu ulterioribus instantiis eo modo, quo iu causis eppellationum à Judicibue de partibus ad Romanem Curiam legitimè devolutarum procedi solet, observetur.

De jurisdictione Consulatuum artium, Universitatum mercatorũ Consulum agriculturæ, &c.

§. 7. Quoad Consulatus Artium, & Universitates etiam Medicorum, & Mercatorum, sublatis omnibus Assessoribus, & abrogatâ iu judicialibus quâcunque Consulum, & Universitatum jurisdictione, itaut eorumdem & earumdem jurisdictio, ex nunc etiam quo ad causas instructas, & legitimè contestatas penitùe, & omninò cessare debeat, & cessasse intelligatur succedant, & procedant competentes Judices. Ordinerii juxta eorum ordinatiae facultates, nullâ ut suprà habitâ ratione privilegiorum, & antiquarum facultatum, inter quos sit Locus præventioni, adhibitie, quetenùs Judicibus ipsis opus videatur, iisdem Consulibus, solummodo tanquam peritis in rebus, & negotiis eorum artem concernentibus. Extipimus tamen, & sub præsenti nostra Constitutione cumprehensos esse nolumus tum Consules Agriculturæ, illorumque Assessorem, tum Notarios Curiæ Burgi, Mercatorum, & Aromatariorum pro eorum officiis titulo onerolo acquisitis, seu administretis, donec aliter provideatur.

Loca pia suprà memorata nihil pro instrumento

§. 8. Ad hæc Basilicæ Collegia, Hospitalie, cæteraque memorata Loca pia, quæ ex concessio-

ne

In causis eorum interesse cõcernentibus persolvant.

ne Apostolica, vel inveteratâ consuetudine electionem, & usum proprii Notarii, in primis, vel ulterioribus instantiis habebant, & in posterum in causis, in quibus agatur de vero, ac proprio interesse dictarum Ecclesiarum, & Locorum piorum, non teneantur ad aliquam solutionem extractus, seu registri, sed Notarii quorumvis Tribunalium debeant in dictis causis, & in qualibet instantia conficere Instrumentum Actorum, nec quicquam sub quovis prætextu etiam excessivitatis scripturæ, petere vel exigere valeant.

Præservationes.

§. 9. Postremò declaramus, per præsentes Nostras Litteras nullatenus ademptam esse Cardinalibus Archipresbyteris Titularibus, seu Protectoribus, eorumque Vicariis, aliisque deputatis facultatem, seu jurisdictionem in iis, quæ servitium Ecclesiæ, seu Loci pii, circa tamen disciplinam Ecclesiasticam, & morum correctionem duntaxat concernunt; Minusque sub iisdem præsentibus Tribunalia Cameræ Apostolicæ, Legatum Avenionensem, Judicem Fabricæ S. Petri, neque ipsas Congregationes in solito Liberculo, seu Elencho Congregationum, ac Tribunalium Urbis descriptas comprehendi.

Decretum super obstativis.

§. 10. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd omnes, vel singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari semel vel plures quoquomodo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari.

Decretum irritans & Clausula, sublata.

§. 11. Sicque & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 12. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, & pariter quatenus opus sit, recol. mem. Pii Papæ IV. similiter Prædecessoris nostri de gratiis qualecunque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in d. Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, ita ut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, nec non aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis Nostræ, dictarumque Ecclesiarum, omniumque, & singulorum supradictorum quibusvis etiam juramento, vel alia quavis firmitate, sub quibuscunque verborum tenoribus, formis, clausulis, decretis, aliisque supradictis in contrarium præmissorum roboratis, seu confirmatis, & innovatis statutis, ac usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, quibus pariter modo, forma, & tenore præmissis, ad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, amplissimè ut præfertur derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 13. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum suppressionis, abolitionis, abrogationis, reductionum, derogationum, voluntatis, mandati, declarationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 17. Septembris 1692. P.A. secundo.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, quintodecimo Kalendas Octobris Pontificatus Nostri Anno secundo.

J. F. Card. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius

Visa de Curia J. Sacripantes.

Loco † plumbi

D. Ciampinus

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, Indictione decimáquintâ, die verò decima octavâ Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentia Papa XII. Anno Secundo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Johannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellaria Apostolica, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Cannamelinum ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem. M. Aurelius Pelliccia Curs. Magister.

DECRETUM.

Super abolitione Privilegiorum concessorum Judicibus particularibus, & reductione Tribunalium ad jus commune, sivè ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ.

AD radicitus submovendum quotidianos Jurisdictionum conflictus, ac intolerabiles abusus, qui in Romana Curia ex multitudine Judicum particularium exercentium ex privilegio privativam, seu cumulativam jurisdictionem nimis irrepserunt, Congregatio particularis à Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Divinâ Providentia Papa XII. specialiter (ut infrà) deputata censuit, nullum aliud magis proprium, justius, & aptius remedium dari posse huic gravissimo malo, per quod jurisdictio Judicum, & Tribunalium Ordinariorum ad nihilum fere redacta reperitur, quam mediante nova Constitutione per Sanctitatem suam promulganda penitùs tollere, & abrogare omnes prædictas Judicaturas particulares vigore privilegiorum hucusque erectas, & constitutas, & proinde ad viam Juris reducere omnia & singula Indulta, facultates, & privilegia eligendi, seu deputandi tàm in prima, quam in ulterioribus instantiis omnes prædictos Judices particulares, quocumque nomine nuncupatos, concessa per Prædecessores Romanos Pontifices Congregationibus etiam S. R. E. Cardinalium, Ecclesiis, & Basilicis, etiam Patriarchalibus, Universitatibus, Monasteriis, Collegiis, etiam sub Cura, & administratione Patrum Societatis Jesu existen. Hospitalibus, Archihospitalibus etiam S. Spiritus in Saxia, Confraternitatibus, Archiconfraternitatibus, Conservatoriis, Domibus Piis, etiam Alma Domus Lauretana, Cappellis, Altaribus, Montibus, etiam Pietatis, cæterisque aliis Locis Piis, quo-

cunque

cumque pariter nomine nuncupatis; seu Cardinalibus earum Protectoribus, Archipresbyteris, Abbatibus, Vicariis, aliisque Administratoribus quibuscumque in quibusvis Causis Civilibus, Criminalibus, aut mixtis dictarum Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliorumque ut supra, nec non eorum Officialium, Dignitatum, Canonicorum, Beneficiatorum, Affictuariorum, Emphyteutarum, Colonorum, aliorumque quomodolibet inservientium eisdem Locis Piis, illorumque bonis, & Tenutis, etiamsi Privilegia prædicta appareant, seu fuerint concessa Motu proprio, Consistorialiter, seu in limine fundationis, sive ex causa onerosa, vel pro bono publico spirituali, aut temporali, & quantumvis extitorint simel, ac pluries per Sedem Apostolicam confirmata, & innovata, cum quibusvis facultatibus, & authoritatibus eligendi Notarios sibi bene visos, ac procedendi summarie, de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu, & figura judicii, Manu Regia, at quacumque appellatione, reclamatione, recursu, revisione, supplicatione, seu restitutione in integrum remotis, seu cum aliis similibus, aut majoribus facultatibus, ac quibuslibet efficacissimis clausulis munita noscantur, etiamsi ista continerent derogatorias ad futura, seu derogatorias derogatoriarum, seu mandarent revocari non posse, nisi audicis etiam pluries habentibus interesse. ita ut Constitutionis per Sanctitatem Suam promulgandæ effectus sit, quòd in omnibus, & per omnia prædicta privilegia, facultates, & Indulta quocumque titulo, causa, vel ratione, aut verborum amplitudine edita, seu concessa habeantur, ac si non emanassent, aut numquam fuissent confirmata, vel innovata.

Mens autem, ac Sensus Congregationis fuit, & est sub præsenti ordinatione non comprehendere causas jam instructas, seu aliàs legitimè contestatas coram Judicibus particularibus, quivè propterea ea non obstante poterunt ad illarum expeditionem prout Juris fuerit procedere: Verùm si causis hujusmodi expeditis appellari, reclamari, supplicari, recurri, aut in integrum peti restitutio contingat, appellationes hujusmodi, reclamationes, supplicationes, recursus, ac petitiones restitutionis in integrum devolvantur ad Signaturam Justitiæ, prout practicatur in cæteris Causis expeditis ab Judicibus Ordinariis, nec ampliùs redire possint ad Tribunalia antiquorum privilegiatorum, sive ad Protectores, Archipresbyteros, aliosque ut supra: prout nec etiam in casu recursuum, & appellationum in posterum interponendarum à sententiis, & Decretis Judicum per eosdem privilegiatos extra Curiam deputatorum, seu deputandorum, hujusmodi recursus, & appellationes amplius ad supranominatos, sed ad Judices Ordinarios, & competentes Romanæ Curiæ devolvi debeant.

Declarando tamen, quod per præsentem ordinationem non censeatur ullo modo adempta Cardinalibus Archipresbyteris, Protectoribus, seu Titularibus, eorumque Vicariis, aliisque deputatis facultas, seu Jurisdictio in his, quæ concernunt servitium Ecclesiæ, seu Loci Pii, circa disciplinam Ecclesiasticam, & Morum correctionem dumtaxat; prout quod neque sub eadem ordinatione comprehensa sint Tribunalia Cameræ Apostolicæ, Legatus Avenionensis ac Judex Fabricæ S. Petri, neque Congregationes descriptæ in solito libercul, seu Elencho Congregationum, ac Tribunalium Urbis. Quo vero ad interesse Notariorum, nec non ad artes, & Consulatus Urbis, censuit eadem Congregatio, esse in posterum particulariter providendum. Facta sub eadem die 31. Augusti 1692. per me infrascriptum relatione præmissæ resolutionis sanctissimo D. Nostro, Sanctitas sua præcepit, illam publicari, & interim omnino observari, donec desuper edatur Bulla, ac si eadem jam emanasset.

Ansaldus de Ansaldis S. S. D. N. Auditor.

Sequuntur nomina Prælatorum aliorumque qui prædictæ Congregationi particulari à Sanctissimo specialiter deputatæ intervenerunt.

Reverendiss. P. D. Prosper Bottinus Archiepiscopus Miren. Fisci, & Cameræ Advocatus, & Promotor Fidei Reveren. P. D. Jacobus Emerix S. Rotæ Advocatus.

Reverend. P. D. Matthæus Ysore de Heruault Sac. Rotæ Decanus.

R. P. D. Federicus Caccia Sac. Rotæ Auditor.

R. P. D. Joseph Molines Sac. Rotæ Auditor.

R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.

R. P. D. Joseph Sacripantes S.D.N. Subdatarius.

R. P. D. Ferdinandus Noptius Rev. Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis.

R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi,

D. Fattinellus de Fattinellis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.

D. Jo. Dominicus Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentissimi D. Card. Vicarii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & S. Palatii Apostolici Notarii.

Angel. Montao. pro R. C. Administratore Deputatus.

Die mense, & anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum SS. Domini Nostri Papæ Curs.

M. Aurelius Pelliccia Mag. Cursor.

XXIII.

Confirmatio Decretorum & Ordinationum Prioris Generalis Ordinis Fratrum Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licèt meritorum Nostrorum suffragio, præsidentes, ea quæ à Religiosorum Ordinum Superioribus ad bonarum artium, & Sacræ Theologiæ studia, ex quibus Ecclesiæ, & religioni multum decoris, atque utilitatis provenire solet, opportunis rationibus promovenda providè, sapienterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id à Nobis petitur, libenter roboramus.

Recenset Decreta & Ordinationes de quibus in Rubr.

§. 1. Exponi siquidem nuper fecit Dilectus Filius Joannes Feyxoò de Villalobo, Prior Generalis, Ordinis Fratrum SS. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quòd ipse, ut sacrarum eisque ancillantium bonarum Litterarum studia in eodem Ordine, ac præcipuè in Provinciis Italiæ ipsius Ordinis magis in futurum vigeant, peculiarem muneris sui sollicitudinem adhibere satagens, vigore specialis facultatis sibi ad id in Capitulo Generali dicti Ordinis novissimè in hâc Alma Urbe celebrato attributæ, ac cum approbatione Venerabilis Fratris Nostri Paluttii Episcopi Prænestinensis S.R.E. Cardinalis de Alteriis nuncupati Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, nonnulla super præmissis Decreta, Ordinationes, & provisiones fecit tenoris, qui sequitur videlicet.

Proœmiū ab expellenda ignorantia & fovendis bonarum Litterarū studiis.

Frater Joan. Feyxoò de Villalobos Sacræ Theologiæ Magister, ac humilis Prior Generalis totius Ordinis Fratrum Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo antiquæ, & regularis observantiæ &c. Omnibus & singulis notum est, quòd Sacra nostra Religio à primis ejus Institutoribus uberes in Ecclesia Dei fruges ex laudabilibus bonorum Fratrum operibus, & exemplis provenientes, totis studiis proferre consuevit, ut liquidò constat, tum ex Nostris Constitutionibus, præscribentibus, quòd Priores Provinciales, & locales in nostro Ordine, nec minimum quidem apicem quoad studia prætermittere negligant, & potiùs præ oculis semper habeant, quod magis floreant in favorem, gloriam, & decus Religionis. Tum ex Bullis fel. rec. Gregorii XIII. *Ut Laudes*; Julii II. *Ad Sacrum Ordinem*: & Sixti IV. *Dum attenta ibi fructus quoque uberes, quos dictus Sacer Ordo in agro Militantis Ecclesiæ in propagatione Religionis, & Fidei Orthodoxæ hactenus produxit utiliter, & producit, ac in futurum producturum speramus*. &c. Hinc

nostro-

nostrorum Patrum vestigia sectantes, & Nostris Constitutionibus, imò Sapientiæ Divinæ Cap. 13. loquente: Vani sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei, quæ propreteà præponitur Regnis, & Sedibus, & cum qua, ut dilucidè proclamat Salomon, omnia bona venire solent, adhærere cupientes, omni contentione elaborandum duximus, ut à Nostris subditis exulet ignorantia omnium malorum fœcundissima parens. Quare ut in tota Religiona, & præcipuè in Provinciis Italiæ præfata bona radices fundere, & mala ex nimia in admittendis studentibus, ac gradibus conferendis facilitate fortè obventura, vitari omninò valeant; De consensu, & instante Zelo Nostri Eminentissimi Cardinalis Protectoris de Alteriis, ac de Consilio Gremialium Nostrorum super hoc Nostram conscientiam gravantium, pro eisdem Provinciis, aliisque in quibus vigent gradus, & non sunt pro illis statura specialia sequentia Decreta inviolabiliter observanda emanare statuimus.

Requisita admittendorum ad habitum.

Primò cum certissimum sit Religionum omnium sivè progressum, sivè defectum à receptione, & educatione pendere; mandamus, ut nullus admittatur ad habitum nisi, à Rev. admodum P. Provinciali, ac tribus, vel saltem duobus Examinatoribus in Capitulis Provincialibus, vel juxta exigentiam ab eo deputandis, per suffragia secreta adjudicetur peritus in Grammatica, & Litteris humanis: Quibus per Magistrum ab eodem Provinciali designandum, qui eos edoceat ipso adhuc Novitiatus anno, quotidiè saltem per horam incumbere teneantur, ut si ad professionem admittantur, præhabitis deinde à Conventu testimonialibus aliàs ad omnium graduum collacionem requisitis, de vita, & moribus faciliùs ad cursum artium valeant promoveri, prout omnes in posterum promovendos mandamus.

De instituendis in qualibet Provincia Collegiis, & de Lectorum circa res in eis tractandas officio.

Secundò instituantur in omni Provincia quatuor Collegia, vel plura, aut pauciora juxta capacitatem Provinciarum, & Conventuum possibilitatem, unũ pro cursu Philosoph. per triennium à Lectoribus absque ulla interruptione complendum duraturo: in quo propterea incipiendo Lector à Summulis prosequi debeat usque ad completam Metaphysicam, nec ullo modo distrahatur simul legendo v. g. uni, vel pluribus Logicam, aliis verò Summulas, vel Physicam, aut Metaphysicam, sed iisdem, quibus incepit Summulas, & qui nullatenùs ab eo Conventu, vel Collegio, nisi maximi delicti causâ erunt in posterum removendi, habitis quotidiè circulo, & duabus Lectionibus per horam divisivè totum cursum triennalem prosequatur, & qui si intrà triennium promovendi sint ad Philosophiam, instituatur pro his in alio Conventu à Provinciali designando, alter Lector, qui eodem modo suum cursum prosequatur: Alterum pro cursu Theologiæ, in quo collocentur Cursores per quatriennium, & Lectores, seu Regentes habeant quotidiè manè per unam horam Lectionem ad mentem Angelici Præceptoris, vel resoluti Nostri Doctoris, aliorumque ipsorum fidelissimorum Sequacium, & in Constitutionibus tum actualibus, tum pro tempore habendis explicandis, & vespere per aliam horam circulum, seu conclusiones (nisi velint pro majori studentium profectu manè, & vespere Lectionem simul cum circulo facere) quibus teneantur per se, vel per Magistrum studentium præsiders arguentes ad placitum in ipso actuali circulo, ut omnes parari ad arguendum accedere teneantur deputando, & negligentes rigidè puniendo: Eâ tamen denique Lege, quod ubi erunt duo Regentes titulo primi, & secundi Regentes juxtà Nostras Constitutiones posituri, manè, & vesperè per horam divisivè Lectiones, & circulum cum obligatione præsidendi alternativè per mensem habeant una cùm conclusionibus publicis quolibet mense, & ubi fuerit unicus Regens, quolibet bimestre cum interventu aliarum Religionum, quibus tamen non per Magistrum studentium, sed per seipsos præsidere teneantur. Tertium ad quod transeant deindè Cursores, qui ad illud deputabuntur pro lecturis suo tempore obtinendis, in quo quotidiè per horam mane, & per aliam vesperè habeantur Conclusiones juxtà sequentem disposicionem; in primo anno de primo; in secundo de secundo; in tertio de tertio, in quatro de quatuor libris sententiarum, in quinto de Sacramentis, ita tamen, quod in alia parte, in qua finient in quolibet anno, prosequantur in sequenti, & intra quinquennium notitiam, seu species totius Theologiæ Scholasticæ, & moralis, circa quæstiones magis selectas, graviores, & tutiores in probabilitate, relictis minùs probabilibus, juxtà legem æternam, divinam, naturalem, positivamque Ecclesiasticam secundùm judicium, prudentiam, & conformitatem dictamini rationis, per judicium reflexum viri sapientis, medio judicio determinato absoluto non fluctuante. Quartum denique pro Theologia morali, in quo instituatur Lector, qui illam methodicè doceat omnes manè, & vesperè, habendo qualibet hebdomada circulum, sivè conclusionem de aliqua quæstione per spatium horæ cum dimidia: ad quam ad invicem arguant studentes, & teneatur Prior cum aliis Patribus etiam non studentibus accedere, quæ quidem Lectura suffragabitur Lectoribus pro suis gradibus acquirendis. Quæ Collegia ita volumus fore distincta, ut in uno, eodemque Conventu nullo modo, nisi sit ex principalioribus, & ditissimis, deputentur simul duo studia, sivè Philosophiæ sivè Theologiæ, aut Philosophiæ, & Theologiæ.

Mittendi ad primum & quartũ Collegia.

Tertiò qui ad cursum artium reputabuntur proindè idonei, mittantur ad primum Collegium, in quo studeant per tres annos Philosophiæ, modo & formâ ibi præscriptis, & cursu expleto prævius punctis, sive Lectionibus, ac publicis disputationibus super universa Philosophia, comprehensa Methaphysicâ ad tenorem Constitutionum, examen pro Cursoratu consequendo subire teneantur, & qui reperti fuerint apti ad dandam Theologiæ operam, instituantur Cursores: qui vero inepti mittantur ad quartum Collegium, in quo Theologiæ morali incumbere teneantur, ut hoc exercitio præditi tutiùs administrationi Sacramentorum præsertim Pœnitentiæ pro fidelium salute incumbere valeant.

Pro Cursoribus institutis.

Quartò, Cursores deindè sic instituti, mittantur ad secundum Collegium, in quo per quatriennium Theologiæ scholasticæ studere teneantur, modo & formâ ibi præsignatis: & Regentes, seu Lectores debeant tractatus, sivè materias à Præfecto studiorum, vel primo Regente, juxta dispositionem tamen præscriptam eligendas, & nunquam intrà idem tempus repetendas, perfectè complere intrà cursum: quo quatriennio expleto ab Examinatoribus à Generali pro tempore deputandis examinentur pro Lecturarum concursu, & qui ad eum reperientur idonei, mittantur ad tertium Collegium, in quo manè, & vesperè habeant quotidiè circulum conclusionum, modo & forma ibi statutis, & præviis deindè duabus saltem conclusionibus habendis, una in eodem Collegio, reliquæ verò in aliis Collegiis vel Capitulis Provincialibus, in quibus tamen eligantur magis acuti, & perspicaces pro honore Provinciæ, & Religionis, ad Lecturas, ut infra, obtinendas disponantur, qui veró inepti adjudicentur, in Concionibus, quatenus habiles ab eisdem Examinoribus reputentur, se exerceant, ut sic Religioni valeant inservire.

De biennali concursu.

Quintò. Cum tempus aliàs à Provincialibus (una cum Conventu ad studia tamen designato) juxtà Oppositorum commoditatem quolibet biennio, quatenùs sint sufficientes Oppositores, præscribendum, pro Lecturis advenerit, fiat Concursus omnium, qui dicta requisita compleverint (sivè sint illius, sivè alterius Provinciæ, & jure retento ad Lecturas obtinendas, tum in propria Provincia tempore oppositionis, ad quod habiles jure legitimo declarantur omnium jurgiorum viam claudendi causâ, tum in ea, in qua reperiuntur saltem per hoc sexennium, licèt sint alienæ Provinciæ) & intra spatium viginti quatuor horarum unusquisque

tria dubia per unam horam ſuper tribus punctis forte deſumptis proponat propriam ſententism speriendo. Pro Philoſnphia ex Ariſtotele in Logica, octo Libris Phyſicorum de anima, & da Generatione & Corruptione. Pro Theologis verò ex Magiſtro ſententiarum Petro Lombardo: & per aliam horam plenè ſatisfaciat difficultatibus à duobus Coopponitoribus per duo media propoſitis, niſi maluerint eligere (quod eorum arbitrio omninò relinquimus) ex tribus punctis unum, ex quo genuinam, vel magis conſonam quæſtionem per ſpatium unius horæ proponant & probent, ad quam tamen teneantur pariter duo Coopponitores duo media ſimiliter proponere.

De electione Lectorum.

Sextò, oppoſitionibus expletis conveniant ſtatim Provincialis ejuſque Socius Prior Conventus, Regentes ſivè Lectores actuales una cum Præfecto, aliiſque Magiſtris de numero in eodem Conventu degentibus, qui quidem omnes eiſdem oppoſitionibus aſſiſtere teneantur & per vota ſecreta conferatur reſpective Lectura illi, qui plura vota habuerit, & æqualibus votis, qui fuerit profeſſiona antiquior. (ſalva tamen ſemper Generalium auctoritate inſtituendi tum Præfectos, tum Regentes ſtudiorum, quos aptiores judicaverint, præſertim Studiis Generalibus) relictâ deinda alteri primâ Lecturâ vacaturâ abſque novæ oppoſitionis obligatione; Et declaratis aliis, qui in ſuffragiis fuerint inferiores, vel Lectoribus Theologiæ Moralis per hoc ſexennium tantùm, vel Magiſtris ſtudentium, tum Philoſophiæ, tum Theologiæ, ut in exercitus Litterarlis regentes adjuvent, ſimulque ſe diſponant ad ſuum curſum Philoſophicum conficiendum, & ſic ſubtiliùs, ac perfectiùs ſuum munus adimplere poſſint tempore, quo ad oppoſitionem iterum redeuntes, eligentur Regentes, ſive Lectores. Mandamuſque, ut tam Lectores, quam Magiſtri ſtudentium eligantut juxta merita, & antiquitatem in juſtitia, & æquitate, quam omnino intendimus, non autem ad libitum Provincialis, ſeu Regentium, ſuper quo aorum conſcientias oneramus, ne in ſententiam electionis indigni, relicto digniore, prolsbantur.

Lectorum munus.

Septimò, Lectura obtentâ legant per tres annos totam Philoſophiam in primo Collegio, modo & formâ ibi declaratis, quo triennio expleto gradum Baccalaureatus à Generali conſequantur, ad Theologiæ Lecturam complendam per alios quinque annos ante gradum Magiſterii, quem à Nobis, ac Succeſſoribus juxtà Breve Urbani VIII. deinde obtinebunt, deputendi.

Quid eiſdem pro Baccalaureatus gradu obtinẽdo incumbat.

Octavò. Lectnres uſque modo jam inſtituti (& idem proportionabiliter dicendum veniet de Baccalaureis, qui nondum biennium Baccalaureatus compleverint) qui vel tempus pro Baccalaureatu conſequendo nondum adimpleverunt, vel eo adimpleto nondum patentes Litteras Baccalaureatus obtinuerunt, ſive legerint, ſive non, computato illis tempore elapſo, ac ſi omnes actu legiſſent, teneantur prævià tamen pro his, qui non legerunt, prædictâ oppoſitione reliquum ſupplere temporis lecturæ uſque ad complementum triennii pro Baccalaureatu conſequendo, juxta præſentia ſtatuta requiſiti, quo obtento una cum Lectura, modo, & formâ quibus ſupra promoveantur ſuo tempore, & prævia præſentatione Provinciæ ad gradum Magiſterii.

De Baccalaureis, ad Lecturam concurrere nolentibus & tempus otioſè tranſigentibus.

Nonò Baccalaurei denique, qui omnia hactenùs requiſita pro Magiſterii gradu obtinendo adimpleverint, ſed ob cauſas Nobis notas præſertim intra quatuor elapſos annos ad examen accedere non potuerint, ſicut, & alii, qui juxtà Capituli Generalis Decretum ſub pœna privationis graduum, & privilegiorum Romam accedere tenentur, accedant ad examen, ut juxtà eorum capacitatem providera valeamus, proportione ſervatâ de Magiſterio juxta relata. Qui verò noluerint ad Lecturas concurrere, approbati tamen ſint ab aliquo Ordinario pro audiendis ſecularium Confeſſionibus, & in illis laudabiliter ſe exercuerint, conſequentur gradum Baccalaureatus de Morali, & fruentur præcedentiâ decem annorum ultra tempus profeſſionis ſupra Patres ſimplices, quo etiam titulo, ſeu gradu, & præcedentiâ gaudebunt illi omnes qui peracto ſtudio Theologiæ Moralis methodice traditæ fuerint approbati ab aliquo Ordinario, & in hujuſmodi Confeſſionibus per quatriennium ſaltem laudabiliter ſe exercuerint, & qui denique otioſe, & ſine aliquo fructu tempus tranſigere volunt, ſubjaceant Decreto Capituli Generalis, careantque gradibus, & privilegiis, its ut inter Patres ſimplices computentur, niſi in concionibus dederint Religionis ſplendorem, quo caſu decorabuntur gradu Baccalaurei de Pulpito cum eodem privilegio, quo fruentur Baccalaurei de Morali.

De tempore recreationis & conferentiarum.

Decimò. Ut autem omnia majori ſtudentium profectu valeant adimpleri, eiſdem ſtudentibus, ſive Philoſophis, ſive Theologis inhibemus, ne à Conventu unquam exeant, niſi cum Regentibus occaſione recreationis, quæ unica tantum erit qualibet hebdomadâ, vel cauſâ exercitii Litterarii, aut maximæ neceſſitatis à Regentibus approbatâ, & præviâ Superioris, & Lectoris licentiâ, etiam tempore vacationis, id eſt æſtivo, vel Quadrageſimali. Quatenus aliquis Regens, vel Magiſter ſtudentium in Conventu remanſerit, quo diebus Lunæ, Mercurii, & Veneris, ne ſpecies acquiſitas deperdant, mane, aut veſpere, circulum, aut conferentiam habeant per unam horam, ad quam omnes præſertim Regentes accedere teneantur, eodem prorſus modo, quo in diebus Dominicis, vel eo impedito, alio dia commodiori, cujuſque hebdomadæ totius anni, & ſingulis ſaltem menſibus, cum concurſu aliarum Religionum, Concluſiones haberi volumus, & mandamus.

Diverſa officia ſimul non gerenda. Item de veſtiario ſolvendo & Fratrum decedentium exſpoliis.

Undecimò. Et cum plurimum pariter officiat, quòd ad alia Religionis munera, ut evenire ſolet, ſimul applicentur Regentes actuales, cum aliàs nequeant duobus Dominis ſervire, diſtrictè inhibemus, na aliquod officium, etiam Prioratus ſimul exercere valeant: Et pro eorum, ac ſtudentium neceſſitatibus mandamus Prioribus ſub pœna privationis officii negligentibus ſtatim infligendâ, ut ſub determinato tempore ſolvant veſtiarium tùm Regentibus, tum ſtudentibus, ac eorum Magiſtris. Decernentes exſpolia Fratrum decedentium fore applicanda, ſive expendenda pro libris neceſſariis in quolibet Conventu, præſertim ubi ſunt ſtudia (quorum librariis omninò applicandos pariter volumus eorumdem decedentium libros) etſi libri ſufficientes jam fuerint, pro indigentiis dictorum Regentium, ac ſtudentium.

In primo Capitulo Provinciali numerus Magiſtrorum determinandus.

Duodecimò, Præcipientes denique ultimò omnibus Provincialibus, quòd in primo Capitulo Provinciali debitâ portione ſervatâ juxtà quantitatem, & qualitatem Conventuum Provinciæ, aſſignetur numerus determinatus Magiſtrorum in futurum ſervandus, præſentibus Magiſtris cum omnibus gratiis, privilegiis, ac prærogativis manentibus: De reliquo autem nullus inſtituatur Magiſter cum ſuffragio in Capitulo, niſi ſit de illo numero determinato, in quo juxtà ſuam antiquitatem Magiſterii à die datarum Litterarum ſubintrare debeant. In quorum fidem &c. Datum Romæ die 20. Auguſti anni 1692.

Confirmatio præmiſſorum Decretorũ Apoſtolica

§. 2. Cùm autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Joannes Prior Generalis præmiſſa, quo firmiùs ſubſiſtant, & ſerventur exactiùs, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patroci-

nio

nio communiri summoperè desiderer. Nos ipsius Joannis Prioris Generalis votis in hac re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationie, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, qusvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, omnia, & singula Decreta, ordinationes, provisiones, & Capitula præinserta auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decreta pro firmitate.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his aquoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non præfatorum Ordinis, & Provinciarum, aliisvè quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuria ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum Transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tam in judicio, quam extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. 11. Octobris 1692. P. A. secundo.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris 1692. Pontificatus Nostri Anno secundo.

J. Franciscus Card. Albanus.

XXIV.

Suppressio Venalitatis Officiorum Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris, nec non ejusdem Cameræ Thesaurarii Generalis, duodecim Clericorum, & Præsidentis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemiū à dilectione Justitiæ.

AD hoc unxit Nos Deus oleo lætitiæ præ consortibus Nostris, ut justitiam, quæ est præparatio Sedis Nostræ, incessantibus studiis diligamus, quod tunc laudabiliter, ut par est, nullo Nostrorum meritorum suffragio, sed ineffabili Omnipotentis Dei bonitate, & providentia adimplemus, cum viâ regiâ incedentes, neque ad dexteram declinantes, neque ad sinistram aliqualiter deviantes, jus suum unicuique tribuere, eosque, quos præsertim juri, nedum in causis privatorum, sed Fisci Nostri dicendo, nec non Sedis, & Cameræ Apostolicæ bonis, juribus, & reditibus administrandis, & tuendis respectivè in partem solicitudinis evocamus, personarum acceptione non facta, divitiarum sorte posthabita, ac meritorum, & virtutum collatione dumtaxat librata, undequaque dignos, & præstantiores eligere satagimus.

Officia Cameralia ob necessitatem vendebantur.

§. 1. At dùm ad præcipua Romanæ Curiæ Prælatorum, nimirum causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalie Auditoris, ac ejusdem Cameræ tum Thesaurarii Generalis, tum duodecim Clericorum Præsidentium, nec non alterius Præsidentis vacabilis, & interim fructifera Officia, quæ rationabilibus olim suadentibus causie, seu gravibus tunc urgentibus necessitatibus aliàs decuit recepto pretio concedi, & successivè durantibua, & plerumque adauctis iisdem necessitatibus, vel causis, opus, seu opportunum visum fuit, similibus concessionibus instaurari, mentis Nostræ oculos sedula meditatione convertimus; exindè viros alioquin dignos, solvendo tamen pretio hujusmodi impares, aliquandò prætermitti, necesse esse, non sine gravi animi Nostri mœrore perpendimus.

Ad occludendum os Detractoribus Romanæ Curiæ restituitur Cameralibus pretium, & summa expensa in expeditione ascendentia in totum ad scuta 1080716.

§. 2. Hinc, ut sola virtutum præstantia in hujusmodi Officialium circumspecta, & justa electione præponderet, atque contrà præfatam Romanam Curiam obloquendi, & oblatrandi invidis, & infensis ejus detractoribus calumniosa hujusmodi tollatur occasio, quantùm Nobis ex Alto conceditur, providere volentes, justum Officiorum prædictorum, & cujuslibet illorum pretium, quin etiam quidquid pro expeditione in eorumdem officiorum acquisitione fuerat expensum, ascendentes in totum ad summam decies centenorum, & viginti millium septingentorum sexdecim scutorum monetæ Romanæ, unicuique ex præfatis Officialibus pro sui Officii valore, & expensis prædictis, in primis, & ante omnia, prout in Nostro die undecima currentis mensis Octobris desuper confecto, & manu Nostra subscripto Chirographo, cujus tenorem haberi volumus pro expresso, uberiùs continetur, restitui mandavimus.

Supprimitur venalitas in posterum, & Officia decernuntur ad beneplacitum Pontificis duratura.

§. 3. In cujus exequutionem, cum pretii, & expensarum hujusmodi integra, & effectiva restitutio, iisdem Officialibus in id consentientibus, subsequuta fuerit, Officiorum prædictorum venalitati in posterum occurrere volentes: Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratorum Officiorum venalitatem tenore præsentium penitùs, & omninò tollimus, supprimimus, extinguimus, removemus, & abolemus: Volentes, & mandantes, ut hujusmodi Officia antehac in perpetuum, seu ad vitam concedi solita, in posterum ad Nostrum, & Romani Pontificis pro tempore existentis, & dictæ Sedis Apostolicæ beneplacitum, Viris vitæ, & morum integritate præstantibus, Literarum scientiâ præditis, rerumque humanarum experientiâ insignibus, ad majorem Dei gloriam, Romanæ Curiæ, & Prælaturæ decorem, nec non virtutis incitamentum, & præmium, gratis, & nullo recepto pretio concedantur.

Fructus omnes, & emolumenta eorundem Officiorum applicantur Cameræ.

§. 4. Volumus tamen, & decernimus, omnia, & singula emolumenta tam ordinaria, quam extraordinaris, jura, bona, fructus, reditus, & proventus certos, & incertos, dicta Sede tam plena, quam vacante, undecumque provenientes, etiam ex annatis, quindenniis, minutis serviriis, mulctie, pœnis, compositionibus, sigillis, expeditionibus, ac Litteris patentalibus, nec non jocalia, & regaliae solvi solitas à quibusvis personis, & Communitatibus, & præsertim à Camera Apostolica, illiusque Appaltatoribus, Thesaurariis, Censuariis, aut Feudatariis in quocunque anni tempore,

& signanter in vigilia, ac festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac in Nativitate Sanctissimi Domini Nostri Jesu Christi, & denique obventiones, & responsiones quascunque quocunque nomine nuncupatas, quæ prius in compensationem pretii persoluti memoratis Officialibus respectivè debebantur, & solvebantur, penitus, & omninò cessare debere, illaque omnia, & singula pro indemnitate ejusdem Cameræ Apostolicæ urgentibus necessitatibus pressæ, & nuper etiam pretii, & expensarum restitutione præfatis Officialibus, ut præfertur, facta, magis gravatæ, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus restituimus, reunimus, incorporamus, & applicamus.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & decreto irritanti.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Litteras, etiam ex eo, quod præfati causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, ac ejusdem Cameræ Thesaurarius Generalis, duodecim Clerici Præsidentes, ac alter Præsidens, & alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, eisdem præmissis non consenserint, aut vocati, seu auditi non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, tametsi suorum indultorum, seu privilegiorum vigore consentire, vocari, seu audiri semel, vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex aliqua quacumque, quantumvis juridica, & privilegiata causa, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensûs, alioque quocunque, etiam quantumvis magno, formali, & substantiali defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, nullatenùs posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam præfatæ Cameræ Clericos Præsidentes, causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 6. Non obstantibus, quatenùs opus sit, de jure quæsito non tollendo, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & felicis recordationis Symmachi, Pauli Papæ Secundi, Pauli Papæ Quarti, & aliorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & alienatis recuperandis, ac recol. mem. Pii Papæ Quarti similiter Prædecessoris Nostri de gratiis qualecunque interesse dictæ Cameræ concernentibus intrà certum inibi expressum tempus exhibendis, & registrandis, itaut easdem præsentes Litteras ibidem exhiberi, & registrari nunquam necesse sit, aliisque quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus, ac Tribunalium, Officiorum, & Officialium præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, & decretis, etiam Cameralibus, & Consistorialibus, necnon quibuscumque eorumdem officiorum erectionibus, & concessionibus, etiam præsentium Possessorum, tametsi aliàs factis ad vitam, seu in perpetuum, ac etiam ex causa onerosa, seu correspectiva, vel per viam contractus, seu vim contractus habente; Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, Tribunalibus, Officiis, seu Officialibus præfatis sub quibuscunque tenoribus, & formis, cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, aut aliàs quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorundem præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, innovatis, & approbatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expressè motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergò omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum suppressionis, extinctionis, remotionis, abolitionis, voluntatis, mandati, decretorum, restitutionis, reunionis, incorporationis, applicationis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 23. Oct. 1692. P. A. 2.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, Decimo Kal. Novembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

B. Card. Prodatarius J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco ✠ plumbi

Registrata in Secretaria Brevium,

Publicatio.

Anno à nativitate D. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonnagesimo secundo, Indictione decimâ quintâ, die verò vigesima tertia Octobris, Pontificatus autem sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini Innocentii Divinâ providentiâ Papa XII. Anno secundo supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesia S. Joannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, & Cancellaria Apostolica, in Acie Campi Flora, ac in alsis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Sebastianum Vaselium ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papa Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Thomas Orlandus Apost. Curs.

XXV.

Confirmatio, Reformatio, & Concessio respectivè Jurisdictionum, & Facultatum Tribunalis, & Magistratus Viarum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva Constitutionis pro decore, & commodo Urbis Capitis Orbis.

SAcerdotalis, & Regiæ Urbis Nostræ ad illud sublimatæ fastigium, ut per Beati Petri Sedem Caput Orbis effecta, latius præsideat Religione Divina, quàm unquam imperaverit dominatione terrena, venustati, decori, & commodis etiam temporalibus eò Nos convenit ampliori cura prospicere, quo ipsam, ubi præcipuorum

Apostolorum

Apostolorum glorificatus est exitus, & quam in communem patriam Christianus populus universus agnoscit, singulari dilectione gerimus in paternæ visceribus Charitatis: Dùm verò in eadem Sede, meritis licèt imparibus, superna dispositione locati, Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum exemplo, ad Urbem præfatam considerationis nostræ oculos principaliter convertimus, ejus etiam Districtus, aliorumque Nobis, & Romanæ Ecclesiæ etiam in temporalibus subjectorum locorum commodioribus viis, alisque utilitatibus in Subditorum nostrorum, & quorumcunque Romipetarum beneficium respectivè consulere non prætermittimus.

Martinus V. Magistratum Viarum restabilivit cum amplissimis facultatibus.

§. 1. Aliàs siquidem fel. recordationis Martinus Papa V. Prædecessor Noster, cùm rei evidentiâ edoctus fuisset, quòd præfata Urbs, ejusque Districtus ex defectu Officii Magistrorum, quod antiquitùs pro viarum, stratarum, platearum, & locorum tam publicorum, quàm privatorum, necnon ædificiorum, lapideorum, & ligneorum, parietum, tignorum, bancorum, tectorum, tabulatorum, mœniorum, apothecarum, & pontium, portarum, transituum, aquarum decursuum, canalium, & meatuum, necnon urbanorum, & rusticorum prædiorum, pratorum, hortorum, atque vinearum finium, restaurationum, servitutum, & libertarum administratione, institutum, & ordinatum fuerat, in præmissis grandem patiebatur deformitatem; Necnon accepisset, nonnullos Cives, & Incolas res fœtidas, & corruptas in vias, stratas, plateas, & loca publica, & privata hujusmodi projicere, seu vias, stratas, plateas, & loca publica, & Ecclesiastica occupare, alienare, & in usus proprios deducere, & propterea hujusmodi deformitatibus, excessibus, & incommodis possetenùs occurrere cupiens, Officium Magistratus hujusmodi juxtà illius institutionem auctoritate Apostolica suscitavit, reintegravit, & restituit; Duos quoque Urbis, & Districtus præfatorum Viarum Magistros ad suum beneplacitum deputavit, cum solitis ab antiquo jurisdictionibus, potestatibus, honoribus, privilegiis, libertatibus, atque oneribus universis in præmissis, & circà ea concernentibus, dependentibus, & annexis, etiam cum facultate faciendi Submagistros, necnon hujusmodi excessus reparandi, corrigendi, & emendandi absque cujusvis vocatione, seu citatione, sed juxtà datam illis à Domino prudentiam, etiam per demolitionem quorumcunque ædificiorum, necnon præmissorum occasione gravatos absque lite, sed summariè, simpliciter, de plano, & quibuscunque tunc expressis non obstantibus relevandi, restituendi, & reponendi, Contradictores quoque, & rebelles privandi, banniendi, arrestandi, incarcerandi, omniaque, & singula faciendi, & exercendi, quæ Magistri illorum Prædecessores facere, & exercere potuerunt, seu etiam debuerunt, & aliàs, prout in ejusdem Martini Prædecessoris secundo Kal. Aprilis Pontificatus sui Anno octavo expeditis Literis pleniùs continetur.

Narrantur dispositiones Sixti IV. Leonis X. Pii IV. Beati Pii V. & Greg. XIII.

§. 2. Successivè alii Romani Pontifices Prædecessores Nostri, & præsertim similis recordationis Sixtus IV. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadrigentesimo octuagesimo Pridie Kal. Julii, Leo X. Anno ejusdem Incarnationis millesimo quingentesimo decimoseptimo, quarto Nonas Novembris, & Pius IV. Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo sexagesimo quinto Decimo Kal. Septembris per suas respectivè editas Literas S. R. E. Camerario, & præfatis Viarum Magistris, plerasque conjunctim, aliquas verò separatim exercendas jurisdictiones, facultates, & functiones confirmarunt, ameliarunt, & respectivè concesserunt. Quas, & alias hujusmodi Literas cum decreto Cameræ Apostolicæ de Inquilinis in emptione domorum præferendis, tametsi recol. memor. Pius Papa V. etiam Prædecessor Noster per quasdam suas Motus proprii Cedulas sub Datum quarto Idus Aprilis, & quinto Nonas Julii Pontificatus sui Anno sexto, quoad jus congrui, & nova (non tamen Sacra, aut publica) construenda ædificia, ad terminos Juris communis reduxerit, nihilominùs piæ mem. Gregorius Papa XIII. similiter Prædecessor Noster per alias suas Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo septuagesimo quarto Kalendis Octobris editas Literas, prædictis memoratorum Sixti, Leonis, ac Pii IV., & Pii V. Literis, quatenus ad aliquid eorum, quæ in iisdem suis Literis continebantur, pertinebant, & de aliquo eorum statuebant, & disponebant, antiquatis, abrogatis, & penitus revocatis, & sublatis, plurima innovavit, statuit, decrevit, & ordinavit circa ædificia, & ornatum dictæ Urbis, ac coactas, seu voluntarias venditiones, & jus congrui, seu retractus earumdem venditionum occasione competens, seu institutum, in eadem Urbe, tum intra tria, & respectivè duodecim à præfata Urbe milliaria, cum multis facultatibus, & jurisdictionibus plerumque à præfatis Camerario, & Viarum Magistris conjunctim exercendis.

Subduntur facultates concessæ per dispositiones particulares, & de exercitio Judicialium per Assessorem.

§. 3. Aliæ quoque, & quidem multiplices jurisdictiones, facultates, curæ, & functiones in quampluribus sive prædictorum, sive aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Chirographis, Literis in forma Brevis, ac Motus proprii cedulis, necnon in ejusdem Urbis à Sede Apostolica confirmatis statutis eidem S. R. E. Camerario, Præsidi, & Magistris Viarum præfatis, aliquandò singulis separatim, aliquandò aliquibus mixtim, & aliquandò omnibus insimul concessæ, seu demandatæ fuerunt, exercitium tamen judicialis, & contentiosæ jurisdictionis in iis, quæ dictis Viarum Magistris injuncta fuerant, penes eorum Assessorem ab eadem Apostolica Sede deputatum existere consuevit.

Confirmat dispositiones antecedentes in iis, quæ non adversantur Constitutioni præsenti.

§. 4. Hinc Nos abusibus, qui desuper irrepserant, occurrere, justitiæ administrationi in præmissis pleniùs consulere, ac præfatæ Urbis ornatui, necnon ejusdem, illiusque Districtus, & Ditionis Ecclesiasticæ respectivè Viarum, locorum, & aliorum quorumcunque in præfatis Literis, & ordinationibus quoquo modo contentorum instructioni, conservationi, reparationi, restaurationi, & expurgationi, quantum Nobis ex Alto conceditur, uberiùs respectivè providere cupientes; Ac propterea omnium præfatarum, & aliarum, si quæ sint, Literarum tam sub plumbo, quàm in forma Brevis, motus proprii cedularum, chirographorum, ordinationum, & statutorum quorumcumque circà præmissa existentium tenores, ac si de verbo ad verbum inserti essent, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, de dilectorum filiorum nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, & Virorum pietate, doctrinâ, prudentiâ, & rerum usu præstantium specialiter ad id à Nobis deputatorum, qui rem maturè examinarunt, consilio, ac etiam Motu proprio ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratas Literas, cedulas, chirographa, ordinationes, & statuta in iis, quæ præsentibus, & omnibus, & singulis hic contentis quoquo modo non adversantur, earumdem tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, penitùs, & omninò observari volumus, & mandamus.

Et decernit intelligendas juxta præsentem.

§. 5. Decernentes, omnes, & singulas hujusmodi Literas, sanctiones, statuta, & ordinationes tam speciales Tribunalis, seu Magistratus, quam generales, & in parte de eodem Tribunali, seu Magistratu tractantes, necnon omnes, & singulas jurisdictiones, facultates, curas, & functiones, & administrationes hujusmodi quoquo modo concessas,

non aliter quàm ad formam harum præsentium observari, exequi, & intelligi posse, & debere, perindè, acsi ab initio institutæ, & respectivè concessæ, attributæ, directæ, & demandatæ fuissent personis, modis, ac formis in præsenti nostra in perpetuum valitura Constitutione contentis, quam, supplendo omnem, & quamcumque alioquin necessariam, seu opportunam expressionem, ac sublatis omnibus, & quibuscumque contrariis, diversis, seu differentibus, omninò, & inviolabiliter servari, adimpleri,& exequi volumus,& mandemus.

Assessoris Officii suppressio.

§. 6. Reformationem vero Tribunalis, seu Magistratus hujusmodi à jurisdictionis norma, & distinctione incipientes, prævià pretii, ac impensæ expeditionis restitutione jam facta ei, qui Magistrorum Viarum Assessoris officium hactenùs obtinuit, officium hujusmodi penitùs, & omninò supprimimus, abolemus, & abrogamus.

Causæ, in quibus insimul procedebant Camerarius, & Assessor spectat ad Camerarium.

§. 7. Jurisdictionem in omnibus, & singulis causis in juris congrui, seu retractûs cum omnibus, & singulis ab eo dependentibus, annexis, & connexis, in quibus antehac memorati Camerarius, ac Magistrorum Viarum Assessor insimul procedebant, in posterum ad eumdem Camerarium privativè quoad alios spectare; Hujusmodi autem causas in gradu appellationis iisdemmet modis, & formis, quibus hactenùs observatum fuit, ad Præsidem Viarum devolvendas esse, & ab illo ad Tribunal Cameræ supradictæ appellandum esse decernimus.

Appellatio ad Præsidem, & ab isto ad Cameram.

In omnibus aliis Jurisdictio privativè ad Præsidem Viarum.

§. 8. In reliquis omnibus causis, & negotiis, eorumque annexis, connexis, & dependentibus, omnem, & quamcunqua necessariam, & opportunam jurisdictionem pro tempore existenti Viarum Præsidi, privativè quoad alios concedimus, & ad eumdem, à quo ad Cameram præfatam pariter appelletur, spectare volumus, & mandamus.

Magistris Viarum præservatur coerctio momentanea.

§. 9. Magistris tamen Viarum tam in Urbe, quàm in ejus Districtu præfatis occasiones, seu in actu vias ejusdem districtus invisendi, facultatem coercendi contravenientes constitutionibus, bannimentis, statutis, & ordinationibus Tribunalis, seu Magistratus, necnon ipsorum Magistrorum, vel alterius eorum præceptis, seu jussibus, usque ad eorumdem contravenientium carcerationem, ac etiam excarcerationem, in forma tamen extrajudiciali, prout etiam procedendi in simili forma contrà hujusmodi contravenientes ad pignorationem pro mulctis, & pœnis pecuniariis in præfatis bannimentis contentis, ac eorumdem pignorum restitutionem (reservatis semper prædicto Viarum Præsidi ulteriori cognitione, & recursu) præservamus, & quatenùs opus sit, etiam concedimus.

Iisdem Magistris relinquitur administratio, & jurisdictio œconomica.

§. 10. Iisdem quoque Viarum Magistris curam, superintendentiam, & administrationem instruendi, reficiendi, restaurandi, manutenendi, mundandi, & expurgandi vias, plateas, & loca Urbis, nec non confirmandi, eligendi, & amovendi Architectos, Submagistros, Operarios, & Artifices prædicto Magistratui Viarum inservientes, salvo semper jure Præsidis eosdem ex justa causa removendi, prout etiam facultatem licentias hactenùs ab iisdem dari solitas, & in posterum pro indemnitate Magistratus, & Officialium juxtà modum præscribendum registrandas, & sigillo Præsidis gratis muniendas, concedendi, salvo ad memoratum Præsidem, auditis Magistris, ab hujusmodi licentiarum denegatione, seu indebita concessione recursu, similiter præservamus, & quatenùs opus concedimus.

Officialium deputatio spectat ad Præsidem.

§. 11. Eidem Præsidi Procuratorem Fiscalem, Ratiocinatorem, & Exactores quarumcunque taxarum, vel exactionum, tam in Urbe, quàm in ejus Districtu supradictis, nec non Mandatarium, & Viarum Commissarium, cum Magistrorum præfatorum consilio, & Baroncellum ad ejus libitum deputandi, & amovendi facultatem concedimus: Reservatâ tamen Venerabili Fratri Nostro Palorio Episcopô Prænestino ejusdem S. R. E. Cardinali de Alteriis nuncupato dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario prædictos Procuratorem Fiscalem, Ratiocinatorem, & Mandatarium, donec vixerit, deputandi, & amovendi, facultate.

Jura Card. Camerarii super foro Agonali uniuntur Tribunali Viarum.

§. 12. Ad hæc omnes, & singulas jurisdictiones, facultates, curas, & emolumenta quæcunque pro tempore existentibus ejusdem S. R. E. Camerariis in platea Agonis competentes, & competentia, seu ab illis exerceri, & percipi hactenus consuetas, & consueta, ex nunc prout ex tunc, sequuto obitu memorati Paluzii Episcopi Cardinalis, & Camerarii, cui pariter, donec vixerit, nullum jus hujusmodi adimere volumus, & declaramus, ab eodem Camerariatus Officio penitùs, & omninò dismembramus, & separamus, illasque, & illa Tribunali, & Magistratui Viarum sub cura, regimine, & jurisdictione solius pro tempore existentis Præsidis Viarum ad limites, & formam præsentium, absque ulla prorsùs inter dictam Agonis, & alias plateas Urbis differentia, seu distinctione restituimus, seu unimus, annectimus, & incorporamus, & restitutas, seu unitas, annexas, & incorporatas esse volumus, & mandamus.

Eidem Tribunali applicat Jurisdictiones aliarum viarum.

§. 13. Ex nunc autem omnes, & singulas jurisdictiones, facultates, curas, & administrationes hujusmodi cuicunque personæ, etiam præfatæ S. R. E. Cardinali, etiam ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellario, Collegiis, Capitulis, Locis piis, Basilicis, & Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, & quibuscunque, quavis dignitate, vel præeminentiâ tam Seculari, quàm Ecclesiastica fungentibus, etiam speciali, & individua mentione dignis, super plateis, viis, & locis Urbis præfatæ quoquo modo concessas, vel competentes, nec non emolumenta, de quorum percipiendorum valido, & subsistenti jure, quod respectu aliorum, quàm Ecclesiarum, & Locorum piorum, ex titulo verè, & proportionatè oneroso, & correspectivo esse debeat, legitimè non constiterit, supprimimus, abolemus, & abrogamus, ac ab eisdem, seu eorum officiis, vel muneribus separamus, & dismembramus, illasque, & illa modo, & formâ præmissis ex nunc Tribunali Viarum sub cura, regimine, & jurisdictione pro tempore existentis Præsidis Viarum hujusmodi restituimus, seu unimus, annectimus, incorporamus, & quatenùs opus sit, de novo concedimus.

Exemptiones, & Immunitates revocantur, omnesque tenentur ad solutionem taxarum.

§. 14. Præterea inhærentes aliàs factis Chirographis, & Ordinationibus Tribunalis, & Magistratus hujusmodi, quæcunque privilegia, & exemptiones, & quasvis Literas patentes ibidem revocatas, & præsentibus adversantes, nullatenùs suffragari declaramus, illaque, & illas iterum revocamus, cassamus, & annullamus; Volentes, & mandantes, omnes, & singulos, nemine prorsùs excepto, in iisdem Chirographis specificatos, seu comprehensos etiam Palatii Nostri Apostolici, & cujuscunque Judicis, & Tribunalis, tametsi speciali, & individuâ notâ dignorum, nec non dictæ S.R.E. Cardinalium, Basilicarum, Ordinum, Congregationum, & Societatum, etiam Jesu, Ministros, & Officiales quoscunque, & quibusvis Literis patentibus munitos, ac Neophytos, & milites, etiam auxiliatores Arcis S. Angeli, & Alabardarios nuncupatos Gubernatoris Urbis quoscunque, & quotcunque, etiam in minori, & modico, seu minimo numero, ad solutionem, & contributionem quarumcunque taxarum, & impositionum, æquè ac alios non privilegiatos, teneri, & obligatos esse, nec non jurisdictioni Tribunalis, & Magistratus hujusmodi, ac omnibus, & singulis illius constitutionibus, & ordinationibus quibuscunque pariter esse, & remanere subjectos. Prout etiam præfata chirographa, & ordinationes innovantes, & amplantes, à decretis, mandatis, & sententiis super solutione quarumcunque taxarum, seu contributionum à Tribunali, seu Magistratu præfatis impositarum, & imponendarum, & respe-

A Decretis pro solutione taxarum negatur appellatio, imò

ctivè

ctivè super affictuum, seu appaltuum ab Affictuariis, seu Appaltatoribus debitorum, seu debendorum solutione, nec non super rationibus per administratores, seu œconomos reddendis, & super restitutione, vel solutione eorum, quæ per eosdem administratores, seu œconomos exacta fuerint, nullam admittendam esse appellationem, seu recursum in suspensivo, sed in devolutivo tantùm, itaut quæcunque appellationes, & recursus, seu citationes, inhibitiones, supersessoriæ, & decreta in vim appellationum, seu recursuum hujusmodi faciendæ, seu facienda, absque ullo attentatorum, pœnarum, seu nullitatum incursu, possint impunè sperni.

etiam recursus quoad suspensivum.

Solutio præscripta remanet lapsu triennii.

§. 15. Solutiones quarumcunque taxarum, pro quibus judicialiter mediante contestatione litis, vel saltem tentatâ aliqua executione mandatorum, actum non fuerit, triennio ex nunc quoad præteritas, & à die impositionis quoad futuras taxas computando, præscribantur.

De electione, & duratione Præsidis Viarum, & Magistrorum.

§. 16. Cæterùm Præses Viarum hujusmodi non amplius ad annum in Camera prædicta, ut moris erat, sorte extrahatur, sed è Nobis, seu Romano pontifice pro tempore existente ad Nostrum, & ejusdem pro tempore existentis Romani Pontificis, & dictæ Sedis beneplacitum, in posterum deputetur. Ex Magistris verò Viarum non amplius uterque insimul, sed alteruter tantùm, ut unus semper pendentibus Magistratus negotiis instructus remaneat, dimittatur.

Forma deliberandi appaltus super Juribus viarum.

§. 17. Appaltus expurgationis Urbis, nec non unius Julii, qui singulis trimestribus pro qualibet apotheca solvitur, itidemque curruum, seu rhedarum, ac cisiorum vulgò calessi, locari solitorum, præfato Palutio Cardinale, & Camerario pariter donec vixerit, insimul cum Præside, & Magistris Viarum hujusmodi; Alii verò appaltus, effictus, ac post obitum memorati Palutii Episcopi Cardinalis etiam dicti appaltus expurgationis Urbis, & præfati Julii, necnon curruum, seu rhedarum, & cisiorum prænominatorum in Congregatione singulis hebdomadis pro negotiis dicti Tribunalis, seu Magistratus facienda, cui iidem Præses, Magistri Viarum, & alii Ministri de more intersint, apertis semper in supradictis congressibus cedulis oblationum, & facta deliberatione meliorem conditionem facienti respectivè concludantur, & stipulentur.

Taxa emolumentorum impressa exposita habeatur.

§. 18. Renovetur, seu fiat, facta imprimatur, & impressa in locis à Præside præfato præscribendis exponatur, & retineatur distincta, & moderata Taxa omnium, & singulorum emolumentorum tam Tribunalis, seu Magistratus, quàm singulorum ejus ministrorum, seu Officialium, nihilque prorsus præter, vel contra eamdem, sub pœnis arbitrio memorati Præsidis infligendis, percipiatur, vel exigatur.

Exactores non adnotantes exacta teneantur de falso.

§. 19. Teneantur singuli Exactores sub pœna falsi distinctè, & diligenter annotare omnes, & singulas taxas, & quoscunque earumdem debitores, prout etiam omnes, & singulas etiam minimas exactiones, ac personas, à quibus exegerint, intra quindecim dies post quamlibet, licèt minimam exactionem computandos, istaque omnia diligenter, fideliter, & distinctè describere in Libris in Officio Notarii Tribunalis retinendis, & cuicunque quodlibet interesse habenti promptè exhibendis.

Emolumenta eroganda pro expurgatione Viarum.

§. 20. Omnia, & singula emolumenta Tribunalis, seu Magistratus, etiam ex taxa curruum, & cisiorum præfatorum locari solitorum, necnon ex pretio situum publicorum, in beneficium Tribunalis, seu Magistratus, vel implementum ejus onerum, & præsertim in expurgationem viarum convertantur.

Magistri Viarum contenti stipendio publici abstineant à muneribus, & emolumentis.

§. 21. Magistri Viarum nulla prorsùs etiam minima, et etiam sponte oblata, tum in pecunia, rùm in qualibet specie, & tàm ordinaria, quàm extraordinaria, certa, & incerta emolumenta, ratione eorum muneris, seu quarumcumque licentiarum, accessuum, & functionum posthac amplius exigere, seu percipere quoquo modo valeant, sed solo annuo stipendio scutorum quadringentorum monetæ Romanæ pro quolibet eorum, ex emolumentis Magistratus extrahendo, quod illis constituimus, & assignamus, omninò debeant esse contenti.

Vigilantia pro conservandis viis Consularibus.

§. 22. Viæ Consulares districtus Urbis propriis sumptibus, & expensis personaliter revideantur, & recognoscantur, saltem semel in anno pro qualibet via per dictos Magistros Viarum, quo verò ad Præsidem præfatum ejus arbitrio, & ultra hujusmodi accessus, in quibus necessitatibus, reparationibus, & commoditatibus hujusmodi viarum debeant iidem respectivè consulere, & providere, semper invigilent, ac certiorari satagent de omnibus earumdem viarum necessitatibus, & incommodis, etiam per Literas circulares Gubernatoribus, & Communitatibus, seu Universitatibus Civitatum, Terrarum, seu Locorum, in quorum Territoriis viæ præfatæ consistunt, ut responsiones, & aliæ informationes desuper habitæ, in Congregatione præfata, ad effectum opportunè desuper providendi, referantur, & examinentur.

Jurisdictio Præsidis Viarum qualis in Districtu, & extra.

§. 23. Præsidis Viarum superintendentia, & facultates vias Consulares Ditionis Ecclesiasticæ extra præfatum districtum existentes comprehendant, & ejusdem Ditionis Gubernatores subjecti sint ordinationibus memorati Præsidis, qui de viarum præfatæ Ditionis instructione, refectione, restauratione, & manutentione, non tamen in judicialibus, debeat esse solicitus. In districtu verò omnem suam jurisdictionem in viis tam Consularibus, quàm non Consularibus respectivè valeat exercere.

Decreta boranteia cum clausula sublata, & Decreto irritanti.

§. 24. Decernentes, easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præsentibus non consenserint, nec vocati, seu auditi fuerint, temerè suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & auditi semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clausa, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, ac substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes contrariorum.

§. 25. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, necnon præfati Pii VI. Prædecessoris de gratiis qualecunque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus, in dicta Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registran-

dis, necnon aliis quibuscunque Apostolicis, ac etiam in Generalibus Conciliis editis, & edendis Constitutionibus, Ordinationibus, ac Urbis, & Curiæ Romanæ, & Cameræ Apostolicæ, ejusdemque Curiæ Tribunalium, quarumcumque Ecclesiatum, etiam Patriarchalium S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris, Monasteriorum, Hospitalium, Locorum piorum, necnon Ordinum, Congregationum, & Societatum, etiam Jesu, & quibusvis aliis, etiam juramento, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, usibus, stylis, consuetudinibus, & decretis, etiam novis reformationibus quibuscunque, legibus, & canonibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, vel ad quorumvis instantiam, ac etiam consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, innovatis, & approbatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita formâ ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expressè, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, nec non omnibus illis, quæ iidem Prædecessores Nostri in præmissis quibuscunque eorum Litteris, & Chirographis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Affixio vim habeat intimationis personalis.

§. 26. Volumus autem, quòd postquam præsentes valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Nostris Cursoribus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos tam in Urbe, quàm in Districtu, & Ditione præfatis existentes, perindè obligent, & arctent, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent; Quódque earum transsumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ iisdemmet præsentibus, si exhibitæ, vel ostensæ fuissent, adhiberetur.

Fides Transsumptorum.

Sanctio pœnalis.

§. 27. Nulli ergo omninò hominum liceat, paginam hanc Nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, voluntatum, mandatorum, decretorum, suppressionum, abolitionum, abrogationum, præservationum, concessionum, declarationum, separationum, restitutionum, unionum, annexionum, incorporationum, revocationis, cassationis, annullationis, Constitutionis, assignationis, derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

28. Novemb. 1692. P. A. 2.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, quarto Kalend. Decembris Pontificatus Nostri Anno secundo.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius

Visa de Curia J. Sacripantes.

Loco † plumbi

D. Ciampinus.

Registrata in Secret. Brevium.

Affixio, & publicatio 28. Novemb. 1692.

Anno à navitate D. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonnagesimo secundo, Indictione decimâ quintâ, die verò vigesimâ octavâ Novembris, Pontificatus autem sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini Innocentii Divina providentia Papa XII. Anno secundo supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesia S. Joannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, & Cancellaria Apostolica, in Acie Campi Flora, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Antonium Cautum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papa Cursorem.

JO. GRECUS Curs. Magister.

XXXIV.

Diversæ Ordinationes pro Provinciis Nationis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tàm de Observantia, quàm Recollectorum respectivè nuncupatorum. Intuitu obedientiæ ab eis nuper præstitæ Ministro Generali dicti Ordinis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

INjuncti Nobis cœlitùs Pastoralis Officii sollicitudo Nos admonet, ut paternam Christi fidelium, divinis obsequiis sub arctioris vitæ instituto laudabilitèr incumbentium, curam gerentes, eos in pace, & justitia continere, ac enata inter ipsos animorum dissidia, ne amabilis concordiæ, fraternæque charitatis serenitatem diuriùs conturbent, opportunis rationibus recidere, nec non illorum statui, & quieti, quantùm Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Narratur causa discessus à Capitulo Generali.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Ludovicus Duval, & Claudius Bonaventura Sicault, nec non Edmundus Godelle, & Salvianus Paquin Procuratores, seu Deputati Provinciarum Nationis Gallicæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci tam de Observantia, quàm Recollectorum respectivè nuncupatorum, quod cùm aliàs, videlicet anno MDCLXXXVIII. tunc existentes Vocales ejusdem Nationis Electionibus, aliisque in Capitulo Generali dicti Ordinis in hac Alma Urbe celebrato actis, ob sibi tunc denegatam ad Generalatum, aliaque Officia generalia ejusdem Ordinis, quam prætendebant, Alternativam, interesse recusaverint, eaque de causa à Capitulo Generali prædicto recesserint: Ipsum vero Capitulum Generale ad electionem trium Definitorum Generalium pro prædicta Natione, cæteroqui eligi solitorum, minimè devenerit; abindè omnes, & singulæ personæ utriusque sexus Provinciarum hujusmodi obedientiam tum existenti in memorato Capitulo Generali electo, ac subinde dilecto filio moderno Ministris Generalibus ejusdem Ordinis nullatenus hucusque præstiterunt.

Oblatio redeundi ad unionem, & obedientiam.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, jam nunc personæ hujusmodi unionem spiritus in vinculo pacis servare cupientes, tam eidem moderno, quàm ejus pro tempore Successoribus Ministris Generalibus dicti Ordinis canonicè eligendis debitam obedientiam, juxta Apostolicarum, & ipsius Ordinis Constitutionum præscriptum, præstare, dictumque Capitu-

lum

lum Generale pro ritè, & canonicè celebrato habete patatæ sint; quinimò ipsi Exponentes earumdem Personarum nomine obedientiam hujusmodi jam præstiterint, seque supradictum Capitulum Generale pro ritè, & canonicè celebrato habere declaraverint; Verùm præmissa, atque inde secuta, quò dictarum Provinciarum religiosæ tranquillitati plenè provisum sit, Apostolicum paternæ providentiæ Nostræ præsidium exposcant: Nobis propterea Exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providera, & ur infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolutio ad effectû.

§. 3. Nos igitur, qui Ordinem præfatum in visceribus gerimus charitatia, perturbationibus, & incommodis, quæ præmissorum occasione in dies oriri possent, maturè occurrere, & opportunum jam exortis remedium adhibera cupientes, ipsosque Exponentes, & alios infrascriptos dicti Ordinis Professores specialis favore gratiæ prosequi volentes, ac eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, nec non causæ, & controversitæ super alternativa præfata statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Colligantium, seu Contendentium quorumcunque, & alia quælibet, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac audita super præmissis Dilectorum Filiorum Procuratoris Generalis, ac aliorum Superiorum utriusque familiæ dicti Ordinis, quos desuper audiendos duximus, relatione, causam, & controversiam præfatas in statu, & terminis, id quibus de præsenti quomodolibet reperiuntur, tam à dicto Capitulo Generali, quàm ab aliis quibuscunque Judicibus, & Tribunalibus, ad Nos, & Sedem Apostolicam, prout juris fuerit, terminandaa, auctoritate Apostolica tenore præsentium avocamus. Porrò cum iidem Exponentes dictarum Provinciarum nomine etiam institerint, ut Quartum Definitorem Generalemex Fratribus Recollectis Provinciarum hujusmodi addere, & deputare vellemus, Nobis similiter, & Sedi præfatæ facultatem statuendi hac in ta quicqoid in Domino expedire censuerimus, harum serie reservamus.

Avocatio omnium controversiarum ad suam Sanctitatê.

Inhibitio omnibus aliis.

§. 4. Ac proindè omnibus, & singulis Nationis, & Ordinis præfatorum Superioribus, Fratribus, & personis, ne tàm conjunctim, quàm divisim in præmissis, vel eorum aliquo directè, vel indirectè, aut aliàs quomodolibet quicquam innovare, vel attentare audeant quovis modo, seù præsumant, districtè inhibemus, illisque præcipimus, & mandamus, ut à quibusvis attentatis, seu innovatis hujusmodi humiliter abstineant, donec à suprema Nostra, & ejusdem Sedis æquitate habeant Justitiæ complementum.

Agentistarum Proviociarum quomodo deputandus.

§. 5. Prætereà, ut de cætero ad munus Agentis, seu Negotiorum Gestona, quem Provinciæ præfatæ in Romana Curia habere consueverunt, quoties illud vacare contigerit, is tantummodo assumatur, quem pro tempore existena Minister Generalis dicti Ordinis ex tribus Religiosis sibi ad id per Superiores pro tempore pariter existentes earumdem Provinciarum præsenrandis idoneitate, & meritis præstantiorem esse judicaverit, auctoritate, & tenore præfatia statuimus, & ordinamus.

Absolutio postquam præstiterint obedientiam.

§. 6. Cæterùm omnes, & singulas Personas utriusque sexus Provinciarum, & Nationis hujusmodi, quæ post celebrationem dicti Capituli Generalis obedientiam pro tempore existentibus Ministris Generalibus ejusdem Ordinis, sicut præmittitur, hactenùs non præstiterunt, ex nunc, prout ex tunc, postquam obedientiam hujusmodi à dictia exponentibus illarum nomine præstitam, ac declarationem circa memoratum Capitulum Generale ab eis factam, ut præfertur, realiter, & cum effectu ratificaverint, à censuris quibuslibet, si quas propter præmissa quomodolibet incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, vel prætendi possent, eadem autoritate barum serie in utroque foro absolvimus, & totaliter liberamus. At cum illis ex Fratribus Provinciarum, & Nationis præfatarum, qui censuris hujusmodi, si quas, propter eadem præmissa incurrerunt, innodati Sacrosanctum Missæ Sacrificium (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, seu aliàs in suis Ordinibus ministrarunt, super irregularitate per eos quomodolibet indè contracta, ita ut illa, iisdem præmissis non obstantibus, dummodo nullum aliud Canonicum eis obstet impedimentum, Clericali charactere, quo aliàs ritè insigniti fuerunt, illiusque Privilegiis, ac susceptis per eos pariter ritè quatuor Minoribus, nec non Sacris Subdiaconatûs, Diaconatûs, & Presbyteratûs Ordinibus uti, & quatenùs illos nondum susceperint, ad eos, si ad id idonei reperiantur, servatis alias servandis, promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris Ministerio, ministrare liberè, & licitè possint, & valeant, in utroque pariter foro dispensamus.

Convalidatio gestorum durante inobedientia.

§. 7. Personas itidem supradictas, & earum quamlibet, si quam propter eadem præmissa privationis vocis activæ, & passivæ pœnam incurrerunt, ad vocem activam. & passivam hujusmodi adversùs præmissa opportunè rehabilitamus, illasque in integrum, & pristinum, ac eum, in quo anteà quomodolibet erant, statum, restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus. Omnes insuper, & singulos tàm Capitulares, quàm Definitoriales, & alios quoslibet, tam judiciales, quàm extrajudiciales actus, & functiones in supradicto rerum statu, aliàs tamen legitimè, per quoscunque Superiores, Fratres, & Personas dicti Ordinia in memoratis Provinciis, earumque, & aliis quarumcunque Civitatum, Terrarum, & locorum Charissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo subjectorum Conventibus, Monasteriis, ac Domibus Regularibus tàm Virorum, quàm Mulierum ejusdem Ordinis hactenus gestos, & factas respectivè cum omnibus inde, cæteroqui pariter legitimè secutis, dicta autoritate earundem tenore præsentium validamus, & confirmamus, illisqua inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper propter præmissa quomodolibet intervenerunt seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, sanamus, & supplemus.

Deputatio trium Definitorum usque ad futurum Capitulû Generale.

§. 8. Ne autem Natio prædicta tribus Definitoribus Generalibus pro ea hactenùs, sicut præmittitur, eligi solitis diutiùs destituta remaneat, Dilectos Filios Guglielmum Beccard, & Nicolaum Potin de Observantia, ac Hiacynthum le Febura Recollectorum respectivè Fratrum Nationis, & Ordinis hujusmodi Professores, de quorum fide, prudentia, rerum agendarum usu, pietata, integritate, charitate, & Religionis zelo plenam in Domino fiduciam habemus, præfati Ordinis Definitores Generales pro memorata Natione Gallica usque ad proximè futurum Capitulum Generale ejusdem Ordinis duraturos, cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, autoritata, privilegiia, gratiis, & Indultis, ac honoribus, & oneribus solitia, & consuetis, ita ut ipsi Officia Definitorum Generalium hujusmodi usque ad idem proximè futurum Capitulum Generale gerere, & exercerè liberè, licitè, & validè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si ad illa in Capitulo Generali dicti Ordinia de pleno Vocalium consensu, servatisqua omnibus servandis, canonice electi fuissent, eadem

Exordium

Nostræ demandatum omni studio, atque industria, quantum Nobis ex alto conceditur, custodire, atque excolere jugitet satagentes, spiritualibus hujue Almæ Urbis Nostræ, quæ propioribus charitatis vinculis Nobis conjungitur, quamque ipse Christue Dominus tot præclarie amotis significationibus præ cæteris dilexisse visus est, augendis, promovendisque bonis peculiarem Apostolici muneris nostri solicitudinem impensiùs adhibere non prætermittimus.

Motivum indicendæ Visitationis Apostolicæ.

§. 1. Cùm enim Sancta hæc Romana Ecclesia veluti Civitas supra Montem posita, ac supra fundamentum Apostolotum ædificata, omnium in se oculoe undequaque convertat, ex ea potissimùm non solùm doctrinæ, sed vitæ, ac virtutum omnium exempla in reliquas Christiani Orbie Ecclesias, quarum Mater, & Magistra est, oportet promanare. Quamvis itaque eam esse, miserante Domino, ejusdem Urbie Cleri, & Populi pietatem reputemus, ut Christi bonus odot exinde in exteras quoque Regiones diffundi possit, nihilominus quia post primi Parentie labem semper ad inferiora nos deprimit nostræ mortalitatis infirmitas, & tamie fragilitate austerior paulatim observantia relaxatur, unde & de mundano pulvere etiam religiosa corda sordescere, & in Agro Domini spinas, & tribulos identidem germinare quotidiana experientiâ perdocemur: Memores Nos ideò in sublimi hoc Apostolicæ Sedis fastigio constitutos, ut noxia evellamus, atque utilia plantemue, nihil Nos salubrius aggredi posse cogitavimus, quam si jam usque a primie fere Ecclesiæ temporibus traditum, & ab ipsa Sacrosancta Tridentina Synodo tantopere commendatum, quodque non minùs sapienter constitutum, quam re, atqoe usu frugifetum compertum semper fuit, ac salutare, Pastoralie Visitationis auxilium adhiberemue; Qua quidem spirituali veluti cultura & vitiorum zizania, quæ suffocant sementem Patrisfamilias, eradicentur, & oberior benedicente Domino electi sanctorum operum frumenti messis exurgat.

Effectus pro quibus indicitur.

§. 2. Ut igitur divinoe in Urbe præfata cultus amplificetur, Ecclesiastica floreat disciplina, boni firmentur mores, corrupti cotrigaorur, omnisque Populus in via Domini prælucente Clero feliciter progrediatur, Summi, & Æterni Pastorie exemplo excitati, cujus illa sunt verba: Ecce ego requiram oves meas, & visitabo eas, sicut visitat Pastor gregem suum: statuimus, Deo dante, hunc peculiarem Agrum, & Gregem Nostrum recognoscere, omnesque dictæ Urbis tàm Patriarchales, quàm Collegiatas, & Parochiales Ecclesias, earumque Capitula, & personas, item Monasteria, Conventus, & Ecclesias quorumvis Ordinum, tàm Virorum, quàm Mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates Laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocunque censentur nomine, loca pia, visitare.

Assumentur in Adjutores Visitationis Card., & Episcopi.

§. 3. Porrò in hujosmodi operis consortium, quippe quod, tametsi per Nos ipsos illud inchoare, prosequi, & perficere vehementer optatemus, nihilominus tam aliorum, eorumque gravissimorum oegotiorum mole, quàm nostrarum virium infirmitate præpediti, absque aliotum adjutorio explere posse planè diffidimue, nonnollos ex Venerabilibus Fratribue Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Episcopos, & Romanæ Curiæ Prælatos aliquos advocabimue, ultrà alios super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum ejusdem Urbie auctoritate Apostolica dudum institutæ deputatos, quorum consilio, atque operâ in re tam salubri, atque ardua utamur.

Indictio Visitationis.

§. 4. Ad Omnipotentis itaque Dei laudem, & gloriam, Sanctæque Romanæ Ecclesiæ exaltationem vobie Visitationem Nostram indicimus, quam à Sacrosancta Primaria Lateranensi Ecclesia inchoabimus, ac subinde statuendie diebus, adjuvante Domino, prosequemur.

§. 5. Uoiversos proinde, & siogulos per viscera misericordiæ Dei Nostri, in quibus visitavit nos Oriens ex alro, monemus, & obsecramus, ur memores vocationis vestræ, tempus hoc acceptabile, & promovendæ animarum saluti destinatum agnoscentes, præparetis corda vestra Domino, vitæque, ac motum emendatione, necnon bonorum opetum studio visitationem nostram ita præveniatis, ut ex ea fructum centuplum expectare possimus.

Imploratio Divini auxilii per Orationē quadraginta horarum.

§. 6. Cæterum, quia imbecillitatie Nostræ probè conscii, plantare frustra, ac rigare conaremor, nisi laboribue Nostris ope misericordiæ suæ adesse dignaretur, qui incrementum dat Deue, suique super nos sancti Spiritus liberali manu spargeret unctionem, idcircò ad cœlestem opem concordibue votis efficacius implorandam, volumus, ut proximâ sextâ feriâ in nonnullie præfatæ Urbis Patriarchalibue, Collegiatis, & aliis præcipuis Ecclesiie per dilectum filium Nostrum in eadem Urbe Vicarium in Spiritualibue Generalem præscribendis, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum solemni ritu in Altari proponatur, & quadraginta horarum oratio de more celebretur.

Concessio Indulgentiæ pro fidelibus orationibus

§. 7. Hæc autem ut ferventiori Spiritue ardore, majorique fructu fiant, cælestiom munerum thesauros, quorum dispensationem Nobis credidit Altissimus, aperire, & erogare decrevimus, Omnibus itaque, & singulis utriusque sexus Christi fidelibue Romæ degentibus, qui verè pœnitentes, & confessi, proxima die Dominicæ, quæ erit in Septuagesima, sacra Communione refecti fuerint, piasque in quavis Ecclesia ad Deum precee effuderint, ut hæc Nostra visitatio utilis sit Ecclesiæ, & animarum saluti, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam concedimus, & elargimur.

Hortatio ad bonam frugem.

§. 8. Agite igitur dilecti filii, Pastoralem solicitudinem, quam paterna charitate vobie impendimus, & hujus nostræ visitatiooie labores orationibus sublevate, actusque vestros ita disponite, ut non in vacuum gratiam Dei recipiatis, sicque ipsi pet omnia placere satagite, ut non modo fides, sed & sancta conversatio vestra annuntiari possit io universo Mundo, vestrique omnium mores in faciem Ecclesiarum Romanum illum Clerum, ac Populum ostendant, quem Beatissimus Princeps Apostolorum Petrue in Christiana Religione primus instituit, & gentium Magister, ac Doctor Paulue præ omnibus erudivit, atque ita in omnibus honorificetur Deus, ut cum ad judicandum venerit, & scrutabitur Hierusalem in lucernis, exaltet noe in tempore visitationis ad videndum in bonitate Electorum suorum, ad lætandum in lætitia gentis suæ, ac laudetur cum hæreditate sua in perpetuas æternitates. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatorie die 11. Jan. 1693. Pontificatus Nostri Anno secundo.

D. 11. Januarii 1693 Pont. A 2.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò duodecima mensis Januarii Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papa XII. Anno Secundo: Supradicta Indictio affixa, & publicata fuit ad valvas Eccelesiæ S. Johannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolica, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Agapitum de Magistris ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papa Cursorem.

Joannes Grecus Magister Cursorum.

XXVII.

Facultates S. R. E. Cardinalium in Adjutores Visitationis Ecclesiarum, & locorum piorum Urbis assumptorum.

Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus pro Visitatione Ecclesiarum, & Locorum Piorum Almæ Urbis à Nobis instituta specialiter deputatis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabiles Fratres Nostri salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Continuando à præcedenti assumptione Cardinalium in Adjutores declarat facultates.

§. 1. CUM in Pastorali visitatione, quam nuper inchoavimus, & Deo adjuvante prosequi intendimus, Cleri nimirum Romani, & omnium Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum, Vos potissimum ex Sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerimus, & nobis in eo munere adjutores assumpserimus, adeoqoa vestrâ operâ in iis, quæ per nosmetipsos præstare noo valemus, diligenter inquirendis, examinandis, & exequendis uti cupiamus; Idcircò, ut vestrum ea in re ministerium plus habeat autoritatis, & firmitatis, uberioremque ad cultus divini propagationem, ac animarum salutem, Deiqua gloriam pariat fructum, providere volentes, vobis, & vestrum cuilibet insolidum circa Visitationem ipsam, eaque durante mandata quæcumque etiam vivæ vocis oraculo per vos à nobis accepta, illia ad quos ea res pertinet referendi, & oretenus per nos ordinata mandandi, quibus relationi, ac mandatis vestris, & cujuslibet vestrum de ordine nostro factis hujusmodi plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, atqoe firmiter obtemperati tanquam mandatis Nostris Apostolicis volumus, & jubemus; Mandata quoque, & præcepta quæcumque necessaria, & opportuna illia in rebus, quæ visitationis, hujusmodi præparationem, statum, progressum, & executionem concernunt, decernendi, faciendi, atque exequi jubendi; Personas quascumque tam Ecclesiasticas Seculares, & cujusvis Ordinia etiam Cisterciensis, ac Sancti Antonii Viennensis, necnon Cotigregationis, Societatis, etiam Jesu, ac Instituti, necnon Militiarum, etiam Hospitalis S. Josonis Hierosolymitani, Regulares, quàm etiam Laicas pro rebus, & negotiis ad visitationem hujusmodi pertinentibus ad vos vocandi, & personaliter coram vobis comparendum citandi, opportunisque Juris, & facti remediis compellendi.

Mandat adhiberi fidem ordinandis per Card. vivæ vocis oraculo.

Facultas mandandi & exequi mandandi.

Vocandi, & cogendi quoscumque & qualescumque ad comparendum.

Cogendi, ad respondendum, & ferendũ testimoniũ etiam per censuras.

§. 2. Similes item personas quascumqne, & tanquam principales, & tanquam testes, seu tanquam principales, quoad se, & tanquam testes quoad alios axaminandi, & ut veritati testimonium perhibeant, admonendi, ac etiam cogendi, juramenta eis deferendi, & ab eis exigendi, & recipiendi ad Sacrorum Canonum præscriptum, ac recusantes per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, etiam corporales vobis benevisas compescendi, Memorialia etiam nobis inscripta, & directa, atque instructiones, relationes, delationes, querelas etiam secretas contra quascumque personas accipiendi, & Nobis referendi, seu aliàs, prout rerum, & personarum qualitas requiret, juxta ordinationes nostras, & ex autoritate vobis tradita providendi, Congregationes aliquarum personarum, quæ vobis in consilium super præmissis adhibendæ videbuntur, faciendi, & illas easdem personas autoritata nostra vocandi, & cum eia de oegociis visitationis hujusmodi tractandi, consultandi, & deliberandi.

Recipiendi memorialia directa Pontifici etiam secreta, & providendi.

Adhibendi in consilium personas sibi benevisas.

Ecclesiæ, & loca visitanda, & quoties, etiam Nationalia.

§. 3. Quotiescumque etiam vobis videbitur, ac etiam seorsum à nobis, & iteratis vicibua quarumvis dictæ Urbis, seu extra illam, intra tamen illius districtum consistentium, Patriarchalium, Collegiatarum, Parochialium, seu aliarum Ecclesiarum S. R. E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis sui Cardinalatus, & aliàs quomodolibet, vel ex quavis causa subjectarum, seu cujusvis Cappellæ, vel Oratorii, oecnoo Monasteriorum tàm virorum, quàm mulierum, Prioratuum, Domorum, & locorum Secularium, seu cujuslibet Ordinis, etiam Mendicantium, ac etiam Cistercien. & Sancti Antonii Viennen. necnon Congregationis, Societatis, etiam Jesu, ac instituti, & Militiæ etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, etiamsi illorum capita existant, Regularium, & Hospitalium etiam Nationalium, & Sancti Spiritus, in Saxia, ac etiam exemptorum, nobisque, & Apostolicæ Sedi immediatè subjectorum, & generaliter quorumcumque locorum, & Operum piorum quomodolibet nuncupatorum, & quocumque privilegio, exemptione, & immunitate suffultorum, eorumque Capitulorum, Conventuum, Universitatum, Collegiorum, Congregationum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, etiam Laicorum, etiam nullo alio speciali nostro expectato ordine, vel mandato, aut etiam requisito consensu, vel licentia visitationem faciendi, ac illa, & quælibet illorum visitandi, & in illorum statum, formam, Regulas, Iostituta, Regimen, Statuta, consuetudioes, vitamque, ritus, mores, disciplinam, doctrinam, & idoneitatem singulatum personarum conjunctim, vel divisim, & tam in capite, quàm in membris, necnon circa divioum cultum, religiosam functionem, Ecclesiarum decorem, fructuum, & introituum dispositionem, regularem Religiosorum tam virorum, quàm mulierum observantiam, aliaqua omnia, & singula ad actum hujusmodi visitationis quomodocumque spectantia diligenter inquirendi, & ad hunc effectum quæcumque illorum Archivia, Bibliothecas, & quæcumque io illis continentur Documenta, & Instrumenta authentita, scripturas, libros rationum dati, & accepti, computa, & ratiocinia perlustrandi, inspicieodi, perscrutandi, præsertim verò Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, Sacras Reliquias, & quibus ipsum Augustissimum Sacramentum, & Sacræ Reliquiæ, & res ad alia Ecclesiastica Sacramenta pertinentes continentur, Sacra Vasa, Pyxides, thecas, tabernacula, necnon indumenta, ornamenta, & instrumenta, & supellectilem Ecclesiastitam etiam pretiosam diligenter, & accuratè inspiciendi, & ad prædicta axhibenda quascumqua personas cogendi, & compellendi.

Materia, & subjecta Visitationis.

Ordinationes faciendi.

§. 4. Ac in præmissis omnibus, & singulis quæcumque correctione, emendatione, & reformatione indigere cognoveritis, corrigendi, emendandi, & reformandi, processusqua necessarios desuper faciendi, & Nobis referendi, seu juxta Ordinationes oostras in his opportunè providendi, mandata, decreta, statuta, & Ordinationes executioni demandandi, ac custodiri, & observari præcipiendi, demumque omnia alis, & singula, quæ hujusmodi visitationis negocium, ulteriorem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda decreta, statuta, & Ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt facieodi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi.

Exequendi appellatione remota per juris, & facti remedia etiã carceris. & privationis.

§. 5. Contradictoresque, & vobis in præmissis inobedientes. & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè quomodolibet præstantes per suspensionis, ac etiam privationis Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac per censuras, & pœnas Eccesiasticas, & temporales, etiam mancipationis carceri, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendi, auxiliumque brachii secularis. si opus fuerit, invocandi, plenam, liberam, amplam, & universam tribuimus potestatem.

§. 6. Man-

Præcipit obediri.

§. 6. Mandantes propterea omnibus, & singulis ad quos spectat, & spectabit, quacumque dignitate, autoritate, potestate, & præeminentia fungentibus, ut Vobis, & cuilibet vestrum in præmissis omnibus, & singulis promptè pareant, & obediant, alioquin sententias, sive pœnas, quas ritè tuleritis, seu statueritis in rebelles ratas habebimus, & faciemus autore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Intendit servari ordinem præcedentiæ, eoque non servato nulli jus acquiri, vel præjudicari.

§. 7. Cæterùm in visitatione hujusmodi Ordinem præcedentiæ inter Ecclesias, Monasteria, & loca quæcumque per vos visitanda, quantum commodè fieri potest, servari volumus; nulli tamen Ecclesiæ, Monasterio, vel loco, nec ulli Capitulo, Collegio, Conventui, Confraternitati, Archiconfraternitati, aut personæ tam conjunctim, quàm divisim, seu aliàs quomodolibet ejusdem visitationis sive Ordinis hujusmodi in illa servati, vel non servati occasione in aliquo, etiam minimo, quoad præcedentiam, aliasque prærogativas quascumque præjudicari, aut quicquam novi Juris acquiri decernimus, & declaramus.

Visitandi Infirmos, & semel impartiendi benedictionem Apost.

§. 8. Præterea cupientes in prædicta nostra Pastorali Visitatione animarum saluti, quantum in nobis est, prodesse, ac etiam corporales Christi pauperum, præsertim Infirmorum, indigentias paterna charitate sublevare: Circumspectioni vestræ, & vestrûm cuilibet præsentium serie mandamus, ut conjunctim, vel divisim Parochias Ecclesiarum diligenter perlustrare, & perquirere studeatis, atque earum pauperes Infirmos graviter decumbentes singulos nostro nomine visitetis, Apostolicam, & nostram eis benedictionem, ut moris est, semel impartiamini, eosque paternis monitis, & salutaribus consolationibus recreetis, hortantes ipsos, ut in humilitate, & patientia propter Deum corporis infirmitatem, & dolores sustineant, & ad parendum Divinæ voluntati, quandocunque ei placuerit ipsos ex hoc seculo revocare, se piè, & Christianè præparent, sinceroque corde ad Deum conversi humiliter ab eo suorum peccatorum veniam petant, atque omnia Ecclesiastica Sacramenta, quibus Christifideles ex hac vita migraturi se præmunire solent, & debent, devotè, & reverenter suscipiant.

Indulgentia plenaria pro iisdem Infirmis.

§. 9. Nos enim eorum singulis, ante, vel post vestram visitationem, ut præmittitur, pœnitentibus, confessis, & Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis, semel plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem elargimur.

Eleemosyna pro iisdem ab Eleemosynario Palatii.

§. 10. Volumus autem, ut eo interim vobiscum adducatis Dilectum Filium Nostrum, & Palatii Apostolici Eleemosynarium, qui, prout cujusque eorumdem pauperum egestas, & personarum conditio postulaverit, etiam oblatis nostra impensâ charitatis subsidiis, pecuniis, cibis, potu, pharmacis, vestibus, medicorum ops, cæterisque ad victum, seu ad recuperandam valetudinem necessariis, temporalibus, quibus nunc urgentur, eorum necessitatibus succurrat.

Derogatio obstantibus, seu contrariis.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Ordinum, Congregationum, Societatis, Militiarum, etiam dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Archiconfraternitatum, Confraternitatum, & aliorum locorum, & Operum piorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, stabilibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac Stylo Curiæ; privilegiis quoque, Indultis, exemptionibus, & Litteris Apostolicis præmissis, & cujusvis illorum, ac Superioribus, & personis eorum quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu proprio, vel ad Imperatoria, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & Principum quorumlibet preces, & instantiam, seu eorum contemplatione, & intuitu, ac etiam consistorialiter, & alias quomodocumque, & quandocumque concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii 1693. Pontificatus Nostri Anno secundo. *Dat. 16. Jan. 1693. P. A. 2.*

J. F. CARD. ALBANUS.

XXVII

Facultas pro DD. S. R. E. Cardinalibus in Adjutores Visitationis Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis assumptis exercendi Pontificalia in eisdem Ecclesiis, & locis piis.

Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus pro Visitatione Ecclesiarum, & Locorum piorum Almæ Urbis à Nobis instituta specialiter deputatis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabiles Fratres Nostri salutem, & Apost. benedictionem.

Exordium.

OFficii Nostri est Pastoralia munera, quæ Divinâ favente clementiâ administranda suscepimus, ea prompto, hilarique animo prosequi, eos verò, quos in eisdem Pastoralibus muneribus prosequendis assumpsimus, & deputavimus, nostræ item mentis est opportunis facultatibus adhuc munire, ut illis suffulti incumbentia onera meliùs subire, & inceptum opus perficere quam primùm valeant.

Continuando cum facultate visitandi Cardinalibus Episcopis concedit facultatem exercendi Pontificalia.

§. 1. Cùm itaque occasione Visitationis Nostræ Apostolicæ, quàm in universæ Almæ Urbis, ejusque Districtûs Ecclesiis, Monasteriis, locisque Sacris, & piis nuper indiximus, & per Nosmetipsos obire cœpimus, non rarò comperiri possit, necesse esse in aliquibus ex Ecclesiis hujusmodi Altaria consecrari, campanas, ornamenta, indumentaque Ecclesiastica benedici, Sacramenta ministrari, & alia Pontificalia munera exerceri, Illis ex Vobis in eadem Visitatione Adjutoribus per Nos assumptis, qui consecrationis Episcopalis munus susceperunt, & eorum cuilibet plenam per præsentes concedimus facultatem, ut in quibuscunque, tam intra eandem Urbem, ac propè, & extra illius muros, quàm etiam intra ejusdem Urbis districtum sitis Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, nec non Monasteriis, Prioratibus, & Domibus Secularibus, seù cujuscunque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Militiæ, Congregationis, aut Instituti Regularibus, tam virorum, quam mulierum, atque Hospitalibus, Oratoriis, Sacellis, Cœmeteriis, locisque piis, ac religiosis, tam exemptis, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediatè subjectis, quàm etiam non exemptis, & quibusvis etiam S.R.E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis, seù Cardinalatûs, aut aliàs quomodolibet, & ex

quavis

quavis causa subjectis, Altaria, ac ipsasmet Ecclesias consecrare, aut illa, vel easdem Ecclesias, aut illis annexa reconciliare, seu etiam Cœmeteria, Campanas, Calices, Patenas, Cruces, indumenta, & ornamenta Ecclesiastica quæcumque, & aquam, ut moris est, benedicere, Sacramentum Confirmationis, quod ex ritu in Visitatione ministrari consuevit, quibus, ubi, quando, & quoties illis, seu cuilibet eorum expedire videbitur, ministrare, Sacrosanctum quoque Missæ Sacrificium, nec non Vesperas, & quæcunque alia divioa Officia solemni, & Pontificali ritu in Ecclesiis, & locis, in quibus illi id ad majorem animarum consolationem, spiritualemque profectum, & ad ipsam etiam, quam intendimus, reformationem inducendam pertinere judicaverint, celebrare, & decantare, Verbi Dei Prædicationes, & Conciones ad Dei amorem, & timorem in cordibus fidelium excitandum, & accendendum publicè ad Clerum, & Populum, seu aliàs privatim, prout occasio, & necessitas postulabit, habere, aliaque omnia, & quæcunque munia Pootificalia, etiam quæ ootam, aut expressionem requirerent magis specialem, & sub generali hujusmodi concessione non comprehenduntur, etiam erga personas alioquin habiles, & idoneas exercere, etiam oullo alio à Nobis expectato, aut requisito mandato, liberè & licitè valeant.

§. 2. Non obstantibus Constirutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam Generalibus editis, dictarumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Militiarum, Hospitalium, aot Domorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitare alia roboratis Starutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii 1693. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. 16. Januarii 1693 A. P. 2.

J. F. Card. Albanus.

XXIX.

Facultas pro DD. S. R. E. Cardinalibus in Adjutores Visitationis Ecclesiarum, & Locorum piorum Urbis assumptis avocandi ad se causas occasione Visitationis hujusmodi pendentes, nec non transferendi celebrationem Missarum ab Altaribus, ad quæ ob earum multitudinem non possunt celebrari, ad alia Altaria.

Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus pro Visitatione Ecclesiarum, & Locorum piorum Almæ Urbis à Nobis instituta specialiter deputatis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabiles Fratres Nostri salutem, & Apostol. benedictionem.

Ulterior facultas Cardinalibus Visitatoribus avocandi à quibuscunque Judicibus causas occasione Visitationis pendentes.

§. 1. UT in prosequendo Visitationis Ecclesiarum, & piorum Locorum Almæ Urbis Nostræ munere, ad quos Vos specialiter ex Sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegio delegimus, Causæ occurrentes, omni qua fieri potest celeritate, justitia mediante, terminentur, quantum cum Domino possumus, providere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia Nostra ultra alias facultates per diversas Nostras in simili forma Brevis expeditas Literas Vobis attributas, ut omnes, & singulas Causas occasione Visitationia hujusmodi coram quibuscunque Judicibus tàm Ordinariis, quàm Delegatis pendentes, & etiam instructas, in statu, & terminis, in quibus teperiuntur, cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali ad Vos auctoritate Nostra avocare, illasque summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, solâ facti veritate inspectâ, & manu Regia audire, cognoscere, & fine debito, prout juris fuerit, terminare.

Providendi pluralitati Missarum in eodem Altari, etiam per translationem.

§. 2. Prætereà, ubi contigerit, alicui Altari, etiam pro defunctis privilegiato, seu Capellæ tàm magnum Missarum celebrandarum numerum ex varia defunctorum legatis impositum esse, ut singulis diebus præscriptis nequeat illis satisfieri, quidquid magis ad Dei honorem, Ecclesiarum utilitatem, salutemque animarum eorum, qui legata pia reliquerunt, etiam per translationem partis Missarum bujusmodi ad aliud Altare, seu Altaria, etiam non privilegiata, videritis expedire, re tamen diligenter perspectâ, statuere, & ordinare, ut in eisdem Altaribus commodiùs, ac pleniùs piæ defunctorum voluntati satisfiat, ita quòd Missæ ad alia Altaria bujusmodi, ad quæ illarum celebrationem transtuleritis celebratæ, illis pro quibus celebrabuntur, perindè suffragentur, ac si ad Altaria privilegiata, seu aliàs juxta eorumdem defunctorum voluotates celebratæ fuissent, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea oecessaria, seu quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi liberè, & licitè possitis, & valeatis, Apostolica auctoritate teoore præsentium, plenam, & amplam facultatem concedimus, & impartimur.

Derogationes.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum defunctorum, etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus; nec ooo Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscuoque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Anoulo Piscatoris die 16. Januarii 1693 Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. 16. Januarii 1693 P. A. 2.

J. F. Card. ALBANUS.

XXX.

Facultas pro DD. S. R. E. Cardinalibus in Adjutores Visitationis Ecclesiarnm & Locorum piorum Urbis assumptis, & aliis personis quibuscunque, immiscendi se criminalibus ratione ejusdem Visitationis.

Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus pro Visitatione Ecclesiarum, & Locorum piorum Almæ Urbis à Nobis instituta specialiter deputatis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabiles Fratres nostri salutem, & Apost. benedictionem.

Facultas recipiendi querelas, & accusationes Visitationis.

§. 1. QUoniam in prosequendo munere Visitationis Ecclesiarum; & piorum Locorum hujus Almæ Urbis Nostræ, ad quod Vos specialiter ex sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegimus, facilè contingere poterit, ut aliqua oegotia criminalia pertractanda sint, Nos conscientiarum, ac status vestrorum securitati opportuoè providere volentes, Vobis, & cuilibet vestrûm, ut tam conjunctim, quàm divisim durante hujusmodi Visitatione, & illius occasione dumtaxat, quascumque querelas, accusationes, denuntias, contrà quascumqoe personas, tam Ecclesiasticas, Seculares, vel Regulares, quàm Laicas cujuscumque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existentes, recipere, & audire, caosasque exindè, aut aliàs qoomodolibet ex dicta Visitatione, vel illius cau-

Cognoscendi causas etiam criminales

sa emergentes, tam Ecclesiasticas, quàm profanas, ac tam civiles, quàm criminales, & mixtas, sivè ad Procuratoris Fisci, sivè ad aliorum quorumcumque instantiam, aut ex Officio audire, cognoscere, quandoque Nobis referre, & Nobiscum communicare, ac juxtà mandata nostra, seu aliàs, prout Justitia suaserit, & ordo dictaverit rationis, illas decidere, & terminare, alisque in illis vos immiscere, sine aliquo conscientiæ scrupulo, aut censurarum Ecclesiasticarum, vel etiam irregularitatis incursu, etiamsi indè sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, aut etiam ultimi supplicii pœna infligenda venerit, dummodò vos ipsos à sententia sanguinis per vos ipsos ferenda abstineatis, liberè, & licitè valeatis, licentiam concedimus, & indulgemus.

Præservatio ab irregularitate.

Etiam pro aliis qui in hoc quomolibet se ingesserint

§. 2. Utque liberiùs ab omnibus denunciationes, querelæ, & accusationes, ac causæ quæcumque ad dictam Visitationem pertinentes deferri possint, omnibus similiter, & singulis personis, tam Laicis, quam Clericis, etiam in Sacris, & Presbyteratus Ordinibus constitutis Secularibus, & quorumvis Ordinum, Congregationum, & Instituti Regularibus, quavis etiam Episcopali, vel majori Ecclesiastica, vel mundana dignitate, vel præeminentiâ fulgentibus, qui in actu ejusdem Visitationis, seu aliàs illius occasione aliquid quod ad prædictas causas pertineat, per viam denunciationis, querelæ, vel accusationis palàm, vel occultè, sponte, vel ad aliorum etiam Procuratoris Fisci instantiam in judicio, vel extrà judicium revelaverint, aut in præmissis testimonium dixerint, vel aliquid propterea scripserint, subscripserint, indicaverint, vel interrogati responderint, vel ad reos detegendos, convincendos, capiendos, custodiendos, puniendos, indicia, votum, consilium, auxilium, vel favorem per se, vel alium directè, vel indirectè præstiterint, sivè tanquam Judices Ordinarii, vel Delegati, Custodes, Scribæ, Testes, Tabelliones, Consultores, Procuratores, Advocati, seu aliàs se in præmissis quomodolibet ingesserint, ut nullam propterea pœnam, vel censuram Ecclesiasticam, aut irregularitatis notam incurrant, concedimus pariter, & indulgemus.

Derogationes.

§. 3. Non obstantibus Generalis Concilii, atque aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cujuscumque Ordinis, & Monasterii, atque Ecclesiarum, & aliorum piorum Locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæteris que contrariis quibuscumque. Datum Romæ, apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. 16. Jan. 1693. P. A. 2.

J. F. Card. ALBANUS.

XXXI.

Deputatio Judicis Causarum, & Executoris Decretorum Visitationis Apostolicæ.

Venerabili Fratri Sperello Episcopo Interamnensi.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabilis Frater salutem, & Apost. benedictionem.

Exordium à causa finali celeris executionis.

§. 1. UT ea, quæ in Visitatione Ecclesiarum Almæ Urbis Nostræ à Nobis, seu S. R. E. Cardinalibus, in Adjutores Visitationis hujusmodi per Nos specialiter assumptis, salubriter decreta erunt, debitæ executioni quamprimum demandentur, & controversiæ illius occasione, præsertim inter personas Ecclesiasticas, qua litium dispendiis à Dei servitio avocari minimè decet, ad nostram audientiam deducendæ, quantocitiùs terminentur; Te, de cujus probitate, & doctrina plurimum in Domino confidimus, Judicem Causarum, & Executorem Decretorum Visitationis prædictæ autoritate Apostolica tenore præsentium constituimus, & deputamus; Dantes tibi plenam, & liberàm facultatem, quæ à Nobis, & Cardinalibus prædictis in eadem Visitatione decreta, statuta, & ordinata erunt, exequi, & observari faciendi, contra inobedientes, aut negligentes, necnon cujuscumque criminis, occasione dictæ Visitationis detecti, reos, & delinquentes, eorumque complices, & fautores cujuscumque Status, Dignitatis, Ordinis, & conditionis fuerint, per viam accusationis, querelæ, vel denunciationis, etiam summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, inquirendi, & procedendi, reosque, prout Canonicæ requirunt sanctiones, & aliàs nostro, seu eorundem Cardinalium arbitrio, puniendi, ac tam super præmissis, quàm etiam alias quascumque in eadem Visitatione, aut etiam antea, per Nos tamen tibi etiam absque speciali commissione committendas Causas Ecclesiasticas, vel profanas, civiles, criminales, aut mixtas inter Capitula, Conventus, Collegia, Universitates, Confraternitates, Archiconfraternitates, eorumque Superiores, ac singulares personas Ecclesiasticas, Seculares, vel cujusvis Ordinis etiam Mendicantes, Regulares, etiam exemptas, & quovis Privilegio, vel immunitate suffultas, etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi immediatè subjectas, seu etiam inter Laicos motas, & movendas, cum earum omnibus incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, etiam summariè, simpliciter, & de plano, & aliàs, ut præfertur, terminis substantialibus, unico contextu, vel etiam non servatis, sed illorum loco præfixo termino arbitrio tuo, & de ejusdem Visitationis mandato procedendo, audiendi, ac fine debito terminandi, & ad hunc, cæterorumque contingentium effectum, quoscumque etiam per Edictum publicum, constito summariè, & extrajudicialiter de non tuto accessu, citandi, & monendi, eisque, ac quibusvis Judicibus, & cæteris personis, quibus, & quoties opus fuerit, etiam per simile edictum, ac etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis tuo arbitrio moderandis, & applicandis, inhibendi, contra inobedientes quoscumque censuras, & pœnas, ipsas etiam iteratis vicibus aggravandi, auxiliumque brachii secularis invocandi, mandata, prohibitiones, inhibitiones, & monitoria, etiam sub censuris, & aliis pœnis prædictis, cæterisque tibi benevisis remediis, omni, & quacumque appellatione postposita, decernendi, omniaque in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, mandandi, & exequendi, etiam quæ expressionem requirerent magis specialem, & sub generali concessione non venirent, dummodo inconsultis Nobis, aut Cardinalibus prædictis, & nisi de eorum voto in aliquo præmissorum non procedas, nec sententiam feras, aut quicquam exequaris, nec te in aliquo immisceas.

Deputatio in Judicem & Executorem Visitationis.

Appellatione postposita.

Non procedat nisi consulto Pontifice, aut Cardinalibus Visitatoribus.

Derogationes.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quarumcumque, etiam Patriarchalium Ecclesiarum, Monasteriorum, Domorum, & Ordinum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Congregationum, & Hospitalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, illis, earumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 7. Februarii M. DC. XCIII, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. 7. Februarii 1693. P. A. 2.

J. F. Cardinalis Albanus.

XXXII.

Facultas Congregationi, & Judici Sacræ Visitationis Apostolicæ standi simplici indicationi scripturarum, & Jurium in Tribunalibus, Archiviis, & Notariorum Officiis Urbis existentium, ac dicto Judici procedendi absque Voto ejusdem Congregationis usque ad sententiam exclusivè.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium Epilogus Brevium præcedentium.

§. 1. ALiàs Nos nonnullos ex Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio Adjutores in munere Pastoralis Visitationis Nostræ Ecclesiarum, & Locorum, ac operum piorum hujus Almæ Urbis assumpsimus, ac illis inter alia facultatem faciendi in præmissis processus necessarios, aliaque omnia, & singula, quæ hujusmodi Visitationis negocium, ulteriorem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt, faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi, necnon omnes, & singulas Causas occasione dictæ Visitationis coram quibuscumque Judicibus tàm Ordinariis, quàm Delegatis pendentes, & etiam instructas ad se autoritate nostra avocandi, illasque summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & manu Regia audiendi, cognoscendi, & fine debito, prout juris foret, terminandi concessimus; Ac Venerabilem Fratrem Sperellum Episcopum Interamnensem in Judicem Causarum, & Executorem Decretorum Visitationis hujusmodi cum diversis facultatibus deputavimus, ea lege, ut inconsultis Nobis, aut Cardinalibus præfatis, & nisi de eorum voto in aliquo non procederet, nec sententiam ferret, aut quicquam exequeretur, nec se in aliquo immisceret, & alias, prout in diversis Nostris in simili Brevis desuper expeditis Litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberiùs continetur.

Addit facultatem standi simplici indicationi, & simplicibus copiis scripturarum.

§. 2. Nunc autem celeriori Causarum præfatarum expeditioni, & partium dispendiis, quantùm cum Domino possumus, opportunè providere cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia nostra, ut tam Congregatio dictorum Cardinalium per Nos assumptorum, quam idem Sperellus Episcopus Judex, & Executor, ut præfertur, deputatus in omnibus litibus, & causis, quæ coram ipsis respectivè in vim facultatum eis respectivè per Litteras præfatas attributarum forsan motæ sunt, & in futurum movebuntur inter quascunque personas tam Ecclesiasticas, quàm Laicas, seu Ecclesiarum, piorumque Locorum, & operum hujusmodi Oeconomos, Ministros, & Officiales, Executores, seu Procuratores quocunque nomine censeantur pro &, contra, simplici, & nudæ Scripturarum, ac Juriùm in Tribunalibus, seu Archiviis, aut Notariorum Officiis ejusdem Urbis existentium indicationi, eorumque notis, ac privatis copiis stare, & illis ad probationem eamdem fidem in Judicio adhibere possint, quam adhiberent, si illa in forma publica, & authentica forent transsumpta, aut alias originaliter exhibita, autoritate Apostolica, tenore præsentium, concedimus, statuimus, & ordinamus.

Prohibitionem Judicis, & Executoris Visitationis non procedendi inconsultò moderatur usque ad definitivam exclusivè.

§. 3. Necnon eidem Sperello Episcopi, Judici, & Executori, ut etiam inconsultis Nobis, seu Cardinalibus præfatis, & absque eorum voto in caussis supradictis, usque ad sententiam definitivam, aut decretum vim definitivæ habens exclusivè, servatâ in cæteris formâ, & dispositione dictarum Litterarum super ejus deputatione hujusmodi emanatarum, procedere liberè, & licitè valeat, facultatem tribuimus, & impartimur. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet adversantur, præfatis Nostris Litteris, ac omnibus, & singulis illis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Februarii 1693. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. 11. Febr. 1693. P. A. 2.

J. F. Cardinalis Albanus.

XXXIII.

Constitutio super exemptione Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum Inferiorum Regni Neapolis à Spoliis, & fructibus inconsumptis, & incommixtis suarum Ecclesiarum ad Cameram Apostolicam hactenus spectantibus, & deinceps in beneficium Ecclesiarum applicandis, & erogandis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

INscrutabili Æternæ Sapientiæ arcano universi Orbis Ecclesiis, meritis licèt imparibus, præsidentes, vigilis more Pastoris, in omnes agri Dominici partes mentis nostræ oculos circumferimus, ut quidquid earumdem Ecclesiarum, illarumque Antistitum statui, decori, commodis, tranquillitati, & necessitati convenire censemus, ad majorem Dei gloriam, sollicitis, & beneficis studiis promoveamus, prout rerum, locorum, & temporum circumstantiis attentè pensatis, in Domino conspicimus salubriter expedire.

Consideratur tenuitas redituum Episcopatuum in Regno Neapolis.

§. 1. Hinc dum ad Regni Neapolis Metropolitanas, & alias Cathedrales Ecclesias, ut plurimum inopes, & exiguas, utpotè inter se valdè propinquas, & ad magnum numerum centum triginta quinque, comprehensis invicem unitis, ascendentes, quot in pluribus, ac etiam majoribus Regnis, & Dominiis non existunt, convertimus nostræ considerationis intuitum, non sine gravi animi mœrore perpendimus, plerasque earum Archiepiscopales, & Episcopales, nec non aliquorum Præsulum Inferiorum, seu Dignitatum quasi Episcopalem jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentium Mensas, ob diœcesim angustias, incolarum, & agricolarum deficientiam, terræmotuum frequentiam, aliasque temporum injurias, dignitatis splendori necessariis, seu congruis carere reditibus, istosque respectu aliquarum Mensarum hujusmodi vix ad annuam summam scutorum ducentorum, vel aliam paulò majorem ascendere; Et propterea præfatas Metropolitanas, & alias Cathedrales, cæterasque dictorum Prælatorum Inferiorum Ecclesias illâ, quam Dei Domus exposceret, majestate, & eleganti structura, nec non decenti supellectile sacra, necessariisque reparationibus indigere, Ministrorum quoque Ecclesiasticorum sufficientiam, & idoneitatem ob hujusmodi vel inopiam, vel non opulentiam desiderari, piaque opera inibi in dies decrescere, & alicubi defecisse.

Indigentia Ecclesiarum.

Molestia Subcollectorum pro assecurandis Juribus CameræEpiscopo Infirmo vivente.

Unde etiam aures benigniùs, & attentiùs porreximus querimoniis nuper ad Nos pro parte Ven. fratrum Nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum ejusdem Regni delatis de Spoliorum Subcollectoribus, quibus tametsi per opportunas Sedis Apostolicæ, ejusque Officialium provisiones satis mandatum fuisse noscatur, ut viventibus Præsulibus hujusmodi à bonorum ex reditibus suarum Ecclesiarum, & multò magis aliunde per eos acquisitorum sequestratione, possessione, & occupatione prorsus abstinerent; nihilominus aliqui ex iisdem Subcollectoribus, suis facultatibus abutentes, nec pœnas, quibus in transgressores, ut par est, justitia mediante, animadverti non fuit prætermissum, reformidantes, quinimò ubi magis commiseranda fuisset inopia, vel angustia, molestias, & rigorem lucri gratiâ multiplicantes, sub sequestrationis, assecurationis, vel alio prætextu hujusmodi, Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos Inferiores ægritudine pressos, & in extremis etiam laborantes commodo, usu, & possessione bonorum præfatorum, vel aliquorum ex illis privare, seu aliter ipsos, ipsisque inservientes perturbare præsumpserunt.

Eximit à Spolio

§. 2. Cupientes propterea ejusmodi malis opportunum adhibere remedium, ac decori, commodis, &

indi-

aliàs debito Cam. Apost.

indigentiis respectivè Ecclesiarum, & Adustitum hujusmodi, istorumque in extremis, & sic de summa rerum agentium, tremendumque Dei judicium mox subituroruni, quantùm fieri potest, quieti, & tranquillitati in hac parte consulere; Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ab omni, quocunque jure, quod ad Cameram Nostram Apostolicam ex antiquissima consuetudine, & Constitutionibus Apostolicis hactenus spectasse dignoscitur, percipiendi, exigendi, habendi, & assequendi omnes, singulas, & quascunque pecunias, res, effectus, jura, se moventia, & bona etiam stabilia, cujuscunque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis existant, per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos Inferiores dicti Regni, etiam ex Ordinibus Regularibus assumptos, ex redditibus, fructibus, & proventibus suarum Ecclesiarum quomodocumque verè, & propriè acquisita, Spolia nuncupata, nec non fructus naturales à solo separatos, & civiles tempore mortis perceptos, seu exactos ex redditibus præfatarum Ecclesiarum, etiam inconsumptos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, specialis dono gratiæ perpetuis futuris temporibus dictos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni præfati omninò eximimus, & liberamus, ac exemptos, & liberatos esse, fore, & censeri volumus, & mandamus.

Spolium tamen ipsum cedit Ecclesiæ, cui præerat Prælatus.

§. 3. Ad effectum tamen, & non aliàs, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad præfatas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquas, quibus memorati Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati præfederint, illisque non indigentibus, ad Parochiales Ecclesias eorum regimini commissas spectare, ac ad earumdem favorem, & in beneficium, seu utilitatem cedere, applicari, converti, seu erogari debeant.

Prælati possint etiam designare in quid sit erogandū.

§. 4. Præfatis tamen Archiepiscopis, Episcopis, & Prælatis, ut congruos usus, applicationes, & erogationes præmissorum in beneficium, & utilitatem hujusmodi Ecclesiarum in quos, seu quas eadem præmissa applicanda, eroganda, seu expendenda esse censuerint, designare valeant, permittimus, indulgemus, & opportunam facultatem desuper concedimus, & impartimur, ac super præmissis omnibus etiam conscientiam præfatorum Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum oneramus.

Non facta designatione designat Successor cum consilio Capituli.

§. 5. Quod si Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati prædicti ad hujusmodi designationem, seu dispositionem devenire noluerint, vel nequiverint, adhuc præmissa omnia, & singula ad dictas Ecclesias, præfertur, similiter spectare, & ad favorem, seu in beneficium, usum, & utilitatem earumdem Ecclesiarum, prudenti Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum hujusmodi Successorum arbitrio, cum suorum Capitulorum scientia, & consilio convertenda, applicanda, & eroganda esse, & fore, omninò volumus, & mandamus.

Inhibetur Capitulis, ne vivente Episcopo impediant usum.

§. 6. Ad hæc Capitulis, & Canonicis dictarum Ecclesiarum, & aliis quibuscunque inhibemus, ne viventes etiam ægrotantes, & in extremis constitutos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos præmissorum, vel aliquorum ex illis sub sequestrationis, assecurationis, vel alio prætextu privare, seu illos, illisque inservientes quoquomodo perturbare, seu molestare præsumant, sed duntaxat postquam iidem Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati fuerint viam universæ carnis ingressi, memoratis Capitulis, eorumque Vicariis Capitularibus respectivè præmissorum Inventarium ritè, & fideliter conscribendi, illaque interim assecurandi, Archiepiscopis verò, Episcopis, & Prælatis præfatis Successoribus super præmissis, prout de jure inquirendi, procedendi, judicandi, & exequendi, ac cum scientia, & consilio suorum respectivè Capitulorum, ut præfertur, convertendi, applicandi, & erogandi, omnem, & quamcunque facultatem, jurisdictionem, & auctoritatem necessariam, & opportunam respectivè concedimus, & impartimur.

Inventariū faciendum post mortem Episcopi.

Episcopus successor inquirat super fidelitate Spolii Antecessoris.

Pauli III. & Pauli V. aliorumque Litteræ Apostolicæ, ac facultates Nunciis, & Subcollectorum in his reformantur.

§. 7. Propterea Litteras Apostolicas fel. rec. Pauli III. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, tertio nonas Januarii, & Pii IV. die vigesima sexta Maji millesimo quingentesimo sexagesimo, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, si quæ sunt, super præmissis editas, etiam speciali, & individuâ notâ dignas, nec non omnes, & quascunque facultates, jurisdictiones, & auctoritates, tàm in genere, quam in specie, dilecto filio moderno, ac pro tempore existentibus in dicto Regno Sedis præfatæ Nunciis, & Collectoribus generalibus, illorumque Subcollectoribus concessas in omnibus, & singulis, quæ præmissis adversantur, moderamur, reformamus, & ad limites, ac formam præsentium reducimus, & pro modetatis, reformatis, & reductis haberi volumus, & decernimus, illis aliàs in suo robore permansuris; Sicque, & non aliter facultates, jurisdictiones, & auctoritates hujusmodi in posterum quomodocunque concedendas, observari, attendi, & exequi volumus, & mandamus; Districtiùs etiam inhibentes omnibus, & singulis nunc, & pro tempore in dicto Regno existentibus Subcollectoribus, seu aliis Officialibus, & Ministris, ne sub indignationis Nostræ, privationis Officiorum, aliisque gravibus arbitrariis pœnis audeant quoquo modo, seu in aliqua parte præsentibus contravenire.

Præservantur Litteræ Apost. super Sacris Supellectilibus.

§. 8. Per præsentes tamen non intendimus recol. mem. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum Nostrorum Pii V. super rebus sacris, vasibus, ornamentis, & paramentis Ecclesiasticis, ad Ecclesias, quibus defuncti præfederant, spectantibus, tertio Kal. Septembris anno ejusdem Incarnationis millesimo quingentesimo sexagesimo septimo: Julii III. die 26. Junii Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo cum illius declarationibus: Sixti V. die prima Januarii anni millesimi quingentesimi octuagesimi noni: & Urbani VIII. die 5. Aprilis anni millesimi sexcentesimi vigesimi octavi super fructibus Ecclesiarum tempore mortis Archiepiscoporum, seu Episcoporum, vel aliorum pendentibus, vel inexactis, necnon præfatorum Pii IV. die 25. Aprilis anni millesimi quingentesimi sexagesimi primi, & Sixti V. Kal. Februarii anno prædictæ Incarnationis millesimo quingentesimo nonagesimo, super dictarum Ecclesiarum fructibus pro tempore, quo illarum Sedes vacaverint, aliisque, si quæ sint, super his editas Litteras Apostolicas, harum omnium, & singularum tenores circa præmissa pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, in aliquo immutare, infringere, seu revocare, sed easdem in suo robore, & statu quoad hæc salvas, illæsas, & illibatas adhuc permanere declaramus, volumus, atque sancimus.

Præservantur Jura Cam. Apost. pro fructibus pendentibus, inexactis, & tempore Episcopatus vacantis.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & Decreto irritanti.

§. 9. Decernentes, easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensus, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed easdem præsentes Litteras semper, & perpetuò vali-

das, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter perquoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores; S. R. E. Camerarium, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, nec non Cameræ præfatæ Thesauratium Generalem, & Præsidentes Clericos, præfatumque in dicto Regno Nuncium, & Collectorem, aliosque quoscunque qoalibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 10. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit de jure quæsito non tollendo, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & piæ mem. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & alienatis recuperandis, ac præfati Pii IV. de gratiis qualecunque interesse dictæ Cameræ concernentibus intra certum inibi expressum tempus exhibendis, & registrandis, ita ut præseotes Literas ibidem exhiberi & registrari nunquàm necesse sit, aliisque quibuscunque Apostolicis, & in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Ecclesiarum præfatarum; ac Nunciaturæ Neapolis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, decretis, usibus, stylis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, ac Litteris Apostolicis sub quibusvis tenoribus, & formis, cum quibuscumque, etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, aliisque decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine sibilibus etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pto illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenotibus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observat, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides transsumptorum.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem protsùs fides in judicio, & extrà illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum exemptionis, liberationis, voluntatum, mandatorum, permissioois, indulti, concessionum, onerationis, moderationis, reformationis, reductionis, decreti, inhibitionis, declarationis, sanctionis, & derogationis infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipoteotis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 28. Jan. 1693. P. A. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, tertio Kal. Februatii Pontificatus Nostri Anno tertio.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. CIAMPINUS.

Loco † plumbi.

Registrata in Secret. Brevium.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo aonagesimo quarto, Indictioae secuada, die vero ultima Jannarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini INNOCENTII, Divinâ Providentia Papa XII. Anno Tertio: Supradicta Constitutio affixa, & publicata fait ad valvas Ecclesia S. Joanais Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, & Cancellaria Apostolica, in Acie Campi Flora, ac ia aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Marcum Aurelium Pellicciam ejusdem Sanctissimi Domiai Nostri Papa Cursorem.

THOMAS ORLADUS Curs. Magister.

XXXIV.

Constitutio, quòd de cætero Officia, loca Montium Vacabilia Romanæ Curiæ, cujuscumque qualitatis sint, per assumptionem ad Cardinalatum illa obtinentium, minimè vacent.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetaam rei memoriam.

Exorditur ab animo vindicandi Romanam Curiam etiam ab umbra maculæ.

EX quo humilitatem Nostram in sublimi Sedis Apostolicæ specula, nullo meritorum Nostrorum suffragio, collocavit Altissimus, nihil profectò (quantùm Divina bonitas dedit) prætermittere conati fuimus, quo Romanæ hujus Curiæ, quam præ cæteris ordinatissimam esse decet, decoram undique faciem, ac pulcherrima integritatis laude præfulgentem, sine ruga, & sine maculs omnium oculis exhiberemus; præcipuè verò quamcomque ab ea cupiditatis, quæ radix omnium malorum est, suspicionem pro viribus tolleremus, ut ita ii, qui ex adverso sunt, vereantur, nihil habentes malum dicere de Nobis.

Narratur Constitutio moderatoria liberalitatis in Nepotes

§. 1. Hoc sanè coosilio per Nostram nuper editam Constitutionem, Carnis, & sanguinis laqueos abrumpere satagentes, salutarem præscripsimus modum circa donationes, & distributionem redituum Ecclesiasticorum in Consanguineos, vel Affines Romani Pontificis pro tempore existentis, inviolabiliter servandum.

Narratur altera sublatæ solutionis pro Officiis Cameralibus.

§. 2. Eodem subindè animo, tametsi probè sciremus, falsò non minùs, quàm injustè ejusdem Curiæ detractores conqueri de Causarum Cameræ Nostræ Apostolicæ Auditoratus; ac dictæ Cameræ Thesaurariatus Generalium, nec non Clericatuum, & Præsidentatus respectivè Offitiorum venalitate, ac si nimirùm pretium, quo aliàs præfata Officia vendebantur, spei cujusdam ad altiores Ecclesiæ gradus ascendendi merces esset, hique propterea pecuniæ potiùs, quàm virtutis intuitu tribui viderentur; cùm tamen revera pretium hujusmodi nonnisi pinguium proventuum, qui ex Officiis Prædictis percipiebantur, compensatio foret, neque id unquam impedimento fuerit, quemadmodùm experientiâ compertum est, quin ii, qui eorum eximiis ita exigentibus meritis, à memoratis Officiis ad sublimiores evecti sunt dignitates, undequaque laudatissimi, ac veri Catholicæ Ecclesiæ cardines extiterint; Nihilominùs ut omnis

ini-

iniquitas oppilaret os suum, ac ne Viri alioqui digni, solveodo tamen pretio dictorum Officiorum impares, ab iis assequendis in posterùm arcerentur, per aliam similem Nostram desuper editam Constitutionem eorundem Officiorum venalitatem perpetuò suppressimus, extinximus, & abolevimus.

Additur motivum præsentiũ Constitutionis, ne per assumptionem ad Cardinalatum vacent Officia, & loca Montiũ vacabilium, ut omnis oblo-quendi occasio arceatur.

§. 3. Verùm, cùm noo omnia uno, eodemque tempore excogitari, nedùm perfici potuerint, & plura adhùc remaneant ultrà prædicta in eadem Romana Curia diversorum generum Officia venalia, quæ sive vigore quorumdam Decretorum à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris in Consistorio editorum, ac etiam nonnullarum Litterarum Apostolicarum desuper editarum, sive alia forsan ratione, per assumptionem illa obtinentium ad Cardinalatus honorem vacare consueverunt; indeque nonnullis aliqus etiamnum de amplissima Ecclesiastica dignitare lucrum captandi occasio superesse videatur; dignam profectò pastorali munere Nostro, quo oon ea quæ Mundi sunt, sed Animarum lucra inquirere admonemur, rem facturi Nobis videmur, si io his quoque Pontificiæ Nostræ solicitudinis partes interponamus.

Officiorum pretium solvitur pro pinguibus emolumentis non pro gradu ad Dignitates, dum complura obtinentur ab incapacibus Dignitatis

§. 4. Quamvis enim certissimum sit, atque omnibus exploratum, longè iniquiores hac in re querelas illorum esse, quorum os maledictione, & amaritudine plenum est, & quisque prudens rerum æstimator facilè agnoscat, nonnisi emolumentorum ex Officiis secundò dictis provenientium causâ illorum pretium solvi, nullâ prorsùs excelsioris acquirendi gradus habita ratione, cùm præsertim pleraque ex ejusmodi Officiis à laicis conjugatis, Iofantibus, imò etiam Mulieribus obtineri dignoscantur, tantumque absit quod Romani Pontifices pro tempore existentes in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Promotionibus quidquam de his Officiis cogitare consueverint, ut potius non tarò acciderit illos, an promoti per eos Officia hujusmodi obtinerent, prorsùs ignorasse.

Ut clarius appareat solum in promotione reflecti ad merita, decernitur officia non vacare.

§. 5. Nos tamen temporale quodcumque commodum, quòd ex eorumdem Cardinalium creationibus qoomodolibet, etiam indirectè, ac præter intentionem, Nobis aut Successoribus Nostris Romanis Pontificibus provenire posset, penitùs removere, atque ita omnem vel minimam suspicandi occasionem eliminare volentes, ne Nos, aut iidem Successores Nostri in tam sublimis muneris amplitudioe conferends alio, quàm egregiæ Virtutis, & insignium meritorum intuitu ducamur, necnon ulterius considerantes admodum æquum esse, ut ad tanti honoris fastigium evecti, quos pro statu suo juxtà gradus celsitudinem decenter sustinendo majorum expensarum onera subire oportet, præfatorum Officiorum vacatione patrimonii sui detrimentum minimè patiantur: Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura delibratione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nulla de cætero Officis, & loca Montium vacabilia Romanæ Curiæ tàm hactenùs erecta, quàm in posterum forsan erigenda, cujuscumqoe speciei, naturæ, qualitatis, & quantitatis existentia, & quocumque nomine nuncupata, etiamsi Prælatitia, aut aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digna sint, per promotionem de personis illa obtinentium ad Cardinalatus honorem à Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus Nostris quandocumque faciendam, vacare, sed ea, sicuti præmittitur, obtinentes, si Officia quidem, & loca hujusmodi talia sint, quæ per Cardinales obtineri nequeant, illa ut prius demittere & resignare.

Promoti compatibilia cum dignitate retineant, incompatibilia resignent.

§. 6. Si verò talia sint, quæ per Cardinales obtineri possint, illa una cum eadem Cardinalatus dignitate etiam ut prius retinere, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, honoribus, emolumentis, cæterisque juribus solitis, & consuetis cis ratione eorumdem Officiorum, & locorum quomodolibet competennbus, & competituris uti, frui, & gaudere, absque alia oova declaratione, indulto, seu dispensatione nostra, aut eorumdem Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum desuper facienda, oeque ipsos, aut ab eis causam habentes quoscumque pro Officiis, & locis præfatis, eorumque emolumentis perceptis, & in futurum percipiendis, à Camera Nostra Apostolica, seu qoovis alio molestari quovis quæsito colore, aut causa ullo uoquam tempore posse, aut debere, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & decreto irritanti.

§. 7. Decernentes easdem præsentes Litteras & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis jus, vel interesse principaliter, vel secundariò, & aliàs quovis modo habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad illa vocati, & audiri, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, jotidica, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitaris præmissorum necessariò exprimenda foret, causa, occasione, colore, ingenio, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel opreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, & interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam maximo, essentiali, & substanniali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu, notari, impugnari, invalidari, annullari, retractari, rescindi, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus ills aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel imperrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes Litteras, & in eis contenta hujusmodi semper, & perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ità per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes, Clericos, & alios Officiales, & Ministros, cæterosque quoslibet qusvis autoritare, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorom cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit, Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, etiam illa de Jure quæsito non tollendo, nec non fel. rec. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. necnon aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfatæ non alienandis, & malè alienatis recuperandis, & illis ooo obligandis, nec rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera, ejusque libris intrà certum tunc expressum tempus præsentandis, insinuandis, & registrandis, ita ut præsentes Litteras ibidem præsentari, vel insinuari, aut registrari nuoquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinat. Apostolicis, ac dictæ Cameræ, aliisve quibuslibet Statutis, regulis usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apost. eidem Cameræ, ac quibusvis aliis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis,

etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac Conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter, ac exactiſſimè, & accuratiſſimè expreſſis, inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpectivè habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè, ac pleniſſimè, & ampliſſimè derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſſumptorum.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præſentium Litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 1. Febr. 1693. Pont. Anno 2.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die prima Febr. 1693. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

J. F. Card. Albanus.

Anno à Nativitate Domini Noſtri JESU Chriſti milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo tertio, Indictione prima. die vero tertia Menſis Februarii, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, Domini Noſtri Domini INNOCENTII Divinâ Providentia Papæ XII. Anno Secundo; Supradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Eccleſiæ S. Jo. Lateranenſis, Baſilica Principis Apoſtolorum, & Cancellaria Apoſtolica, in Acie Campi Flora, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Agapitum de Magiſtris ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſorem.

Joannes Græcus Magiſter Curſ.

XXXV.

Conſtitotio Moderatoria facultatum Protectorum Ordinum Regularium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa finalis hujus Conſtitutionis ſalubrius regimen Regularium.

§. 1. CHriſti fidelium, qui ſpretis ſeculi hujus illecebris ſub ſuavi Religiònis jugo Divini Numinis ſeſe mancipàrunt obſequiis, ſalubriori regimini, & felicioribus in Domino progreſſibus, quantùm Nobis ab Alto conceditur, proſpicere ſatagentes, inter multiplices curas, quibus occurrentium, negotiorumque varietatibus obſidemur, ad illam quoque noſtræ conſiderationis aciem dirigimus, per quam hujuſmodi Religioſorum Ordines S. R. E. Cardinalium protectioni commiſſi, ita ejuſdem protectionis perfruantur ſubſidio, ut clauſtralis diſciplinæ vigor illibatus permaneat, Inſtitutique obſervantia ſarta recta ſervetur, ac propterea, quæ curæ hujuſmodi Protectorum, & quæ cenſuræ Superiorum regularium reſpectivè, & magis aptè conveniunt, congrua diſtinctione ordinentur, ſeù potiùs, quæ reſpectu alicujus Ordinis, per Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros providè deſuper ordinata noſcuntur, quoad illum confirmationis noſtræ munimine conſtabiliantor, & quo ad eumdem, & alios Ordines præfatis Protectoribus, ſive ſimiliter, ſive diſſimiliter commendatos, pro una, eademque regula ad, limites tamen præſentium, pariformiter conſtituantur.

Intendit diſtinguere quæ competunt Protectoribus, & quæ Superioribus.

Intendit comprehendere æqualiter omnes Ordines.

Referuntur verba S. Franciſci de Protectoribus

§. 2. Sanè licèt Sanctus Franciſcus de Aſſiſio in ejus Regula, per Sedem Apoſtolicam confirmata, hiſce verbis præceperit — Per obedientiam ad hoc injungo Miniſtris, ut petant à Domino Papa unum de Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui ſit Gubernator, Protector, & Corrector iſtius Fraternitatis, ut ſemper ſubditi & ſubjecti pedibus ejuſdem S. R. E. ſtabiles in Fide Catholica paupertatem, & humilitatem, & ſanctum Evangelium Domini Noſtri Jeſu Chriſti, quod firmiter promiſimus, obſervemus — Nihilominùs nonnulli Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri Protectoris hujuſmodi facultates declarandas, fineſque, quibus illæ concludi deberent, præſcribendos eſſe, in Domino exiſtimarunt, fuiſque deſuper editis Litteris decreverunt.

Pontifices Prædeceſſores qualiter intelligenda declararunt.

§. 3. Cùm enim aliqui eorumdem Protectorum ſuam poteſtatem nimium extendiſſe dicerentur in pluribus, ex quibus in Ordine Minorum graves perturbationes, & ſcandala fuiſſent exorta, fel. rec. Gregorius Papa XI. Prædeceſſor Noſter ſuis ſexto Kal. Junii Pontificatus ſui Anno Tertio expeditis Litteris, ut idem Ordo in ſua primæva quiete permaneret, de virtute in virtutem iret aſſiduè, & quibuslibet amotis præpedimentis, eradicatiſque ſpinis, & tribulis, fructum non ſolùm conſuetum, ſed etiam uberiorem afferret, ad radicalem ſubmotionem turbationum, & ſcandalorum ejuſmodi jam exortorum, & ne orirentur in poſterùm provideri, ac ejuſdem Ordinis pro tempore exiſtentibus Protectoribus tranſgreſſionis ſuæ poteſtatis occaſionem tollere efficaci remedio cupiens: Auctoritate Apoſtolica eiſdem Protectoribus diſtrictiùs inhibuit, ne præſumerent quæcunque ordinata, ſtatuta, ſivè diſpoſita, aut ordinanda, ſtatuenda, ſeù diſponenda per Generalia, vel Provincialia, aut Cuſtodialia Capitula infringere, reprobare, corrigere, ſuſpendere, aut diſpenſare ſuper ipſis, ſeù contra ea, vel eorum aliquid quomodolibet immutare, niſi contra præmiſſos articulos in præfata regula, ut præfertor poſitos, vel aliquam ipſorum exiſteret maniſeſtè.

Gregorius XI. inhibuit ne Protectores diſponerent contra ſtatuta in Capitulis Generalibus, niſi eſſent contra Regulam.

Neque ullum Prælatum, aut Officialem ponerent, aut deponerent, ſeu ſuſpenderent, aut impedirent.

§. 4. Aut quemcumque Prælatum, ſeù Officialem dicti Ordinis, ſeù alicujus loci ejuſdem, quocunqoe nomine nuncuparetur, ponere, ſeù inſtituere; aut deponere, deſtituere, ſeù privare, aut à ſuo Officio ſuſpendere, ſeù impedire ſuper ejus libero exercitio quovis modo.

Idem de Lectoribus, ſeu ſtudentibus.

§. 5. Aut aliquem Fratrem Ordinis antedicti ad Lectoratum, aut quamcunque lecturam, ſeù ſtudium, vel gradum promovere, aut promotos ab eis removere, ſeù etiam revocare.

Idem de mittendis, aut mutandis Religioſis Conventuum.

§. 6. Aut de loco ad locum mittere, aut mutare, ſive alicui Fratrum eorumdem eundi ad quodcunque Monaſterium, vel locum alium, vel domum, vel aliquam perſonam, licentiam impartiri.

Idem quoad Religioſorum delicta punienda, vel condonanda.

§. 7. Et ita inſuper quemvis ſingularem Fratrem memorati Ordinis de quocunque crimine, vel delicto punire, vel à pœna, ſeu pœnitentia liberare, aut eam minuere, augere, vel immutare.

Idem de uſu Cameræ, vel aliorum.

§. 8. Aut etiam alicui Fratri locum, Cameram, Cellam, libros, vel alias res dicti Ordinis concedere, vel ejus uſui deputare.

Idem de non amovendis deputatis per Prælatos.

§. 9. Aut quemcunque per Prælatos ejuſdem Ordinis, aut alios deputatum quomodolibet amovere.

Protectores ſe non ingerant in rebus aut correctione fratrum niſi in caſibus Regulæ, aut Communitate, ſeu Generali Capitulo deviante.

§. 10. Nec etiam de rebus, aut correctione Fratrum dicti Ordinis, niſi in caſibus præmiſſis contentis in præfata regula, ſeù eorum aliquo, ſe aliquatenùs intromittere quovis modo, ita ut dictus Ordo, ſeu Fratres ejuſdem Ordinis in nullo ſubeſſent futuris Protectoribus, niſi in caſu, in quo ipſorum Fratrum Communis, vel generale Capitulum (quod abeſſet) à prædictis articulis, vel eorum aliquo deviaſſent, alioquin ſi ſecus feciſſent, id decrevit irritum, & inane.

Fratres utentes

§. 11. Et nihilominùs Fratres, qui contra ejuſmodi inhibitionem quidquam impetraſſent, ſeu poſt

inhi-

Impetratis contra hanc inhibitionem puniuntur

inhibitionem ejusmodi usi fuissent etiam per alios impetratis, punirentur, illis pœnis, quibus fuissent pro gravibus culpis secundum statuta dicti Ordinis puniendi, & nihilominùs essent actibus privati legitimis, & à suis, si quæ habuissent, suspensi Officiis ipso facto.

Parænesis Greg. XI. ad Protectores, ne daretur ansa alteri remedio.

§. 12. Cæterùm memoratus Gregorius Prædecessor eosdem futuros Protectores hortatus fuit attentiùs, quòd per facti efficaciam sic nominis sui Officii procurarent effectum, ut Ordo ipse per eos non læderetur in aliquo, sed potiùs ab adversis, pro tempore forsan imminentibus, suo opportuno defensionis clypeo protegeretur, & à noxiis præservaretur: sic acturi providè, & æquitatis, ac modestiæ limites servaturi, ut non traheretur ad noxam, quod provisum fuerat ad salutem, sed ex charitativis gestis eorum Ordo præfatus quietem, & consolationem perciperet, & ipsi Protectores magnum apud Deum præmium sortirentur, & super contrario non oporteret dictæ Sedis providentiam aliud remedium adhibere.

Sixtus IV. aliàs Generalis Ordinis Sancti Francisci expertus fuit utilitatē præfatæ inhibitionis Greg. XI.

§. 13. Successivè rec. mem. Sixtus Papa IV. etiam Prædecessor Noster, qui cùm sibi in minoribus constituto memorati Ordinis generalis cura, & administratio incubuisset, saluberrimum, opportunum, & necessarium dicto Ordini fuisse conspexerat, ut Protectores ultrà præfixum ab ejusdem Ordinis regula, auctoritatem non extenderent, nam expertus fuerat, & viderat, quanta pax, quies, utilitas, quantaque commoda præfato Ordini, & Fratribus ejusdem ex firma, & inconcussa præfatarum Litterarum dicti Gregorii pariter Prædecessoris observantia provenerant, quæ, & quantæ perturbationes, jacturæ, incommoda, damna, & gravia scandala in dicto Ordine suscitata fuerant, quoties illius Protectores suæ auctoritatis limites excedere attentantes, in particularibus dicti Ordinis, & Fratrum ejusdem causis, & negotiis se intromittere, & usurpata sibi auctoritate ea videre, cognoscere, judicare, & decernere voluerant: Cupiens ut Religio, & Ordo præfatus, quem affectuosissima charitate complectebatur, ut potè quia in eo à teneris annis enutritus, & doctrinâ, ac regularibus disciplinis, & moribus institutus fuerat, quieto consistens statu, virtutibus, & meritis augeretur, & multiplicaretur, ut Fidei Catholicæ, & Christianæ Reipublicæ augmentum, & multiplex, ac solidum fundamentum ex ejusdem Ordinis Fratrum operibus, & exemplis, sapientiâ, splendore, ac fructuosis studiis, & prædicationibus provenirent, promptissimo, & liberali animo uti dignum censuit, & debitum, ut ea, quæ pro ipsius Ordinis quiete, pace, tranquillitate, & prosperitate à Romanis Pontificibus Prædecessoribus providè statuta, & ordinata fuerant, illibata perdurarent, suæ approbationis munimine solidavit, interpretatus fuit, & declaravit, prout ipsius Ordinis tranquillitati conspexit salubriter expedire.

Ideo confirmavit Constitutionem ejusdem Gregorii.

§. 14. Præmissa igitur dictarum memorati Gregorii Prædecessoris Litterarum insertione, ac præviâ hujusmodi narrativâ, idem Sixtus Prædecessor, ut de cætero ipsius Ordinis professoribus omnis evagandi extra Religionem occasio tolleretur, & vera suis Prælatis obedientia, in qua Religionis verum, & solidum firmamentum, & robur consistit, exhiberetur, præfatique Ordinis, & Fratrum ejusdem negotia, & causæ non alibi, neque per alios, quàm in ipso Ordine, & per ipsius Prælatos tractarentur, agitarentur, judicarentur, & determinarentur, tunc existentis Generalis dicti Ordinis Ministri, & totius generalis Capituli in hac parte supplicationibus inclinatus, inhibitionem, & Literas præfatas memorati Gregorii Prædecessoris auctoritate Apostolica suarum tenore Literarum approbavit, & robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decrevit.

Declaravit autoritatē Protectoris in casu deviationis à fide, vel Regula intelligi de deviantibus universis, non autem singulis in quovis numero.

§. 15. Et per eas Protectori præfato pro tempore existenti, nisi in illis casibus, & articulis in regula dictorum Fratrum expressis, & præfati Gregorii Prædecessoris Litteris declaratis, neque in illius, dum non universi, sed aliqui ipsius Ordinis professores in quovis numero à Fidei unitate, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ obedientia deviarent, vel regulam præfatam non servarent, sed de eorumdem deviantium, & non observantium regulam correctione, aut reductione, ac aliis quibuslibet causis, & negotiis dicti Ordinis se intromitteret, inhibitum fuisse, dicta auctoritate decrevit, & declaravit.

Parænesis Sixti IV. ad futuros Protectores de præmissis observandis.

§. 16. Hortatusque fuit illum, qui ad Officium Protectionis hujusmodi, quod tunc per obitum bon. mem. Bessarionis Episcopi Sabinensis dicti Ordinis, dum viveret, Protectoris, vacabat, assumi, & deputari contigisset, & ipsius Successores dicti Ordinis Protectores, ac eis in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo inhibuit, ne extra prædictos articulos, & casus in regula præfata contentos, & expressos, nec etiam in illis, cum non universus Ordo, sed aliqua ipsius pars, vel speciales personæ errarent, ipsorum Fratrum querelas audire, seù de ipsorum causis, & negotiis contra Literas, & declarationes hujusmodi intromittere se quoquo modo præsumerent, sed curarent, vigilarent, & intenderent, uti erat eorum Officium, & prædicti Sancti Francisci, & præfatæ Sedis intentio fuerat, ipsum Ordinem in quieto, tranquillo, & pacifico statu conservare, & augere, & ab impugnantibus, molestantibus, & perturbantibus protegere, defendere, & tueri, ne secus agendo Ordinem præfatum non solum non protegerent, conservarent, & exaltarent, ut tenebantur, sed in animarum suarum pernicem, & dicti Ordinis detrimentum, & scandalum perturbarent, destruerent, & construerent, ut in ejusdem Sixti Prædecessoris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo, quinto Kal. Februarii Pontificatus sui Anno Secundo expeditis Literis continetur.

Julius II. approbavit utramque Constitutionē Greg. XI. & Sixti IV.

§. 17. Quas, ac alias præfatas memorati Gregorii Prædecessoris Literas piæ mem. Julius Papa II. Prædecessor Noster, qui in minoribus constitutus Cardinalatus honore fulgens, dicti Ordinis Protector viginti sex annis, & ultra fuerat, dictosque Fratres tanquam peculiares filios in visceribus charitatis gerens, eadem commoda, & tranquillitatem sinceris affectibus exoptabat, prævia ambarum præfatarum insertione, aliis suis Litteris sub Dat. Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo octavo, Idibus Octobris, Pontificatus sui Anno Quarto, approbavit, ac earumdem suarum Litterarum patrocinio communivit.

Nova confirmatio earumdem Constitutionum Gregor. XI. Sixti IV. & Julii II.

§. 18. Cupientes itaque, & pluries animo attentè revolvimus, etiam in hac parte Apostolicæ sollicitudinis studium apponere, ac nolentes salutaris provisionis remedium jamdiu à Nobis præmeditatum, ac etiam à quampluribus diversorum Ordinum Regularibus suppliciter petitum, diutiùs differre, dictorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum vestigiis inhærentes, Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nec non de non nullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum pietate, doctrina, prudentia, & rerum usu præstantium ad hunc effectum de mandato Nostro congregatorum Consilio; præfatas memoratorum Gregorii, Sixti, & Julii Prædecessorum Litteras tenore præsentium approbamus, confirmamus, innovamus, & ad primævum statum, pristinumque usum reducimus, & reintegramus, illisque in omnibus, & per omnia perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

Declarat hanc moderationem habere locum quoad omnes Ordines.

§. 19. Insuper, ut in omnibus, & singulis quorumcunque Regularium Ordinibus memoratorum Protectorum curæ commissis, seù committi consuetis, una, eademque, & pariformis hujusmodi Protectionum sit, & perpetuò esse debeat regula, & disciplina, omnia, & quæcunque tàm in præfatorum

Prædecessorum, ut præfertur, confirmatis, quàm in præsentibus Nostris Litteris contenta, in omnibus, & singulis, sivè Sancti Francisci, sivè cujuscunque alterius Regulæ, vel Instituti, ac quomodocunque erectis, reformatis, seu existentibus ac erigendis, reformandis, seu futuris, & quomodolibet nuncupatis, seu nuncupandis Ordinibus, Religionibus, Congregationibus, vel Reformationibus tàm virorum, quàm mulierum, curæ Protectorum Ordinis, cujus illi, seu illæ existunt, generaliter commissorum, seu commissarum, observanda, attendenda, ac omnimodæ exequutioni demandanda esse & fore, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, hac in perpetuum valitura Constitutione sancimus, & mandamus.

Et Protectores se ingerere non debere in nullo negocio, seu causa, quæ non concernat universum Ordinem, seu totum corpus Religionis.

§. 20. Et nihilominus ne hujusmodi Protectores in aliquibus negociis, causis, seu rebus, quæ universum Ordinem, seu totum corpus Religionis non concernunt, ex quacunque caosa, occasione, titulo, seu prætextu sese quoquo modo intromittant, seu ingerant, etiam tenore præsentium penitùs prohibemus, statuimus, atque decernimus.

Adimit Protectoribus quascunque causas in quacunque instantia, & remittit ad Sac. Congreg.

§. 21. Hinc cum, retento præfatarum à Nobis confirmatarum, & ad omnes Ordines Regulares extensarum, ac præsentium Nostrarum Litterarom themate, congruere, & in consequentiam venire videatur, ut memorati Protectores etiam à cognitione, & definitione causarum, seu litium, vel negotiorum dictos Regulares, vel eorum bona, jura, domos, aliaque ut præfertur particulariter concernentium pariter, seu magis abstinerent: Vice autem versa causæ, lites, instantiæ, petitiones, vel negotia hujusmodi, sivè ex indultis, privilegiis, aut Constitutionibus Apostolicis, sivè ex Regulis, vel Statutis, seu Ordinationibus aliquorum Ordinum, sivè ex declarationibus, vel decretis dictæ S. R. E. Cardinalium aliquibus Congregationibus præpositorum, sivè ex usu, vel quacunque consuetudine, in aliqua instantia, seu gradu cujuscunque appellationis, vel recursus, à memoratis Protectoribus, seu eorum aliquibus hactenus cognita, examinata, seu judicata fuerint, vel cognosci, examinari, seu judicari potuisse, vel debuisse dignoscerentur, seu prætenderentur: Propterea ut modus, forma, & ordo in præfatis confirmatis, & extensis, ac præsentibus Nostris Litteris constituti, suum plenarium, & consimilem etiam in hac parte sortiantur effectum, omnibus, & singulis præfatis Indultis, Privilegiis Constitutionibus, Regulis, Statutis, Ordinationibus, Declarationibus, Decretis, usibus, & consuetudinibus, quorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti essent, pro plene, & sufficienter expressis habemus, plenissimè, & amplissimè motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, illis aliàs in suo robore permansuris, ac quamcunque instantiam, sivè gradum cujuscunque appellationis, vel recursus coram Protectoribus, seu ad Protectores hujusmodi, removentes, tollentes, seu resecantes, quamcunque instantiam, prout de jure, & juxta Ordinis instituta relinquimus, & cujuscunque appellationis, seu recursus gradum, quem singulis Cardinalibus Protectoribus tenore præsentium omninò, & absolutè adimimus, ipsis Cardinalibus, insimul tamen in Congregatione negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita convenientibus, earundem tenore præsentium restituimus, concedimus, tribuimus, & impartimur, seu veriùs utrumque, seu duplicem appellationis gradum, qui super præmissis priùs ad Cardinales Protectores præfatos, & successivè, vel respectivè, omisso medio, ad memoratam Congregationem devolvebantur, in eadem Congregatione consolidamus, annectimus, & unimus, & ad unum cognitionis, seu appellationis gradum reducimus.

Facultates Protectoribus super nonnullis vigore Constitutionum, vel aliunde competentes reducit ad formam statuendam.

§. 22. Ad hæc cum pariter ex Indultis, Privilegiis, seu Constitutionibus Apostolicis, vel ex Regulis, Statutis, seu Ordinationibus, sivè ex usibus, & consuetudinibus, vel aliàs quoquo modo, aliqua nonnullos Prælatos, Superiores seu alios in aliquibus Ordinibus eligendi, seu deputandi, vel alia quæque facultas, seu auctoritas nonnulla quæcunque gerendi, committendi, mandandi, demandandi, seu ordinandi præfatis Protectoribus, seu aliquibus eorum quomodolibet attributa, commissa, commendata, seu demandata specialiter, vel generaliter cootra formam præfatarum Gregorii, & Sixti Prædecessorum Literarum existat; Hinc Nos hujusmodi electiones, seu deputationes ad limites Sacrorum Canonum, seu Regularum, & Instituti, vel ad modum, & formam in Comitiis generalibus, seu per Nos auctoritate Apostolica statuendum, & statuendam reducimus, & reductas esse volumus, & mandamus:

Sacræ Congregationes subrogantur Protectoribus in iis, quæ competebant ex Constitutionibus, non ex usu vel consuetudine.

§. 23. Quo verò ad cætera, facultatem, seu auctoritatem, quam iisdem singulis Cardinalibus Protectoribus in præmissis, & circa ea penitus adimimus, eorumdem Cardinalium Congregationibus, juxta cujuslibet Congregationis facultates, congrua congruis referendo, similiter restituimus, concedimus, tribuimus, & impartimur; sub ea tamen moderatione, seu declaratione, ut præfatæ Congregationes in illis dumtaxat, quæ ad Protectores hujusmodi ex Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, seu ex Statutis, Regulis, vel Constitutionibus cujuslibet respectivè Ordinis, non autem ex usu, consuetudine, vel aliàs spectarunt, loco eorumdem Protectorum subrogentur, & subrogatæ sint, & intelligantur.

Sacræ Congregationes valeant à Protectoribus informationes exquirere, & executionem remittere in iis dumtaxat, quæ concernunt universum Ordinem.

§. 24. Quia verò sæpè sæpius contingit, ut in Causis, seu negotiis, quæ in memoratis dictorum Cardinalium Congregationibus proponuntur, exquiratur super expositis informatio, ac quandocunque etiam votum, seu delegetur resolutorum exequutio, eandem proportionem, seu distinctionem, quam præmisimus, etiam in hac parte servari mandamus, ut nimirum in respicientibus totum Ordinem Protectorum Curæ, ut præfertur, commissis, seu relictis, iisdem Protectoribus:

In reliquis exquirenda, informatio & dirigenda executio Superioribus Regularibus pro loci, & Instituti qualitate.

§. 25. In certis verò Causis, & Negotiis, Superiori Generali, sivè Procuratori Generalis, & in utroque, seu alterutro casu, etiam Congregationi, sive Assistentium, sivè Definitorum, sivè Consultorum, sive aliter quomodocunque nuncupatæ hic in Urbe, vel in alio Italiæ loco existenti, in qua Ordinis negotia tractantur, seu tractari solent, vel debent, & quoad illos Ordines, in quibus hujusmodi insimul, & continue conveniens Congregatio non existit, sed extra Italiam, eidem Procuratori Generali, vel soli, vel insimul etiam nonnullis aliis ejusdem Ordinis Superioribus, seu Prælatis, tametsi in diversis locis in Italia, seu extra eam respectivè, ut præfertur, commorantibus, arbitrio semper cujuslibet ex præfatis Cardinalium Congregationibus, juxta rerum, locorum, & personarum qualitates & circumstantias respectivè, informatio, & Votum ut præfertur, nec non exequutio hujusmodi, congrua congruis referendo, & servatâ cæteroquin quoad singulos Ordinis formâ propriæ Regulæ, Statutorum, seu Instituti, remittatur, delegetur, seu committatur.

In Electionibus Generalibus Protectores favere debent Vocalium libertati.

§. 26. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ pro cæteris expedire, ut Ordinibus Regularibus Prælati inculpatæ vitæ, morumque integritate, virtutibus, meritis, rerumque experientia præstantiores, & aptiores præficiantur, & ad hunc effectum omnimodam, & ab humanis respectibus undequaque immunem, & sacrosanctam libertatem in illorum electionibus, nedum mirabiliter conferre, sed requiri, memoratos Protectores in Domino hortamur, & enixè obsecramus, ac Electoribus pariter in Domino, & in virtute Sanctæ Obedientiæ districtè præcipimus, seu hortationes, obsecrationes, & præcepta hujusmodi renovamus, ut in Comitiis præsertim Ge-

nerali-

neralibus, quibus eosdem pro tempore præsidere, & respectivè interesse contigerit, nedom interesse, & aliis intrà Claustra degentibus, sed exteris ipsis quibuscunque, etiam Laicis, quacunque majestate, præeminentia, gradu, & dignitate fulgentibus, propriæ indifferentiæ, ac unici in Dei gloriam, & Religionis bonum respectûs, ita se præbeánt singulare specimen, & exemplar, talemque hujus rectæ intentionis, & melioris operationis odorem diffundant, ut illi propterea vexationes, & importunas commendationes, ubi Spiritus Paracletus spirat, & præsidet, inutiles, & incongruas esse, seu fore, certiùs agnoscentes, ab iisdem prorsus abstineant, seu desistant, indèque tàm intrinsecus, quàm extrinsecus, omnibus vexationibus, commendationibus, machinationibus, humanisque finibus eliminatis, & explosis, integra, illibata, & intacta Vocalibus remaneat eligendi facultas, & tàm Superioris Generalis, quàm aliorum respectivè Prælatorum, undequaque libera, optima, & canonica sequatur electio, ad quam cum Voto, si quod, & eo modo, quod Protectori juxta cujusque Ordinis Regulas, Statuta, vel aliàs competit, Deum, ejusque honorem, & gloriam dumtaxat præ oculis habens, concurrat.

Absentium vota in electionibus non supplenda

§. 27. Nolumus tamen absentium vota, nec Protectoris, nec cujuscunque alterius, nec etiam ipsarum Cardinalium Congregationum auctoritate suppleri, seu alios Vocales eorumdem absentium loco, seu vice subrogari, deputari, seu eligi, sed jus eligendi in solis, juxta juris, & Instituti regulas ad hunc effectum assumptis, & in destinatis loco, & tempore convenientibus consolidari, seu aliàs, prout de jure, permanere omninò volumus, & mandamus.

Interdicta Protectoribus, si nihilominùs ab iis fiant, declarantur nulla.

§. 28. Ut autem præmissa, omnia, & singula eò magis debitum consequantur effectum, & executioni demandentur, ac ad majorem cautelam, seu declarationem, omnia, quæcumque, & singula, quæ in præmissis confirmatis, & extensis, & præsentibus Nostris Litteris sunt quoquo modo explicitè, vel implicitè memoratis Protectoribus interdicta, in posterum annullamus, cassamus, & irritamus, seu potiùs nulla, cassa, inania, irrita, nulliusque roboris, & momenti ipso jure, & ipso facto omni meliori modo declaramus, atque decernimus.

Mandatur Protectoribus ne faciant, & Regularibus ne obediant, nec tolerent.

§. 29. Mandantes iisdem nunc, & pro tempore in futurum existentibus Protectoribus, ne cuncta, vel singula præmissa quoquo modo injungant, faciant, mandent, committant, permittant, sivè tolerent; necnon quibuscunque Regularibus utriusque sexus, tùm Superioribus, etiam Generalibus, tùm Subditis, ne iisdem omnibus, & singulis ùt præfertur præmissis pareant, obediant, morem gerant, adhæreant, seu illa tolerent, vel permittant, sivè omnia, vel singula præmissa quæcunque fiant, seu attententur per sententias, vel decreta, siva in forma judiciali, sivè extrajudiciali, tàm per patentes, quàm per privatas Litteras, seu epistolas, sivè per se ipsos, sivè per quoscunque alios, nedum per viam præcepti, jussionis, mandati, vel commissionis, sed etiam commendationis, & sivè palam, sivè secretè, tum in quibuscumque scriptis, tùm oretenùs, & tàm directè, quàm indirectè, mediatè, vel immediatè, ac aliis quibuscunque formis, & modis nihil penitùs omisso, præfatorum omnium conscientias desuper onerantes.

Concessas, & concedendas Protectori facultates revocat & moderatur ad terminos hujus Constitutionis.

§. 30. Propterea omnes, quascunque, & singulas facultates, auctoritates, & jurisdictiones quomodocumque, qualitercunque, & quandocunque, tàm in genere, quàm in specie omnibus, & singulis antehac, sivè nunc existentibus Protectoribus hujusmodi, & tam eorum personis, quàm gradui, muneri, vel Officio concessas, & attributas, vel communicatas, seu ab illis quoquo modo exerceri consuetas, etiam speciali, & individua mentione, moderatione, seu revocatione dignas, earumdem omnium, & singularum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti essent, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, in omnibus, & singulis, quæ præmissis adversantur, moderamus, reformamus, & ad limites, modum, formam, & tenorem præsentium reducimus, & pro sic moderatis, reformatis, & reductis haberi, censeri, & intelligi volumus, & decernimus. Sicque pariter, & non alias quàm servatâ formâ præsentium, omnium, ac singulorum in illis contentorum facultates, jurisdictiones, & auctoritates hujusmodi, necnon deputationes eorumdem Protectorum in posterùm quomodocunque concedendas, attribuendas, seu communicandas, & respectivè faciendas, observari, attendi, intelligi, & exequi omninò volumus, & mandamus.

Moderationis Executores deputat Sac. Congregationem Episcoporum ac Regularium, & Auditorem Cameræ.

§. 31. Quocirca præfatæ Cangregationi memoratorum negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Cardinalium, & dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenùs omnibus, & singulis præmissis semper salvis, & in suo robore permanentibus, Congregatio, vel Auditor præfati præsentes Litteras in ea parte, quæ prædictam moderationem, seu limitationem facultatum Protectorum hujusmodi, ac in contrarium desuper ab iisdem Protectoribus gerendorum, nullitatem, seu irritationem dumtaxat concernunt, ubi, & quandocumque opus fuerit, quoties pro parte quorumcunque desuper interesse habentium Congregatio, vel Auditor præfati fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque desuper efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, auctoritate nostra easdem præsentes in dicta parte dumtaxat firmiter observari, & singulos, quos eædem Literæ in dicta parte concernunt, illis pacifice gaudere, non permittentes eos quomodolibet indebitè molestari, contradictores auctoritate nostra, appellatione postpositâ compescendo.

Decret roborantia.

§. 32. Decernentes, easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque cujusvis status, ordinis, conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iisdem præmissis non consenseriot, nec ad ea vocati, seu audiri fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia quacunque juridica, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, causâ, & occasione, colore, prætextu, titulo, etiam oneroso, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam maximo, substantiali, essentiali, & formali, aut incogitato defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, rescindi, in controversiam revocari, ad terminos Juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in Judicio, vel extrà illud, uti, seu se juvare nullatenùs posse, sed easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

Decreto irritans, clausula sublata.

§. 33. Sicque, & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & quoscunque Nuncios, & Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon quascunque eorumdem Cardinalium Congregationes, & quosvis alios qualibet auctoritate, præeminentiâ, & potestate fungentes, & quandocunque functuros, Sublata eis, & eorum

cuilibet

cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, Irritum quoque, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 34. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, & quatenùs opus sit, Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & signanter illa de jure quæsito non tollendo, & alia, quòd Cardinales in Constitutionibus, & regulis per Nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seù majoris partis eorum consilio editæ fuerint, aliisque quibuscunque, etiam in Generalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam Apostolicis; Necnon quorumcunque, & singulorum Ordinum Regularium, Religionum, Congregationum, seu Reformationum Institutis, Regulis, Statutis, Decretis, & Ordinationibus quibuscunque, etiam in limine erectionis, fundationis, seu reformationis: etiam in Comitiis Generalibus quoquomodo factis, ac usibus, stylis, & consuetudinibus quibuscunque, etiam centenariis, & immemorabilibus, Privilegiis, quoque & Indultis, ac Litteris Apostolicis quibuscunque, sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscunque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluriès, & quantiscumque vicibus innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, servatis & specificatis respectivè habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expressè ac plenissimè, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque,

Fides Transumptorum.

§. 35. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio poenalis.

§. 36. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, reductionum, reintegrationis, sanctionis, mandatorum, prohibitionis, statuti, decretorum, derogationum, voluntatum, ademptionum, restitutionum, concessionum, consolidationis, annexionis, unionis, hortationis, obsecrationis, præcepti, renovationis, annullationis, cassationis, irritationis, declarationis, onerationis, moderationis, & reformationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio,

Dat. 16. Febr. 1693 P. A. 3.

Quartodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Tertio.

B. Card. Prodatarius. J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Campinus.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, Indict. secunda, die vero decimo septima Februarii, Pontific. autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Tertio, Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Comitibus ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ, Cursorem.

Petrus Cannamellinus Curs. Magister.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Rituum super approbatione Sententiæ Ordinarii de cultu immemorabili exhibito Beatæ Joannæ Filiæ Alphonsi V. Lusitaniæ Regis Religiosæ Ordinis Sancti Dominici cognomento Sanctæ Principissæ, & casu excepto, à Decretis Urbani Octavi. XXXVI.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium

SAcrosancti Apostolatus cura, quam inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longè impari, imponere dignata est, Nos urget, ut piis Orthodoxorum Regum magno in Ecclesiam Dei meritorum fulgore conspicuorum votis ad augendam in terris sacrarum Virginum cum Cœlesti Sponso in beata æternitate regnantium, illarum præsertim, quæ in diebus peregrinationis suæ, tametsi in rerum humanarum sublimitate positæ essent, non speraturt tamen in lubrico divitiarum, sed divini Spiritus deprompium infusione Apostolicum consilium secutæ, cogitarunt quæ sunt Domini, ut essent sanctæ corpore, & spiritu, venerationem laudabiliter tendentibus, favorabilem assensum libentissimè præbeamus.

Decretum S.Congregat. super cultu Immemorabili hujus Beatæ, ac propterea hujus casus exceptio a Decretis Urbani VIII. de non cultu.

§. 1. Cum itaque aliàs, videlicet die X. Julii MDCLXXXVIII. Congregatio Venerabil. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum Processus super sanctitate vitæ, & virtutibus Beatæ JOANNÆ cl. mem. Alphonsi V. dum vixit, Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris natæ, ac Religiosæ Ordinis Sancti Dominici cognomento Sanctæ Principissæ die XII. Maji MCCCCXC. defunctæ auctoritate ordinaria confectos examinaverit, ac commissione introductionis Causæ Beatificationis, seu Canonizationis ejusdem Beatæ JOANNÆ admissa, eaque subindè à fel. rec. Innocentio Papa XI. Prædecessore Nostro signata, in illius executionem vigore Litterarum remissorialium, & compulsorialium, alii Processus in Colymbrin. Elboren. & Ulyxbonen. respectivè Civitatibus super cultu immemorabili ipsi Beatæ JOANNÆ præstito, & casu excepto à Decretis rec. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri in Congregatione Sanctæ Inquisitionis editis Apostolica auctoritate fabricati fuerint, ac Venerabilis Frater modernus Episcopus Colymbrien. prædictæ Con-

grega-

gregationis Cardinalium Judex Delegatus super eisdem cultu immemorabili dictæ Beatæ JOANNÆ cum scientia, & tolerantia Ordinariorum exhibito, nec non casu, ut præfertur, excepto sententiam protulit; demùm verò ad enixas preces Charissimi in Christo Filii Nostri Petri Portugalliæ itidem, & Algarbiorum Regis Illustris, accedentibus etiam supplicationibus Venerabilium Fratrum Episcoporum, nec non Dilectorum Filiorum Religiosorum, Senatuum, Collegiorum, Academiarum, & Universitatum Regni Lusitanici, & ad iteratas instantias Dilecti pariter Filii Paulini Bernardini Fratris expressè professi Ordinis Prædicatorum, in Sacra Theologia Magistri, Causæ Beatificationis, seu Canonizationis hujusmodi Postulatoris in eadem Congregatione Cardinalium proposito dubio: An Sententia supradicta esset confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agebatur, relatisque contentis in dictis Processibus, eisque seriò, & diligènter discussis, atque examinatis, dicta Congregatio Cardinalium, audito pariter in scriptis, & in voce Dilecto Filio Promotore Fidei, de cultu immemorabili constare prædictamque Sententiam confirmandam esse censuerit.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, & devotis Petri Regis supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter annuere cupientes, Decretum à memorata Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quod scilicet de cultu immemorabili dictæ Beatæ JOANNÆ, & casu excepto à Decretis præfati Urbani Prædecessoris constet, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio Pontificia dicti Decreti.

Clausula sublata.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit, infuturum plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§ 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides tàm in judicio, quam extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 4. Aprilis 1693. P. A. 2.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Aprilis 1693. Pontificatus Nostri Anno secundo.

J. Franciscus Card. Albanus.

XXXVII.

Constitutio ut Officium, & Missa Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ cum Octava ubique Terrarum in posterum ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tàm Secularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, de præcepto recitetur.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN excelsa Sedis Apostolicæ specula, meritis licèt imparibus, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, muneris Nostri esse arbitramur, ut gloriosissimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ cultum, & venerationem in Terris, quantum Nobis ex alto conceditur, augere jugiter satagamus. Itaque pro singulari Nostra ergà eamdem Beatissimam atque Augustissimam Virginem Cœli Reginam devotione, nec non etiam piis, & enixis Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici supplicationibus Nobis per Dilectum filium nobilem Virum Modernum Ducem de Medina Cœli pro eodem Carolo Rege apud Nos, & Sedem præfatam Oratorem super hoc humiliter porrectis, benignè inclinati, ut Officium, & Missa Conceptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ cum Octava, & lectionibus in Octavario Romano dudum à Congregatione tùm existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum approbato contentis, & à die octava ad decimam quintam Decembris ritè dispositis, quod jam pridem ex diversis ejusdem Sedis indultis, seu decretis in plerisque Christiani Orbis Provinciis, & Regnis recitari consuevit, ubique terrarum in posterum ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, tàm Secularibus, quam Regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, de præcepto recitetur, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & decernimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

De Officio & Missa cum Octava, prout in rubrica.

Dat. 15. Maji 1693. P. A. 2.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Maji 1693. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

J. F. Card. Albanus.

Publica

Die, Mense, & Anno quibus supra dicta Constitutio affixa fuit ad valvas Principis Apostolorum, ad valvas Curiæ Innocentianæ in Monte Citorio, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Graecum Apostolicum Cursorem.

Pro D. Mag. Cursorum Gregorius Staggius SS. D. N. Papæ Cursorum Decanus.

XXXVI

Erectio, Fundatio, & Deputatio, & Dotatio Hospitii Apostolici Pauperum Invalidorum in Urbe instituti.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium ab erogatione subveniendi Pauperibus invalidis.

AD exercitium pietatis habentis juxta Apostolorum promissionem vitæ, quæ nunc est pariter, & futuræ, & præsertim Hospitalitatis, cujus studio intenti quandoque Angelos ipsos exceperunt hospitio, mentis Nostræ oculos sedula meditatione convertentes, ut extremæ Pauperum invalidorum Almæ Urbis Nostræ mendicitati consulamus, voce illa Domini per Prophetam dicentis commonemur: Frange esurienti panem, & egenos, vagosque induc in domum tuam: Mandato itidem illo, quod Deus suo Populo Electo per Moysen injunxit, excitamur: Omninò indigens, & mendicus non erit inter vos: Magno demum timore corripimur, dum animo interim perpendimus tremendum novissimæ discussionis examen, in quo Filius Hominis, cùm in Sede Majestatis advenerit, singula in Pauperes pietatis, & charitatis opera sibi facta, aut abnegata rependet, illaque Electis, qui ea exercuerunt, memorabit comiter ad sempiternam retributionem, & gloriam, Repro-

bis autem, qui ea abnegarunt, exprobrabit acriter ad æternam perditionem, & pœnam.

Hospitale Invalidorum à Sixto V. fundatum, & alia Urbis non sufficiunt.

§. 1. Sanè licèt fel. rec. Sixtus Papa V. Prædecessor Noster providere sategerit, ne ulteriùs Mendici per Urbem præfatam dispersi, & vagantes victum quæritarent, indeque, ut eorumdem animæ simul, & corporis saluti consuleret, Domum hospitalem ad Mendicos hujusmodi utriusque sexus excipiendos, alendos, & vestiendos, propè Pontem Sixtum nuncupatum ad Tyberis ripam fundaverit, erexerit, instituerit, & dotaverit; Quin in Urbe præfata quamplura alia, & quidem ditissima existant Hospitalia, Confraternitates, Conservatoria, Loca, & Opera pia pro variis Pauperum subventionibus instituta, ac valdè considerabiles, & in dies excrescentes eleemosynæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & Nos pariter dispensari consuevissent, & soleant; Nihilominus provida, & pia simul ejusdem Sixti Prædecessoris intentio, tum propter Domus præfatæ alioquin amplæ, sed omnes Mendicos non capientis, tum propter dotis, alioquin considerabilis, sed omnium Mendicorum substentationi imparis, insufficientiam, tum propter præfati Hospitalis, vel institutum, vel usum recipiendi, & alendi dumtaxat Viros, & Mulieres, non autem Pueros, & Puellas, nec Pauperibus extra illud commorantibus subveniendi, præmeditatum tollendæ mendicationis effectum sortiri non valuit, immenso adhuc eorum superexistente numero, qui vel revera pauperes, & corpore, aut ætate invalidi, per se, aut per alios victum sibi quærere non valentes, vel paupertatem, & invaliditatem simulantes, vel utcunque per se, aut aliis ad id obligatis victum quærere non curantes, nedum per eandem Urbem mendicabant, sed in ipsis etiam Ecclesiis, in quibus ut plurimum reverentiæ erga Dei Domum, & Sanctissimum Eucharistiæ etiam expositum Sacramentum immemores, ejulatibus, querimoniis, & importunis petitionibus Fideles precibus, Sacrificio Missæ, & divinis Officiis intentos, distrahebant; quin nonnulli crapulæ, & vitiis dediti, flagitiosam vitam agebant, filiosque similibus moribus imbutos educabant, ac vagi, certumque domicilium, & exinde proprium Parochum non habentes, nulliusque censuræ subjecti, quandoque etiam Sacramentis Ecclesiæ contra ejus præcepta refici, seu communiri impunè negligebant.

Distractiones Fidelium tempore divinorum officiorum ob mendicantes.

Vita laxa nonnullorum mendicantium

Narrat instruxisse Palatium Lateranense, & in eo, & in loco pio S. Michaelis Pauperes collocasse.

§. 2. Cupientes itaque pium, & salutare opus aliàs à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & præcipuè rec. mem. Pio IV., & Gregorio XIII. inchoatum, semper tamen, ex eo, quod illi certos reditus pro alimentis Pauperum non assignaverat, irrito conatu dimissum, & ab eodem Sixto Prædecessore constitutum quidem, sed plenario, ut præfertur, destitutum effectu, ampliare, & quantum Nobis ab Alto conceditur, perficere, quo possemus Ecclesiarum reverentiæ consulere, animarum saluti prospicere, verè pauperibus invalidis subvenire, paupertatem, & invaliditatem simulantium fraudibus obviare, quorumcunque otiosè vivere eligentium desidiæ occurrere, ac salubriori ejusdem Urbis regimini providere, Vagos hujusmodi, & mendicantes omnes revera pauperes, & corpore, vel ætate invalidos, sibique propriis labore, & industria victum quærere non valentes, nec à quibus ali deberent, & possint, habentes, Viros nimirum, Mulieres, & Puellas in Lateranense Nostrum Palatium, Pueros verò in locum seu ædificium ad Tyberis ripam magnam nuncupatam, sub invocatione S. Michaelis hactenus constructum, induximus, dictumque Palatium congrua suppellectile, ac necessariis, & opportunis utensilibus, & mobilibus, non mediocri sumptu comparatis, sufficienter instruximus, parique sumptu tali structurâ distinximus, ut Viri à Mulieribus, & Puellis in discretis, & propriis cujuslibet sexus refectoriis, mansionibus, porticibus, atriis, cellis, Officinis, ingressibus, & scalis, ac in omnibus prorsus sejuncti, & separati commorari interim potuerint, & in posterum possint. Et ne Conjugati, quos, seu quorum alterum hujusmodi paupertas, & invaliditas mendicare coëgerant, subventionis Nostræ remanerent expertes, iisdem, licèt etiam Hospitium præfatum commorantibus, alicujus eleemosynæ subsidio, seu distributione providimus.

Erigit, fundat, & constituit Hospitium Pauperum Invalidorum.

§. 3. Hinc ut ea, quæ, Domino bonorum omnium auctore inspirante, ad ejus majorem gloriam, proximique tum spiritualem, tùm corporalem salutem, & ædificationem incepimus, eodem incrementum dante, ad illam saltem, cui Cameræ Nostræ Apostolicæ variis necessitatibus pressæ, exiguæ vires suppetere hactenus valuerunt, formam, subsistentiam, & perfectionem reducamus, majorique, quo possumus, commissæ Nobis divinitus auctoritatis munimine constabiliamus, ac proptereà ne de infrascriptis Hospitii erectione, fundatione, donationibus, & unionibus, earumque veritate, tenore, validitate, subsistentia, perpetuitate, irrevocabilitate, & immutabilitate ullo unquam tempore, ullo jure, ullove modo, via, seu prætextu dubitari possit, seu contingat; Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Hospitium Apostolicum Pauperum invalidorum tenore præsentium perpetuò erigimus, fundamus, & constituimus, seu illud à Nobis jam inceptum, fundatum, & constitutum perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, ac hujusmodi erectioni, fundationi, & constitutioni perpetuæ, inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus.

Pro habitatione Pauperum assignat, & donat Palatium Lateranense constructum à Sixto V. restauratum à Sua Sanctitate.

§. 4. Pro hujusmodi autem Pauperum invalidorum, Virorum nimirùm, & Mulierum, necnon Puellarum habitatione Palatium Apostolicum primatiæ Nostræ Ecclesiæ Lateranensi ex uno latere cohærens, situmque in platea, seu plateis pariter Lateranensibus nuncupatis olim à memurato Prædecessore pro habitatione Romanorum Pontificum, qui nihilominus subsequuto centum, & ultra annorum intervallo inibi non habitarunt, ampla, & nobili structura olim ædificatum, jamdiu tamen, & præsertim nuper magna, & prompta reparatione in pluribus ejus partibus, etiam ruinam minantibus, indigens, & propterea aliquarum contignationum jam collapsarum innovatione, nonnullorum laquearium, fornicum, & murorum penè collabentium solidatione, & restauratione, plurimarum lignearum tum portarum, tum fenestrarum refectione, aliisque necessariis, & opportunis reparationibus à Nobis multifariam, magnisque impensis fulcitum, solidatum, & instauratum, necnon ad præfatum Hospitii usum satis commodè reductum, illudque licet a piæ mem. Paulo Papa V. etiam Prædecessore nostro per suas in forma Brevis die octava Januarii Pontificatus sui anno quarto expeditas Litteras, Archipresbytero, Capitulo, & Canonicis memoratæ Ecclesiæ pro eorumdem Canonicorum habitatione perpetuò donatum, ab iisdem tamen non habitatum, illisque scientibus, & conniventibus à dicta Camera Apostolica jamdiù reassumptum, & in varios Stationis Militum, Lœmocomii, seu Nosocomii tempore pestis, & ut plurimùm Horrei ad reponendum, & conservandum Annonæ frumentorum, aliosque similes usus redactum, quin ab ipsis etiam Pauperibus, qui inibi extremæ caritatis tempore alebantur, quandoque habitatum, & nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus esset, a Ven. Fratre nostro Flavio Episcopo Portuensi S. R. E. Cardinale Chisio noncupato, moderno Archipresbytero, ac a dilectis filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ per acta Ludovici Martoli Notarii publici Curiæ dilecti filii nostri in Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis.

die

die prima Martii proximè præteriti tetrodonatum, & restirutum, destinamus, assignamus, stabilimus, & constituimus; ad quem effectum nostro sub die quinta Februarii pariter proximè præteriti desuper confecto, & per Nos signato chirographo, ac instrumento in ejus exequotionem mediante dilecto filio Josepho Paravicino nostro, & Cameræ præfatæ Thesaurario Generali, per dilectum filium Petrum Palmerium dictæ Cameræ Secretarium die vigesima tertia ejusdem mensis Februarii rogato, Palatium hujusmodi cum omnibus, & singulis ejus juribus, membris, pertinentiis, usibus, & comoditatibus, exceptis tamen, & ad usum Pontificalium functionum, & benedictionum reservatis Xysto ad easdem benedictiones extructo, & modica ejusdem Palatii parte, juxta delineationem in præfato Instrumento insertam, eidem Hospitio liberè, gratis, & perpetuò donavimus, & assignavimus.

Excipitur quædam pars pro Pontificali benedictione necessaria.

Applicatio Horti, Domunculàrum, & Viridarii.

§. 5. Quadam etiam nostra motu proprii cedula sub datum quinto Idus dicti Mensis Februarii quemdam Hortum ad dictam Ecclesiam Salvatoris, seu S. Joannis in Laterano nuncupatam, seu ejus Mensam Capitularem, aut ejusdem Capituli massam minutam itidem nuncupatam, spectantem, propè dictam Ecclesiam mansiones canonicales, & alios fines, necnon quandam domunculam cum suis mansionibus, & viridario, juxtà eandem Ecclesiam, ejusque atrium majus, præfatumque hortum, ad duos ejusdem Ecclesiæ Canonicatus, seu Præbendas spectantem, à præfatis Ecclesia, seu Mensa, aut massa, & respectivè à dictis duobus Canonicatibus, seu præbendis, data tamen iisdem æquivalenti, seu majori retributione, & cum eorum evidenti utilitate, perpetuò dismembravimus, & separavimus, illumque, & illam sic dismembratum, & dismembratam, cum omnibus, & singulis illorum membris, dependentiis, & pertinentiis, omnibusque, & quibuscunque juribus, obventionibus, & emolumentis universis, undecunque provenientibus, Hospitio præfato, à quo, seu à prædicto Palatio pauperum invalidorum habitationis ad supradictos hortum, viridarium, & domunculas mediante transitu super porticum magnam dictæ Ecclesiæ Lateranensis de mandato nostro constructo, patet accessus, ad præfatorum pauperum usum, comoditatem, & utilitatem perpetuò concessimus, assignavimus, & applicavimus, iisdemque perpetuis dismembrationi, separationi, concessioni, assignationi, & applicationi, Capitularis eorumdem Capituli, & Canonicorum præfatæ Ecclesiæ, necnon particularis duorum Canonicorum, prædictos duos Canonicatus, seu præbendas possidentium, per dd. acta præfati Ludovici Martoli eadem die prima mensis Martii proximè præteriti accessit assensus.

Applicatio ædificii Odeschalchi S. Michaelis pro habitatione Puerorum

§. 6. Pro habitatione verò Puerorum ædificium à quondam Carolo Thoma Odescalco Basilicæ Principis Apostolorum, dum vixit, Canonico, à fundamentis ad Ripam Tyberis magnam nuncupatam sub invocatione S. Michaelis constructum, & ab eo sub protectione dilecti filii Nobilis viri Livii Odescaschi Ducis Cere cum substitutione tamen ad Nostri favorem, quatenus simile opus pium Puerorum ibidem institutum non continuaretur, in ejus testamenti, & codicillorum schedula, relictum, & ex causa cessionia jurium in vim dictæ schedulæ competentium, seu permissioois purificationis præfatæ substitutionis, ad quam cessionem, seu purificationis permissionem idem Livius Dux sub consideratione, quòd Locus pius, ubi vix ttiginta Pueri morabantur, io meliori forma continuari, & perpetuari posset, & inibi pauperes Pueri in longè majori numero hactenus ad trecentos circiter ascendente, sub regimine, seu comprehensione in Hospitio Apostolico à Nobis, ut præfertur, fundato, dotato, & instituto, educari, & ali valerent, mediante publico instrumento per acta dilecti filii Jo. Petri de Cajolis Notarii Capitolini die undecima præfati mensis Martii rogato, cum omnibus, & singulis bonis, juribus, membris, & pertinentiis præfati Loci pii a memorato Carolo Thoma constructi, & instituti, a Nobis acquisitum, aliquaque ex parte ad absolutum habitationis usum reductum, & successivè Deo dante ampliandum, una cum contigua vinea, seu horto, quam, seu quem interim emere curavimus; perpetuò concedimus, assignamus, & applicamus.

Suppressi Hospitii Litteratorum in via Cursus, & incorporatio, Hospitio Apostolico.

§. 7. Considerantes prætereà, pauperes Pueros Literatos nuncupatos domus, seu Hospitii à Leonardo Cerusio vulgò nuncupato Litterato piè instituti, in via Cursus ejusdem Urbis propè Monasterium S. Sylvestri in Capite ouncupatum siti, seu siti, uti pueros victum sibi quærere non valentes, nisi ratione corporis, saltem ratione ætatis, inter pauperes invalidos, & alios pueros Hospitio invalidorum receptos connumerari, adscribi, & reputati posse, ac propterea, ut sub iisdem pauperum invalidorum gubernio, regimine, directione, & administratione nutrirentur, & educarentur, artesque mechanicas, & præsertim opificium, seu artem lanæ, quæ in dd. pauperum Literatorum nuncupatorum domo, seu Hospitio non exercebantur, in præfato Hospitio Apostolico pauperum invalidorum discerent, & apprehenderent, consentaneum fuisse, & fore: Propterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus Domum, seu Hospitium pauperum Litteratorum nuncupatorum hujusmodi, necnon quamcunque Congregationem, & protectionem per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros super eadem domo, seu eodem Hospitio puerorum pauperum Litteratorum nuncupatorum hujusmodi, illiusque bonorum, fructuum, redituum, ac proventuum administratione, aut ipsius domus, seu Hospitii eorumdem pauperum puerorum Litteratorum hujusmodi directione quomodolibet constitutam, & deputatam, necnon quamcunque administrationem, & directionem penes quamcunque personam quavis auctoritate, dignitate, aut præeminentia, ac etiam Cardinalatus honore fulgentem, seu penes quoscunque administratores, & deputatos quovis nomine, & titulo existentes, Apostolica auctoritate perpetuò suppressimus, & extinximus, omniaque, & singula domus, seu Hospitii puerorum pauperum Litteratorum nuncupatorum hujusmodi sic suppressæ, & extinctæ, seu suppressi, & extincti res, bona, Ecclesiam, seu Cappellam, non tamen collativam, membra, domos, dependentias, jura, privilegia, prærogativas, honores, & onera, necnon quoscunque reditus, & proventus, obventiones, & emolumenta in quibuscunque rebus consistentia, & undecunque provenientia, ac pertinentias universas, prædicto Hospitio Apostolico pauperum invalidorum, ita quod pueri pauperes literati nuncupati dictæ Domus, seu dicti Hospitii sic suppressæ, & extinctæ, seu suppressi, & extincti, & dicto Hospitio Apostolico pauperum invalidorum, ut infra aggregatæ, seu aggregati, non ampliùs sub eorum, & dictæ domus, seu Hospitii sic suppressæ, & extinctæ, seu suppressi, & extincti denominatione instituto, aut regulis, vel statutis, seu ordinationibus; sed in omnibus, & per omnia sub dicti Hospitii Apostolici per Nos, ut præfertur, erecti nomine, instituto, regulis, statutis, & ordinationibus educarentur, dirigerentur, & viverent, cum amplissimis facultatibus, clausulis, cautelis, decretis, & derogationibus latissimè extensis Apostolica auctoritate motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus perpetuò assignavimus, applicavimus, & appropriavimus, & respectivè aggregavimus, & incorporavimus, & aliàs prout in oostra motus proprii cedula

sub datum quinto Idus dicti mensis Februarii ube tius continetur.

Eidem Hospitio Apostolico incorporat Hospitale Sixtinum, & hujus Administratores adjungit Congregationi gubernanti Hospitium Apost.

§. 8. Perpendentes etiam, nostram, & præfati Sixti Prædecessoris intentionem unam, & eamdem fuisse, tollendi nimirum mendicationem ab Urbe prædicta, & verè mendicis subveniendi, ideoque ut pariter unum, idemque opus pium constituatur, & sic, ac una, eademque Congregatione administretur, & gubernetur, iisdemque regulis, & institutis regatur, & dirigatur, illius feliciori progressui, & salubriori incremento consentaneum esse, & fore; Propterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus Hospitale præfatum mendicorum ab eodem Sixto Prædecessore per ejus quinto Idus Maji Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octogesimo septimo, & Pontificatus sui tertio, & octavo Idus Septembris anno præfatæ Incarnationis millesimo quingentesimo octogesimo octavo, & ejusdem Pontificatus quarto, expeditas Litteras, fundatum, erectum, dotatum, & institutum, omniaque, & singula ejusdem Hospitalis mendicorum ædificia, Ecclesiam, Cappellanias inibi erectas, seu existentes, res, bona, & jura quæcumque, etiam patronatus, seu præsentandi, vel nominandi, membra, domos, dependentias, privilegia, prærogativas, honores, & onera, necnon quoscumque reditus, proventus, obventiones, & emolumenta quæcunque in quibusvis rebus consistentia, undecunque provenientia, & pertinentias universas quocunque nomine nuncupatas, etiam speciali, & individua nota dignas, memorato Hospitio Apostolico pauperum invalidorum, ita quod liceat eidem Hospitio pauperum invalidorum, sive ejus Congregationi, ejusque Rectoribus, Administratoribus, & Deputatis corporalem, realem, & actualem possessionem præfatorum dicti Hospitalis Mendicorum ædificiorum Ecclesiæ, Cappellaniarum, rerum, bonorum, & jurium quorumcunque membrorum, domorum, dependentiarum, redituum, proventuum, obventionum, & emolumentorum quorumcunque, & pertinentiarum universarum, omniumque aliorum, ut præfertur, expressorum, per se, vel alium, seu alios propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, illaque locare, dislocare, arrendare, percipere, exigere, levare, & recuperare, & de eisdem liberè disponere, illorumque omnium, & singulorum supradictorum fructus, reditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcunque in dicti Hospitii Apostolici pauperum invalidorum ad formam præsentium constituti, & confirmati, & mediante præfati Hospitalis Medicorum unione ampliati, in proprios usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ, ita etiam quod pauperes utriusque sexus dicti Hospitalis Mendicorum per præsentes uniti sub præfati Hospitii pauperum invalidorum per Nos, ut præfertur, erecti, & mediante hujusmodi unione ampliati, seu in unum redacti instituto, regulis, statutis, & ordinationibus in omnibus, & per omnia alantur, dirigantur, gubernentur, & vivant, earumdem tenore præsentium perpetuò, amplissimè, & plenissimè, & irrevocabiliter, omnibusque meliori, validiori, & efficaciori modo unimus, assignamus, applicamus, appropriamus, aggregamus, & incorporamus, ac unum, idemque Hospitium, opusque pium constituimus, & facimus. Cùmque præfatus Sixtus Prædecessor Hospitale prædictum Mendicorum, ut præfertur unitum, in dictis prioribus ejus Litteris per quatuor Viros Clericos, aut Laicos idoneos, & probatos, duos nimirum à Populo Romano in publico Consilio, & reliquos duos à Confratribus Archiconfraternitatis Sanctissimæ Trinitatis Convalescentium, & peregrinorum, annis singulis eligendos, & deputandos, regendum, administrandum, & gubernandum statuerit, nec non Cameræ Apostolicæ Thesaurarium, & Comissarium Generales tunc, & pro tempore existentes, & unà cum præfatis quatuor Administratoribus, seu Deputatis salubri regimini, directioni, & conservationi præfati Hospitalis pauperum mendicorum, illiusque officialium, Ministrorum, bonorum, & jurium, cum facultatibus inibi expressis deputaverit; Propterea unam, eandemque Congregationem utriusque loci, seu unius, ejusdem operis pii insimul incorporati, & in unum Hospitium pauperum invalidorum, ut præfertur, redacti, constituere volentes, infrascriptæ Congregationi pro Hospitio pauperum invalidorum constitutæ, præfatos Thesaurarium, & Commissarium Generales nunc, & pro tempore existentes, & quatuor viros à dicto Sixto Prædecessore pro regimine, administratione, & gubernio dicti Hospitalis pauperum mendicorum deputatos, seu, ut præfertur, deputandos, addimus, aggregamus, unimus, & incorporamus.

Non obstante locali distinctione habitationum Lateran. ad Ripam, & ad Pontem Sixti, sit unicum Hospitium

§. 9. Volentes, & mandantes, quòd omnes pauperes utriusque sexus, & tam viri, & mulieres, quam pueri, & puellæ, licèt, juxta præsentem statum locali præfatorum Palatii Lateranensis, loci ad Pontem Sixtum, & alterius loci ad Ripam Tyberis magnam nuncupatam, habitatione distincti, & licet etiam aliter in posterum quoad locum, & modum habitationis distinguerentur, seu immutarentur, semper tamen unum, & integrale Hospitium Apostolicum pauperum invalidorum, idemque opus pium constituant, quod ab una eademque Congregatione gubernetur, & sub iisdemque fundatione, erectione, dotatione, instituto, & quibuscunque desuper jam statutis, & concessis, ac statuendis, & concedendis regulis, ordinationibus, gratiis, & privilegiis comprehendantur.

Deliberat augere reditus.

§. 10. Ne autem pii hujus operis finis, qui aliàs fuit, nunc est semper unus, & idem, mendicationem ab Urbe præfata, quoad fieri potest, attendi, & vere pauperibus, qui nullum, vel saltem non sufficientem victum propriis labore, & industria, ut præfertur, sibi quærere valent, amplius, vel in sui initio deficiat, prout præfatis Romanis Pontificibus, & præcipuè Pio IV. & Gregorio XIII. qui certos reditus non constituerant, evenit, vel in sui progressu: desiderato hujusmodi saltem plenario, destituatur effectu, prout in præfato Hospitali Mendicorum à dicto Sixto Prædecessore, qui illud fundavit, & erexit, ac certos quidem, sed omnium Mendicorum substentationi longè impares reditus assignavit; Decrevimus præfatum Hospitium invalidorum valde majori dote partim ex bonis, seu reditibus præfatorum Hospitii, seu domus Puerorum Literatorum olim nuncupatorum, nec non Hospitalis Mendicorum, ut præfertur, unitorum, plerumque verò ex bonis, juribus, & reditibus per Nos, ut infrà, assignatis, constabilire. Reditus autem, qui ex bonis, & juribus dictæ domus, seu Hospitii Puerorum Literatorum olim nuncupatorum percipiuntur, ultra valorem ædificii, seu domus ubi illi habitabant, ascendunt ad annua scuta mille octingenta circiter; qui autem ex bonis, & juribus dicti Hospitalis Mendicorum percipiuntur, ultra ædificium, quod adhuc pro habitatione Pauperum deservit, ascendunt ad alia annua scuta decem mille circiter.

Enumerat fundos, & redditus, quos assignat.

§. 11. Volentes itaque eidem Hospitio, ejusque perpetuæ subsistentiæ, & successivæ manutentioni, alterius majoris dotationis, seu subventionis ope consulere, iisdem motu, scientia, & potestatis plenitudine, centum millia scutorum monetæ Romanæ per Nos ex ejusdem Cameræ Nostræ fructibus cumulata, ad effectum illa in tot locis Montium dictæ Cameræ non vacabilium, vel in bonis stabilibus, seu censibus ad Nostrum, & Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum arbitrium investiendi, prout nuper in censu annui reditus scutorum trium millium fuerunt investita, necnon Burgum domorum in Oppido Nostro Civitatis Vetulæ in loco

vulgò

vulgò nuncupato la Tenaglia, de mandato Nostro hactenùs ædificatarum, & in posterum cum ejusdem Cameræ fructibus ædificandarum, cum omnibus, & singulis earum juribus, membris, & pertinentiis. Item quicquid omnibus Pœnitentiariæ Nostræ oneribus, & expensis, ex emolumentis, juribus, fructibus, & obventionibus universis dictæ Pœnitentiariæ, seu Majori Pœnitentiario Nostro aliàs assignatis, & pro hac parte, seu summa aliàs reformatis, supererit, ascendentes ad annua scuta similia quinque mille circiter: Itidemque alia annua scuta duo mille ex eleemosynis dispensationum matrimonialium, quæ alioquin in Pauperum subventionem integrè erogantur, fixè, & invariabiliter detrahenda, pariterque illam partem minutorum servitiorum, quæ ante suppressionem venalitatis Officiorum Cameralium dudum à Nobis factam, assignata erat in partem dotis, seu emolumentorum, vel redituum Cameræ Nostræ præfatæ Clericia Præsidentibus, ascendentem ad annua scuta duo mille circiter, Hospitio Apostolico Pauperum invalidorum hujusmodi purè, liberè, perpetuò, & irrevocabiliter, omni meliori modo donavimus, & assignavimus, prout in prædictis Nostro die quinta dicti mensis Februarii desuper confecto, & per Nos signato Chirographo, ac Instrumento io ejus exequutionem rogato, uberiùs continetur.

Contributio Archihospitalis S. Spiritus.

§. 12. In quo quidem Chirographo ulteriùs voluimus, & mandavimus, quòd Domus, seu Archihospitale Sancti Spiritus in Saxia nuncupatum de eadem Urbe, juxta oblationem ex ejus parte Nobis desuper factam, centum frumenti, & quinquaginta leguminum rubra ipsius Archihospitalis expensis ad Urbem præfatam transportata Hospitio prædicto Apostolico Pauperum invalidorum teneretur singulis annis contribuere.

Applicatio nonnullorum Officiorum.

§. 13. Per aliam insuper Nostram motus proprii cedulam sub Datum quinto Idus dicti mensis Februarii, unum Correctoriæ Archivii Romanæ Curiæ per suppressionem venalitatis Officii Auditoris Cameræ Apostolicæ, illiusque restitutionem, & reunionem eidem Cameræ, seu Datariæ Apostolicæ, aliudque Registri Literarum Apostolitarum de non salariatis nuncupat. & aliud Scriptoriæ Literarum Apostolicarum non divisum, & aliud S. Pauli, & aliud S. Petri, atque aliud Pii respectivè nuncupatorum Militum, necnon aliud Præsidentatus Annonæ, ac reliquum Portionis Ripæ Officia per obitum respectivè sic vacantia, cum omnibus, & singulis illorum honoribus, oneribus, salariis, juribus, & emolumentis solitis, & consuetis, tam ordinariis, quam extraordinariis, certisque, & incertis, etiam ex congregationibus, præsentiis, & officiaturis, ac alias undecunque, & quomodocunque provenientia, cum facultate deputandi personam, seu personas per Congregationem dicti Hospioi Apostolici ad effectum exigendi dictos fructus, & emolumenta quæcunque, necnon Congregationibus, & officiaturis dd. officiorum interveniendi, memorato Hospitio Apostolico Pauperum invalidorum Apostolica auctoritate perpetuò concessimus, assignavimus, & applicavimus.

Applicatio alterius summæ.

§. 14. Ad hæc alis scuta undecim mille septingenta, & quinquaginta præfatæ monetæ Romanæ ex trium scutiferorum, unius portionis Cursorum, duorum Lauretanorum, aliorum duorum Piorum, & reliqui Lilii nuncupatorum officiorum, quæ per obitum illa possidentium nuper vacaverant, pretio retracta, necnon pretium ex officii Notariatus Magistrorum Viarum nuncupati pariter per obitum vacantis, venditione retrahendum in Banco Dilecti Filii Francisci Monthiooi Nostri, & Cameræ prædictæ Depositarii Generalis in creditum memorati Hospitii Apostolici, & ad dispositionem Deputatorum ejusdem Hospitii, ad effectum illa, & illud in tot locis Montium, censibus, seu stabilibus pro hujusmodi Hospitio investiendi per aliud desuper confectum, & per nos die decima tertia currentis mensis Maji signatum Chirographum cum derogationibus, & clausulis opportunis deponi mandavimus, prout dicta scuta undecim mille septingenta, & quinquaginta jam deposita fuerunt.

Iterum confirmat præfatas assignationes, & alia

§. 15. Et nihilominùs præmissis nostris motus proprii Cedulis, Chirographis, & Instrumentis harum serie majus robur, & pleniorem efficaciam adjicere volentes, illarumque, & illorum, nec non quarumcunque aliarum Litterarum Apostolicarum, jurium, documentorum, fundationum, & dispositionum cujuscunque denominationis, & speciei, quarum, & quorum mentio, expressio, seu insertio quoquo modo necessaria, vel opportuna fuisset, pro plenè, sufficienter, & de verbo ad verbum expressis habentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus præfatas nostras motus proprii Cedulas, Chirographa, & Instrumenta hujusmodi, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa, non solum eo qui in dictis Cedulis, Chirographis, & Instrumentis continetur, sed omni alio meliori, validiori, & efficaciori modo, plenissimè, & amplissimè earumdem tenore præsentium perpetuò confirmamus, approbamus, & innovamus, ac inviolabiliter, & inconcusse servari volumus, & mandamus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, aut prætendi possent, plenissimè, & amplissimè sanamus, & supplemus.

Forma providendi Pauperibus non conjugatis

§. 16. Insuper volentes ad ejusdem Hospitii Apostolici Pauperum invalidorum, ut præfertur, erecti, fundati, & dotati, institutum, regimen, normam, & disciplinam procedere: In primis utriusque sexus verè pauperibus matrimonio non conjunctis, & corpore, vel ætate invalidis, sibique propriis labore, & industria victum quærere non valentibus, nec eos à quibus ali deberent, & possent habentibus, viris nimirum, mulieribus, & puellis in præfatorum Palatii Lateranensis, & Domus ad Pontem Sixtum, juxta destinationem, & distinctionem in posterum arbitrio infrascriptæ Congregationis faciendam; Pueris vero in S. Michaelis ad Ripam Tyberis magnam nuncupatam, Hospitiis, seu locis præfatis, victum, similemque respectivè vestitum præstari volumus, & decernimus.

De Conjugatis.

§. 17. Possit tamen quandoque aliquis conjugatus ad memoratorum Palatii Lateranensis, seu Domus ad Pontem Sixtum Hospitium admitti, ejusdem, & alterius conjugis separatim extra Hospitium vivere volentis, mutuo accedente consensu, nec non incontinentiæ periculo, & suspicione utrinque cessante, & juxta casuum contingentias, & circumstantias præfatæ Congregationis arbitrio maturè, & prudenter perpendendas. Pariterque possint ejusdem Congregationis arbitrio ad hujusmodi Hospitium admitti ambo conjugati similiter pauperes, & invalidi, quando sint senes, & cessante incontinentiæ periculo, & suspicione, maritus inter viros, uxor autem inter mulieres Hospitii præfati separatim, & castè vivere elegerint. Et nihilominùs etiam pauperibus invalidis conjugatis, & infantibus, nec eos, à quibus ali deberent, & possent, habentibus, tametsi extra hujusmodi Hospitium commorantibus, qui aliàs omninò mendicare cogerentur, volumus, & decernimus esse alicujus eleemosynæ subventione succurrendum.

De laboribus corporalibus Pauperum

§. 18. At quia pauperum hujusmodi non corporibus solùm, sed præcipuè animabus consulere solerter intendimus, ut iidem in otiosa desidia, a qua plura peccata procedunt, non torpeant, & quo magis fieri potest, in pietate, & charitate proficiant, statuimus, & mandamus, quod omnes, & singuli, qui non sint prorsus inhabiles, ac præsertim pueri, & puellæ, quorum plerique non sunt corpore invalidi, sed ratione ætatis, &

praetertim etiam sexus foeminei, nequeunt sibi victum saltem honestè, seu sufficienter acquirere, & desidiosae mendicitati addictos, seu addictas esse non convenit, debeant juxta qualemcunque cujuslibet aptitudinem ob beneficium Hospitii operari, salvo tamen Congregationis arbitrio aliquibus operantibus aliquam modicam portionem lucri ex opere cujusque illorum resultantis eis dimittendi.

De operibus spiritualibus.

§. 19. Sed quia minus est mala non agere, nisi quisque studeat bonis operibus insudare, volumus etiam, & decernimus, quòd omnes hujusmodi pauperes majori, quâ fieri potest, charitate conviventes, Missae Sacrificio singulis diebus intersiot, Sacramentalem Confessionem, & Eucharisticam Communionem diebus per Directores spirituales Hospitii Apostolici hujusmodi statuendis frequentent, ac quotidiè precibus, & orationibus juxta horarium, ac regulas, & ordinationes desuper praescribendas, devotam operam impendant.

De contravenientiū correctione, & punitione.

§. 20. Quoties verò pauperes hujusmodi eorum Instituto, disciplinae, seu regulis contravenerint, seu ea, quâ decet, submissione, Superioribus quibuscumque non paruerint, vel aliàs animadversione digni existimati fuerint, possit Coogregatio praefata per se, vel per alios condignis, & opportunis poenis, etiam carcerationis, tum in Hospitii, ejusque locorum, & habitationum hujusmodi, tùm in publicis carceribus ad bene visum tempos hujusmodi cootravenientes, seu inobedientes coërcere. Quod si iidem adhuc relabantur, vel aliàs incorrigibiles, seu ulteriùs non tolerandi existimati fuerint, debeant omninò nostri, & pro tempore existentes in spiritualibus Vicarius Generalis, aliique Judices competentes ad instantiam Congregationis praefatae hujusmodi relapsos, incorrigibiles, seu amplius noo tolerandos exilio, sub comminatione aliarum poenarum in casu contraventionis exequutioni demandandarum, mulctare, & coercere, vel aliàs juxta delictorum qualitatem condignis poenis afficere.

Contra desidiosos mendicantes jurisdictio Eminentissimi Vic. & Gubernatoris

§. 21. Quòd si ii, qui verè pauperes, & invalidi in Hospitio hujusmodi, ejusque respectivè locis, & habitationibus commorati tenuentes, vel ab iis, qui illos alere tenentur, & possunt, alii negligentes, vel pauperes, & iovalidi non existentes, seu aliàs propriis labore, & industria juxta suam aptitudinem victum acquirere recusantes, seu non exquirentes, desidiosam vitam agere, & mendicare maluerint, debeant noster, & pro tempore existentis Romani Pontificis in dicta Urbe Vicarius in spiritualibus Generalis, quoad mendicantes in Ecclesiis, earumque portis, seu porticibus, idem verò Vicarius, & dictae Urbis Gubernator, aliique Judices competentes quoad mendicantes per eandem Urbem, tùm ex officio, tùm multò magis ad quamcunque praefatae Coogregationis hujusmodi Hospitii Praesidentis instantiam, eorum familis armatis hujusmodi mendicantes carcerandos, & poenis carceris ad tempus exilii, aliisque eorum arbitrio coërcendos curare, & ut hujusmodi mendicacio prorsùs eliminetur, satagere, invigiletque praefatus pro tempore existens Urbis Gubernator, ut bannimenta cootra vagabundos edita, & edenda, ac poenae in illis statutae, & statuendae omninò & solerter exequutioni demandentur.

Congregationis Hospitii facultas cogendi obligatos ad alendos Invalidos.

§. 22. Cùm autem frequenter contingere possit, ut ii, qui pauperes, & invalidos alere tenentur, & possunt, idipsum indebitè adimplere recusent, seu ab iisdem pauperibus, & invalidis arctari nolint, vel nequeant, invigilet etiam Congregatio praefata Hospitio Apostolico hujusmodi praeposita, ut iidem pauperes invalidi sola facti veritate inspecta, manu regia, & cum informationibus etiam extrajudicialibus à quibuscumque Judicibus competentibus, quibus ad hunc effectum necessariam, & opportunam facultatem impartimur, ad hujusmodi alimenta praestanda omnino compellantur.

Indulgentiae pro existentibus de Congregatione Hospitii.

§. 23. Volentes praeterea pauperum invalidorum hujusmodi, nec non Ministrorum, & Officialium quorumcunque in praefato Hospitio, ejusque locis, seu habitationibus commorantium, ac etiam omnium, & singulorum de Congregatione hujusmodi Hospitio Apostolico praesideote existeotium, devotionem coelestium Ecclesiae thesaurorum elargitione magis magisque excitare, & promovere, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus praedictis, qui in Nativitatia Domini Nostri Jesu Christi, Epiphaniae, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Sanctissimae Trinitatis, & Corporis ejusdem D. N. Jesu Christi, nec non Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, & Nativitatis B. Mariae Virginis, ac Nativitatis S. Joannis Baptistae, nec non Apostolorum, & Commemorationis Omnium Sanctorum festivitatibus, verè poenitentes, & confessi, & sacra communione refecti, pro Christianorum Principum concordia, haeresium, & schismatum extirpatione, & Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quae etiam Animabus Purgatorii per modum suffragii applicari possit, praesentibus in perpetuum valituris, misericorditer in Domino concedimus, ac etiam omnibus, & singulis praefatae Congregationis ubicunque decedentibus, nec non eis, quos in praefato Hospitio, ejusque locis, seu habitationibus, vel in Hospitalibus infirmorum, ad quae ab Hospitio, seu locis, & habitationibus praefatis ducti fuerint, decedere ab humanis contigerit, si verè poenitentes, & confessi, & sacra communione refecti, vel quatenus id facere oequiverint, saltem contriti, nomen Jesus ore si potuerint, sin minùs, corde devotè invocaverint, in eorum mortis articulo, similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem in perpetuum concedimus.

Indultum vescendi prohibitis pro Infirmis, & debilibus.

§. 24. Praeterea Pauperibus utriusque sexus hujusmodi in Hospitio praefato, seu ejus locis, vel habitationibus supradictis pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimiùm imbecillis valetudo, aut corporis habitudo jejunium, seu carnium, & lacticiniorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque Medici consilio quibusvis Quadragesimalibus, ac Quatuor anni Temporibus, & Vigiliis, aliisque diebus, in quibus jejunium ab Ecclesia indictum, aut carnium, ovorum, & lacticiniorum usus de jure, vel consuetudine, seu aliàs prohibitus existit, vel fuerit, carnibus, ovis, butyro, lacticiniis, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti, & vesci.

Indultum ut absolvi possint à reservatis & censuris

§. 25. Singulis quoque Presbyteris Secularibus, & cujusvis Ordinis Regularibus, qui ad hoc ab infrascripta Congregatione electi, & à praedicto in Urbe Vicario approbati fuerint, ut singulos Pauperes, Mioistros, & Servientes hujusmodi Hospitii Apostolici à quibusvis excommunicationis, etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, à jure, vel ab homine quavia occasione vel causa latis, quibus innodati fuerint, nec non quibuscunque eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes meritò consulenda foret, videlicet in casibus tam Ordinariis locorum, quàm etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in judicium deductis, neque contentis in Litteris in die Coenae Domini legi solitis, semel in ingressu dicti Hospini Apostolici, & iterum ab omnibus supradictis, oullo prorsùs excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter auditâ, in foro tantùm conscientiae absolvere, injunctâ inde eis pro modo culpae suo arbitrio poenitentiâ salutari, perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 26.

Alia Hospitalia teneantur acceptare infirmos Hospitii.

§. 26. Quotiescunque autem Pauperes in hujusmodi Hospitio, ejusque locis, & habitationibus degentes ægrotare contigerit, ad Nosocomia ejusdem Urbis pro pauperibus ægrotis erecta, & destinata, quæ illos juxta eorum instituta omninò recipere debeant, transmittantur, quique convaluerint, iterum in Hospitio, ejusque loca, & habitationes præfatas reducantur, ita ut accessus, & recessus hujusmodi curribus dd. Nosocomiorum, ut in aliis similibus ægrotis servari solet, peragatur.

Morientium in alio Hospitali vestes restituantur Hospitio.

§. 27. Defunctorum verò vestimenta à Nosocomiis, in quibus illi ab humanis decesserint, Hospitio Apostolico præfato promptè, & fideliter restituantur.

Sacramenta ministranda à Parochis, in quorum districtu est habitatio.

§. 28. Cæterum ægrotis, si quos ad Nosocomia ab Hospitio, ejusque locis, & habitationibus hujusmodi transportari non posse aliquando contigerit, Ecclesiæ Sacramenta à Parochis, in quorum districtu idem Hospitium, ejusque loca, & habitationes sita existunt, vel ab aliis de eorumdem Parochorum licentia ministrentur.

Decedentes sepeliendi in sepulturis propriis absque Parochorum emolumento.

§. 29. Illorum verò cadavera, qui in Hospitio Lateranensis decederent, in cœmeterio Hospitalis ad Sancta Sanctorum, quos verò in locis præfatis ad Ripam Magnam nuncupatam, seu ad Pontem Sixtum mori contigerit, in earumdem Ecclesiarum sepulturis, & cœmeteriis interim constructis, aut construendis respectivè, absque ullo Parochorum emolumento sepeliantur.

Obligatio mendicandi ad fores Ecclesiarum.

§. 30. Utque ingentibus expensis, quæ tanto Operi necessariæ sunt, aliqualiter suppleatur, volumus, mandamus, & Apostolica auctoritate Hospitio præfato concedimus, & indulgemus, ut pauperes prædicti, vel in Hospitio cunviventes, vel extra illud, ut præfertur commorantes, habitum tamen Hospitii gestantes, & à Congregatione ad hunc effectum eligendi, eleemosynas ad portas Ecclesiarum, & in aliis locis benevisis, nunquam tamen intra Ecclesias, ad beneficium præfati Hospitii, ejusque pauperum alimoniam modestè quæstuare, nedum possint, sed debeant, nec à tali quæstuatione desistatur, seu recedatur, etiamsi reditus hujusmodi Hospitii omnium pauperum invalidorum manutentioni sufficientes, imo excedentes quoquo modo acquirerentur.

Quod superest convertendum in Dotes Puellarum.

§. 31. Quicquid enim unquam Deo dante hujusmodi manutentioni superesse contigerit, in dotationem puellarum, quæ in Hospitio præfato laudabiliter convixerint, arbitrio Congregationis præfatæ erogandum, & convertendum esse, & fore decernimus.

Puellæ Hospitii habilitantur ad subsidia dotalia pia.

§. 32. Ac ne eædem puellæ subsidiorum dotalium, quæ à Confraternitatibus, locis, & personis piis Urbis præfatæ uberrimè dispensantur, remaneant expertes, ut illæ omnibus, & singulis indultis, facultatibus, & privilegiis puellas aliorum Conservatoriorum, locorum, & domorum piarum ejusdem Urbis ad hujusmodi subsidia assequenda quomodolibet habilitantibus, perinde ac si ipsis, seu memorato Hospicio Apostolico nominatim concessa fuissent, uti, frui, & potiri perpetuò valeant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus indulgemus.

Habilitantur etiam ad Nationalia cum dispensatione super requisitis.

§. 33. Et nihilominus easdem præfati Hospitii puellas ad quæcunque subsidia dotalia etiam Nationalia obtinenda, tametsi in eorum propriis, seu particularibus domibus, vel in regionibus, quarum puellis distributio subsidiorum hujusmodi aliquibus, vel singulis annis destinata sunt, non habitent, seu requisita, vel ex dispositione fundatorum, benefactorum, aut largitorum, vel ex quacunque etiam inveterata consuetudine, vel ex quibusvis statutis, vel Constitutionibus Apostolicis præscripta non habeant, similibus motu, scientia, & potestatis plenitudine etiam tenore præsentium amplissimè, & plenissimè, præmissis, & aliis non obstantibus, habilitamus, & dispensamus.

Congregatio pro regimine stabilitur cum facultate condendi statuta, & aliis facultatibus.

§. 34. Ac insuper, ut hujusmodi Hospitii pauperum invalidorum perpetuæ conservationi, felici regimini, & salubri progressui, & incremento, majori, qua fieri potest diligentia, & attentione sit opportunè consultum, Congregationum, partim ex Romanæ Curiæ Prælatis, partim ex aliis Viris, omnibus virtute, charitate, pietate, rerumque experientia præstantibus compositam, atque additione, & incorporatione præfatorum Cameræ nostræ Thesaurarii, & Commissarii Generalis, & quatuor pariter probatorum Virorum, ut præfertur, adauctam, & in unum redactam, qui tamen quatuor Viri non amplius ad annum, sed in futurum ad instar cæterorum pariter ad nostrum, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrium sint, & intelligantur deputati, præficimus, deputamus, & constituimus, seu jam præfectam, deputatam, & constitutam, & ut præfertur, adauctam confirmamus, & innovamus, ut hujusmodi Congregatio pro tempore existens, & nostro, nostrorumque Successorum Romanorum Pontificum arbitrio renovanda, confirmanda, seu constituenda, perpetuis futuris temporibus circa ea, quæ Instituti hujusmodi observantiam, animarum salutem, corporum alimoniam, rectamque Hospitii normam, & disciplinam, nec non œconomicam administrationem, rerumque, bonorum, & jurium conservationem, & defensionem, providam Ministrorum, & Officialium, etiam Sacerdotum, & tàm Regularium, quàm Secularium electionem, distributionem, & amotionem, salva tamen quoad Regulares erga eorum Superiores obedientia, & quamcunque tum spiritualium, tum temporalium superintendentiam, directionem, & administrationem concernunt, in Domino præsideat, solerter invigilet, & incunctanter incumbat, eidemque Congregationi quæcunque Statuta, Ordinationes, Constitutiones, & regulas, licitas tamen, & honestas, sacrisque Canonibus, & Decretis Sacri Concilii Tridentini non adversantes, condendi, & faciendi, ac conditas, & factas toties quoties opus fuerit, corrigendi, mutandi, reformandi, & alia de novo faciendi, opportunam, & amplam facultatem concedimus, & impartimur.

Statuta approbata à Pontifice observentur, & juxta ea judicetur.

§. 35. Quæ quidem Statuta, Ordinationes, Constitutiones, & regulæ sic conditæ, correctæ, mutatæ, reformatæ, & de novo factæ, postquam per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem approbatæ fuerint, ab omnibus, & singulis, quos illa, & illæ concernunt, inviolabiliter observari volumus, ac juxta eorum & earum dispositionem, & tenorem à quibusvis etiam Judicibus, & Superioribus, sublata aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere.

Hortatio ad Fideles pro eleemosynis ad favorem Hospitii.

§. 36. Postremò Christi fideles majori quo possumus animi affectu hortamur in Domino, ut piissimo huic, & saluberrimo Hospitio, pro cujus perpetua conservatione, & successiva manutentione ingens, & prompta impensa, & maxima dos requiritur, & cujus facultates, & reditus quo magis augentur, eò magis multiplicatur numerus pauperum alendorum, & ampliantur opera charitatis, eleemosynis, & benè visis elargitionibus manus porrigant adjutrices, centuplum in æternis Cœli Tabernaculis feliciter recepturi.

Decreta roborantia.

§. 37. Decernentes, easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, etiam Cardinalatus, seu alia specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis, eorumque singulis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel interesse ha-

bentium consensûs, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restirutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, integros, irrevocabiles, & perpetuos effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 38. Sicque, & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritare, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, præfatæ Cameræ Thesaurarium, & Clericos Præsidentes, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes etiam cum commutatione voluntatum.

§. 39. Non obstantibus præmissis, ac quorumque Testatorum, Fundatorum, & Piorum Largitorum etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentis, prout etiam præfatis Sixti Prædecessoris, nec non fel. rec. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nosttorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ Apostolicæ non alienandis, & de alienatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratiis qualecunque interesse præfatæ Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, ita ut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, nec non aliis quibuscunque Apostolicis, ac etiam in Generalibus Conciliis editis, & edendis Constitutionibus, Ordinationibus, ac Urbis Nostræ, & quorumcunqoe superius explicitè, vel implicitè nominatorum, & comprehensorum, quibusvis etiam juramento, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, in ultis, etiam in limine fundationis, seu dotationis concessis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & cum quibusvis, etiam derogatoriatum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, & ad quorumvis instantiam, vel aliàs quomodolibet in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcunque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissimè adductis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, plenissimè & sufficienter hac vice dumtaxat derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 40. Nulli ergò omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum Erectionis, Fundationis, Constitutionum, approbationum, confirmationum, innovationum, roborationis, destinationis, assignationum, stabilimenti, concessionum, applicationum, unionum, approbationum, aggregationum, incorporationum, additionis, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, statuti, indultorum, præfectionis, deputationis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignatinnem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, tertiodecimo Kalend. Junii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. 20. Maji 1693. P. A. 2.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco † plumbi

Registrata in Secret. Brevium.

Publicatio

Anno à nativitate D. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò vigesima mensis Maji, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini Innocentii Divinâ providentiâ Papa XII. Anno Secundo, Supradicta Litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad Valvas Ecclesia S. Joannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, & Cancellaria Apostolica, in Acie Campi Flora, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Antonium Cannetum ejusdem Sanctissimi D. N. Papa Cursorem.

HIPPOLITUS PETRETTUS Curs. Magister.

XXXIX.

Exemptio Fratrum Ordinis Sancti Joannis Dei à Processionibus publicis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemiũ à fine non distrahendi Religiosos à cura infirmorum.

INjuncti Nobis cœlitus Pastoralis Officii solicitudo Nos admonet, ut paternam Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino proferre jugiter satagentium, curam gerentes, ne ipsi à salutaribus, quibus juxtà laudabilia eorum instituta continenter incumbunt Christianæ Charitatis ministeriis nullatenùs avertantur, quantum Nobis ex alto conceditur, providere studeamus.

Religiosi S. Joannis Dei per communicationem existimabant se exempros à processionibus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Superior Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod tametsi dudum felicis recordationis Urbanus VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis Literas omnia, & singula per Sedem Apostolicam Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis eatenùs concessa, vel quæ in futurum concedi contingeret, privilegia, inter quæ illud præcipuè recensetur, quod Clerici Regulares prædicti, ut liberiùs, magisque assiduè ægrotis operam

navent, Processionibus etiam solemnissimis interesse nnn tenentur, ad Ordinem supradictum, & singula illius Monasteria, Domoa, Hospitalia, & alia loca Regularia, illorumqne Superiores, Prælatos, & quascumque Regulares personas perpetuò extenderit, illaque eis communicaverit, & de novo concesserit, ac suffragari voluerit; nihilominùs Fratres prædicti à nonnullia locorum Ordinariis Processionibus hujusmodi non sine gravi propriarum functionum impedimento, ac maximo pauperum infirmorum, quibus jugirer assistere debent præjudicio interesse, easque comitari compellonrur; Nobis propterea dictus Superior Generalia humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè ptnvidere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

De voto S. Congr. eximuntur

§. 2. Nos igitur ejusdem Superioris Generalis Votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionia, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. hujusmodi supplicatinnibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, omnibus, & singulis memorati Ordinis S. Joannia Dei Superioribus, Fratribus, & personis nunc, & pro tempore existentibos, ut ipsi de cætero, nc ab iis, quibus ad Infirmorum in ipsius Ordinia Hospitalibus degentium subventionem, & utilitatem sedulò vacant ministeriia distrahantur, Processionibus supradictis quacumque ex causa de more, vel coosuetudine, aut alias pro tempore faciendis, aut à quibusvis Ordinariis locorum indicendis interesse minimè teneantur, nec ad id ubiqua locorum per Ordinarios hujusmodi, seu aliàs quascumque personas quavis auctoritate, vel superioritate fungentes, inviti, seu nolentes cogi, vel compelli possint auctoritate Apostolica tenore præsenrium ex integro, ac ex speciali gratia cnncedimus, & indulgemus.

Clausula sublata.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignorantet contigerit attentari.

Derogationes.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenùs opus sit dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Staturia, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteria Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibusomnibus, & singulis, illorum tenores præsenribus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbn ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissurum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quàm extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Maji 1693. Pnntificatus Nostri Annn Secundo.

Dat. 20. Maji 1693. P. A. 2.

J. F. Card. Albanus.

XL.

Extensio Indulti à Gregono XV. Hospitali Sancti Sixti Pauperum Mendicantium propè Pontem Sixtum de Urbe concessi circà acquisitionem bonorum eorumdem Pauperum ab eis non indicatorum ad Hospitium Apostolicum Pauperum Invalidorum de cadem Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Tenor Brevis Gregorii XV. ad favorem Hospitalis S. Sixti ut bona non indicata à receptis pertinerent ad Hospitale.

ALiàs emanarunt à fel. record. Gregorin Papa XV. Prædecessore Nostro ad favorem Hospitalis Sancti Sixti Pauperum Mendicantium propè Pontem Sixtum nuncupatum de Urbe Literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet à tergo, Dilecto Filio Gubernatori Hospitalis Sancti Sixti Pauperum Mendicantium propè Pontem. de Urbe. Intus verò: Gregorius PP. XV. Dilecte Fili salutem, & Apostolicam benedictionem. Pietatis, & Christianæ Charitatis operibus, quæ in isto Hospitali Sancti Sixti Pauperum Mendicantium exerceri accepimus, inducimur, ut ea libenter concedamus, quæ illius utilitatibus fore conspicimus opportuna. Cùm itaque, sicut Dilecti Filii Administratores, & Officiales dicti Hospitalis Nobis nuper exponi fecerunt, interdum reperiantur Pauperes, qui in dicto Hospitali recipiuntur, & recepti sunt, pecuniam, & alia bona mobilia non solummodo secrero in dicto Huspitali, sed etiam apud diversas persona spossidere, neque illorum notitiam nisi secuto dictorum Pauperum obitu haberi possit, eoque casu sæpiùs compareant eorumdem Parentes, sivè hæredes ab intestato, vel ex Testamento in grave dicti Hospitalis præjudicium. Nos indemnitati ejusdem Hospitalis, quantum cum Domino possumus, consulere vnlentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectia inclinati, Tibi, ut Pauperes, qui in Hospitali præfato pro tempore recipiuntur, in actu eorum receptionis hujusmodi præcipiendo monere, ut si ipsi aliqua bona mobilia, vel immobilia possideot, illa indicent, alioquin, si non indicaverint. eadem buna dicto Hospitali acquirantur, liberè, & licitè possis & valeas, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur. Et nihilominus omnia, & singula bona tàm mobilia, quàm immobilia ubilibet existentia, per eosdem Pauperes quomodolibet possessa, quæ iidem Pauperes, cùm in ipsum Hospitale recipiuntur, non indicaverint, eidem Hospitali acquisita esse & fore, dictique Hospitalis Administratores, & Officiales bonorum omnium hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem dicti Hospitalis nomine apprehendere liberè, & licitè posse, nec eos desuper molestari, vel inquietari posse, præsentes verò Literas validas, firmas, & efficaces existere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate contigerit attentari, auctoritate & tenore præfatis decernimus, & declaramus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die ultima Septembris 1621. Pontificatua Nostri Anno Primo.

Attenta unione extenditur idem Breve ad Hospitium Apostolicũ erectum à Sanctitate Sua.

§. 2. Nunc autem Nos Hospitii Apostolici Pauperum Invalidorum à Nobis in eadem Urbe instituti, cui nuper Hospitale Sancti Sixti hujusmodi cum omnibus, & singulis suis membris, juribus, & pertinentiis universis per alias Nostras sub plumbo desuper expeditas Literas univimus, agregavimus, & incorporavimus, ac unũ, idemque Hospitii opusque pium constituimus, &

fecimus, indemnitati quantum cum Domino possumus, consulere cupientes: Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Gregorii Prædecessoris Literas ad favorem supradicti Hospitalis Sancti Sixti emanatas, ut præfertur, ad præfatum Hospitium Apostolicum Pauperum Invalidorum, itaut omnia, & singula bona tàm mobilia, quàm immobilia ubilibet existentia, per eosdem Pauperes Invalidos, Viros scilicet, & Mulieres in Hospitio hujusmodi, ejusque locis, & habitaritionibus tàm de præsenti receptos, quàm pro tempore recipiendos quomodolibet possessa, quæ ipsi minimè indicaverint, eidem Hospitio Apostolico, servatâ tamen præfatarum Gregorii Prædecessoris Literarum formâ, & dispositione, acquisita esse, & fore intelligantur, tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Decreta firmitatis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac Hospitio præfato in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici, & Curiæ Cameræ Apostolicæ generalem Auditorem, necnon Vicarium Gubernatorem, & Senatorem dictæ Urbis, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes Clericos, Thessurarium Generalem, aliosque Officiales, & Ministros nunc, & pro tempore quandocumque existentes; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 5. Non obstantibus, quaterùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ, de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Urbis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides Transsumptorum.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tàm in Judicio, quàm extrà illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XXVIII. Augusti MDC XCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 28. Aug. 1693. P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

XLI.

Declaratio nullitatis Edictorum Prætoris Civitatis Cremonen. super observations Festivitatis Sancti Dominici in eadem Civitare, ejusque Districtu emanatorum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à debito vindicandi authoritatem Ecclesiasticam ne ab aliis usurpetur.

Romanus Pontifex æqui, bonique Supremus Assertor in Terris à Domino constitutus, Ecclesiasticæ potestatis jura ubique sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque, per quæ illis aliquid detrimenti inferri posset, tradita sibi divinitùs autoritate vindicare tenetur, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitratur.

Innocentius X. declaravit irritum Edictum Senatus Mediolanensis, quo præceperat servari Festû S. Dominici.

§. 1. Aliàs siquidem per fel. record. Innocentiû PP. X. Prædecessorem nostrum accepto, quòd Senatus Mediolanensis per litteras circulares datas die XX. Junii MDCLIII. nec non tunc existens Gubernator Status Mediolanensis per Edictum publicatum die XXX. ejusdem mensis Junii mandaverant observari festum Sancti Dominici die XV. mensis Augusti cujuslibet Anni in toto illo Statu, præcipientes, ut Populi, & Subditi ejusdem Status abstinerent ab operibus servilibus, & Artifices tabernas, & apothecas clausas tenerent, prout servatur cæteris diebus festis ex præcepto, & ulterius in Edicto præfato expressum fuerat, festivitatem esse celebrandam cum omni devotione, & pietate Christiana. Idem Innocentius Prædecessor considerans, quàm perniciosum auctoritati Ecclesiasticæ id esse posset, cùm Principes laici quos in rebus Ecclesiæ obsequendi potius manet necessitas, quàm auctoritas imperandi, non habeant facultatem indicendi dies festos in honorem Sanctorum, de tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, quibus hoc negotium discutiendum commiserat, consilio, præfatas litteras, ac Edictum emanata auctoritate laicali super observatione festivitatis ejusdem Sancti Dominici fuisse, & esse omninò nulla, nulliusque roboris, & momenti, nec aliquo modo servanda Apostolica auctoritate declaravit, & aliàs prout in ipsius Innocentii Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die VI. Octobris MDCLIII expeditis litteris, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur.

Narrantur gesta Prætoris Cremonensis super renovatione similis Edicti, & Episcopi super illius declaratione, & nullitate.

§. 2. Cùm autem, sicut ad Apostolatus nostri notitiam, non sinè gravi animi nostri dolore pervenit, modernus Prætor Civitatis Cremonensis non modo per suum Edictum nuper, videlicet die XXVIII. Julii proximè præteriti promulgatum, iisdem circularibus litteris Senatus Mediolanensis, quas memoratus Innocentius Prædecessor, sicut præmittitur, nullas declaravit, potissimùm inhærens festum ipsius Sancti Dominici in Civitate Cremonensis præfata, ejusque districtu, ità de cætero singulis annis celebrari ordinaverit, ut Mercatores, & Artifices omnes eo die officinas suas clausas tenere, cæteri verò quicumque operum publicorum cessatione festum hujusmodi iisdem modo, & formâ, quibus reliqua ex præcepto colenda festa celebrantur, observare deberent; verùm etiam, quasdam subindè super præmissis Curiæ Episcopalis Cremonensis jussu publicè affixas Schedulas, quibus ne propter eadem præmissa conscientias Christifidelium scrupulis irretiri contingeret, nullam in festo præfato adesse obligationem audiendi Missam, sed illud pro festo ex sola devotione colendo habendum esse cavebatur, per Curiæ Sæcularis Satellites è locis, ubi affixæ fuerant divelli, ac lacerari curaverit, necnon insuper per aliud Edictum postmodùm, nempè die III. Augusti etiam proximè præteriti Curiæ Cremonensis nomine publicatum præcedens Edictum, per nonnullos etiam Ecclesiasticæ Jurisdictioni magis injurios, confirmare, ac innovare præsumpserit, & aliàs prout in ambobus Edictis hujusmodi, quæ non approbandi, sed penitus, & omninò reprobandi animo, præsentibus itidem pro plenè, &

sufficien-

sufficienter expressis haberi volumus, plenius dicitur contineri.

Declaratio Pontificis super nullitate Edictorum d. Prætoris tamquam à potestate incompetente.

§. 3. Hinc est, quod Nos ex debito Pastoralis officii, quod humilitati nostræ, meritis licèt, & viribus longè impari, commisit divina dignatio, Jurisdictionem Ecclesiasticam prædictam à perniciosis hujusmodi Laicorum conatibus illæsam, & illibatam tueri, & conservare cupientes, ac memorati Innocentii Prædecessoris vestigiis inhærentes, nec non omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, aliasve quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus similiter prò plenè, & sufficientèr expressis, & exactè specificatis habentes; de Venerabilium Fratrum nostrorum dictæ S. R. E. Cardinalium iisdem Sacris Ritibus præpositorum Consilio, Edicta præfata à memorato Prætore Civitatis Cremonensis super observantis festi ejusdem Sancti Dominici (sicùt præmittitur) promulgata, aliasve quæcumque in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium Jurisdictionis Ecclesiasticæ quovis modo acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis indè secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omninò nulla, inania, invalida, irrita, ac à non habente potestatem attentata, & de facto, præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti esse, & perpetuò fore, auctoritate præfata tenore præsentium declaramus; Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenùs opus sit, illa omnia, & singula, salvis tamen ulterioribus provisionibus in eisdem præmissis, contra quoscumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignos à Nobis, & hac Sancta Sede quandocumque, & quomodocumque capiendis, harum serie itidem perpetuò revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuis semper haberi debere.

Clausula sublata cū decreto irritanti.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quolibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Innocentius Prædecessor in suis litteris præfatis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die prima Septembris 1693. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 1. Sept. 1693 P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

XLII.

Constitutio moderatoria Indultorum testandi S. R. E. Cardinalibus, Romani Pontificis Consanguineis, & forsan aliis etiam non Cardinalibus, nec Consanguineis in forma ampliori, & extraordinaria concessorum, & concedendorum, cum reductione hujusmodi Indultorum ad terminos, & formam illorum omnibus aliis Cardinalibus concedi solitorum, & respectivè confirmatoria motus proprii Clementis IX. super extensione hujusmodi Indultorum ad favorem omnium Cardinalium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à laude æqualitatis privilegiorum inter æquales in Dignitate.

UT judicium nostrum de vultu Dei prodeat, & oculi ejus videant æquitates, acceptionem personarum, quæ apud eumdem Deum non est, nullis humilitatis nostræ suffragantibus meritis, sed quantùm Nobis ab Alto concessum est, arcere impensè studuimus, illamque etiam à quibusdam Indultis, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa accepimus, seu quæ in posterum concedentur, congrua moderatione eliminare desideramus: Nam cum unum corpus simus in Christo, singuli autem alter alterius membra, grave videri non debet, si qui in Ecclesiis uni Domino famulantur, una eademque libertate congaudeant, & qui præsertim in eodem gradu sunt constituti, aliquando provisis sanctionibus ad æqualitatem reducantur, ut sicut pari dignitate præfulgent, dispari nimis privilegio, seu indulto non distinguantur: Pondus enim, & pondus, mensura, & mensura, utrumque abominabile est apud Deum.

Narrat Pontifices Prædecessores consuevisse concedere Cardinalibus facultatem disponendi de fructibus Ecclesiasticis.

§. 1. Cum itaque præfati Prædecessores nostri S. R. E. Cardinalibus, qui pro ipsius Ecclesiæ statu salubriter dirigendo assiduè laborare non cessant, facultatem de fructibus Ecclesiasticis, & de bonis exinde, seu aliàs quæsitis disponendi, tam in ultima voluntate, quàm aliàs, & respectivè eorum hæredibus ab intestato in præmissis succedendi, sub quadam tamen moderata, & congrua forma de benignitate Sedis Apostolicæ concedere consueverint.

At verò aliquos ad favorem sanguine conjunctorum hanc formam ampliasse.

§. 2. Vice autem versa nonnulli ex iisdem Prædecessoribus hujusmodi moderationem, seu formam ampliantes, suis sive veris, sive adscitis Consanguineis, vel Affinibus, & forsan etiam nonnullis aliis S. R. E. Cardinalibus longè majora indulta, & cum amplioribus facultatibus, modis, circumstantiis, clausulis, cautelis, & derogationibus concesserint.

Subnectit, quod uti in largitionibus ad favorem nepotum modum imposuit.

§. 3. Et propterea sicut aliis nostris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, decimo Kal. Julii expeditis litteris modum circa donationes, & redituum Ecclesiasticorum distributionem in Consanguineos, vel Affines Romani Pontificis pro tempore existentis inviolabiliter servandum salubri moderatione præscripsimus, ita etiam hujusmodi Indultorum ampliationibus, seu differentiis, ut præfertur, inter ejusdem S. R. E. Cardinales, hac nostra speciali Constitutione occurrere, & opportunè providere cupientes.

Ita intendit in his etiam Indultis effrenatas ampliationes, & differentias moderari.

§. 4. Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, quæcunque, & singula Indulta testandi, seu aliàs disponendi, & respectivè ab intestato succedendi, omnibus, & singulis Cardinalibus præfatorum Romanorum Pontificum Prædecessorum; qui illa concesserunt Consanguineis, vel Affinibus, seu illorum loco adjectis, vel adscitis, & forsan etiam nonnullis aliis quomodocunque, qualitercunque, & quandocunque, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, modis, cautelis, circumstantiis, qualitatibus, & cum quibuscunque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, & ex quacunque causa, etiam meritorum, seu

remune-

Indulta hujusmodi effrenata reduci ad terminos formæ ordinariæ aliis Cardinalibus concedi solitæ.

remunerationis laborum, & onerum, & aliàs quomodolibet insimul, vel ad partes, & semel, pluries, & quantiscunque vicibus, & modis concessa, innovata, & confirmata, eorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti essent, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, prorsus, omninò, & irrefragabiliter moderamur, & ad terminos, modum, & tenorem, & formam ordinariam indultorum testandi, seu aliàs disponendi, & respectivè ab intestato succedendi, omnibus aliis ejusdem S. R. E. Cardinalibus concedi solitorum penitus, omninò, ac in omnibus, & per omnia reducimus.

Et cassat in eo quod excedunt.

§. 5. Revocantes, cassantes, ac irritum prorsus, & inane remanere, fore mandantes, quidquid in indultis ad favorem Cardinalium Consanguineorum, seu Affinium, & forsan nonnullorum aliorum, ut præfertur, contra, præter, vel ultra modum, & formam ordinariam cum omnibus aliis Cardinalibus in prædictis servari solitam fuerit quoquomodo concessum, indultum, seu elargitum, perinde ac si præfata indulta ad favorem prædictorum Cardinalium Consanguineorum, vel Affinium, & forsan aliorum, ut præfertur, in hac parte; seu in his partibus non emanassent.

Mandat in posterum non concedi, nisi hac moderatione servata.

§. 6. Ad hæc cupientes super præmissis, & circa ea similiter in posterum providere, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus statuimus, decernimus, & ordinamus, quod illud idem, quod superius circa concessa indulta constituimus, & mandavimus, similiter in quibuscunque indultis, & facultatibus hujusmodi, quæ deinceps singulis ejusdem S. R. E. Cardinalibus Romani Pontificis pro tempore viventis, ut præfertur, Consanguineis, vel Affinibus sive veris, sive adlectis, & adscitis, & forsan etiam nonnullis aliis etiam per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, dictamque Sedem Apostolicam pro tempore concedentur, omnino, & ad unguem debeat observari.

Aliter concessa etiam cum præsentium derogatione non suffragentur.

§. 7. Quodque hujusmodi indulta, seu omnes literæ Apostolicæ desuper tam per Cancellariam quàm per Cameram Apostolicam, ac etiam per viam secretam, sive de Curia, vel sub Annulo Piscatoris, sive aliàs absque moderatione, reductione, aliisque præfatis, ac aliàs præter, vel contra formam, & tenorem præsentis Constitutionis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam cum præsentium speciali, & expressa derogatione, ac sub quibusvis verborũ tenoribus, & formis, & cum quibuscunque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie pro tempore concedendæ, seu expediendæ, in ea parte, seu in illis partibus, quæ erunt contra, præter, vel ultra formam ordinariam cum omnibus aliis Cardinalibus in prædictis servari consuetam, nullius sint roboris, & momenti, nec cuiquam, ac si non emanassent, suffragentur.

Subdit congruitatem favendi Cardinalibus, sed pariformiter.

§. 8. Cæterùm perpendentes, universum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegium, tanquam Senatum Universalis Ecclesiæ, in excolenda Vinea Domini Nobiscum assiduè collaborare, ac propterea operæ pretium, & congruum fore, ut omni personarum acceptione sublata, eosdem omnes, & singulos Cardinales potius amplioribus privilegiis, & gratiis circa indulta hujusmodi pariformiter complectamur, & communiamus.

Ex motu proprio Clementis IX. facultas disponendi de fructibus naturalibus inconsumptis,

§. 9. Cùm itaque fel. recod. Clemens Papa IX. Prædecessor Nuster privilegia, & facultates testandi præfatorum S. R. E. Cardinaliom ad illos etiam fructus extenderit, & ampliaverit, qui si naturales essent, & à solo, in quo sunt producti, legitimè, & juxtà rei naturam fuissent sublati, & à manibus Colnnorum, vel aliorum quorumcunque debitorum percepti, licet in horreis Ecclesiarum, vel in quovis alio loco adhuc inconsumpti, vel nullo modo aliis ipsorum Cardinalium bonis immixti, aut eorum patrimonio incorporati reperirentur, si verò civiles essent, postquam dies solutionis advenisset; fuissent per quoscunque debitores quomodolibet persoluti, & ad manus Cardinalium, vel ad eorum Ministros pervenissent, seu in aliquo loco publico ad eorundem creditum fuissent depositi.

ac tantum perceptis de manu Colonorũ.

Facultas etiam de Civilibus solutis Cardinali, Ministris vel depositis.

§. 10. Idque etiam Prædecessor servari voluisset in terminis quomodolibet debitis pro affictibus bonorum, & jurium quorumcunque, quos in dictis facultatibus comprehendi voluit, & mandavit, si modo quo supra fructus tam civiles, quàm naturales Conductoribus, & Affictuariis locati, & concessi, per illos fuissent percepti, quamvis termini solutionis affictuum per Locatores fuissent posticipatè conventi, & aliàs, prout in ejusdem Clementis cedula Motua proprii sub Dat. pridie Kal. Martii, Pontificatus sui anno primo uberiùs continetur.

Ampliat quamvis termini affictuum conventi sint posticipati.

Confirmatur expressè motus proprius Clementis IX.

§. 11. Hinc est, quod motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus præfatam cedulam Motus proprii cum omnibus, & singulis in ea confirmamus, & approbamus, sed quia accepimus, eamdem cedulam non fuisse pacificè observatam, seu illius exequutionem per varias interpretationes fuisse controversam, & retardatam, omninò volumus, & quibuscunque non obstantibus mandamus, illam inviolabiliter observari, & sublatâ quacunque contrariâ interpretatione omnimodæ exequutioni demandari, præsentibus, & pro tempore existentibus Cameræ nostræ Thesaurario Generali, Clericis Præsidentibus, Commissario pariter Generali, cæterisque dictæ Cameræ Officialibus, & Ministris, & quibuscunque aliis enixè prohibentes, ne in totum, vel aliqua in parte etiam minima effectum, & exequutionem memoratæ cedulæ Motus proprii, necnon præsentis nostræ Constitutionis in hac parte quoquomodo impediant, vel retardent, minusque ad supradictorum fructuum in præfata cedula Motus proprii, ut præfertur, contentorum incamerationem procedant, nec pro illis aliquam compositionem, ratam, portionem, seu quantitatem etiam minimam quomodolibet sub quovis prætextu, causa, quæsito colore, & contraria interpretatione consequi, seu prætendere valeant.

Subdit dictum motum fuisse controversum.

Mandat servari sublata interpretatione contraria.

Prohibet incamerari comprehensa in d. motu, nec ratam prætendi à Camera.

Iterum servari mãdat d. motum proprium.

§. 12. Et nihilominus ad majorem cautelam omnia, & singula, quæ in eadem cedula continentur, hac in perpetuum valitura Constitutione iterum, & ex integro plenissimè, & amplissimè servari mandamus, decernimus, & sancimus; salvâ tamen, & firmâ in cæteris, quæ præfatæ cedulæ dicti Clementis Prædecessoris non adversantur, remanente Constitutione piæ memor. Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri quoad fructus beneficiorum inexactos sub Data quinta Aprilis anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, & Pontificatus sui quinto, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, in omnibus, & per omnia plenissimè præsentium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus.

Præservat Constitutionem Urbani VIII. in iis quæ non contrariantur d. motui proprio.

Ad eosdem terminos præsentis Constitutionis resecat indulta si quæ concessa sunt, aut concedentur aliis.

§. 13. Quod si forsan aliqui quacunque etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia qualibet dignitate, gradu, vel munere fungentes, seu functuri, hujusmodi, vel etiam in aliqua parte similia indulta, seu facultates quomodocunque, qualitercunque, & quandocunque, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac quibuscunque etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & ex quacunque causas etiam

merito-

meritorum insimul, vel ad partes, & semel, vel pluries ab eadem Sede Apostolica ante hac assequuti fuerint, seu in posterum assequentur, convenire pariter existimamus, ne iidem majoribus favoribus, & gratiis, quàm prædicti S. R. E. Cardinales, potiantur, & gaudeant. Ideoque motu, & potestatis plenitudine paribus, si quid in hujusmodi concessis, seu concedendis indultis forsan contineretur, quod memoratis Cardinalibus concedi, ut præfertur, non consueverit, in omnibus, & singulis illis partibus aliquid ultra, seu contra tenorem, & formam ordinariam cum dd. Cardinalibus servari solitam, fuerit quomodolibet concessum, concedetur iisdemmet modo, forma, & cum revocationibus, aliisque præmissis moderamur, & ad terminos, seu limites, & formam ordinariam dd. Indultorum omnibus Cardinalibus, ut præfertur, concedi solitorum, in omnibus, & per omnia tenore præsentium reducimus.

Decreta præservativa, & roborantia

§. 14. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque etiam ex eo, quod omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque cujusvis status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia quacunque, quantumvis pia, juridica, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, causa, & occasione, colore, seu prætextu, titulo etiam oneroso, & capite etiam in Corpore Juris clauso ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam maximo, substantiali, essentiali, & formali, aut incogitato defectu, notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illa apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, vel impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullatenus posse, sed ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcunque semper, & perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

§. 15. Sicque, & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes, Clericos, & alios quoscunque quavis auctoritate, & præeminentia, & potestate fungentes, & quandocunque functuros: Sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & signanter illâ, quòd Cardinales in Constitutionibus, & Regulis per Nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, ac etiam de jure quæsito non tollendo, illisque omnibus, quæ præfati Urbanus, & Clemens Prædecessores in memoratis Constitutione, & Cedula motus proprii respectivè voluerunt non obstare, necnon rec. mem. Pii Papæ IV. pariter Prædecessoris Nostri de gratiis qualecunque interesse Cameræ prædictæ concernentibus, in eadem Camera, ejusque libris intra certum inibi expressum tempus præsentandis, insinuandis, & registrandis, itaut easdem præsentes literas ibidem præsentari, insinuari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dictæ Cameræ, aliisque quibuslibet decretis, statutis, usibus, & stylis, consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis; Privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis quibuscumque, sub quibusvis tenoribus, & formis & cum quibuscumque etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, & quantiscunque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac exactissimè expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides Transsumptorum.

§. 17. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extrà illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 18. Nulli ergo omninò hominum liceat, paginam hanc nostrarum moderationum, reductionum, revocationum, cassationis, mandatorum, statuti, decretorum, ordinationis, confirmationum, approbationum, voluntatum, prohibitionis, sanctionis, innovationis & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Idibus Octobris Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 15. Oct. 1693. P. A. 3.

B. Card. Prodatarius

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Campinus.

Loco ✠ plumbi

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò decima sexta mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Pro-

videntiâ

videntiâ Papæ XII. Anno Tertio; Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Johannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolica, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Jo. Baptistam de Comitibus ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Franciscus Antonius Simoncellus Curs. Magister.

XLIII.

Erectio Gubernii Terrarum Civitatis Vetulæ, & Tulphæ, cum superintendentia Civitatis Cornetanæ.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab intentione consulendi gubernio locorum Pontificiæ Ditionis.

IN supremo militantis Ecclesiæ Solio, meritis licèt imparibus, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantium constituti, ad ea propensis studiis intendimus, per quæ Terrarum Temporalis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dio'onis decor amplietur, illarumque Hominum, & Incolarum status salubriter dirigatur.

Narrat alias alia occasione suppressisse Gubernium Centum Cellarum.

§. 1. Cùm itaque Nos nuper per nostram desuper editam Constitutionem, ne salutari, qoam in ea ergà Nostros, Successorumque Nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existenrium secundum carnem propinquos, circa bonorum, & redituum Ecclesiasticorum, ac ad hanc Sanctam Sedem, & Cameram Nostram Apostolicam spectantium, distributionem, servari præscripsimus, rationi, ac disciplinæ, per nimis magna stipendia, seu honoraria, aliàs nonnullis Sedis prædictæ Officiis, seu muneribus, quæ eorumdem Romanorum Pontificum Consanguineis, seu Affinibus, ut plurimùm concedi consueverant, assignata, fraua fieret, certa inibi expressa Officia, seu munera hujusmodi, cum omnibus, & singulis illorum, & cujuslibet eorum juribus, prætogativis, stipendiis, salariis, & emolumentis quibuscumque, atque inter hæc Gubernatoris Terræ Nostiæ Centum-Cellarum, sivè Civitatis Vetulæ Viterbiensis Diœcesis, Officium perpetuò suppresserimus, & extinxerimus.

Narrat instaurasse privilegia pro Portu ejusdem loci.

§. 2. Aliundè verò circà Terra prædicta, tametsi antiquis, iisque amplissimis, quinimò etiam per Nos innovaris, auctisque celeberrimi Portus privilegiis, copiosoque non tàm Indigenarum, quàm Exterorum ad illam advenientium numero insignis existat, per unum Judicem Locumtenentem nuncupatum gubernata fuerit, ac proindè ejus honorosicentiæ, & utilitati, modo, & formâ, per eamdem nostram Constitutionem minimè vetitis, uberiùs prospiciendum sit.

Narrat in Terra Tulphæ Gubernatorem deputari consuevisse à Clericis Cameræ.

§. 3. Et sicut accepimus, etiam Terra nostra Tulphæ Surinæ Diœcesis Incolarum non minua multitudine, quàm aliis nominibus celebris, pet alium similirer Judicem Commissarium nuncupatum, ab uno ex dilectis filiis Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus Terræ hujusmodi pro tempore Gubernatore, singulis annis deputari solitum, regi, & gubernari consucverit.

Tulpham ejusque Comitatū disjungit à Jurisdictione Clericorum Cameræ.

§. 4. Hinc est, quod Nos prospero, felicique Terrarum prædictarum regimini, & gubernio, quantùm com Domino possumus, per ampliùs consulere volentes; Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatam Terram Tulphæ, ejusque Comitarum, & Districtum, ab eorumdem Clericorum Præsidentium, ac cujuslibet eorum Jurisdictione sejungimus, & separamus, Commissariique in eadem Terra Tulphæ de præsenti existentis officium, necnon illius nomen, titulum, denominationem, essentiam, & naturam perpetuò supprimimus, & extinguimus.

Pro CentumCellis, & Tulpha statuit Gubernatorē Prælatum sub Sac. Consulta.

§. 5. In præfatis verò Civiratis Vetulæ, & Tulphæ Terris, illarumque Comitatibus, & Districtibus, unum Gubernium perpetuum sub superintendentia Venerabilium Fratrum nostrorum, nunc, & pro tempore existentium ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, consultarionibus Civiratum, & Terrarum Status Nostri Ecclesiastici præpositorum, pro uno Gubernatore ad nostrum, & Sedis prædictæ beneplacitum constituendo, & deputando, qui in utrâque, vel alterâ Signaturâ nostrâ Referendarius, aut noster, & dictæ Sedis Notarius Proronotarios nuncupatus, de numero participantium, seu alterius Prælaturæ titulo insignitus existat, ac hyemali quidem, vernoque tempore in memoratâ Terrâ Civitaris Vetulæ, in Domo per Cameram prædictam hactenùs assignatâ pro tempore existenti Gubernatori Armorum dictæ Terræ, cui proindè, loco domus hujusmodi, ultra ejus consuetum stipendium, annua sexaginta scura monetæ Romanæ, pro pensione alterius domus, per eum in eadem Terrâ Civitatis Vetulæ, arbitrio suo conducendæ, dari, & præstari mandamus, residere debeat; æstivo autem, & autumnali tempore, etiam in dicta Terra Tulphæ residere possit, omnimodamque jurisdictionem, in omnibus, & singulis causis civilibus, ac meris, & mixtis, dilectorum filiorum Universitarum, & Hominum Terrarum hujusmodi, illarumque Comitatuum, & Districtuum, etiam quoad Officiales, Ministros, milites, nautas, remiges, cæterasque personas quocumque nomine nuncupatas, tàm in Triremibus nostris Pontificiis, earumque Classe, quàm in præsidio supradictæ Terræ Civitatis Vetulæ, nunc, & pro tempore existentes, plenè, & liberè habeat, & exerceat.

Domus pro Gubernatore, & tempora residendi in uno, & altero loco

Jurisdictio d. Gubernatoris in omnes.

Præservantur Jurisdictio Thesaurarii Generalis in gravioribus.

§. 6. Salvâ tamen quoad Officiales, ministros, milites, aliosque præfaros in gravioribus causis, nempè in quibus imponenda erit pœna corporis afflictiva, dilectorum filiorum Cameræ prædictæ Thesaurarii Generalis, quippè cui aliàs curam prædictarum Triremium Pontificiarum, earumque Classis, sub certis modo, & formâ tunc expressis demandavimus, ac Commissarii Generalis Armorum Status Ecclesiastici supradicti nùnc, & pro tempore existentium respectivè authoritate, & superioritate, itaut illos Gubernator prædictus, in iisdem causis gravioribus respectivè, ut præfertur, consulere debeat, tenore præsentium erigimus, & instituimus.

Eidem Gubernatori attribuit superintendentiam Corneti dismembrando à Gubernio Viterbiensi.

§. 7. Cæterùm ad ea, quæ ad ipsius Gubernii si[illegible]recti, & instituti, Jurisdictionis, & dignitatis augmentum cedere possunt, favorabiliter intendentes, eidem Gubernio, prævia Civitatis nostræ Cornetanæ ejusque Comitarus, & Districtus separatione, & dismembratione, à quacumque Civitatis pariter nostræ Viterbiensis pro tempore existentis Gubernatoris superioritate, tàm ipsius Civitatis Cornetanæ, illiusque Comitarus, & Districtus prædictorum, ac superintendentiam, itaut pro tempore existens Terrarum prædictarum Gubernator, in Civitate Cornetana, ejusque Comitatu, & Districtu præfatis, cum titulo, & denominatione Superintendentis, eamdem penitùs jurisdictionem, quam priùs inibi Civitatis Viterbiensis Gubernator hujusmodi habere, & exercere consueverat, pari modo, & absque ulla prorsus differentia habere, & exercere debeat, harum serie conjungimus, unimus, & incorporamus.

Stipendiū pro dicto Gubernatore superintendente.

§. 8. Ipsi autem Gubernatori, ac Superitendenti provisionem menstruam sexaginta scutorum monetæ supradictæ, pro rata scilicet viginti duorum scutorum hujusmodi, ex salario aliàs Auditori pro tempore existenri Triremium prædictarum solvi solito, pro residuali verò summa ex redditibus, & proventibus, furni panis venalis dictæ Terræ Civitatis Vetulæ, donec ali-

ter per Nos, vel Sedem prædictam provideatur, in fine cujuslibet mensis realiter, & cum effectu persolvendam, præter alia incerta emolumenta, licita tamen, & honesta, ante hac Locumtenenti, & Commissario respectivè prædictarum Terrarum pro tempore existentibus dari, & præstari consueta, earumdem tenore præsentium constituimus, & assignamus.

Augetur numerus familiæ armatæ.

§. 9. Prætereà volumus, atque decernimus, quòd Curia Gubernatoris, ac Superintendentis supradicti pro Justitiæ servitio, ultra Batigellum, & tres Birruarios in eadem Terra Civitatis Vetulæ de præsenti (ut pariter accepimus) existentes, alios quatuor Birruarios habere, ac quidquid pro salario, seu stipendio eorumdem quatuor Birruariorum solvendo defuerit, ex redditibus, & proventibus furni hujusmodi, donec pariter per Nos, vel Sedem supradictam aliter provideatur, suppleri debeat.

Decreta præservativa, & roborantia.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis Jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut adversùs illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

§. 11. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 12. Non obstantibus, præmissis, ac nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, necnon fel. rec. Pii PP. IV. Prædecessoris Nostri, de gratiis qualecunque interesse Cameræ prædictæ concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Cameræ, Civitatum, & Terrarum prædictarum, aliisvè quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Novemb. M.DC.XCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 10. Nov. 1693. P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

XLIV.

Constitutio super Sportulis Tribunalium & Judicum Urbis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à fine consulendi litigantium expensis.

Circumspecta Romani Pontificis providentia nihil relinquit incertum, nihil præterit inordinatum, sed omnia suo Pastorali commissa officio, quoties opus est, certa lege determinat, ac ne quis fines rebus providè, & accurate præscriptos transgrediatur, ordinationes desuper editas innovat, confirmat, declarat, & ampliat, prout rationabiles causæ persuadent, & in Domino conspicit salubriter expedire. Præsertim vero lites in hac Alma Urbe, ad quam Christianus Orbis pro justitia jugiter confluit, moderatis, & minoribus, quibus par est, & fieri potest, expensis agantur, casus in quibus illæ debentur, ordinatè præscribit, ac etiam debitas limite congruæ moderationis concludit. Cùm autem inter hujusmodi expensas sportulæ Judicum Delegatorum connumerentur, earumdem quoque determinationi, & moderationi particulariter prospicit, ac determinationem, & moderationem hujusmodi, rerum, & temporum circumstantiis attentè pensatis, Apostolicæ confirmationis, declarationis, & ampliationis, seu novæ provisionis munimine corroborat.

PII IV., & PAULI V. Constitutiones super SPORTULIS.

§. 1. Aliàs siquidem felicis recordationis Pius IV. in suis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo primo, sexto Kalend. Januarii super reformatione Causarum Palatii Apostolici Auditorii, aliàs Rotæ Romanæ, & Paulus V. Romani Pontifices Prædecessores nostri etiam in suis Anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo undecimo, Kal. Martii super Reformatione Tribunalium Urbis præfatæ sub titulo de Auditorio Rotæ respectivè expeditis literis statuerunt, & decreverunt eodem verborum tenore qui sequitur. Ut debitus modus Sportulis imponatur, non possint Auditores à Partibus per se, vel alium quovis modo sportularum nomine aliquid petere, vel exigere, sed nec à sponte dantibus ultrà taxam infrascriptam accipere videlicet. In Causis pecuniariis,* seu profanis, aut quæ alias pretio quoquo modo æstimari possint, si æstimatio rei, de qua agetur, non excedat summam mille ducatorum, aureos decem: A mille verò usque ad de-

Sacræ Rotæ in Causis Profanis.

In Beneficialibus.

cem millia, viginti quinque; A decem millibus usque ad viginti millia, quinquaginta; Ab indè supra usque ad quamcunque summam, centum. In Beneficialibus verò, si reditus annuus, de quo agetur, non excedat summam centum ducatorum, similiter decem; A centum verò usque ad mille, viginti quinque; A mille usque ad tria millia, quinquaginta: Ab indè verò supra, centum aureos pro sportulis cujuscunque sententiæ definitivæ dumtaxat, ut præfertur, accipere valeant. Si verò Causa æstimationem non facilè accipiat, sportulæ moderatæ pro rerum, & personarum qualitate juxta taxas prædictas recipi possint. Nec aliquid ultrà non solùm ipsis Auditoribus, sed nec eorum familiaribus, vel consanguineis, aut aliis quibusvis personis directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio, exceptis esculentis, & potulentis, quæ tridu consumi possint, ipsarum sententiarum, aut Auditorum intuitu præstari possit. Quas quidem sportulas juxta taxam prædictam apud Notarium causæ post subscriptam sententiam, & Notario traditam, & non anteà, deponi, & Auditori consignari volumus, quódque Notarius depositionem, & consignationem hujusmodi in actis notare, & specificare teneatur.

In non recipientibus æstimationem.

De esculentis licitis.

Constitutio ejusdem PII IV. De Auditore Cameræ.

In Causis Civilibus Ordinariis

§. 2. Similiter idem Pius Prædecessor in aliis suis literis super Reformatione Tribunalis Auditoris Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ sub Dat. Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo sexagesimo secundo, quarto Nonas Junii infrascriptis verbis reassumptis in memoratis Pauli Prædecessoris literis sub titulo de Auditore Cameræ, & ejus Tribunali, ita sancivit. In Causis ordinariis Auditor prædictus, seu ejus in Civilibus Locumtenens non recipiat sportulas, neque Notarius aliquid pro nota sententiæ, sed in causis Commissariis, & declaratoriis contumacialibus tantùm. Et ibi: In Causis quæ ordinariè secundùm Auditoris facultates in ejus Tribunali introductæ fuerint, vel introduci potuerint, sivè post cœptam causam superveniat commissio, sivè ante impetrata sit, sivè in prima, sive in ulteriori instantia, nulla in re augeat impensam, sed quoad hoc habeatur semper causa pro ordinaria, itaut etiam ratione sententiæ neque Notarii, neque Judices quicquam propterea accipere potuissent, si commissio non adesset. Permittimus tamen ejus in Civilibus Locumtenenti in causis per commissionem ab initio introductis etiam sui natura ordinariis, ob magnam laborum assiduitatem, & emolumentorum tenuitatem sportulas moderatas juxta præsentem Constitutionem recipere. Declarantes nihilominùs, in reliquis omnibus causas intelligi ordinarias, nec Notarios quicquam amplius exigere posse, aut debere, quàm in aliis ordinariis permissum est.

In iisdem ubi supervenit Comissio.

Ubi Commissio ab initio.

Constitutio PAULI V. De Curia Capitolii.

§. 3. Itidem memoratus Paulus Prædecessor in præfatis ejus literis super reformatione Tribunalium Urbis ad alias infrascriptas determinationes in materia sportularum devenit: sub titulo scilicet de Capitolio, & ejus Officialibus per haec verba; Capitaneus appellationum pro revocatione, seu moderatione quarumcumque inhibitionum sportulas nullo pacto accipiat: Sub titulo verò de Judicibus Criminalibus Urbis, ut infrà: Judices Criminales Urbis, seu Locumtenentes, eorum Substituti, quibus certum a Nobis salarium est constitutum, illo contenti, nihil prorsùs aut pecuniæ, aut alterius cujuscunque, rei etiam minimæ quantitatis, à quoquam etiam spontè dante accipiant, neque pro sportulis, seu propinis sententiarum, vel pro decretis, absolutionibus, aut relaxationibus quibuscumque in quibuscunque causis etiam delegatis, & commissariis, neque quovis alio modo, titulo, vel nomine, etiam muneris, vel regaliorum, quamvis esculentum, vel potulentum, etiam in casibus alioquin de jure, vel quacunque Constitutione permissis, sub privationis Officii, & inhabilitatis in posterum ad quodlibet judicandi munus, & aliis nostro, & Successorum nostrorum arbitrio infligendis pœnis. Camerarius, Thesaurarius, & Præsides Cameræ, item Hospitalium, Confraternitatum, ac aliorum locorum piorum, seu Collegiorum Rectores, & alii quicunque habentes in Urbe jurisdictionem criminalem, & facultatem Judices deputandi, non deputent in criminalibus causis alios Judices, quàm aliquem ex ordinariis sibi benè visum, qui nullas debeat recipere sportulas, ut supra sancitum est. Rursùs sub titulo de Judicibus in causis civilibus; Mandata de manutenendo in possessorio summarissimo nullus Judicum det, nisi per viam decreti, non autem cedulæ, nec quidquam sportularum, aut propinæ pro eis etiam à spontè dantibus accipiatur. Denique sub titulo de sportulis, seu propinis. Nullus Judicum Ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuscunque dignitatis, etiam speciali nota dignus, in causis civilibus ordinariis ratione sportularum, sive propinarum aliquid prorsùs accipiat, etiam à sponte dare volentibus, In Commissariis autem pariter civilibus, ubi de summa scutorum viginti quinque agitur, & infrà, nihil prorsùs. A viginti quinque usque ad centum inclusive scuta tria: A centum usque ad ducentum sex: A ducentum usque ad quamcunque summam scuta decem, & non ultra. Pro quacunque sententia declaratoria ob non paritionem monitorii in contumaciam, non ultrà julios septem cum dimidio. Pro declaratoriis in vim literarum, aut alias habente vim definitiva, si summa sit certa, accipiant juxta taxam prædictam, si verò incerta, sed agatur ad ipsarum literarum exequutionem, accipiant juxta causæ, & personæ qualitatem, dummodo non ultrà quinque aureos. Pro quacunque interlocutoria, sive decreto ante sententiam definitivam, nihil omninò. Similiter, & pro decreto mandati de manutenendo, item decreto moderationis inhibitionis, & multò magis pro decreto taxationis expensarum nihil omnino recipiatur; Capitaneus autem appellationis Curiæ Capitolii recipiat sportulas juxta taxam ei constitutam ab Urbis Statutis, non tamen in casibus sibi hac Constitutione interdictis. At prædictas sportulas, sive propinas, ut supra taxatas, Judicibus non nisi de manibus Notarii causæ, & sententià priùs ab ipsis subscriptâ accipere ullo modo liceat; Debeantque propterea Notarii librum habere, in quo dictas sportulas, seu propinas notent, cùm pro Judicibus deponuntur, ubi cum posteà latâ sententiâ Judici persolvuntur, ipse Judex manu propria notato deposito subscribat, se illam recepisse, quæ sic ut supra Judici data, deinceps inter expensas litis taxandas, ac reficiendas omninò ponatur, & Victori reficiatur, usu quocunque contrario non obstante.

De Capitaneo Appellationum.

De Judicibus, & Causis Criminalibus.

De Camerario Thesaurario, & aliis in Criminalibus.

In mandatis de manutenendo in summarissimo.

De Judicibus Ordinariis quoad propinas.

In Causis Commissariis.

De sententiis declaratoriis.

De declaratoria in vim literarum.

De Interloquutoriis & mandatis de manutenendo.

De libro per Notarios retinendo.

De Sportulis Victori reficiendis.

Constitutio INNOCENTII XI.

§. 4. Postremò recol. mem. Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor Noster in suis super confirmatione Decretorum Congregationis Reformationis Tribunalium Urbis anno præfatæ Incarnationis millesimo sexcentesimo octusgesimo nono, quarto Kalen. Julii expeditis literis, inter alia Decretum ejusdem Congregationis sub titulo de sportulis, vel propinis, confirmavit, & inviolabiliter servari mandavit, cujus Decreti tenor sequens est. Cùm inter cætera quæ disponuntur per Constitutionem san. mem. Pauli V. super Reformatione Tribunalium illud præsertim enixè præcipiatur, ut nullus Judicum Ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuscunque Dignitatis, etiam speciali nota dignus, in causis civilibus ratione sportularum, seu propinarum aliquid prorsus accipiat, etiam à spontè dare volentibus. In Commissariis autem pariter civilibus ubi

Narratur dispositio Pauli V. quoad Judices Ordinarios.

de

de summa scutorum viginti quinque agitur, & infrà, nihil prorsus: à viginti quinque suprà usque ad ducentum scuta sex: à ducentum usque ad quamcunque summam scuta decem, & non ultrà. Aliquæ verò Litigentium querelæ ad aures Sanctissimi pervenerint adversus ejusdem Constitutionis in hac parte inobservantiam; Idcircò de ejus mandato, re maturè, ac pluries examinata, decretum, & declaratum fuit, præfatam Constitutionem prohibentem sportulas Judicibus Ordinariis, in omnibus Judicibus, qui non sint verè Commissarii, observari debere juxta universalitatem literæ, ac verborum, quacunqoe limitatione, vel interpretatione, sivè argumento, aut contrarie Consuetudine sublatis, ac rejectis.

Judices Ordinarii qui, & qui Comissarii

Judices verò Ordinarios esse omnes illos, qui sint deputati ad aliquam universitatem, vel aliquod genus Causarum, adeo ot Commisserii sint solòm illi, qui per commissionem specialem deputati sunt ad certas, & particulares causas, istosque teneri pariter observare dictam Constitutionem, ut summas propinarum per eam taxatas nullatenus excedere, atque plùs exigere valeant. Ut autem omnis dubitandi, vel contraveniendi occasio tollatur; censuit Congregatio exprimere, ac recensere, quinam sint Judices Ordinarii Urbis, & Romanæ Curiæ, iique sunt infrascripti, aliis non exclusis quatenus adsint; Eis tamen nullatenus præjudicatum censeatur quoad illas sportulas, vel propinas, quæ expressè, ac literaliter, non autem per argumenta, vel illationes, & interpretationes, aut per subauditos intellectus eis deferuntur, ac tribuuntur per eandem Constitutionem Pauli V. sive per privilegia, & concessiones Apostolicas particulares, oon aotem per consuetudinem,

Catalogus Judicum Ordinariorum Urbis, sed vide infra num. 32.

Iique sunt sequentes, cum declaratione, quod per descriptionem non censeatur statutus ordo aliquis, nec alicui præjudicatum. D. Cardinalis Camerarius, ejusque Auditor, & Judices deputati etiam io criminalibus. D. Cardinalis Vicarius, ejusque Vicesgerens, Locumtenens, aliique Judices ab eo deputati. DD. Cardinales Archipresbyteri trium Basilicarum Patriarchalium, earumque Vicarii, & Auditores, aliique deputati. D D. Cardinales Titulares in eorum Titulis Urbis, & in sex Episcopatibus Cardinalitiis, eorumque Vicarii Auditores, & alii deputati. DD. Cardinales Protectores Collegiorum, Monasteriorum, Hospitalium, Locorum Piorum, eorumque Auditores, & alii Judices, & Deputati. D. Gubernator Urbis, ejusque Locumtenentes, ac Judices civiles unus, vel plures &c. D. Auditor Cameræ, ejusque Locum tenentes, & Judices deputati. D. Senator Urbis, ejusque Collaterales, & Capitaneus Appellationum, & alii deputati. D. Thesaurarius Generalis, ejusque Auditor, aliisque Judices ab eo deputati etiam in Criminalibus. DD. Præsides, & Præfecti respectivè Viarum, Grasciæ, zecchæ, Riparum, Annonæ, Archivii, & Carcerum, eorumque Auditores, aliique deputati. D. Præfectus S. Palatii Apostolici, ejusque Auditor, & Locumtenentes, ac alii Deputati tàm quoad Palatinos, quàm quoad Tusculum, & Arcem Gandulphi, & Villas. D. Commissarius Armorum., ejusque Auditor, vel alii Deputati. D. Jodex, vel Auditor Confidentiarum. Judex Fabricæ S. Petri. Judex Militum. Judex Castri S. Angeli. Judex Triremium, seu Classis Maritimæ. Assessores Ædilium, seu Magistrorum Viarum, Consulum Agriculturæ, Camerarii Riparum, Protomedici, & Consulum Artium, vel Mercatorum, & Dohanarum.

Judices enumeratos remanere Ordinarios etiam supervenienti Comissione.

Ea declaratione adjecta, quod hujusmodi dispositi o locum habeat, etiamsi dicti Judices, seu Deputati procedant in gradu recursus, seu in secundis, vel aliis instanoie, quæ præfatis Tribunalibus competerent Omnesqoe, præfatos, & alios Judices Ordinarios ad normam ejusdem Constitutionis adhuc esse tales, atque in præfata prohibitione comprehensos esse, quamvis eis commissio superveniat, vel quod eis injungatur, ut procedant de, vel cum Voto Rotæ, sive alterius Tribunalis, vel personæ, aut quod procedere profiteantur pro exequutione literarum Apostolicarum, sive in vim cujuscunque deputationis generalis, & quoties non sit expressa, & specialis deputatio ad certas, & particulares causas, unde dici valeant veri Commissarii, ut supra, salva tamen quoad Auditorem Cameræ dispositione dictæ constitutionis Pauli V. in titulo de Auditore Cameræ, *§. Permittimus tamen.* Atque aliàs quidqoid etiam spontè solutum esset, illicitum censeri debeat; Ideoque tam Judices, quàm Notarii recipientes incurrere censeantur pœnas inflictas per Constitutiooes Apostolicas, ueque ita solutum veniat sub condemnatione, & taxa expensarum, quinimò, ut eisdem qui solverunt competat repetitio tàm à Judice, quàm à Notario ad eorum electionem, absque eo quòd aliqua consuetudo in contrariom ullo unquam tempore induci valeat, & quam irritam, cassam, & reprobatam esse decretum, & declaratum fuit.

Actio competēs parti ad repetendum indebitè solutum.

Quódque illi Judices tam Ordinarii, quàm Commissarii, qoibus per eamdem Constitutionem Pauli V., vel per speciale indultum conceditur, posse exigere sportulas, ut suprà, oon possint in tota causa exigere nisi unicam propinam juxta taxam ut suprà, quamvis plures essent personæ io causa, adeò ut si victoria ambas, vel plures partes tangat, omnes proportionabiliter, & pro rata concurrant ad dictam unicam propinam solvendam, ueque divisio sententiarum, vel punctorum, eorumque reservatio in hoc quidquam suffragari valeat, adeo ut idem Judex in eadem causa unicam tantùm propinam percipiat. Hactenùs decretum in præfatis Innocentii Prædecessoris literis confirmatum.

Unica propina etiam si personæ, & puncta diversa.

§. 5. Cupientes itaque tot litigantium ad Urbem præfatam confluentium indemnitati etiam in hac parte uberius consulere, ec controversias, & gravamina circa hujusmodi sportulas, quantum Nobis ab Alro conceditur, dirimere, & arcere, necnou totius Curiæ Romanæ decori, & dignitati plenius prospicere, ut illius Judices, Causidici, & litigantes ipsi, ea quæ à Nobis, & a supradictis Prædecessoribus Nostris desuper statuta, & declarata fuerunt, in unom redacta commodius, & faciliùs habere, ponderare, & exequutioni demandare valeant: Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione nostrie, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, uecnon de nonnullorum dilectorum filiorum ejusdem Romanæ Curiæ Prælatorum, & Virorum, pietate, doctrina, prudentia, & rerum usu præstantium, ad hunc effectum de mandato nostro congregatorum, consilio, præfatas Pii, Pauli, & Innocentii Prædecessorum literas hujusmodi, in iis, quæ cum infrascriptis nostris declarationibus, seu decretis compatibilia sunt, tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuum, & inviolabilie firmitatis robur adjicimus, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, penitus, & sub inibi contentis per contrafacientes incurrendis pœnis, & cum omnibus inibi desuper decretis, quorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac si de verbo ad verbum inserti essent, haberi volumus, observari statuimus, atque decernimus.

Sanctissimus intendit ulteriùs, & clariori distinctione providere.

Statuit de Consilio Congregationis particularis.

§. 6. Non intendimus tamen per relationem, seu enumerationem Judicum, & Tribunalium in præinsertis dictarum literarum Pauli, & Innocentii Prædecessorum particulis, ut præfertur, confirmatis, quoquo modo, seu in aliqua etiam minima parte recedere à suppressione, abolitione, & abrogatione nonnullorum ex iisdem Judicibus, & Tribunalibus, quas in aliis nostris Anno Incarnatiools præfatæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, quindecimo Kal. Octobris expeditis literis statuimus,

Declarat per enumerationem de qua supra numero 26. non recedere à suppressione nonnullorum Tribunalium.

mus, & ordinavimus, sed easdem suppressionem, abolitionem, & abrogationem cum omnibus inibi contentis salvas, illæsas, intactas, & illibatas remanere, ac in omnibus, & singulis earum partibus inviolabiliter, & inconcusse attendendas, observandas, & exequendas fore, & esse, omninò volumus, & mandamus.

Procedit ad infrascriptas declarationes ad dirimendas controversias super interpretatione Constitutionum Prædecessorum.

§. 7. Præterea ad dirimendas quotidianas controversias, quæ ex litigantium, & præcipuè succumbentium importunitate emergere solent super interpretatione præinsertarum Pii, Pauli, & Innocentii Prædecessorum literarum in taxandis sportulis, & honorarii Judicum Delegatorum, & Tribunalium dictæ Urbis, in ea præsertim parte, in qua determinatur, quòd ubi causa æstimationem non facilè accipiat, sportulæ moderatæ pro rerum, & personarum qualitate juxta taxas in iisdem literis constitutas, recipi possint, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, necnon de simili dictorum Prælatorum, & Virorum, consilio ad infrascriptas declarationes, seu sanctiones, religiosè servandas in omnibus causis in posterum expediendis devenire decrevimus.

TAXA OBSERVANDA ubi agitur.

De servitutibus.

Et primò in causis quarumcumque servitutum Urbanorum, & Rusticorum prædiorum, retractuum, seu juris congrui, taxatio sportulatum fiat ad mensuram ipsius servitutis, seu juris in litem deducti, illiusque æstimatio desumatur tantùm ab eo, quod ratione dictæ servitutis, aut juris minui, seu augeri de jure solet de valore rei controversæ.

De Adoptionibus, arrogationibus, alimentis, & similibus.

Secundò in causis adoptionum, arrogationum, legitimationum, filiationum, & similium, sportulæ regulari debeant à valore rei pariter in judicium deductæ, nempè a valore hæreditatis, si petatur hæreditas, è valore alimentorum, si petantur alimenta, & sic de aliis.

De Præcedentiis, & præeminentiis.

Tertiò in causis præcedentiarum, aliarumque præeminentiarum, vel jurium inter privatas personas tam Ecclesiasticas, quàm Seculares, taxatio sportularum excedere non possit aureos viginti quinque; inter Magnates verò, Collegia, Capitula, Universitates, & similes, aureos quinquaginta vel centum, inspecta tamen rerum, & personarum qualitate.

De Jure Patronatus quoad præsentatos, & quoad Patronos.

Quartò. In causis Jurispatronatus, si lis sit inter præsentatos, sportulæ nullum recipiant augmentum, etiamsi Patroni sint in causa adhærendo, seu assistendo eorum præsentatis; Ubi verò Patronus, seu Patroni institerint apud acta pro canonizatione eorum juris in petitorio, tunc quoties in sententia sequatur petita canonizatio, valor sportularum comensuretur è valore beneficii; Idemque servetur in causis, in quibus agatur de jure instituendi, eligendi, nominandi, seu conferendi unum, aut plura beneficia, vel alio jure simili.

De Alimentis vitalitiis, & Pensionibus.

Quintò. In causis alimentorum, pensionum Ecclesiasticarum, atque aliis juribus vitalitiis, æstimatio sportularum fiat juxta mensuram *Textus in l. Hæreditatum 68. ff. ad l. Falcid.*

De Decimis, & præstationibus perpetuis.

Sextò. In causis, in quibus agatur de jure decimandi, quotizandi, aut perpetuò exigendi aliquam annuam præstationem, sive in re, sive in pecunia, non excedatur in exigendis sportulis, taxa, seu æstimatio, quæ corresponderet capitali ipsius annuæ præstationis, nulla habita ratione ad annuas præstationes, seu fructus decursos lite pendente.

De commissione supervenienti Judici Ordinario, & de Delegato.

Septimò. Ubi pendente judicio coram Judice Ordinario supervenerit commissio, ut ille procedat de, seu cum Voto Rotæ, sivè alterius Tribunalis, vel Congregationis, tunc idem Judex Ordinarius in prolatione sententiæ aliquas sportulas accipere non possit; si verò fuerit Judex delegatus, sportulæ ab ipso accipiendæ non excedant aureos decem.

In quocumque Delegato propina non excedat scuta decē auri.

Octavò. Eamdemque mensuram scutorum decem auri excedere non valeat quilibet Prælatus, aut Judex Ordinarius dictæ Romanæ Curiæ in causis verè delegatis, seu commissariis, etiamsi fuerit S. Romanæ Ecclesiæ pro tempore Camerarius, in Urbe, ejusque Districtu Vicarius in Spiritualibus Generalis, præfatæ Urbis Gubernator, Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, d. Urbis Senator, vel d. Cameræ Thesaurarius Gen. sub prætextu, quod agatur de re magni valoris, aut quod ita in eorum Tribunalibus passim, vel pluries servatum fuerit.

De Causis commissis Congregationi Prælatorum.

Nonò. Hoc idem servetur in causis commissis Congregationi plurium Prælatorum, vel cum, seu de ejusdem, sivè eorumdem voto, nam licèt causæ sint de majoribus, non possint tamen à singulis accipi majores sportulæ, quàm scutorum decem auri.

Parte libere renunciante ante definitivam cessat obligatio propinæ.

Decimò. Si fuerit inter partes concordatum, aut alio modo recessum à lite, etiam ab altera partium, per viam tamen puræ, & liberæ renunciationis in qualibet instantia, & in quacunque parte judicii ante sententiam definitivam, non possint litigantes ullo modo compelli ad expediendam sententiam, seu ad solvendas sportulas.

Tribunalia in quibus servandæ præmissæ declarationes.

Undecimò. Hujusmodi declarationes respectivè serventur, tam in Rota, quàm in Camera, aliisque quibuscunque Tribunalibus, & Judicibus præfatæ Urbis, quibus ex Constitutionibus Apostolicis, aliisque ordinationibus non est prohibitum accipere posse sportulas, seu propinas.

Pro executione Decretorum Sacrarum Congregationum non accipitur propina.

Duodecimò. Pro declaratione reformationum, seu literarum Pauli, & Innocentii præfatorum utrobique sub titulo de sportulis, seu propinis, volumus, & decernimus, quòd nullus Judex Ordinarius Urbis præfatæ in causis, & negotiis, in quibus agatur de exequutione, & verificatione decretorum Nostrarum Congregationum, quidquam prorsùs accipere valeat ratione sportulatum, etiam à spontè dare volentibus, neque in causis, & negotiis prædictis liceat Notariis conficere registra, sed omnia tam à Judicibus, quàm à Notariis expleantur jure ordinario, prout in cæteris causis, & negotiis eorum Tribunalis.

Pro declaratione dubiorum ad quem recurrendum.

Tertiodecimò. Postremò ubicunque in hac sportularum materia quæstio aliqua emerserit super interpretatione, declaratione, aut exequutione præsentium, & præfatarum literarum, ut præfertur confirmatarum, Pii, Pauli, & Innocentii Prædecessorum, standum esse sancimus judicio, & declarationi dicti Gubernatoris Urbis, & duorum digniorum in ordine succedentium ex Congregatione reformationis Tribunalium dictæ Urbis, qui si, ità videbitur, possint etiam votum ejusdem totius Congregationis exquirere, omni alio recursu, & appellatione sublatis.

Decreta roborantia.

§. 8. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis respectivè contenta quæcunque, etiam ex eo, quòd omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia, quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defecto notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & effica-

ces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 9. Sicque, & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictum S. R. E. Camerarium, aliosque Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ præfatæ Præsidentes, Clericos, aliosque Officiales, & Ministros, cæterosque quoslibet, quacunque auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 10. Non obstantibus, quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ, de jure quæsito non tollendo, illisque omnibus, quæ præfati Pius, Paulus, & Innocentius Prædecessores in memoratis eorum literis respectivè voluerunt non obstare, ac præmissis circa ea, quæ præsentibus adversantur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quibuscunque etiam præfatorum Tribunalium decretis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis; Privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis quibuscunque, sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscunque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, ac etiam pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sofficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, voluntatum, statutorum, decretorum, mandatorum, sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Pridie Nonas Decembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. 4. Dec. 1693. P. A. 3.

B. Card. Prodatarius

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco ✝ plumbi

Registrata in Secret. Brevium.

Publicatio

Anno à nativitate D. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò quinta Decembris, Pontificatus autem sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Innocentii Divinâ providentiâ Papa XII. Anno Tertio: Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Joannem Grecum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Thomas Orlandus Curs. Magister.

XLV.

Privilegia concessa Cappellanis Communibus Cappellæ Pontificiæ.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Moti concessionis Privilegiorum.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Joachimus Tenacciolus, Civitatis Castelli Canonicus secularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Nicolai in Carcere Tulliano de Urbe, Carolus Emidius Ridolphus Asculanus, Hieronymus Fertarius Novariensis, Joannes Dominicus Cozzardus Romanus, Bernardinus Bruseitus Venetus, & Dominicus Palloccius Sabinen. Diœcesis Presbyteri moderni Cappellani, familiares nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, nec non vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilis probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas, tam familiari experientia, quàm etiam fide dignorum testimoniis juvari percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

§. 1. Hinc est, quòd Nos volentes illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad supradictorum Joachimi, Caroli Emidii, Hieronymi, Joannis Dominici, Bernardini, & Dominici, vel alicujus ipsorum, aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, Joachimum, Carolum Emidium, Hieronymum, Joannem Dominicum, Bernardinum, & Dominicum prædictos, & illorum singulos, in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio) nec non Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & singularum Civitatum, Terrarum, & locorum S. R. E. mediatè, vel immediatè subjectorum, Cives creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus, ipsisque, etiamsi habitum, & rochettum Notariorum dictæ Sedis, juxtà Decretum Lateranensis Concilii novissimè celebrati, non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut nihilominus omnibus, & quibuscumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitati-

Recepti in Notarios Apostolicos Comites Palatinos &c.

Privilegium Civitatis Urbis, aliarumque Civitatum

bus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indoltis, qoibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives Originarii, etiam in Dignitatum, ac Beneficiorum Ecclesiasticorum, & fecularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium, assecutione & exercitio, tàm in Urbe; quàm in Civitatibus prædictis, ac aliàs ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt, qoomodolibet in futurum, non solùm sd illorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis smanassent, (citrà tamen exemptiones à Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam qnoad civilia subjaceant Ordinariis, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, & Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujosmodi privilegia à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, itaut illis supramemorati Cappellani familiares nostri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane existat, si secua super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentati,) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque litteris, Instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis, sese Notarios, Comites & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnoo Romanæ, & aliarum Civitatum Cives, ot libuerit, inscribere, & se illis subscribere, valeant, ac pro veris & non fictis Notariis, Comitibos, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud foerit, cum iis expressionibus, subreptitium, obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

Concilii Tridentini limitatio præservatur, aliaque excipiuntur.

Exemptio ab omnibus impositionibus, seu taxis præterquam contra Infideles, & durante servitio.

§. 2. Et insuper illos, eorumque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qoaliacumqoe, illorum fructus, res, & Jura ubicumque locorum, Regionum, & Provinciarum, necnòn in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia, prædia, domus, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujusvis etiam annui valoris, fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque suarum usibus emenda, ab omnibus, & quibuscumqoe decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitativis, necnon Vectigalibus, Portoriis, Tributis, Datiis, & Pedagiis, Collectis, & quocumque alio nomioe nùncupatis, Angariis, Perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam urbanis, quàm rusticis, ordinariis, & mixtis, etiam ratione munitionum, mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscomque generis transitûs, seu passûs, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon eqoorum mortuorum, stabolationum Militum, Institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa, pro subventione contra Infideles dumtaxat exceptâ), nunc, & pro tempore impositis. Ita quòd illi, & quilibet eorum, nihil omninò horum, aut aliorum similiom subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu Vectigalium, & Tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quàm ut præfertur valeant coarctari, quamdiu servitiis nostris institerint, dumtaxat eximimus, & liberamus.

Dispensatio super pluralitate Beneficiorum, & residentia in non Curatis.

§. 3. Ad hæc cùm eisdem, ut quæcumque duo dissimilia, vel similia simplicia sub singulis tribos tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiam unum ex illis omnibus cùm cura, aut dignitas, etiam major, & principalis Canonicatus, & Præbenda, Personatus, Administratio, vel Officium fuerit, & ad Dignitatem, Personarum, Administrationem, vel Officium hujosmodi consueverit quis per electionem assumi, eisque etiam cura jurisdictionalis immineat Animarum, si eis aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, aut aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eis recipere, & dummodo illa omoia, uno excepto, personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint, retinere, nec non etiam quamdiù Nobis inservierint tùm in Beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel Curam Animarum Parochianorum habentibus per eos pro tempore obtenta, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnesque, & singulos illorum Beneficiorum obtentorum fructus, & reditus, durante servitio prædicto, cùm ea integritate, distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis, cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos, ut onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congruè supportentur.

Indultum vacandi publicè Juri Civili legendi, & advocandi in Ecclesiasticis.

§. 4. Necnon, etiamsi Presbyteri fuerint, ac Dignitates, & officia obtinuerint, Leges, & Jura Civilia, etiam publicè in Scholis, & Universitatibus Studiorum generalium, ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti foerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque Jura, etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, aut Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantùm exercere liberè, & licitè possint, & valeant, de speciali dono gratiæ dispensamus.

Eligendi sibi Confessarium, & absolvi à reservatis, & de votorum commutatione.

§. 5. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis, aliquem idoneum, & ab Ordinario approbatum Presbyterum Secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuom violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibos, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in litteris dis Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi qoomodolibet reservatis, aliisque qoibusvis casibus semel in anno confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen

alicujus

alicujus præjudicio, prædicta auctoritate Apoſtolica abſolvere, & illis pro commiſſis pœnitentiam pro modo culpæ injungere ſalutarem, necnon vota quæcumque, Ultramarino, Viſitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum (Caſtitatiſque & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare poſſit.

Facultas transferendi penſiones aut fructus uſque ad ſummam centum ducatorum.

§. 6. Ac etiam eiſdem, eorumque ſingulis, ut quicumque locorum Ordinarii, Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tàm in dicta Curia, quàm extra eam etiã ad id per eos, aut eorum ſingulos coram Notario, & teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ quaſcumque penſiones annuas, eis, & eorum ſingulis ſuper Menſarum Abbatialium, ſeu Epiſcopalium, aut Archiepiſcopalium, & quorumcumque aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illorum loco fructus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta ſibi nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, quandocumque ſimul, vel ſucceſſivè, in toto, vel in parte, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera de eorumdem Cappellanorum, vel cujuſlibet ipſorum reſpectivè conſenſu, in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, ſeu illorum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujuſmodi, etiam uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis, etiam per eoſdem Cappellanos, & eorum ſingulos nominandis, & quæcumque & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, ſeu Clericali charactera inſigniri volentibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus, eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Cappellanis aſſignatæ, aut reſervari, vel aſſignari, conceſſi, ſeu conceſſa fuerint, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones, & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi ſolvere debentium, etiamſi pluries caſſatæ, & de novo aſſignatæ fuerint, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, ac aliàs cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & contentis integrè perſolvenda, ſervata tamen forma Conſtitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris Noſtri ſuper translationibus penſionum editæ, reſervare, conſtituere, & aſſignare.

Etiamſi aliàs translatæ.

Facultas teſtandi de acquiſitis ab Eccleſiaſticis, & de fructibus.

§. 7. Necnon ut iidem Cappellani, & eorum quilibet de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, etiam jurisdictionalibus, cæteriſque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non ſint Altaria, ſeu Altarium Eccleſiarum ipſis Cappellanis noſtris prædictis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum Divinò cultui, vel uſui deputata, ſeque moventibus cujuſcumque qualitatis, valoris, ſpeciei, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in Titulum, Commendam, Adminiſtrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, & obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, redituũ, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum annuarum, ſuper ſimilibus fructibus, reditibus, & proventibus eis reſervatarum, & aſſignatarum, ac reſervandarum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperint, & percipiunt, ac percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac alias quomodolibet ſpectan., & pertinen. ac etiam de dictis fructibus, reditibus, proventibus, ac penſionibus annuis, nec non eorum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque licitè tamen acquiſitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, & exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione, ad eoſdem perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ubique locorum, etiam penès Beneficia ipſa exiſtentibus (quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiamſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & ſuppellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis præſentibus, ac ſi ſpecificè, & ſingillatim exprimerentur, & denotarentur, pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) ac etiam de ipſis proventibus, ac penſionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamſi eorum ſolutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit pro illa rata quæ illis debita erit (conſtitutione declaratoria ſuper fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forſan ad ſucceſſores in ipſis Beneficiis ſpectare, & pertinere debeant) non obſtan. etiam accumulativè cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis, uſque ad ſummam ducentorum ducatorum auri ſimilium dumtaxat, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inſervierint, etiam ultrà ſervitii meritum, ac in ipſorum Conſanguineorum, & Affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & uſum, & alias pro eorum arbitrio, & voluntate abſolutis teſtari, ac teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm cauſâ mortis, & aliis quibuſcumque modis & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni, etiam coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam ſchedulâ ſolâ eorum manu ſcriptâ, vel ſubſcriptâ, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipſa Curia (non tamen extrà reſidentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præſentis, vel aliarum eis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velint, & intendant, ſemel atque iterum, & pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, ita ut quidquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu aliàs ab ipſis diſpoſitum fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & ſervari omninò debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, donationes, legata, & ſtatuta, etiam pluries, & toties quoties eis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere, etiam liberè, & licitè valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Exempt… à ſpolio… pro ſumm… in qua i… ſtari po… ſuit. ſi… decedan… inteſtati…

§. 8. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eiſque pariter indulgentes, quòd ſi contigerit ipſos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redituum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra ſua Beneficia, aut alia loca debitæ ab eis reſidantiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa ab humanis decedere, omnia, & ſingula eorum bona, res, & jura, etiam ut præfertur qualificata, necnon ſpolia pro dicta ſumma, etiam ex prædictis, & aliàs

undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorundem integrè deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaverint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem, scriptura etiam minus solemnis secus appareret, quàm tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omninò exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Dispositio valeat per scripturam etiam informem.

§. 9. Et nihilominùs quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan aliàs ab ipsis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem Consanguineorum, & Affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc, prout ex tunc, & è contra, pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solennitatum omissarum, & omittendarum, nec non substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

Derogationes opportunæ ad omnia & singula privilegia pro concessa.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in futurum edendis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus, hactenus servato, & piæ memoriæ Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponentis, necnon ejusdem memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis, sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus tàm Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ, etiam juramento, confirmationa Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo ipsi Cappellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel in posterum eos præstare contigerit juramentum; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, Hospitali S. Joannis Hierosolimitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Ministris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis, etiam ejusdem S. R. E. Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam Consistorialiter, etiam de ejusdem S. R. E. Cardinalium consilio, ac per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione, in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiamsi de illis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresè, vel tacitè, quòd Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis: Aliarum verò partium beneficia, nonnisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri respectivè possint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, ac locorum hujusmodi admissi, seu illorum privilegiis uti possit, nisi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam in illis bona etiam stabilia, forsan ad certum valorem ascendentia possideat, quòdque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus Institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, ut sic pensionibus Ecclesiasticis, secularibus, aut aliis personis Apostolica authoritate reservandis gravari non possint, quòdque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascunque literas Apostolicas, & quasvis, etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioresque & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, tunc demum ad id Magistri, & Conventus prædictorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac ei, & prædicto Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus, cum certis intervallis præsentatas, intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in hujusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationis, sit apposita clausula, quòd illarum effectum sortiantur, de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, ac in eis caveatur expresè, quòd illis nullatenus derogari possit, quòdque clausula implicitæ derogationis in rescripto, etiam Motu proprio emanato apposita, aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat; illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore, & firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expresè, motu, & scientia similibus derogamus, & derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorū.

§. 11. Volumus autem, quod præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Di-

gnitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides, tàm in judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Juramentum præstandum ante usum Notariatus

§. 12. Quodque prædicti antequam gratiâ creationis in Notarios perfrui valeant, in manibus alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, professionem fidei juxtà articulos pridem à Sede prædicta propositos emittere, & solitum fidelitatis juramentum omninò præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Facultas testandi, & transferendi non suffragatur ei qui aliàs fuit Cappellanus.

§. 13. Cæterùm volumus pariter, atque decernimus, ut si cui ex supradictis Cappellanis similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates ab aliquo Romano Pontifice Prædecessorum nostrorum, cui simile Cappellani ministerium præstiterint, concessæ fuerint, præsentes literæ illi quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur.

Dat. 4 Dec 1693. P. A. 3.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die quarta Decembris 1693. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Loco ✠ Annulli Piscatoris.

J. F. Card. Albanus.

Jubileum Universale ad implorandam Divinam opem pro Pace inter Principes Christianos.

XLVI.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Universis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Narrantur Sanctitatis Suæ conatus ad procurandam pacem inter Principes Christianos.

UBi primum humilitatem nostram ad supremi Apostolatus fastigium evocavit Altissimus, cùm universam planè Christianam Rempublicam longè, latèque sævientium bellorum procellis agitari videremus, nihil Pastorali officio, quo immerentes fungimur, antiquius fuit, quàm ut Catholicos Principes diuturnis, & acerbissimis dissidiis inter se decertantes in pristinæ charitatis compagem restituere studeremus. Cujus enim vel ferreum pectus non commovissent tot Populorum cædes, Urbium incendia, Provinciarum strages, excidia Regnorum? Quis ad tot, tantasque fideli Populo, absque ullo sacrarum, ac prophanarum rerum discrimine, illatas calamitates, non exhorruisset? Aut quomodo Pontificia Nostra solicitudo, quâ ad opponendum Nos tanquam murum pro Domo Dei jugiter tenemur, ad innumera inde exorta, & sanè gravissima Orthodoxæ Religionis detrimenta non exarsisset? Hinc majori, quâ potuimus, paternæ charitatis contentione, atque operâ, quà precibus apud Deum, cujus præstabilem super hominum malitia bonitatem invocare non cessavimus, quâ officiis apud Principes, quos ad salubria pacis consilia enixè cohortari, atque ad prælianda bella Domini, ipsismet, quibus inter se digladiantur, armis, adversus communem, & teterrimum Christiani nominis Hostem excitare, atque urgere curavimus, publicæ Christiani Orbis causæ hactenus non defuimus, nec adesse in posterum desinemus. Cum tamen studia hæc nostra optato, quam sperabamus, fructu adhuc vacua videamus, cum Propheta ingemiscere compellimur: Expectavimus pacem, & non est bonum, tempus medelæ, & ecce formido, tempus curationis, & ecce turbatio. Quocumque enim pro Apostolici muneris nostri debito animum, curasque convertimus, ita sunt omnia vel multiplicatis belli cladibus attrita, vel gliscentibus in dies discordiis prona in ruinam, ut spectaculum oculis nostris exhibeant semper luctuosius. Florentissimæ nuper Europæ Provinciæ miserè nunc gementes inter præsentium ærumnarum sensum, & metum futurarum; atque, ut cum ejusdem Prophetæ verbis loquamur: Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero in Civitatem, ecce attenuati fame. Verum quis dedit in direptionem Jacob, & Israel vastantibus? Nonne Dominus ipse, cui peccavimus; Ipse profectò, quia noluimus in viis ejus ambulare, & non audivimus legem ejus, effudit super Nos indignationem furoris sui, & forte bellum. Accedamus igitur cum fiducia ad sacram Misericordiarum Domini aram, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, cœlestem iram placare, auctisque per jejuniorum labores, & eleemosynarum largitiones viribus orationis, divinam opem in his urgentissimis Ecclesiæ, ac Rei publicæ necessitatibus unanimiter implorare connitamur; ut ineffabilis Dei benignitas cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, quietem Populis, ac Regibus, & Principibus Christianis arctam, & indissolubilem animorum concordiam, pacemque Catholicæ fidei conjunctis viribus, & consiliis tuendæ, & propagandæ zelum largiri dignetur. Advenerunt jam Dominici Adventus dies acceptabiles, dies salutis, qui sicuti Nos ad impensiùs orandum, ita Divinam Clementiam ad liberaliùs indulgendum invitant, & spem certam faciunt consequendi veram illis, & cœlestem pacem, sine qua nequit ea ipsa, quam Nos afflictis rebus opem laturi incessanter inquirimus, pax humana consistere.

Spem fructuosam recognoscit ab indignatione divina propter peccata: Ac propterea enitendum divinam iram placare.

Ideo indicit Jubileū Universale

§. 1. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more cœlestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemni Processioni, quam feriâ quintâ currentis Hebdomadæ ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam ejusdem Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatis de eadem Urbe, una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intrà spatium ejusdem vel proximè subsequentis Hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint.

Adimplenda in Urbe ad id consequendū.

Adimplenda extra Urbem.

§. 2. Cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similitèr hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales,

vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia dis intra eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intrà, & extrà Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

A Navigantibus, & aliis.

§. 3. Navigantes verò, & iter agentes, ut cùm primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel Majori, aut Parochiali Loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quàm Ecclesiasticis secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultas eligendi Confessarium.

§. 4. Insuper omnibus, & singulibus Christifidelibus utriusque sexus tàm Laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tàm in Urbe præfata, quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tàm secularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quàvis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Nostras aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocunque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcunque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supra dictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Confessarii possint absolvere à reservatis S. Sedi, & Ordinariis.

Commutare vota exceptis Religionis, & Castitatis.

Mandatum Universis Prælatis de Jubileo publicando.

§. 5. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium litterarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Vigore Jubilei non intendit dispensare super Irregularitatibus.

§. 6. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cùm partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Neque suffragari publicè excommunicatis.

Derogationes.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regulâ nostrâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individuus, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscuque.

Fides transumptorum.

§. 8. Ut autem præsentes Nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, ubique locorum & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 8. Dec. 1693. P. A. 3.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Decembris 1693. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò septima Mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Tertio: Supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Ecclesiæ Sancti Johannis Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Joannem Grecum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Thomas Orlandus Cursorum Magister.

XLVII.

Concessio nonnullarum Indulgentiarum pro Deputatis, aliisve quocumque nomine nuncupatis Ministris, & Officialibus Hospitiorum Pauperum, ac Congregationum de Charitate nuncupatorum ubivis tam hactenùs erectorum, seu erectarum, quàm in posterum quandocumque erigendorum, sive erigendarum.

INNO-

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemiũ ab erectione Hospitii Pauperum Invalidorum in Urbe & similium, vel saltè Congregationum in diversis partibus.

CUM inter gravissimas, multiplicesque curas, quibus ex Sacrosancti Apostolatus humilitati nostræ divinitùs commissi debito incessantèr urgemur, illa præcipuè animum nostrum angat sollicitudo, quam de pauperum, & egenorum necessitatibus tum spiritualibus, tùm temporalibus sublevandis corde jugiter versamus; ac proindè quemadmodum, ne quisquam indigens, aut mendicus esset inter nos, ejus auxilio adjuti, cujus oculi in pauperem respiciunt, quemque electis suis in novissimo die dicturum credimus: quamdiù fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis, non ita pridem Hospitium Apostolicum Pauperum Invalidorum in Alma Urbe Nostra, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes promanant, ereximus, & instituimus, ità similitèr ubique locorum, & gentium, ac præsertim in reliqnis Civitatibus, & locis Temporalis S. R. E. Ditionis, ejusmodi Hospitia, per quæ eorumdem Pauperum animæ, ac corporis saluti opportunè consulatur, seu saltem pias quasdam Congregationes de Charitate nuncupatas, ubi scilicet istæ ad rectam, ac salubrem ipsorum pauperum directionem, & curam sufficere videbuntur, erigi, ac institui: Sicubi verò, benedicente Domino, Hospitis, seu Congregationes bujusmodi erecta, seu erectæ, & instituta, seu institutæ fuerint, conservari, & augeri summoperè cupiamus; atque ad id tùm Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, aliorumque Ecclesiarum Prælatorum, & Ordinariorum, tùm dilectorum filiorum nostrorum, & Apostolicæ Sedis de latere Legatorum, seu eorum Vicelegatorum, necnon Præsidentium, & Gubernatorum Provinciarum, Civitarum, Oppidorum, & Locorum quorumcumque Nobis, & dictæ Sedi tàm mediatè, quam imediatè subjectorum, zelum, vigilanciam, & pietatem, datis ad eos jussu nostro literis, excitare, atque urgere curaverimus.

Ut ubique fideles alacrius pio operi intendant concedit Deputatis indulgentias.

§. 1. Hinc est, quòd Nos illius, qui Mendicus, & Pauper dici non abhorruit, ac propter Nos egenus factus est, cùm esset dives, ut ejus inopiâ nos divites essemus, vices licèt immeriti gerentes in Terris, ut Christi fideles, ubicunque existentes, eò alacriùs tàm pium, ac salutare opus in Pauperum prædictorum utilitatem promovere connitantur, quò spiritualium gratiarum, quarum dispensatores à Domino constituti sumus, muneribus uberiùs noverint se refectos, paternæ charitatis studio providere cupientes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Hospitiorum, seu Congregationum hujusmodi ubivis tàm hactenus canonicè erectorum, seu erectarum, quàm in posterum quandocumque canonicè pariter erigendorum, seu erigendarum Deputatis, aliisve quocumque nomine nuncupatis, Ministris, & Officialibus, die, quo sua respectivè ministeria, seu officia susceperint, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam.

Plenariam pro die ingressus in Congregationem.

Plenariam in articulo mortis pro Infirmis, & inservientibus.

§. 2. Ipsisque, necnon omnibus, & singulis eorumdem Hospitiorum Pauperibus, quos in Hospitiis præfatis, seu etiam in Hospitalibus infirmorum, ad quæ ab ipsis Hospitiis translati fuerint, ab humanis decedere contigerit, ac personis in Hospitiis hujusmodi inservientibus quibuscumque nunc, & pro tempore existentibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè pariter pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devotè invocaverint, etiam plenariam.

Plenariam in duabus anni festivitatibus.

§. 3. Prætereà illis verè quoque pœnitentibus, & confessis, & sacra Communione refectis, qui sui quisque Hospitii Ecclesiam, Cappellam, seu Oratorium, vel saltem Majorem, vel Parochialem, seu aliam Ecclesiam suæ quisque Civitatis, Terræ, Oppidi, vel Loci ab Ordinariis Locorum respectivè designandam in duabus dumtaxat anni festivitatibus per eosdem Ordinarios semel tantùm pariter ad id designandis, à primis Vesperis usque ad occasum Solis festivitatum hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro felici pii operis hujusmodi progressu, & propagatione, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, itidem plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Sexaginta dierum pro diebus in quibus Deputati congregantur.

§. 4. Demum eisdem Hospitiorum, ac Congregationum hujusmodii Deputatis, Ministris, Officialibus quibuscumque præsentibus, & futuris, quotiescumque congressibus pro salubri ipsorum Hospitiorum directione, seu ipsis Congregationibus juxtà earum institutum ubivis faciendis respectivè interfuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus ad suum quisque officium pertinens peregerint, pro quolibet opere hujusmodi sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides adhibenda transsumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 18. Dec. 1693. P. A. 3.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1693. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. F. Card. Albanus.

Indulgentia Plenaria perpetua in Articulo mortis pro morientibus in Hospitali Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XII. XLVIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentia plenaria ut in rubrica.

EX injuncti Nobis divinitùs Sacrosancti Apostolatus Officii debito Animarum saluti, quantùm cum Domino possumus, consulere cupientes, omnibus, & singulis utriusque Sexus Christi fidelibus ægrotis in Hospitali Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe pro tempore morientibus, in cujuscumque eorum mortis Articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen JESU ore, si potuerint, sin minùs corde devotè invocaverint; Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Dat. 5. Jan. 1694. P. A. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Januarii 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. F. Card. Albanus.

Mandatum Officialibus Archiconfraternitatis Annunciationis de Urbe, ut annis singulis viginti subsidia dotalia totidem Puellis Hospirii Apostolici Pauperum Invalidorum de eadem Urbe per Congregationem super Regimine ejusdem Hospitii deputatam oominandis præstent, & assignent.

XLIX.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à dispositis ad favorem Puellarum Hospitii Apostolici in Constitutione Erectionis pro illarum habilitatione ad subsidia Dotalia.

ALiàs Nos, postquam Hospitium Pauperum Invalidorum in Palatio Nostro Pontificio apud Ecclesiam Sancti Josnnis in Laterano de Urbe erexeramus, & institueramus, imbique in mansionibus ab eis, quæ sunt Virorum penitùs sejunctis, & separatis, etism pauperes Puellas ruendæ potissimùm earum honestatis gratiâ collocaveramus, ne illæ, quas tanquam præ cæteris mopes, ac miserabiles omnique prorsùs humana ope destitutas in idem Hospitium recipi mandsveramus, aut aliæ quæcumque in illud pro tempore recipiendæ puellæ à consequendis subsidiis dotalibus, quæ per Archiconfraternitates, Confraternitates, alisque Loca pia, & personas dictæ Urbis distribui solent, excluderentur, easdem tunc, & pro tempore existentes Hospitii supradicti Puellas ad subsidia dotalia hujusmodi etiam Nationalia obtinenda, tametsi juxtà consuetudioes, usus, & staruta quævis Archiconfraternitatum, & aliorum Locorum piorum præfarorum, sivè quorumcumque Testatorum, & piotum Largitorum, qui eadem subsidia præstari ordinarunt, dispositiones qualificatæ non essent, seu aliàs præscriptis requisitis carerent, sub certis modo, & forms tunc expressis habilitavimus, ac habiles, & capaces fecimus, & declaravimos, & alias prout in nostris Anno Incarnationis Dominicæ M. DC. XCIII. Tertiodecimo Kalendas Junii Pontificstus Nostri Anno Secundo sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ds verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur; Nunc autem Nos dilectas in Christo filias Hospiru hujusmodi puellas amplioribus favoribus, & grstiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alisque Ecclesiaiticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes.

Mandat Officialibus Sanctissimæ Annunciationis, ut singulis annis præstent viginti subsidia cum precio Vestium.

§. 2. Motu propro, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Administratoribus, Officialibus, seù Ministris quocumque nomine nuncupstis Archiconfraternitatis Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia ejusdem Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe præfata canonicè institutæ, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit, tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut ipsi singulis snnis viginti subsidia dotalia, quorum decem sint quinquaginta, reliqua verò decem quadraginta scurorum moneræ Romanæ pro quolibet ex illis, quæ per eandem Archiconfraternitatem pauperibus Puellis dispensantur, una cum pretio vestis eis dari solitæ totidem Puellis Hospitii præfati nunc, & pro tempore existentibus, ad effectum matrimonii, vel monachatus realiter, & cum effectu præstent, & assignent, seu præstari, & assignari curent, & faciant, ea tamen lege, ut si unquam provter considerabilem ejusdem Archiconfraternitatis redituum diminutionem, cætera subsidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis Puellis distribuere solet, diminui contigerit, pari modo dicta viginti subsidia, salvo tamen semper eorum numero prædicto, diminui Pebeant.

Puellæ nominandæ à Congregatione Hospitii.

§. 3. Porrò viginti subsidiorum dotalium hujusmodi præstatio, assignatio irà fieri debeat, ut viginti Puellæ Hospitii præfsti nullatenus à memoratis ejusdem Archiconfraternitatis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris visitentur, eligantur, seu nominentur, sed illarum electio, seu nominatio, ac omnimoda de viginti subsidiis dotalibus hujusmodi disponendi facultas ad Congregationem dilectorum pariter filiorum modernorum, & pro rempore existentium Hospitii hujusmodi Deputatorum, cujus erit eas puellas eligere, seu nominsre, quæ vitæ, ac morum honestate, modestia, ætare, aliave ratione cæteris antecellant, peoitùs pertineat.

Subsidia consignanda Deputatis Hospitii absque vinculo.

§. 4. Ubi verò à Congregatione præfata electio, seu nominatio hujusmodi, ut præfertur, facta fuerit, cedulæ subsidiorum hujusmodi promissoriæ, quæ sane liberæ prorsùs, & absque ullo vinculo aut conditione, juxta modum à memorata Cougregatione præscribendum faciendæ erunt, una cum pretio vestis, sicut præmittitur, dari solitæ, dictis Deputatis consignari debeant, penès eos asservandæ, donec, & quousque iisdem Puellis sic electis, seu nominatis, cùm oimirum eas in Religione, vel Matrimonio juxtà earum vocationem collocari contigerit, tradantur, ita tamen, ut si quæ ex illis, quæ sic electæ, seu nominaræ fuerint, bonum sui specimen præbere non perrexerint, qua in re memoratæ Congregationis judicio standum erit, illæ à commodo, & beneficio eorumdem subsidiorum dotalium sibi assignstorum cadant, nec illa, seu illorum cedulas petere, consequi, & obtinere valeant, sed subsidia eis assignsta, seu illorum cedulæ hujusmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Puellarum, quibus assignata erant, mortem ante earum Matrimonium, vel Monachatum respectivè secutam, sivè ob aliam rstionem effectum suum sortita non fuerint, aliis Puellis ejusdem Hospitii per dictam Congregationem pariformiter eligendis, seu nominandis, assignentur, nec ista in eorum numero, quæ Puellis præfatis, sicut præmittitur, quotannis assignari debent, ullatenus computari, sed novæ cedulæ illorum promissoriæ à suprsdictis Administratoribus, Officialibus seu Ministris ad favorem sliarum Puellarum per Congregationem præfatam, sicut præmittitur, subrogandarum, seu nominsndarum fieri, iisdemque Deputatis modo, & forms supradictis consignari debeant.

Demerentium aut morentiū cedulæ assignentur aliis Puellis absque alteratione numeri anoui.

Puellæ eximuntur à processionibus, aliisque functionibus publicis.

§. 5. Cæterùm quæcumque Hospitii hujusmodi Puellæ, quæ ad subsidia dotslis præfsta, sicut præmittitur, admissæ, seu nominatæ fuerint, Processionibus, alisque publicis functionibus in distributione eorumdem subsidiorum dotalium, sut illotum occasione fieri solitis interesse minimè teneantur, sed intrà idem Hospitium Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere, alisve pia opera, sive à dictæ Archiconfrsternitatis staruris, sive à quorumvis Testatorum, & piorum largitorum præfatorum dispositionibus iojuncta adimplere possint, & debeant.

Subsidia solvantur absque cautione, sequuto matrimonio, vel professione.

§. 6. Eisdem verò Puellis, statim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi sttestatione à duobus ex Deputaris prædictis subscripta probari sufficiat, vel in aliquo Monialium Monasterio professionem regularem per ipsas Moniales emitti consuetam expressè emiserint, subsidis dotalia eis, ut præfertur, assignata, liberè, promptè, nullaque interposita mora, ac absque ulla cautione persolvantur.

Nulla puella gaudere potest plus quam duobus subsidiis.

§. 8. Singulra demùm Puellas præfatas ad plura quam duo ex viginti subsidiis dotalibus supradictis per memoratam Congregationem Deputato-

rum

rum nequaquam admitti, seu nominari posse, harum serie decernimus, & ordinamus.

Decreta roborantia & clausula sublata.

§. 8. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Puellis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes etiã ultimarum voluntatum.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac supradictorum Testatorum, & piorum largitorum etiam ultimis voluntatibus, quas propter præmissa sufficienter, & expresè commutamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Archiconfraternitatis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxaxt specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die sexta Martii 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 6. Mart. 1694 P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

L.

Mandatum Officialibus nonnullarum Archiconfraternitatum, & Confraternitatum Urbis, ut quotannis, decem subsidia dotalia in totum totidem Puellis Conservatorii Divinæ Providentiæ nuncupati de eadem Urbe per Deputatos pro tempore existentes ejusdem Conservatorii nominandis præstent, & assignent.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ad levamen Conservatorii Divinæ Providentiæ mandat assignari singulis annis decẽ subsidia dotalia totidem illius Puellis, quamvis non sint qualificatæ ad formam piarum dispositionũ.

CUM, sicut accepimus, Conservatorio Divinæ Providentiæ nuncupato de Urbe multum levamenti proventurum sit, si dilectis in Christo filiabus in illud nunc receptis, ac pro tempore recipiendis pauperibus Puellis aliquot subsidia ex illis, quæ à nonnullis Archiconfraternitatibus, ac Confraternitatibus ejusdem Urbis distribui solent, annis singulis assignentur: Nos considerantes summoperè decere Puellas præfatas, quò faciliùs statui suo consulere valeant, hujusmodi subsidiis adjuvari, illasque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas esse censentes, necnon quorumcumque Testamentorum, aliarumque etiam ultimarum voluntatum, atque dispositionum tenores, & alia quæcunque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero annis singulis decem subsidia dotalia ex iis, quæ per Archiconfraternitates, & Confraternitates infrascriptas Puellis Maritandis, vel Monachandis dispensantur, una cum pretio vestis eis dari solitæ, totidem Puellis Conservatorii præfati nunc & pro tempore existentibus, etiamsi forsan juxtà formam, & dispositionem quorumcunque Testamentorum, aliarumque ultimarum voluntatum, ac tàm causâ mortis, quàm inter vivos dispositionum, & ordinationum, statutorum quoque, ac consuetudinum, & usuum quorumvis qualificatæ non sint, à dilectis filiis modernis, seu pro tempore existentibus Archiconfraternitatum, & Confraternitatum hujusmodi Administratoribus, Officialibus, seu Ministris quocumque nomine nuncupatis, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit, ad effectum Matrimonii, vel Monachatus realiter, & cum effectu præstari, & assignari debeant, tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

Ex dictis decem subsidiis, quatuor præstat Archiconfraternitas Annunciationis.

§. 2. Ita videlicèt, ut quatuor subsidia hujusmodi, quorum duo sint quinquaginta, reliqua verò duo sint quadraginta scutuorum monetæ Romanæ pro quolibet, ab Archiconfraternitate Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia ejusdem Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe præfata canonicè instituta, ea tamen lege, ut in his quatuor subsidium dotale, quod ipsa Archiconfraternitas uni ex Puellis Conservatorii hujusmodi quotannis præstare consuevit, comprehensum intelligatur, & ita ut si unquam propter considerabilem ejusdem Archiconfraternitatis redituum diminutionem cætera subsidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis Puellis distribuere solet, diminui contigerit, pari modo dicta quatuor subsidia, salvo tamen semper eorum numero prædicto, diminui debeant.

Tria Confraternitas Rosarii.

§. 3. Alia tria subsidia, quorum unumquodque sit viginti quinque scutorum parium, à Confraternitate Sanctissimi Rosarii in Ecclesia supradicta canonicè similiter instituta; aliud itidem subsidium vigintiquinque scutorum similium à Confraternitate Sancti Hieronymi Charitatis de eadem Urbe.

Unum S. Hieronymi Charitatis.

Duo Archiconfraternitates SS. Salvatoris, & Confalonis.

§. 4. Reliqua demùm duo subsidia, quorum singula sint trigintaquinque scutorum, & vigintiquinque bajoccorum ejusdem monetæ ex iis, quæ à quondam Bernardina Rustici Castellani relicta fuerunt, quæque à Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum pro medietate, ac Confalonis respectivè Archiconfraternitatibus, seu Confraternitatibus pariter de Urbe pro alia medietate dispensantur, unum scilicet à dilectis etiam filiis modernis, seu pro tempore existentibus Guardianis, & Camerario ejusdem Archiconfraternitatis, seu Confraternitatis Sanctissimi Salvatoris, alterum verò à dicta Archiconfraternitate Confalonis respectivè præstentur, & assignentur.

Puellæ nominantur à Deputatis Conservatorii.

§. 5. Porrò decem subsidiorum dotalium hujusmodi præstatio, & assignatio ita fieri debeat, ut decem Puellæ dicti Conservatorii annis singulis ad illa, sicut præmittitur, admittendæ nullatenùs à memoratis earumdem Archiconfraternitatum, & Confraternitatum Administratoribus, Officialibus, seu Ministris visitentur, eligantur, seu nominentur, sed illarum electio, seu nominatio, ac omnimoda de decem subsidiis dotalibus hujusmodi disponendi facultas ad dilectos pariter filios modernos, seu pro tempore existentes Deputatos ejusdem Conservatorii (quorum erit eas Puellas eligere, seu nominare, quæ vitæ, ac morum honestate, modestia, ætate, aliave ratione cæteris antecellant) penitùs pertineat.

Cedulæ consignandæ absque vinculo.

§. 6. Ubi verò ab iis electio, seu nominatio hujusmodi, ut præfertur, facta fuerit, Cedulæ subsidiorum hujusmodi promissoriæ, quæ sanè liberæ prorsùs, & absque ullo vinculo, aut conditione, juxtà modum à Congregatione eorumdem Deputatorum præscribendum, faciendæ erunt, unà cum pretio Vestis, sicut præmittitur, dari solitæ, ipsis Deputatis consignari debeant, penès eos asservandæ, donec, & quousque iisdem Puellis sic electis, seu nomi-

nominatis, cùm nimirùm eas in Religions, vel Matrimonio, juxtà earum vocationem collocari contigerit, tradantur.

Demerentium, aut morientiū Cedulæ assignentur aliis absque alteratione numeri annui

§. 7. Ita tamen ut si quæ ex illis, quæ sic electæ, seu nominatæ fuerint, bonum sui specimen præbere non perrexerint, qua in re memoratæ Congregationis Deputatorum Judicio omninò standum erit, illæ à commodo, & beneficio eorumdem subsidiorum dotalium sibi assignatorum cadant, nec illa, seu illorum Cedulas petere, consequi. & obtinere valeant, sed subsidia eis assignata, sen illorum Cedulæ hujusmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Puellarum, quibus assignata erant, mortem ante earum Matrimonium vel Monachatum respectivè secutam, sive ob aliam rationem effectum suum sortita non fuerint, aliis Puellis ejusdem Conservatorii per eosdem Deputatos pariformiter eligendis, seu nominandis assignentur, nec illa in eorum numero, quæ Puellis præfatis, sicut præmittitur, quotannis assignari debent, nullatenùs computari, sed novæ Cedulæ illorum promissoriæ à supradictis Archiconfraternitatum, & Confraternitatum præfatarum Administratotibus, Officialibus, seu Ministris ad favorem aliarum Puellarum per eosdem Deputatos, sicut præmittitur, subrogandarum, seu nominandarum fieri, iisdem Deputatis, modo, & forma supradictis, consignari debeant.

Puellæ eximuntur à functionibus publicis.

§. 8. Cæterum quæcumque Conservatorii hujusmodi Puellæ, quæ ad subsidia dotalia præfata, sicut præmittitur, admissæ, seu nominatæ fuerint, Processionibus, aliisve publicis functionibus in distributione eorumdem subsidiorum dotalium, aut illorum occasione fieri solitis, interesse minimè teneantur, sed intrà idem Conservatorium Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere, aliave pia opera, sive a dictarum Archiconfraternitatum, & Confraternitatum statutis, sivè à quorumvis Testatorum, & piorum largitorum, qui eadem subsidia præstari ordinarunt, dispositionibus injuncta adimplere possint, & debeant.

Subsidia solvantur liberè secuto matrimonio, vel professione.

§. 9. Eisdem verò Puellis statim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi attestatione à duobus ex Deputatis prædictis subscripta probari sufficiat, vel in aliquo Monialium Monasterio professionem regularem per ipsas Moniales emitti solitam expresse emiserint, subsidia dotalia eis, sicut præmittitur, assignata liberè, & promptè nullaque interposit. morâ, ac absque ulla cautione persolvantur; singulas demùm Puellas prædictas ad plura, quam duo ex decem subsidiis dotalibus supradictis per memoratos Conservatorii hujusmodi Deputatos nequaquam admitti, seu nominari posse, harum serie decernimus, & ordinamus.

Singulæ Puellæ cōsequi nequeunt plusquam duo subsidia.

Decreta roborantia cum clausula sublata.

§. 10. Decernentes pariter easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Puellis in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes etiam ultimarum voluntatum.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac memoratæ Bernardinæ, aliorumque Testatorum, & piorum largitorum præfatorum, etiam ultimis voluntatibus, & dispositionibus, quas propter præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictarum Archiconfraternitatum, & Confraternitatum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides transumptorum.

§. 12. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extrà illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Protestatio concessionis citra approbationem Conservatorii.

§. 13. Cæterùm non intendimus per ipsas præsentes litteras supradictum Conservatorium in aliquo approbare. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Martii 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 6. Mart. 1694 P. A. 3.

J.F. Card. Albanus.

LI.

Statutum, quod de cætero Procurator Generalis Provinciarum Reformatarum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu Strictioris Observantiæ nuncupatorum in Capitulo Generali ejusdem Ordinis de sexennio in sexennium eligatur,

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Continuatio ad Constitutionē moderatoriam facultatum Protectorum Ordinum Regulariū.

§. 1. CUM Nos nuper per Nostram super moderatione facultatum quorumvis, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Ordinum Regularium quorumlibet apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorum, editam Constitutionem, inter alia quamcumque eisdem Protectoribus nonnullos Ordinum hujusmodi Superiores, seu Ministros deputandi attributam potestatem sustulerimus, & abrogaverimus, Superiorumque, seu Ministrorum hujusmodi electionis ad Sacrorum Canonum, seu Regularium eorumdem Ordinum Institutorum limites, seu aliàs ad modum, & formam in Comitiis Generalibus ipsorum Ordinum, seu per Nos, & Sedem prædictam respectivè statuendam reduxerimus, & reductam esse voluerimus, & mandaverimus.

Sublata Protectori facultate qua fruebatur deputandi Procuratorem Generalem Reformatorum.

§. 2. Ac proindè quæcumque antè hac pro tempore existenti Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu Strictioris Observantiæ nuncupatorum apud eandem Sedem Protectori Procuratorem Generalem Provinciarum Reformatarum dicti Ordinis in Romana Curia residentem de triennio in triennium deputandi, sive quarundam Apostolicarum litterarum vigore, sive aliàs quomodolibet competens facultas sublata, & abrogata remanserit.

Nunc mandatur Procuratorem Generalē constitui per electionem fratrum, & per sexennium.

§. 3. Hinc est, quòd Nos, ut Procuratoris Generalis hujusmodi electio rectè, & canonicè in posterum fiat, quantùm cum Domino possumus, providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut Procurator Generalis supradictus, qui de triennio in triennium ab eodem Protectore, sicut præmittitur, deputari hactenùs consuevit, deinceps de sexennio in sexennium in Capitulo Generali ejusdem Ordinis eligatur, in ejusque electione votum, sive suffragium Fratres Vocales earundem Provinciarum Reformatarum Familiæ Cismontanæ dicti Ordinis tantùm ibidem unà cum Ministro Generali pro tempore existente Ordinis supradicti insimul congregati habeant, & ferant, ac habere, & ferre liberè, & licitè possint, & valeant, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

§. 4.

Occurrente vacatione intra sexennium recurrendum ad S. Sedem.

§. 4. Quod si Procuratoris Generalis sic electi Officium ante expletum sexennium per cessum, vel decessum illud pro tempore obtinentis, seu aliàs quomodolibet vacare contigerit, ad Nos, seu pro tempore existentem Romanum Pontificem pro opportuna desuper provisione obtinenda recurratur.

Duratio moderni Procuratoris, restringitur usque ad primum Capitulum Generale.

§. 5. Porrò ut ad Procuratoris Generalis hujusmodi electionem juxta earundem tenorem præsentium faciendam quantò citius, nempe in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem, benedicente Domino, in Hispaniis celebrando deveniri possit, Officium præfatum, quo dilectus Filius Petrus Paulus de Cellis Frater. expresse professus Provinciæ Tusciæ ejusdem Ordinis de præsenti fungitur, tametsi illud vigore Litterarum Patentium et à Vener. Fratre Nostro Alderano Episcopo Ostiensi ejusdem S. R. E. Cardinali Cybo nuncupato Ordinis hujusmodi apud Nos, & Sedem prædictam Protectore desuper expeditarum diutius durare deberet, usque ad proximè futurum Capitulum Generale supradictum dumtaxat durare debeat.

Isti tamen decernuntur prærogativæ æque ac si perdurasset per totum tempus.

§. 6. Cæterum ipsi Petro Paulo Procuratori Generali, quem munus suum fideliter hactenùs, & laudabiliter exercuisse accepimus, ut votum, seu suffragium in eodem proximè futuro Capitulo Generali habere, & ferre, necnon omnibus & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Fratres dicti Ordinis, qui integri triennii spatio Procuratoris Generalis hujusmodi munere in Curia præfata functi fuerunt, tam de jure, usu, & consuetudine, quàm alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsùs differentia, uti, frui, & gaudere, liberè pariter, & licite possit, & valeat, in omnibus, & per omnia, perinde ac si munere hujusmodi per integrum triennium functus fuisset, harum serie concedimus, & indulgemus.

Declaratur privilegium hoc non personale sed propter merita.

§. 7. Præterea privilegia, prærogativas, gratias, & indulta hujusmodi eidem Petro Paulo Procuratori Generali, non ex gratia, vel favore, aut privilegio personali, sed intuitu realium laborum, & tanquam justum præmium et debitum concessa fuisse, & de jure competere, nec in fel. record. Urbani Octavi, & Clementis X., aliorumve Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Literis, vel Decretis super revocatione, & abrogatione, sive annullatione quorumcumque privilegiorum, & indultorum personalium Fratribus dicti Ordinis contra, vel præter Constitutiones, seu Statuta ipsius Ordinis concessorum, vel concedendorum hactenùs emanatis, & quandocunque emanaturis, ullo modo comprehensa fuisse, vel esse, aut fore, seu comprehensa censeri, prætendi, vel intelligi, neque ejusmodi revocationes, abrogationes, & annullationes illi ullatenus obstare, aut eum illarum occasione, seu prætextu quomodolibet molestari, per turbari, vel inquietari posse, earundem tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Decreta roborantia cum clausula sublata.

§. 8. Decernentes pariter easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri, Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet, quacunque præeminentia, & potestate fungentes & functuros; Sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogationes.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, in genere, vel in specie, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse darogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunique.

Fides transumptorum.

§. 10. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subsciptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 7. Apr. 1694. P. A. 3.

J.F. Card. Albanus.

LII.

Statutum, quòd de cætero Procurator Generalis, & Commissarius Generalis Curiæ Romanæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum in Capitulo Generali ejusdem Ordinis de sexennio in sexennium eligatur.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium convertendo cum antecedenti Constitutione.

SAcrosancti Apostolatus solicitudo, quam, meritis licèt, & viribus longè impares, anthore Deo, gerimus, Nos stimulat ad ea peculiari studio statuenda per quæ prospero Christi fidelium divinis obsequiis sub suavis Religionis jugo mancipatorum statui, ac regimini opportunis rationibus consulatur.

§. 1. Cùm itaque Nos nuper alias nostras in simili forma Brevis litteras, ut Procurator Generalis Provinciarum Reformatarum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu Strictioris Observantiæ nuncupatorum, qui antehac de triennio in triennium a pro tempore existente Ordinis hujusmodi apud Sedem Apostol. Protectore deputabatur, deinceps de sexennio in sexennium in Capitulo Generali ejusdem Ordinis eligatur, in ejusque electione votum, sivè suffragiū Fratres Vocales earumdem Provinciarum Reformat. Familiæ Cismontanæ dicti Ordinis tantum ibidem u-

na cum Ministro Generali pro tempore existente Ordinis supradicti insimul congregari habeant, & ferant, ac habere, & ferre liberè, & licitè possint, & valeant, sub certis modo, & forma tunc expressis statuerimus, & ordinaverimus; Et sicut accepimus, felici dilectorum filiorum Fratrum de Observantia dicti Ordinis gubernio, regularique illorum disciplinæ magnoperè conducibile futurum sit, si id ipsum quoad illorum Procuratorem Generalem, & Commissarium Generalem Curiæ Romanæ, qui hactenùs de triennio itidem in triennium à Ministro Generali supradicto, de Definitorum Generalium ejusdem Ordinis consilio, & assensu, seu aliàs institui, & deputari consueverunt, pariformiter per Nos statuatur.

Procurator, & Commissarius Curiæ Generalis eligantur in Capitulo Generali ad sexennium.

§. 2. Hinc est, quòd Nos, qui Ordinem prædictum in visceribus paternæ gerimus charitatis, salubri Fratrum de Observantia præfatorum directioni, quantum cum Domino possumus, similiter providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd de cæteru perpetuis futuris temporibus Procurator Generalis, ac Commissarius Generalis Curiæ præfatæ eorumdem Fratrum de Observantia, qui hactenùs de triennio in triennium à memorato Ministro Generali, sicut præmittitur, institui, seu deputati consueverunt, in Capitulo Generali ejusdem Ordinis de sexennio in sexennium eligantur, in eorumque respectivè electione votum, sivè suffragium Fratres Vocales illius Familiæ tantùm Cismontanæ scilicet, seu Ultramontanæ, ex qua nimirum cæteroqui juxtà Regularia Ordinis prædicti Instituta per Sedem Apostolicam approbata Procurator Generalis, seu Commissarius Generalis Curiæ hujusmodi respectivè assumendi erunt, unà cum eodem Ministro Generali ibidem insimul congregati habeant, & ferant, ac habere, & ferre liberè, & licitè possint, & valeant, tenore præsentium statuimus & ordinamus.

In cujusque electione votum habeat respectivè familia pro qua fit electio.

Vacante officio ante sexennium providebit S. Sedes.

§. 3. Quòd si Procuratoris Generalis, ac Commissarii Generalis sic electorum Officia, sivè eorum alterum per cessum, vel decessum illa, seu illud pro tempore obtinentium, vel obtinentis, seu aliàs quomodolibet vacare contigerit, ad Nos, seu pro tempore existentem Romanum Pontificem pro opportuna desuper provisione obtinenda, recurratur.

§. 4. Cæterùm, ut ad eorumdem Procuratoris Generalis, ac Commissarii Generalis electionem juxtà earumdem tenorem præsentium faciendam quanto citiùs, nempè in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem, benedicente Domino, in Hispaniis celebrando, deveniri possit, Officia præfata, quibus dilecti filii, moderni Procurator Generalis, ac Commissarius itidem Generalis ejusdem Curiæ de præsenti funguntur, ac illorum quodlibet, tametsi illa vigore quarumvis litterarum patentium eis, ac eorum cuilibet à dilecto filio moderno Ministro Generali dicti Ordinis desuper expeditarum, ac forsan etiam auctoritate Apostolica confirmatarum diutiùs durare deberent, usque ad proximè futurum Capitulum Generale supradictum dumtaxat durare debere, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie decernimus, & declaramus.

Officia hujusmodi obtinentes de præsenti cessant adveniente Capitulo.

Decreta roborantia cum clausula sublata.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, seu ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrato etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authorite, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus; & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides in Judicio, & extrà illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 5. Aprilis 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

I. F. Card. Albanus.

LIII.

Indulgentia Plenaria perpetua in articulo mortis, pro morientibus in Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia de Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentia plebaria ut in rubrica.

EX injuncti Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus Officii debito Animarum saluti, quan-

tum

tùm cum Domino possumus, consulère cupientes, omnibus, & singulis utriusqoe sexus Christifidelibus ægrotie in Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia de Urbe pro tempore morientibus, in cujuscùmque eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenùs id facere nequiverint, saltem contriti, Nomen JESU ore, si potuerint, sin minus corde devotè invocaverint, Plenarium omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futurie temporibus valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Augusti 1694. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Dat. 18. Aug. 1694. P. A. 4.

J. F. Card. Albanus.

LIV.

Constitutio, quà plura declarantur, ac præscribuntur pro tollendis abusibus, & fraudibus, circa Ordioationes alienorum Subditorum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SPeculatores Domue Israël, quæ est Sancta Dei Ecclesia, per ineffabilem Divinæ Bonitatia abundantiam coostituti, eò potissimùm ab ipsis Pontificatus Nostri primordiie Pastoralis vigilantiæ nostræ studia convertenda esse duximus, ut, qui in sortem Domini vocantur, sacrisque addicuntur ministeriie, quippè quos irreprehensibiles esse convenit, ut præesse valeant, corrigundis, ac in quos tanquam in speculum reliqui oculos conjiciuoc, ex iisque sumunc quod imitentur, tales sint, qui dignè possint Dominica Sacramenta tractare, ac ædificent cunctos tàm fidei scientia, quàm operum disciplina.

Narratur Decretum Sanctitatis Suæ super forma concedendi Indulta extra tempora.

§. 1. Sanè hoc inito consilio, non alioe, quantum fieri potest, quàm qui in sanctitate, & justitia per ordinatissimos Ecclesiasticæ Militiæ gradus statis intervallis ambulaverint, ac piè, & fideliter in ministeriie anteactis se gesserint, ad Sacerdotium assumi, sacrasque ordinationes, juxtà priscum Ecclesiæ morem, præscriptis à jure temporibue orationi, & jejunio coosecratis, haberi cupientes, severiorem quamdam in concedendis Indultis suscipiendi sacroe Ordines extrà tempora hujusmodi, & interstitiis ad id designatis minimè servatis, ultrò Nobis proposuimue adhibendam rationem; quà videlicet servatâ, ante meritum labore, ante tempus examinis, ante experientiam disciplinæ, Sacerdotalis honor non probatis minimè tribuatur, nec unquam heri profani, hodiè sacrorum Antistites, veteres vitio, virtute rudes, & recentes, discipuli simul, ac Magistri pietatis creentur; sed ii tantùm, juxtà constitutas à Majoribus Leges, ab humili gradu fidelis Populi ad sacrarum administrationum sublimitatem promoveantur, qui post mutatum habitum secularem diuturna conversatione inter Clericos fuerint comprobati, ac multo tempore didicerint, quæ postmodùm alios docere tenentur.

Dispositio Concilii Trid. de non ordinandis ad titulum patrimonii nisi ob necessitatê, vel utilitatem Ecclesiæ, non intelligitur relaxata per Indulta extra tempora.

§. 2. Cæterùm per eas ipsa Indulta, quæ super præmissis parcius quidem, ac ex certis tantùm, & magis rationabilibus causis concedere decrevimus, contrariâ quavis illorum interpretatione penitùs improbatâ, salutarem illam, quam sacri Generalis Tridentini Concilii Decreta de non ordinandis ad patrimonii titulum nisi illis, quos Episcopi pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum assumendos judicaverint, præscribunt disciplinam, nequaquam relaxatam intelligi; quinimò nec unquam ad Indulta hujusmodi exequenda Episcopos ipsos arctare, sed illorum executionem arbitrio semper eorumdem Episcoporum, quorum conscientias hac in re strictissimè oneratas volumus, protsùs relinquere declaravimue; sperantes in Domino eos, qui, juxtà Apostoli monitum, nemini citò manus imponendas esse, probè norunt, sibi, & universo gregi attendentes, in quo eos posuit Spiritus Sanctus regere Ecclesiam Dei, reverenda ipsis Spiritibus Angelicie mioisteria ab Hominibue sine consideratione apprehendi nunquam permissuros, nec temerè prætipi passuroe, quæ vita probata dumtaxat accipere promeretur.

§. 3. Omnee insuper, & singulos cujuscumque tandem gradus, Ordinis, & Dignitatis fuerint, quibus ex hujus Sanctæ Sedie gratia sacros Ordines præfatos extrà eadem tempora conferendi, vel alsie, ut illoe sic conferre valeant, indulgendi potestae fieri consuevit, cum divinos Ordines largiri districti semper esse judicii oporteat, seriò monitos volumue, ut præscriptos sibi desuper in suie quique facultatibus terminos religiosè custodiant, nec eos cujusvis consuetudinie, aut exempli prætextu ullatenùs transgrediantur.

Monitio ad eos, qui gaudent Indulto conferendi Ordines extra tempora.

§. 4. Verùm quò impensius Apostolicæ gubernationis curam, & cogitationes in hæc intendimus, eò majori cum animi nostri dolore ex quamplurium Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum in diversie Regionibus existentium delatis ad Nos querelis accepimue, graviora quotidiè malignari inimicum in Sancto, sacrilegâ scilicèt illorum impudentiâ in dies crescente, qui propriæ salutis immemores, Clericales Ordines sibi forsan à propriis Præsulibus denegatos, seu quos, aliquibus canonicie sibi obstantibus impedimentis, denegari meritò verentur, ab alienis Episcopis, non, quæ JESU Christi, sed eae, quæ ad ipsoe non pertinent, Oves in animarum suarum perniciem quærentibue, nec tot Canonicas damnationes contra usurpantes aliena Plebis hominem latas perhorrescentibus, absque suorum Prælatorum commeatu, hoc est Dimissoriis, Commendatitiisve eorum litteris destituti, quinimò eis inscius, & sæpè etiam invitie, sub minus legitimis Beneficii Ecclesiastici, Originie, Domicilii, seu etiam Familiaritatis, ac continuæ Ordinariorum Episcoporum commensalitatis quæsitis titulie, in sacrarum legum fraudem, & comtemptum, illegitimè suscipiunt, atque ita non intrantes per ostium, & nihilominùe Tabernaculum Domini cum macula inhabitare non dubitantes, sacrificium in sacrilegium convertunt, judicium non præsumentes, non modo eum non placant, sed magis irritant, dum videntur in cordibus suis dicere: noo requiret.

Motiva præsentis Constitutionis ad querelas plurium Archiepiscoporum, & Episcoporum.

§. 5. Hinc est quod Nos ex commissæ Nobis divinitùs Apostolicæ servitutie muoere, abusus, fraudes, ac scandala hujusmodi penitùs, & omninò è medio tollere, ac irreligiosam contrafacientium audaciam, quantùm Nobis ex alto conceditur, compescere, & reprimere volentes, necnon fel. rec. Urbani VIII. contra male ordinantes, & malè ordinatos, quæ incipit: *Secretis*, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac etiam Conciliaribus hac in re editis Constitutionibus, & Ordinationibus inhærentes, illasque quoad ea, quæ præsentibus non adversantur, quatenùs opus sit, innovantes; de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Concilii Tridentini Interpretum, qui quæcumque antehàc super præmissis ab ipsorum Cardinalium Congregatione in particularibus casibus edita decreta, declarationes, seu responsa ad earumdem præsentium limites reducenda esse censuerunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Omnipotentis Dei Gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, totiusque Christiani Populi ædificationem, Hac gene-

Declarationes Sac. Congregat. Concilii intelligendæ terminos præsentis Constitutionis.

generali nostra, & perpetuò valitura Constitutione decernimus, & declaramus.

Nulli licèt promovere Exterum prætextu Originis, Domicilii, aut Beneficii mox conferendi prima tonsura insignire.

§. 6. Nulli Episcopo, seu cujusvis loci Ordinario, tametsi Cardinalatus honore fulgeat, licere exterum quempiam, ac sibi ratione Originis, seu Domicilii, juxta modum inferiùs declarandum, legitimè contracti non Subditum ad Clericalem tonsuram promovere, cujusvis Beneficii Ecclesiastici, ei statim ac tonsurà hujusmodi insignitus fuerit, conferendi, seu ad quod is à Patronis jam præsentatus, seu nominatus fuerit, prætextu, etiamsi Beneficium prædictum de novo ea expressè adjecta lege fundatum fuisse constiterit, ut quis immediatè post Clericalem characterem susceptum ad illud instituatur.

Clericus jam non potest ab alio promoveri ratione subjectionis ex Beneficio absque Testimonialibus Episcoporum Originis, & Domicilii.

§. 7. Prætereà Clericum, qui legitimè jam à proprio Episcopo ad eandem Clericalem tonsuram, seu etiam ad minores Ordines promotus fuerit, non posse ab alio Episcopo, ratione ac titulo cujuscumque Beneficii in illius Diœcesi obtenti, ad ulteriores Ordines promoveri, nisi ante eorumdem susceptionem Testimoniales literas proprii Episcopi tàm Originis, quàm Domicilii super suis Natalibus, ætate, moribus, & vita sibi concedi obtinuerit, easque Episcopo Ordinanti in actis illius Curiæ conservandas exhibuerit.

Beneficium ad effectum subjectionis pro Ordinibus debet sufficere ad congruam detractis oneribus.

§. 8. Licèt verò Clericus ratione cujusvis Beneficii in aliena Diœcesi obtenti subjici dicatur Jurisdictioni illius Episcopi, in cujus Diœcesi Beneficium hujusmodi situm est, eam tamen de cætero hac in re inconcussè servari volumus Regulam, ut nemo ejusmodi subjectionem ad effectum suscipiendi Ordines acquirere censeatur, nisi Beneficium prædictum ejus sit reditus, ut ad congruam vitæ sustentationem sivè juxta Taxam Synodalem, sivè, ea deficiente, juxta morem Regionis pro promovendis ad Sacros Ordines, detractis oneribus, per se sufficiat; illudque ab Ordinando pacificè possideatur, sublata quacumque facultate supplendi quod deficeret fructibus ejusdem Beneficii cum adjectione Patrimonii etiam pinguis, quod ipse Ordinandus in eadem, seu alia quavis Diœcesi obtineret: ac Episcopus sic Ordinans tàm de prædictis Testimonialibus Litteris, quàm de reditu Beneficii hujusmodi expressam in consueta collatorum Ordinum attestatione mentionem facere debebit.

De Testimonialibus & sufficientia fiat expressa mentio in Testimonialibus Ordinationis.

Origo intelligitur de nativitate in loco non accidentali, quia tunc attenditur nativitas Patris.

§. 9. Cæterùm Subditus ratione Originis is tantùm sit, ac esse intelligatur, qui naturaliter ortus est in ea Diœcesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, dummodò tamen ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirùm itineris, Officii, Legationis, Mercaturæ, vel cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentiæ ejus Patris in illo loco, quo casu nullatenus ejusmodi fortuita nativitas, sed vera tantum, & naturalis Patris origo erit attendenda. Quòd si quis tanto temporis spatio in eo loco, in quo ex accidenti, sicut præmittitur, natus est, moram traxerit, ut potuerit ibidem cannnico aliquo impedimento irretiri, tunc etiam ab Ordinario ejus loci literas Testimoniales, ut supra, obtinere, illasque Episcopo Ordinanti per eum in collatorum Ordinum Testimonio similiter recensendas præsentare teneatur.

De mora in loco nativitatis accidentalis.

De Domicilio Paterno in loco nativitatis accidentalis.

§. 10. At si Pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est, tamdiù, ac eo animo permanserit, ut inibi vere Domicilium de Jure contraxerit, tunc non origo Patris, sed Domicilium per Patrem legitimè, ut præfertur contractum pro Ordinatione ejusdem filii attendi debeat.

Domicilium ad effectum Ordinum qualiter intelligatur.

§. 11. Subditus autem ratione Domicilii ad effectum suscipiendi Ordines is dumtaxat censeatur, qui licèt alibi natus fuerit, illud tamen adeo stabiliter constituerit in aliquo loco, ut vel per decennium saltem in eo habitando, vel majorem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis Ædibus in locum hujusmodi transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, satis superque suum perpetuò ibidem permanendi animum demonstraverit; & nihilominùs ulteriùs utroque casu se verè, & realiter animum hujusmodi habere jurejurando affirmet.

Ordinandi ratione Domicilii quo casu indigeant testimonialibus Ordinarii originis.

§. 12. Si quis tamen à propriæ originis loco in ea ætate discesserit, qua potuerit alicui canonico impedimento obnoxius effici, etiam Ordinarii suæ originis testimoniales literas, ut supra, afferre debebit, ac de illis expressa similiter mentio in susceptorum Ordinum Litteris facienda erit.

Familiaritatis ratione promovendus indiget etiã testimonialibus, Beneficium sit ad congruam sufficiens, & conferendum intra mensem.

§. 13. Ad hæc nullus Episcopus alienæ Diœcesis Subditum Familiarem suum ad aliquos Sacros, seu Minores Ordines, vel etiam primam tonsuram promovere, seu ordinare præsumat absque ejus proprii, originis scilicet, seu Domicilii Prælati Testimonialibus Litteris, ut supra, & nisi ad præscriptum Concilii Tridentini præfati sess. XXIII. cap. 9. *De Reform.* Familiarem prædictum per integrum, & completum triennium in suo actuali servitio secum retinuerit, ac suis sumptibus aluerit; Beneficium insuper, quod ei ad vitam sustentandam, juxta modum superiùs præfinitum, sufficiat, quacumque fraude cessante, statim, hoc est saltem intrà terminum unius mensis à die factæ ordinationis, re ipsa illi conferat, ac in Ordinationis hujusmodi Testimonio expressam itidem familiaritatis, ac litterarum prædictarum mentionem facere teneatur.

Diligentiæ adhibendæ ab Episcopis in recognoscendis Ordinationibus Subditorum factas ab alienis, & pœna imponenda.

§. 14. Porrò, ut quibuscumque fraudibus aditus omninò præcludatur, volumus, & Apostolica Authoritate statuimus, atque decernimus, ut Episcopus quilibet suos ratione Originis, sive Domicilii Subditos Clericos quoscumque ab alienis Episcopis quavis authoritate, etiam cum suis Commendatitiis Litteris promotos, nedum ad formam Concilii Tridentini supradicti sess. XIV. cap. 3. *De Reformat.* quoad scientiam examinare valeat, verùm etiam Ordinum eis collatorum testimoniales Litteras, gratis tamen, recognoscere, ac diligenter perquirere, an quoad illos præsentis Constitutionis forma, & dispositio adimpleta fuerit, assignato sic promotis termino competenti ei magis beneviso ad docendum de ejusmodi adimplemento, ita ut quos eo termino elapso id minimè præstitisse compererit, à Susceptorum Ordinum exercitio, si ita, & quamdiù ei expedire videbitur, suspendere, illisque, ne in Altari, aut in aliquo Ordine ministrent, interdicere possit.

Pœnæ Ordinantium & Ordinatorũ contra præscriptum hujus Constitutionis.

§. 15. Ità verò præmissa omnia, & singula perpetuò, ac inviolabiliter observari, atque adimpleri volumus, ut si quid in iisdem præmissis, seu eorum aliquo secus fiat, Ordinans quidem a Collatione Ordinum per annum, Ordinatus verò à susceptorum Ordinum executione, quamdiù proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpæ nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subjaceat.

Decreta roborantia.

§. 16. Decernentes pariter easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè, & inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, ubique judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon

qui-

quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu scientia & potestatis plenitudine paribus, in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, aliis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxàt specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio ad Valvas vim habeat intimationis personalis

§. 18. Volumus autem, ut præsentes Litteræ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris, est, publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Fides transumptorum.

§. 19. Quòdque earumdem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in Judicio, quam extrà illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 20. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum Decretorum, Declarationis, Voluntatis, Statuti, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 4. Nov. 1694. P. A. 4.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, Pridie Nonas Novembris, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

B. Card. Prodatarius.

J. F. CARD. ALBANUS.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. CIAMPINUS.

Loco † plumbi.

Registrata in Secret. Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, Indictione secunda, die sexta mensis Novembris: Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini INNOCENTII, Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Quarto: Supradictæ Litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Thomam Orlandum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Franciscus Antonius Simoncellus Magister. Curs.

Confirmatio Indulgentiarum ab Innocentio XI. concessarum pro Christi fidelibus comitantibus Sanctissimum Sacramentum, dum ad Infirmos pro Viatico defertur, cum concessione alterius Indulgentiæ pro iis, qui illud comitari præpediti, lumen ea occasione deferendum miserint. LV.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

DEbitum Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ Regimini Divina dispositione præsidemus, exigit, ut ad augendam fidelium Religionem, promovendamque Animarum salutem pia charitate intenti, Spiritualium gratiarum concessiones, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad incitandam, fovendamque eorumdem fidelium erga Sanctissimum, Augustissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Nostri JESU Christi Sacramentum, pietatem, atque devotionem providè, & salubriter emanasse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio roboremus, ejusdemque Sanctissimi Sacramenti Cultum uberiori Cœlestium munerum elargitione, quantum Nobis ex Alto conceditur, ampliare studeamus.

Narrat Indulgentias à Prædecessore concessas comitantis Sanctiss. Sacramentum pro Viatico.

§. 1. Aliàs siquidem felicis recordationis Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, tàm in Alma Urbe Nostra tunc sua, quàm alibi ubicunque locorum degentibus, qui præfatum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, cùm ad Infirmos pro Viatico deferretur, devotè comitati fuissent, ac pro Christianorum Principium concordia, hæresium extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, quacunque vice id egissent, si cum lumine, septem annos, & totidem quadragenas, si verò sine lumine illud, ut præfertur, comitati fuissent, quinque annos, & quinque quadragenas respectivè de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta sub certis modo, & forma tunc expressis misericorditer in Domino relaxavit, & aliàs prout in ipsius Innocentii Prædecessoris Litteris desuper in simili forma Brevis die prima Octobris 1678. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Indicat præscripta in Urbe pro majori veneratione in comitando.

§. 2. Nunc autem Nos memorati Sanctissimi Sacramenti venerationem in dies magis, magisque augeri, piumque, ac laudabilem, quem benedicente Domino in Urbe præfata, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes diffunduntur, Sacratissimum hoc salutis nostræ pignus, cùm ad infirmos defertur, decentiùs comitandi morem, certis desuper dilecti filii nostri in eadem Urbe Vicarii in Spiritualibus Generalis auctoritate præscriptis regulis, institui curavimus, ubique locorum, & gentium extendi, & propagari summoperè cupientes; Concessionem à memorato Innocentio Prædecessore, sicut præmittitur, factam, ac desuper expeditas ejus litteras præfatas, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Approbat concessionem ab Innocentio XI. factam.

Extendit concessionem ad universos Fideles concedendo Indulgentiam mittentibus lumen

§. 3. Prætereà omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus ubicumque existentibus, qui legitimo aliquo impedimento detenti, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum supradictum, cùm illud ad infirmos deferri contigerit, personaliter comitari nequiverint, sed tamen lumen, seu facem per alios ea occasione deferendam miserint, & ut præfertur, orsveriot, quacunque vice id egerint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu

aliàs quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta harum serie relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides adhibenda Transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides tàm in Judicio, quàm extrà illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur, ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 5. Januarii 1695. Pontificatus Nostri Anno Quarto

Dat. 5. Jan. 1695. P. A. 4.

I. F. Card. Albanus.

LVI.

Commutatio diei Benedictionis & absolutionis Generalis concessæ à Clemente VIII, & Urbano VIII. Ordini Fratrum B. Mariæ Virginis de mercede Redemptionis Captivorum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor litterarum Clementis Papæ X.

DUdum à fel. rec. Clemente Papa Decimo Prædecessore Nostro emanarunt ad favorem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de mercede Redemptionis Captivorum litteræ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet: Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

Ex injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad Spiritualem Christifidelium ædificationem animarumque salutem provide concessa esse noscuntur, ut firma semper, atque illabata persistant, Apostolici muniminis Patrocinio, cum id à Nobis petitur, libenter roboramus, & alias desuper statuimus, sicut in Domino salubriter expedire arbitramur.

Concessiones Clem. VIII. & Urb. VIII. Ordini Fratrum B. Mariæ Virginis de Mercede redemptionis Captivorum factæ.

Exponi siquidem nuper fecit dilectus filius Matthias de Cardona Vicarius, & Procurator Generalis totius Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Mercede redemptionis Captivorum, quod dudum fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster, ad cujus notitiam pervenerat, in eodem Ordine vigere morem antiquissimum ab immemorabili tempore observatum in diebus Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris, ac Cinerum, & Cœnæ Domini, omnes tam Religiosos quam Seculares nimiurm in Ecclesia præsentes, & genuflexos, post Confessionem à Sacerdote coram omnibus recitatam de more absolvendi, & benedicendi, ut etiam aliæ Religiones facere consueverant; Hanc facultatem prævia dicta Confessione (ut præfertur) de more à Sacerdote coram omnibus recitatâ absolvendi & benedicendi omnes præsentes, tam Religiosos, quam Seculares dictis diebus Apostolica auctoritate; approbavit, & confirmavit, se eidem Ordini, quatenus opus esset, de novo concessit; Et subinde, idem Clemens Prædecessor, ut similis absolutio, & benedictio generalis, etiam festis diebus Sanctorum Laurentii, & Antonii in prædicto Ordine, ejusque Monasteriis, & conventibus fieri posset, dicta auctoritate perpetuò concessit, & indulsit.

Earumdem Concessionum Confirmatio.

Ac demum rec. mem. Urbanus Papa Octavus pariter Prædecessor Noster, feriam quintam in Cœna Domini, quæ absolutio, & benedictio generalis hujusmodi, sicut præmittitur, fieri poterant in diem festum S. Petri Nolasci, commutavit, & aliàs prout in terminis præfatorum Clementis, & Urbani Prædecessorum litteris desuper in simili forma Brevis expeditis, uberiùs dicitur contineri. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Matthias Vicarius, & Procurator Generalis præmissa, quò firmiùs subsistant, Apostolicæ Confirmationis Nostræ Patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Matthiæ Vicarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & Pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, facultatem de more absolvendi, & benedicendi omnes in Ecclesia præsentes, & genuflexos, tam Religiosos, quam Seculares, prævia confessione à Sacerdote coram omnibus recitatâ in supradictis diebus Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris, ac Cinerum, nec non Sancti Laurentii, Sancti Antonii, & Sancti Petri Nolasci, Ordini præfato concessam, ut præfertur, Auctoritate prædicta, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Formula in ejusmodi functione servanda.

Ea tamen lege, ut in hujusmodi functione de cætero servetur formula infrascripta, videlicet: Dominum Nostrum Jesum Christum humiliter deprecamur, ut gratiæ suæ lumine illabatur cordibus vestris, vobisque benignè concedat, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones consequi, quas Summi Pontifices Ordini Nostro, cum specifica facultate eas Confraternitatibus nostris communicandi concesserunt, juxtà privilegiorum Apostolicorum tenorem, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Decretorum dispositionem misereatur vestri omnipotens Deus, dimittat vobis omnia peccata vestra, liberet vos ab omni malo, confirmet, & conservet in omni opere bono, & perducat vos ad vitam æternam; qui in Trinitate perfecta vivit, & regnat in Secula Seculorum Amen.

Decretum roborans & irritans.

Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces, existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

Volumus autem ut ipsorum præsentium litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur; si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Maji 1673. Pontificatus Nostri Anno Quarto. J. G. Slusius.

Dat. litterarum Clementis X.

Commutatio diei festi S. Catharinæ Virginis & Martyris.

§. 2. Cùm autem, sicut Dilectus Filius Bernardus Carinnena, & Ypenza Vicarius, & Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipse ex supradictis diebus, quibus absolutio, & benedictio generalis hujusmodi, sicut præmittitur, fieri solet, diem festum Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris in feriam quintam in Cœna Domini, qua scilicet Christi fideles, attenta temporis Paschalis opportunitate, ad Ecclesias Ordinis supradicti pro eadem absolutione, & Benedictione Generali consequenda, magis dispositi accedent, commutari plurimùm desideret. Nos ipsius Bernardi Vica-

rii, & Procuratoris Generalis votis, hac in re, quantum cum Domini possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, facultatem impertiendi Absolutionem, & Benedictionem generalem hujusmodi pro memorato die Festo Sanctæ Catharinæ virginis, & martyris Ordini præfato concessam, ut præfertur, in feriam quintam in Cœna Domini Apostolica auctoritate tenore præsentium, servatâ tamen in reliquis præinsertâ litterarum formâ, & dispositione, perpetuò transferimus, & transportamus.

Derogatio

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, ut ipsarum præsentium litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Janoarii 1695. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Dat. 28. Jan. 1694. P. A. 5.

J. F. Card. Albanus.

LVII,

Confirmatio Capituli Generalis celebrati in Provincia Aragoniæ à Fratribus non excommunicatis propter recusationem Visitationis ejusdem Provinciæ Ordinis Fratrum Discalceatorum S. Augustini.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Mandatum Innocentii XI. ad Palutium Ordinis in rubr. memorati Protectorem.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Definitorii Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini, quòd cum aliàs Venerabili Fratri Nostro Palutio Episcopo Prænestino S. R. E. Cardinali de Alteriis noncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, à fel. rec. Innocentio Papæ XI. Prædecessore Nostro, mandatum fuisset, ut aliquem deputaret, qui dictam Congregationem, quò multi abusus, & corruptelæ in eam ab illius Superioribus contrà observantiam regularem invecti, & ab ejus subditis recepti abolerentur, visitaret.

Novus à Palutio pro eadem Provincia Visitator deputatus.

§. 2. Verùm à tribus, uno videlicet post alium in Visitatores deputatis, visitatio prædicta ob validum dictorum Superiorum, qui magis, quam subditi Visitationi hujusmodi semper restiterant, obstaculum fieri nequivisset, ideòque re postmodum Nobis relata, quoque eidem Palutio Episcopo Cardinali, & Protectori oretenùs mandavissemus, ut alium Visitatorem deputaret, etiam cum titulo Provicarii Generalis, qui plenam Vicarii Generalis auctoritatem, quoad usque visitatio hujusmodi perficeretur, haberet, ipse Palutius Episcopus Cardinalis, & Protector deputavit in Visitatorem hujusmodi Dilectum filium Simonem à S. Augustino fratrem expressè professum ejusdem Congregationis, qui uti talis ab ipsa tota Congregatione, ac præcipuè à Definitorio Provinciali Provinciæ Aragoniæ ejusdem Congregationis receptus, & recognitus fuit.

Et in possessione Officii sui Visitatorii ab Apostolico Nuncio confirmatus.

§. 3. Porrò cum subindè dictus Palutius Episcopus Cardinalis, & Protector, eò quia visitatio dictæ Provinciæ Aragoniæ à Visitatore Antecessore facta non omni ex parte perfecta fuerat, mandasset, ut Provincia hujusmodi denuò à dicto Simone novo Visitatore, & Provicario Generali visitaretur, Fratres ejusdem Provinciæ, tametsi illum antea in Superiorem, sicut præmittitur recepissent, & recognovissent, nihilominus huic secundæ visitationi ab eo, ut præfertur, faciendæ restiterunt, quapropter dictus Simon Visitator, & Provicarius Generalis Venerabilem Fratrem Federicum Archiepiscopum Mediolanensem Nostrum, dictæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncium adiit, qui illius juribus auditis, & perpensis, manutentionem in possessione sui Officii Visitatoris, & Provicarii Generalis ei concessit.

Sex Religiosorum excommunicatio, eorumque ad justitiã secularem recursus.

§. 4. Ac cùm ne id qoidem sufficeret, ac contra dictorum pertinacia adhuc perduraret, idem Simon Visitator, & Provicarius Generalis coactus fuit declarare excommunicatos sex Religiosos ejusmodi Rebellionis principes, nempè Provincialem, quatuor Definitores, ac Noviriorum Magistrum, qui non ideò tamen se contra opponere destiterunt, sed ad Justitiam secularem Regni Aragoniæ confugerunt.

Duo Provinciales à Fratribus sanis pariter ac Excommunicatis in Capitulis utrinque celebratis electi.

§. 5. Post hæc verò cum tempus celebrandi Capitulum Provinciale ipsius Provinciæ Aragoniæ advenisset, dictusque Simon Visitator, & Provicarius Generalis accepisset, supradictos sex Fratres sic excommunicatos, & quemdam alium Fratrem à memorato Federico Archiepiscopo, & Nuncio priùs similiter excommunicatum cogere intendere Capitulum hujusmodi pro electione novi Provincialis, eis viâ Juris, ne ad Capituli celebrationem, & Provincialis electionem hujusmodi ullatenus devenirent, eo quia nimirum excommunicati essent, ac proindè voce activa, & passiva carerent, inhibuit protestatione adjecta super nullitate Capituli hujusmodi, & omnium, quæ in eo fieri contigisset. Quod cum Fratribus sanis, ac minimè excommunicatis dictæ Provinciæ innotuisset, ipsi Capitulo hujusmodi abscesserunt, aliudque Capitulum Fratrum capacium, sanorum, & habilium convocarunt, Et sic in Provincialem, hi quidem sani dilectum pariter Filium Josephum à Jesu Maria ejusdem Congregationis Professorem legitimè; alii verò excommunicati, censuris, & protestatione prædictis penitùs contemptis, Josephum Antonium à Spiritu Sancto dictæ Congregationis similiter Professorem tunc excommunicatum respectivè elegerunt.

Lis de subreptionis vitio litterarum quarundam S. S. in forma Brevis coram S. R. E. Cardinalium Congregatione agitata.

§. 6. Cæterùm eodem tempore dicti Fratres excommunicati, & nonnulli alii illis adhærentes quasdam Nostras in simili forma Brevis litteras, quibus memoratum Simonem, qui dictæ Congregationis jam Visitator auctoritate Apostolica Deputatus, & Provicarius Generalis fuerat, Vicarium Generalem ejusdem Congregationis, quò reformatio ab eo in ipsam Congregationem introducta stabiliretur, & firmaretur, ac corruptela, & abusus penitùs tollerentur, constitueramus, & deputaveramus, subreptionis, seu obreptionis vitio laborare prætendentes, litem desuper coram Congregatione Venet. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum intentarunt.

Congregationis præfatæ rescripta.

§. 7. Verùm die 11. Aprilis anni proximè præteriti ab eadem Congregatione Cardinalium, utraque parte informante, emanavit rescriptum; non constare de subreptione, sed Breve esse servandum: cùmque nihilominus Pars quæ succubuit, acquiescere nollet, ac instantiam renovasset ab ipsa Cardinalium Congregatione die 23. ejusdem mensis Aprilis rescriptum fuit his verbis: Satis provisum per Sacram Congregationem sub die 11. currentis.

Excommunicatorum Capitulum nullum declaratum.

§. 8. Postmodum verò Capitulo Generali dictæ Congregationis Fratrum Discalceatorum celebrato, litteræ Nostræ supradictæ, quibus di-

ctum

ctum Simonem Vicarium Generalem Congregationis hujusmodi, sicut præmittitur, constitueramus, in eo lectis, ac unanimi consensu, ut parerat recepta fuerunt, dubioque ibidem proposito quodnam ex dictis duobus Capitulis Provincialibus memoratæ Provinciæ Aragoniæ validum & confirmandum esset, declaratum fuit Capitulum ab excommunicatis celebratum nullum, & invalidum fuisse, è contra verò Capitulum ab aliis celebratum validum, & legitimum, illodque proindè non modo ab eodem Capitulo Generali, sed etiam à supradicto Federico Archiepiscopo, & Nuncio confirmatum fuit, injunctumque toti Provinciæ præfatæ sub pœna excommunicationis per contrafacientes incurrenda, ut Provincialem à non excommunicatis electum reciperent, & recognoscerent, eique, nequaquam vero alteri à cæteris electo obedirent.

Confirmat ut in rubr.

§. 9. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Fratres excommunicati, aliique eis adhærentes prædicti in sua Rebellione, & pertinacia cum suo Provinciali adhuc perseverent, adeò ut duo Provinciales in dicta Provincia Aragonæ habeantur, ac exindè graves in ea perturbationes, & inquietudines cum magna non solùm eorum, qui in ipsa Congregatione Fratrum Discalceatorum, sed etiam aliorum, qui extrà eam sunt, offensione exortæ sint. Nobis propterea dicti exponentes, ut dissenstionibus, quibus dicta Provincia, Aragoniæ agitatur, finis imponatur, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui Patribus informantibus supradictum Capitulum Generale confirmandum & pro illius sanatione ad cautelam Nobis supplicandum esse censuerunt, consilio, Capitulum Generale prædictum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, eique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illud quatenus opus sit, ad cautelam sanamus, & convalidamus, ac omnes & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum roborans & irritans.

§. 10. Decernentes easdem præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis & Congregationis Fratrum Discalceatorum, & Provinciæ præfatarum, aliisve, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad premissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1695. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. X. Apr. 1695. P. A. 4.

J. F. Card. ALBANUS.

Loco † Sigilli.

LVIII.

Erectio nonnullorum Conventuum Provinciarum Lombardiæ, & Romanæ Ordinis Fratrum Prædicatorum in duas novas Congregationes, sub Sanctæ Sabinæ utriusque Lombardiæ, ac Sancti Marci Romanæ respectivè Provinciarum hujusmodi titulis nuncupandas.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à vigilantia providendi statui prospero Religiosorum.

AD Pastoralis dignitatis fastigium, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinæ sapientiæ, atque bonitatis abundantiam evecti, in id præcipuè peculiari studio, summaque animi contentione incumbimus, ut prospero, felicique Christifidelium in sortem Domini assumptorum, & Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui, regimini, & progressui, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere jugiter satagamus.

Ad hunc effectum quandoque instituantur Congregationes.

§. 1. Ac proindè novas ejusmodi Religiosorum Virorum Congregationes pro data Nobis cœlitùs potestate interdùm instituimus, sicut personarum, locorum, rerum, & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Religionis incrementum, Spiritualemque Christifidelium ædificationem, & Animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Ideò in Provinciis Lombardiæ, & Romanæ instituit duas Congregationes.

§. 2. Regularem itaque disciplinam in Provinciis Lombardiæ, & Romanæ Ordinis Fratrum Prædicatorum custodire, ac promovere, eamque quò ad perfectæ maturitatis frugem, adspirante superni favoris auxilio, provecta, Ecclesiam Domini uberioribus in dies bonorum operum fructibus lætificet, Apostolicæ benignitatis favoribus excolere, ac felici infrascriptorum Conventuum earumdem Provinciarum, Fratrumque in eis degentium statui, & gubernio, ac incremento salubriter consulere cupientes, necnon eorumdem Fratrum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super Disciplina Regulari specialiter a Nobis deputatorum consilio, ac Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Conventus Sanctæ Sabinæ de Urbe, Sancti Dominici Ravennaten., Sancti Dominici Ferrarien., Sancti Dominici Civitatis Sancti Severini, Sanctæ Crucis, & Omnium Sanctorum Oppidi Boschi Dertonen., & Sanctæ Catharinæ Oppidi, seu Loci Tridini Casalen. respectivè Diœcesum primodictæ: Nec non Sancti Marci Florentin., Sancti Dominici Fesulan., & ejusdem Sancti Dominici Civitatis Sancti Miniatis, ac Hospitium Liburni Pisan. Diœcesis, secundo dictæ respectivè Provinciarum, eorumque Fratres, & personas quascunque cum omnibus, & singulis illorum membris, Juribus, & pertinentiis universis ab

Conventus Congregationis Lombardiæ.

Conventus Congregationis Romanæ.

omni, & quacunque Juriſdictione, Superioritate, Correctione, Viſitatione, Regimine, Cura, & Gubernio dilectorum filiorum modernorum, & pro tempore exiſtentium Priorum, Provincialium earumdem Provinciarum tàm in Spiritualibus, quàm io temporalibus tenore præſentium perpetuò eximimus, & plenariè liberamus.

Congregationes hujuſmodi ſint ſub immediata Juriſdictione Magiſtri Generalis.

§. 3. Ipſoſque Conventus in duas novas, primam nimirum ſub Sanctæ Sabinæ utriuſque Lombardiæ, ſecundam verò ſub Sancti Marci Romanæ reſpectivè Provinciarum ejuſdem Ordinis titulis nuncupandas Congregationes, quæ dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Magiſtro Generali, ſivè ejus loco in eadem Romana Curia pro tempore reſidenti Vicario Generali Ordiois hujuſmodi immediatè ſubjacere debeant, itaut in illas nulli alii ipſius Ordinis Superiores, præterquàm earum Vicarii, cæterique earumdem Congregationum Prælati juxtà morem deputari ſoliti poteſtatem aliquam valeant exercere, Motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine, ac tenore præfatis pariter perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Vita Communis ſervanda in his Congregationibus.

§. 4. Cæterùm in omnibus Conventibus de præſenti ſpectantibus, & qui deinceps ſpectabunt ad dictas Congregationes ſic à Nobis erectas, & inſtitutas Fratres omnes ad Regulæ, quam profeſſi fuerunt, præſcriptum exactè vitam inſtituere, & componere, atque illa, quæ Communem Vitam, Victum, & Veſtitum concernunt, juxtà Concilii Tridentini, ac felicis recordationis Clementis Papæ Octavi Prædeceſſoris Noſtri decretorum tenorem fideliter, ac inviolabiliter obſervare debeant, & omninò teneantur.

De qualitatibus Vicarii Gener. uniuſcujuſque Congregationis.

§. 5. Utrique verò Congregationi de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus ex Conventibus ejus Congregationis, cui is præficiendus erit, qui illam, adjuvante Domino, ſalubriter dirigere valeat, quique in Conventibus hujuſmodi ſaltem per ſeptennium exactæ Regularis Obſervantiæ ſpecimen dederit, & quantùm fieri poteſt alicui ex illis laudabiliter præfuerit, à Magiſtro Generali præfatu de Biennio in Biennium provideatur.

Vicariatu vacante ante complementũ temporis, quomodo providendum.

§. 6. Quòd ſi Vicarium ſic inſtitutum ante completum ſui Vicariatus tempus ab humanis decedere contigerit, is, qui Vicarii Officio noviſſimè functus fuerit, quatenùs adſit, ſin minus, Prior antiquioris Conventus ejus Congregationis, quæ ſuo Vicario, ſicut præmittitur, deſtituta remanſerit, in omnibus, & per omnia deficientis Vicarii Vices gerat, donec alter Vicarius à Magiſtro Generali ſupradicto fuerit inſtitutus; teneaturque hic Pro-Vicarius ſtatim de ſecuta hujuſmodi Officii vacatione eumdem Magiſtrum Generalem admonere, & ab eo novum Vicarium expoſcere.

De authoritate Vic. Generalis.

§. 7. Porrò Vicarins pro tempore exiſtens eamdem prorsùs Juriſdictionem, & authoritatem habeat in Conventus, & Fratres ſuæ Congregationis, quam juxtà Apoſtolicas, & dicti Ordinis Conſtitutiones Priores Provinciales habent in ſuis Provinciis. Poſſit quoque idem Vicarius quoſcumque Fratres Ordinis ſupradicti undecumque venientes ſuſcipere, & eiſdem de Conventibus præfatæ ſuæ Congregationis per deputationem, vel aſſignationem providere.

Advenientes Religioſi quomodo, & quando incorporandi.

§. 8. Quod tamen criminoſis, juxtà dicti Clementis Prædeceſſoris decreta nullatenùs prodeſſe poterit, non autem intelligantur iidem Fratres Congregationi hujuſmodi incorporati, nec in Priores, aut Magiſtros Novitiorum inſtitui valeant, niſi poſt quadriennium, eoque durante, ſi ad ſuos Conventus, vel Provincias redire voluerint, licentia eis abeundi liberè concedatur.

Exiſtentibus de Congregatione, & incorporatis difficilè concedendus tranſitus ad alios Conventus extrà Congregationem.

§. 9. Præterea nulli ex Fratribus dictarum Congregationum, ſivè intrà eas habitum ſuſceperit, ſivè aliundè per quadriennium, ut præfertur, incorporatus fuerit, permittatur tranſire ad Conventus extrà ſuam Congregationem, niſi de licentia Vicarii, unà cum Conſilio ſex graviorum Patrum ejuſdem Congregationis, quæ tamen licentia non facilè detur, ſed omnimoda diligentie, & charitatis officia adhibeantur, ut abire volentes in ſuſcepto vitæ inſtituto confirmentur; quod ſi adhuc in diſcedendi voluntate permanſerint, tandem dimittantur, ne aliis impedimento ſint.

Decreta roborantia.

§. 10. Decernentes eaſdem præſentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod quicunque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeù habere quomodòlibet prætendentes, cujuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, aliive quilibet, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacunque, quantumvis legitima, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ec nullitatis vitio, ſeù intentionis Noſtræ, eut intereſſe habentium conſenſûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ad viam, ſeù terminos Juris, vel Conſtitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeù etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, ſeù ſe juvare ullo modo poſſe, ſed eaſdem præſentes Literas ſemper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpectivè ioviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri, Sicque; & non aliter in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros; ſublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & Auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis Auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 11. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac Conſtitutionibus, Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordini, & Provinciis, ac Conventibus, illorumque reſpectivè Magiſtro Generali, & Provincialibus, aliiſque Superioribus, Fratribus, & Perſonis quibuslibet, ſub quibuſcunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ſeù aliàs quomodòlibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones Præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis, ſerva-

tis,

tis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides transumptorum.

§. 12. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Junii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Dat. 14. Jun. 1695. P. A. 4.

J. F. Card. Albanus.

LIX.

Declaratio quarumdam Literarum Innocentii XI. circà observantiam Vitæ Communis, aliorumque præceptorum Regulæ pro Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia emanatarum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor Brevis Innocentii XI.

§. 1. ALiàs à fel. rec. Innocentio Papa XI. Prædecessore Nostro emanarunt pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Litteræ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet. Innocentius Papa XI. Ad perpetuam rei memoriam. Sollicitudo Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Orbem diffusæ regimini Divina dispositione præsidemus, Nos urget, atque impellit, ut Religiosorum Virorum Ordines ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem sapienti pietate ab hac Sancta Sede institutos, magnisque in Ecclesiam Dei meritis fulgentes, in sanctis, ac primævis eorum Institutis confovere, & conservare, ac à noxiis, quæ primigeniæ religiositatis spiritum, atque vigorem extinguere, & relaxare possent, tueri, & præmunire, felicibusque illorum in via mandatorum Domini progressibus consulere, quantùm Nobis ex alto conceditur, studeamus. Cùm itaque (sicut accepimus) in pluribus Capitulis Generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & novissimè in Vallisoletano, quod anno 1670. celebratum fuit, unanimi omnium Fratrum Vocalium consensu, declaratum, & protestatum fuerit, in nullo Regulæ eorundem Fratrum Minorum præcepto eatenùs cum Fratribus Minoribus de Corpore Observantiæ, sivè Observantes, sivè Reformati, sivè Discalceati, sivè Recollecti dicantur, dispensatum fuisse, nec ipsum Observantiæ corpus ullam unquam admisisse, vel admittere dispensationem in Regula, sed potiùs velle pro viribus Divino favente auxilio, illam purè observare, juxta Summorum Pontificum declarationes, à Fratribus Observantibus, seu de Observantia in suis Statutis Generalibus recopilatis pro Cismontanis anno 1663. & pro Ultramontanis Anno 1621. ac à Reformatis, Discalceatis, & Recollectis in suis particularibus Constitutionibus respectivè admissas, & receptas: Nos pro majori hujus protestationis firmitate, & ut in Ordine præfato Status, & Regula Fratrum Minorum purè observetur, singulisque Fratribus prætextus eam transgrediendi præcludatur, eamdem protestationem, & declarationem suprà expressam harum serie auctoritate Apostolica approbantes, & confirmantes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium declaramus, omnes, & singulos Fratres de Corpore Observantiæ dicti Ordinis teneri in conscientia observare Regulam Fratrum Minorum S. Francisci, & præcepta ejus à fel. rec. Nicolao III. & Clemente V. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris exposita, & numerata ad normam Constitutionum prædictarum respectivè, & signanter, præter præcepta, quæ non ita frequenter occurrunt, & recitationem Divini Officii, teneri ad jejunia præcepta in Regula, nisi excuset necessitas; ad incedendum sine calceamentis, hoc est absque aliquo quòd pedem cooperiat, cujuscumque illud materiæ sit, nisi adsit vera necessitas à Prælato approbanda; ad non equitandum, nisi infirmitas, vel necessitas judicio Superiorum probata excuset; ad vilitatem vestium juxta prædictas Constitutiones respectivè; ad non utendum pluribus vestimentis, quàm illis, quæ Regula præscribit, nempè unâ tunicâ cum capitio, & aliâ sine capitio, chordâ, & femoralibus: nam aliud quodvis vestimenti genus ultra prædicta (excepto mantello ab initio Religionis licito) ut indusia, seu camisiæ, sudariola, tunicellæ, & similia sunt contra Regulam, nisi adsit vera necessitas excusans à præcepto per Prælatum approbata: Ac demùm teneri ad capitale præceptum Religionis Fratrum Minorum de non recipiendis denariis per se, vel per interpositam personam. Aliarum enim rerum necessariarum possunt Fratres Minores de Corpore Observantiæ hujusmodi habere usum, licèt non dominium; denariorum autem, nec dominium, nec usum, & proindè quævis contrectatio pecuniæ, seu denariorum, quæ non sit purè naturalis, seu quæ sit quovis modo politica, cujuscumque domini sint denarii, seu pecunia, Fratribus Minoribus Observantibus, seu de Observantia est omninò prohibita. Ac proptereà omnes, & singulas dispensationes, concessiones, & consuetudines, si quæ contra præmissa in Corpore Observantiæ Ordinis prædicti reperiantur, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac revocatas, cassatas, irritas, & nullas, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuas esse & perpetuò fore decernimus, & declaramus. Declarantes tamen pariter, quòd per præmissa non prohibentur in dicto Ordine Syndici Apostolici, cùm eorum usus non sit dispensatio in Regula, sed modus à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris provisus pro puriori illius observatione, sivè ejusmodi Syndici assumantur ad præscriptum Constitutionum Nicolai III. & Clementis V. Prædecessorum præfatorum, sivè secundùm dispositionem Constitutionum rec. mem. Martini IV. & Martini V. ac Pauli IV. Prædecessorum pariter Nostrorum, prout illorum usus in singulis Familiis, Congregationibus, Reformationibus, aut Provinciis Ordinis prædicti respectivè fuerit receptus. Ut autem in ingressu Religionis unusquisque de obligationibus, quas assumere vult, plenè informetur, statuimus, ut nullus recipiatur ad habitum regularem in eodem Ordine, nisi prius plenè informatus sit de prædictis præceptis Regulæ obligantibus in conscientia, & prævia hac notitiâ, velit probationem subire: nec quisquam admittatur ad professionem regularem, nisi prius examinatus sit de intellectu Regulæ, & præceptorum ejus, juxta prædicta, & deinde immediatè ante illam coram tota Communitate fiat ei protestatio, quòd ad observantiam Regulæ cum omnibus ejus præceptis, tunc enumerandis, & exprimendis, obligetur in professione, eamque protestationem admittat, & sub ea professionem faciat. Quia verò efficacius prædicta observandi medium est exemplum Prælatorum, sivè Superiorum, ideò statuimus pariter, neminem eligi posse in Prælatum, sivè Superiorem in Ordine prædicto, qui vitam communem Observantiæ non sequatur, hoc est, qui frequenter equitet, seu infirmitatem, quâ ab obligatione pedibus incedendi excusetur, habeat; qui indusiis, seu camisiis, aut lineis utatur apud se, vel in lecto, qui calceatus incedat, qui jejunia Ecclesiæ, & Regulæ non observet, qui aliquando ausus sit contrectare pe-

Exordium à Pastorali sollicitudine in conservandis Ordinibus Regularibus in spiritu primitivo.

Protestatio Capitulorum Generalium de non admissa, neque admittenda dispensatione in præceptis Regulæ.

Approbatio hujus protestationis, & obligatio in conscientia. Et specificantur præcepta Regulæ.

Dispensationes contrariæ cassantur.

Declaratio usus liciti Syndicorũ Apost.

Recipiendi informentur de præceptis & in professione fiat protestatio.

Quando inobservantia præceptorum inducat ineligibilitatem ad Prælaturas Ordinis.

cunias

cunias, nisi jam per triennium saltem emendatus sit, qui notabiliter defectuosus sit in assistendo Communitatibus Chori, Refectorii, & aliis, prout sibi in Constitutionibus præscribitur. Porrò electio illius, qui in omnibus præmissis vitam communem non sequatur, irritanda sit à Prælato, sivè Superiore Generali, capta informatione extrajudiciali pro sua conscientia, sine strepitu judicii, cum consilio tamen, & assensu trium Fratrum, qui Ministri Provinciales, vel saltem Definitores Provinciæ sint, vel fuerint: Ipsorum autem conscientias, ne aut ille expellatur qui vitam communem sequatur, aut ille confirmetur, qui eam non observet, oneramus. Demùm, ut omnis occasio transgrediendi præceptum de non contrectandis denariis, seu pecuniis auferatur, omnibus, & singulis dicti Ordinis Prælatis, sivè Superioribus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna privationis suorum officiorum injungimus, ut nulli Religioso ejusdem Ordinis permittant administrationem fundorum, redituum, aut quarumcumque aliarum rerum, & bonorum mobilium, vel immobilium, cujuscumque domini illa sint; & signanter ut nulli Religiosorum Ordinis hujusmodi permittatur administratio bonorum temporalium alicujus Monasterii Monialium sub quovis prætextu, aut nomine, nempè Administratoris, Syndici, Factoris, Coloni, Superintendentis, Villici, aut alio quovis imaginabili. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd Superiores, & Fratres Ordinis præfati, aliique quilibet, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel Dignitatis existant, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, redargui, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris, seu Statutorum, & Constitutionum dicti Ordinis reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel, emanato, quempiam in Judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes Literas semper firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri; sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non dicti Ordinis, ejusque Congregationum, Reformationum, Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, aliisve quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eidem Ordini, ejusque Superioribus, fratribus, & personis quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantibuscumque vicibus confirmatis, & approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tàm in Judicio, quam extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Novembris 1679. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Administratio prohibetur cujuscumque sint bona.

Decreta roborantia.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

Derogationes.

§. 2. Cùm autem, sicut dilectus filius Bonaventura Poerius Minister Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli Visitatores ex utraque Familia ejusdem Ordinis, tam de Observantia quàm Reformati, dubium ei proposuerint: An eorum Religiosorum, qui vitam communem in victu, vestitu, Chori frequentia, iter pedibus agendo, aliisque similibus à Regula præscriptis rigoribus non observant, idque ex infirmitatis, sivè alterius impotentiæ causa, quæ eos, juxta Textum Regulæ, & Constitutionum dicti Ordinis, excusat, adeoque à transgressionis culpa eximit, electio in Prælatos, sive Superiores in eodem Ordine valida sit: Eaque, si alias canonicè facta reperiatur, & illi officiorum, ad quæ fuerint electi, cæteroqui sint capaces, ab ipsis Visitatoribus confirmari possit, & debeat.

§. 3. Ipse verò Bonaventura Minister Generalis, tametsi existimet Religiosos, qui propter infirmitatem, aut aliam quamvis necessitatem vitam communem, aliaque in præinsertis Innocentii Prædecessoris Literis præscripta exactè observare nequeunt, ab officiis, & gradibus Superioritatis excludi debere, seque, ac pro tempore existentem Ministrum Generalem Ordinis supradicti, eos etiam aliàs canonicè electos, juxtà earumdem litterarum formam, excludere posse, illos autem, qui culpabiliter dictam vitam comunem non observant, & ex malitia delinquunt, non solùm ab officiis, & gradibus hujusmodi excludi, sed etiam pœnis contra transgressores statutis puniri debere: Nihilominus, dubium præfatum declarari, ac aliàs desuper opportunè à Nobis provideri plurimum desideret.

§. 4. Nos ejusdem Bonaventuræ Ministri Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,

censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Bonaventuræ Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter à Nobis deputatorum, qui rem maturè discusserunt, consilio, Religiosos omnes præfati Ordinis, qui vitam communem Observantiæ in præinsertis Innocentii Prædecessoris Literis præscriptam verè, & cum effectu sequi non solent, etiamsi id ex infirmitate, seu alia quavis necessitate, & absque ipsorum culpa accidat, in Prælatos, seu Superiores ejusdem Ordinis eligi non posse, eorumque electionem, si quando fiat, tametsi aliàs canonica foret, à Prælato, sive Superiore Generali dicti Ordinis, servatâ quoad hoc earum literarum formâ, irritandam esse.

Inobservantes absque culpa declarantur inelegibiles, & electiones irritandæ.

§. 5. Illos verò, qui in prædictis Observantiæ communibus exercitiis, seu in eorum aliquo culpabiliter deficere consueverunt, non modò ut supra ineligibiles esse, sed insuper pœnis Constitutionum ipsius Ordinis subjacere, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, declaramus, ac etiam statuimus, & ordinamus.

Inobservantes ex culpa puniendi.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Innocentii Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogationes.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tàm in Judicio quàm extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Julii 1695. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Fides transsumptorum.

Dat. 2. Julii 1695. P. A. 4.

J. F. Card. Albanus.

LX.

Constitutio super electione Signaturæ Justitiæ Votantium, & indulto eisdem concesso Rochettum in Romana Curia, & Cappam magnam in ejusdem Signaturæ Collegiali congressu deferendi.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

INter gravissimas, & multiplices curas, quibus ex debito pastoralis officii humilitati nostræ divinitus crediti incessanter urgemur, in illam peculiaribus studiis intendimus, per quam administratio Justitiæ nedum ab absurdis, quæ irrepserant, vindicetur, sed in meliorem formam redacta, exactiori ordini restituta, ac Judicibus majori tùm virtutis, tum honoris prærogativâ decoratis commissa, in dies magis magisque refulgeat.

Exordium à Justitiæ administratione exornanda

§. 1. Hujus considerationis intuitu, cum aliàs particularem Congregationem nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super abusuum, præsertim judicialium reformatione deputaverimus, quamplura ab eadem Congregatione desuper edita, & impressa Decreta oretenus approbavimus, nec non de ejusdem Congregationis consilio Nostris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo quintodecimo Kal. Octobris sub plumbo expeditis Literis, particularia Almæ Urbis Nostræ Tribunalia ex privilegio constituta suppressimus, & abrogavimus, eademque privilegia, & Tribunalia ad Jus commune, & Judices Ordinarios memoratæ Curiæ reduximus. Et ulterius, ut Officia Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris, nec non ejusdem Cameræ Thesaurarii Generalis, duodecim Clericorum, & Præsidentis, quæ prius mediante pretio ad vitam concedi consueverant, in posterum ad Nostrum, & Romani Pontificis pro tempore existentis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum Viris vitæ, & morum integritate præstantibus, Literarum scientiâ præditis, rerumque humanarum experientiâ insignibus, ad majorem Dei gloriam, ejusdem Romanæ Curiæ, & Prælaturæ decorem, nec non virtutis incitamentum, & præmium gratis, & nullo recepto pretio concederentur, per alias similes Nostras eodem anno decimo Kal. Novembris expeditas Literas, præfatorum Officiorum venalitatem suppressimus, extinximus, removimus, & abolevimus.

Narrat à Sanctitate Sua ordinata intuitu d. administrationum.

§. 2. Et insuper ex tunc etiam ad Nostrum Signaturæ Referendariorum Collegium, quod aliàs fel. rec. Alexander PP. VII. Prædecessor Noster in suis similibus Litteris sub Dat. videlicet Anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono Idibus Junii inter cætera erexit, & instituit, ac ex duodecim Signaturæ Justitiæ Votantibus sub eorum Capite, & Moderatore ejusdem Signaturæ Justitiæ pro tempore existente Præfecto, repræsentari voluit, mentis Nostræ aciem convertentes, & ut ad præfatum Collegium Viri similiter dignissimi, quoad fieri posset, semper admitterentur, cupientes, consideravimus, quòd licèt idem Alexander Prædecessor in præfatis suis Literis hujusmodi Votantes de corpore, & numero dictorum Referendariorum eligendos esse statuisset: nulla facta mentione, an eligendi essent priores, seu antiquiores Referendarii, diuturnus tamen usus ante, & post easdem Literas invaluerat, in Votantes præfatos assumendi, seu eligendi dictos Priores, seu antiquiores Referendarios.

Narrat erectionem Collegii votantium Signaturæ Justitiæ factam ab Alexand. VII.

Usus introduxerat assumi in Votantes antiquiores ex Referendariis.

§. 3. Quocirca Nos virtutis præstantiam non in sola muneris prioritate, seu antiquitate consistere, & aliquando posteriores in officio prioribus doctiores, & aptiores existere, perpendentes, & propterea antiquitatis rationem non nisi cæteris paribus habendam esse volentes, Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ex tunc memoratum Collegium deinceps fore merè, simpliciter, & dumtaxat electivum, nec in ejusmodi Votantium electione, seu assumptione muneris, vel officii Referendarii prioritatem fore amplius attendendam, sed Votantes hujusmodi ad Nostram, & pro tempore existentis Romani Pontificis electionem, & providam deliberationem, habito ad virtutis prærogativam, & meritorum excellentiam respectu, eligendos, & assumendos esse statuimus, decrevimus, & declaravimus; & pro majori hujusmodi statuti, decreti, & declarationis firmitate, ac prompta, & opportuna exequutione antiquum, seu tunc existens Signaturæ Justitiæ Votantium Collegium penitùs, & omninò suppressimus, ac extinximus, novumque partim ex antiquis, & partim ex tunc noviter assumptis Votantibus pietate, doctrina, prudentia, & rerum usu præstantioribus, Collegium hujusmodi,

Sanctitas Sua mandavit in posterum assumendos ad electionem Pontificis.

Suppresso antiquo Collegio erexit novum assumendo in Votantes Referendarios sibi benevisos.

cum omnibus, & ſingulis, eidem Collegio quomodolibet conceſſis, ſeu competentibus juribus, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, & privilegiis ereximus, & conſtituimus.

Non confectis tunc ſuper præmiſſis literis Apoſtolicis, nunc omnia confirmat, ac mandat perpetuò obſervari.

§. 4. Cùm autem ſuper præmiſſis Literæ Apoſtolicæ adhuc confectæ non fuerint, & memoratam præfati Collegii renovationem, ſeu reformationem, cujus exactam rationem in vacationibus, & electionibus reſpectivè interim ſubſequutis habuimus, adminiſtrationi juſtitiæ valdè proficuam, & decori ejuſdem Collegii admodùm conſentaneam, trium penè annorum experientiâ edocti fuerimus; Hinc motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam tenore præſentium præmiſſa pleniſſimè, & ampliſſimè approbamus, confirmamus, & innovamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus. Et nihilominùs omnia, & ſingula præmiſſa iterum, & ex integro, etiam harum ſerie ſtatuimus, decernimus, & declaramus, ac in omnibus, & per omnia perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari volumus, & mandamus.

Pro majori Collegii decore concedit votantibus uſum Rocchetti ubique, & Cappæ Magnæ in congreſſu Signaturæ Juſtitiæ.

§. 5. Præterea ad præclarum hujuſmodi Signaturæ Juſtitiæ Votantium Collegium, necnon ad laudabilia probitatis, & virtutum dilectorum Filiorum modernorum Votantium hujuſmodi merita paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, ac benignè perpendentes, quantùm decoris ex præfato Collegio Romanæ Curiæ, quantumque utilitatis ex ſedulo illorum labore Juſtitiæ adminiſtrationi proveniat, eoſque proindè, ac illorum Succeſſores, ut alacriùs fidem, operam, induſtriam, & ſedulitatem in tanti muneris exercitio adhibere ſtudeant, aliqua majoris honorificentiæ acceſſione decorare, amplioriſque favore gratiæ proſequi volentes, ac ipſorum modernorum Votantium ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, præfatis modernis, & pro tempore perpetuò exiſtentibus Signaturæ Juſtitiæ Votantibus, ut de cætero in omnibus, ſingulis, & quibuſcunque Congregationibus, Seſſionibus, Proceſſionibus, pompis, conſiliis, & functionibus, negotiis, cæteriſque actibus publicis, & privatis, etiam coram Nobis, & pro tempore exiſtentibus Romanis Pontificibus Succeſſoribus Noſtris Rocchettum in præfata Romana Curia palam deferre, & geſtare, illoque induti publicè incedere, & comparere, necnon Cappas Magnas, quibus iidem Votantes in Cappella Noſtra utuntur, ſimiliter quando Cauſarum commiſſionibus, aliiſque reſolutionibus in Signaturæ Juſtitiæ congreſſu collegialiter aſſiſtunt, etiam deferre, & geſtare liberè, & licitè poſſint, & valeant, earumdem tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Decreta roborantia.

§. 6. Decernentes, eaſdem præſentes literas, etiam ex eo, quòd antiqui, ſeu tunc exiſtentes Votantes veteris, ſeu ut præfertur, tunc ſuppreſſi Signaturæ Juſtitiæ Votantium Collegii, ac alii quicunque etiam ſpeciali nota digni, in præmiſſis quomodolibet jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, iiſdem præmiſſis non conſenſerint, aut vocati, ſeu auditi non fuerint, aliave quavis de cauſa, quantumvis legitima, & juridica, de ullo ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſûs, alioque quocunque defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenùs poſſe, minuſque ſub ſimilium, vel diſſimilium gratiarum moderationibus, limitationibus, revocationibus, & quibuscunque aliis contrariis diſpoſitionibus per quoſcunque Romanos Pontifices Succeſſores Noſtros, & Sedem prædictam, etiam motu, ſciêntia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, ac etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet pro tempore factis, & faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac etiam ſub poſteriori Data quandocunque eligenda de novo conceſſas, ſemperque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac dictis Signaturæ Juſtitiæ Votantibus ſuffragari, & ab omnibus, & ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

Clauſula ſublata.

§. 7. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate, præeminentia, aut poteſtate fungentes, & functuros, nunc, & pro tempore exiſtentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, ſeu interpretandi facultate judicari, & definiri debere: Irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenùs opus ſit, Noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulâ de jure quæſito non tollendo, & aliis quibuſcunque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis Statutis, aliiſque quibuſcunque, quantumvis antiquiſſimis, & immemorabilibus Conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis ad favorem utriuſque, vel alterius Signaturæ Noſtræ Referendariorum, vel Votantium, ſeu eorum, & quorumcunque Collegiorum, vel Tribunalium, etiam ſpeciali nota dignorum, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & de poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet per Prædeceſſores Noſtros Romanos Pontifices conceſſis, innovatis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & formâ in illis traditâ obſervatâ, exprimerentur, vel infererentur, iiſdem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, ad effectum præſentium, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc noſtrarum approbationis, confirmationis, innovationis, ſtatuti, decretorum, declarationis, voluntatis, mandati, abſolutionis, conceſſionum, indulti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli, Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſi-

Dat. 21. Julii 1695. P. A. 5.

mo nonagesimo quinto, tertio decimo Kal. Augusti Pontificatus Nostri Anno Quinto.

B. Card. Prodatarius.

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio *Anno à nativitate D. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto, Indictione tertia, die verò vigesima Julii, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini Innocentii Divinâ providentiâ Papa XII. Anno Quinto, Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis & consuetis Urbis, per me Gregorium Staggium ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Cursorem.*

Ita est Joh. Grecus Magister Curs.

LXI.

Indulgentia plenaria perpetua pro Visitantibus in quocunque anni die Ecclesiam Sanctæ Mariæ Angelorum Domus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia propè, & extrà muros Civitatis Assisiensis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentia Plenaria quocunq; die, ut in Rubrica.

REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices, licèt immeriti, gerentes in terris Cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem humilitati nostræ commisit Deus, fideli prudentique liberalitate libenter erogamus, sicut pia sublimium Principum præclaris in Ecclesiam Dei meritis fulgentium, ac Religiosorum Virorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbentium vota postulant, & Nos ad augendam, fovendamque fidelium pietatem profuturum in Domino arbitramur. Itaque Spirituali Christifidelium ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupatam Domus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum propè, & extrà muros Civitatis Assisiensis assiduè (ut accepimus) ex universis Christiani Orbis partibus devotionis causâ confluentium consolationi, atque animarum saluti, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, necnon dilecti Filii Bonaventuræ Poërii Ministri Generalis dicti Ordinis supplicationibus, etiam totius Ordinis prædicti nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, quibus piæ, atque enixæ plurium Orthodoxorum Principum preces, in idipsum tendentes accessere, favorabilem assensum præbere cupientes, ac de Omnipotentia Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus ad Ecclesiam supradictam, sicut præmittitur, confluentibus, qui illam verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, in quocunque anni die devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Augusti 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto. Dat. 18. Aug. 1695. P. A. 5.

J. F. Card. Albanus.

LXII.

Indulgentia plenaria perpetua pro Visitantibus in quocunque anni die Ecclesiam Sancti Francisci Domus Fratrum Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum Civitatis Assisiensis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentia Plenaria, ut in Rubrica.

COmmissæ Nobis à Domino Nostro Jesu Christo dispensationis ratio exigit, ut cœlestium munerum thesauros, ad augendam in terris Sanctorum in Cœlis regnantium venerationem, fovendamque, & incitandam erga illos fidelium devotionem, fideli prudentia, quantum Nobis ex alto conceditur, erogare studeamus. Itaque eximia, omnisque humanæ laudis præconium longè supergressa Sancti Francisci Confessoris, qui terrenis omnibus despectis, Cœlestis gratiæ benedictione repletus, innumeris mirabilium virtutum exemplis Sanctam Dei Ecclesiam illustravit, & hominum corda eo, quo ipse ardentissimè flagrabat, charitatis igne succendit, merita, pio, devotoque animi affectu recolentes, necnon spirituali Christifidelium ad Ecclesiam ipsius Sancti Francisci Domus Fratrum Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium nuncupatam Civitatis Assisiensis in qua Sacrum ejus Corpus requiescit, assiduè (ut accepimus) ex universis Christiani Orbis partibus devotionis causâ confluentium consolationi, atque animarum saluti, quantum cum Domino possumus, benignè consulere cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia; & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus ad Ecclesiam supradictam, sicut præmittitur, confluentibus, qui illam verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, in quocumque anni die devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Augusti 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto. Dat. 18. Aug. 1695. P. A. 5.

J. F. Card. Albanus.

LXIII.

Constitutio, quâ, ad tollendum abusum illicitarum Capitulationum, quas occurrente vacatione Ecclesiarum, seu Monasteriorum, ab iis, ad quos electio personarum illis præficiendarum spectat, interdum fieri contingit, innovantur

Con-

Constitutiones Nicolai III., Pii V., & Gregorii XIII. in similibus editæ, cum additione pœnarum, ac prohibitione dictarum Capitulationum sub eisdem pœnis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemisi.

ECclesiæ Catholicæ per universum Orbem diffusæ regimini, meritis licèt imparibus, Divina dispositione præsidentes, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, sive ad illicitorum, ac præsertim Ecclesiasticæ libertati adversantium juramentorum abusum tollendum, sive ad qusmcomque avaritiæ labem à personis in sortem Domini vocatis, quas non quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi quærere maximè convenit, excludendam, prudenti, salubriqua consilio, ac illo, qui secundùm scientiam est, zelo constituta, & ordinata asse noscuntur, Apostolici munimieis nostri patrocinio libenter roboramus, oovisque præsidiis, ut serventur exactiùs, constabilimus, ac aliàs desuper concessæ Nobis à Domino potestatis partes studiosa charitate interponimus, sicuti Ecclesiarum omnium, quam gerimus, solicitudo postulat, Nosque, omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentia Dei gloriam, rectam, ac felicem Ecclesiasticarum rerum directionem, necnon animarum pretioso Unigeniti Dei Filii Domini Nostri Jesu Christi sanguine redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Nicolaus III. declarat Juramenta generaliter præstita de observandis statutis vel consuetudinibus restringi ad licita, possibilia, & libertati Ecclesiasticæ non obviantia.

§. 1. Dudum siquidem, postquam fel. rec. Nicolaus Papa III. Prædecessor ooster, accepto in nonnullis Ecclesiis de earum consuetudine observari, ut cùm earum Prælati ad Ecclesias ipsas primò accederent, vel cùm de recipiendis ibidem novis Canonicis ageretur, nec Prælatos admitti, nec Canonicos aliter recipi in iisdem Ecclesiis, nisi jurassent statuta, & consuetudines ipsarum Ecclesiarum scripta, & oon scripta inviolabiliter observare; Inter Laicos quoque multarum Civitatum, Castrorum, & Terrarum eum consuarudinis morbum in suis Potestatibus, Rectoribus, vel Officialibus assumendis irrepsisse, ut ipsi Potestates, Rectores, & Officiales ad ejusmodi Potestarias, Rectorias, & Officia nullatenus admitterentur, nisi prius se statuta ipsorum locorum clausa servaturos similiter jurassent: In statutis verò, ac consuetudinibus supradictis interdum aliqua reperiri illicita, tiva impossibilia, vel Ecclesiasticæ libertati obviantia; ne sub tali generalitate jurandi sic Jurantibus peccandi occasio præberetur, animarum periculis obsistere cupiens, salubri sua, ac generali Constitutione præceperat, à quibuscumque scientibus contineri in prædictis consuetudinibus, & statutis illicita, impossibilia, vel libertati Ecclesiasticæ obviantia, juramenta hujusmodi oullo modo præstari; Ac præterea decreverat talia juramenta ea intentione facienda, vel facta, ut etiam illicita, val impossibilia, seu Ecclesiasticæ libertati obviantia observarentur, cum etiam sub tali intentione præstari non possent absque Divinæ Majestatis offensa, in hujusmodi illicitis, impossibilibus, seu libertati Ecclesiasticæ obviantibus non servanda: quin potius pro animarum salute, si sub forma præfata, vel simili aliquos ignorantes prædicta illicita, seu impossibilia, vel libertati Ecclesiasticæ obviantia jurare contigisset, ad observanda dumtaxat licita, possibilia, & libertati Ecclesiasticæ non obviantia Juraotium iotentionem referri debere; declaraus insuper juramenta sub hujusmodi generalitate qualitercumque, & sub quacumque verborum forma præstita, vel præstanda, ad licita, possibilia, ac Ecclesiasticæ libertati non obviantia dumtaxat extendi, ipsosque Jurantes ad alia per præstationem juramenti hujusmodi non teneri.

Gregor. XIII. prohibuit sive ante, sive post electionem præstari juramenta illicita, impossibilia, damnosa aut obviantia libertati Ecclesiasticæ seu Decretis Conc. Trid.

§. 2. Rec. mem. Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster per quasdam suas desuper sub plumbo expeditas literas, quarum initium: *Inter Apostolicas* &c. prædictam Nicolai Prædecessoris Constitutionem, itidemque alias omnes Canonicas sanctiones de abusu, & reprobatione juramentorum hujusmodi promulgatas innovavit, voluitque eas ubique ab omnibus, etiam quoad præterita, inviolabiliter observari. Præterea præcepit, & interdixit Prælatis, Canonicis, & aliis supradictis, necoon Ecclesiarum Capitulis, & Monasteriorum, cæterisqua Conventibus, Civitatum quoque, Castrorum, & Terrarum Communitatibus, & personis quacumqua Dignitate præditis, ne ulla omninò juramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel libertati Ecclesiasticæ, aut decretis Concilii Tridentini obviantia, sive ante, sive post electiones, confirmationes, provisiones, receptiones, admissiones, aut alios actus ubicumque, ac quocumque tempore, etiam prætextu cujusvis consuetudinis quantumcumque tempore observaræ, quæ potius corruptela esset censenda, sive in genere, sive in specie præstare, reddere, vel exigere, neve super præstitis, redditis, vel exactis eò usque quempiam io judicio, vel extrà illud inquietara auderent qooquomodo, vel turbare.

Pœnæ adversus contravenientes.

§. 3. Ac illos, qui juramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel Ecclesiasticæ libertati, aut decretis dicti Concilii obviantia axigere contendissent, Episcopos qoidem, & alios quoscumque Pontificali Dignitate præditos à divinis suspendit; Capitula verò, Conventus, eorumque Ecclesias, & loca omnia interdicto Ecclesiastico supposuit, ac singulares personas excommunicationis sententiâ innodavit, inhabilesque fecit ad obtenta, & alia obtinenda eo ipso, sibiqus, & Romano Pontifici pro tempore existenti relaxationem suspensionis, & interdicti, necnon absolutionem ab excommunicationis sententia hujusmodi perpetuò reservavit. Decernens eos, qui talia juramenta scienter præstitissent, usu, & commodo rei, ac gratiæ, cujus causâ jurassent, eò ipso privatos esse; alios verò ignorantes ad præstitorum juramentorum hujusmodi observationem nuninè teneri, & aliàs prout in præfatis Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

B. Pii Constitutio pro observatione Decreti Concil. Trid.

§. 4. Porrò antequàm literæ hujusmodi emanassent, simili mem. Pius Papa V. etiam Prædecessor noster, ejusmodi Concilii Tridentini decretis, quibus, ne quidquam, quod in usus pios non convertatur, in electione, præsentatione, nominatione, instrutione, confirmatione, collatione, vel alia provisione, sive admissione ad possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii, Canonicatuum, aur Præbendarum, vel partem proventuum, seu ad distributiones quotidianas quoquomodo persolvi possit, strictissimè probibetur, inhærens, suam hac in re Constitutionem ediderat tenoris, qui sequitur, videlicet: Pius Episcopus Servus Servorum. Ad perpetuam rei memoriam. Durum oimis, & incommodum arbitramur, quòd Ecclesiarum Ministri in iis, quæ ad ipsorum sustentationem suppeditant, dispendia patiantur. Quocircà cum hanc ad rem, simulque prohibendam ab Ecclesia Dei avaritiæ pravitatem, editas ante hac sanctiones minimè satis esse iotelligimus, novæ Constitutionis subsidio cogimur providere.

Tenor dictæ Constitution

Cùm itaque aliàs ex plurium Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum Constitutionibus, aut ex prava consuetudine observari intelligeretur, ut in electione, præsentatione, nominatione, institutione, confirmationa, collatione, vel alia provisione, sive admissione ad possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii, Canonicatuum, aur Præbendarum vel partem proventuum, seu ad distributiones quoridianas certæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, compensationesve illicitæ, aut etiam quæ in aliquibus

Dispositio Concilii Trid. cap. 14. sess. 24. de ref.

Ecclesiis dicuntur Turnorum lucra, interponerentur, licèt Sancta Synodus hæc detestata, mandaverit Episcopis, ut quæcumque hujusmodi, quæ in usus pios non converterentur, atque ingressus eos, qui simoniacæ labis aut sordidæ avaritiæ suspicionem haberent, fieri non permitterent, ipsique diligenter de eorum constitutionibus, sive consuetudinibus, super prædictis cognoscerent, & illis tantùm, quas probarent, exceptis, reliquas ut pravas, & scandalosas rejicerent; Eos verò, qui adversus prædicta quavis ratione commisissent, pœnis contra Simoniacos editis teneri decreverit; Multorum tamen indomita cupiditate tàm prædicta, quam alia ad beneficium, & commodum ipsorum Ministrorum edita, aut omninò contemnuntur, aut in varios sensus traducta perperam eluduntur.

Abolentur Statuta, Privilegia, Consuetudines, etiam immemorabiles, quibus reditus post officiorum vacationes applicantur Mensæ Episcopali, Capitulari, aut Canonicis

Quare Nos pro Divini cultus exercitio, simulque evocatorum ad illum, auxilio pleniùs, evidentiùsque consulendum fore rati, revocamus, & abolemus omnia, & quæcumque privilegia, consuetudines, & statuta quarumcumque Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum, ac majorum, necnon Collegiatarum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut alio quovis præsidio munita, ac etiam supra hominum memoriam, & longissimo, & quantocunque tempore etiam continuo observata, sive pro solvendis Ecclesiarum, vel Prælatorum debitis, sive pro supportandis illorum oneribus, sive aliis etiam majoribus, maximis, & urgentissimis causis concessa, & approbata, ac etiam multiplicatis vicibus innovata, extensa, & moderata, quod vacantibus ipsarum Ecclesiarum Dignitatibus, Canonicatibus, Præbendis, portionibus, beneficiis, & officiis, fructus, ac etiam quotidianæ distributiones ex eis primo ab ipsa vacatione anno, aut longiore, vel etiam breviore tempore proventuri, mensæ Episcopali, seu Capitulari, aliove loco integrè, vel partim remaneant, seu applicentur, aut in communes usus cedant, seu inter alios Canonicos, & personas Ecclesiæ, seu Capituli dividantur.

Abolentur etiam Constitutiones, quæ noviter provisos obligabant ad juramentum de præmissis observandis, aut ad tribuendum aliquid Concanonicis pro receptione.

Quodque nullus etiam Apostolica authoritate provisus in Canonicum recipi, aut ad dignitatem, seu portionem, beneficium, vel officium admitti, vel alias in ejus possessionem induci possit, nisi priùs de observandis hujusmodi privilegiis, consuetudinibus, & statutis juramentum præstiterit, & obtentæ illorum derogationis, ac fructuum, & distributionum perceptioni renunciaverit, seu Capitulo, & personis prædictis cesserit, seu (ut appellant,) dulciaria, aut quid aliud præstiterit; quorum omnium tenores, causas, & effectus habemus præsentibus pro expressis, quibuscumque illa concepta sint formulis, necnon irritantibus, & aliis decretis roborata, Volentes ea omnia vires, & effectum de cætero non habere.

Imponit pœnas contravenientibus.

Præcipimus igitur, & interdicimus omnibus Episcopis, Capitulis, Collegiis, & personis, ad quos id pertinet, ne posthac fructus, aut distributiones hujusmodi, nec prorsus ullam eorum partem retineant, neve ipsorum cessionem, vel renunciationem, aut dulciaria, vel alia quomodocumque petant, vel exigant, aut quemquam sive Ordinaria, sive Apostolica authoritate provisum, ad præstandum hujusmodi juramentum inducant, aut illi prædicta non facienti possessionem impediant, vel remorentur. Quicumque contrafecerit, si Ecclesiarum Antistites, tamdiù à Pontificalis officii exercitio sint suspensi, donec satisfactione prævia illis per Sedem Apostolicam suspensio relaxetur: Capitula verò, & Collegia quæcumque Ecclesiastico subjaceant interdicto, ac singulares personæ in excommunicationis sententiam incurrant, à qua, nisi in mortis articulo constitutæ, ab alio, quàm à Romano Pontifice, absolutionis beneficium nequeant obtinere. Decernentes hujusmodi præstita juramenta non tenere, nec quemquam illis obligari, quinimò jurantes in hujusmodi censuram incidere, necnon irritum, & inane quicquid secùs super his per quoscumque scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Limitatur prohibitio quoad medietatem, & ad tempus pro fabrica, Sacristia, & locis piis.

Et nihilominus statuimus, ut ubicumque hujusmodi fructus, & distributiones Fabricæ, vel Sacristiæ, aut alterius pii loci usibus ultrà semestre tempus reperiuntur concessi, horum dumtaxat dimidia pars ipsi Sacristiæ, vel Fabricæ, aut pio loco deinceps tribuatur, alteram verò Beneficiati prædicti integrè percipiant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, aut excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, decreto prædictæ Synodi, ac etiam Constitutione fel. recordat. Joannis Papæ XXII. quæ incipit: Suscepti, & aliis Juribus, hac de re disponentibus, nihilominùs aliàs in suo robore duraturis.

Declaratur prohibitionem non habere locum durante vacatione, ubi viget Statutum, Consuetudo, aut privilegium.

Cæterùm per prædicta non intendimus illis præjudicare Capitulis, Collegiis, Mensis, aut personis fructus, & distributiones inter vacationem beneficiorum, & eorum collationem, sive possessionis apprehensionem provenientes ex statuto, consuetudine, vel privilegio hujusmodi percipientibus, vel retinentibus, quo minùs ipsi illos interim, ut antea, exigere valeant, & habere.

Fides Transumptorum.

Postremò volumus, ut præsentium exempla etiam impressa, Notarii publici manu, & Prælati Ecclesiastici, ejusve Curiæ sigillo obsignata, eamdem illam prorsus fidem ubique locorum in Judicio, & extrà illud faciant, quam facerent ipsæmet præsentes, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, abolitionis, præcepti, interdicti, decreti, statuti, intentionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. Constitutionis Pianæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo, Pridie Kal. Junii, Pontificatus Nostri Anno quinto.

Continuatio Constitutionis Sanctissimi pro motivo eradicandi abusus Capitulationum in electionibus.

§. 5. Cùm autem, sicut, non sine gravi animi nostri dolore, ex quamplurium, ac præsertim nonnullorum Venerab. fratrum Archiepiscoporum, ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeò creverit tam salutarium legum transgressorum impudentia, ut non desint, qui sive avaritiæ, quæ est Idolorum servitus, improbo affectu, sive ambitioso Ecclesiasticorum graduum cupiditatis consilio ducti, hominibus trepidè paciscentibus fidem habentes, & tamen Deo veraciter promittenti minimè credentes, sacras ipsas electiones, quas Sanctissimi Ecclesiæ Canones omni prava pactione submota peragi tam districtè præcipiunt, illicitis, injustis, ac per tot Apostolicas sanctiones reprobatis conventionibus per Electos, quicumque illi sint, observandis, quibus Canonica Præsulum jurisdictio ut plurimum circumscribitur, vacantium Ecclesiarum jura læduntur, ac ipsius etiam Apostolicæ Sedis authoritas interdum violatur, temerè inquinare satagant, atque ita abominationem desolationis in Sanctuarium invehere, sacrasque Ecclesiæ Dignitates, ad quas olim nonnisi ex persecutionis tolerantia ascendebatur, in turpem quæstum, ac tenebrarum negotiationem commutare minimè vereantur, non sine gravissima Ecclesiasticæ disciplinæ perturbatione, fidelium scandalo, ac salutis animarum detrimento.

Ex voto Congregationis particularis ex corpore Congregationis Interpretum Concilii.

§. 6. Hinc est quòd Nos, qui libertatis, jurisdictionis, aliorumque Jurium Ecclesiasticorum assertores in Terria à Domino constituti sumus, omniumque Christi fidelium curam superna dispositione gerimus, abusus quoscumque circà præmissa introductos è medio tollere, illisque in futurum omnem ansam præcidere, necnon animarum periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, habitâ super iisdem præmissis cum particulari Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium

ejusdem

ejusdem Concilii Tridentini Interpretum, qui rem maturè discusserunt, diligenti deliberatione, de illorum consilio pariter, & assensu, ac etiàm Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatia plenitudine, omnia, & singula præmissa à præfatis Nicolao, Pio, & Gregorio Prædecessoribus constituta, ordinata, interdicta, Decreta, & respectivè declarata, ut præfertur, expeditasque desuper illorum Constitutiones, seu Litteras supradictas tenore præsentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuæ, atque irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjicimus.

Primo loco confirmat Constitutiones præinsertas.

Adjungitur pœna privationis Dignitatum.

§. 7. Prætereà, ut eadem præmissa firmiùs, atque inviolabiliùs de cætero observentur, ultrà omnes, & singulas pœnas in iisdem Constitutionibus, seu Litteria impositas, privationis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quoad Regulares, etiam vocis activæ, & passivæ, ac graduum, munerum, & officiorum quorumcumque per eos respectivè obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda pœnas per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrendas, adjungimus.

Prohibet fieri Capitulationes ante electionem, seu postulationem.

§. 8. Porrò ad penitùs extirpandum, atque evellendum abusum capitulationum, pactionum, conventionum, concordatorum, seu statutorum quorumcumque, quæ perperam, ac adversus Sacrorum Caoonum, & Constitutionum Apostolicarum dispositionem, occurrente Ecclesiarum quarumlibet, præsertim Cathedralium, & Metropolitanarum, seu Monasteriorum quorumvis vacatione, ab iis, ad quos electio personarum idonearum ipsis Ecclesiis, seu Monasteriis ad electionem hujusmodi respectivè præficiendarum juxtà privilegia, & indulta Apostolica eis desuper concessa, aut aliàs legitimè spectat, sive ante, sive post electionem prædictam interdum iniri, condi, aut fieri consuevetunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis fuerint, sub eisdem omninò pœnis superiùs expressis, quarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, districtè prohibemus, & interdicimus, ne capitulationes, pactiones, conventiones, concordata, seu statuta hujusmodi ante ipsam quidem electionem, seu etiam postulationem de cætero inire, concedere, aut facere audeant quovis modo seu præsumant.

Quatenus fiant, declarat nullas, & irritas, & juramentum non obligare.

§. 9. Illaque proindè, quatenùs de facto contra præsentis nostræ prohibitionis formam inita, condita, seu facta fuerint, nulla, inania, invalida, irrita, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacua, ac nullius roboris, & momenti esse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum, seu cujuslibet eorum, etiamsi juramento vallata sint, observantiam teneri, aut obligatum existere, vel fore decernimus, & declaramus.

Si fiant post electionem, vel postulationem, deferantur ad S. Sedē & donec ab ista approbentur non obligant.

§. 10. Quæ verò electione, seu postulatione hujusmodi secuta quomodolibet iniri, condi, seu fieri contigerit, ad Nos, seu eumdem Romanum Pontificem pro tempore existentem quamprimùm deferri, atque ita nostro, & Sedis Apostolicæ judicio subjici præcipimus, suspensâ interim eorum omnium, & singulorum executione, donec, & quousque ab eadem Sede, sine cujus autoritate nihil omninò in similibus pacisci fas est, Apostolicæ confirmationis robur in totum, vel in partem receperint.

Per præsentem Cōstitutionē non censentur remissæ pœnæ incursæ juxta alias præcedentes.

§. 11. Cæterùm per præsentes non intendimus ea, quæ ante hac contia supradictarum Nicolai, Pii, & Gregorii Prædecessorum, seu forsan aliarum Apostolicarum Constitutionum, seu Litterarum formam quomodolibet gesta fuerunt, ullatenus approbare, nec pœnas ea de causa per transgressores incursas remittere, vel condonare.

Decreta roborantia.

§. 12. Decernentes pariter easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, & aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juria clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incognito, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oria, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de laterè Legatos, & Apostolicæ Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac, quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, & Monasteriorum quorumvis, & illorum Ordinum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ecclesiis, Monasteriis, ac Ordinibus, illorumque Præsulibus, Capitulis, Abbatibus, aliisque Superioribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscuoque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil

Etiam immemorabilis.

penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, præsentibos pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Etiam privilegiis Apostolicis specialibus de non excómupicando.

§. 14. Aut si præfatis, vel aliis quibuslibet communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, qoòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Publicario in Urbe vim habeat intimationis personalis.

§. 15. Ut autem eædem præsentes Literæ ad omniom notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecelesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transsumptorum fides.

§. 16. Utque ipsarum præsentium Literarum transsumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecelesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tàm in judicio, quàm extrà illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum 22. Septembris 1695. P. A. 5.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septemb. 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio per affixionem.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto, Indictione tertiâ, die verò vigesima quarta Septembris, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Quinto: Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ Sancti Johannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, & Cancellaria Apostolica, Curiaque generalis in Monte Citorio, Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Gregorium Stagginm ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

MARCUS AURELIUS PELLICIA

Magister Cursorum.

LXIV.

Confirmato Literarum Innocentii Papæ XI. soper reductione Magistrorum, aliorumque Gradustorum Ordinis Fratrum Prædicatorum ad numerum pro unaquaque Provincis stabilitum, ac super aliis eumdem Ordinem respicientibus provisionibus editarum, cum annullatione forsan gestorum adversùs illarum formam.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a desiderio promovendi instaurationem disciplinæ regularis.

EX injuncto Nobis cœlitùs Apostolicæ servitutis munere ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris promovendæ inter Christifideles. Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatos, Regularis disciplinæ studio sapienter disposita esse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio libenter constabilimus, ac aliàs desuper solicitudinis, & providentiæ Nostræ partes interponimus, sicut conspicimus salubriter in Domino expedire.

Tenor Cóstitutionis Innocentii XI. super reductione Graduatorum in Ordine S. Dominici.

§. 1. Aliàs siquidem super reductione Magistrorum, aliorumque Graduatorum Ordinis Fratrum Prædicatorum ad numerum pro unaquaque Provincia dicti Ordinis respectivè stabilitum, necnon super diversis aliis executionem eorum, quæ per Constitutiones, ac Capitula Generalia Ordinis hujusmodi præscipta reperiuntur, potissimum respicientibus Ordinationibus, emanarunt à fel. record. Innocentio Papa XI. Prædecessore Nostro Literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet: Innocentius Papa XI. Ad futuram rei memoriam. In supremo Militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, meritis licèt imparibus, collocati, muneris Nostri partes esse intelligimus, ut ea, quæ Religiosorum Virorum Ordinibus in Ecclesia Dei piè, sanctéque instituta detrimentum adferre, regularemque in eis disciplinam perturbare noscuntur, ad æquitatis, & Justitiæ terminos reducere satagamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis felicem progressum, ac incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur. Cùm itaque (sicut accepimus) Magistri, aliique Graduati Ordinis Fratrum Prædicatorum, propter assiduum ministerium, quod eis exhibetur, necnon expensas, quas Communitatibus occasione Capitulorum Provincialium adferunt, ac exemptionem à Choro, aliasque prærogativas, quibus fruuntur, Provinciis ipsius Ordinis valdè onerosi existant; Et licet certus ejusmodi Magistrorum, & Graduatorum pro unaquaque Provincia numerus per Capitula Generalia dicti Ordinis, ad petitionem ipsarum Provinciarum, quæ propriarum virium consciæ ita ordinari desideraverant, st[illegible]situs reperiatur, cum expressa prohibitione, ne eædem Provinciæ alios petere valeant, neve hujusmodi numerus unquam excedatur, nisi in casu quo Magister Generalis Ordinis prædicti pro tempore existens ex aliqua urgenti causa aliter disponeret: nihilominùs Magistrorum, aliorumque Graduatorum hujusmodi multitudo in dicto Ordine absque ulla urgenti causa per nimiam præteritorum Magistrorum Generalium ipsius Ordinis facilitarem, atque indulgentiam adeò excreverit, ut Provinciis prædictis intolerabilis existat, & quod pejus est, inter eos nonnulli reperiantur ad Magisterium, aliosque gradus promoti, qui officia per Constitutiones Ordinis præfati ad id præscripta non exercuerunt, sed cum quibus perindè ac si officia hujusmodi exercuissent, dispensatum fuit: Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis, illiusque Provinciarum augmento, & commodis, prosperoque, & felici regimini, & gubernio, quantùm Nobis ex alto conceditur, providere, regularisque disciplinæ vigorem tueri, & sicubi collapsus sit, restituere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Magistros, aliosque Graduatos dicti Ordinis ad numerum per Capitula Generalia pro unaquaque Provincia respectivè stabilitum, ut præfertur, ita ut in eo numero in singulis Provinciis hujusmodi respectivè connumerati remaneant antiquiores tantùm, qui functiones, & munera per Constitutiones, & Capitula Generalia hujusmodi præscripta realiter, & cum effectu exercuisse reperiuntur, sine ullo tamen præjudicio illorum, qui à Sede Apostolica immediatè promoti sunt, quos suis prærogativis supra numerum hujusmodi gaudere volumus, tenore præsentium reducimus. Porrò circà Supranumerarios à præfatis Magistris Generalibus promotos, harum serie mandamus dilecto filio moderno Magistro Generali dicti Ordinis, ut adhibito maturo Religiosorum gravium consilio, illorum qualita-

Magistri, aliiq; Graduati propter ipsorū exemptiones, & prærogativas sunt oneri.

Magistrorum, & Graduatorum numerus ultra præfixum nimis excrevit.

Aliqui ex promotis non adimpleverunt præscripta Constitutionum pro gradibus assequendis.

Fit reductio ad numerum præscriptū in qualibet Provincia, & remanent tantum in numero, qui habent requisita, & qui immediatè à Sancta Sede promoti sunt.

tes,

Supranumerarii habentes requisita gaudeant titulo, & occurrente vacatione subintrent ad numerum: iis carentes privantur à Magistro Generali.

tes, & sufficientiam examinet, & quatenùs eos habiles, ac omnia Officia per dictas Constitutiones præscripta exercuisse repererit, illos titulo tantùm gaudere faciat, quousque secuta vacatione juxta ordinem antiquitatis gradus suscepti ad fruitionem integrarum prærogativarum subintrent: Si verò eos inhabiles, autmunera, seù Officia à memorauis Constitutionibus requisita non exercuisse compererit, illos Magisterio, aliove gradu, quem obtinent, omnino privatos declaret, donec & quousque studiosis laboribus meritum ejusmodi graduum respectivè sibi comparâsse reperiantur. Prætercà ad evitandum in futurum Provinciarum, & Communitatum hujusmodi gravamen, præfato moderno, & futuris dicti Ordinis Magistris Generalibus in virtute Sanctæ Obedientiæ prohibemus, & interdicimus, ne de cætero Magisterii, aliosque gradus supra numerum, sicut præmittitur, præscriptum conferre, nec ullam cujusvis generis exemptionem concedere audeant quovis modo, seu præsumant, illis Fratribus, qui realiter, & cum effectu laudabiliter non exercuerint illa Officia, & non supportaverint illa onera, quæ juxtà Constitutiones Ordinis præfati ad obtinendos gradus, & exemptiooes hujusmodi respectivè necessariò præcedere debent.

Prohibetur Magistris Generalibus in futurum concedere gradus supra numerum, aut exemptiones.

Cæterùm, quia (sicut pariter accepimus) plurimi in Ordine prædicto reperiuntur Fratres, qui vigore gratiarum specialium à Magistris Generalibus supradictis concessarum, exemptionibus à Choro, ac prærogativis loci Baccalaureorum, & vocis in Capitulis Provincialibus contra formam Constitutionum, & Capitulorum Generalium præfatorum fruuntur, in gravissimum dictarum Communitatum, multorumque Fratrum privatorum præjudicium; Nos opportunum his quoque abusibus remedium adhibere, & ne in futurum suboriantur, providere volentes, omnes, & singulas gratias speciales hujusmodi motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium revocamus, cassamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac in futurum dispositiones Constitutioonum, & Capitulorum Generalium hujusmodi inviolabiliter observari præcipimus.

Revocat Indulta à Generalibus concessa exemptionis à Choro, prærogativæ loci Baccalaurei, & vocis in Capitulis.

Decernentes ipsas præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam etiam ex eo quod præfati, aliive quilibet in præmissis forsan interesse habentes, seù habere quomolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi, nec causæ, propter quas præsentes emanârint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, seu ex alia quacunque, etiam quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seù ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seù etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio vel extra illud uti, seù se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia

Derogationes.

Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Iodulis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vicè dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumqoe. Volumus autem, ut earundem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transsumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Novembris 1677. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. Constitutionis

Ex voto Congregationis particularis super disciplina Regulari confirmatur præinserta Constitutio.

§. 2. Cùm autem firmiora sint ea, quibus iterata accedit Sedis Apostolicæ autoritas: Hinc est, quòd Nos præmissorum efficaciæ, debitæque executioni, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ac si quæ illis quomodolibet adversantia forsan irrepserint, opportunæ provisionis nostræ ministerio recidere, atque amovere cupientes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter à Nobis deputatorum consilio, ac etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Innocentii Prædecessoris Litteras, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & præsidium adjungimus.

Declaràtur nulla gradus supra numerum, etiam si per modum ampliationis numeri, & concessionis ad gradus, & officia vacatura, & promotiones absque petitione Pro

§. 3. Præterea Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus omnia, & singula, quæ sive per collationem Magisterii, aliorumque graduum, seù Officiorum supra numerum in Capitulis Generalibus dicti Ordinis pro unaquaque Provincia ipsius Ordinis respectivè præfinitum, sivè per numeri hujusmodi ampliationem, sivè per promotionem ad eosdem Gradus, seu Officia pro locis vacaturis, sivè absque petitione ipsius Provinciæ per Constitutiones Ordinis præfati, ac Capitulorum Generalium hujusmodi Ordinationes requisita, sive per aliquam à Choro,

aliamve

vinciæ, exemptiones & prærogativæ indultæ non adimpletis requisitis propriè, & non per æquipollens.

aliamve cujusvis generis exemptionem, aut prærogativam loci Baccalaureorum, & vocis in Capitulis Provincialibus concessam iis Fratribus, qui realiter, & cum effectu, non autem per æquipollens, laudabiliter non exercuerint, atque compleverint illa Officia, & non supportaverint omnia illa onera, quæ juxta præscriptum Constitutionum, & Capitulorum Generalium prædictorum ad obtinendos gradus, Officia, & exemptiones hujusmodi necessariò præcedere debent, sivè demum per alia Indulta, & gratias id ipsum importantia contra prædictarum Innocentii Prædecessoris literarum formam, & dispositionem hactenùs quomodolibet forsan acta, gesta, seu attentata fuerunt, penitùs, & omninò nulla, inania, invalida, irrita, nulliusque roboris, & momenti esse, & fore earumdem tenore præsentium declaramus.

Præservantur concessiones Apostolicæ cū sufficienti, derogatione Constitutionis fā. mē. Innocentii.

§. 4. Et nihilominùs ad majorem cautelam, & quatenùs opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuis haberi debere decernimus, & pariter declaramus; sine ullo tamen præjudicio illorum Fratrum, qui dictarum Innocentii Prædecessoris Litterarum mentione facta, earumque derogatione legitimè obtenta, Sedis præfatæ autoritate promoti, seù exempti, quomodolibet reperiuntur.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & decreto irritanti.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes, & præinsertas Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis formali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, redargui, in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, aut adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extrà illud uti, seù se juvare ullo modo unquàm posse; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cardinales, & Legatos, nec non Nuncios, & alios præfatos nunc, & pro tempore existentes; Sublatâ pariter eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præcipitur Provincialibus, & Vicariis Congregationum solemnis publicatio, & executio.

§. 6. Mandantes propterea dilectis filiis Prioribus Provincialibus Provinciarum, nec non Vicariis Congregationum quarumvis dicti Ordinis ubicunque existentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub privationis Officiorum per eos obtentorum, perpetuæque ad illa, & alia quælibet imposterum obtinenda inhabilitatis pœnis, ut ipsas præsentes Litteras in suis quisque Provinciis, & Congregationibus respectivè quamprimum executioni demandari, ac inviolabiliter observari, illasque in proximè celebrando Capitulo dictarum Provinciarum, & Congregationum, toto earumdem præsentium tenore in Actis Capituli hujusmodi ad perpetuam rei memoriam relato, solemniter publicari curent, & faciant.

Derogationes.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Innocentii Prædecessoris Litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transsumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 22. Septembr. 1695. P.A. 5.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septembris 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

J. Franciscus Card. Albanus

LXV.

Jubileum Universale ad denuò implorandam Divinam opem pro pace inter Principes Christianos.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Universis Christifidelibus præsentes Litteras inspecturis Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à consideratione totius Europæ bellis afflictæ, cui sola Dei misericordia opem ferre potest.

IN sublimi Sedis Apostolicæ fastigio, meritis licèt imparibus, ab æterno Pastore collocati, dum gravissimas crediti Nobis gregis calamitates paternæ charitatis studio contemplamur, ac totam ferè Europam pertinacioribus in dies bellorum motibus agitatam attentè consideramus, quod sub ipso ineuntis Pontificatus Nostri limine verebamur, actuoso jam experimento cognoscimus, & quantum in Domino licet, ingemiscimus, venisse scilicet Nos in altitudinem maris, in quo ne tempestas demergat Nos, efficere sola potest Omnipotentis Dei dextera, cui mare, & venti obedire non detrectant.

Narrat ad componendos Principes Christianos cōtra Turcas aliàs indixisse Jubileum Universale, & pluries pro Pace loquutum, & in posterum non defuturum

Quod proindè aliàs indictis publicè per universum Christianum Orbem precibus à Patre Misericordiarum supplici, devotaque humilitate flagitavimus, ut Christianos Principes alienissimo Reipublicæ tempore inter se decertantes ad pristinam concordiam revocare, eorumque consilia, & vires ad Christiani nominis tutelam contra communem illius Hostem sociare dignaretur, id nunc potissimum cum nefarius Turcarum Tyrannus diuturnis illorum discordiis illectus vires, atque animos sumit, ditionesque Christianas cladibus involvere meditatur, ferventiori cordis affectu faciendum censemus. Licèt enim pro nostri Pastoralis officii debito, memores illius Nos vices gerere in terris, qui nascens ex Virgine per Cœlicos Cives pacem hominibus bonæ voluntatis annunciavit, & resurgens à mortuis, ac ascensurus in Cœlum pacem itidem reliquit Discipulis, ut & ipsi ejus imitantes exemplum pacem aliis edicerent, labia nostra hactenus non prohibuerimus, ac Catholicos Principes, ut vocem sanguinis, qui effusus est tamquam aqua in circuitu Hierusalem ad eos de terra clamantem audirent, plurièş instantes, Nec sanè inter tot rerum, ac temporum difficultates animo deficientes, etiam in posterum pro eo, quo tenemur, publicæ quietis desiderio tàm salutare rei Christianæ opus omni animi contentione, studio, atque opera urgere, ac promovere firmiter proposuerimus, animamque nostram, si ita res tulerit, pro ovibus curæ nostræ commissis, Evangelici Pastoris exemplo ponere parati simus,

Absque ope cœlestis gratiæ nihil ex se potest humana sapientia.

Nihilominùs, quia probè scimus nihil profectò esse, quod sibi humana sapientia, atque industria vendicare possit, nisi Cœlestis gratiæ ope adjuvetur, ad eum, qui dives est in misericordia, concordibus Christifidelium precationibus impensiùs denuò confugere constituimus, sperantes, quod non

conclu-

concludet Dominus in gladio populum suum, nec hæreditatem suam spernet, sed gentibus longo bello fessis dabit tandem illam, quam Mundus dare non potest, pacem. Ne tamen exprobari Nobis audiamus propheticum illud, Percussisti eos, & non doluerunt, attrivisti eos, & renuerunt accipere disciplinam, Lacrymis, eleemosynis, aliisque piis operibus Divinam indignationem placare studeamus, ut clementissimus Dominus, & Deus Noster, qui facit pacem in sublimibus, & Reges in thronis collocat, Orthodoxorum Principum animos, sublatis dissidiis, arcto, atque indissolubili charitatis vinculo conjungat, nostrosque labores, & curas, ac spem, quam in ejus ineffabili bonitate reponimus, optatæ demum cumulet lætitia tranquillitatis.

Ideò iterùm indicit Jubileum Universale, & præscribit adimplenda in Urbe

§. 1. Quæ, ut fructuosiùs, majorique spiritus ardore peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, Cœlestium gratiarum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, in præsentibus aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, Universis, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui solemni Processioni, quàm feriâ quartâ proximæ Hebdomadæ, quæ erit secunda Adventus ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam ejusdem Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam, de eadem Urbe, una cum Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intrà spatium ejusdem, vel proximè subsequentis Hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint:

Adimplenda extra Urbem.

§. 2. Cæteris verò extrà Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intrà, & extrà Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

A Navig[antibus], & aliis imp[e]ditis.

§. 3. Navigantes verò, & iter agentes, ut cùm primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel Majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque, tàm Laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facul[tas] eligend[i] Confess[arium].

§. 4. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis secularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tàm in Urbe præfata, quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tàm secularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sivè Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant. Et insuper vota quæcunque (religionis, & castitatis exceptis) in alia, pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque eisdem Confessarii arbitrio injungendis.

Confes[sarii] possu[nt] absolver[e] reservati[s] Sanctæ S[e]di, & O[r]dinariis.

Commu[tare] re vota e[x]ceptis R[e]ligionis & Castit[a]tis.

Mandatu[m] Universi[s] Prælatis de Jubil[æo] publican[do].

§. 5. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscunque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cùm præsentium Litterarum transsumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Vigore J[u]bilæi no[n] intendi[tur] dispensa[re] super ir[re]gularita[ti]bus.

§. 6. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum dua-

Nequ[e] suffraga[ri] publicè excomm[u]nicatis.

rum

rum hebdomadarum satisfecerint, aut cùm partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogationes.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regulâ nostrâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro sufficienter servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides Transsumptorum.

§. 8. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus ut earumdem præsentium transsumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Decembris 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. 3. Decem. 1695. P. A. 5.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesima quinta, Indictione tertiâ, die verò tertia Mensis Decembris, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papa XII. Anno Quinto: Supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Ecclesiæ Sancti Johannis Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Joannem Grecum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Joannes Baptista de Comitibus.

LXVI.

De Ordine

SS. D. N. INNOCENTIUS PAPA XII.

Exprimenda à petentibus provideri de Beneficiis Ecclesiasticis.

PRæcipitur omnibus, & singulis concurrentibus ad quævis Beneficia quomodolibet vacantia, quòd in supplicibus libellis teneantur omninò, & obligati existant exprimere eorum ætatem, annos præsentiæ personalis in Romana Curia, Beneficia per eos obtenta, seù in quibus, vel ad quæ Jus habent, & verum annuum valorem, necnon resignata, ac etiam locum eorum ordinariæ habitationis, & Provisis cum decreto recedendi, qui intra tres menses proximos non paruerint dicto decreto, Beneficia sic obtenta, post dictum terminum censeantur eo ipso vacare, ita ut de illis per Sedem Apostolicam irremissibiliter aliis personis habilibus. & idoneis providebitur, & aliquo in præmissis ut supra deficiente, gratia cujusvis Beneficii sic impetrata nullatenus sibi suffragetur, & nulla sit. Hac die 8. Augusti 1691.

B. Card. Prodatarius

LXVII.

NOTIFICAZIONE.

Audientia publica præstanda notificatur.

LA Santità di Nostro Signore fa sapere, come Lunedì prossimo 19. del corrente mese di Novembre 1691. darà publica udienza, nella quale ammetterà, & ascoltarà benignamente tutti, intendendo di darla ancora in tutti li Lunedì susseguenti, quando non venghino impediti dal Concistoro, ò altra Funtione.

LXVIII.

Editto circa l'Habito, e Tonsura de'Chierici, e Sacerdoti.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. de Carpineo Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis &c.

Ut Clerici, & Presbyteri incedant in habitu, & tonsura.

VOlendo la Santità di Nostro Signore, che omninamente, & con ogni puntualità si osservi, & si dia essecutione alla dispositione de Sacri Canoni, e degli Editti altre volte publicati, tanto circa la decenza dell'Habito, quanto circa la Tonsura Ecclesiastica, con cui li Sacerdoti, e li promossi agli Ordini Sacri, e li Chierici di prima Tonsura, che tengono Benefitii Ecclesiastici di qualunque sorte etiamdio semplici, ò che servono con salarii in Chiese, devono secondo la dispositione de'medesimi Sacri Canoni incedere, e molto maggiormente comparire à gli Altari per celebrare, ò fare altre funtioni Ecclesiastiche, come anco circa la modestia, e decenza di prepararsi in tempo, e luogo, che devono celebrare; Col presente publico Editto di ordine, & commissione speciale della Santità Sua si rinove particolarmente l'Editto della san. mem. di Clemente IX. publicato li 29. Giugno 1667., e l'altro della san. mem. d'Innocenzo. XI. publicato li 10. Ottobre 1681. Et à quelli inherendo, e respettivamente ampliandoli, si ordina, e commanda, che nessun Sacerdote, ò Ordinato in Sacris, ò Chierico come sopra possa andare per Roma della levanta del Sole fino è mezz'hora di notte vestito con habito, e veste curta, mà debba incedere con habito lungo fino al collo del piede, detto vulgarmente habito Talare, e debba portare la Chierica, e Corona, ò sia Tonsura Chiericale della grandezza conveniente all'Ordine, e grado di ciascheduno, la quale non sia di minor grandezza d'un testone, e sia totalmente apparente, e così spesso rinovata, che si possa ben vedere.

Quinam Clerici comprehendantur

Edicta Antecessorû indicantur

Ab ortu Solis usque ad mediam noctis horam incedendum in habitu talari.

Tonsura, seu corona cuique Ordini conveniens.

§. 2. Si ordine parimente, e commanda, che nessuo Sacerdote, ò Ordinato in Sacris, ò Chierico ancor di prima Tonsura come sopra porta Zazzara, ò Capigliatura, e molto meno Capelli, e Zazzara finta, chiamata volgarmente Perucca, che copra la fronte, e l'orecchie.

Coma non cooperiat frontem neque aures.

§. 3. Sotto pena in ciascheduno di detti casi, e per qualsivoglia volta, che si trasgredirà delle Carcere, e di scudi dieci d'applicarsi ad Opere, e Luoghi Pii in conformità del solito.

Pœna adversùs contraventores.

§. 4. Et oltre l'incorso delle dette pene possono esser certi quelli, che contraverranno, che il difetto della debita Tonsura, & habito Talare, & accomudatura modesta de cappelli porterà ad essi, e ciascheduno di loro il totale impedimento alle pretensioni di qualsivoglia impiego Ecclesiastico.

Contraventio impediet consecutionem munerum Ecclesiasticorum.

In casu itineris, vel necessitatis dabitur licentia brevioris habitus, sed nigri coloris.

§. 5. Si notifica nondimeno, che con licenza, che si darà da S. E. ò da Monsig. Vicegerente in scritto speditamente, e gratis si permetterà in occorrenza di far viaggio, ò altra causa legitima, che le sudette vesti, e ferrajoli siano più curte, purche convenga all'honestà dell'Ordine, e non siano di altro colore che nere, & in questa conformità, e non altrimente si dovranno intendere le licenze, che si daranno, & in caso contrario s'incorrere la pena della Carcere, e perdita di tali habiti.

Celebrantes sine veste talari proprie incidunt in Edictum

§. 6. Et alle sudette pene di Carcere, e pecuniarie, & altre maggiori ad erbitrio soggiaceranno quei Secerdoti, che contro la forma del presente, & & altri editti come sopra publicati celebraranno in alcuna Chiesa sì dentro, come fuori di Roma, se non in hebito del tutto decente, e proportionato allo stato, e condicione Ecclesiastica, e sperialmente con veste Telare, e sia quella stessa, con la quale ciascheduno và alla Chiesa, e non presa in prestito meremente per l'atto di celebrare, ò somministratali dal Sagrestano.

Colloquutiones, & Tabacus prohibentur in Sacristia, & puniuntur etiam Sacristæ.

§. 7. Che nel trattenersi li Sacerdoti nelle Sagrestie non consumino il tempo in vani discorsi, mà stino quieti, e modesti, come comporta il loogo, che serve principalmente al Culto di Dio, & el raccogliamento per la preparatione al Sacrificio, e rendimento di gratie doppo di esso, e non vi piglino Tabacco nè in fumo, nè in polvere, nè masticato come cosà pregiuditiale alla polizia, e decoro Ecclesiastico, sotto le medesime pene immediatamente espresse tanto per quelli, che v'incorreranno, come per li Sagrestani, che lo permettessero, e non vi ponessero il debito rimedio.

Sacristis, & aliis prohibetur admissio Sacerdotum ad celebrandum, nisi habeant licentiam Emin. Vicarii, & habitum non mutuatum à Sacristis.

§. 8. Parimente si commanda come sopra à tutti li Rettori, Sagrestani, Cappellani, Custodi, & altri sotta quasivoglia nome deputati ell'amministratione, ò cura, ò sopraintendenza di quelsivoglie Sagrestia, tanto nelle Basiliche, Collegiate, Parochiali, Congregationi, Oratorii, Cappelle, & Hospedali, & ogni altra Chiesa Secolare, quanto di qualsivoglia Chiesa Regolare, si dentro come fuori di Roma, che non permettino ad alcun Sacerdote il celebrare nelle loro Chiese, se non haverà la solita licenza di S. E., e porterà l'habito, e Tonsura prederta, qual'habito il Sacerdote l'hà da portare avanti che entri in Sagrestia, nè deve essergli imprestato dal Sagrestano sotto la medesima pena della Carcere, e di scudi dieci da applicarsi come sopra, e di più la sospensione de loro Offitii, & altre ad arbitrio secondo la maggior negligenza, che commetteranno nella trasgressione di questo Editto, le quali pene s'incorreranno de fatto da ciascheduno de'sopradetti ogni qual volta, che l'haveranno trasgredito, & auvertiranno sotto le medesime pene di non permettere, che alcun Sacerdote celebri con la Zazzara finta, ò sia Perucca.

Pœnæ de facto incurrendæ.

Ne permittatur celebrari cum ficto capillitio.

Properantia in celebrando reprehenditur.

§. 9. E per lo scandalo, che porta il vedere li Sacerdoti, che si affrettano troppo nel leggere, ò nel fare le cerimonie, ordiniamo, che nelle Sagrestie vi sia un Horologio da ruote, ò da polvere, per mezzo del quale il Sagrestaoo possa conoscere, se il celebrante impiega nel Sacrificio il debito è proportionato tempo, che non dovrà essere meno di un terzo di hora, e trovandosi doppo essere stati auvertiti da Sagrestani à perseverare i Sacerdoti in questa indecenza si debanno licenziare, e privare dell'Offitiatura, con dare à S. E. in note li loro nomi sotto le pene già espessedi dieci scudi, & ad altre ad arbitrio, per li Sagrestani, che lo comportassero, e non rimediassero à quanto si è detto.

Confirmatio edictorum antecedentium, & ne celebretur sine licentia.

§. 10. In oltre si dichiara col presente Edditto confermato ogni altro, che sia stato publicato in quest'istessa materia, e particolarmente, che nessuno possa celebrare in qualsivoglia Chiesa, ò Oratorio senza licenza in scriptis di S. E. ò di Monsignor Vice-Gerente, nè li Sagrestani possino lasciar celebrare senza la detta licenza, sotto pena tanto alli Celebranti, come alli Sagrestani di scudi dieci per ciascheduna volta da epplicarsi à luoghi Pii come sopra.

Ad celebrandum in Eccles. Monialium requir... specialis

§. 11. Avertendosi che nelle Chiese di Monache è necessario d'havere una licenza particolare, che esprima una speciale facoltà di celebrare in dd. Chiese.

Temp... extra qu... celebrare non lice... designan...

§. 12. Per rimediare anche all'abuso della celebratione delle Messe in hore intempestive commandiamo, che non si possa cominciare à dir le Messe prima di un hora avanti l'Aurora, e che ad on hora doppo mezzo giorno debbano essere del tutto finiti li Sacrificii sotto l'istesse pene imposte nel Capitolo precedente, tanto alli Celebranti, come à Sagrestani, non ostante qualsivoglia pretesa Consuetudine, ò Privilegio in contrario, che non sia stato esibito nelle Segretaria, e riconosciuto, & approvato da S. E.

In ædib... Canonic... libus nul... læ habitent mulieres.

§. 13. Et acciòche i Laici hebbino occasione di prendere io tutto buon esempio dagli Ecclesiastici, e si tolga ogni attacco di mormoratione, l'E. S. ordina, e commanda sotto le pene arbitrarie, che nelle Case fabricate per stanza, & uso de Canonici, ò altri Ministri di Chiesa non habitino Donne, etiem Parenti in qualsivoglia grado, e nell'altre non deputate à servitio de' Canonici, ò Chierici non vi stiano, se non per causa dall'E. S. approvata.

Dom... Ecclesiarum non locentur Laicis.

§. 14. Che le Case delle Chiese, ò vero porte di esse non siano effittate à Laici se non per cause di necessità da epprovarsi como sopra.

Presb... teri non defendant Causas c... ram Judi... Laico.

§. 15. Che li Sacerdoti non possino Procurare, Auvocare, Difendere, nè fare qualsisia attione di Cause dinanzi a Giudice Laico, eccetto che nelle Cause dalli Sacri Canoni permesse, nel qual caso s'impetri dall'Eminenza Sua la licenza in scritto.

Arma n... deferent...

§. 16. Che li Sacerdoti, & altri Ecclesiastici promossi àgl'Ordini Sacri non portino Arme di sorte alcuna, nè da fuoco, nè di punta, ne enche sotto pretesto di andare à caccia senza licenza di S. E., quale si dara gretia come di sopra.

Obligat... retinend... Edictum a... ixum Sacristia

§. 17. Che questo medemo Editto si debba tenere affisso nelle Sagrestie dalli Sagrestani à vista d'ogn'ono sotto pena della privatione del loro Offitio ad arbitrio; E che publicato, & affisso, ehe sare conforme al solito, oblighi qualsivoglia Persona, come se li fosse steto personalmente intimato. Datum Romæ ex Ædibus Nostris hac die 20. Novembris 1691.

G. Card. Vicarius.

Alexandro Preposto Bonaventuri Secret.

Publicat... die 20. Novembr. 1691.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Sualtem Fabrum Eminentiss. & Reverendiss. D. Card. Vicarii Mandatarium.

LXIX

Editto sopra il pagamento del Porto delle Lettere, e d'altro, che si manda per la Bolsetta.

PALLUZZO Vescovo di Palestrina Card. Altieri della Santa Romana Chiesa Camerlengo.

Ne subdi... graventur neve fra... dentur A... paltatore præscribi... tur, & publicatur Taxa sup... mercede portus Literarum & rerum

VOlendo la Santità di Nostro Signore provedere, che da suoi Ministri, & Offitiali di ogni sorte, si camini con quella chiarezza maggiore, che si può, ad effetto che i Sudditi del suo Stato, & ogni altra persona, che habbia commercio in esso Stato, resti sicura di non ricevere aggravio alcuno nella Tassa del potto delle lettere, e di altro, che si manda per la Bolzetta. Si come anco provedere all'indennità de'Mastri delle Poste, acciò ogn'uno corrisponda conforme al dovere, e non sia esente alcuno, eccetto però li Eminentissimi Signori Cardinali di Santa

Chiesa, li Reverendissimi Chierici di Camera, Signori Camerali, che hanno seduto, e che al presente sedono, ò sederanno per l'auvenire in essa Camera conforme al solito, e la Sacra Inquisitione, per le cose però del S. Uffitio, e caso che fossero renitenti, ò non volessero pagare detti porti conforme alle dette Tasse, sia lecito al Maestro delle Poste generali, e suoi Subappaltatori ritenerli le lettere, fagotti, pieghi, & altro, fin tanto che non saranno intieramente sodisfatti, derogando perciò à qualsivoglia uso, consuetudine, & altro, che facesse, ò potesse fare in qualunque modo in contrario.

Di quì è, che Noi per ordine di Sua Beatitudine datoci à bocca, e per l'autorità del nostro offitio di Camerlengato di Santa Chiesa, ordiniamo, & espressamente comandiamo con questo nostro publico Editto, che da qualunque persona laica, Secolare, ò Regolare di qualsivoglia grado, dignità, ò preeminenza si sia, inviolabilmente si osservi la quì sotto registrata Tassa sopra il sudetto porto di lettere, ò altro, che si manda per la Bolzetta, non ostante qualsivoglia conventione, Tassa, ò consuetudine in contrario, perciò habbiamo ordinato, che si stampi, che si publichi, e si affigga non solo in tutti i luoghi publici in Roma, mà in qualunque altro luogo dello Stato Ecclesiastico dove si distribuiscono le lettere, & altre robbe, che vengono come si è detto per la Bolzetta, e fatta questa publicatione, & affissione, s'intenda ordinata l'osservanza di essa, come se fusse stata personalmente intimata à ciascuno. Dato in Roma nella Camera Apost. li 19. Gennaro 1692.

Tassa per le lettere, & altro dello Stato di Nostro Signore, Umbria, Marca, e Patrimonio.

Lettere dello Stato Ecclesiastico un baiocco per lettera: con la coperta il doppio.

Pieghi, Processi, & altre scritture à mano baiochi quattro l'oncia.

Lettere fuori dello Stato, cioè di Venetia, Mantua, Lombardia, Alemagna, e di qualsivoglia altro luogo fuori dello Stato due baiocchi: e con la coperta il doppio, e li Pieghi, Processi, & altre scritture à mano delli sopradetti luoghi, baiocchi otto l'oncia.

Mandati essecutivi, lettere remissoriali, & ogni altra speditione di Monsignor A. C. ò di qualsivoglia altro Tribunale della Corte di Roma.

Per il Patrimonio, & Umbria baiocchi quindici.

Per la Marca baiocchi venti.

Dispense Matrimoniali, sì in evidentem Scomuniche, e simili con piombo di Dataria, ò di Cancellaria baiocchi cinquanta.

Bolle di Benefitii di qualsivoglia valore, etiam con le fulminatorie paoli dodici.

Brevi di N. Sig. per qualsivoglia gratia, ò Uffitio baiocchi sessanta.

Altri Brevi, & altre speditioni di Penitentieria, che si spediscono gratis baiocchi venti.

Mandati di procura, mentre non sieno in carta pecora, si paghino ad uso di lettere.

Denari contanti baiocchi due per scudo nell'Umbria, e Marca, & un baiocco per scudo nel Patrimonio.

Per le staffette paoli cinque per Posta.

Li fagotti, purche non siano gioie, e denari, baiocchi dieci per libra.

Per consegne di fagotti baiocchi due per libra.

Gioie, ori, argenti à ragguaglio di denari, secondo il prezzo.

Si dichiara, che quanto alle lettere, pieghi, e fagotti il medesimo si deve osservare in Roma, e che il porto delle lettere dello Stato, dove si paga à Bolognini sia un bolognino, e dove si paga à baiocchi sia un baiocco per lettera, e con la coperta il doppio.

Item, li Cavalli per correre la Posta paoli cinque, l'uno, e per andar piano paoli trè.

Item, che li Mastri di Poste non possino sforzare li Forastieri à pigliar la guida se non doppo sonate le 22. hore.

Item, li Cavalli, che tirano il Calesse per la Posta paoli otto, & il Cavallo per la guida paoli cinque.

Item, li Cavalli, che tirano il Calesse per mezza Posta, ò cambiatura paoli cinque, & il Cavallo per la guida paoli trè.

P. Card. Altieri Camerlengo.

G. Bussi Aud. Ferdinando Nuzzi Comm. Gen.

Francesco Antamoro Segr. della Rev. Cam.

Die 11. Februarii 1692. supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, ut moris est, ac in aliis publicis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Marcheratum Sanctissimi D. N. Papæ Cursorem. Publicatio die 12. Febr. 1692

Pro Domino Magistro Cursorum.

Sebastianus Vasellus Cursor.

Decreta edita super Reformatione Tribunalium Urbis & aliis ad eadem Tribunalia pertinentibus.

Editto sopra i Curiali, Notari, e Cursori.

CARLO DE MARINI Protonotario Apostolico dell'una, e l'altra Segnatura Referendario di Nostro Signore, e sua Reverenda Camera Apostolica Generale Auditore. LXX.

ESSENDO sommamente à cuore alla Santità di Nostro Signore Papa INNOCENZO XII. che con ogni più esatta diligenza si possino in questa Corte proseguire i giuditii, acciò sempre più si faciliti la rettitudine della Giustitia, tanto desiderata dalla Santità Sua. Hà perciò con special riflessione considerato, che molto può pregiudicare à chi litiga la negligenza de i Cursori, alla fede de quali viene appoggiata la validità di detti Giuditii, & acciò questi, come che attualmente servono la Santa Sede Apostolica, siano maggiormente osservanti delle leggi da essa prescritte, hà commesso à Noi, che diamo opportuno rimedio à molti disordini, & inconvenienti, che procedono per tale inosservanza, e che con ogni miglior modo provediamo per la buona direttione de prenominati Cursori; Quindi è, che volendo Noi adempire con ogni sollecitudine li pii sentimenti di Sua Beatitudine, e togliere anco il pernicioso abuso introdotto da Notari del Nostro Tribunale di leggere le copiette delle citationi; & accommodare le scritture prodotte; In virtù delle facoltà conceduteci, e per l'autorità del Nostro Uffitio, e d'ordine espresso datoci à bocca dalla Sanità Sua ordiniamo, e commandiamo.

Ad consulendum adimplemento Officii Cursorum, Notariorum, & Curialium

Primo. Rinoviamo tutti gli Editti fatti, & ordini dati da Nostri Antecessori, il tenore de quali vogliamo, che s'habbia qui per espresso, come se di parola in parola vi fossero registrati, dichiarando, che per il presente Editto non s'intendino in modo alcuno rivocati, anzi in qualsivoglia parte d'essi li rinoviamo, e confermiamo, eccetto che dove contrariassero gl'infrascritti, perche in tal caso in questa parte li revochiamo, & annullamo.

Renovantur edicta Antecessorum.

Secondo. Ordiniamo, che ogni matina di giorno giuridico al suono della Campana del

Collegio

Horæ quibus Cursores assistere debent in Banco.

Collegio debba ciascun Cursore ritroversi al suo Banco con le citationi del suo viaggio esseguite la sere antecedente sottoscritte, & il giorno elle hore ventidue, e mezza, sotto la pena da incorrersi irremissibilmenre di scudi dieci moneta per ciascheduna volte, che alcuno di essi trasgredirà, e perche detti Cursori per l' inosservanza di questo precedente Capitolo non habbiano ad allegare le scusa sopra la tardanza de' Curiali nel portarli la sera le citationi, ordiniamo, che detti Cursori dal giorno 15. del mese di Marzo, fino alli 15. del mese d'Ottobre debbano la sera serrare, & effettivamente haver serrato il loro Banco, e partire immedietamente per li loro viaggi ad un'hora, & mezza di notte, e dalli 15. d' Ottobre per sino alli 15. Merzo elle due hore in punto, e proseguire i loro viaggi come sopra, sotto la medesima pene di scudi dieci moneta d'epplicarsi ne i casi sudetti un terzo all'Accusatore, & il rimanente à beneficio de' Carcerati, & altre pene etiam corporali e Nostro arbitrio.

Citationum copiæ caractere intelligibili.

Terzo. Ordiniemo à detti Cursori, loro Copisti, e Giovani, che debbano copiare le Citerioni, Mendati, Sequestri, Monitorii, & altri etti giudiciali di buono, & iotelligibile carattere, di modo che s'intenda chiaremente il nome del Giudice, del Notero, del Citante, cirato, e l'istanza, che in quelli si fa, & altro, che contengono respettivamente sotto pena rispetto alli Copisti, Giovani e Listoreli d'esser subito licennati dal Banco, & inhabilitati in perpetuo al servitio di detto Uffitio, rispetto poi alli Cursori, sotto la pene di scudo uno per ciascheduna citatiooe mal copieta d'applicarsi in beneficio de' poveri Carcerati, & altre pene à Nostro arbitrio.

Executio citationum fiat à Cursoribus per se ipsos

Quarto. Prohibiamo espressamente à tutti, e singoli Cursori sopradetti di far fare li viaggi, & esseguire le citationi, & altri etti giudinali come sopra la sera, & in altri rempi da persone, che non sono Cursoti, ma debbano li medemi Cursori, alla fede de' quali è appoggiato l'Uffitio esseguirle per loro stessi, sotto la pena, oltre la oullita dell'atto di falsità, e sospensione ipso facto dall' Uffitio, e di scudi 50. moneta d'applicarsi per un terzo ell'Accusatore, e per il rimanente alla Revetenda Camera Apost., & altre contenute, & espresse oegli Editti antecedenti a nostro arbitrio: Auvertendo ciaschedono d'ubidire, e puntualmenre li sudetti, & altri Ordini come sopra, perche contro li Trasgressori si procedera, non solo per accuse d'interessati, ma anco di segreti Accusatori, & ex officio per inquisitione, e in ogni eltro miglior modo più espediente, e si crederà alle disposinone di un solo Testimonio degno di fede.

De scripturis productis per Notarios non accomodandis, & accommodatis recuperandis.

Quinto. Prohibiamo à Notari, Sostiruti, e Giovені del Nostro Tribunale l'accommodare le scritture prodotte di qualsivoglia sorte, eccetto i Processi de Partibus, sotto pena di scudi dieci d'oro per ciascuna volta, da applicarsi come sopra, & altre pene è Nostro arbitrio, e perche si trovano scritture prodotte in grandissima quantità presso i Curiali accommodate con ricevuta, e senza, e restano gl'Uffitii del Nostro Tribunale, hore spettanti alla Camera Apostolica, quasi spogliati, in pregiuditio de Litiganti; Però ordiniamo à tutti Curiali, & altri, che havessero scritture prodotte in detti Offitii, che dentro il termine di quindici giorni, da computersi dalla publicatione del presente Editto debbano riportere è dd. Offitii le scritture appresso loro esistenti, altrimente si procedere manu Regia, & more Camerali contro tutti senza figura di Giudino.

Notarii quotidie extendant decreta, & de mense in mensem conficiant filsam citationum.

Sesto. Ordiniemo anco à Notari, e Sostituti del Nostro Tribunale, che debbano stendere puntualmente i Decreti ogni giorno, & in fine del mese mettere in filsa le Citationi à publice commodità in conformità delle Riforma della san. mem. di Paolo Pape V. sotto la pena della privatione delle Carice, & altre pene à Nostro arbitrio, e sotto le medeme pene prohibiamo à medemi il recevere, ò legere avanti di Noi, ò Giudici del Nostro Tribunele, ò de Noi deputati le copiette delle Citationi, ennullando, & dichierando nulli tutti i Decreti, che nasceranno con leger dette copiette.

Edictum retineatur affixum.

Et acciò de nessuno si possa allegare l'ignoranza di questi Nostri Ordini, vogliamo, che il presente Nostro Editto e'effigge, e stii affisso nel solito Stantione, dove essi eserciteno il loro offitio, & ivi affisso, e negl'altri loughi soliti, habbia forza, e vigore, come se fosse stato à ciascheduno d'essi personalmente intimeto. Dato in Roma dal Nostro Palazzo questo di 13. Marzo 1692.

Carlo de Merini Auditore Generale.

Per il Successore del Sig. Pelosi.

Antonio Olivieri Deputato.

Publicatio 12 Martii 1692.

Die, mense, & anno, quibus suprà, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Hyppolytum Petrettum Apostolicum Curs.

Pro Domino Joanne Baptista Faina Mag. Curs.
Frenciscus Perinus Cursor.

LXXI.

Decretum circà Memorialia porrigenda.

Super eodem negotio post aditam unam ex Sac. Congregat. adiri non possit alias Ac decreta obtenta sint nulla.

UT occurretur imperrentium calliditeti, quâ sæpiùs, vel iidem Oratores, vel eorum Procuratores, ac Sollicitetores, sivè alii quicumque Agentium, eut expeditorum nomine nuncupati Litteras Gretiæ, vel Justitiæ, cum valdè notebili ipsius Justitiæ, ac publici boni, & quandoque Animerum etiam præjudicio in Aula, & Curia Romana subripere conantur, Sanctissimus Dominus Noster INNOCENTIUS Divinâ Providentiâ Papa XII. expreisè præcepit, & mandavit.

Quòd si quis in posterum preces, sive sopplices libellos in materia Gratiæ, vel Justitiæ alicui ex Sacris Congregationibue Urbis quomodolibet obtulerit, seu præsenteverit; Itaut ab eadem Sacra Congregatione vel in torum, vel in perte fuerint rejectæ, aut aliàs ipsa Sacre Congregetio medianre præfata præsentatione precum præventa, manus quomodocumque desuper apposuerit, nequeat ullo modo idem negocium, causam, vel petitionem ed alteram ex Sacris Congregationibus, etiam mediante rescripto Sanctitatis Suæ (quod in hoc casu importunè, & subreptitiè Sanctitas Sua eenseri voluit extortum) sub quovie prætextu, causa, vel quæsito colore etiam simplicitatis, & ignorantiæ deferre, vel aliàs primam Congregationem sponte è principio aditam declinare, alias rescripta, Decrete quæcumque, Indulta, Gratiæ, Litteræ, resolutiones, vel provisiones à secunda, sivè altere Congregatione impetrete, vel impetranda, nec non Litteræ Apostolicæ, quas illorum, vel illerum vigore desuper expediti contingeret, haberi debeant omninò pro subreptitiè extortie, nulliusque penitùs sint roboris, vel momenti, nec ullatenus in Judicio, vel extra suffragari possint, & valeant, perindè ac si nunqusm emanassent.

Et quoniam id plerumqoe provenire solet ex prædicta calliditate Impetrantium, qui ubi primam Congregetionem tanquam negocii, ejusque circumstantiarum instructam, eorum petitioni contratiam habuerunt, vel habere suspicantur, studiosè tentant alteram adire Congregationem, ut tenquam minùs informara ipsis concedat, quod prima vel denegevit, vel denegasset; Idcircò Sanctitas Sus ultà præmissam nulliterem rescriptorum, & Littererum expresè pariter præcepit, quòd tam iidem Oretores, ac Partes prin-

cipales, quàm illorum, illarumque Procuratores, Sollicitatores, Agentes, aut Expeditores quicumque, adversus hujusmodi Decretum attentaverint, non solùm puniri valeant etiam pœnâ Carceris, vel alterâ arbitrio alterutrius Congregationis mediante organo Secretarii pro tempore, facto tamen verbo in ipsa Congregatione, sed ulteriùs quòd Procuratores, Sollicitatores, Agentes, & Expeditores hujusmodi, ubi ipsi sint, qui ignara Parte, seu Principali attentaverint, omninò teneantur ad refectionem omnium expensarum, atque damnorum, quas, vel quæ per suos Principales hac de causa pati contingeret, vel contigisset, atque ad id summariè per eundem Secretarium, facto tamen ut supra verbo in ipsa Congregatione, opportunis Juris, & facti remediis compelli possint, & debeant. Et ne aliquis præsentis Decreti, & in eo contentorum ignorantiam ullo unquam tempore allegare valeat, illud Typis imprimi, & in locis solitis Urbis, nec non in Secretaria supplicum libellorum, qui Sanctitati Suæ porriguntur, ac in singularum Congregationum prædictarum Secretariis affigi, & in earumdem Congregationum registris inseri jubet, Ità tamen, ut dicta affixione in supradictis locis solitis Urbis dumtaxat secuta, omnes, & singuli ad illius omnimodam observantiam illicò teneantur. Atque ità de expresso ordine, & mandato Sanctitatis Suæ sibi specialiter injuncto decrevit, & nomine ejusdem Sanctissimi Domini Nostri servari mandavit hac die 4. Junii 1692.

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & Sac. Pal. Apost. Not. Angelus Montanus pro R. Cam. Administrator Deputatus &c.

Publicatio 4. Junii 1692. *Die, Mense, & Anno, quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Gregorium Staggium Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem Decanum.*

Pro D. Mag. Curs. Hippolytus Petrettus Curs.

LXXII. Novissima Decreta Signaturæ Justitiæ.

FLAVIUS Miseratione Divina Episcopus Portuen, S. R. E. Cardinalis Chisius Signaturæ Justitiæ Sanctissimi D. N. Papæ Præfectus.

Comissiones vigore appellationis in Causis non excedentibus scuta 50. expediantur per Auditorem.

AD parcendum Litigantium expensis, & coërcendos insurgentes abusus, facto verbo cum Sanctissimo, præcipimus, quòd nemo imposterùm audeat proponi facere in Plena Signatura Commissiones appellationum in causis non excedentibus summam scutorum quinquaginta monetæ, sed pro illis impetrandis, & signandis cum clausulis opportunis istent coram D. Nostro Auditore prævia citatione Partis adversæ, facienda per Acta infrascripti Notarii Archivii cum insertione Commissionum signandarum ad formam decretorum ejusdem D. Auditoris, cujus decreta habeant vim Rescripti Plenæ Signaturæ, & perindè ac si ex illa emanassent; Quibus non acquiescentes tunc possint recurrere ad Nos, & edocti de gravamine eorumdem indemnitati consulemus.

Ab eodem Auditore expediendæ reintegrationes inhibitionum, & alia &c.

§. 2. Ulteriùs mandamus, quòd nemò pariter audeat adire plenam Signaturam, quando agitur tam de reintegratione Inhibitionum moderatarum, ob non transportationem Actorum à Sacra Rota, & Judicibus Commissariis, seu communicatione earumdem facultatum A. C., quàm de reintegratione, vel moderatione inhibitionum A. C., & aliorum quorumcunque Judicum, sicuti de remissione Causarum, declaratione Jurisdictionum, ac deputatione Judicum, seu pro purgatione, vel rejectione attentatorum, sed pro illis instent coram eodem D. Nostro Auditore prævia citatione Partis adversæ, cujus decreta super his habeant pariter vim rescripti plenæ Signaturæ, quibus, si non acquieverint, tunc liceat recurrere ad eamdem plenam Signaturam, in qua si succubuerint, Parti victrici solitas expensas scutorum quatuor Procuratores in pœnam reficere teneantur.

De Commissionibus quæ departium consensu expediuntur.

§. 3. Inhærendo decreto facto per cla. mem. Card. Cynthium Aldobrandinum nostrum Antecessorem, cujus tenor est videlicet. Si quando inter Litigatores de expedienda Commissione convenerit, ipsimet, vel eorum Procuratores ad indicandum hujusmodi consensum sua cujusque nomina pariter à tergo Commissionis inscribant. Procuratores autem, qui absque legitimo mandato tale quidpiam ausi fuerint, expensas, damna, & interesse per Illustris. Dominum Præfectum extrajudicialiter taxanda læsæ Parti præstare damnabuntur, gravioribus etiam pœnis pro culpæ, doloque mali modo ejusdem Illustriss. D. Præfecti arbitrio inflictis. Volumus, & mandamus, quòd in futurum, si Partes, vel Procuratores convenerint de expedienda commissione, Revisor juxtà illorum consensum Commissiones signandas nobis afferre teneatur, injungentes tamen Procuratoribus observantiam laudati decreti sub eisdem pœnis, & aliis arbitrio nostro infligendis.

Pro circumscriptione sola sententiarum non porriguntur Commissiones.

§. 4. Insuper prohibemus transmittere in plena Signatura Commissiones pro simplici circumscriptione sententiarum, vel decretorum, sed debeant in eisdem Commissionibus alternativè petere, quòd quatenùs non sit locus circumscriptioni, committatur causa appellationis cum clausulis opportunis, ne Partes reiteratis propositionibus onerentur.

§. 5. Et demùm præcipimus, quòd imposterum caveant DD. Ponentes subscribere propositiones Causarum contra formam præsentium Decretorum, nàm non obstante eorum subscriptione Causæ non proponentur, & Procuratores in expensis, & aliis gravioribus pœnis damnabuntur.

Non contravenien dum neque de consensu Partium.

§. 6. Quæ omnia, & singula inviolabiliter servari volumus, & mandamus, una cum aliis omnibus demandatis in antiquis Edictis sub hac hodierna die iterùm promulgatis, neque sub quovis prætextu, causâ, vel colore, sive de Partium consensu licitum sit contravenire sub pœnis suspensionis, & aliis gravioribus arbitrio nostro infligendis. Datum Romæ ex Palatio nostræ solitæ residentiæ hac die . . . Julii 1692.

F. Card. Chisius Præfectus.

C. Origus Auditor.

Franciscus Leonus Arch. Rom. Curiæ Scriptor.

Publicatio 1692. *Die, mense, & Anno quibus supra, supradicta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Gregorium Staggium SS. D. N. PP. Curs.*

Pro D. Mag. Curs. Agapitus de Magistris Curs.

LXXIII. Decretum super Cauthelis Angeli, & Dilationibus Quinquennalibus.

Inhibitiones ex cauthela Angeli non concedantur nisi docto de titulo, vel possessione.

§. 1. AD ditimendos litium circuitus, ipsorumque Litigantium defatigationes, & damna in grave præjudicium rectæ, ut decet, & expeditæ Justitiæ, Congregatio Particularis Prælatorum, aliorumque, ut infrà, à Sanctiss. D. N. INNOCENTIO Divina Providentia PAPA XII. specialiter deputata, & approbata, expressè præcipit, & mandat, quod imposterùm Inhibitiones, quæ nuncupantur Cauthelæ Angeli, etiam ex causa Dotis, seu Instrumentorum, &

Char-

Chartarum dotalium, à nullo ex Romanæ Curiæ Judicibus, nemine penitus excepto, concedantur, nisi per petentem fuerit prius summariè doctum de titulo, vel saltem possessione illius rei, vel rerum, quam, vel quas voluerit sub ipsa Inhibitione comprehendere.

Ad Judices mandatorum pertinet dictas inhibitiones attendere, vel moderari, & super attentatis prætendendis cognoscere.

§. 2. Quódque pariter inposterum eædem Cautelæ Angeli, sive agatur de hærede beneficiato, sive de tertiis personis, sive citatis, sive non citatis, tàm ante quàm post executionem, quàm etiam in quacumque parte Judicii, debeant omninò, ac solùm intimari, & allegari coram Judicibus Mandatorum, dummodo iidem Judices Mandatorum habitualem habeant Jurisdictionem, sive alias habitu sint competentes: Ipsique Judices Mandatorum possint, & debeant, prout Juris fuerit, easdem Inhibitiones modo, quo suprà intimatas, allegatas, seu præsentatas observare, vel moderari, perinde ac si forent Judices, qui hujusmodi Inhibitiones concessissent: Et idcircò si à Partibus prætendantur commissa aliqua attentata in spretum earumdem Inhibitionum, nullus alius Judex sub hoc prætextu se ingerere possit, quocumque usu, consuetudine, vel privilegio non obstante, sed de eisdem attentatis cognoscere dumtaxat possint, & debeant memorati Judices Mandatorum.

Non exequendum mandatum nisi obtenta moderatione.

§. 3. Declarando tamen, quòd per hoc non intenditur permittere Creditoribus, quòd eis liceat exequi illorum Mandata, quatenus à Tertio non citato in actu executionis fuerit præsentata aliqua Inhibitio, ut suprà legitimè obtenta, sed in hoc casu debeat Executor abstinere ab executione, donec coram Judice Mandati fuerit obtenta moderatio ipsius inhibitionis, alioquin idem Judex Mandati teneatur rigorosè procedere ad purgationem Attentatorum, ac si esset idemmet Judex spretæ Inhibitionis.

Fieri tamen potest descriptio mobilium, & se moventium.

§. 4. Verùm quia quandoque executio dirigitur ad Mobilia, se moventia, aliaque de facili asportabilia, & occultabilia, unde obtenta postmodum per Creditorem moderatione Inhibitionis, illæ res executioni subjiciendæ amplius non reperiuntur, in supplantationem, & præjudicium ejusdem Creditoris; Propterea eadem Congregatio Particularis præcipit, & decernit, quòd imposterum casu quo abstinendum, ut suprà, sit ab executione, liceat ipsis Creditoribus describi facere propriis sumptibus præfata Mobilia, & se moventia, aliaque hujusmodi asportabilia, & occultabilia, eaque sic descripta remanere debeant penes eamdem personam supradicta Inhibitione munitam, facta tamen obligatione de habendo in forma depositi, & restituendo ad omne Mandatum Judicis.

Semel justificata inhibitione, quoad alios standum indicationi Jurium.

§. 5. At si fortè contingeret, quòd tales Cautelæ, ac Inhibitiones aliàs extitissent contra alios Creditores legitimè, ut suprà, semel intimatæ, ac cum aliqua Judicis interlocutione justificatæ, tunc ad parcendum sumptibus indebitis prædicta Congregatio Particularis mandat, & injungit, quòd pro nova justificatione facienda stari omninò debeat indicationi Jurium contrà præfatos alios Creditores jam productorum, vel repetitorum.

In dilatoriis concedendis uxor pro dote non est numeranda inter Creditores.

ET ut pariter evitentur fraudes, & simulationes, quæ quotidiè (ut docet experientia) committuntur in concessione Induciarum, seu Dilationum favore Debitorum, memorata Congregatio Particularis decrevit, & ordinavit, quòd imposterùm in quibuscumque Dilationibus, Induciis, sive Moratoriis, Uxor pro sua dote, aliisque creditis nullo modo connumerari possit, aut debeat inter Creditores, aliàs Dilationes, Induciæ, vel Moratoriæ contrà formam præsentis Decreti quomodolibet concessæ nullius existant roboris, ac penitus sperni valeant. Die 13. Julii 1692.

Facta relatione Sanctissimo prædictorum Decretorum, idem Sanctissimus approbavit, ac observari mandavit in omnibus Curiis, & Tribunalibus.

Ansaldus de Ansaldis SS. D.N. Auditor.

Nomina autem Prælatorum, aliorumque prædictæ Congregationis Particularis à SS. deputata sunt hæc.

R.P.D. Prosper Bottinus Archiep. Myren. Fisci, & Cameræ Apost. Advocatus, & Fidei Promotor.
R.P.D. Federicus Caccia Sacræ Rotæ Auditor.
R.P.D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.
R.P.D. Curtius Origus Auditor Eminentiss. D. Cardinalis Præfecti Signaturæ Justitiæ.
R.P.D. Joseph Sacripantes SS. D.N. Subdatarius.
R.P.D. Ferdinandus Nuptius R.C.A. Commissarius Generalis.
R.P.D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus de Fattinellis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.

Cum interventu etiam.

D. Ulyssis Calvi V. Decani Collegii DD. Patronorum S.P.A.
D. Josephi Livaldini Procuratoris Pauperum recurrentium ad publicam Audientiam SS. D.N.
Et D. Antonii de Simeonibus Secretarii Sacræ Congregationis Generalis super reformatione Tribunalium.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & S. P. A. Notarii Angelus Montanus pro Rev. Camera Administrator Deputat.

Publica 1692.

Die mense, & Anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Comitibus Apostolicum Cursorem.

Agapitus de Magistris Curs. Mag.

LXXI

Decretum super observatione, & declarationes Privilegiorum Affidæ.

Urbar VIII. & nocenti XI. decl rarunt F dam. & I hibition suffragar tantum rebus F dæ.

§. 1. LIcèt in Decretis Sacræ Congregationis super Reformatione editis tempore San. mem. Urbani VIII. & confirmatis per San. mem. Innocentium XI. in ejus Constitutione incipiente. *Decet Romanum Pontificem*, inter cætera sancitum fuerit, quòd quibuscumque solventibus Fidam grossam, habentibus tamen requisita necessaria, serventur solitæ Inhibitiones, omnibus verò aliis Fidæ, & Inhibitiones non suffragentur, nisi respectu rerum Fidam concernentium: Nihilominus quia contrà, seu præter intellectum eorumdem Decretorum, ac Privilegiorum Affidæ plures irrepserunt abusus nimis administrationi Justitiæ, ac felici regimini præjudiciales; Congregatio Particularis, ut infra, à Sanctiss. D.N. INNOCENTIO Divinâ Providentiâ Papa XII. deputata, & approbata, re maturè discussa, & auditis interesse habentibus declaravit.

Sancti mus dec rat in qu bus suff gentur s ventibus Fidam grossam.

§. 2. Quòd solventibus Fidam grossam (habentibus tamen, ut suprà, requisita necessaria) Privilegium Fori suffragetur dumtaxat quoad executionem personalem, ipsasque res, seu bona affidata, & tantùmmodo in Causis, ac negotiis quomodocumque, & qualitercumque eamdem Fidam concernentibus, vel ab ea dependentibus, & non in aliis.

In quib solventibus Fidi parvam.

§. 3. Solventibus verò Fidam parvam, prout sunt Affidati Urbis Romæ, Latii, Sabinæ, ac Maritimæ, & Campaniæ, idem fori Privilegium, & Inhibitiones suffragentur pariter quoad res affidatas tantum, & in Causis (ut suprà) Fidam quomodocumque concernentibus; Quò vero ad personas, nullo modo idem Privilegium, vel Inhibitiones juvent, nisi ex professo, seu principaliter incumbant servitio Gregis, & Animalium affidatorum.

Privilegia durant tantum durante Fida.

§. 4. Rursùs declaratum fuit, quòd Privilegium Affidatorum solventium tàm Fidam grossam, quàm parvam veniendo, stando, & redeundo durent, & & durare debeant, durante ipse Fida, nempè usquequo permanserint ad depascendum cum eorum Animalibus intra Stangam, seu Dohanam, ac ulteriùs per tres dies postquam reversi fuerint ed eorum Domos, & Provincias, & non ultra; excepto casu Repræsalarum, in quo etiamsi reversi fuerint, & permanserint in eorum Domibus, & Provinciis, adhuc debeant gaudere exemptione à prædictis Repræsaliis; Prout etiam in eorum Domibus, & Provinciis censeantur, & sint immunes à pœnis damnorum datorum, dummodò noo probentur studiosè commissa: Eorumdem verò damnotum cognitio in hoc casu spectet tantummodo ad Judices locorum.

Remanet tamen exemptio a Repræsaliis, & damno dato.

Inhibitiones Affidæ à quibus, & quomodo concedendæ.

§. 5. Inhibitiones Affidæ in posterum non concedantur à Dohanerio, neque ab ejus Assessoribus, sed dumtaxat à Camerario, & Grasciæ Præside, servatâ tamen formâ, & cum præcisa insertione præsentium Decretorum; Aliàs Inhibitiones præfatæ impunè valeant contemni.

A moderatione non datur appellatio suspensiva.

§. 6. A Decretis moderationis præfatarum Inhibitionum nullus Judex, aut Tribunal, etiam Cameræ Apostolicæ, admittat Appellationes suspensivas, neque concedat Supersessorias ad impediendam executionem Mandatorum.

Moderata una reliquæ sunt nullæ.

§. 7. Obtenta autem moderatione unius Inhibitionis vigore Privilegiorum Affidæ, omnes aliæ Inhibitiones similes per Affidatum expeditæ, aut expediendæ coram eodem, vel diverso Judice nullæ sint, & invalidæ, & absque incursu attentatorum possint impunà sperni. Die 10. Augusti 1692.

Facta relatione Sanctissimo præfatorum Decretorum, Sanctitas Sua approbavit, eaque servari mandavit in omnibus Curiis, & Tribunalibus, tàm Urbis, quàm Status Ecclesiastici.

A. de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem eorum, qui prædictæ Congregationi Particulari à Sanctissimo Deputata intervenerunt, sunt hæc.

R. P. D. Prosper Bottinus Archiepisc. Myren. Fisci, & Cameræ Apost. Advocatus, & Fidei Promotor.

R. P. D. Franciscus Martellus Archiep. Corynthi, Sacræ Consultæ Secret.

R.P.D. Federicus Caccia Sacræ Rotæ Auditor.

R. P. D. Joannes Patritius Cameræ Apostolicæ Clericus, nec non Dohanarum, & Grasciæ Præses.

R.P.D. Joannes Buxius Auditor Eminentiss. D. Cardinalis Camerarii.

R. P. D. Franciscus Caffarellus Sac. Congregationis Sgraviorum, & de Bono Regimine Secretarius.

R. P. D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.

R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.

R. P. D. Joseph Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.

R. P.D. Ferdinandus Nuptius R. C. A. Commiss. Generalis.

R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.

D. Fattinellus de Fettinellis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & S. P. A. Notarii. Angelus Montanus pro Reverenda Camera Administrator Deputat.

Publicatio 1692.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Gregorium Staggium Decanum SS. D. N. PP. Curs.

M. Aurelius Pellicia Mag. Cursorum.

LXXV.

Editto sopra la revocatione, sospensione dell'Inhibitioni, e Patenti de Neofiti, e nove concessione, ò conferme di esse.

FULVIO del Tit. di SS. Cosma, e Damiano della S. R. C. Cardinal Astalli Protettore, e Giudice Ordinario de Catecumeni, e Neofiti.

Motivum Edicti ex Inhibitionibus subreptitiis.

§. 1. PRemendo sommamente à Noi, che li Privilegii concessi da Sommi Pontefici à Cathecumeni, e Neofiti venghino à favore delli medesimi onninamente osservati, per maggiormente auvalorare, e dar animo all'Hebrei, & altri Infedeli di riconoscer la verità, e convertirsi alla Santa Fede; Et all'incontro dare anco opportuno rimedio à molti abusi, e disordini per il passato occorsi, e che forsi potrebbero in auvenire occorrere, à causa, come si suppone d'esser state impetrate Inhibitioni da diversi, à titolo di esser Neofiti, ò compresi in detti Privilegii, benche noo fossero tali, e di ragione non dovessero, nè potessero, ò possino godere simili Privilegii, & essentioni.

Inhibitiones non suffragentur nisi confirmentur intra tempus hic præfinitum.

§. 2. Quindi è, che inherendo all' altro precedente Editto sopra di ciò publicato, nè recedendo in niun conto da esso, mà acciochè solo resti più chiaramente intorno à questa parte provisto, e per togliere ogni sorte di dubiezze, & abuso, ordiniamo, e comandiamo, che tutti, e singoli Neofiti, & altri compresi nelli sopradetti Privilegii, à quali sono state concedute le sudette Inhibitioni, e Patenti, non veglino, ne possino in modo alcuno di quelle in auvenire valersene, e servirsene, se prima non impetraranno da Noi la conferma delle medesime Inhibitiooi, e Patenti, quali conferme doveranno ottenere fra il termine di un mese prossimo dalla publicationa del presente Editto rispetto alli presenti, & in quanto agl'assenti fuori dello Stato Ecclesiastico, e Distretto di Roma nello spatio di due mesi parimente prossimi; altrimente le sudette Inhibitioni, e Patenti à qualunque persona concesse à titolo di esser Neofiti, ò descendenti da quelli, ò pure compresi in detti Privilegii, s'intendano ipso jure revocate, & annullate, come che nè da Noi, nè da nostri Aotecessori siano state mai concedute, ne perciò possino ad essi in alcun modo, e per qualunque causa suffragare.

De forma confirmandi Inhibitiones & de illis registrandis.

§. 3. Vogliamo però, e commaodiamo, che le sudette conferme, ò nouve Inhibitioni impetrate, ò da impetrarsi, non si possino concedere, ne ottenere, se prima non si giustifichi, ò in altro modo ci costi effettivamente, che tutti quelli, che l'impetraranno novamente, ò domandaranno la conferma di esse, siino veri Neofiti, ò descendenti da quelli, ò pure in ciascun'altro modo soggetti alla Nostra Giurisditione, e capaci delli sudetti Privilegii; Et acciochè in ogni tempo si possi sapere il numero, e quantità della Persone che impetraranno simili Inhibitioni, e Patenti, ordiniamo, che il nostro Notaro debba ritenere un libro à parte, oel quale venghino notati, e registrati li nomi, cognomi, Padre, Patria, esercitio, & habitatione delli medesimi, à quali saranno concedute le sudette conferme, ò altre nove Inhibitioni, in vigore delli sudetti Privilegii, quali conferme solamente si doveranno concedere gratis, e senza emolumento alcuno.

Publicatio vim habeat intimationis personalis.

§. 4. Volendo, che il presente Editto affisso, e publicato, che sarà al Nostro Offitio, Oratorio de Neofiti, & altri luoghi soliti di Roma, astringa ogn'uno, come se gli fosse stato personalmente intimato. Dato dal Nostro Palazzo, questo di 13. Agosto 1692.

F. Card. ASTALLI.

Dominicus Orsinus Not.

Die,

Publicatio

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curia, Oratorii S. Jo. Baptistæ Neophytorum, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Dominicum Sperellum Tribunalis Neophytorum Mandatarium.

LXXVI.

Decretum super modo examinandi Testes, & allegandi Judices suspectos.

In discordia Interpretum, vel una parte nolente Interpretem conducere Judex deputat unũ pro utraque.

§. 1. CUm experientia docuerit, quòd in examinandis formaliter Testibus, ob nimiòm frequentes Interpretum cavillationes circà modum interrogandi, variæ Testium circumventiones, & contrarietates oriuntur in grave damnum Colligantium, ipsiusque veritatis, & justitiæ, ita ut litium expensæ ob id notabiliter augeantur, & examina, ac Judicia valdè protrahantur in longum: Idcircò ad obviandum in posterum hujusmodi abusibus, Congregatio Particularis infrascripta specialiter à SS. D. N. INNOCENTIO Divina Providentia Papa XII. deputata expressè mandavit, quòd si tam ante, quam post cœptum examen aliqua discordia inter præfatos Interpretes emergat, sive altera ex Partibus noluerit suum conducere Interpretem, teneatur Judex in casu præfatæ discordiæ, sivè ad instantiam alterius ex Partibus, prævia citatione ad concordandum de unico Interprete, vel aliàs deputare ex officio unum probum, & emeritum Curialem, qui non possit, sit semel suspectus, allegari, isteque sic deputatus, remoto quocumque alio Interprete, debeat officium Interpretis pro utraque Parte fideliter gerere, interrogando Testes cum omni charitate, & integritate; Et ita observetur in quocumque Tribunali, & Curia.

Totum Tribunal nequit allegari suspectum.

§. 2. ET quia pariter agnitum est, quòd continuæ Judicum recusationes in Tribunalibus Cardinalis Vicarii, & A. C. ad nil aliud tendunt, quàm ad protrahendas litium expeditiones; Ideò prædicta Congregatio decrevit, non licere in posterùm Partibus collitigantibus totum Tribunal Vicarii, vel A. C. suspectum allegare, sed in solita lista confidentium onus saltem ex tribus Judicibus ordinariis Curiæ alterutrius erit ab utraque Parte describendus, in quo si concordes fuerint, alius Judex, aut Prælatus extrà præfata Tribunalia eligi, ac deputari non possit; Idemque servetur in Curia Capitolina, non obstantibus Statutis contrarium disponentibus. Die 24. Augusti 1692.

Facta relatione Sanctissimo præfatorum Decretorum, Sanctitas sua illa omninò mandavit observari,

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem eorum, qui prædictæ Congregationi particulari à Sanctissimo Deputatæ interfuerunt, sunt hæc.

R. P. D. Bottinus Archiepisc. Myren. Fisci, & Cameræ Apostolicæ Advocatus, ac Promotor Fidei.
R. P. D. Caccia Sacræ Rotæ Auditor.
R. P. D. Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Nuptius R. C. A. Commiss. Generalis.
R. P. D. Ansaldus Auditor SS. D. N. Papæ.
D. Fattinellius Primus Collateralis Curiæ Capitolii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & S. P. A. Notarii Angelus Montanus pro Rev. Cameræ Administrator Deputat.

Publicatio

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Grecum SS. D. N. PP. Curs.

M. Aurelius Pelliccia Mag. Curs.

LXXVII.

Decretum super abolitione Privilegiorum concessorum Judicibus particularibus, & reductione Tribunalium ad Jus Commune, sivè ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ.

Pro tollendis Jurisdictionum conflictibus insinuatur suppressio Tribunalium particularium, & reductio ad Judices Ordinarios.

§. 1. AD radicitùs submovendum quotidianos Jurisdictionum conflictus, ac intolerabiles abusus, qui in Romana Curia multitudine Judicum particularium exercentium ex privilegio privativam, seù cumulativam Jurisdictionem nimis irrepserunt, Congregatio Particularis à Sanctissimo D. N. INNOCENTIO Divinâ Providentiâ Papa XII. specialiter (ut infra) deputata censuit, nullum aliud magis proprium, justius, & aptius remedium dari posse huic gravissimo malo, per quod Jurisdictio Judicum, & Tribunalium Ordinariorum ad nihilum ferè redacta reperitur, quam mediante nova Constitutione per Sanctitatem Suam promulganda penitùs tollere, & abrogare omnes prædictas Judicaturas particulares vigore Privilegiorum hactenùs erectas, & constitutas, & proinde ad viam Juris reducere omnia, & singula Indulta, facultates, & Privilegia eligendi, seu deputandi tàm in prima, quàm in ulterioribus instantiis omnes prædictos Judices particulares quocumque nomine nuncupatos concessa per Prædecessores Romanos Pontifices Congregationibus etiam S. R. E. Cardinalium, Ecclesiis, & Basilicis, etiam Patriarchalibus, Universitatibus, Monasteriis, Collegiis, etiam sub cura, & administratione Patrum Societatis Jesu existen. Hospitalibus, Archihospitalibus, etiam S. Spiritus in Saxia, Confraternitatibus, Archiconfraternitatibus, Conservatoriis, Domibus Piis, etiam Almæ Domus Lauretanæ, Cappellis, Altaribus, Montibus, etiam Pietatis, cæterisque aliis locis piis quocumque pariter nomine nuncupatis, seù Cardinalibus eorum Protectoribus, Archipresbyteris, Abbatibus, Vicariis, aliisque Administratoribus quibuscunque in quibusvis Causis Civilibus, Criminalibus, aut mixtis dictarum Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliorumque ut supra, necnon eorum Officialium, Dignitatum, Canonicorum, Beneficiatorum, Affictuariorum, Emphyteutarum, Colonorum, aliorumque quomodolibet inservientium eisdem locis Piis, illorumque bonis, & tenutis, etiamsi Privilegia prædicta appareant, seù fuerint concessa Motu proprio, consistorialiter, seù in limine fundationis, sivè ex causa onerosa, vel pro bono publico spirituali, aut temporali, & quantumvis extiterint semel, ac pluries per Sedem Apostolicam confirmata, & innovata cum quibusvis facultatibus, & autoritatibus eligendi Notarios sibi benè visos, ac procedendi summariè, de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu, & figura judicii, manu Regia, ac quacunque appellatione, reclamatione, recursu, revisione, supplicatione, seù restitutione in integrum remotis, seù cum aliis similibus, aut majoribus facultatibus, ac quibuslibet efficacissimis clausulis munita noscantur, etiamsi istæ continerent derogatorias ad futura, seù derogatorias derogatoriarum, seù mandarent revocari non posse, nisi auditis etiam pluries habentibus interesse, itaut Constitutionis per Sanctitatem Suam promulgandæ effectus sit, quòd in omnibus, & per omnia prædicta Privilegia, facultates, & Indulta quocumque titulo, causa, vel ratione, aut verborum amplitudine edita, seù concessa habean-

tur ac si non emanassent, aut nunquam fuissent confirmata, vel innovata.

Præservatur Jurisdictio pro Causis cœptis.

§. 2. Mens autem, ac sensus Congregationis fuit, & est sub præsenti ordiostione non comprehendere Causas jam instructas, seù aliàs legitimè contestatas coram Judicibus particularibus, quivè propterea ea non obstante poterunt ad illarum expeditionem prout Juris procedere: Verùm si Causis hujusmodi expeditis appellari, reclamari, supplicari, recurri, aut in integrum peti restitutio contingat, appellationes hujusmodi, reclamationes, supplicationes, recursus, ac petitiones restitutionis in integrum devolvantur ad Signaturam Justitiæ, prout practicatur in cæteris Causis expeditis ab Judicibus Ordinariis, nec amplius redire possint ad Tribunalis antiquorum Privilegiorum, sivè ad Protectores, Archipresbyteros, aliosque ot suprà: Prout nec etiam in casu recursuum, & appellationum in posterum interpooendarum à Sentenoïs, & Decretis Judicum per eusdem privilegiatos extrà Curiam deputatorum, seu deputandorum, hujusmodi recursus, & appellationes amplius ad supra nominatos, sed ad Judices Ordinarios, & competentes Romanæ Curiæ devolvi debeant.

Excipiuntur Jurisdictiones aliquorum & in aliquibus.

§. 3. Declarando tamen, qoód per præsentem ordinatiopem tion censeatur ullo modo adempta Cardinalibus, Archipresbyteris, Protectoribus, seu Titularibus, eorumque Vicariis, aliisque Deputatis facultas, seu Jurisdictio in his, quæ concerunt servitium Ecclesiæ, seu Loci Pii circà disciplinam Ecclesiasticam, & morum correctionem dumtaxat; prout quòd neque sub eadem ordinatione comprehensa sint Tribunalia Cameræ Apostolicæ, Legatus Avenionensis, ac Judex Fabricæ S. Petri, tieque Congregationes descriptæ in solito Liberculo, seu Elencho Coogregationum, ac Tribunalium Urbis.

De interesse Notariorum, & Artibus.

§. 4. Quo verò ad ioteresse Notariorum, necnon ad Artes, & Consulatus Urbis, censuit eadem Congregatio, esse imposterum particulariter providendum. Hac die 31. Augusti 1692.

Sanctissimus mandat observari etiam ante Constitutionē edendam.

Facta sub eadem die 31. Augusti 1692. per me infrascriptum relatione præmissa resolutionis Sanctissimo D. Nostro, Sanctitas Sua præcepit illam publicari, & interim omninò observari, donec desuper edatur Bulla, ac si eadem jam emanasset.

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Sequuntur nomina Prælatorum, aliorumque, qui prædictæ Congregationi Particulari à Sanctissimo specialiter deputata intervenerunt.

Reverendiss. P. D. Prosper Bottinus Archiepisc. Myren. Fisci, & Cameræ Apostolicæ Advocatus, & Promotor Fidei.
Reverendiss. P. D. Jacobus Emerix Sacræ Rotæ Decanus.
R. P. D. Matthæus Ysore de Hervault Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Federicus Caccia Sacræ Rotæ Auditor.
R. P. D. Joseph Molines Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Joseph Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis.
R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Aoditor Sanctissimi.
D. Fattinellus de Fattinellis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.
D. J. Dominicus Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentissimi Domini Card. Vicarii.
Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & Sac. Pal. Apost. Not. Angelus Montanus pro R. Cam. Administrator Deputatus.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

M. Aurelius Pelliccia Mag. Curs.

LXXVIII.

Declaratio, & Extensio Decreti lati sub die 31. Augusti 1692. super abolitione Tribunalium particularium.

Basilicæ, Collegia, & loca pia quæ potiebantur Indulto habendi Notarium proprium, nō tenentur cuicunque Notario solvere extractum.

§. 1. CONgregatio Particularis à Sanctissimo D. N. INNOCENTIO Papa XII. specialiter (ut infrà) deputata, prosequendo reformationem super reservatis sub die 31. Augusti proximè præteriti, ac super aliis per Sanctitatem Suam sibi expressè demandatis, censuit, eidem Sanctitati Suæ esse proponendum, quòd in enunciata tiova Constitutione per Sanctitatem Suam promulganda ulteriùs provideatur, ut sequitur, nempè, quòd Basilicæ, Collegia, Hospitalia, cæteraque Loca pia, quæ ex concessions Apostolica habebant electionem, & usum proprii Notarii in primis, & ulterioribus instantiis, in posterùm in Causis, in quibus agatur de vero, ac proprio interesse dictarum Ecclesiarum, ac Locorum piorum, non teneantur ad aliquam solutionem Extractus, seù Regestri, sed Notarii quorumvis Tribunalium debeant in dictis Causis, & in qualibet instantia conficere Instrumentum Actorum, prout jacent, nihilque ab eis ultrà consuetam mercedem pro dicto Instrumento Actorum sub quovis prætextu petere, aut exigere.

De Jurisdictione Consulatuum moderanda.

§. 2. Quoad Consulatus Artium, & Universitatum, etiam Mercatorum, sublatis omnibus Assessoribus, & abrogata in Judicialibus quacumque Consulum Jurisdictione, succedant competentes Judices Ordinarii, inter quos si locus præventioni, adhibitis (quatenus opus videatur) eisdem Consulibus solummodò tamqoàm Peritis in rebus, & tiegutiis eorum Artem concernentibus.

Excipiuntur aliqui.

§. 3. Excipiuntur tamen à præsenti Decreto Consules Agriculturæ, illorumque Assessor, nec non Notarii Universitatis Mercaturum, & Aromatariorum pro eorum Officus titulo oneroso acquisitis, donec aliter provideatur.

Causæ pendentes Tribunalibus suppressis reservatæ expediendæ in hoc termino.

§. 4. Rursùs Congregatio censuit, quòd Judicibus particularibus jam suppressis, & abolitis, quibus fuit reservata facultas expediendi Causas instructas, ac legitimè contestatas antè Decretum suppressionis, & abulitionis, præfigatur terminus per totum mensem Decembris proximè venturi ad illas expediendas, aliàs dicto termino elapso Causæ prædictæ devolvantur in statu, & terminis ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ.

Consulibus non præfigitur terminus, quia causæ non reservantur.

§. 5. Hujusmodi verò terminus non suffragetur in Causis pendentibus coram Consulibus, eorumque Assessoribus, nam ipsorum Jurisdictio, etiam in Causis instructis, & contestatis, statim à die publicationis præsentis Decreti penitùs, & omnitiò cessare debeat.

Decretum ut à Judicibus privilegiatorum appellatur ad Judices Ordinarios Curiæ, comprehendit etiam Delegatos Cardinaliū in partibus

§. 6. Decretum in præterita Congregatione editum de appellatiooibus, seu recursibus judicialibus interponendis ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ à Sententiis seù Decretis Judicum in Partibus deputatorum, seò deputandorum à Protectoribus Locorum Piorum, aliisque Privilegiatis, censuit Congregatio comprehendere etiam illos, cujuscumque dignitatis sint, etiam Cardinalitiæ, qui rations Episcopatuum, Guberniorum, Abbatiarum, Commendarum, aut ex quovis alio titulo, vel privilegio hujusmodi Jurisdictionem tùm in committendo, tùm io decernendo, vel judicando usque ad præsens in Urbe per se, vel alius exercuerunt.

§. 7. Ha-

De Judice secundæ instantiæ in partibus deputando universaliter, non singulariter.

§. 7. Habentes autem facultatem eligendi in Partibus Judicem secundarum Instantiarum teneantur illum ibidem per unicam, & universalem deputationem ad omnes Causas deputare; Et si controversia emergat, vel super recusatione, vel super modo procedendi coram dicto Judice deputato, recurratur ad Signaturam Justitiæ, quemadmodum in cæteris aliis Causis, & negotiis fieri solet.

Eminentissimi Vicarii Urbis facultates reducendæ ad terminos Juris communis

§. 8. Postremò censuit Congregatio, omnia, & quæcumque Indulta, & facultates Cardinali Vicario Urbis, ejusque Tribunalis sub quibusvis formis, decretis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, concessas per quoscumque Romanos Pontifices, & signanter per san. mem. Clementem X. in ejus Literis sub dat. pridiè Idus Augusti 1671. reduci debere ad terminos Juris communis, Concilii Tridentini, & Reformationis san. mem. Pauli Quinti. Hac die 7. Septembris 1692.

Approbatio Sanctiss. & executio ex nunc.

Facta per me infrascriptum sub eadem die relatione supradictarum resolutionum Sanctissimo D. Nostro Sanctitas Sua illas publicari, & interim omninò observari mandavit, ac si Bulla desuper edenda jam emanasset.

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Sequuntur nomina Prælatorum, aliorumque, qui prædictæ Congregationi Particulari à Sanctissimo specialiter deputatæ intervenerunt.

Reverendiss. P. D. Prosper Bottinius Archiep. Myren. Fisci, & Cam. Apost. Advocatus, & Promotor Fidei.
Reverendiss. P. D. Jacobus Emerix Sac. Rotæ Decanus.
R. P. D. Matthæus Ysore de Herauault Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Fredericus Caccia Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Joseph Sacripantes Sanctiss. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius Rev. Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis.
R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus de Fattinelliis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.
D. Jo. Dominicus Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentiss. D. Card. Vicarii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim Ac. & S. P. A. Notarii Angelus Montanus pro Rev. Camera Administrator Deputat.

Publicatio 1692.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Franciscum Antonium Simoncellum SS. D. Nostri Papæ Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Thomas Orlandus Curs.

LXXIX. Decretum extensivum circà Causas recurribiles, & nonnullæ aliæ provisiones.

UT eodem tempore Litigantium, præcipuè Pauperum dispendio, ac injustis tergiversationibus obvietur, Congregatio Particularis à SS. D. N. INNOCENTIO. XII. specialiter deputata infrascriptas edidit provisiones.

Causæ non excedentes

§. 1. Quòd Causæ omnes quorumcumque Tribunalium Urbis non excedentes summam scutorum quinquaginta in posterùm non sint ampliùs appellabiles, neque indigeant Commissione sub Banca, vel ex Signatura Justitiæ, sed tanquam merè recurribiles, absque confectione tegestri, aut solutione propinæ cognosci, & definiri debeant per Acta ejusdem Notarii, ac per suos Judices deputandos in grado recursus semel, aut pluries, prout casuum circumstantiæ suadebunt, & prout prius observabatur in Causis infrà summam scutorum viginti-quinque: In Curia verò Capitolina idem servetur quoàd Causas non excedentes summam scutorum viginti.

scuta quinquaginta non sunt appellabiles.

In Capitolio non excedentes viginti.

§. 2. Quòd Citationes *ad recipiendum* fiant dumtaxat coram JudiceMandati,&alibi factæ possint impunè sperni absque vitio attentatorum, eædemque Citationes bis exequutæ, & non reproductæ possint, ut sopra, impunè contemni.

De Citationibus ad recipiendum.

§. 3. Rursus quòd (excepta à præsenti ordinatione Curiâ A. C. quam Congregatio non intendit privare suis ordinariis consuetis facultatibus) respectu aliorum Tribunalium, terminus ad solvendum non suscipiatur, nisi coràm Judice Mandati, quòdque idem terminus non possit excedere numerum decem dierum, declarando, seu innovando io hac parte disposita in Reformatione san. mem. Pauli V. sub *tit. de Judic. in Caus. Civil.* §. 12. Idque sub pœna falsi quoad Notarios contrarium facientes. Die 21. Septembris 1692.

De termino ad solvendum ubi suscipiendus.

Facta Sanctissimo D. Nostro relatione præmissarum resolutionum, Sanctitas Sua eas approbavit, ac imprimi, & observari mandavit in omnibus Curiis, & Tribunalibus.

A. de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem Prælatorum, aliorumque qui præfatæ Congregationi Particulari à Sanctissimo deputatæ interfuerunt, sunt hæc.

Reverendiss. P. D. Bottinius Archiepisc. Myren. Fisci, & Cameræ Apostolicæ Advocatus, ac Promotor Fidei.
Reverendiss. P. D. Emerix Sac. Rotæ Decanus.
R. P. D. Heruault Sacræ Rotæ Auditor.
R. P. D. Caccia Sacræ Rotæ Auditor.
R. P. D. Molines Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Nuptius R. C. A. Commiss. Generalis.
R. P. D. Ansaldus Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus Primus Collateralis Curiæ Capitolii.
D. Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentiss. D. Card. Vicarii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C., & S. P. A. Notarii, Angelus Montanus pro Rev. Camera Administrator Deput.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ; ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Decium de Camillis SS. D. N. PP. Curs.

M. Aurelius Pelliccia Mag. Cursorum.

LXXX. Decretum super declaratione, & respectivè suspensione Privilegiorum quorumcumque Privilegiatorum (vulgò PATENTATI) Urbis, ac Status Ecclesiastici.

Privilegia fori Pat...

QUoniam experientiâ compertum est, cursum rectum, & expeditæ Justitiæ, in qua Salus

tatorum restringitur ad Causas ratione Officii.

Reipublicæ consistit, magnoperè deturbari, vel ab excessivo numero Privilegiatorum, vel à minùs vero intellectu Privilegiorum eis concessorum, Hinc Congregatio Particularis a Sanctiss. Domino Nostro INNOCENTIO PP. XII. super abusuum Reformatione (ut infrà) deputata inhærendo Decretis, ac resolutionibus aliàs super hac materia factis tempore San. mem. Urbani VIII. ac Innocentii XI. censuit, ac declaravit, quòd Privilegium Fori quorumcumque Privilegiatorum, vulgò *PATENTATI*, tàm in Urbe, quàm in quibuscumque Provinciis, & Legationibus Status Ecclesiastici, etiam Bononiensis & Ferrariensis, etiam speciali, ac specialissima nota, vel expressa mentione dignorum (non comprehensis Officialibus, aliisque dependentibus à Sacra Congregatione Sanctissimæ Inquisitionis dumtaxat) suffragetur tantummodò in Causis, & negociis tàm Civilibus, quàm Criminalibus, & mixtis eorum officium, & ministerium quomodolibet concernentibus, vel ex causa, ratione, & occasione ejusdem officii, & ministerii quomodocumque dependentis, & non in aliis, itaut si secùs desuper ferri Decreta, Sententias, & concedi Inhibitiones, aut quidquam aliud fieri contigerit, irritum fit, & inane, ac respectivè absque incursu attentatorum possit impune sperni.

Excipiuntur Officiales S. Officii.

Patentati etiam tenentur ad munera Universitatum, & Communitatum.

§. 2. Quò verò ad munera Universitatum Urbis, ac Communitatum Status Ecclesiastici, censuit pariter Congregatio, proponendum Sanctissimo, ut prævia generali suspensione omnium, & quorumcumque Privilegiorum, etiam Militarium, donec congruè, & particulariter eadem Privilegia examinentur, præcipere, & mandare dignetur, quòd omnes, & quicumque Privilegiati, etiam speciali nota, vel expressione digni (non comprehensis tamen, ut supra, Officialibus, aliisque dependentibus à Sacra Congregatione SS. Inquisitionis) teneantur interim dicta generali suspensione durante indifferenter, & uos simul cum aliis non Privilegiatis subire munera eorum Universitatis, & Communitatis respectivè, perindè ac si dicta Privilegia non emanassent: Et ad præmissa per quoscumque Judices Ordinarios, aut Superiores locales compelli possint, ac debeant, non obstantibus quibusvis eorum Privilegiis, Litteris parentalibus, & Inhibitionibus desuper in quocumque Tribunali expeditis, & aliis quibuscumque, die 28. Septembris 1692.

Excipiuntur Officiales S. Officii.

Facta Sanctissimo D. Nostro relatione praeinserti Decreti, Sanctitas Sua illud approbavit, ac servari omninò mandavit in omnibus Curiis, & Tribunalibus, tàm Urbis, quàm Status Ecclesiastici.

A. de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem Prælatorum, aliorumque qui præcitatæ Congregationi Particulari à Sanctiss. deputatæ interfuerunt sunt hæc.

Reverendiss. R. P. D. Bottinius Archiepisc. Myren. Fisci, & Cam. Apost. Advoc. ac Promotor Fidei.
Reverendiss. R. P. D. Emerix S. Rotæ Decanus.
R. A. D. Herauait S. Rotæ Auditor.
R. P. D. Caccis S. Rotæ Auditor.
R. P. D. Molines S. Rotæ Auditor.
R. P. D. Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Nuptius R. C. A. Commiss. Generalis.
R. P. D. Ansaldus Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus Primus Collateralis Curiæ Capitolii.
D. Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentissimi Domini Cardinalis Vicarii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C., & S. Palatii Apost. Not. Angelus Montanus pro Rev. Camera Administrator Deputatus.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Comitibus Sanctiss. Domini Nostri Papæ Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Hippolytus Petretrus Cursor.

LXXXI.

Decretum super assertis Privilegiis Neophytorum, Alabardariorum Gubernii, & Auxiliatorum Castri Sancti Angeli.

Neophytæ Auxiliatores Arcis S. Angeli, Alabardarii Gubernatoris nō gaudent Immunitate à Taxis, & gabellis.

§. 1. Congregatio Particularis à Sanctissimo D. N. INNOCENTIO PAPA XII. specialiter (ut infra) deputata super revisione ass. Privilegiorum concessorum Neophytis, Auxiliatoribus Castri S. Angeli, Alabardariis Gubernatoris Urbis, aliisque similibus, vulgo *Patentati*, censuit, & declaravit, si Sanctissimo D. N. placuerit (ultrà sancita in Constitutionibus ejusdem Sanctissimi D. N. & in Decretis, approbante eodem Sanctissimo, jam factis, & publicatis.) quæcumque immunitates, & privilegia eis in præteritum per Summos Pontifices, & alios quoscumque quomodolibet concessa suffragari non posse, neque debere quoàd solutionem Taxarum Tribunalis Viarum, Gabellæ nuncupatæ *dello Scortico*, Bulli ponderis, & mensuræ, & aliarum Gabellarum, onerum, seù taxarum publicarum tàm impositarum, quàm imponendarum; Idque non obstante quacumque etiam longissimi, & immemorabilis temporis consuetudine, & non obstantibus quibusvis ass. privilegiis quibusvis clausulis, & derogatoriis, ac derogatoriarum derogatoriis quomodolibet munitis & roboratis.

Immunitates quæ præservantur, & pro quo numero privilegiatorum.

§. 2. Rursus censuit, & declaravit, præfatis personis nullam aliam exemptionem, immunitatem, vel privilegium competere posse, vel debere, præter sequentia, nempè omnes Neophytos prædictos eorum vità durante dumtaxat, Auxiliatores verò Castri S. Angeli usque ad numerum ducentorum, comprehensis etiam Jubilaris, & Alabardarios Gubernatoris Urbis usque ad numerum quadraginta, comprehensis etiam Jubilatis, ut suprà, videlicet viginti jam numerarios, & viginti supranumerarios, non teneri, neque cogi posse ad subeundum onera, & munera eorum Universitatum, Consulatuum, seù Artium, neque ad custodiam Portarum, aliasque functiones Civicas, & Militares Urbis, & salvis etiam quoàd prædictos Alabardarios, & Auxiliatores solitis facultatibus circà delationem Armorum, & Lanternæ, dummodò tamen sint de infrascriptis quatuor Artibus, & non de aliis, nempè *Muratori*, *Falegnami*, *Ferrari*, *e Scarpellini*; Idque non obstantibus quibuscumque privilegiis, & consuetudinibus, ut suprà.

De registrandis Privilegiatorum nominibus.

§. 3. Et, ut fraudibus, sivè transgressionibus quoad numerum prædictum obvietur, Congregatio censuit, & mandavit, quod infrà Mensem ab hodie conficiatur Tabella, seu Elenchus præfatorum Alabardariorum, & Auxiliatorum, eademque Tabella, seù Elenchus gratis omninò registretur tam in Actis Secretariorum Cameræ Apostolicæ, quàm in Computistaria ejusdem Rev. Cameræ, & succedent vacatione, seu mutatione hujusmodi personarum per obitum, seù aliàs quomodolibet, incontinenti personæ de novo subrogatæ describantur in prædicta Tabella, quodque ulterius eadem Tabella singulis Annis renovetur, & re-

gistre-

giſtretur, ut ſuprà, aliàs privilegia ſupradicta nullatenùs ſuffragentur, ſed penitùs contemni poſſint, & debeant. Hac die 3. Maji 1693.

Facta per me infraſcriptum hac eadem die relatione prædicta reſolutionis SS. D. Noſtro, Sanctitas Sua mandavit, illam inviolabiliter obſervari in omnibus Curiis, & Tribunalibus.

A. de Anſaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem Prælatorum, qui prædicta Congregationi Particulari à Sanctiſſimo deputata interfuerunt, ſunt hæc.

R. P. D. Antonius Altovitus Secretarius Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium.
R. P. D. Rsynutius Pallavicinus Secretatius Sac. Cougreg. Concilii.
R. P. D. Curtius Origus Auditot Signaturæ Juſtitiæ
R. P. D. Joſepb Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius R. C. A. Commiſſ. Generalis.
R. P. D. Anſaldus de Anſaldis Auditor Sanctiſſimi.
R. P. D. Antouius de Philippo Vot. Signaturæ Juſtitiæ.

Paulus Fatius Cauſ. Cur. Cam. Apoſt, & S. P. A. Not

Publicatio 1693.

Die, menſe, & anno quibus ſupra, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curia, in Acie Campi Flora, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Joannem Baptiſtam de Comitibus Apoſt, Curſorem.

Hippolytus Petrettus Mag. Curſ.

LXXXII

Decretum ſuper reformatione Officialium ad inquirendas fraudes, vulgò nuncupatorum STRAORDINARII.

Inquirentes ad numerum octo reducuntur.

§. 1. CONgregatio Particularis à Sanctiſſimo D. N. INNOCENTIO PP. XII ſpecialiter (ut infrà) deputata ſuper moderatione abuſuum, qui irrepſerunt in perquiſitionibus fieri ſolitis ab Officialibus, vulgò *Straordinarii*, cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, Officiales prædictoa deputari ſolitos à Conſervatoribus Populi Romani, ex quibus octo nuncupantur *Majores*, & ſexdecim *Minores*, reducendos eſſe in totum, ac per totum ad numerum octo, ex quibus duo debeant eſſe Majores, & reliqui ſex Minores.

Reviſores ponderum

§. 2. Similique modo cenſuit, duodecim Officiales Extraordinarius à Gabellario Majori ejuſdem Populi Romani deputari ſolitos ſuper reviſione ponderum, & menſurarum, aliarumque rerum, & locorum Urbis, reducendos eſſe ad numerum quatuor, & non ultrà.

Inquirentes, & Reviſores nil poſſunt recipere etiã à ſponte dantibus.

§. 3. Et quia plurimæ delatæ fuerunt ad aures Sanctiſſ. Domini Noſtri querimoniæ ſuper extorſionibus, quæ à dictis Officialibus fieri dicuntur; Ideò ad obviandum hujuſmodi malo cenſuit Congregatio ſervanda eſſe Bannimenta aliàs publicata ſuper prohibita eis receptione etiam à ſpontè dantibus cujuſvis rei, aut præmii, etiam ſub nomine muneris, aut Strenæ, & ſignanter ſub diebus 5. *Junii* 1653. 24. *Julii* 1655. & 12. *Auguſti* 1667. auctã tamen pœnà uſque ad Triremes per quinquennium, etiam pro prima vice ipſo facto incurrendã quodque ſuper præmiſſis credatur aſſertioni juratæ ipſius dantis, aut querelantis, juncto alio Teſte fide digno, aut alio urgenti adminiculo arbitrio Judicis.

Ad receptionem probandã ſufficit aſſertio dantis juncto Teſte, vel adminiculo.

Adeos caſtigandos conceditur viciſſim cumulativa pluribus cum præventione.

§. 4. Et ut facilior aperiantur via delinquentes hujuſmodi detegendi, debiſque pœnis puniendi, cenſuit pariter impartiri poſſe, ac debere cumulativam facultatem Annonæ Præfecto, & Graſciæ Præſidi contra Officiales prædictos in eorum officio delinquentes ſuper præmiſſis extorſionibus, & Strenis inquirendis, & procedendi etiam ex officio, ſublatã penitùs quacumque privativâ Juriſdictione, quam ſuper eorum perſonis Conſervatores Urbis, aut alii quicumque etiam individuâ mentione, & notâ digni haberent, aut habere prætenderent; Prout è contrà Conſervatores prædicti inquirere, & procedere cumulativè poſſint ſuper præmiſſis contra Officiales Annonæ Præfecti, qui ſunt numero quatuor *Commiſſarii* nuncupati & Extraordinarios Graſciæ Præſidis, qui ſunt numero duo, itaut in cognitione, & coërcitione omnium prædictorum locus ſit inter ipſos præventioni, ſublatâ pariter quacumque juriſdictione privativâ, ut ſuprà.

De Tabella, & Regiſtro Officialium hujuſmodi faciendis.

§. 5. Poſtremò pro majori præmiſſorum firmitate, & executione Congregatio decrevit, quòd infrà decem dies ab hodiè conficiatur Tabella, ſeù Elenchus omnium prædictorũ Officialium tàm Conſervatorum, quàm Annonæ, & Graſciæ Urbia, eademque Tabella, ſeù Elenchus gratis omninò regiſtretur, tàm in Actis Notarii eorumdem Conſervatorum, quàm in illis Secretariorum Cameræ Apoſtolicæ: Et ſuccedente vacatione aut mutatione hujuſmodi Officialium per obitum, aut aliàs quomodòlibet, in continenti perſonæ ſubrogandæ regiſtrentur, & deſcribantur in utraque Tsbella, ſub pœna trium ictuum funis publicè infligendorum contra non deſcriptos, & exercentes.

In reliquis ſervanda Bannimenta &c.

§. 6. In reliquis verò non adverſantibus præſenti Decreto eadem Congregatio mandavit ſervanda eſſe Statuta Urbis, Conſtitutiones Apoſtolicas, cæteraque Bannimenta deſuper aliàs publicata. Hac die 12. Maji 1693.

Facta per me infraſcriptum relatione præfata reſolutionis Sanctiſſ. D. Noſtro. Sanctitas Sua juſſit illam publicari, & inviolabiliter obſervari.

Anſaldus de Anſaldis SS. D. N. Auditor.

Sequuntur nomina Prælatorum, quæ præcitatæ Congregationi particulariter (ut ſuprà) deputata interfuerunt.

R. P. D. Antonius Altovitus Secretarius Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium.
R. P. D. Raynutius Pallavicinus Secr. Sac. Congregationis Concilii.
R. P. D. Curtius Origus Auditor Signaturæ Juſtitiæ.
R. P. D. Joſeph Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius R. C. A. Commiſſarius Generalis.
R. P. D. Anſaldus de Anſaldia Auditor Sanctiſſimi.
R. P. D. Antonius de Philippo Vot. Signaturæ Juſtitiæ.
R. P. D. Fattinellus de Fattinellis Cam. Apoſt. Præſes.

Paulus Fatius Cauſ. Cur. Cam. Apoſt. & S. P. A. Not.

Publicatio 1693.

Die, menſe, & anno, quibus ſupra, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curia, & in Acie Campi Flora, aliiſq; locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Marcum Aurelium Pellicciam Apoſt. Curſorem.

Hippolytus Petrettus Mag. Curſ.

LXXXIII.

Decretum ſuper renovatione, & declaratione ſacr. mem. Sixti V. la 74.

In Sacris Congregationibus

UT debitus ordo ſervetur inter Tribunalia Urbis, & opportunè provideatur, ne ob litigan-

tium

nô cognoscatur de Causis contentiosis.

tium importunitatem Causæ telam judiciariam alioquin requirentes deferantur ad Sacras Congregationes, in quibus negocia non aliter, quàm in forma extrajudiciali cognosci, & definiri debent, Congregatio Particularis à Sanctissimo D. Nostro (ut infra) deputata, quamvis agnoverit, quod eædemmet Sacræ Congregationes plerumqos, ac de per se remittant ad suos Judices easdem Causas; Nihilomioùs ut firmiùs in posterum provideatur, tollaturque ansa hujusmodi importunitatibus, censuit, si Sanctissimo placuerit, innovandum esse quoad Causas, quæ in Tribunalibus Urbis commodè cognoscerentur, Constitutionem 74. fa.o mem. Sixti V. super erectione plurium Sacrarum Congregationum, in ea præsertim parte, in qua vel ex subjecta materia ibidem expressa, vel litteraliter disponitur, non posse in dictis Congregationibus cognosci Causas contentiosas, seù negocia formam, & ordinem judiciarium requirentia.

Causæ contentiosæ quænã sint declaratur.

§. 2. Causas autem contentiosas, & ordinem judiciarium requirentes censuit esse omnes illas, in quibus necessarius est Processus judicialis, aut fieri debent probationes Parte citata, sivè mediante Jurium, & Instrumentorum productione, ac reproductione, sivè mediante expeditione Litterarum remissorialium, vel compulsorialium, aut interponendum foret aliquod Decretum judiciale, sublatâ idcircò eisdem Sacris Congregationibus, earumque Præfectis, ac Secretariis, omnibusque aliis facultate Causas prædictas reassumendi adversus Judices Ordinarios, illisque seu Partibus inhibendi, aut quomodòlibet deveniendi ad purgationem attentatorum, aut quovis alio modo judicialiter procedendi; Quod si secus à præsenti Decreto factum fuerit, omnia acta, resolutiones, ac Decreta sint ipso jure nulla, perindè ac si non emanassent.

Gesta contra hoc decretum sunt nulla.

Causæ judiciales cognosci possunt in Sac. Congregat. de consensu partium expresso.

§. 3. Quatenùs verò Partes etiam in Judicialibus velint concorditer subire Judicium Sacrarum Congregationum juxtà declarationes ejusdem Sixti V. impressas *in Bullar novo post d. ejus Constit.* 74. censuit Congregatio, consensum hujusmodi præstandum esse in scriptis ab ipsis Partibus, vel ab eorum legitimis Procuratoribus speciale habentibus Mandatum ad consentiendum apud Acta illius Notarii, qui negociis Sacrarum Congregationum incumbit: Et nihilominùs etiam in hoc casu Acta, & Processus probatorios fieri debere coram Judicibus Ordinariis, è quibus remittendi erunt ad easdem Sacras Congregationes.

Citra Consensum requiritur commissio signata manu Papæ, ac rescriptum non sufficit.

§. 4. Cessante verò præfato expresso Partium Consensu, ut supra, censuit Congregatio, in Causis, & negotiis telam judicialem requirentibus, Jurisdictionem Sacrarum Congregationum non esse prorogabilem, nisi per specialem Commissionem manu Sanctissimi signatam, neque censeri prorogatam ex simplici rescripto in supplicibus libellis, qui eidem Sanctissimo porrigi solent, sed immò similia rescripta habenda esse pro subreptitiè extortis, nec ullatenus in Judicio, vel extrà suffragari posse, perinde ac si non emanassent.

Causas Criminales etiam Regulariû extra claustra ad Judices Ordinarios deferêdas.

§. 5. Rursus censuit Congregatio, in omnibus Causis Criminalibus, tam contrà Laicos, quam contra Ecclesiasticos Seculares, sivè Rei sint præsentes, sivè contumaces, Processus, & appellationes deferendos esse ad Judices Ordinarios, etiam quò ad delicta Regularium commissa extrè Claustra, servatâ formâ Sac. Concilii Tridentini, & Constitutionis 39. san. mem. Clementis VIII. neque in Causis prædictis eosdem Judices Ordinarios etiam hic in Curia procedere posse tamquam delegatos à Sacris Congregationibus, nisi ubi fuerit impetrata specialis Commissio Sanctissimi, citato, vel audito Procuratore Fiscali Generali Sanctitatis Suæ, aliàs acta, resolutiones, & decreta sint ut supra ipso jure irrita, & nulla, perindè ac si non emanassent.

Excipitur Congregatio Boni Regiminis.

§. 6. Et quoniam post eamdem san. mem. Sixti V. Constitutionem Sacra Congregatio Boni Regiminis instituta fuit pro felici, & œconomico gubernio Communitatum Status Ecclesiastici, & ad hoc, ut sublatis Debitorum subterfugiis expeditior esset exactio onerum, & Collectarum eisdem Universitatibus incumbentium, exinde censuit Coogregatio, Causas omnes tàm pro adimplemento Bullæ Boni Regiminis nuncupatæ quàm alterius declaratoriæ impressæ post Constit. 10. Clementis VIII. sivè sint Civiles, sivè Criminales, aut mixtæ, juxtè aliam Constit. 25. Pauli V. contrà quoscunque earumdem Uoiversitatum Officiales, Administratores, Appaltatores, aut quosvis alios Debitores, ex causa tamen onerum Cameralium, & Communitativorum, aliorumque redituum in Tabella Sacræ Congregationis descriptorum, sivè etiam ratione publicæ Annonæ; necnon appellationes, reclamationes, aut recursus super præmissis omnibus interponendos, spectare ad eandem Sacram Congregationem privativè quoad omnes alias Sacras Congregationes, Judices, & Tribunalia, etiamsi agatur de personis, & locis Ecclesiasticis quantumvis exemptis, & privilegiatis, ac speciali nota dignis, itaut ad eamdem Sacram Congregationem Boni Regiminis pertineat privativa) ut suprà) cognitio, Ao privilegia, & exemptiones suffragentur contrà dictas Communitates, earumque Administratores, & Appaltatores, & An onera sint Cameralia, Communitativa, vel mixta, juxtà præfatam Bullam declaratoriam san. mem. Clementis VIII. & juxtà alia decreta Congregationis Particularis edita die 4. Decembris 1680. & 15. Januarii 1681. à san. mem. Innocentio XI. approbata.

Non tamen quoad omnes Causas.

§. 7. Cæteras verò Causas tàm activas, quàm passivas earumdem Universitatum (exceptis Debitoribus, & Officialibus, ut suprè) censuit Congregatio spectare ad Judices Ordinarios prout de Jure. Hac die 9. Augusti 1693.

Approbatio Sanctissimi.

Facta per me infrascriptum sub eadem die relatione Sanctissimo D. Nostro præmissa resolutionis, Sanctitas Sua illam approbavit, eamque publicari, & inviolabiliter observari mandavit.

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina Prælatorum, qui superiùs enunciata Congregationi Particulari à Sanctissimo deputata interfuerunt.

Reverendiss. P. D. Prosper Bottinus Archiepisc. Myren. Fisci, & R. Cameræ Apostolicæ Advocatus, & Promotor Fidei.

Reverendiss. P. D. Jacobus Emerix Sacræ Rotæ Decanus.

R. P. D. Antonius Altovitus Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium Secretarius.

R. P. D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.

R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.

R. P. D. Joseph Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.

R. P. D. Ferdinandus Nuptius R. C. A. Commissarius Generalis.

R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.

R. P. D. Antonius de Philippo Vot. Signaturæ Justitiæ.

R. P. D. Fattinellus de Fattinelliis Cameræ Apostolicæ Præses.

Paulus Fatius A. C. & Sac. Palatii Apostolici Not.

Publicatio 1693.

Die, mense, & Anno, quibus supra: supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas

Curia

Curiæ: & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Comitibus SS. D. Nostri PP. Cursorem.

Pro D. Mag. Cursorum Gregorius Sraggius SS. D. N. PP, Cursorum Decanus.

LXXXIV.

Notificatione per i Curiali circa il tempo delle Udienze.

Inchoatio aperitionis Curiæ Innocentianæ 2. Julii 1695.

§. 1. D'Ordine della Santità di Nostro Signore, che invigilando con paterna attenzione al commodo della Curia Romana, desidera, che questa ne provi quanto prima gli effetti con l'unione de Tribunali in Monte Citorio, si notifica à tutti i Signori Curiali, che Sabbato prossimo, che sarà il dì secondo del mese di Luglio 1695. li due Illustrissimi Monsignori Luogotenenti, e Sig. Auditore di Monsig. Illustriss. Auditore della Camera cominicieranno à tenere le loro Informazioni, & Audienze respettivamente à Monte Citorio nel modo, e forma, e luogo come appresso.

De horia Informationum. & Audientia A. C.

§. 2. Terminata che sarà di sonare la mattina la Campana della Curia, tutti tre li prefati Signori Luogotenenti, & Auditore daranno subito principio alle loro Informazioni nelle stanze destinategli per ora per modo di provisione. Il giorno doppo pranzo poi terminato pure il suono della medema Campana, li medesimi Signori Luogotenenti, & Auditore incominicieranno immediatamente à far leggere avanti di loro le Citazioni.

De diebus & horis Auditoris Signaturæ

§. 3. Il Lunedì appresso, che sarà il dì quatto del detto mese di Luglio Monsign. Illustriss. Auditore della Signatura di Giustizia il doppo pranzo, terminato che sarà il suono della Campana della Curia darà immediatamente principio à far leggere nelle stanze, che gli saranno assegnate le Citazioni, chi riguardano la sua Carica, & il simile alla medesima ora farà il Giovedì doppo pranzo. Per le Citazioni poi concernenti il Foro Capitolino, & il Criminale terrà l'Audienza il Venerdì doppo pranzo alla predetta ora, per continuare in appresso ne' prefati giorni, & ora.

Parænesis ad Curiales.

§. 4. Doveranno però i Signori Curiali trovarsi all'ora destinata nella sopradetta Curia secondo richiederanno le Cause appoggiate alla loro vigilanza, alla quale Sua Santità si è compiaciuta rendere in questa forma tanto meno laborioso l'esercizio del loro impiego.

LXXXV

Ordini da osservarsi indispensabilmente nelle Proposizioni delle Cause contentiose dette di Foglio nella Sagra Congregatione del Concilio.

Pro dispositione ante causarum descriptioné. De prævia citatione ad concordandum de dubio.

I. NON si debba mettere in Foglio Causa, sopra della quale non vi sia la relazione dell'Ordinario, con quel di più stimarà necessario Monsig. Segretario per la proposizione.

II. Si dovrà citare almeno quindici giorni prima avanti detto Monf. Segretario ad concordandum de Dubio, e concordandosi dalle Parti, si sottoscriverà dal sudetto Monsignore, & in caso di discordia, se ne formerà uno ex officio dal medesimo Monsignor Segretario, cavato dal Fatto, e dalle Scritture.

Descripturis, & allegationibus.

III. Nel medesimo tempo, che si citerà ad concordandum de Dubio, dovranno esser portate in Segretaria tutte le Scritture originali, & autentiche, delle quali le Parti vorranno servirsi col Fatto, e Sommario, che si consegnarà à Monsig. Segretario, e l'uno, e l'altro dovrà esser sottoscritto.

De intimatione propositionis Causæ.

IV. Almeno per dieci giorni avanti dovrà intimarsi, qualiter Causa fuit descripta, & posita in folio, & proponentur omninò in prima Sac. Congregatione, ideò &c. e questo acciòche la Parte già citata ad concordandum de dubio, non habbia scusa alcuna di non venire, ò domandare dilazione, non bastando le intimazioni, che molto avanti fossero state fatte, perche quelle serviranno per accrescere la contumacia, ma non già per obligar l'altra Parte ad esser pronta, e parata per la Proposizione: E se precedute tutte le sudette Preparatorie, la Parte Auversaria sarà contumace, non si ammetta scusa alcuna per la dilazione, mà la Causa à relazione di detto Monsignor Segretario si risolverà etiam unica; E se per qualsivoglia accidente, ò causa precedente dalla Parte contumace dovesse differirsi la risoluzione, ò pure la Parte che è stata contumace volesse domandare la nuova Audienza, tanto nel caso della dilazione, quanto della nuova Audienza, dovrà pagare al Procuratore della Parte Attrice le spese della Proposizione, e non possa ottenere la nuova Audienza, con tutto portasse motivi nuovi tanto de Facto, quanto de Jure, se prima non havrà rifatte le spese della detta precedente Proposizione all'Attrice.

De dilationibus, & nova audientia.

De informationibus distribuendis, & subscribendis.

V. Si dovranno distribuere à tutti, e singoli Eminentissimi le Scritture Facti, & Juris col Sommario per tutto il Sabbatto antecedente à quello della Congregazione, e nella stessa sera del Sabbato dovranno cambiarsi in Segretaria trà le Parti le Scritture istesse distribuite, auvertendo, che il Fatto, e Sommario, ò Memoriali in volgare, ò in latino, che si cambieranno, & si lascieranno come sopra in mano di Monsig. Segretario, dovranno esser sottoscritti tutti da' Procuratori, ò Principali, ò Agenti delle Parti.

De informationibus in voce.

VI. Si dovranno informare gli Eminentiss. dalla Domenica precedente à tutto il Mercordì della settimana della Congregazione.

De responsionibus.

VII. Le Risposte, e Repliche al latine, come volgari dovranno distribuirsi per tutto il Mercordì sudetto, & esser parimente sottoscritte come sopra, altrimente non si vedranno.

De restitutionibus in integrum.

VIII. Nelle Cause della restitutione in integrum per la nullità delle Professioni dovranno esibirsi le relazioni dell'Ordinario, e de Superiori della Religione in Segretaria con l'altre Scritture in forma autentica, delle quali vorranno servirsi le Parti ne' tempi sudetti, citati prima la Religione, gl'Interessati, e gl'altri de Jure da citarsi ne' tempi, e modi come sopra.

De materiis gratiosis.

IX. Nelle Cause graziose dovranno presentarsi in Segretaria almeno dentro il giorno del Lunedì precedente alla Congregazione li Memoriali, Relazioni, e Scritture per poterne formare il Ristretto, & il Procuratore, ò Agente dovrà portare il Memoriale sottoscritto, perche n'habbia à render conto, quando l'instanza fusse calunniosa, objettiva, surrettizia, ò in altro modo potesse impugnarsi, dovendosi in tutti i Tribunali, e particolarmente nella Sagra Congregazione portar le materie con candidezza, digeste, e giustificate in forma valida per conseguirne ò la Grazia, ò la Giustizia, e non portandosi tutte le dette Scritture nel sudetto giorno di Lunedì, non se ne formarà il Ristretto per la prossima Congregazione. Dalla Segreteria del Concilio li 17. Settembre. 1695.

G. Card. Mariscotto Proprefetto.

R. Pallavicino Segretario.

LXXXVII.

Notificazione, che non si sospenda l'amministrazione della Giustizia per l'andata di Nostro Signore à Civita-Vecchia.

Provisio pro cursu Justitiæ in absentia Sanctissimi.

PER parte dell'Illustriss. e Reverendiss. Monsig. Carlo de Marini Protonotario Apostolico dell'una, e l'altra Signatura Referendario, e della Rev. Camera Apostolica Generale Auditore, Si notifica essere mente precisa di Nostro Signore communicatagli à bocca, che per occasione della presente andata, che la Santità Sua è per fare à Civita-Vecchia non si sospenda in alcuno de Tri-

bunali l'Amministrazion della Giustizia, mà si faccino da per tutto le solite funzioni, e tutto quello, che si sarebbe, se Sua Beatitudine fosse presente. Dalla Curia Innocentiana questo di 5. Maggio 1696.

Carlo de Marini A. C.

LXXXVII.

Editto circa le pompe, e spese oella Vestizione, e Velazione delle Monache.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S.R.E. Presbyter Card. de Carpineo Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Innovantur Constitutiones prohibentes expensas superfluas.

§. 1. Essendo stato rappresentaro alla Santità di Nostro Signore con ricorsi fatti da alcuni Padri di famiglie, & altre persone zelanti di Dio, e del ben publico, che se bene da Pontifici Antecessori sono state prohibite, e vietate le pompe, a spese, che sogliono fare le Monachande nel prender l'habito, e le Professe nell'essercitare gl'officii, che gli si impongono, con tutto ciò hora sono arrivate à tal segno, che si rende impossibili alle famiglie anco commode di beni di fortuna il poter secondare la vocatione che hanno le figlie, ò congionte di dedicarsi al servitio di Dio ne Monasterii, e considerando la Santità Sua, che da tale abuso resulta non solo il danno à quelli, che per sodisfare alla detta vocatione delle figlie si impoveriscono con pregiuditio delle Giovane, che prive di tal consolatione restano al secolo per l'impotenza di fare tante spese eccessive, ma anche, che dal medemo abuso ne deriva per lo più la distrattione, inquietitudine, & emulatione frà le Religiose coosecrate à Dio, vuole assolutamente, che per riparo dell'uno, e dell'altro capo si ripooghino in uso, e puntualmente s'osservino gl'ordini sopra questo altre volte emanati, e particolarmente la Bolla della san. mem. di Alessandro Settimo la 40. e gli Editti della san. mem. d'Innocenzo Undecimo publicati l'anno 1676. e 1684.

Ad intelligentiam Monialium Bulla traducta in linguam vernaculam.

§. 2. Et à tale effetto hà commandato, che si ponga in lingua volgare la detra Bolla, acciòche sia intesa da tutti, e si ristampi assieme con gli Editti, e publicati di nuovo si mandino a tutti li Monasterii, anco à quelli, che pretendessero essere essentì, ò essere subordinati e qualsisia persona privilegiata, a privilegiatissima ancorche fosse Cardinal Protettore, ò Titolare, ò havessero essentione, ò privilegio confermato con Breve Apostolico.

Legatur singulis sex mensibus.

§. 3. Et affinche le cose contenute in detta Bolla, e Editti siano sempre avanti gl'occhi delle Monache, e non si ponghino in tutto, nè in parte in oblivione, & anco perche non si possa mai allegare ignoranza, ordina, che detta Bolla, & Editti si tenghino in ciaschedun Monasterio di continuo affissi in luogo commodo à leggersi, & in oltre, che ogni sei mesi, cioe la Domenica dell' Avvento, e la terza doppo Pentecoste si legghioo in publico Refettorio sotto le pene in esse contenute.

Juranda observantia per Superioriss. fam.

§. Anzi ordina, e vuole, che nel farsi il capitolo per l'elettione della nuova Superiora, la Superiora eletta, & altre Offitiali prima di prender il possesso de loro Offitii giurino l'inviolabile osservanza delle dette Ordinationi, e per assicurare maggiormente la moderatione delle spese, e donativi, che si potranno legitimamente pratticare nell'amettere le Zitelle all'habito Monachale, e le Novitie alla Professione,

Listæ expensarum revidendæ ab Ordinariis.

vuole Sua Santità, che nello stesso tempo, che si domanda la licenza à ciò fare, si porti lista distinta di tutto quello, che sarà di bisogno, sottoscritta dalla Superiora del Monastero, dal Padre, ò altro congiunto della Zitella, sia approvata da noi, ò nostri Successori, ò altro legitimo Superiore, ò Prelato del Monastero, ordinando, e commandando espressamente, che oltre il contenuto nella lista signata, & approvata come sopra non possa prendersi, nè respettivamente darsi da chi si sia cosa alcuna, ancorche da estraneo, ò Parente à tirolo di carità, ò donatione, sotto pena alle Monache, che prenderanno della privatione della voce attiva, e passiva, e della restitutione del doppio di quello havranno preso; & à quelli, che faranno tali carità ò donativi, di dare parimente il doppio da distribuirsi tutti à Loghi Pii ad arbitrio nostro, ò de Sig. Card. Vicarii pro tempore.

Pœna adversus contraventores.

Pœna transgressionis in celebratione festivitatum.

§. 5. E perche nella celebratione delle feste, che si fanno ne' Monasterii, è stato per il passato trasgredita la soma prescritta nella sudetta Bolla, si riduce a memoria la puntuale osservanza di quella: dichiarandosi, che si vend à all'interdetto di quella Chiesa, nella quale circa tal particolare sarà fatta trasgressione alcuna.

Etiam adversus commodantes ornamenta.

§. 6. Avertendosi in oltre, che quelli, che imprestaranno parati, adobbi, tapezarie, ò argentarie, ò altra materia, che possa servire alla trasgressione della sotma data in detta Bolla, & Editti, penderanno le robbe medeme che haveranno imprestato, ancorche oon siano proprie, ma de' Padroni, ò d'altri, da quali l'haveranno havuto ancor essi in prestito, & ad arbitrio Nostro si venderanno, e si distribuirà il prezzo per una quarta parte al Denuntiarore, che li terrà secreto, & il rimanente alli Poveri, ò Luoghi Pii.

Il presente Editto notificato, che sia in ciaschedun Monastero alle Superiore, & Officiali, che presentemente gouvernano, & esercitano, obligarà etiamdio in auvenire come se fosse sempre personalmente intimato. Datum Romæ ex Ædibus Nostris hac die 10. Martii 1692.

1692.

G. Card. Vicarius,

Alessandre Preposto Bonaventuri Segr.

LXXXVIII

Dichiaratione circa la Musica.

GASPAR Miseratione Divina tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Carpineus SS. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius,

Moderatio Cantus in Festivitatibus.

La Santità di Nostro Signore havendo inteso, che nelle Chiese in occasione di Musiche si era di nuovo posto in abuso l'ordine publicato giò dalla san. mem. di Alessandro VII. con sua Bolla in data delli 13. Aprile 1657. e rinovato poscia dalla san. mem. d'Innocenzo XI. li. 3. Settembre 1678. ha commandato à Monsignor Vicegerenta, che havuti à se tutti li Maestri di Cappella ingiungesse loro, come hà fatto, la puntuale osservanza de sopradetti ordini; Ma perche alcuni interpretano diversamente li medesimi circa le Compositioni da cantarsi nelle Messe, e Vesperi, per toglierli ogni pretesto di scusa, con la presente si dichiara, che Sua Santità non vuole assolutamente, che in veruna Chiesa, ò Basilica, etiamdio delle Patriarchali, di Collegiate, Parochiali, ò in altra di qualsivoglia Collegio, Convento, ò Congregatiooe tanto de Secolari, come de' Regolari, Confraternita, anche Nationali, Hospedali, Archihospedali, e Luoghi Pii, etiam di Laici di quest'Alma Città, si canti Motetto, ò Compositione alcuna, ma solamente nelle Messe l'Introito, Graduale, ò Offertorio corrente, e ne' Vesperi l'Antifone, che occorrono avanti, e doppo il Salmo, che si canta, senza una minima alteratione in modo, che li Musici si uniformino totalmente al Choro, poiche si come in questo non è permesso di aggiungere cos'alcuna all'Offitio, e Messa, così

pari-

parimente sia interdetto, e prohibito alli Musici; Permette bensì la Santità Sua, che nell'elevatione nella S. Messa, e nell'espositione del Venerabile si possa, per eccitare la devotione de'fedeli, cantare qualche Mottetto cavato dagl'Inni di S. Tomasso, ò Antifone registrate nel Breviario, e Messale Romano per l'Uffitio, e Messa, che si celebra nella Solennità del Sanctiss. Sagramento, senza però che si mutino le parole. Auvertendo, che doppo questa dichiaratione contro li Maestri di Cappella, che comporranno, e Musici, che cantaranno, si procederà irremissibilmente alle pene contenute ne'sopradetti Ordini, li quali s'intendino in vigore di questa dichiaratione rinovati, & ad altre ancora corporali ad arbitrio della Santità Sua, e Nostro. Datum
1692. Romæ hac die 20. Augusti 1692.

G. Card. Vicarius.

Alexander Bonaventura Præpositus Secr.

LXXXIX.

Concessione, Rinovatione, & ampliatione del porto Franco in Civitavecchia.

PALUZZO Cardinale Altieri Vescovo di Palestrina, e della Santa Romana Chiesa Camerlengo.

Pro Portus Civitatis Vetulæ commoditate.

§. 1. CONsiderando la Santità di Nostro Signore Papa INNOCENZO XII. che l'accrescimento del Commercio, é negotiatione maritima sia per recare utile, e commodo molto considerabile al suo Staro Ecclesiastico, e che perciò l'ampliatione, e maggior commodo della sua Terra di Civitavecchia, come anche la concessione, rinovatione, & ampliatione respettivamente del Porto Franco in quella, possino essere molto proficue non solo al medemo luogo, mà alla Cirtà di Roma, & à tutto il suo Stato sudetto; Mosso per tanto dal suo paterno Zelo, e provida attenzione verso i suoi Sudditi, per accrescere, e rendere più commoda, e popolata la detta Terra di Civitavecchia, hà fatto publicamente notificare à chi volesse fabricarvi Case, Magazzini, ò altri Edificii tanto dentro, che fuori di quella, che ricorra à Monsignor Tesoriere Generale, perche gli sarebbero stati assignati gratis li Siti da fabricarvi, & usate altre facilità; Et havendo al medesimo fine risoluto di fabricare à spese della Reverende Camera diverse Case nel Sito chiamato della Tenaglia, hà fatto parimente notificare, che tutti quelli, i quali vorranno attendere à pigliare sopra di se la detta Fabrica, debbano darne l'offerta sigillata per gl'atti delli Segretarii della Camera, similmente per servitio del luogo, per salute degl'Habitanti, e per commodo de'Vascelli, e Legni, che vi approdaranno, hà dato gl'ordini opportuni per condurvi in lunga distanza di venti, e più miglie un'acqua perfettissima, il cui aquedotto in parte è già fatto, e tuttavia si continuerà fino al suo compimento.

Renovantur gratiæ aliàs concessæ.

§. 2. Essendo in oltre risoluta la Santità Sua di rinovare, anzi accrescere, & ampliare li commodi, Privilegii, & esentioni, che dalla san. mem. di Urbano VIII. e di Clemente IX. suoi Predecessori mediante gl'Editti de Cardinali Camerlenghi di Santa Chiesa nostri Antecessori publicati alli 4. Decembre 1630. & alli 25. Gennaro 1669. furono concessi al detto Luogo, e Porto di Civitavecchia, & à quelli, che vi havessero condotto, ò caricato merci, e fussero venuti in qualunque modo à negotiarvi. Per ordine espresso della Santità Sua datoci à bocca, e per l'autorità del Nostro Officio di Camerlengato rinoviamo, confermiamo, ampliamo, e concediamo l'infrascritti commodi, gratie, esentioni, e privilegii, cioè.

Franchitia Portua quoad merces.

§. 3. Che il medesimo Porto di Civitavecchia sia indistintamente, & universalmente franco ad ogni Vascello, e Legno di qualsisia portata, che vi verrà da qualunque parte del Mondo, con qualsivoglia robbe, mercanzie, vettovaglie, ò grascie, le quali tutte saranno per l'auvenire franche, libere, & esenti da ogni datio, ò gabella, alboragio, senzarie, & altri pesi, e che per l'addietro fossero solite pagarsi in detto Porto, ò Terra.

De Mercatorum libertate.

§. 4. Et à Mercanti, ò Capitani, ò altri Padroni, e Commissarii sopra carichi, Fattori di Vascelli, ò di mercanzia arrivati in detto Porto, si concede libera facoltà di poter mandare altrove, dove loro parerà tutto, ò parte del carico loro, ancorche fosse vittovaglia, ò grascia con gl'istessi, ò con altri Vascelli senza pagamento di Gabella, Datio, ò altra gravezza, ò regaglia.

De libertate exonerandi merces illasque transportandi.

§. 5. Parimento si concede loro facoltà di scaricar in Terra tutte, ò parte dalette robbe, mercanzia, vettovaglie, ò grascia, e riporle in Magazzini, ò altri luoghi particolari dentro la Terra di Civitavecchia, ò nella Dogana publica, alli Custodi della quale in questo caso si pagherà per ogni Collo quel poco, che sarà conveniente per la guardia di dette robbe, e di poterle tenere, e conservare in detti luoghi tutto il tempo, che vorranno, e da quelli in una, ò più volte estraherle per terra, ò per mare senza gravezza d'alcun pagamento, e portarle à quei luoghi, che loro parerà.

De casibus suspicionis contagionis.

§. 6. Et accadendo, che Dio non voglia, che da luoghi sospetti di Contagio, ò di peste venghino in detto Porto Vascelli con Mercanzie, questi dovranno fare la solita purga, sciorо, ò sboro al Lazzaretto come si usa negli altri Porti, mentre però non mostrino patenti nette di haverla fatta in altri Porti, cho in tal caso di patenti nette, e di viaggio seguito senza haver tocco luoghi sospetti si dara loto libera pratica. Auvertendo nondimeno ciascheduno, che durante detta purga saranno ben trattati, e provisti con buone conditioni di quanto sarà loro di bisogno, e si abbrevierà il solito termine della purga, mentre non apparriscano segni cattivi in essi.

Taxa pro Anchoragio, & Lanterna.

§. 7. Et essendo, che la Lanterna è l'assicuramento della presa del Porto à Naviganti, e che l'Ancoragio, et il riposo di essi ridotti in quello, e che per questi due commodi è necessaria una continua spesa, non deve perciò esser grave à Padroni de'Vascelli, ò Mercanti, che ricevono tanto benefitio di contribuire per questo commodo qualche emolumento. Però pagherà ciaschedun Vascello di alto bordo di portata di Salme mille, ò più, voti, ò carichi scudi due di questa moneta per l'Ancoragio, e scudo uno simile per la Lanterna. Gl'altri Vascelli di portata sopra 200. Salme sino à mille pagheranno parimente carichi, ò voti, uno scudo della medema mooeta per l'Ancoragio, e baiocchi cinquanta per la Lanterne. Et i Vascelli di minor portata di Salme 200. paghino giuli due per l'Ancoragio, e giulio uno per la Lanterna.

In quibus casibus Taxa non solvenda.

§. 8. Dichiarando, che non siano tenuti à detto pagamento quelli Vascelli, che sono di ritorno da Roma, overo che essendo partiti dal detto Porto fossero ritornati in esso per non poter proseguire il loro viaggio impediti dalla fortuna, ò da altro.

De victualibus allisque necessariis, pro discessuris.

§. 9. In oltre concede à tutti li Mercanti, Capitani, ò Padroni di Vascelli come sopra licenza di poter per il ritorno del loro viaggio provedersi di ogni sorte di vettovaglie, e viveri, e d'ogn'altra cosa loro necessaria à prezzi convenienti, e di poter far Savora dove loro piacerà senza pagamento alcuno per servitio de lor Vascelli.

De projectionibus prohibitis in Portu, vel statione Navium.

§. 10. E perche la diligenza, che si deve fare in nettare, e purgare il Porto, e Darsina saria vana, mentre non si procurasse di mantenerlo netto, ò purgato. Però si prohibisce à qualsivoglia Vascello di qualsivoglia portata, & à suoi Padroni, e Capitani sotto pena di scudi cento per ciascuna

volta di gettare nel Porto, ò Darsina Savora, & altra immonditia. ma le dovranno portar à scaricare nel luogo, che loro sarà assegnaro dal Capitano del Porto.

De salvo conductu pro delictis, ac debitis extra Statum.

§. 11. Si concede à tutti li negotianti, e Mercanti, e loro famiglie, e Servitori, e Ministri libero salvo condotto, che non possino esser molestati per cause Civili, nè Criminali, nè nelle robbe, ne anco nelle persone loro per qualunque debiti, nè delitti, contratti, e fatti fuori dello Stato Ecclesiastico con dichiaratione, che non suffraghi loro questa esentione per li contratti fatti, e per li delitti commessi nel medemo Stato Ecclesiastico.

Provisio pro celeri satisfactione Creditorum.

§. 12. Acciò li Negotianti, e Mercanti per li contratti fatti in Civitavecchia, come anche per quelli fatti in qualunque Paese, Stato, ò luogo, ne'quali però sia destinato, che il pagamento si facci in Civitavechia, siano prontamente sodisfatti, e spediti senza esser trattenuti in longhezza, ò spese, si ordina, che se gli facci subito ogni più sollecita, e sommaria giustitia, e che si proceda à tal'effetto essecutivament, sommariamente, di piano, havuto riguardo alla sola verità del fatto, e senza strepito, e figura di giuditio. Dato in Roma nella Camera Apostolica li 26. Settembre 1692.

P. Card. ALTIERI Camer.

G. BUSSI Audit.

FERDINANDO NUZZI Comm. Gen.

Astolfo Galloppi Segr. e Cancell. della Rev. Cam. Apost.

ORDINI DIVERSI EMANATI Circa l'Introduzzione de'Poveri Invalidi nell'Ospitio Apostolico nuovamente eretto:

E circa l'andar mendicando.

XC. *GASPAR Tit. S. Maria Traustyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Carpineus Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius*

Declaratur intentio Sanctissimi consulendi receptui Pauperum

§. 1. LA Santità di Nostro Signore, che con assidua, & indefessa applicatione invigila per tutte le occorrenze del Grege Christiano commessogli dalla Divina Providenza, non lascia anche con occhio di Paterna Carità di riguardare, e compatire le miserie de Poveri Mendicanti dell'uno, e l'altro sesso, che si ritrovano in quest'Alma Città di Roma, e che per sostentarsi hanno bisogno degl'altri; Però essendo stato informato, che per le calamità correnti, sijno, da qualche tempo in quà, cresciuti in numero considerabile, e che ogni giorno più vi concorrino da diverse parti del Mondi, come ad un sicuro refuggio per sollievo delle loro miserie. Quantunque la medesima Santità Sua col mezzo del suo Elemosiniero, & altri à ciò deputati, somministri loro con larga mano in diversi luoghi, e forme, copiose elemosine, & il medemo non manchino di fare altre Pie Persone, Communità, e Collegii de Looghi Pii; In ogni modo non restano li medesimi Miserabili di affaticarsi per le Piazze, e Strade questuando, & empiendo li luoghi, e Palazzi publici, e li medemi Tempii dedicati à Iddio, di gride, e lamenti, anche in tempo de' Divini Offitii con non poca perturbatione de'fedeli; e quello, che sommamente travaglia l'animo di Nostro Signore è, che non havendo luogo determinaro, dove si recovrino, non vivono però soggetti ad alcuna Parocchia, nella quale possono essere instrutti ne'Divini Precetti, e confortati col presidio de' Santissimi Sagramenti. Acciò dunque possa opportunamente provedere così alla salute dell'Anime loro, comme alli loro bisogni corporali, hà determinato, inherendo alla pia dispositione di Sisto V. suo Predecessore di racluderli tutti in uno, e più luoghi, ne' quali, non solamente habbino li necessarii alimenti, ma vi trovino commodità di letti, e di vestiti, & ogn'altro necessario per souvenire, e recreare le loro miserie, & havendo perciò deputato una Congregatione de'Sig. Cardinali, e di alcuni Prelati, hanno questi per dar principio, e buon regolamento à quest'opera pia, risoluto d'haver prima una nota distinta del numero, e qualità di detti poveri mendicanti, e delle loro qualità.

Pauperes compareant ad se describi faciendum.

§. 2. Però in virtù del presente Editto notifichiamo, & ordiniamo ad ogni persona dell'uno, e l'altro sesso, che si trovi in stato di mendicare in Roma, che dentro il termine di otto giorni da cominciare il dì 12. Ottobre, comparischino nel Portico di S. Maria in Trastevere dalle 15. fino alle 17. hora la mattina, & il giorno dalle 21. fino alle 23. hore, dove si prenderà nota del loro nome, cognome, età, e patria, e loro qualità, dalla persona, che sarà Noi per detto effetto deputata, acciòche sopra le loro persone, e bisogni, si possi provedere opportunamente.

Fiat delectus Invalidorum, quibus detur Tessera pro mendicando, à validis quibus quæstuatio prohibetur.

§. 3. E perche molti, ancorche validi, e sani, e potendo con le loro industrie, e fatighe procacciarsi il vitto, vanno in ogni modo mendicando, e togliendo in tal forma il sostenimento degl'altri inhabili, e più bisognosi; Però ordiniamo, che à quelli, che saranno degni, di essere souvenuti coll'elemosine, si dia un segno distinto da portarsi da lora in luogo visibile, & apparente, finche verranno rinchiusi, e sostentati nel luogo, ò luoghi come sopra da destinarsi, & à tutti gli altri, alli quali per esser stimati validi e sani, e incapaci di detto segno, prohibiamo espressamente, che non ardischino di questuare per la Città, Case, Palazzi, e Chiese, sotto pena di essere Carcerati, e dello sfratto per la prima trasgressione, e per la seconda di trè tratti di Corda in publico, & contravenendo la terze volta, sotto pena di essere mandati à lavorare in Civitavecchia.

Dichiarando, che la presente Notificazione, & Editto publicato, & affisso che sarà ne'luoghi soliti, obblighi ciascheduno, come se fosse stato ad ogni uno personalmente notificato, & intimato. Datum Romæ ex Ædibus nostris die v. Octobris 1692.

G. Card. Vicarius.

Alessandro Preposto Bonaventuri Secr.

EDITTO.

XCI. *GIO. BATTISTA SPINOLA dell'una, e l'atra Signatura Referendario, di Roma, e suo distretto Governatore Generale, e Vice Camerlengo.*

Indicitur delectus Puerorum, & Puellarum ad assignãda illis loca pro alimentis, & educatione.

LA Santità di Nostro Signore per eseguire il disegno di chiudere li Poveri in luogho dove habbianno la debita coltura per l'Anima, e l'assistenza per il Corpo, vuole cominciare dall'età più debole, e più bisognevole d'ajuto. Quindi è, che per evitare la confusione, Monsig. Illustriss. e Reverendissimo Gio. Battista Spinola di

Roma, e suo Distretto Generale Gouvernatore, e Vice Camerlengo, d'ordine espresso dalla Santità Sue datogli à bocca, con il presente publico Editto ordina, e commanda, che tutti li Ragazzi, così maschi, come femine, che vanno questando per la Città dall'età d'anni sette compiti sino alli diciotto esclusivamente rispetto alli maschi, e sino alli dodici inclusivamente quanto alle femine debbano, e ciascun di loro debba personalmente comparire nella Piazza de S. Mari in Trastevere avanti li Deputati il giorno di Giovedi prossimo 30. del corrente Mese d'Ottobre, e nelli cinque giorni sequenti dalle hore 21. sino alle 23. dove gli si darà un bollettino con l'assignatione del luogo, nel quale saranno ricevuti, e proveduti di vestimenti, & ogn'altra cosa necessaria per gli alimenti.

Non comparentes termino, prohibentur quæstuare, & pœnæ transgressorum.

§. 2. Dichiarando, che passato il sudetto termine di cinque giorni, e non essendo comparsi, s'intenda prohibito alli supradetti Ragazzi maschi, e femine come sopra, ancorche havessero il segno, d'andare questuando per la Città, Chiese, e Case sotto pena di carcere, & altre corporali ad arbitrio. Auvertendoli, che d'ordine di sua Beatitudine saranno carcerati anche in luoghi immuni per l'effetto sudetto di educarli, & alimentarli.

Volendo, che il presente Editto publicato, & affisso nelli luoghi solin, astringa ciascuno, come se gli fosse stato personalmente intimato. In fede &c. Dato in Roma dal Palazzo della sua solita residenza questo di 25. Ottobre 1692.

G. B. Spinola Governatore, e Vice Cam.

Gio. Battista Scardozzi Not. per la Charità.

XCII.

Editto per l'Introduttione de'Poveri Mendicanti invalidi.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. de Carpineo, Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curia, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Indictio provisionalis receptus Mendicantium Invalidorum donec apreturPalatium Laterani.

ESsendosi in essecutione d'altro Editto sopra la reclusione de Poveri publicato di ordine di Nostro Signore sotto li 2. Ottobre passato presa una distinta nota del numero, conditioni, e qualità delli Mendicanti invalidi, che vivono in questa Alma Città di Roma con la questuatione: Et intendendo la Santita Sua di provedere speditamente alle necessità de'medemi, si spirituali, come corporali, hà con eccesso d'immensa carità destinato per loro ricetto, e refugio il proprio Palazzo Pontificio nella Piazza del Laterano, ordinando che con spesa considerabile si sia posto mano, non solamente alla opportuna riparatione di quello, ma anche alla Fabrica di diversi ripartimenti, officine e commodità che per compimento di quella grand'opera si giudicano necessari, con farvi condurre una sufficiente portione dell'acqua Felice. E prevedendo che per li lavori sudetti non solo si ricerca una gran spesa, ma anche qualche spatio di tempo, però acciò frà tanto li Poveri, e mendichi sudetti non restino privi di questi caritatevoli sussidii, hà commandato, che li medemi si ricevino nell'Hospidale della Santissima Trinità detta de'Pellegrini, dove trovaranno preparati Letti, & ogni altro souvenimento alle loro miserie, e dove si tratterranno per quel solo tempo che dureranno li sudetti lavori nel Palazzo del Laterano; Hà perciò la Santità Sua ordinato, che col presente Editto notifichiamò à tutti, e singoli Poveri, e Mendicanti dell'uno, e l'altro sesso, che come invalidi sono stati descritti, & alli quali è stato perciò consegnato il Segno, che comparischino, prima le Donne li giorni di Giovedi, Venerdi, e Sabbato prossimi, dalle 21. sino alle 23. hore, E poi gli Huomini li giorni Lunedi, Martedì, e Mercordì seguenti nelle medeme hore nel Cortile vicino all'Oratorio della Santissima Trinità incontro all'Hospidale di S. Sisto, dove si rincontraranno li loro nomi, e segni, e se gli assegnera il luogo, e tempo del ricevimento, e se gli darà l'habito.

Pœnæ inobedientiæ.

§. 2. Avertendo, che scorso questo tempo non gli sarà più permesso il questuare, come in vigore di questo Editto gli probibiamo espressamente, e contravenendo incorreranno nelle penne comminate, cioè per la prima trasgressione, della Carcere, e dell'Esilio da Roma, e Distretto, e per la seconda di trè tratti di corda in publico, ò altre pene corporali ad arbitrio.

Pecuniæ, vel alia Mendicantium custodientur ad illorum dispositionem.

§. 3. Si notifica parimente, che se alcuni de'sudetti si trovasse d'havere denari, ò altra robba, li potranno consegnare alle persone, che per detto effetto saranno deputate à fine di conservarle per loro sotto fedele custodia per consegnarglie le si in vita, come doppo morte ad ogni loro istanza.

Dichiarando, che la presente Notificatione, & Editto publicato, & affisso ne'luoghi soliti obblighi ciascheduno, come se fosse stato ad ogn'uno personalmente notificato, & intimato. Datum Romæ ex ædibus Nostris hac die Novembris 1692.

G. Card. Vicarius.

Alessandro Bonaventuri Proposto alla Secret.

XCIII.

Ricordo alli Padri Predicatori.

GASPAR Tit. S. Maria Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis de Carpineo, Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curia ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Injungitur Verbi Dei Prædicatoribus, ut hortentur fideles ad contributionem eleemosynarum pro Invalidis.

DOvranno li Predicatori, in occasione di havere maggior concorso, notificare con spirito, e zelo Ecclesiastico a'Fedeli, che havendo Nostro Sig. risoluto di provedere alle miserie, e necessità di tanti Poveri Mendicanti invalidi dell'uno, e l'altro sesso, che vanno questuando per la Città di Roma, col richiuderli con la dovuta separatione in luogo, doue possino ricevere sollievi alli bisogni dell'Anime loro, & all'indigenze del corpo, & havendo, per eccesso della sua fervente carità, destinato proprio Palazzo Pontificio nella Piazza del Laterano, ove, con spese considerabile, hà ordinato, che si faccino molti risarcimenti, e si fabrichino diversi ripartimenri, & officine per la loro maggior commodità, col farvi in oltre condurre una sufficiente portione dell'Acqua Felice, che per il mantenimento di questa grand'opera ordinata per maggior servitio di Dio io sollevo de'Poveri, e per togliere l'occasione di molti peccati, che dalla loro promiscua conversarione potevano provenire, e molto conforme alla Pietà, e Carità Christiana non resterà la Santità Sua di profondere molto denaro, con tutto che ritrovi l'Erario Apostolico molto esausto, e che insorghino ogni giorno nuove occasioni d'impiegarlo in altri bisogni urgenti della Christianità.

Devono dunque esortare, con efficasi raggioni, tutti à concorrere, secondo la loro possibilità, ad una larga, & abbondante elemosina, ò sia in denaro, ò in Grano, Vino, Olio, Legumi, & altro commestibile, o sia in Panno, ò Coperte, & ogn'altro mobile confacente, e bisognevole per il mantenimenro di quest'Opera Pia; Inculcando ad ogn'uno la propria obligazione d'impiegare quello, che abbondantemente possiede, e che dalla Bontà Divina gli è stato concesso in questa vita, in souvenimento de'Poveri, & il maggior merito, che acquisteranno appresso Id-

dio, se quelle elemosine, che talvolta facevano per l'importunità de' Questuanti, le somministrino hora con più larga mano per impulso della propria Charità, e per amore di Dio, dal quale sono certi, che ne conseguiranno moltiplicate retribuzioni si in questa vita, come nell'altra, essendo questo il mezzo più sicuro d'impetrare dalla Divina Misericordia la condonatione delle proprie colpe, e l'affluenza delle Grazie Celesti. Dato in Roma nel Palazzo della nostra solita residenza questo di 7. Novembre 1692.

G. Card. Vicarius.

Alessandro Proposto Bonaventuri Secret.

EDITTO.

XCIV.

GASPARO Tit. S. Maria Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. Carpineus Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinaries.

Mendicantes invalidi conjugati compareant, ut eis provideatur.

DOppo, che la somma Charità di Nostro Signore hà proveduto del luogo per il ricevimento de'Poveri Mendicanti invalidi dell'uno, e l'altro sesso per somministrare alli medesimi, oltre il necessario alimento, tutto quel più, che per li bisogni, si dell'Anime, come de'Corpi, gli possa occorrere; Considerando, che frè questi vi possano essere de'Conjugati, che non conviene, si recchiudino con gli altri separeti dalle loro Mogli, pensa aoche di provedere alli medesimi, acciocho non siano constretti di continuare la questuatione in quest'Alma Città di Roma; e volendo perciò essere certificato del loro numero, qualità, Patria, & essercitio; Hà commandato, che con le presente Notificazione, si faccia intendere ed ogn'uno Mendicante invalido, che si trova in stato Conjugale, che Venerdi, e Sabbato quinto, e sesto di Decembre, si trovi ogn'uno di essi nel luogo solito della Santissima Trinità di Ponte Sisto, dalle 21. fino alle 23. hore, dove saranno riconosciuti li loro segni, e nome, e si noteranno le *Patrie*, e qualità, e loro essercitii, e se gli notificherà li provedimenti, che intorno le loro persone, e Mogli, la Santità di Nostro Signore intende di prendere

Dichiarando, che passato il detto termine, e non comparendo, sarè anche alli medesimi, & alle loro Mogli, prohibito il mendicare così per la Città, come per li Palazzi, e Chiese, sotto pene per la prima volta della carcere, e per la seconda dello sfratto da Roma, e suo Distretto.

Ordinando, che la presente Notificatione, & Editto, effisso che sia ne'luoghi soliti, obblighi ciascheduno, come se fosse stato ad ogn'uno personalmente intimato. Dat. Romæ ex Ædibus nostris hac die 3. Decembris 1692.

G. Card. Vicarius.

Alessandro Proposto Bonaventeri Secret.

NOTIFICAZIONE.

XCV.

GASPAR Tit. S. Maria Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. Carpineus Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curia, ejusqee Districtes Judex Ordinarius &c.

Epilogantur provisiones captæ pro collocandis Mendicantibus Invalidis.

§. 1. PER dare una pronta, & espedita essecutione alla santa resolutione presa dalla Santità di Nostro Signore di provedere alle miserie, e necessità de' poveri Mendicanti dell'uno, e l'altro sesso, che per essere invalidi non potevano procacciarsi il vitto, che col questuare nelle Chiese, e luoghi più frequentati di Roma, havendo, oltre la destinatione del proprio Palazzo Lateranense ordinato con immense spesa le necessarie provisioni per lo totale adempimento, e proseguimento di questa sant'opere, habbiamo Noi con diverse Notificationi, & Editti di ordine della Santità Sua publicati, convocati tutti dell'uno e l'altro sesso à ritrovarsi ne' giorni in quello stabiliti nell'Hospedale della Santissime Trinità de Convalescenti, per essere ivi rivestiti, e trasmessi poi nel luogo destinato del Pelazzo Lateranense; Et habbiamo anco fatto à parte prendere note distinte delli Poveri questuanti inhabili, che si trovano in stato Conjugale, alli quali la somma Pietè di Nostro Signore intende provedere sufficientemente nelle Case, dove hore habitano, finche si prepari enche per essi un luogho adettato al loro stato, accioche si tolga anche à loro il pretesto di questuare.

Assignatur novus terminus iis qui comparere nequiverunt.

§. 2. Mà perche si sente, che alcuni dell' uno, e l'altro sesso, ò per caggione d'infermità, ò per altri accidenti, siano rimasti senza essere steti descritti, e senza haver ricevuto il segno per rinchiudersi con gli eltri invalidi; Però con la presente Notificatione, che dovrà valere per ultimo, e perentorio termine, si notifica a i medemmi Questuenti invalidi dell'uno e l'altro sesso, che nel termine di tre giorni doppo la publicatione del presente Editto, cioè per il giorno di Venerdi 12. e di Sabbato 13. Decembre comparischino nel medesimo luogo dell'Ospedale delle Santissima Trinità de'Convalescenti dalle hore 21. fino alle 22. dove riconoscendosi essere veramente Questuanti, & invalidi, si riceverenno, e ricovereranno come gl'altri; Auvertendo, che passato detto tempo & altri due giorni doppo, non saranno più ricevuti, nè potranno questuare per Roma.

Prohibetur mendicatio sub pœnis transacto tempore.

§. 3. Prohibiamo dunque per ordine espresso datoci da Sua Santità, che passato il giorno de' 15. Decembre, niuna persona dell' uno, e l'altro sesso, & età, ò siano validi, ò invalidi, sotto qualsivoglia pretesto non possa questuare, e mendicare per Rome ò sie nelle strade, ò nelle Chiese, e Porte di quelle, ò ne' Palazzi, e qualunque altro luogo, nè stare per questo effetto sù le Porte delle proprie Case sotto pena per la prima trasgressione della Carceratione, e perdita di quello, che gli si troverà addosso, e per la seconda della Corda, & Esilio, in quanto alle Donne dell'Esilio, e della Frusta da incorrersi irremissibilmente. Volendo, che il presente Editto non solamente comprenda quelli, che presentemente si trovano a Roma, mà anche quelli, che vi venissero doppo, al qual' effetto, oltre le publicatione da farsi nè luoghi soliti ordiniamo, che si effigge alle Porte della Città, e che se ne mandi copia ne'luoghi di passo. E che la presente Notificatione, & Editto obblighi ciascheduno come se gli fosse stato personalmente intimato. Dato &c. Questo di 10. Decembre 1692.

G. Card. Vicario.

Alessandro Proposto Bonaventeri Segr.

NOTIFICATIONE.

XCVI.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. de Carpineo Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curiæ, ejusque Districtus Jedex Ordinarius &c.

De signo distinctivo pro veris

BEnche la somma Pietà di Nostro Signore habbia pienamente proveduto al bisogno de'Poveri

Men-

Peregrinis et possint liberè mendicare

Mendicanti invalidi coll'erettione del nuovo Ospedale nel Palazzo Laterano, pure molti abusandosi di tal gratia non vogliono lasciare di questuare per Roma, per mero impulso d'infingardiggie, e per far questo impunemente contro li Decreti publicati ricoprono coll'habito di Pellegrini divoti la loro contumacia. Perciò la Santità Sua volendo opportunamente rimediare ad un tale ardire, e desiderando per altro ogni agiuto spirituale, e temporale à quelli veri Pellegrini, che concorrono alla visita de'Santi luoghi di questa Città, à fine non si confondino questi dalli falsi, ci hà commandato di publicare Notificatione, che à tutti li Pellegrini veri, che giungeranno in Roma, e che andaranno conforme il solito alla Santissima Trinità di Ponte Sisto, sarà dato un segno visibile, e con questo non saranno molestati, e potranno esser distinti dalli falsi, contro de'quali all'incontro ritrovati senza detto segno si procederà irremissibilmente alle pene comminate negli altri Bandi. Dato nel Pallazzo della nostra solita Residenza questo dì 21. Febraro 1693.

1693.

G. Card. Vicario

Alessandro Proposto Bonaventuri Secret.

EDITTO.

XCVII.

GIUSEPPE PARAVICINO Protonotario Apostolico dell'una, e l'altra Segnatura Referendario, e della Santità di N. Signore, e sua Reverenda Camera Apost. Tesoriere Generale.

De aleis in Statu Castri, & Roncilionis bollandis ne præjudicetur juribus Hospitii Apostolici

ESsendo stato rappresentato per parte dell'Ospizio Apostolito de'Poveri Invelidi à S. Giovanni in Latterano, al quale al presente è unito l'Ospedale di S. Sisto di Roma; e che le viene impedita l'esecuzione de'Bandi altre volte publicati, & eseguiti nello Stato di Castro, e nella Terra di Ronciglione, e suo Stato sopra il Bollo delle Carte di giuocare, e che perciò receve grandissimi pregiudizi per le Carte, che quì si fabricano, e vendono, e di là ancora si estraono, e trasportano in altri luoghi fuori di detti Steti, perilche ne pende lite nel nostro Tribunale &c. E volendo Noi ad istanza di detto Ospizio Apostolico provedere à detti pregiudizi (inerendo alla risoluzione presa dalla Congregatione particolare, e successivamente da Nostro Signore approvete) con il presente Editto d'ordine espresso della Santità Sua datoci à bocca, & per l'autorità del nostro Officio di Tesoriere Generale, rivocando primieramente ogn'altr'Ordine dato in contrario con Lettere di qualsisia Tesoriere nostro Predecessore, & in specie quelle del Signor Cardinal Gastaldi sotto li 4. Luglio 1671. Ordiniamo, e comandiamo, che in auvenire chiunque vorrà fabricar Carte in detti luoghi, e loro Stati, sia tenuto, & obligato osservare intieramente quanto ne'Bandi Generali fatti, e sottoscritti dagl'Emmi Signori Cardinali Camerlenghi, & in specie in quelli publicati li 16. Luglio 1674. e 22. Giugno 1676. viene ordinato, sotto le medesime pene in quelli contenute, & espresse, & altre à nostro arbitrio, alle quali si procederà con ogni rigore contro li trasgressori.

Ma perche con tal provisione è solo mente nostra di evitare li pregiudizi, che derivano al detto Ospizio Apostolico dall'inosservanza di detti Bandi, e però intendiamo di sottoporre li detti Stati al pagamento di d. Bollo, quando non siano compresi, nè estinguer la lite sopra la pretesa loro libertà, però sin tanto, che ciò sia giudicato, ordiniamo, e vogliamo, che il detto Ospizio Apostolico per mezzo de suoi Ministri sia obligato, e tenuto ne'luoghi, dove si fabricano le dette Carte da giuocare, darle, e venderle per uso proprio di detti Stati, e loro Abitatori in tutta quella quantità, che sarà necessaria, e li verrà domandata, e richiesta al prezzo medesimo, che ivi sin'hore sono state vendute senza l'emolumento del Bollo, quale specialmente gli proibiamo di esequire, e di non alterare il prezzo sudetto sotto qualsivoglia colore, e pretesto, e con tal condizione, e non altrimente per sua cautela, li permittiamo di contrasegnare le medesime Carte, che sarà dispensare nelli detti Stati con Bollo contradistinto, affinche trovandosi estratte fuori di detti Steti si possa procedere contro li Trasgressori à tenore, e nel modo, e forma, che si dispone ne'Bandi enunciati; Volendo, e decretando, che il presente Editto affisso, e publicato che sarà ne'detti luoghi, e loro Stati secondo il solito, astringe ciascheduno all'osservanza, come se fosse steto personalmente intimato, Dato in Roma questo di 31. Lugho 1693.

1693.

G. Paravicino Tes. Gen.

Ferdinando Nuzzi Comm. Gen.

Francesco Antamoro Segr. della Rev. Cam. Apost.

EDITTO.

XCVIII.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis de Carpineo Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Ecclesiarum Superiores, & Sacristæ sub pœna curare debent ne ullus mendicet in Ecclesiis, Porticibus, & gradibus.

PEr ordine espresso della Santità di Nostro Signore si è più volte publicato Editto, acciò che li Poveri non possino questuate per Roma, e molto meno per le Chiese, già che la Santità Sua haveva con somma bontà ben proveduto alle indigenze d'ogn'uno, e se bene negl'ordini suddetti sono stare comminate le pene non solamente contro li Poveri questuanti, ma ancora contro li Superiori, e Sagrestani delle Chiese, che non li discacceranno; pure presentemente si vedono trascurare questi sentimenti di Sue Santità; Però per espresso commandamento della medesima si ordina, e novamente si vuole, confermando prima totti gl'altri Bandi, che tutti li Superiori, e Sagrestani delle Chiese Secolari di Roma, Patriarcali, Basiliche, Collegiete, Oratorii, & altre, veruna eccettuata, debbano essere diligentissimi in far discacciare, e discacciare respettivamente dalle di loro Chiese, Scale, e Portici tutti li questuanti, sotto pena di venticinque scudi, che per chiascheduna volta, che contraverenno, si faranno da loro irremissibilmente pagare, per la meta all'Ospedale de'Poveri di S. Giovanni, per l'altra metà all'Essecutore, e Relatore, edvertendo che per incorrere nella sudetta pena bastarà la denunnia della Contraventione, provata per due Testimonii. In oltre si fà intendere à tutti li Superiori, benche privilegiare, che se nelle di loro Chiese, Portiti, e Scale non si osservarà quanto sopra; si procederà ancora contro di essi ed altre pene più gravi ad arbitrio della Santità Sue. Commandando, che il presente Editto debbasi tenere affisso in tutte le Sagrestie delle Chiese di Roma sotto le pene sudette, & altre à nostro arbitrio, e che affisso ne'luoghi soliti obblighi tiascheduno alla puntuale osservanza di esso, come se personalmente gli fosse stato intimato. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die 6. Januarii 1694.

1694.

G. Card. Vicarius.

Alexander Prapositus Bonaventura Secret.

XCIX.

EDITTO, E NOTIFICATIONE.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis de Carpineo, Sanctiss. D.N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

De ulteriori receptione Invalidorum in Hospitio, & provisione laboris pro Mulieribus.

ESsendosi con altri Bandi già publicati notificato à tutti, che per sollievo, e sostentamento de' Poveri Mendicanti invalidi, i quali con la propria industrie, ò sia per difetto di forze, ò dell'età non possono guadagnarsi il vitto, haveva la Santità di N. Sig. eretto un Ospizio nel Palazzo Pontificio di S. Giovanni in Laterano, dove sarebbero stati tutti ricevuti, e trattati con carità Christiana, a se bene in detto Ospizio sono state sin'ora ricevure molte centinara di persone, & altro buon numero ne sia stato accresciuto nell'Ospizio di S. Sisto, & io oltre per sollievo de' Poveri Artisti, a Pedri di famiglie siano stati ammessi nell'Ospizio di S. Michele à Ripe une quantità notabile de' fanciullli, e ragazzi, ove s'istruiscono nel timore di Dio, & in diverse Arti, e lavorieri, e che per sostentamento di così gran numero da Poveri s'impieghino dall' infinita pietà delle Santità di Nostro Signore Papa INNOCENZO XII. somme considerabilissima di denaro per non veder languire per le Strade, e per le Chiese i veri Poveri invalidi, & bisognosi.

Tuttavia, perche non ostanti tanti buoni ordini, e tanto denaro, che d'ordine della Santità Sua si spende in quest'opera, molti sotto finto pretesto di povertà, benche validi di forze, e di corpo, non desistono d'andar cercando l'Elemosina per le Chiese, per le Case, e per le Strade, per potere in questa forma menare una vita desidiosa, & infingarda contro la Santa menta di Sua Beatitudine, che quento desidera abbracciare, soccorrere a sostenere i veri Poveri, altretanto abhorrisce gl'onosi, infingardi, e vagabondi, stante l'esperienza, che si hà dalla vita, che menano, ripiena per lo più d'ogni vitio senza istruttione de' Divini Misterii, e senza frequenza de' Sagramenti.

Per tanto d'ordine di Sua Beatitudine datoci à bocca, inerendo à gl'altri Editti sopra questa materia già publicati, per toglere ogni pretesto alle publiche, e private questuationi de' Poveri si notifica à tutti, che quelli, che, ò per difetto di forze, ò di età sono veramente invalidi, e non atti à procacciarsi il vitto con la propria industria, dopò che saranno stati riconosciuti, & approvati dalli Sig. Deputati di detto Ospizio di S. Giovanni si seguitaranno ivi à ricevere, esclusi solo quelli, che dopò la publicazione de' primi Editti saranno venuti in Roma à posta per esser ricevuti in detto luogo.

E quanto à quelli, che sono conjugati, ò infetti di mali contagiosi, si seguitarà parimente à darli l'Elemosina in pane, a denaro alle loro Case, con fede, e bollettino, de' medesimi Sig. Deputati, come s'è costumato fin'ora.

Li Convalescenti poi dopò che saranno osciti dall'Ospedale della Santissima Trinità, ò da quello di Santa Galle, quando tuttavia continuino in stato debole, a da non poter lavorare, si seguitarà à riceverli à S. Giovanni, & à sostenerli fino à tanto, che saranno ben consolidati.

Et alle Donne, che diranno di non trovar à lavorare, se li somministrarà il lavoro con una giusta mercede per toglierli il pretesto d'andar questuando.

E perche stanta li sudetti buoni ordini, con li quali resta proveduto ad ogni sorte di persone, non deva esser lecito ad alcuno d'andar questuando per haver à menare una vita scioperata, & infingarda, perciò si notifica à tutti, che contro quelli, che contraverranno si procederà con ogni rigore, & irremissibilmente alle pene contenute negl'altri Bandi di già publicati, dichiarandosi di nuovo à maggior cautele, che in detti Bandi, & ordinationi non sono compresi i Pellegrini, e Romipeti, che vengono à visitare i luoghi Santi di questa Città. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die 22. Januarii 1694.

G. Card. Vicarius.

Alexander Boneventuri Præpositus Secret.

1694.

C.

Editto circa l'imposizione della pensioni sopra le Parochiali.

BANDINO del Tit. di S. Pancratio Prete Cardinal Panciatichi, della Santità di Nostro Signore Prodatario.

De Pensionibus non reservandis super Parochialibus neque ordinaria, neque Apostolica authoritate.

VOlendo la Santità di Nostro Signore con la sua paterna Carità, e zelo eccitare li Parochi alla maggiore vigilanza dell'anime ella di loro Cura commmesse, e facilitargli il modo di souvenire alle necessità delle medesime con più ebondanti Elemosine. Quindi è, che per ordine espresso datoci à bocca dalla Santità Sua comandiamo, & ordiniemo, che per l'auvenire non s'habbino da aggravare le Parochiali etiam di Juspadronato Laicale di pensioni, e che ciò deve osservarsi ancora da gli Ordinarii nelle Proviste, che essi faranno per farne. In oltre, che non si ammettino rassegne, ò permute di Parochiali con riserva di Pensioni à favore di chi si sia, e sotto qualsivoglia titolo etiam di prestatione d'alimenti, e che molto meno si reservino pensioni sopra le medesime Parochiali sine causa, Beneficio pleno, di consenso de' Possessori per qualsivoglia causa, a titolo. Dalla Dataria questo di 11. Novembre 1692.

B. Card. Prodatario.

CI.

Notificatione circa la Visita Apostolica.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. de Carpineo, Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Expositio Venerabilis, & Indulgentia in pluribus Ecclesiis pro Visitatione Apostolica.

HAvendo la Santità di Nostro Signore con Bolle publicata in questo medemo giorno intimata la Santa Visita Apostolica da incominciarsi della Santità Sua medema in S. Gio. Laterano, e da proseguirsi susseguentemente nel tempo, e giorni da prescriversi in tutte le altre Chiese Patriarcali, Basiliche, Collegiate, Monasterii da Regolari dell'uno, e l'altro sesso, Monte di Pietà, Confraternità Laicali, in tutte le altre Chiese di Roma, Perciò volendo, che s'implori il Divino agiuto per dar principio ad un'opera così pia, a necessaria, secondo il suo Pastorala zelo, commanda, che nell'infrascritte Basiliche, Collegiate, e Chiese, Venerdi prossimo, cha sarà il 16. del corrente, si esponga il Santissimo Sagramento in modo di Quarant'hore fino alla Domenica prossima seguente di Settuagesima, nel qual giorno di Domenica concede Indulgenza Plenaria, e remissione de' peccati à tutti li Fedeli dell'uno, e l'altro sesso, che Confessati, e Communicati faranno particolare Oratione, perche Sua Divina Maestà si degni d'assistere le Santità Sua; & à quelli, che dalla medema saranno deputati in proseguimento di questa Santa Visitatio, oe per utile del Gregge à lui commesso. Si essorta però ciascheduno concorrere con modo par-

ticola-

1693.

ticolare alli sentimenti così Pii della Santità Sua. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die 11. Januarii 1693.

S. Gio: Laterano.
S. Pietro in Vaticano.
S. Maria Maggiore.
S. Maria in Trastevere.
S. Lorenzo in Damaso.
S. Maria in Vialata.
S. Maria in Vallicella.
Giesù.
Aracæli.
S. Lorenzo in Lucina.
S. Agostino.
S. Andrea della Valle.
S. Maria Traspontina.

G. Card. Vicario.

Alessandro Preposto Bonaventuri Secret.

Decretum Congregationis specialiter deputatæ super Reformatione Indultorum eximentium à servitio nonnullos Canonicos, & Beneficiatos Urbis.

Moderatio Indultorum percipiendi fructus in absentia.

§. 1. SAnctiss. D. N. INNOCENTIUS Papa XII. ad cujus notitiam pervenit, servitium Basilicarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Urbis valde diminui propter Indulta concedi solita nonnullis illarum Canonicis, & Beneficiatis quocunque nomine nuncupatis, vel ratione munerum, quibus funguntur, vel causa studii, cum exemptione ab hujusmodi servitio, & cum privilegio lucrandi fructus, & distributiones etiam quotidianas, tametsi iisdem] Ecclesiis non inserviant, deputavit particularem Congregationem Eminentissimorum DD. Cardinalium Carpinei, Marescotti, de Nortfolch, Colloredi, & Panciatici, nec non Illustrissimorum DD. Sperelli, Altoviti, Pallavicini, & Sacripantis & ejusdem Coogregationia Secretarius sit, ad effectum examinandi eadem Indulta, & proponendi illas moderationes, reformationes, revocationes, & considerationes, quæ desuper opportunæ visæ fuissent.

Intacta relinquuntur Indulta quoad Nuncios Apostolicos actuales Sanctissimi familiares, Subdatarium, & Cameræ Commissarium.

§. 2. Quæ sanè Congregatio in Palatio prædicti Eminentiss. Carpinei, ter coacta, nimirùm sub diebus 13., & 20. Aprilis proximè præteriti, & 7. currentis mensia Maji censuit, si eidem Sanctissimo D. N. placuerit, hujusmodi Indulta quoad Nuncios Apostolicos, necnon Intimoa, & eidem Sanctissimo actu inservientes familiares, ac Subdatarium, & Cameræ Apostolicæ Commissarium non esse immutanda.

Revocanda, jam concessa & non concedenda in posterum Gubernatoribus &c.

§. 3. Quoad Gubernatores, & Vice-Legatos Provinciarum, Civitatum, & locorum Status Ecclesiastici, qui durante absentia nunquam possunt Ecclesiis interesse, necnon Procuratorem Generalem Montium, ac familiares S. R. E. Cardinalium (firmo tamen quoad eorumdem Cardinalium Caudatarios remanente decreto moderatorio Sac. Congregationis Eminentissimorum Cardinaliom Sac. Concilii Tridentini Interpretum die 19. Augusti 1690. edito) esse revocanda, & expedire, quòd imposterùm non concedantur.

Indultum inservientis Secretariæ restringendū ad dies, & horas actualis impedimenti.

§. 4. Indultum inservienti Secretariæ Congregationibus negotiorum Ditionis temporalis ejusdem S. R. E. Præpositorum concessum esse reformandum, & imposterùm restringendum ad illos dies, & horas dumtaxat, quibus ratione hujusmodi servitii actualiter præstandi impeditus fuerit, ejus conscientiâ desuper strictissimè oneratâ.

Causa studi restringatur ad solus fructus, & usque ad vigesimum quintum ætatis.

§. 5. Indulta causa Studii pro lucrandis fructibus dumtaxat, nec aliter pro lucrandis distributionibus quotidianis, esse concedenda, quam pro Ecclesiis, quarum reditus consistunt, vel in solis distributionibus quotidianis, vel in iisdem distributionibus unà cum aliquibus fructibus tenuis præbendæ, dempta tamen tertia parte, quæ interessentibus accrescat; nec pariter coocedenda ultra triennium, neque majoribus vigintique annis, quinimò hujusmodi ætate vigintiquinque anoorum expleta, eadem Indulta, licèt idem triennium expletum non fuerit, expirare.

Non obstante Indulto absentes punctandos, sed allegato impedimento pro illis horis delenda.

§. 6. Omnes denique habentes Indulta pro singulis diebus, & horis, quibus ratione servitii in eorum muneribus, seu Officiis actualiter præstandi impediti fuerint, adhuc esse punctandos, toties quoties Ecclesiæ, seu Choro non interfuerint, sed in qualibet hebdomada hujusmodi puncta posse & debere deleri, seu tolli pro illis tantùm diebus, & horis, quibus Indultarii allegaverint particularia impedimenta ratione eorumdem munerum, eorum conscientiâ desuper strictissimè oneratâ, & circa hujusmodi impedimentorum relevantiam judicio proprii Vicarii cujuslibet Ecclesiæ: In Ecclesiis verò, ubi non adest hujusmodi Vicarius, judicio dignioris Canonici esse deferendum.

Factâ per me infrascriptum hac die 8. Maji 1693. relatione prædictarum resolutionum Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua illas approbavit, & à die prima Junii proximè venturi mandavit inviolabiliter observari, Indultis tam à se, quàm à Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis quomodolibet concessis, & aliis contrariis quibuscunque non obstantibus, quibus pro observatione præmissorum amplissimè derogavit.

Joseph Sacripantes Secret.

Publicatio 1693.

Die 23. Maji 1693. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilica Sancti Joannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, & Cancellaria Apostolica, in Acie Campi Flora, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Antonium Simoncellum, Sanctissimi D. Nostri Papa Cursorem.

Hippolytus Petrettus Curs. Mag.

CIII.

Decreta Congregationis à Sanctissimo Domino Nostro specialitèr deputatæ super moderatione Indultorum suscipiendi Ordines Extra tempora à Jure statuta.

I. Norma concedendi Indulda extra tempora.

SAnctissimus Dominus Noster INNOCENTIUS Papa XII. pro pastorali suo in commissum sibi Gregem dominicum zelo, ac tuendæ Disciplinæ Ecclesiasticæ studio prospicere volens, ne Indulta suscipiendi extra tempora à Jure statuta Ordines nimis facilè concedantur, Congregationi particulari EE. DD. Cardinalium Carpinei, Casanatis, Marescotti, Colloredi, Panciatici, & Albani, necnon Illustrissimorum DD. Sperelli, Ciampini, Sacripantis, meique Secretarii infrascripti specialiter deputatæ expendendas commisit Causas, ex quibus præfata Iodulta tribui solent, ut Sanctitati Suæ referri posset, quæ ratio deinceps ineunda, modusque adhibendus videretur in concessione similium Indultorum. Quæ quidem Congregatio io ædibus præfati Eminentissimi Carpinei die 10. Novembris, atque iterum 7. Decembris Anni currentis habita, re maturè discussa, censuit Indulta hujusmodi, si Sanctissimo placuerit, concedi posse ex Causis infrascriptis, videlicet.

Causæ, ex quibus Indultum concedetur.

§. 2. Ut quis Beneficio, vi cujus arctatur ad Presbyteralem Ordinem suscipiendum, vel alteri etiam properuo Beneficio, quod obtinet, vel Cappellaniæ ad vitam sibi concessæ per seipsum inservire possit. Ob penuriam Sacerdotum in illis Partibus, vel io Monasterio pro Regularibus. Ob solatiom Patris, vel Matris, dummodo quinquaginta ætatis annos excedant, & Orator saltem per triennium

in Clericali habitu honestè, & laudabiliter vixerit. Item concedi posse censuit eadem Indulta Referendariis utrinsque Signaturæ, Familiaribus Summi Pontificis, Canonicis Cathedralis, vel etiam Collegiatæ Ecclesiæ, eorumque Coadjutoribus, Magistris, seu etiam Baccalaureis in Sacris Theologia; Doctoribus utriusqne, vel saltem Canonicis Juris, seu Licentiatis, dummodo singulos præfatos Gradus in publica, & approbata Universitate obtinnerint; Iis etiam, qui saltem per triennium sedulam Theologiæ studiis operam navaverint, ac tandem vigesimum sextum ætatis annum excedentibua, per triennium in Clericali habitu honestè, & laudabiliter vixerint.

Ex quibus non conceditur.

§. 3. E contra censuit non expedire, ut eadem Indulta concedantur ex eu, quòd quis Diaconus, Subdiaconus, Litterarum Apostolicarum Scriptot sit, seu Magister in Artibus, Nobilia, sue Præsens in Curia, vel quod Philosophiæ cursum absolverit, ant alicui Ecclesiæ adscriptus fuerit, ad cujus servitii titulum ex Apostolico Indulto Clerici ordinari possunt, aut Onus Missarum, non tamen ex Beneficio Ecclesiastico proveniens, habere se doceat.

Quibus denegatur

§. 4. Insuper censuit Indulta hujusmodi deneganda esse iis, qui aliqua Dispensatione indigent impedimenti ex eorum delicto provenientis, & Sede Episcopali vacante infrà annum à die vacationis minimè danda iis, qui Beneficii Ecclesiastici recepti, seu recipiendi occasione arctati non fuerint.

Pro quibus festis.

§. 5. Item nunquam concedenda pro Festivis diebus continuis, sed semper pro interpolatis aliquo temporis spatio arbitrio Episcopi definiendo.

De quibus certiorandi Episcopi, Nuncii Apostolici, & alii.

§. 6. Denique censuit Episcopos omnes, ac etiam Apostolicos Nuncios, & Legatos Litteris in forma Brevis circularibus admonendos, decrevissa Sanctitatem suam Indulta prædicta non ita passim, sed ex certis tantum, legitimisqua causis concedere, nec Episcopos ad eorum exequutionem astringere, sed illam semper ipsorum arbitrio, onerata eorumdem conscientia, selinquere. Item per eadem Indulta licentiam non tribui promovendi quempiam ad Patrimonii titulum, nisi ad normam Concilii Trident. Sess. 21. cap. 2. Eos verò omnes, qui ab Apostolica Sede facultates obtinent conferendi Ordines extra Tempora, vel aliis respectivè tribuendi licentiam, ut conferant, maximè cavere debere, na præscriptos sibi in iisdem facultatibus limites cujusvis consuetudinis, aut exempli prætextu transgrediantur.

Hæc autem omnia, & singula suprascripte Decrets, audita ex me integra eorum relatione, SS. D. N. laudavit, & approbavit, ac tàm in Dataria, & Secretaria Brevium, quàm à cæteris omnibua Ministris, & Officialibus Curiæ, ad quos pertinet, perpetuò, & inviolabiliter servari mandavit, sublata omnibus quacumque facultate prædicta Indulta aliter, quàm ad formam eorumdem Decretorum in posterùm expediendi. Hac die 14. Decem. 1693.

1693.

Carolus Augustinus Fabronus Secr.

DECRETUM.

De non anticipanda Vigilia S. Matthiæ ratione carnis privii.

De Vigilia S. Matthiæ

1694.

QUæsitum fuit, à Sacrorum Rituum Congregatione declarari; An Vigilis S. Matthiæ Apostoli, occurrens hoc anno in Feria tertia post Dominicam Quinquagesimæ, possit ratione carnis privii anticipari cum jejunio. Et eadem Sac. Congregatio respondit: Negativè, & jejunium prædicta Feria tertia omninò servandum. Die 23. Januarii 1694.

A. Cardinalis Cybo.

Loco † Sigilli.

B. Inghiramus Sac. Rit. Congr. Secr.

CV.

DECRETUM.

Feria 6. Die 28. Januarii 1694.

IN Congregatione Generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionia habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro Domino INNOCENTIO Divinâ Providentiâ Papa Duodecimo, ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

De intelligentia juxta sensum obvium & non alium Formularii in condemnandis propositionibus Jansenii.

SAnctissimna D. N. INNOCENTIUS Duodecimus prædictus, auditis votis eorumdem DD. Cardinalium, ad præcavendas omnes dissidiorum causas, quæ Christianam pacem dilacerant tam verbis, quàm scriptis super interpretatione, seu declaratione Formularii Alexandri Septimi in condemnationem quinque propositionum ex Libro Cornelii Jansenii, cui titulus est = *Augustinus* = excerptatum, & damnatarum, quoscumque alios sensus Formularii prædicti, præter eum, quem in sensu obvio ipsius verba exhibent, asseriri, usurpari, aut de hia disputari interdixit, & prohibuit, ac super ejusdem Formularii interpretatione, sicut & prædictarum propositinnum, in alios sensus, præter eum, quem ipsa verba per se exhibent, omnibus, & singulis cujusvis Religionis, Ordinis, Congregationis, Instituti & Societatis etiam de necessitate exprimendæ, Regularibus, & aliis quibuscumque tam Ecclesiasticis, quàm Secularibus personis cujuscumque status, conditionia, gradus, ordinia, & dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm Secularia perpetuum silentium imposuit: Omnes verò libros, tractatus, theses, compositiones, scripta, ex professo, vel incidenter sub quovis prætextu, & occasione in lucem editos, vel edita super hujusmodi materia prohibuit, & pro prohibitis haberi voluit, & mandavit, iisdemque personis suprà enumeratia districtè injungit, ne in posterùm audeant imprimere, vel imprimi facere, seu quoquo modo in lucem edere libros, tractatus, theses, compositiones, & scripta de supradicta materia tractantes, seu tractantia: Et ut hujusmodi Decretum inviolabiliter super omnibus in eo contentis observetur, præcepit, & declaravit, Contravenientes pœnas privationia Dignitatum, & Officiorum suorum, vocia activæ, & passivæ, facultatis concionandi, publicè legendi, docendi, & interpretandi ipso facto, absque alia declaratione, incurrere, & aliis etiam pœnis Sanctitatis Suæ, & Successorum suorum Romanorum Pontificum arbitrio subjacere; Librosque omnes, tractatus, theses, compositiones, & scripta, quos, seu quæ contra dicti Decreti tenorem edi contingeret absque alia declaratione tamquàm expressè prohibitos, vel prohibita haberi: Et Impressores præter amissionem Librorum, pecuniarum, aliisque corporalibus pœnis teneri, præcepit, & mandavit.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Nntarius.

Loco † Sigilli.

Die 4. Februarii 1694. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Palatium S. Officii, & ad valvas Curiæ, aciei Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissimi D. Nostri Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

Edit-

Editto sopra il Culto, e Veneratione, con che devesi accompagnare il Santissimo Viatico à gl'Infermi.

GASPARO del Titolo di S. Maria in Trastévere, e della S. R. C. Prete Card. Carpegna: della Santità di N. Sig. Vicario Generale, e della Romana Curia, e suo Distretto Giudice Ordinario, &c.

De Cultu & Veneratione in associatione Sanctissimi Viatici.

HAvendo Noi per ispecial Commandamento di Nostro Signore Papa INNOCENZO XII. stabilite alcune Regole particolari, da pratticarsi nell'uscire del Santissimo Viatico per gl'Infermi, indrizzate à muovere i Fedeli à prestare cogl'atti interni del cuore il più divoto ossequio al Venerabilissimo Sagramento dell'Altare: le hà la Santità Sua approvate, e commandatane l'osservanza. In esecutione dunque degli Ordini di Sua Beatitudine, le habbiamo fatte stampare in un Libretto à parte, affinche servano, non meno d'Istruzzione, e norma e'Parochi, che a'Fratelli delle Compagnie, a'Deputati delle Parocchie, ed ad ogni altro, à cui toccherà d'osservarle. Esortiamo però tutti, così Ecclesiastici, come Laici, che in esecuzione di questo Commandamento di Nostro Signore, vogliano osservare le cose prescritte, quanto più puntualmente sia possibile, e con pronta volontà, ed affetto divoto verso il Divino Sagramento concorrere colla presenza, colle limosine, e con tutta l'applicazione à promovere un'Opera di tanta Gloria di Dio Benedetto, e di tanto merito per ciascuno; Tanto più, che la Paterna Benignità della Santità Sua hà voluto, per l'aumento d'azzione si profittevole, aprire i tesori Ecclesiastici delle quali, insieme colle altre di già concedute da' suoi Predecessori, se ne portano in fine delle dette Regole per intiero le Bolle col nuovo Breve di Nostro Signore, & in piè di questo Editto i Sommarii. Speriamo nella Divina Bontà, che sia per muovere colla sua Santissima Grazia i Cuori di tutt'i Fedeli, à procurare efficacemente, e con santa emulazione, gli avanzamenti del Culto del Sagro Viatico; Affioche l'ottimo esempio di quest'Alma Città, habbia ancora à servire di stimolo all'altre, per crescere sempre più nell'Amore, e nella Venerazione di così Adorando Mistero. Commandiamo dunque, che il presente Editto si affigga ne' luoghi soliti: e chea'habbia da tener' esposto in tutte le Chiese Parocchiali, negli Oratorii delle lor Compagnie, e nelle Cappelle degli Spedali. Dato nel nostro Palazzo, li 2. Febraro 1695.

G. Card. Vicario

Alessandro Abb. Bonaventara Segr.

Sommario dell' Indulgenze, che guadagnano li Fedeli dell' uno, e l'altro sesso nell' Accompagnamento del Santissimo Viatico.

Indulgentiæ consequendæ ab associantibus.

CHi accompagna il *SS.* Viatico à gl'Infermi con lume acceso, guadagna Anni sette d'Indulgenza, ad altrettaote Quarantene.

Chi accompagna senza lume, Anni cinque, ed altrettante Quarantene,

Chi legitimamente impedito, manda la Torcia, ò Candela per altri, ò la consegna in Parocchia, perche sia da altri portata, Anni tre ed altrettante Quarantene.

Chi similmente impedito, reciterà un Pater Noster, & un'Ave Maria, giorni cento d'Indulgenza.

La medesima è conceduta alle Donne, che senza uscire di Casa, dicono similmente un Pater Noster, & nn'Ave Maria, pregando il Signore per la Persona Inferma, che si communica.

Li Fratelli però, o le Sorelle, che sono ascritti nelle Compagnie del Santissimo Sagramento, guadagnano maggiori Indulgenze, per la Bolla di Papa Paolo V. Però si esortano tutti, Huomini, e Donne à farsi scrivere nella Compagnia del Santissimo Sagramento, ò in Santa Maria Sopra Minerva, ò nella propria Parocchia.

Decreta Sacræ Congregationis à Sanctissimo Domino Nostro INNOCENTIO PP. XII. Super disciplina Regulari specialiter deputata.

Ejusdem SS. D. N. authoritate edita.

Intentio consulendi instaurationi Disciplinæ Regularis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. INNOCENTIUS Divinâ Providentiâ Papa XII. pro Paterna charitate, qua Religiosos Ordines multis, magnisque in Ecclesiam Dei meritis refulgentes, & peculiaris ergà Sedem Apostolicam devotionis nomine commendatos complectitur, volens eorum conservationi, & propagationi consulere, simulque ex injuncto sibi cœlitus Pastoralis Officii debito providere, ut Regularis in iis Disciplina ad Religiosorum salutem, & totius Christiani Populi ædificationem, utilitatemque, sarta tecta custodiatur, ac vigeat, & sicubi collapsa est, adjuvante Domino reparetur, constituit, & declaravit, se licentiam recipiendi Novitios in singulis approbatis Ordinibus benignè concessurum, ut volentibus e periculosis seculi fluctibus ad Religionis portum confugere facilis, tutusque aditus aperiatur; dummodò tamen ea, quæ pro Regulari vita rectè instituenda tam à Sacrosancta Tridentina Synodo, quàm à Prædecessoribus suis Romanis Pontificibus, præcipuè verò fel. recor. Clemente VIII. in Decretis Generalibus pro Regularium reformatione, necnon Innocentio X. & Alexandro VII. pro Novitiorum receptione, & Professorum educatione salubriter constituta sunt, quibus omnibus firmiter inhæret Sanctitas Sua, eaque, quatenus opus sit, confirmat, & renovat (salvis tamen in hac parte singulorum Ordinum statutis, seu aliis Ordinationibus ab Apostolica Sede in forma specifica post eadem Decreta forsitan approbatis, aut editis) exactè, & inviolatè serventur.

In unaquaque Provincia destinandus Conventus in quo servetur vita Communis in eoque recipiantur Novitii.

§. 2. Quocircà Sac. Congregat. ab eodem Sanctissimo Domino Nostro super DISCIPLINA REGULARI specialiter deputata, quæ plura hactenùs pro tecta nonnullorum Monasteriorum gubernatione Decreta edidit, aliaque in dies editura est, ut omnibus præfata ejusdem Sanctissimi Domini Nostri mens pateat, ac plenius, & celeriùs innotescat, de mandato Sanctitatis suæ præsentis Decreti tenore denuntiat omnium, & singulorum Ordinum Regularium (iis dumtaxat exceptia, qui in præfatis Clementis VIII. Decretis excepti reperiuntur) Superioribus tam Generalibus, quàm Provincialibus, quocumque nomine nuncupentur, cæterisque, ad quos spectat, ut in unaquaque Provincia per Italiam, & insulas adjacentes quamptimum deputent aliquos Conventus, quos magis aptos censuerint, vel unum saltem, ibique authoritate Apostolica statuant omnimodam observantiam Regulæ, Constitutionum uniuscujusque Ordinis, & Decretorum Apostolicorum, præcipuè verò exactæ Vitæ Communis ad formam eorum Decretorum ab omnibus Religiosis, qui in Conventibus, ubi recipiendi Novitii, & Professi educandi sunt, morabuntur, omninò servandæ; Postquàm verò Regularem Observantiam, & signanter quoad exactam Vitam Communem cum effectu stabilitam fuisse, tàm ex eorumdem Superiorum Generalium, seu Provincialium relatione, quàm Præpositi, & Fratrum in præfatis Conventibus degentium jurejurando firmato Testimonio, necnon per Secretas Informationes, atque etiem, ubi opus fuerit, per Apostolicos Visitatores ad hoc specialiter deputandos, eidem Sac. Congr. sufficienter constiterit, tunc Sanctitas sua antedictam licentiam, quam hactenus distulit, Novitioa ibi recipiendi, benignè concedet, & locum ad Professos pietate, & litteris instituendos usquè ad Sacerdotium, vel aliàs juxtà Constitutiones, & laudabilis cujusque Ordinis consuetudines, in iisdem Conventibus, non autem in aliis, nisi fuerint ejusdem observantiæ, destinabit.

§. 3.

In dictis Conventibus quales Religiosi collocandi.

§. 3. Quæ quidem omnia, quò faciliùs, efficaciùs, & durabiliùs, ad praxim deduci valeant, eadem Sac. Congreg. Sanctitatis Suæ aothoritate committit, & in virtute S. Obedientiæ præcipit præfatis Soperioribus, ad quos pertinet, ut in supradictis Conventibus non collocent, nisi Religiosos graves, devotos, exemplates, regularis observantiæ, & puritatis regulæ studiosoa, otationi præsertim, ac mortificationi, sine quibus non potest Religiosa vita consistere, addictos, quique consentiant exactè servare Vitam Communem, atque indè amoveant eos omnea, qui tàm Sanctæ ordinationi contradicere, seu verbis, aut factis quoquomodo sese opponere aodeant.

Quales constituendi Superiores.

§. 4. Ut aotem tàm laudabilie viræ institutum, & Regulari Professioni maximè proprium Religiosi alacriùs arripiant, omnisque excusatio infirmioribus præcludatur, eadem Sacra Congregaoo similiter præcipit Superiotibua antedictis, ut memoraria Conventibus (imploratâ etiam, ubi opus fuerit, Apostolica aurhoritate) præfici omninò curent Viros non solum disciplioæ zelo, sed etiam charitate, & morum suavitate præditos, compatientes, Frateroitatis amatores, misericordes, quorum regimini libenter alii se submittant.

Religiosis nihil desit.

§. 5. Studeant verò præcipuè ot, ea omnia, quæ tàm ad victum, & vestitum, quàm ad reliquas vitæ necessitates pertinent, siogulis Religiosis peomptè subministrentur, ae præsertim ægritudinia tempore oihil alicui desit, quod ad sanitatem recuperaodam pertineat:

Is numerus constituatur, cui sufficiant reditus, & obventiones.

§. 6. Ac propterea Religiosos in iisdem Conventibus morari non patiantur ultra eum numerum, qui ex illorum reditibua, & consuetis communibue, vel etiam singulorum eleemosynia, eiisvè quibuscumque obventionibua pariter in commune conferendis valeat commodè sustentari. Eos verò, qui semel præfatæ observantiæ, & exactæ Vitæ commuoi libenter, ut verè Religiosos viros decet, sese subjeceriot, & in ea laudabiliter perseverent, nullatenue à memoratie Conventibus nolentes transferant; nisi fortè ad elia Monasterie, ubi similia observaotie vigeat, iisque pariter de omnibus ed vitam necessariis possint commodè provideri.

Amplectentes vitam Communem non transferantur inviti ad alium Conventum.

Tenuitati Conventus pro vita Communi deputandi quomodo providendum.

§. 7. Quod si redituum, & eleemosynarum tenuitas hujusmodi exactæ Vitæ Communis observantiæ alicubi videatur obsistere, liceat eisdem Superioribua, vel per ennuam contributionem aliorum Conventuum huic necessirati prospicere, vel ab Apostolica Sede per suppressionem alicujua Cooventus minus utilia perpetuam, vel ad tempus, vel alia demum ratione, quæ opportunior visa fuerit, remedium postulare.

Superioribus exequentibus favor, negligentibus pœnæ denunciantur.

§. 8. Sciant verò Superiores prædicti, eos, qui præfara omnia sedulò, ut par est, adimplere euraverint, specialem à Sanctirate Sua, & Sede Apostolica inturos gratiam, & protectionem, atque, in iis præcipuè, quæ ed antedictam observantiam stabiliendam pertinent, favorem omnem, & auxilium experturos, qui verò è contra negligentes, aut (quod absit) contumaces reperti fuerint, gravibus pœnis pro culpæ modo, & etiam privationis Officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea, aut alia in posterum obtinenda puniendos fore; Præfatæ eutem observantiæ oihilominus stabilendæ per ealios Supetiores, vel pet Commissarios Apostolicoa, ubi opus fuerit, etiam extrà Religiorum assumendos, à Sancta Sede efficaciter providendum, omnemque interim, ubi eadem observantia non vigebit, recipiendi Novitios licentiam denegandam.

In futuris fundationibus statuenda vita Communis.

§. 9. Porrò ne Regularis Disciplina, dùm in Conventibus jam erectis statuitur, relaxetur in erigendis, & quod una ex parte construitur, simul ex altera destruatur, Sacra Congregatio, Sanctitate Sua similiter approbapte, statuit, atque decernit, nulle in posterum Monasteria, Collegia, Domos, Conventus, aut alia Religiosorum Virorum loca fundari, erigi, aut quovis modo institui debere, nisi sub expressa obligatione exactæ Vitæ Communis ab omnibus Religiosis ibi commorantibus perpetuò, & inviolatè servandæ, ac propterea nullas deincepa admittendas hujusmodi fundationes, oisi, præter alia ad id requisita, priùs legitimè constiterit, adesse annuos reditus, vel certam eleemosynarum spem, quibus duodecim saltèm Religiosi in exacta Vita Communi commodè valeant sustentari.

Constitutionibus Derogationes.

§. 10. Non obstantibus circa præmissa omnia, & siogula, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum Staturis, consuetudinibua, privilegiis, cæterisque contrariie quibuscumque.

Hortatio universalis ad Regulares pro observantia.

§. 11. Ad extremum eadem Sacra Congregario Regulates omnes, cujuscumque Ordinis, & Instituti sint, Sanctitatis Suæ verbis, seriò edmonet, & in Domioo obtestatur, ut omni mora postposita, sicuti filios Obedientiæ decet, ad Regulæ, quàm amplexi sunt, præscriptum vitam institoant, & componant, Decretisque Apostolicia pro æterna illorum salute editis sincerè, ac fidelitèr pareant, nec ab eorum observantia inanibus interpretationibus, & fallaciis, aot relaxationum prætextibus, ad excusationes in peccatis, abduci se sinant, sed Professionis suæ memores, qua se totoa Dei obsequio mancipatunt, susceptum Christianæ perfectionis iter, arduum quidem, sed Divinæ charitatis dulcedine aspersum, abjectie terrenarum rerum curis, alacriter prosequantur; Nimis enim turpe esset, eos ad secularia desideria, quibus semel aspirante Domino renunciarunt, enirum revocare, & obligatam Deo, qui non irridetur, primam fidem irritam facere. Meminerint, se ad peculiarem Salvetoris Nostri sequelam vocatos, qui, cùm dives esset, propter nos egenua factus est, veterumque illorum Fidelium gloriosos imitatores, ac veluti hæredes esse, quorum erat cor unum, & anime una, nec quisqoam eorum, quæ possidebat aliquid suum esse dicebat, sed erent illis omnie communia, dividebatur autem singulis, prout cuique opus erat; ideoque in Regularis vitæ, ec præcipuè Sanctæ Paupertatis, quæ est parens quædam generatioqoe virtutum, proposito perseverent, omnem solicitudinem suam projicientes in eum, cujus oculi io pauperes respiciunt, qui non derelinquit sperantes in se, sed dives in misericordia centuplum, & vitam æternam propter nomen suum relinquentibus omnia repromisit.

Dat. Romæ die 18. Julii 1695.

G. Cardinalis Carpineus.

Loco † Sigilli.

Carolus Augustinus Fabronus S. Congr. Secret.

Publicatio 1695.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcensimo nonagesimo quinto. Indict. tertia, die verò vigesima prima Julii, Pontific. autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno ejus Quinto, supradicta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum de Urbe, Cancellaria Apostolica, & Curia Generalis in Monte Citorio, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Gregorium Staggium ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Cursorem.

Joannes Græcus Mag. Curs.

XCIII.

Bando concernente la confermatione, e renovetione dell'Editto prohibitivo de'Lotti.

Prohibitio omnibus ludere ludo sorti Lotti.

§. 1. BEnche la San. mem. d'INNOCENZO per Editto particolare publicato li 3. Decembre

1685.

1685. con il parere d'una Congregazione deputata procurasse di togliere l'uso delli Giochi volgarmente detti Lotti di Genova, di Milano, Napoli, e d'altre Città, e luoghi, introdotti sopra l'estrattione de' Senatori, e Zitelle respettivamente, ò con altro Titolo, ò pure simili, che in auvenire s'inventassero, ò introducessero, nondimeno perche mostra l'esperienza, che da detto Editto non si riporti presentemente quel frutto, che richiede l'esatta obedienza dovuta ad ordini tanto utili al ben publico, e giusti, vedendosi tuttavia, che molti anco Ecclesiastici, e Regolari allettati de lucro illecito temerariamente continuano ad esercitare quello di Genova, con prendere, e far prendere denari per il medesimo in esterminio delli Giocatori, mentre molti confidati nella vana speranza del guadagno, che di rado conseguiscono, ingolfandosi avidamente à giocare, in cambio di provedere alli bisogni delle loro Case, consumano le proprie, e l'altrui sostanze, reducendo le loro famiglie in estrema necessità, e successivamente per riparare à questa si danno à commettere sfaciatamente ogni maggior sceleraggine con grave offesa di Dio, e con danno, e scandalo del Prossimo; Però la Santità di Nostro Signore Papa INNOCENZO XII. mossa dal Paterno zelo, & affetto verso li suoi Sudditi volendo onninamente porre opportuno rimedio à tali disordini così perniciosi al publico, e privato interesse, e con l'esecutione irremissibile delle pene già imposte frenare la temerità de' Trasgressori, e conseguentemente sradicare affatto l'uso, e la prattica di giocare come sopra; Ci ha ordinato à bocca di ridurre alla memoria di tutti con il presente publico Bando da valere à beneplacito di Sua Beatitudine, e della Santa Sede Apostolica il tenore del sudetto Editto con riferire la sua precisa dispositione, & in quanto faccia di bisogno di nuovo.

§. 2. Prohibisce Sua Santità generalmente à tutte, e singole persone non solo originarie, ma' anco forastiere, Huomini, e Donne di qualsivoglia stato, grado, ordine, dignità, e conditione, anco Ecclesiastica, tanto Secolare, come Regolare, & ad altre in qualunque modo privilegiate, ancorche degne d'individua, e special mentione, che di presente sono, ò verranno in auvenire in Roma, & in ogni altro luogo del Distretto, anco in quelli mediatamente sottoposti alla Santa Sede, giocare, ò far giocare à detti giochi, ò altri simili, che in futuro s'inventassero, ò introducessero di nuovo in qualsivoglia, e respettivamente da qualunque parte del Mondo, non solo in Roma, e nel suo Distretto, ma anco fuori per se stesso, ò per interposta persona, con dare, ò far dare, ò sborsare danaro, ò altro per l'effetto, e fine sudetto; come pure di tenere, ò amministrare, ò far tenere, ò amministrare alcuno delli prenominati giuochi delli Lotti, tanto di Genova, come di Milano, ò di Napoli, ò altri simili, che in avvenire s'inventassero, ò introducessero come sopra, ò per tale effetto ricevere danari, ò in lor luogo, qualche altra cosa di qualunque valore sia, ò farli ricevere da' altra persona à conto proprio, ò d'altri, ancorche si ricevessero da persone particolari, che non vi havessero alcun' interesse à titolo di pura amicitia, ò di voler far cosa grata à quello, ò quelli, che li dessero per persone, che li esercitassero in Roma, ò nello Stato Ecclesiastico, ò fuori di Roma, ò di esso Stato.

§. 3. Dichiarando, che tal prohibitione comprende, abbraccia, & astringe non solo li principali, che danno, e respettivamente ricevono il danaro, ò altro in suo luogo, ma anco li Consultori, Ausiliatori, Fautori, Mediatori, ò Sensali, Banchieri, Mercanti, & altri, che potranno considerarsi in qualunque modo complici, ò partecipi anco in pagarlo, portarlo, consegnarlo, ancorche brevi manu alli Giocatori, ò Amministratori di tali giuochi, ò ad altri dimoranti sì nel Dominio di Sua Santità, come fuori di esso Dominio, anco col fare, ò spedire de sè stessi, ò col mezzo d'altre lettere, ò polize di cambio, rimesse del danaro, ò trasmissione di robba da Roma, ò da ogni altro luogo del Distretto per trasmetterlo, ò farlo passare a persona, che essercitasse, ò facesse esercitare alcuno de' giuochi sudetti in Genova, in Milano, in Napoli, ò in qualunque altra Città, ò luogo tanto dentro, quanto fuori di questo Stato, ò à qualsisia altra persona, con dargli l'incombenza di pagarli ad alcuno de' medemi, overo alli loro Corrispondenti, ò Amici, e generalmente intende siano compresi tutti quelli, che in qualsivoglia altro modo qui non espresso saranno mezzani, ò presteranno l'opera loro direttamente, ò indirettamente al pagamento del denaro, ò d'altro in suo luogo per alcuno delli sudetti giuochi, ancorche si valessero di persone esistenti, ò habitanti fuori dello Stato Ecclesiastico, e si facessero le rimesse à tal fine per vie indirette sotto altro colore, ò pretesto.

§. 4. Dichiara in oltre, che la contraventione al presente Editto si haverà per commessa, e perfetta anco nel caso, che si provi essere state scritte lettere, ò date commissioni in Roma, ò in altro luogo del Distretto, ancorche dovessero havere la loro esecutione fuori dello Stato Ecclesiastico, e che per essere dette lettere trasmesse, e commissioni date à persone esistenti fuori dello stesso Stato, si potesse pretendere di ragione, che il contratto, e delitto sia perfetto colà, dove si accettano le lettere, ò commissioni per il mutuo consenso: E che s'intenderà incorso nell'infrascritte pene, benche tali lettere scritte, ò commissioni date si trovasse, non essere state trasmesse, ò non accettate; Nè scusarà il dire, che non habbino havuto il suo effetto, e che l'atto non sia perfetto, ò che potrebbe pentirsi, perche si haverà per atto perfetto, e per delitto consumato anco il solo scrivere, ò dar commissione come sopra.

§. 5. Di più per togliere l'occasione, & allettamento à detti giochi, prohibisce espressamente sotto le pene qui sotto comminate, che veruna persona come sopra si facci lecito di commettere, far venire, ricevere, dispensare, communicare ad altri, ò ritenere anco col pretesto, ò colore di curiosità, alcune lista, nè stampata, nè scritta à mano, nè in cifra, nè altri segni delli nomi, e numeri, che sogliono giocarsi, ancorche dette liste contenessero il semplice numero abbacale: Et alle medeme pene saranno sottoposti non solo quelli, che commetessero, ricevessero, ritenessero, ò dispensassero tali liste nel modo come sopra, ma anco quelli, che se le faranno leggere, ò esplicare, ò staranno presenti alla lettura, ò esplicatione di esse: volendo Sua Beatitudine, che tanto in Roma, quanto per tutto il Distretto resti in tutto, e per tutto prohibito non solo l'atto effettivo del giuocare, ma anco gl'incentivi, e preparatorii, che possono indurre altri à giuocare à detti Lotti di Genova, di Milano, e di Napoli, e d'ogni Città, e luogo esistente in qualunque parte del Mondo, e molto più di tenerli palesemente, ò di nascosto: E che da tal prohibitione non sia esente veruno, ancorche giocasse in altra maniera, ò forma dell'inventata, e practicata fin'hora, ò s'introducessero li sudetti, ò altri simili giuochi sotto diversa denominatione, ò titolo, overo sotto nome d'altre Città, ò luoghi esistenti in qualsivoglia parte del Mondo.

§. 6. Di più incarica à tutti li Governatori, Luogotenenti, Commissarii, Podestà, & altri Officiali, e Giudici, Ordinarii, Ecclesiastici, e Secolari che amministrano la Giustitia, tanto in Roma, quanto nel Distretto, che debbano con ogni applicatione invigilare all' osservanza di questo Editto, e che faccino strettissime Inquisitioni non solo à querela d'altri, mà anco per via di denuncia secreta, ex officio, & in ogni altro miglior modo, che giudicaranno essere più proficuo alla Giustitia, & alla Corte contro gl'inobedienti, per procedere alle pene qui sotto es-

presse; Dichiarando, e notificando alli medesimi essere mente di Sua Santità, che contro li trasgressori di Roma, e sue pertinenze si debba procedere cumulativamente, non solo dal Tribunale di Monsignor Tesoriere per le facoltà, che gli competono in vigore della Constitutione Centesima dalla san. mem. di Sisto V. che comincia, *In conferendis* §. 37. Dat. in Roma l'anno quinto del suo Pontificato decimo Kal. Februarii 1590. ma anco da quelli del Governo, e di tutti li altri Giudici Ordinarii Criminali di questa Città nelli termini però della giurisditione, che hanno rispetto alle persone de' Contraventori, e non altrimente, e da in oltre agl'istessi l'autorità di procedere anco contro gl'Inobedienti del Distretto cumulativamente, come sopra, con tutti gl'altri Giudici, & Officiali di Giustitia di esso Distretto, come pure à questi, non solo Ecclesiastici, ma anco alli Secolari tanto immediatamente, come mediatamente sottoposti à Sua Beatitudine, & alla Santa Sede la facoltà d'inquirere, e procedere contro li loro Sudditi à tenore del presente Editto, con questo però, che detti Giudici secolari non possano venire alla speditione di tali cause, se prima non haveranno trasmessi li Sommarii de' processi, compiti, che siano, alla Sacra Consulta; e non in altra maniera, che in conformità delle risolutioni, che si prenderanno, e saranno mandate dalla medema.

§. 7. E considerandosi questo delitto di sua natura di prova assai difficile, Sua Beatitudine, per togliere alli Trasgressori la facilità di contravenire con la speranza, che la loro inobedienza possi restar' occulta alla Giustitia, lo dichiara espressamente tale, e vuole, che contro li medemi bastino le giustificationi, prove, & inditii, che de jure si ammettono nelli casi di prova difficile. Et in oltre per havere più facile notitia di quelli, che contro gl'ordini sopradetti ardiranno giocare, ò tener giuochi, concede libera impunità, e perdono delle pene incorse à chi revelerà li Contraventori à Noi, ò al nostro Caponotaro infrascritto, con deporre l'intiera verità del seguito, e dare il modo di poter procedere contro loro alle condanna, ò vero alla tortura, e di più se gli pagarà il quarto della pena pecuniaria, che si ritrahesse mediante tal rivelatione dal Contraventore. Eccettuando però dal beneficio di tal'indulgenza quelli che havessero tenuto, ò fatto tenere, ò amministrate, ò vero havessero amministrato, e tenuto à nome d'altri alcuno di detti giochi.

§. 8. Per osservanza della sudetta prohibitione, e per ridurre ogn'uno col timore del castigo alla dovuta obedienza, vuole, e dichiara, che quelli, li quali contro la forma de' presenti Ordini teneranno il giuoco, ò prenderanno danari a tale effetto in Roma, ò nel Distretto, overo tanto per Roma, ò Distretto, quanto per il resto dello Stato Eclesiastico, ò fuori di esso Stato, saranno mediatori, Ausiliatori, fautori, ò in qualsivoglia modo, come sopra, vi prestaranno l'opera loro (oltre alla perdita di tutto il danaro, robba, ò altro preso, havuto, ò esatto dalli giuocatori, per la suddetta causa, e del guadagno, che tal volta dovrebbe ritrarsi in caso, che la partita riuscisse beneficiata per il givocatore, che dovranno effettivamente dar fuori, e sborsare per applicare il tutto come si dira al luogo delle pene pecuniarie) caderanno, e ciascuno di loro cadera irremissibilmente nella pena della galera per dieci anni, e di scudi mille d'oro, ò pure in luogo della galera in altre pene gravi corporali secondo la qualita, e conditione delle persone ad arbitrio di Sua Santita.

§. 9. Quelli poi, che giocaranno con dare danari, robba, ò altro per alcuno delli sudetti giuochi de' Lotti, e tutti gl'altri Contraventori non espressi nel precedente Capitolo, ò paragrafo, oltre la perdita del danaro pagato, ò robba data, e di quello gli pervenisse, & guadagnasse in tal giuoco, caso che la partita riuscisse beneficiata, incorreranno senza alcuna remissione nella pena di sc. 300. d'oro per ciascuna volta, & in quella dell'esilio, overo in altra pena corporale da stendersi alla galera ad arbitrio come sopra, massime quando il trasgressore fusse inhabile à poter pagare detta somma.

§. 10. E quanto alle Donne, che contraveranno in qualunque modo, come sopra, incorreranno nelle pene pecuniarie di sopra espresse, e della perdita della moneta, ò robba data, e del guadagno, che ritrahessero dal giuoco, & in altre maggiori di relegatione, di carceratione, ò di esilio secondo la qualita de' casi, e conditione delle persone.

§. 11. Le sudette pene pecuniarie imposte come sopra, e la perdita del danaro pagato, ò robba data, e respettivamente ricevuto, ò ricevuta, e del guadagno, che si dovesse ritrarre, e ritrahesse da ciascuno di quelli, che giocaranno, ordina Sua Santita, che si debbano applicare per un quarto all'Accusatore, che sara tenuto segreto, e per il resto al Monastero delle Convertite di S. Maria Magdalena al Corso.

§. 12. Di più dichiara, che col presente Editto non intende in modo alcuno pregiudicare a gli altri Bandi gia publicati, ed alle pene in essi imposte, & in specie in quello di Monsignore Baranzone gia Governator di Roma in data delli 2. Aprile 1660. & in quello di Monsignor Tesoriero in data delli 2. Giugno 1678., anzi li conferma tutti senza eccettuarne veruno, nelle parti però, che sono compatibili con le presenti dispositioni; Come ne meno alle contraventioni commesse, nè alli processi sopra di esse gia fatti, ò principiati prima della publicatione di questo Editto, quali vuole restino nella loro piena sussistenza, e che in vigore di essi si possa procedere, e si proceda all'essecutione delle pene incorse, come sara di ragione, senza ammettere scusa veruna, anche d'ignoranza, ò di qualche pretesa tolleranza fondata nel vano supposto di non essersi proceduto contro simili delinquenti.

§. 13. E per togliere ad ogn'uno la scusa di non havere havuto notitia di quanto si dispone nel presente Editto, dichiara, che con la publicatione, ò affissione di esso da farsi in Roma nel luogo solito di Campo di Fiore di Fiore da uno delli Mandatari di questo Governo sara ligata, astretta, & obligata generalmente ogni persona di qualsivoglia stato, grado, e conditione anco Ecclesiastica, e Regolare, come sopra, tanto immediatamente, quanto mediatamente, & in qualunque altro modo sottoposta alla Sede Apostolica in Roma dentro il termine di cinque giorni, & in tutte le Città, Terre, Castelli, Ville, & altri luoghi del Distretto dentro il termine di dieci giorni doppo la detta publicatione, ò affissione, come se in tutti li luoghi sudetti fosse stato specificamente publicato, & à ciascuno solennemente, e personalmente intimato; E comprenderà li Forastieri, che doppo la publicatione, ò affissione verranno, & haveranno dimorato lo spatio di un mese in alcun luogo, ò luoghi del Distretto, quali dichiara, che contravenendo dentro detto mese incorreranno anco per tal contraventione nelle pene sudette, mentre nel termine di 20. giorni doppo spirato il mese non la rivelino nelli Atti del sudetto Caponotaro. Et in fede questo dì 24. Marzo 1696.

Ranuccio Pallavicino Gov. e Vice Cam.

Carlo Talpini Notaro della Charità.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Bannimentum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis Urbis, per me Dominicum Balatresium Illustrissimi, & Reverendissimi D. Almæ Urbis Gubernatoris Mandatarium.

CIX.

Editto concernente le provisioni, e Tasse sopra gl'Istromenti, che si devono portare all'Archivio Urbano.

LORENZO CORSINI Arcivescovo di Nicomedia, e Protonotario Apostolico, Referendario dell'una, e l'altra Segnatura, e Tesoriere Generale di Nostro Signore, & della Reverenda Camera Apostolica.

Taxa Archivii Urbani.

ESsendo nate diverse controversie sopra le provisioni, e Tasse degl'Istromenti, che devono portarsi all'Archivio Urbano, essamioata perciò la materia avanti di Noi anco nella piena Congregatione Camerale in più contradittorii, e sessioni con l'intervento, & informationi in scritto, & in voce, tanto per parte delli Notari deputati da tutti i Tribunali di Roma, quanto dell'Archivista, si sono stabilite, e fermate le dette Tasse, e provisioni secundo i Capi infrascritti, che fattane relazione à Nostro Signore d'ordine espresso della Santità Sua, e per authorità del Nostro Offizio notifichiamo, e publichiamo con il presente Editto, imponendone la precisa, & inviolabile osservanza, confermando nell'istesso tempo tutti gl'altri Bandi, Editti, & Ordini publicati per il buon Governo del medemo Archivio Urbano sotto le pene contenute in essi, in quanto però oon siano diversi, ò contrarii alle medeme nuove Tasse, e provisioni del tenore, che segue.

Pro Testamentis inter extraneos, & mixtis.

PRimo. Per il Testamento fatto trà gli Estranei, ò Trasversali, si paghi on grosso per ogni cento scudi per tuto l'Asse ereditario, compresi non solo li beni di Roma, mà tutti gl'altri ancora esistenti in qualsivoglia luogo, tanro dentro, quanto fuori dello Stato Ecclesiastico, e questa Tassa si paghi dagl'Eredi, ò pure in caso, che l'Erede non vorra valersi del Testamento, si paghi da Legatarii, ò da altri, che vorranno valersene con facoltà di ripetere pro rata dagl'altri interessati, e quando la Tassa sarà stata pagata una volta per l'intiero, ò dall'Erede, ò da Legatarii, ò da altri, non potrà più esigersi in modo alcuno, e se in detto Testamento sarà lasciata parte de' beni, ò parte dell'Eredità all'Ascendenti, ò a' Descendenti d'esso Testatore, in tal caso per la portione à medesimi lasciata, doverà solamenre pagarsi la Tassa nella forma, che si dispone nel seguente Capitolo trà gl'Ascendenti, e Descendenti, e per le quietanze doppo sodisfatta intieramente la Tassa del Testamento, ò altra dispositione principale, non passando l'atto il valore di scudi cento, debba pagarsi un grosso, e passando scudi cento debba pagarsi un giulio per ciascuna quietanza, e non piu, il che s'intenda haver luogo anco ne due seguenti Capitoli.

Inter Ascendentes, & Descendentes, & mixtis cum Transversalibus, & locis Piis.

2. Per il Testamento frà gl'Ascendenti, e Descendenti. siano questi uno, ò più iostituiti, e legatarii, & ancorche non fossero nel primo grado di succedere, e si trattasse d'istituzioni, ò legati in favore d'Ascendenti. ò Descendenti femine, escluse per Statuto ad intuito de'maschi, si paghi un grosso per cento, purche frà tutti non si passi la somma di due scudi, mà essendovi istituzione generale, ò particolare, come ancora essendovi legati, ò altra dispositione à favore de'Estranei, Trasversali, ò luoghi Pii, debbano i medesimi Estranei, Trasversali, ò luoghi Pii per la rata d'ogni emolumento à loro beneficio pagare un grosso per cento fino à qualsivoglia somma, ò detta Tassa, come si è provisto nel Capitolo antecedente, si paghi dall'Eredi, ò pure quando loro non volessero valersi del Testamento, si paghi da'legatarii, ò altri, che volessero valersene con facoltà di ripetere pro rata dall'interessati, e se il Testamento doppo chiamati i Descendenti, ò Ascendenti, contenesse fideicomissi, ò sostituzioni à favore d'Estranei. Trasversali, ò luoghi Pii, venendo il caso, che tali fideicommissi, e sostituzioni si purificassero, debba per la prima volta solamente, che ciò seguirà pagarsi la Tassa del Testamento, ò dispositione frà gl'Estranei, ò Trasversali, dedotta però quella rata, che gl'Ascendenti, ò Descendenti havessero già pagata dal principio nell'Archiviatione.

Pro Codicillis.

3. Per il Codicillo si paghi un giulio solamente, quando sarà stato archiviato il Testamento, e pagata di esso la Tassa, mà non essendo pagata la Tassa del Testamento, si paghi per Codicillo in capite, come si pagarebbe per il Testamento con la sudetta distinzione de'Descendenti, & Estranei.

Pro donationibus.

4. Per la donatiooe semplice, e pura inter vivos, causa mortis, ò altra ultima volontà, e dispositione, si paghi, & osservi le Tassa assegnata, e respettivamente dichiarata come sopra per li Testamenti, e per le donationi onerose, e conditionali si deduca in diminutione della medesima Tassa, la quantità, che potrà rilevare il peso, e la conditione ad arbitrio di Monsignor Illustrissimo Tesoriere. In ordine poi alle donationi accessorie per via di clausole generali nelle concordie, vendite, permute, ò altri simili contratti, non si paghi à loro riguardo cos'alcuna, mà s'attenda la sola Tassa del contratto principale. E quanto alle renuntie, e donationi negl'Istromenti, e quietanze dotali, ò a causa d'entrare in Religione rispetto a i beni, de quali il Renunciante, e Donante si trovasse attualmente in possesso, ò in dominio, debba osservarsi la Tassa delli Testamenti, ò donationi pure, e semplici come sopra. E rispetto alli beni, e ragioni, de'quali il Renunciante, ò Donante non si trovasse in possesso, ò in dominio, non debba pargarsi cosa alcuna oltre la Tassa delle Doti, e respettivamente del contratto, che cade sopra la somma meramente incerta, & eventuale.

Renunciationibus Novitiorum.

Insinuatione.

5. Per l'istromento dell'insinuatione della donatione si paghi un giulio solamente, qoando la dotione sia stata archiviata, ma non essendo stata archiviata, si paghi per l'insinuatione la Tassa, che si pagarebbe per gl'istromenti perpetui sino a due scudi.

Venditione, & datione in solutum.

6. Per la vendita, e datione io solutum di cose immobili, e stabili, etiam con il patto redimendi semper, & quandocumque, si paghi la Tassa d'un grosso per cento, ma non si passi scudi otto.

Retroventitione, & retrocessione.

7. Per la retrovendita, e retrocessione di cose immobili, e stabili, si paghi parimente la Tassa d'un grosso per cento, ma non si passi scudi otto, ogni volta però, che la rettovendita, ò retrocessione non siegua in vigore del patto redimendi ad tempus limitatum, poiche in questo caso la Tassa noo dovra eccedere scudi due.

Cessione, & renunciatione.

8. Per le cessioni, e renuncie di cose immobili, e stabili, e loro retrocessioni, si paghi parimente la Tassa d'un grosso per cento fino a scudi otto, quando però le cessioni, ò rinuncie siano fatte con il prezzo equivalente, ma non essendovi prezzo equivalente, s'osservi la Tassa degl'Istromenti perpetui, che non passa scudi due.

In erectione Montium Baronalium.

9. L'assegnatione, e fondo, che si fa de'beni stabili nell'erettione de' Monti Baronali non si deve in modo alcuno archiviare.

Subrogatione stabilium.

10. Per la surrogatione de' stabili, ò censi, ò pure de'luoghi de Monti in luogo de'stabili, ò censi, si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due.

Permutationibus.

11. Per la permuta di cose immobili, e stabili si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi otto, e si esigga questa Tassa una volta solamente, calcolando i Beni, che si permutano da una parte solamente, e oon da ambedue le parti.

Censibus.

12. Per il Censo perpetuo si paghi la Tassa d'un grosso per cento, ma non si passi scudi otto, e per li censi vitalitii non si paghi cosa alcuna.

Extinctione Census.

13. Per la retrovendita, & estintione del Censo perpetuo, si paghi un grosso per cento, ma noo si passi scudi otto, e questo s'osservi ancora in quelle estintioni, che si mettono in mar-

gine dell'Istromento del Censo, per le quali si doverà pagare la Tassa come sopra. Ma per l'estintioni, che si fanno unico contextu del Censo, come succede, quando si crea un Censo per estinguere un'altro, non si paghi cos'alcuna, considerandosi in questo caso l'atto principale dell' impositione del Censo, e non l'estintioni, che si fanno nel medesimo Istromento.

Transactione, & concordia.

14. Per la transattione, e concordia di cose immobili, e stabili si paghi un grosso per cento, ma non passi scudi due, come negl'Istromenti perpetui, purche nella transattione non vi sia datione in solutum fatta con prezzo equivalente di alcun stabile, ò altro effetto non dedotto in lite, nel qual caso si osservi la Tassa delle compre, e vendite fino à scudi otto.

Feudo, emphyteusi, livellis.

15. Per li feudi, enfiteusi, livelli, & altri contratti censuali si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due, regolandosi l'annuo frutto, ò sia Canone, Livello, Censo, ò riposta alla ragione di trè per cento.

Instrumento dotali.

16. Per l'Istromento dotale si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due. non comprese però le Doti, ò sussidii Dotali, che non eccedono scudi cento, per le quali non dovrà pagarsi cos'alcuna.

Quietantia dotali.

17. Per le quietanze Dotali si paghi un grosso per cento fino à scudi due come sopra, ancorche vi fossero inserti li Capitoli Matrimoniali fatti per scrittura privata, alli quali non si dovrà havere niun riguardo, e si esiggerà una sola Tassa per la quietanza.

Ratificatione Capitulorum

18. Per la semplice ratifica di Capitoli matrimoniali fatti per scrittura privata, si paghi una sola Tassa per la Dote contenuta in detti Capitoli fino à scudi due, e non più.

Patrimonio Presbyteriali.

19. Nell' assegne de'Patrimonii Sacri con la Translatione del dominio in perpetuo, e così transitorie all'Eredi del Promovendo s'attenda la Tassa delli Testamenti, e delle Donazioni, & all' incontro in quelle à vita, ò finche il Promovendo sia provisto di competente Beneficio, si paghi la detta Tassa per metà.

Aditione hæreditatis ex Testamento.

20. Per l'aditione d'eredità in virtù di Testamento si paghi un giulio solamente, ancorche vi sia inserto il Chirographo di Procura.

Inventario.

21. Per l'Inventario, e descrittione de'Beni Ereditarii, che si fanno dagl'Eredi, & altri in virtù di Testamento, come sopra, si paghi un giulio solamente, ancorche l'Inventario fusse diviso in più sessioni, essendo in tal caso un'Inventario solo, e non più.

Possessione vigore Testamenti.

22. Per il Possesso in virtù d'alcun Testamento, ò altra simile dispositione, benche pigliato in diversi luoghi, se sarà preso in un giorno per gl'atti del medesimo Notaro, si paghi un giulio solamente, se poi sarà preso in diversi giorni, e per gl'atti di più Notari non rogati in solidum, si paghi un giulio per ciascun giorno, ò vero respettivamente per ciascun Notaro rogato.

Aditione hæreditatis ab intestato.

23. Per l'aditione d'Eredità ab intestato, si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due, e per la Procura inserta per Chirografo non si paghi cosa alcuna.

Inventario ab intestato.

24. Per l'Inventario de' Beni Ereditarii ab intestato, quando non sia stata pagata la Tassa dell'aditione dell'Eredità si paghi un grosso per cento, mà non si passi scudi due, mà pagata la Tassa dell'aditione dell Eredità si paghi un giulio solamente.

Possessione, & recognitione in Dominum.

25. Circa li possessi, e recognitione in Dominum, accessorie alli medesimi si proceda coma sopra al Cap. 22.

Aditione hæreditatis vigore fideicommissi.

26. Per l'aditione dell'Eredità in virtù del fideicommisso rispetto alli Estranei, e Trasversali, oltre il caso provisto di sopra al Cap. 20. si paghi un grosso per cento scudi, nè si paghi cosa alcuna per la Procura inserta in detta aditione, e si consideri l'Estraneità, ò Trasversalità relativamente alla Persona del Testatore, e non dell'Erede gravato.

Inventario dicti.

27. Per l'Inventario de Beni fideicommissarii, e possessi di essi con le ricognitioni in Dominum, e procure fatte per Chirografo, si osservi la Tassa, come al num. 22. 24. & 25.

Tutela, & Cura.

28. Per la Tutela, e Cura, ò conferma di essa, tanto in virtù del Testamento, come ab intestato, si paghi un giulio solamente.

Emancipatione, arrogatione, adoptione.

29. Per l'emancipationi, arrogationi, & adottioni di Persone Nobili, ò ricche si paghi un scudo solamente, come si pratica negl'Istromenti, che non hanno certa somma, e nelle persone povere, e di bassa conditione, due giulii.

Jurepatronatus, & erectionibus.

30. Per il Juspatronato, & erettione di Capellanie si paghi un grosso per cento, mà non si passi scudi due.

Obligatione perpetua.

31. Per l'obligo perpetuo sopra cose immobili, e stabili si paghi un grosso per cento, ma non passi scudi due.

Quietantia in dicta.

32. Per la quietanza d'obligo perpetuo, overo dipendente da cose immobili, e stabili tanto per il capitale, come per li frutti, si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due.

Emptione, & venditione locorum Montium.

33. Per le compre, e vendite de luoghi de monti, tanto liberi, quanto vincolati, etiam cum pacto redimendi, non compresi però mai i rogiti, che si fanno da'Segretarii di essi monti, quali non sono soggetti alla presente Tassa, dovrà osservarsi la Tassa di un grosso per ogni cento scudi del prezzo, ma non si passi otto scudi, come si osserva nelle compre, e vendite di stabili, quanto però à gli altri contratti, ò distratti sopra detti luoghi de monti, i quali non siano di compra, e vendita, non doveranno in modo alcuno archiviarsi.

Possessione stabilium vigore Instrumenti.

34. Per il possesso de'Beni stabili, ò immobili preso in vigore della clausola del Costituto apposta nell'Istromento di vendita, cessione ò altro Istromento perpetuo, si paghi un giulio solamente, ma se la vendita, ò cessione non sarà stata archiviata, si paghi in questo caso un grosso per cento scudi, ma non si passi scudi due.

Vigore sententiæ.

35. Per il possesso poi di cose immobili, e stabili, Censi, Canoni, e simili preso in virtù di qualsivoglia sentenza, decreto, ò mandato di Giudice, si paghi un grosso per cento fino a scudi due, secondo il valore de Beni, sopra de'quali si prenderà il possesso, eccettuati però li Possessi, che piglieranno sopra luoghi de monti, e li Possessi, che non transferiscono il dominio, per i quali non si dovrà pagare cosa alcuna, come non soggetti all'Archivio.

Obligatione de restituendo.

36. Per l'obligo de restituendo prioribus, & potioribus, ancorche di poca somma, si paghi a ragione di un grosso per cento, ma non si passi due scudi, e per la quietanza convenuta in detto obligo de restituendo, non si paghi cosa alcuna, considerandosi, come dipendente, & accessorio.

Consensu liberationis ab hypotheca.

37. Per qualsivoglia consenso di liberatione d'Ipoteca sopra stabili, censi, a crediti perpetui, si paghi un grosso per cento, ma non passi scudi due.

Consensu reinvestimenti.

38. Per il consenso d' reinvestimenti in censi, ò stabili, ò luoghi de Monti convenuti tra le parti per Istromento, si paghi un giulio solamente.

Contractibus temporaneis.

39. Per ogni contratto di locatione, di saldo de Conti, ò qualsivoglia altro contratto, che passi anni nove, eccettuati li contratti vitalitii, si paghi, come sopra, un grosso per cento, ma non si passi scudi due.

Perpetuis.

40. Per ogni contratto perpetuo, tanto nominato, come innominato, ò dipendente da tutti, e singoli contratti espressi di sopra, fatti però sopra cose stabili, & immobili, si paghi un grosso per cento, ma non passi scudi due.

Apochis privatis.

41. Per le polize private continenti contratti perpetui, si osservi la Tassa nel modo, e forma, che si è detto di sopra, per gl'istromenti, quan-

do

do però le parti vogliono archiviarle, non altrimente.

Contractu super immobilibus

42. Per il contratto perpetuo fatto per Istromento, ò poliza privata sopre cose immobili senza espressione di somma, perche non ne sia capace, ò perche così siano d'accordo le Parti, si paghi un scudo solamenre.

Procurationis mandato.

43. Per ogni sorte di mandato di Procura, anche si facesse per semplici Chirografi con la recognitione però della mano, si paghi per l'auvenire un giulio, eccettuati però quelli ad lites, in Urbe tantum, e quelli, che in qualsivoglia modo concernono l'interessi della Reverenda Camera, ò ehe sono fatti da'Signori Cardinali, e da'Signori Chierici di Camera, ò eltri Camerali; E circa il passato debba pagarsi la medesima Tassa per tutte quelle specie dell' istessi mandati di procura, nelle quali apparità haver'alcune volte esatto li Notarii il giulio dell'Archivio.

Chirographo Procuræ.

44. Per il Chirografo di Procura, che s'inserisce nell'Instromento spettante all'Archivio, non si paghi cosa alcuna.

Procurationis mandato extra Statum.

45. Per il mandato di procura di qualsivoglia sorte fatto extra Statum, per Istromento publico, del quale se ne pigli breve Sommario in Archivio, si paghi un giulio solamenre, ma essendo fatto per Chirografo, ò per epistola si paghi un giulio di più carta per mercede della registratura di esse de verbo ad verbum nel libro delle procure extrè Statum, ehe si tiene nell'Archivio, come si è practicaro fin hora.

Compromisso.

46. Per li compromessi con il laudo sopra cose stabili, si osservi la Tassa degl'Istromenti perpetui sino à due scudi.

Instrumento Pacis.

47. Gl'Istromenti delle Paci si devono archiviare.

Nominatione ad Beneficia, & possessione.

48. Per gl'Istromenti delle nomine, e presentationi a Beneficii, come per i possessi de'medesimi Beneficii si paghi un giulio solamente.

Copie Instrumenti pro Archivio.

49. Per la Copia, che và rimessa in Archivio di ciascun'Istromenro spettante all'Archivio, eccettuate le procure ad exigendum, & ad lites extre Urbem, delle quali se ne prende breve Sommario, come si è detto delle procure extra Statum, si peghi al Notaro nn giulio per carta di originale, quale sia almeno di righe ventidue, e sillabe ventidue per ciascuna riga da riconoscersi in caso di discordia trà le Parti dal Revisore, pro tempore, di detto Archivio Urbeno conforme si dispone nelle vecchie provisioni al Cap. 35.

Lectura Instrumenti existentis in Archivio.

50. Finalmente per la lertura degl'Istromenti, ò Polize esistenti in detto Archivio, non si paghi cos'alcuna, non ostante qualsivoglia abuso in contrario.

Vogliamo per tanto d'ordine di Sua Santità, che li sopradetti Capitoli debbano essere da turti quelli à chi spetta inviolabilmente osservati, e che il presente Editto affisso, e publicato ne'luoghi soliti, e consueti di Roma, habbia forza, come se fosse staro à ciascheduno personalmente presentato. Dato dal
1696. Palazzo della nostra solita residenza, questo di 30. Settembre 1696.

L. Arcivescovo di Nicomedia Tes. Gen.

Innocentio Meola Commiss. Gen.

Francesco Antamore Segret. e Canc. della Rev. Cam. Apost.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Principis Apostolorum, Curia Innocentiana Montis Citatorii, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Antonium Simoncellum Apostolicum Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Jo. Baptista de Comitibus.

Editto sopra la total Prohibitione d'ogni sorte di Quattrini di Rame Forastieri. CX.

PALLUZZO Vescovo di Palestrina Cardinal Altieri della S. R. C. Camerlengo.

Monetæ æreæ alieni Status eliminantur.

ANcorche per oviare all'intollerabil abuso, e disordine sopra l'introduttione, e smaltimento tanto in Roma, che nello Stato Ecclesiastico de Quatrinacci Forastieri, ne fosse stato da Nostri Predecessori, con più, e diversi Bandi, prohibito l'Uso, e particolarmente con Bandi publicati sotto li 1. Settembre 1615. e 2. Agosto 1629. fossero affatto prohibiti tutti li Quetrinacci battuti in qualsisie Zecca Forastiera, eccettuati quelli battuti nelle Zecche di Bologna, e Ferrara, quali solamente si fossero potuti spendere in dette Città, e nella Provincia di Romegna, e dette Prohibitioni fossero state poi rinovate con altri Editti publicati sino al 1673. Nondimeno per impedire una così perniciosa introduttione de Quatrini sudetti, e per togliere al possibile ogni strada, e modo à chi per privato interesse, e con illeciro guadagno, in pregiuditio del Publico Commercio, poco curando le Pene nelli sudetti Editti comminate, procurava una simile introduttione, fosse con Bando da Noi publicato sotto li 18. Maggio 1677. dichiararo, che ciascun Quatrino di qualsisia sorte, e Lega, ancorche di puro Rame, batturo tanto nelle Zecche Forastiere, quanto in Bologna, e Ferrara, dovesse riputarsi del Valore di un mezzo Quattrino Papale, e non piu, e che non potessero in auvenire spendersi, ne darsi, se non in maniera, che ogni due di essi Quattrini venissero computati alla raggione di uno de Quattrini Papali, talmente, che in Roma, & in rutti li Luoghi, Castelli, Terre, e Città, tanto mediatamente, che immediatamenre sottoposte alla S. Sede, non si potessero in qualsivoglia modo, nè per qualunque pretesto, e causa spendersi, nè contrattarsi li detti Quattrini Forestieri, e di Bologna, e Ferrara, se non per la merà meno del Valore, per cui sin dall'hora erano stati generalmenre spesi, e contrattati: Essendosi in oltre poi con altro Editto parimente da Noi publicato sorro li 16. Aprile 1678. specificato, quali fossero li Quattrini, che per esser di buona Lega si permetteva spendetli per mezzo Quattrino Papale, che erano li Quattrini di Bologna, e Ferrara, quelli di Francia, quelli di Venetia detti Soldini, e quelli della Mirandola, e successivamente anco il simile rinuovato con altri Editti publicati sotto li 14. Agosto 1693. & in ultimo luogo sotto li 7. Aprile del corrente Anno.

§. 2. Vedutosi tuttavia, che con tali Editti, e Provisioni, non solo non si è poturo riportarne l'intento, & il fine per il quale sono steri publicati, mà quel che è peggio, si è dato luogo alla temerirà di molti, che posposto ogni stimolo di constienza, & ogni riguardo del danno del Publico al lor privato, e dannabile inreresse, si sono fatti lecito nell'arto della Publicatione delli sudetti ultimi Editti, e nel tempo à loro prossimo, di far grosse raccolte delli detti Quattrini anco per le Città, Terre, e Luoghi dello Staro, pigliandone à due per uno, e smaltendoli poi con il tratto, e beneficio del tempo ad uno per uno, E volendosi in ogni conto porre il dovuto rimedio ad un tale inconveniente, radunatasi più volte a questo effetto in Casa di Monsignor Illustrissimo Presidente della Zecca ona Congregatione Particolare deputata specialmente dalla Santita di Nostro Signore.

§. 3. Quindi è che d'ordine espresso detoci a bocca dall'istessa Santita di Nostro Signore, à cui preme sommamente la cura di levare in tutto, e per tutto un simile abuso, e per l'Autorita del Nostro Officio di Camerlengato, e Risolutioni prese in detta Congregatione; Ordiniamo, & espressa-

mente comandiamo, che nel termine di due mesi prossimi dalla Publicatione del presente Editto in Roma, e suo Distretto, e di tre mesi prossimi dalla Publicatione del medesimo in altre Città, Luoghi, Terre, e Castelli dello Stato Ecclesiastico fuori del Distretto mediatamente, & immediatamente soggetti, s'intendano affatto in tutto, e per tutto prohibiti, e sbanditi irremissibilmente tutti li Quattrini, e mezzi Baiocchi di qualsisia sorte, e Lega, & ancorche siano di puro Rame, tanto battuti in qualunque Zecca Forastiera, quanto in Bologna, e Ferrara, come in effetto con il tenore del presente Editto, Prohibiamo affatto, e sbandiamo tutti li detti Qoattrinacci, e mezzi Baiocchi, in modo che per l'aovenire doppo il tempo come sopra prefisso, non possano in verunmodo, ne sotto qualsisia pretesto, ò causa ritenersi, spendersi, riceversi, e contrattarsi non solo in Roma, mà anco in tutto lo Stato Ecclesiastico come sopra (eccetto che nelle Città di Bologna, e Ferrara, e nella Provincia di Romagna, come appresso si dirà) permettendosi solamente in essa Città di Roma, e nello Stato, l'uso delli soli Quattrini, e mezzi Baiocchi, che si stampano nella Zecca di Gubbio, e che communemente si dicono Quattrini Papali, sotto pena à chi contravenisse doppo il termine come sopra assegnato, tanto in ritenere, come in ricevere, e spendere li detti Quattrini, e mezzi Baiocchi prohibiti, noo solo della perdita di essi, e di scudi dieci per ciascun Qoattrioo, che se li trovasse, mà anco di tre tratti di corda da darseli irremissibilmente, & altre pene pecuniarie, e corporali anco maggiori ad arbitrio Nostro, e di Monsignor Presidente della Zecca, all'essecutione delle quali si procedera con ogni rigore, ne si ammetterà veruna scusa à qualunque Artista, ò Bottegaro di haver preso, ò ritiouto inauvedutamente li detti Quattrini prohibiri, come ne meno di non haverli presi loto, ma li loro Garzoni, Fattori, e Miristri. Auvertendo ogn'uno, che passato il sopradetto termine si mandaranno gli Offiziali, & Esecutori, & altri, tante volte quante occorrerà à far le cerche, e perquisitioni per le Botteghe, e Case, e tutti quelli Quattrini prohibiti che troveranno, li acquistaranno, e guadagnaranno per se li medesimi Offiziali, & Esecutori, alle denuntie delli quali si darà piena fede con la depositione d'un sol Testimonio idoneo, & il simile si pratticarà con qualsisia Accusatore, che dasse notizia delli Contraventori, poiche tutti li Quattrini prohibiti, che mediante la sua rivelarioue li troveranno, ancorche ascendessero à qualisia norabil quantità, si applicaranno, e si divideranno trà esso, e l'Esecutore, e sara tenuto segreto; Con questo però, che tauro gl'Accusatori, quanto gl'Esecutori debbano denuntiare ne gl'Atti dell'infrascritto Notaro ciascuna inventione che si farà, percbe Monsignor Presidente possa dare quelliordini, che stimarà opportuni per il sudetto effetto.

§. 4. In oltre comandiamo, che durante il sopradetto termine di due mesi in Roma, e suo Distretto, e di tre mesi in altre Città, Terre, Castelli, e Looghi dello Staro Ecclesiastico mediate, & immediamente sogetti, come sopra prefisso, possano li sopradetti Quattrini prohibiti spendersi, e secondo l'ultimo Baodo publicato li 7. Aprile prossimo passato, riceversi à mezzo Quattrino l'uno, è trà tanto, acciò che ogn'uuo sappia come possa far esito della sudetta moneta prohibira, Ordiniamo, che in Roma, e suo Distretto, debbano quelli, che li haveranno, dentro il sudetto termine di due mesi, haver portati li sudetti Quattrini al Banco de'Signori Corsanego, e Granelli Zecchieri di Roma, da' quali riceveranno per ogni venti Baiocchi di detta moneta prohibita, Baiocchi undeci di boona moneta; E fuori di Roma, e suo Distretto, Vogliamo che tutte le Communità de'Luoghi, Castelli, Terre, e Città sudette, dentro il termine à loro parimente tome sopra assegnato, debbano fare taccogliete tutti li Quattrini come sopra prohibiti, e banditi, e mandarli subito à loro spese in mano del Tesoriere Camerale di ciascuna Provincia, dal quale gli saranoo pagati tome in Roma per ogni venti Baiocchi di detti Quattrini prohibiti Baiocchi undeci di moneta buona, e passati li sudetti termini respettivamente, quelli che li spenderanno, riceveranno, contrattaranno, riterranno, s'intenderanno incorsi nelle pene sopradette senza veruna remissione, ne si ammetteranno pretesti di qualsivoglia sorte.

§. 5. Dichiarando. che nella sopradetta Prohibitione non intendiamo, che siano comprese le sopranominate Città di Bologna, e Ferrara, e la Provincia di Romagna, rispetto però solamente alli Quattrini battuti nelle medesime Città di Bologna, e Ferrara, quali Vogliamo, che in esse Citta, e Provincia solamente possano spendersi, e contrattarsi à ragione di sei quattrini al Baiocco, come di presente si costuma; Fuori de quali Quattrini, e di quelli stampati nella Zecca di Gubbio, che communemente si dicono Papali, Vogliamo, che tutti gl'altri Quattrini Forastieri di qualsisia sorte, restino totalmente prohibiri nell'istesse Città di Bologna, e Ferrara, e Provincia di Romagna, e si osservi io tutto, e per tutto ciò, che di sopra viene disposto sopradetti Quattrini Forastieri, e non altrimente, essendo così mente, e volontà precisa della Santità di Nostro Signore.

§. 6. Per togliere poi affatto l'oso delli sodetti Quattrini prohibiti, e per impedire al possibile l'introduttione di quelli, sì in Roma, come in tutto lo Stato Ecclesiastico, Ordiniamo, & espressamente comandiamo, che passati li sopradetti termini respettivamente come sopra prefissi, & assegnati, qualuncunque Persona di qualsisia stato, grado, e conditione, niuna eccettuata, che si trovarà, che facesse incetta delli sodetti quattrini prohibiti, e banditi, dentro la Citta di Roma, e di ogn'altro Luogho, e Città dove si trovasse, incorra nella pena della Galere per cinque anni. Et chiunqoe come sopra, che ne facesse incetta da Luogo à Luogo dentro lo Stato Ecclesiastico, incorra nella pena della Galera per dieci anni. E chi in qualsivoglia modo, e per qualsisia strada introducesse per se stesso, ò per mezzo d'altri li sudetti quatrioi prohibiti dentro lo Stato Ecclesiastico da qoalsisia Luogo forastiero, incorra nella pena della Galera in vita: All'esecutione delle quali pene si procedera irremissibilmente, e con ogni rigore, anco per inquisirione. Volendo che chiunque accusara, è dara notitia di tali Contraventori, di tutta quella quantira di quattrini, che mediante la sua relatione si trovara appresso li detti Incettatori, & Introduttori. ne guadagnino il terzo libero, e franco per se, & il restante resti applicato alla Rev. Camera Apostolica, cou qualche partecipatione anco all'Esecutore ad Arbitrio Nostro, e di Monsignore Presidente della Zezza. Dichiarando, che per Incettatore, sara tenota, e riputata per gl'effetti sudetti ogni e qualunque persone come sopra alla, quale da gl'Esecutori, & altri, fosse trovata maggior quantita di dieci scudi delli sudetti quattrini prohibiti, passati li sopradetti termini come sopra respetrivamente assegnati. Incaricando strettamente à tutti li Vice-Legati, Governatori, e Podestà di qualsisia Citta, Terra, Castello, e Luogo dello Stato Ecclesiastico, e loro Luogotenenti, & Auditori l'esecutione del presente Bando, e di quanto in quello si contiene.

§. 7. Et accioche niuno possa allegare ignoranza di quanto come sopra viene disposto. Vogliamo, & Ordiniamo, che in Roma dentro il termine di quindeci giorni doppo la publicatione del presente Editto, e fuori di Rolia dentro il termine di un mese doppo tal publicatione nelli Luoghi, Castelli, Terre, e Citta dello Stato, debbano tutti gli Osti, Macellari, Fruttaroli, Pizzicaroli, Erbaroli, Artebianchi, Mercanti, Merciari, Spetiali, Droghieri, Sem-

plicisti,

plicisti, Orzaroli, Candelottari, Pesciovendoli, Salumari, Saponari, Ogliarari, Fornari, Vermicellari, Acquavitari, Tabaccari, & ogn' altro Artista, prendere una copia del presenta Banco, e quella tenerla affissa in luogo visibile nelle loro Botteghe, sotto pena di scudi 50. moneta da applicarsi la meta alla Rev. Camera Apostolica, & il resto da diversi tra l'Esecutore, & Accusatori ad arbitrio come sopra.

§. 8. E oondimeno affisso, che sara il presente Editto in Roma alle Porte della Basilica di S.Gio: Laterano, in Campo di Fiore, & altri luoghi soliti, e consueti, e fuori di Roma alle Porte della Chiesa Principale, e del Palazzo, ò Casa, dove si rende ragiona in ciascun Luogo, Castello, Terra, e Citta, astringa ogn'uno, come se personalmente gli fosse stato intimato. Dato in Roma nella Camera Apostolica questo di 24. Ottobre 1695.

Masseo Farsetti Chierico di Camera, e Presidente della Zecca.

Innocentio Meola Commiss. Generale.

Domenico Liberati Segr. e Canc. della C. A.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Franciscum Perinum Apostolicum Cursorem.

Jo. Baptista Faina Mag. Curs.

CXI.

EDICTUM.

Super Reditu Religiosorum, Apostatarum, & Fugitivorum ad eorum cujuslibet Religionem, ac pœnarum, & pœnitentiarum condonatione.

LEANDER miseratione Divina Tit. SS. Nerei, & Achillei S. R. E. Presbyter Cardinalis Colloredus Sanctiss. D. N. Papæ, & Sedis Apostolicæ Major Pœnitentiarius.

Apostatæ Regulares invitantur redire ad Ordines.

CUM hoc tempore indicti Universalis Jobilei Sanctiss. D. Noster INNOCENTIUS Papa XII. Suorum Prædecessorum exemplo fel. rec. Urbani Papæ VIII. & Clementis X. inhærendo, pietatis suæ viscera etiam ergà Regulares suæ professionis desertores aperire, illosque ad Christi Domini Ovile reducere, ac eorum quemlibet suæ cuique Religioni restituere paterno zelo concupiscat, Nobisqua suæ dignationis charitatem vocis oraculo manifestam facere commiserit; Nos, qui ejusdem Sanctissimi D. Nostri Papæ Pœnitentiariæ curam gerimus, Sanctitatis Suæ benignissimæ voluntati obtemperando, tenore præsentium indicimus, ut Regulares Apostatæ, & Fugitivi cujuscumque Ordinis, & Religionis, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & Instituti, qui citrà Montes intra quatuor menses, ultrà verò Montes intra octo menses à præsentium publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quique Religionem redierint, pœnarum, & pœnitentiarum omnium tam inflictarum, quam infligendarum propter Apostasiam, remissionem, atque impunitatē assequantur; Ita tamen, ut debeant à Superioribus, quibus se præsentaverint, humiliter absolutionem petere, culpamque suam coram eisdem fateri, emendationemque polliceri: Ipsi verò Superiores, ut benignè illos recipere, absolvere, ac pœnas, & pœnitentias ipsis remittere, paternaque illos charitate complecti, ut veri obedientiæ filii ergà mandata, & Litteras Apostolicas teneantur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumcunque Religionum, seu Ordinum Mendicantium, vel non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & Instituti privilegiis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentes Literæ omnibus faciliùs innotescant, hortamur in Domino Venerabiles in Christo Patres, Apostolicæ Sedis Nuncios, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ecclesiarum Antistites, & locorum Ordinarios, ut illas quanto citiùs publicari, & exequutioni demandari faciant. Dat. Romæ in Sacra Pœnitentiaria Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1691. die verò prima Decembris Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divinà Providentià Papæ XII. Anno ejus Primo

L. Card. Colloredus Major Pœnitentiarius.

Hieronymus Certas S. P. Secr.

Die, mense, & anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum Apostolicum Cursorem.

Franciscus Perinus Magister Curs.

CXII.

Decretum de Apostatis, & Fugitivis auctoritate SANCTISSIMI D. NOSTRI INNOCENTII PP. XII editum de prima Martii 1693.

Apostatæ invitantur redire ad Ordinem sub condonatione omnium delictorũ, & reintegratione ad gradus pristinos.

CONgregatio particularis à Sanctiss. Domino Nostro deputata Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Carpinei, Casanate, Mariscotti, de Norfolcia, de Lauræa, de Aguirre, & Colloredi censuit auctoritate sibi specialiter à Sanctissimo Domino Nostro attributa infrascriptum Decretum gratiosum pro hac vice tantùm absque spe ulterioris indulti promulgari, ac respectivè indulgeri Apostatis, & Fugitivis hac quæ sequitur formâ.

Quotquot de Regularibus Apostatis, & Fugitivis quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, vel locorum Regularium ubique existentium, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, à propria Religione apostataverint, etiamsi a Fide Catholica delapsi sese infidelitatis, vel utcumque hæreticæ communionis contagione maculàrint, si citra Montes intrà sex menses, ultra Montes infrà annum, extra Europam ad tres annos à die publicationis præsentium in Urbe inchoandos, resipuerint, & ad propriam Religionem redire, vel ad aliam etiam laxiorem transire, in qua tamen vigeat Claustralis, & Regularis observantia, & respectivè ad Fidem Catholicam, seù ad illiua communionem reverti, Deo dante, voluerint, seque præsentaverint alicui, sivè Nuncio Apostolico, sivè Episcopo, sivè Inquisitori, sivè, si ad illos facilis non sit accessus, Vicario Apostolico, aut Præfecto Missionum illius Regionis, in qua degunt, quem ipsi elegerint, veniamque coram ao humiliter petierint, & si à Fide delapsi fuerint, omnes errores ab Ecclesia Catholica damnatos detestati fuerint, & abjuraverint in forma solita, ab eodem ut supra, per ipsos electo à quibusvis sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, salvo tamen Jure Partium, & Fisci, quibus quomodolibet innodati extiterint, Apostolica auctoritate, quam Sanctissimus Dominus Noster prædictis, & singulis de speciali gratia ad hunc effectum impertitur, absolvi, & in communionem Catholicam recipi, & super irregularitate quoad exercitium Ordinum per eos ratione Apostasiæ, & lapsus à Catholica Fide in hæresim, vel ex violatione censurarum dumtaxat contracta, dispensari possint, & valeant, suspenso tamen prædicto exercitio Ordinum, dum extrà Claustra permanserint, & Religionem ingressi non fuerint, ac præmissa pœnitentia salutari excessibus congruâ, condonationem, & remissionem, impunitatemque omnium delictorum, salvo semper Jure tertii, tàm antè, quam post Apostasiam commissorum, consequantur,

literasque testimoniales gratis concedendas obtentæ absolutionis, dispensationis, condonationis, remissionis, ac impunitatis habere procurent. Iis verò, qui ad aliam Religionem transire voluerint, competens terminus quatuor mensium à die obtentæ absolutionis inchoandus ad inveniendos benevolos Receptores concedatur ab eo, à quo reconciliati fuerint; quo termino durante, sub obedientia, directione, & respectivè Jurisdictione illius Ordinarii, sivè alterius ex prædictis Superioribus, cui se præsentaverint, ne vagi discurrant, remanere debeant, eoque elapso, nec alio benevolo Receptore invento, statim ad propriam Religionem redire teneantur, aliàs habeantur pro Apostatis recidivis, & subjectis eisdem pœnis contra Apostatas per Sac. Canones, Constitutiones Apostolicas inflictis. Irregulares autem ex aliis delictis præter expresse, iisdem Irregularitatibus remaneant obnoxii, nisi posteà ab Apostolica Sede ob correctos, & emendatos maximè mores, secundùm Ordinariorum, & proprii cujusque Ordinis Superiorum attestationes, fuerint dispensati. Agnoscant autem Apostatæ, & Fugitivi ita reconciliati, juxtà monita Sanctorum Patrum, quàm diuturnam, acerbamque pœnitentiam, secundùm Sac. Canones, egere oporteret pro tot, tantisque sceleribus, studeantque ingenti contritione, fletu, & planctu, aliisque animi, corporisque macerationibus, se ad veniam, largiente Domino, disponere, ut absolutionem è censuris, dispensationem respectivè ab Irregularitatibus, & absolutionem peccatorum Sacramentalem dignè, & salubriter consequi valeant. Deindè verò haud statim, sed interposita convenienti mora, ac prævia novæ vitæ conversatione, veterum peccatorum reliquias per actus veræ pœnitentiæ eluere satagant, priusquam Eucharistiæ Sacramentum sumant, vel ad Ecclesiasticos Ordines administrandos ii, qui super Irregularitate dispensati fuerint, accedant. Sic autem reconciliatos, si ad propriam Religionem revertantur, illorum Superiores benignè recipiant, ac paternè, & charitativè amplectantur, & tractent, ac nisi alia crimina, præter Apostasiam à Religione, vel à Fide Catholica in hæresim, & violationem censurarum, ut præfertur, patraverint, juxtà eorum pœnitentiæ fructus, & merita, etiam ad honores, gradus, locum, & voces restituant, eisdem à nemine objurgata anteactæ vitæ memoria, circa quos, ut S. Gregorius monet, sit amor sed non emolliens, sit rigor, sed non exasperans, sit zelus, sed non immoderatè sæviens, sit pietas, sed non plusquam expediat, parcens. Quoad illos verò, qui ad aliam Religionem etiam laxiorem transire voluerint, eadem Sacra Congregatio hortatur in Domino Ordinum Superiores habentes facultatem recipiendi ad habitum, & professionem, ut eos recipiant, & post peractum probationis annum, ad professionem admittant, ad quem effectum Sanctissimi Domini Nostri Papæ auctoritate Superioribus cunctis necessarias omnes facultates impertitur, derogando omnibus Constitutionibus tàm Apostolicis, quàm proprii cujusque Ordinis, ac si de eis hic expressa mentio facta esset. Datum Romæ die 24. Julii 1694.

G. Card. Mariscottus Pro-Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

R. Pallavicinus Sac. Congr Concilii Secr.

Die 30. Julii 1694. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curia in Acie Campi Flora, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. Papa Cursorem.

Pro Domino Magistro Cursorum
Gregorius Staggius Apost. Curs.

CXIII.

Decretum de Ejectis, & Ejiciendis, auctoritate Sanctissimi D. N. INNOCENTII PP. XII. editum die prima Martii 1693.

Mitigatur forma a līās præscripta sub Urb. VIII. pro ejiciendis Regularibus Incorrigibilibus.

INstantibus Procuratoribus Generalibus Religiosorum Ordinum pro moderatione Decretorum de Apostatis, & Ejectis editorum à Sacra Congregatione Concilii, & à san. mem. Urbano Papa VIII. anno 1624. confirmatorum, ut facilior modus Incorrigibiles ejiciendi præscribatur, Sacra Congregatio e Sanctissimo Domino Nostro INNOCENTIO PAPA XII. super præmissis particulariter deputata Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Carpinei, Casanate, Mariscotti, de Norfolcia, de Laurea, de Aguirre, & Colloredi, perpensis eorumdem Procuratorum Generalium votis, ne consortio morbidarum pecudum tæteræ corrumpantur, & remedia hucusque ad sanitatem oblata malè affectis officiant magis, quam prosint, maturo examine, zelo Regularis disciplinæ conservandæ, censuit, statuit, & auctoritate ejusdem Sanctissimi Domini Nostri sibi specialiter attributa, hæc impostetum servanda decrevit.

I. Quòd firmis, ac in suo robore semper manentibus prædictis Decretis de Apostatis, etiam secundùm eam partem ubi agitur de Ejectis, & Ejiciendis, tamquam Sacris Canonibus, & communiori SS. Patrum menti conformibus quoad Ejectos eadem serventur, quæ in alio simili Decreto hac præsenti die emanato de Apostatis, & Fugitivis statuta sunt, & indulta; Quòdque ad præscriptam legem san. mem. Gregorii IX, in C. *final. de Regul.* annuatim Fugitivi requirantur, & respectivè cogantur ad Claustra reverti.

II. Quod annus integer, qui in prædictis Decretis anni 1624. præscribitur in pœnitentia, & jejunio ad ejiciendos Incorrigibiles, ad sex tantùm menses continuos in posterum coarctetur, & restringatur.

III. Quod facultas Generalibus Ordinum de consilio, & assensu sex ex gravioribus Religiosis in singulis Capitulis, Congregationibus Generalibus ad Causas Ejiciendorum eligendis, attributa; extendatur etiam ad quoscumque Provinciales, qui electis pariter in Congregationibus Provincialibus sex gravibus ex propria Provincia Religiosis à Generali confirmandis, de illorum consilio, & assensu Causas hujusmodi cognoscent, & ad effectum ejiciendi Incorrigibiles suæ Provinciæ, & Ejectionem pronunciandi, accedente approbatione Generalis, definiant, salvâ semper Sanctæ Sedis, & S. Congregationis Concilii in casu recursus, & appellationis auctoritate.

IV. Quòd in posterùm Processus conficiantur juxta Regulas, Constitutiones, Ordinationes, & Stylum cujusque Ordinis, & Religionis, donec aliter fuerit à Sacra Congregatione provisum.

V. At quia nimia sine delectu facilitas recipiendi quoscunque Religionis ingressum petentes, & à Religione forsan alienos, durum satis tractu temporis necessitatem parit eosdem è Claustris ejiciendi, ne hujusmodi semina, quæ à principio ad fructum faciendum cadunt in terram bonam, paulatim contaminata inordinatis moribus usque ad incorrigibilitatem succrescant in paleas, eadem Sacra Congregatio, annuente Sanctissimo Domino Nostro sub interminatione Divini Judicii, nec non privationis vocis activæ, & passivæ, ac Dignitatum, & Officiorum obtentorum, cum inhabilitate ad eadem imposterum obtinenda, quibuscumque prædictorum Ordinum Superioribus districtè præcipit, & mandat, omnia, & singula Decreta san. mem. Clementis VIII. registrata post Decretum san. mem. Urbani VIII. de Apostatis, & Ejectis incipiens *Regularis Sanctissimus,*

ctissimus, & Nullus, unà cum aliis subsequentibus Decretis, provisionibus, ordinationibus, & respectivè moderationibus, bis in anno legi, eadem ad unguem servari, pœnas in eisdem contentas innovari, & Capitibus Ordinum intimari, ne hujusmodi Decretorum transgressores, qoi in lege gloriantur, per prævaricationem legis Deum inhonorent; & ne militiæ Christi adscripti tam de facili fiant desertores, ac profugi.

Datum Romæ die 24. Julii 1694.

G. Card. Mariscottus Pro-Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

R. Pallavicinus Sac. Congr. Conc. Secr.

Die 30. Julii 1695. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. PP. Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Gregorius Staggius Apost. Curs.

CXIV. Novus, & peremptorius terminus Apostatis, Fugitivis, & Ejectis à Sanctissimo Domino Nostro INNOCENTIO PAPA XII. concessus.

Apostatis prorogatur terminus ad redeundum.

SAnctissimus Dominus Noster Innocentius Papa XII. Apostolica commiseratione motus, Apostatis, sivè à Fide, sive à Religione, & Fugitivis, vel Ejectis, qui post decretum editum die 31. Julii anni 1694. adhuc profugi, & contumaces perseveraverint, vel idem Decretum quoquo modo ignoraverint, vel benevolos receptores non dum invenerint, novum hoc Decreto ad alios sex menses à die publicationis ejusdem decurrendos absque spe ulterioris prorogationis, & novi termini, concessit terminum, intrà quem miserante Domino salubriter sibi consulere possint. Datum Romæ die 6. Augusti 1695.

Die 14. Augusti 1695. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac ad valvas Magnæ Curiæ in Monte Citatorio, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam Orlandum ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

CXV. Novus, & peremptorius terminus Apostatis, & Fugitivis à Sanctissimo Domino Nostro INNOCENTIO XII. concessus.

Alia Prorogatio.

SAnctissimus Dominus Noster Innocentius Papa XII. Apostolica commiseratione motus, Apostatis, sive à Fide, sive à Religione, & Fugitivis dumtaxat, qui ante Decretum editum die 31. Julii Anni 1694. apostataverint, ac post dictum Decretum, & prorogationem sex mensium concessam die 14. Augusti 1695. adhuc profugi, & contumaces perseveraverint, vel idem Decretum, ac prorogationem quoquo modo ignoraverint, aut benevolos Receptores nondum invenerint, novum hoc Decreto ad alios sex menses à publicatione ejusdem decurrendos, absque spe ulterioris prorogationis, & novi termini, concessit terminum, intra quem, miserante Domino, salubriter sibi consulere possint. Datum Romæ hac die 15. Decemb. 1696.

J. Card. Sacripantes Sac. Congreg. Concil. Præf.

F. Nuptius Sac. Congr. Concil. Secr.

Die 14. Decembris 1696.

Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ; in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam Orlandum Apost. Cursorem.

NOTIFICATIONE. CXVI.

Tribunalia continuant etiam proficiscente Pontifice Neptunum.

PER parte dell'Illustriss., & Reverendiss. Monsign. Carlo de Marini Protonotario Apostolico dell'una, e l'altra Signatura Referendario, e della Reverenda Camera Apostolica Generale Auditore, Si notifica essere mente precisa di Nostro Signore communicatagli à bocca, che per occasione della presente andata, che la Santità Sua è per fare à Nettuno, non si sospenda in alcuno de Tribunali l'Amministrazione della Giustizia, mà si faccino da per tutto le solite funzioni, e tutto quello che si farebbe, se Sua Beatitudine fosse presente. Dalla Curia Innocentiana, questo di 20. Aprile 1697.

Carlo de Marini A. C.

DECRETUM GENERALE. CXVII.

Reliquiarum titulo celebrari nequeunt Missa, & Officium si non sint de Sanctis descriptis in Martyrologio.

CUM Sac. Rituum Congregationi innotuerit quamplures abusus irrepsisse circa recitationem Officii sub prætextu Decreti ab eadem Congregatione evulgati de Anno 1630. & in Breviario Romano impressi, in quo permittitur posse in Ecclesia recitari Officia, & Missas celebrari de illis Sanctis, quorum Corpora, aut Reliquiæ insignes in ea asservantur: Eminentissimi Patres eidem Sac. Congreg. Præpositi iisdem abusibus evellendis præcipue intenti, inhærendo Decretis alias in similibus editis, declararunt prædicta Officia Sanctorum ratione Corporis, seù insignis Reliquiæ recitanda, intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, & dummodò constet de identitate Corporis, seù Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: De cæteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus à Sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, & Missas celebrari, vetuerunt, non obstante, quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur: Quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenùs servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio, & Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione B. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691.

Et facta de prædictis Sanctissimo per me Secretarium relatione, Sanctitas Sua hujusmodi Decretum approbavit, ac, ut debitæ exequutioni demandetur, locorum Ordinariis injungendum esse præcepit. Die 19. Octobris ejusdem Anni 1691.

A. Episc. Ostien. Card. Cybo.

Loco † Sigilli.

J. Vallemanus Sac. Rit. Congreg. Secret.

DECRETUM. CXIX.

De Festivitate Annunciationis occurrente in majori Hebdomada.

ETsi secundùm regulas Breviarii Romani cùm plura Festa æqualia in ritu transferenda sint, unum ante aliud transferri debeat eo ordine, quo erant celebranda propriis diebus; attamen quia Anno 1690. ab hac Sacr. Rituum

Congre-

Congregatione, approbante, & mandante fel. rec. Alexandro Papa VIII. specialis prærogativa concesse fuit tranelatione Festi Annunciationie B. Mariæ Virginis Matris Dei, incidentis in Ferism sextam Parasceve, vel Sabbatum Sanctum; idcircò eadem Sac. Rituum Congregatio istiusmodi novis Decretis inhærens, ob specialem teverentiam Dominicæ Incarnationis, speciali hoc privilegio decorandum censuit idem Festum Annunciationis: nimirùm, ut quotiescumque posthac contigerit Festum prædictum, etiam quoad solum Officium post Octavas Paschæ transferri, in eodem cæteria semper festis æqualis ritus præponatur, licet temporis ordine illis sit Kalendario posterius: Et ita servari mandavit die 14. Junii 1692.

A. Episc. Ostien. Card. Cybo.

Loco ✠ Sigilli.

J. Vallemanus Sac. Rit. Congreg. Secret.

CXIX.

DECRETUM GENERALE.

De Festivitate S. Josephi occurrente in feria quinta majoris Hebdomadæ.

CUM Anno proximè venturo occurrat Festum S. Josephi in feria 5. majoris hebdomadæ, exortum fuit dubium attenta universali consuetudine Ecclesiæ celebrandi eo die unam tantùm Missam, an unà cum Officio ipsius S. Josephi transferri debeat anno prædicto etiam obligatio audiendi Missam, ac vacandi ab operibus servilibus; Dubioque hujusmodi in Sacror. Rituum Congregatione proposito, eadem Congregatio ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. D. Card. Albani re maturè discussa censuit, Officium transferendum esse ad aliam diem juxtà Rubricas Breviarii Romani, & decreta ipsius Congregationis; cæterum præceptum eodiendi Missam, & vacandi ab operibus prædictis oon esse transferendum, sed servandum esse in prædicta feria 5. Majoris hebdomadæ; adeòque per Ordinarioe locorum accuratè providendum, ut eo die aliquæ quidem Missæ privatæ ante celebrationem solitæ Missæ Conventualie celebrandæ pro præcepti adimplemento non desint, sed tamen propterea antiquus mos Communionie Cleri in Missa solemni ejus diei, quo Ecclesia Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti institutionem, & memoriam recolit, summa religione bactenus retentue, nullatenùs omittatur, & ità declaravit, ac decretum hujusmodi publicari, & imprimi mandavit. Die 13. Septembris 1692.

A. Episc. Ostien. Card. Cybo.

Loco † Sigilli.

J. Vallemanus Sac. Rit. Congreg. Secret.

CXX.

Confirmatio Decretorum Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, super Celebratione Missarum, etiam cum declarationibue, & innovatione Decretorum ab eadem Coogregatione, Auctoritate felic record. Urbani Papæ VIII. desuper aliàs factorum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Decreta Congregationis S.R.E. Cardinalium.

NUper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prodierunt Decreta teooris infrascripti, videlicet.

Aliàs super celebratione Missarum, ac prohibitione illas moderandi, seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia, necnon super earundem oneribus perpetuis suscipiendis, & Religiosorum numero ultra reditue, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo, emanarunt ab hac Sac. Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate per fel. rec. Urbanum Papam VIII. illi specialiter attributa, quamplura Decreta tenoris sequentis.

Cùm sæpe contingat in quibusdam Ecclesiis tàm magnum Missarum celebrandarum numerum, ex variis Defunctorum relictis, aut piorum eleemosynie impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ Testantium voluntates, obstricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultue, ac Christifideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cæterum fomentum præbeat, aut quòd ii, qui Missas supra vires celebrandae suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Ecclesiis sorte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque ullo emolumento, aut quòd eleemosyna pro illis celebrandie sit adeò tenuis, ot non facilè inveniantur, qui velint huic se muneri subjicere, & reditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeò exigui, ut Sacerdos pro necessaria sua sustentatione oovis se oneribue obstringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitatique, ac Justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere, atque eradicare, Sanctissimi D. N. Urbani Divinâ providentiâ Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infrascipta Decreta edidit.

Ac primò districtè probibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibue reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magie in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionie formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

Deindè ubi pro pluribus Missis ejusdem qualitatie celebrandis, stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personie collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibue, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Piie quibuscumque, tam Secularibus, quam Regularibus; Sacra Congregatio sub obtestations Divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint, itaut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant, quinimò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò, ut deinceps observetur exactiùs, Sac. Congregatio eadem auctoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac Locie Piis, tam Secularibue, quàm Regularibus, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seù Orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Prætereà, ne in Ecclesiis, in quibus oners Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut pat est, adimplendis eò tepidiores, ac segniores roddaotur, quòd onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta; statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac Locis omnibus, tam Secularibus, quàm Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab iis, ad quos pertinet, sub pœos Ioterdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda, à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penes Ædem sacram; vel personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seù illorum pretium quàm primùm investiendi io bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigent, eorumdem pretium, sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc Sac. Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnoo omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum Locorum, tàm Secularium, quàm Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, Seculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedendâ; alioquin Secularis, qui hujus prohibitioois transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis vero pœnam privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtioends, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

Eleemosyoas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut oovs quoque onera suscipere valeant; alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam spoutè oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa: *Eleemosyna pro Missis*, vel alia simili sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne Fideles hac ratione frustrentur.

Episcopus verò, seù ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant, de singulis. Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut Loco pio incumbentibus; nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quàm antiquis jam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, ut reditus, qui Ecclesiis, & Locis piis reliquuntur, omninò respondeant oneribus adjunctis secundùm morem cujusque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque, si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò Illustrissimi Patres non sine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem disciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fovent, in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium oumero, quàm ferant reditus, & eleemosyoæ cujusque Monasterii; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Decretis, hac de re editis, Sanctissimi Domini Nostri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Mioistris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Cooventuum, ac Domorum Regularium, bona immobilis possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis, Coogregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, reditus, & proventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones tam communes Monasteriorum, Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quàm etiam singularibus personis Religiosis assignatas, seù permissas in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliave cujuslibet generis onera consueverunt absorbere.

Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seù Congregatione generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipsomet Capitulo, seù Congregatioue deligendis proponat, qui computatis hujusmodi reditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus, ut supra detractis, sedulò examinent, quot Religiosi homines connumeratis etiam laicis, aliisque oecessariis servientibus in unoquoque Monasterio, Cooventu, & Domo regulari juxtà religionis, & proprii instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorumdem bonorum, redituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seù Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cujusque Familiæ Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis in singula quaque Provincia certus earum tantùm personarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ reditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut superiùs, sufficienter ali possint.

Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs, quàm par est, suo muneri satisfaciant; mandat Sacra Congregatio, ut intra annum, post proximum Capitulum generale, vel provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mittant.

Numerumque familiæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi Regularium, Capituli, seù Congregationis generalis, vel provincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales, & Provinciales omnes, quàm Locales perpetuò servare omninò teneantur, oec possint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redituum absque Sacræ ipsius Congregationis licentia; Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino oon præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum, quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vocisque activæ, ac passivæ, & ad omnia suæ Religionis Officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sacra Congregatio subjacere voluit, & declaravit.

Dein-

Deinceps verò Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, io singulis hojusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seù Religiosi degere. & ex reditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus, ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant ad præscriptum Decreti felicis recordationis Gregorii XV. hac de re editi; Alioquin Monasteria, & loca hujusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ Jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Porrò, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seù desuetudinem abeant, Superiores locales cujusque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur, sub pœna privationis Officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrende, ut in perpetuum, sexto quoque mense, id est feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, præsentes ordinationes in publica Mensa perlegantur.

Omnibus tam Ecclesiasticis personis cujuscumque sint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laicis quocumque honore, & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdicta.

Non obstantibus, quoad suprascripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationom, Societatum, ac cujuslibet alterius instituti, etiam necessariò, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Secularium, quàm Regularium Locorum, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolicis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seù extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas gegenerales, mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præsentes ordinationes in Valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Utque earumdem præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 11 Junii 1695.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congreg. Secr.

Excitatis autem super præmissorum decretorum intelligentia, seù interpretatione infrascriptis dubiis, prodierunt à memorata Congregatione simili auctoritate illi à præfato Urbano Papa Octavo specialiter attributâ responsiones, seù declarationes inferiùs apponendæ,

Super primo Sacræ Congregationis decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo ejosdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxtà qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab Offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seù Capellæ, legati, aut salarii, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votivis, aut Defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus Anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sextò, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu, Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimò, super quarto ejusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem, pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, Inservientium, paramentorum, luminum, Vini, Hostiæ, & similium?

Octavò, an hoc decretum habeat locum in beneficiis; quæ conferuntur in titulum, idest, an Rector beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium, ad rationem redituum Beneficii;

Nonò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna, major solita, pro celebratione Missæ, debeant dare eamdem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt; An vero satis sit, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Decimò, super quinto ejusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba, (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam spontè oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant &c.

Quæritur, an hoc decretum prohibeat absolutè, quo minùs accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satis fecerunt, & quid, si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Undecimò, quid, si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, ut Sacerdos Missam celebret, cum primùm poterit?

Duodecimò, an pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur?

Decimotertiò, an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis, in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*Casse de Morti*)?

Decimoquartò, an Administratores Ecclesiæ, diebus magnæ devotionis, & concursus, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis, non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus Fidelium, ut ajunt, minuantur?

Decimoquintò, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tàm Secularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (*& aliis ad quos pertinet*) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimosextò, super septimo ejusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cavetur, ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis reditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis decreti Sanctæ memoriæ Pauli V, absque tamen computatione redituum, cujusque Religiosi, sit denuò facienda, nec ne?

Decimoseptimò, An Novitii, ad habitum regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasteriis, in quibus habita, ut suprà, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimooctavò, super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiosi Capucinorum, ac Societatis Jesu?

Ultimò, An idem decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat; ad quam est restrictum decretum proximè antecedens, an verò etiam extra Italiam?

Declarationes, seu Responsiones ad supradicta Dubia.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, auctoritate sibi à Sanctissimo Domino Nostro attributa, ad singula Dubia superius proposita, ad hunc modum respondit.

Ad primum, etsi legatum sit adeò tenue, nihilominùs pro reductione oneris, ut suprà impositi, ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit; Verumtamen; Si in ipsa Beneficii erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quàm decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario: Quòd si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Cappellæ, Legati, aut Salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, ubi nullam certam eleemosynam Testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca pia, seù illorum Administratores ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & Loca pia alios non habent reditus, quos in usum earumdem expensarum erogare licitè possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenùs debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis, ut supra deductis, absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab Offerentibus eleemosynas.

Ad Octavum non habere locum. Sed satis esse, ut Rector Beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad Nonum, debere absolutè integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad Decimum, respondit non prohibere absolutè; Ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Undecimum, quamvis Onera suscepta infrà modicum tempus adimpleri nequeant; si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quò minùs eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem missis juxtà Benefactoris consensum celebrandis.

Ad Duodecimum, has pœnas non habere locum nisi in suscepturis onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad Decimum tertium, comprehendi.

Ad Decimum quartum, Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemoynas tribuunt, ut suprà in responsione ad Undecim.

Ad Decimum quintum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad Decimum sextum, numeri præfixionem esse iterum faciendam servata forma ultimi decreti hac de re editi.

Ad Decimum septimum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commodè ali possint.

Ad Decimum octavum, censuit comprehendere.

Ad Ultimum, habere locum extra Italiam.

COSMUS Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secretarius.

CUm autem super præmissis diversi irrepserint abusus, illorumque occasione, quàm plures querelæ, & recursus ad Apostolicam Sedem pervenerint; Cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum hujusmodi detestabiles abusus è Christiana Republica pro viribus evellere, ac opportunè providere, ut sublatis fraudibus, ac emendatâ negligentiâ, piæ Disponentium, seu Benefactorum voluntati fides illibata servetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præstentur suffragia, itidemque Deo major gloria, & Ecclesiis præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per SS. D. N. Innocentium Divinâ Providentiâ Papam XII. ei specialiter attributa infrascripta decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & posteà in generali hujusmodi Cardinalium Congregatione maturè, & accuratè discussa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinserta decreta cum præmissis illorum declarationibus plenissimè, & amplissimè approbat, & innovat, omniaque, & singula ibidem contenta, & expressa iterum omni meliori modo decernit, statuit, ac ab omnibus, & singulis etiam speciali, & individuali nota, seù expressione dignis penitùs observari, & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, & præcipit.

Insuper, ut in re tanti momenti consultiùs, ac majori, ut par est, circumspectione procedatur; Si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis pravis, & erroneis intentionibus, seu opinionibus blanditi volentes Missarum celebrationem omittunt sub malitiosa, vel irrationabili spe earumdem conditionem, vel reductionem à Sede Apostolica, vel compositionem à Reverenda Fabrica Sancti Petri de Urbe obtinendi; Congregatio præfata tum eosdem, tum quoscumque alios, qui posthac in adeò detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos esse voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, non nisi ex rationabili causa, seu æqua commiseratione, compositiones verò à dicta Fabrica utente suis facultatibus, & privilegiis, non nisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa: *dummodo malitiose non omiserint animo habendi compositionem, aliàs gratia nullo modo suffragetur*, admitti consuevisse, & solere; quapropter, ut locus omnis imposterum hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, seu spes, ac eleemosynarum, sive in toto, sive in parte versiones in alium, quàm præfatarum Missarum usum, seù satisfactionem, & quascumque alias directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, seu circumventiones declarat prorsùs irrationabiles, injustas, & illicitas, illasque omninò reprobat, damnat, & interdicit.

Cumque hujusmodi absurda, ex eo plerumque proveniant, quòd onera Missarum supra vires suscipiantur; caveant omnes, & singuli Rectores, Superiores, & Ministri quarumcumque tùm Secularium, tùm Regularium Ecclesiarum, seù illarum Capitula, ne onera, seù Missas tum perpetuas, tùm temporales, tùm etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quoquomodo suscipiant, utque id ipsum quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, semperque in loco magis patenti, & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium litteris perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter, & intra præscriptum, seu breve tempus satisfacere non posse, seù illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere posse crediderint, seù credere debuerint, alias Missas, sive perpetuas, sive temporales, sive manuales per se, vel per interpositas personas quoquomodo recipere, seù acceptare omninò desistant, seù abstineant, & ulteriùs tali casu in eadem Tabella similiter exprimant, sese propterea aliis Missis acceptandis, & celebrandis impares esse.

Iidemque teneantur pariter in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia; in altero autem Missas manuales, & tam illorum, quàm istarum adimplementum, & eleemosynas distinctè & diligenter annotare, & annotandas seù annotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes, & singulas rationes hujusmodi in præfatis respectivè libris simili distinctione, & diligentia, tam præfati, à quibus rationes debent reddi, quàm Superiores quibus reddendæ erunt, describere seu annotare, sive describendas, vel annotandas respectivè curare.

Quibus semper salvis, debeant ulteriùs Regulares prædicti, omnes, & quascumque eleemosynas tùm manualium, tùm perpetuarum, & temporalium Missarum reponere in capsa particulari sub duabus clavibus, quarum una penes Superiorem localem, altera verò penes alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleemosynis, & celebratione Missarum coram Patribus discretis, seù Consiliariis, vel alio simili modo nuncupatis singulis mensibus districtam rationem exigere, & respectivè reddere.

Quòd si prædicti, ad quos cura Tabellæ, Capsæ, & librorum præfatorum respectivè pertinet, seù pertinere debet, suam operam præmissis, ut præfertur, minimè navaverit, & Superiores, tùm Secularium, tùm Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seù non invigilaverint, quòd præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt, suo muneri, ut præfertur, satisfaciant, in singulis respectivè casibus Seculares pœnam suspensionis incurrant; Regulares verò voce activa, & passiva, ac gradibus, & officiis, quæ obtinent ipso facto, & absque alia declaratione privati sint, & intelligantur, nec non ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda similiter inhabilitentur, & inhabilitati sint, & intelligantur.

Porrò, ne ullo unquam tempore omnia, & singula Decreta prædicta in oblivionem, seù desuetudinem abeant, Rectores, Superiores, seù Capitula Ecclesiarum Secularium illa retineant publicè exposita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cujuscumque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur sub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi omnes, & singulæ præmissæ tùm insertæ, seu confirmatæ, tum in præsens factæ Ordinationes una cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur.

Memine-

Meminerint igitur, & satagant Ordinarii, ut à personis, & in Ecclesiis quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini sibi sobjectis, Missæ eà, qua par est, fida, & diligentia celebrentur, & cuncta, & singula Decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum ad justitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio tùm in Visitationibus, tùm in aliis actibus, & modis, quos expedire, & convenire toties, quoties indicaverint inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & singulis Decretis adversetur.

Caveant etiam respectivè omnes Regulares tùm Subditi, tum Superiores qoicumqua nedum locales, sed etiam Provinciales, & Generales, ne Missarum celebratio, & omnium Decretorum præmissorum executio, cum pernicia propriarum animarum, cum præjuditio illarum, quibus Missæ sunt applicandæ, & cum magno Christifidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, seu pervertantur, alioquin ultra propriæ conscientiæ oocrationem, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda prorsus incurrant.

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos Contravenientes debitis pœnis diligenter, & promptè etiam per inquisitionem animadvertere, & insuper teneantur omnes, & singuli Superiores locales in Provincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestationem, seu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventus, Monasterii, seu cujuscumque Domus regularis subscriptam, & juratam, quòd omnibus, & siogulis tum manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenorem præsentium Decretorum tempore eorum regiminis fuerit omninò & integraliter satisfactum, vel deficiente aliqoa modica satisfactione, possit etiam hujusmodi residuali implemento Missarum distinctè referendarum intra breve tempus moraliter satisfieri, ea adjecta, & omninò adimplenda conditione, quòd antè præfatæ attestationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem activam, seu passivam in memoratis Capitulis, seu Congregationibus omninò habere non valeant.

Præterea Provinciales, Vicarii, & Visitatores Provinciarum, seu Congregationum debebunt, in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quòd executioni præsentium Decretorum sedulò invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & singulis Conventibus, seo Monasteriis, vel Domibus Regularibus Provinciæ, seu Congregationis de omnibus, & singulis oneribus, & obligationibua, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinqoentes ad declarationem, & executiooem respectivè pœnarum in Decretis contentarum processerint, & de adimplemento circa ea, quæ io præmissis ad ipsos spectant, legitimè docuerint, aliàs ad vocem activam, & passivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittuntur.

Cæterùm, quia etiam ad quamplures Archi-confraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hospitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Ecclesias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, seu regimini, aot administrationi, vel directioni Laicorum cujuslibet gradus, status, & conditionis, & præeminentiæ, etiam speciali, & individuali oota dignorum, dumtaxàt, vel quorumcumque Ecclesiasticorum, & Laicorum hujusmodi mixtim commendata, annexa, seu quomodocumque commissa, vel attribota sunt, onus, seu cura celebrationis Missarum, sive manualium, sive ad tempus, vel in perpetuum pertinet; Hinc salvis semper iis, quæ in præinsertis decretis continentur, omnes, & quicumque hujusmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hospitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Ecclesiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, seu Administratores, vel Directores, & alii hujusmodi Officiales, nec non ii, ad quos Cura Tabellæ, & librorum in præmissis spectat, Tabellam, libros, & hæc decreta respectivè juxta modos superiùs expressos, similiter retinere, nec non de oneribus, ac celebrationibus, & eleemosynis dictarum Missarum singulis annis rationem exigere, & respectivè iis, ad quos pertinet, reddere sub pœnis arbitrio, & in subsidium excommunicationis, teneantur.

Postremò omnibus, & quibuscumque tam Ecclesiasticis personis cujuscumque Ordinis, Status, grados, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditionis, & dignitatis existant, quàm Laicis quocumque honore, ac potestare prædictis omnia, & singula præmissa decreta interpretandi, nec non Ecclesiasticis prædictis pœnas in hujusmodi decretis relaxandi, sub quoquomodo circa præmissa dispensandi, omnis, & quæcumque facultas sit penitus interdicta.

Non obstantibus quoad suprascripta omnia, & singula in hujusmodi decretis contenta, constitutionibos, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcunque personarum, atque Ordinom tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti etiam necessariò, & individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitaliorum, Confraternitatum, & aliorum quorumcunque tam Secularium, quàm Regularium locorum, nec noo illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, alisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogationa de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exqnisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si da verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in soo robore permansuris, Sac. Congregatio Sanctitatis suæ auctoritare specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 23. Novembris 1697.

Joseph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius S. Congr. Secret.

§. 2. Quocirca, cum dilectus filios noster Joseph Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata decreta Nobis retulerit, Nos considerantes eadem omnis, & singula decreta, ea qua decet maturitate digesta, & examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis, eidem Congregationi specialiter, ut præfertur, attributæ peracta, perutilia fore censentes, illaque propterea perpetuò, & inviolabiliter observari, nec non Constitutionis nostræ munimine

Confirmat prout in rubr.

munimine roborare volentes. Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta decreta, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus, quinimò motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, omnia, & singula in supradictis decretis contenta, de novo statuimus, decernimus, & ordiniamus, ac ab omnibus, & quibuscumque, etiam speciali, & iodividua nota dignis omninò exactè, & perpetuò servati volumus, sancimus, & mandamus.

Decretum roborans & irritans

§. 3. Decernentes præsentes literas cum omnibus & singulis inibi contentis semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ed quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocunque spectabit io omnibus, & per omnia plenissimè, & inviolabiliter observari, sicque, & non aliter, per quoscumque Judices ordinaros, & delegatos, quavis euctoritate, præeminentie, aut potestate functuros, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam, quavis authoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per ejusdem recordationis Urbanum Papam VIII., & respectivè per Nos illi specialiter attributa, decrevit non obstare, quæ pariter, & iterum Nos tenote præsentium noo obstare decernimus, & mandamus, quibus omnibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, etiam harum serie plenissimè, specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicationis mandatum

§. 5. Volumus autem, ut præsentes Literæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in ecie Campi Floræ de Urbe, ut moris est publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 6. Pariterque, ut earumdem præsentium transsumptis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 1. Nulli ergò omninò hominum liceat, paginam hanc Nostrarum Confirmationis, Approbationis, Statuti, Decrerorum, Ordinationis, Voluntetia, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis eutem hoc attentare præsumpserit, indignetionem Omnipotentie Dei, ac Beatorum Petri, & Peuli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo, Decimo Kal. Januarii, Pontificatus Nostri Anno Septimo.

J. F. Card. Albanus.

B. Cardinalis Prodat.

Visa de Curia J. Ciampinus.

J. Catallus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo Indictione sexta, die verò tertia Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papa Duodecimi, Anno septimo; Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesia S. Joannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, Curia Innocentiana, Cancellaria Apostolica, in acie Campi Flora, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Joannem Baptistam de Capellis ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papa Cursorem.

Franciscus Antonius Simoncellus Mag. Curs.

CXXI.

Confirmatio, seu nova Erectio Congregationis super Disciplina Regulari, cum suppressione alteriue Congregationis super statu Regulariom.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpeteam rei memoriam.

Exordium

DEbitum Pastoralis Officii, qoo Ecclesiæ Catholicæ per Universum Orbem diffusæ regimini divine dispositione præsidemus, Nos urget, atque impellit, ut paternam Christifidelium, qui è fluctibus Seculi in portum Vitæ Religiosæ confugerunt, curam gerentes, ad ea, per quæ regularis illorum observantia, atque disciplina opportunis ratiooibue sarta tecta custodiri, & sicubi collapse est, adjuvante Domino, reparari valeat, favorabiliter intendamus, concessæqoe Nobis à Domino potestatis partes studiosa Charitate desuper interponamus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis incrementum, ac spiritualem Populi Christiani ædificationem salubriter expedire io Domino arbitramur.

Constitutionis causæ.

§. 1. Cùm itaque Nos aliàs sanctum, & salutare, Ecclesiæque Dei maximè fructuosum regularis disciplinæ instaurandæ opus aggressi, Congregationem nonnullorum Venerabilium Fretrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac Dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super eadem discipline Regulari specialiter deputaverimus; ipsaque Congregatio sic deputata plura hactenùs, & quidem valdè utilia, atque opportuna hac in re decreta ediderit; Verùm, sicut non sine gravi animi Nostri molestia accepimus, tametsi decretorum hujusmodi observantia in plerisque Religiosorum Virorum Monasteriis, seu Conventibus prosperè, ac feliciter introducta fuerit, etque exindè inibi uberior io dies electi sanctorum operum frumenti messis benedicente Domino exurgat, non eosdem tamen alibi cœleste idem semen afferat fructus: oeque enim cessavit, nec adhoc cessat humani generis hostis in agro Domini superseminare zizania, quæ Patris-familias sementem suffocant. Hinc est, quod Nos prophetici illius mooiti memores, clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam: ot constans, enixaqoe voluntas Nostra inceptum opus hujusmodi peculiari studio, summaque animi contentione prosequendi magis, ac magis omnibus innotescat, omnisque transgressoribus vano, falsoque silentii Nostri prætextu se se excusandi occasio penitùs præcidatur.

Confirmatio prout in rubr.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, prædictam Congregationem Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari à Nobis, ut præfertur deputatorum, ac in futurum tàm à Nobis, quàm à Successoribus Nostrie Rom. Pontificibus deputandorum, tenore præsentinm perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, & irrefragabilis Apostolici muniminis vim, robur, & præsidium adjungimus; Et nihilominùs eamdem Congregationem Cardinalium, & Prælatorum super discipli-

na

na Regulari de novo, quatenùs opus sit, etiam perpetuò erigimus, & instituimus.

Congregationis confirmatæ facultates.

§. 3. Ipsius autem Congregationis à Nobis sic confirmatæ, seu de novo erectæ facultates sint, & esse debeant; intrà fines Italiæ, & Insularum adjacentium designandi, ac deputandi pro Novitiatibus, & Professionis Conventus, Monasteria, Collegia, ac Domos quorumcunque Monachorum, & Regularium Virorum cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam necessariò exprimendi; necnon Novitiatus, & Professoria hujusmodi mutandi, transferendi, suspendendi, & supprimendi, prout utilitas, necessitas postulaverit, ac exegerit; Dandi licentias Superioribus Regularibus, ad quos pertinet, recipiendi in Novitiatibus sic deputatis Novitios ad habitum & professionem; Decreta tàm fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris Nostri super reformatione Regularium, ac præsertim ea, quæ Institutionem, & educationem Novitiorum concernunt, tùm ab ipsa Congregatione super disciplina Regulari die 18. Julii 1695. Jussu Nostro edita exequendi; Quascunque indè emergentes controversias decidendi; Potissimùm vero exactæ Vitæ Communis observantiam promovendi; atque ad hunc effectum dumtaxat novas quorumcunque Conventuum, Monasteriorum, Collegiorum, & Domorum hujusmodi fundationes diligenter examinandi, ne ulla scilicet in posterum Religiosorum Virorum loca fundari, aut quovis modo instituti contingat, nisi in quibus eadem Vita Communis, juxtà ultimo dictorum Decretorum præscriptum, perpetuò, & exactè servari valeat: Omnia demùm, & singula faciendi, ordinandi, decernendi, statuendi, & exequendi, quæ ad eamdem Disciplinam regularem efficaciter stabiliendam, sivè restituendam quomodolibet pertinere possunt, & in præmissis omnibus etiam pœnis, & censuris Ecclesiasticis procedendi.

Peculiare ejusdem munus.

§. 4. Cæterum, quia sicut nonnullorum Rom. Pontificum Prædecessorum etiam Nostrorum vestigiis inhærentes, Regularibus Italiæ, Insularumque adjacentium, utpote Nobis propioribus, ac veluti antè oculos hujus Sanctæ Sedis constitutis, quosque proindè cæteris Religiosæ Vitæ exemplo prælucere maximè decet, præcipuam quandam Apostolici muneris Nostri solicitudinem impendendam esse duximus, ita reliquos omnes Religiosos Viros toto Orbe diffusos, Nostræque speciali curæ subjectos minimè negligendos putamus: tam enim iis, qui longè, quàm illis, qui propè sunt, debitores Nos esse cognoscimus; earumdem tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut præcipuum, ac peculiare dictæ Congregationis munus, & cura sit Nobis, ac pro tempore existenti Romano Pontifici eâ jugiter suggerere, & proponere, quæ pro eorumdem Regularium ubicunque existentium cujuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, aut Instituti sint fovenda, seu reparanda disciplina, felicibusque illorum in Via Mandatorum Domini progressibus, & laudabilibus studiis juvandis necessaria, & opportuna fore in Domino judicaverit.

Alterius Congregationis suppressio ejusque facultatum translatio.

§. 5. Quoniam verò de præsenti etiam alia Congregatio nonnullorum Venerabilium itidem Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum pariter filiorum Curiæ prædictæ Prælatorum super statu Regularium nuncupata dudùm à rec. mem. Innocentio X. instituta, ac Clemente IX. Romanis Pontificibus Prædecessoribus pariter Nostris respectivè confirmata reperitur, eique plures ex prædictis facultatibus dictæ Congregationi super Disciplina Regulari per Nos, sicut præmittitur, concessis, attributæ fuerunt, ne aucto ejusmodi Congregationum numero rectum agendi ordinem confundi, atque indè Regulares Viros nimis distrahi, adeòque ipsos ex iis, quæ pro salubri, prosperaque illorum directione providè, ac sapienter instituta fuerunt, perniciem potiùs, & incommodum, quod absit, experiri contingat, dictam Congregationem super statum Regularium, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie similiter perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus; Omnes verò, & singulas facultates ipsi Congregationi super statu Regularium quomodocunque, & quandocumque concessas, iis dumtaxat exceptis, quas memoratæ Congregationi super Disciplina Regulari, sicut præmittitur, impertiti fuimus, in Congregationem Venerabilium etiam Fratrum Nostrorum dictæ S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam perpetuò itidem transferimus, & transportamus.

Decretum super obstativis.

§. 6. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta, quæcumque etiam ex eo, quòd in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, & aliàs specificâ, & individuâ mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanârint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliovè quolibet etiam, quantumvis magno, ac formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, modificari, retractari, in controversiam revocari, seu ad terminus juris reduci, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudvè quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessu, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè, & perpetuò suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 7. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum, aliisvè quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoquè, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, illorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque

efficacioribus, efficaciffimis, & infolitis claufulis, irritantibus, ac aliis decretis in genere, vel in fpecie, vel aliàs qoomodolibet io contrarium conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis, etiamfi pro illorum fufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus fpecialis, fpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per claufulas generales idem importantes mentio, feù quævis alia expreffio habenda, aut aliqua alia exquifita forma ad hoc fervanda foret, tenores hujufmodi, ac fi de verbo ad verbum infererentur, præfentibus pro plenè, & fufficienter expreffis, & infertis habentes, illis aliàs io fuo robore permanfuris, ad præmifforum effectum hac vice dumtaxat fpecialiter, & exprefsè derogamus, cæterifque contrariis quibufcumqoe.

Tranffumptorum fides.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præfentium Litterarum tranffumptis, feu exemplis, etiam impreffis, maou alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo Perfonæ in Ecclefiaftica dignitate conftitutæ munitis eadem ubique fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præfentibus adhiberetur, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ; Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die 4. Augufti 1698. Pontificatus Noftri Anno VIII.

D. 4. Aug. 1698. P. A. 8.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Noftri JEfu Chrifti millefimo fexcentefimo nonagefimo octavo, Indictione fexta, die verò nona Augufti, Pontificatus autem Sanctiffimi in Chrifto Patris, & Domini Noftri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papa XII. Anno octavo; Supradicta Littera Apoftolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Ecclefia S. Jo. Lateranenfis, Principis Apoftolorum, Curia Innocentiana, Cancellaria Apoftolica, & in Acie Campi Flora, & in aliis locis folitis, & confuetis Urbis, per me Sebaftianum Vafellum ejufdem SS. Domini Noftri Papa Curforem.

Jofeph Staggius Mag. Curf.

CXXII.

Conftitutio fuper forma regiminis Sanctæ Domus, & Civitatis Lauretanæ.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad prrpetuam rei memoriam.

Exordium

SAcrofancta Redemptionis humanæ Myfteria, quibus & Chriftianæ religionis primordium, & univerfæ per Orbem Ecclefiæ dignitas, & ipfa Romani Pontificis Chrifti Vicarii Apoftolica celfitudo confurgit, quemadmodum ad intimum doloris fenfum ex Sanctorum locorum, in quibus ea Dominus nofter operari dignatus eft, fub infidelium tyrannide gementium confideratione Nos provocant; jamdiu enim eft, quod venerunt Gentes in hæreditatem Domini, polluerunt templum fanctum ejus, & pofuerunt Civitatem fanctam Jerufalem in opprobrium, & direptionem: ita ad facra ejufdem Redemptionis Noftræ monumenta, quæ Divina largiente gratia, fub Chriftianorum poteftate, ac potiffimum fub temporali Sanctæ Romanæ Ecclefiæ ditione reperiuntur, eò ftudiofiùs cuftodienda, atque impenfiùs veneranda Pontificiam Noftram folicitudinem excitant, & impellunt. Sanè cùm Sacrum illud Cubiculum, feu Sanctam Domum Lauretanam nuncupatam, ubi primùm gloriofiffima Dei Genitrix, ac femper Virgo Maria, quafi aurora confurgens præclara Nativitate fua gaudium annunciavit univerfo Mundo, ac ubi Unigenitum Dei Filium Sancti Spiritus obumbratione concepit, infigni miraculo, ac Angelorum minifterio ad Piceni Noftri Provinciam tranfportatum univerfus Chriftianus Orbis veluti primum tabernaculum Dei cum hominibus jam à pluribus feculis veneretur io terris, & Omnipotens de Cœlis Deus affiduâ miraculorum frequentiâ illuftrare noo ceffet; Nos erga in tam Sacrofanctam Domum mentis Noftræ aciem fimul, & cordis affectum convertentes in eam libentiffimè curam incumbimus, ut, remotis iis, quæ diffidia & offenfiones parere quoque modo poffent, felici profperoque præfatæ Sanctæ Domus, & Lauretanæ Noftræ, quæ velut in atriis ejufdem Domus Domini pofita eft, Civitatis regimini, Romanorum etiam Pontificum Prædecefforum Noftrorum aliàs defuper editis Conftitutionibus, ubi opus fuerit, reformatis, & immutatis, Apoftolicâ providentiâ confulamus.

Privilegia Domui Lauretanæ à Prædecefforibus conceffa.

§. 1. Aliàs fiquidem plures Romani Pontifices Prædeceffores Noftri ob eximium religionis zelum, atque in Deiparam Virginem devotionis affectum quamplurimis eamdem Sanctam Domum privilegiis, indultis, gratiis, & prærogativis condecorarunt, & fignanter fel. rec. Clemens Papa VII. Prædeceffor Nofter inter cætera Caftrum Lauretanum, ejufque habitatores cum omnibus juribus, & pertinenois fuis curæ, gubernio, adminiftrationi, & regimini cum mero, & mixto imperio, & gladii poteftate, Commiffarii, feu Protectoris dictæ Sanctæ Domus fubmifit, & demandavit; ac oovifimè rec. me. Paulus Papa V. etiam Prædeceffor Nofter volens diverfis litibus, & contentionibus, quæ inter Epifcopum Lauretanum, & Protectorem præfatæ Domus exortæ fuerant, & oriri poffent in pofterum, obviare; utque eadem Sancta Domus Lauretana, ejufque Officiales, & Miniftri quicunque, nec non Bona, res, & jura ad eam pertinentia meliùs, & faciliùs gubernarentur, eidem Sanctæ Domui, feu pavimentum tam ejufdem Sancti Cubiculi, feu Sanctæ Cappellæ, quàm circumcirca ufque ad columnas, & fcalas inclufivè contentum, in Territorium proprium, diftinctumqoe, & feparatum nullius Diœcefis, in qoo de cætero folus ejufdem Sanctæ Domus Protector pro tempore exiftens, ejufque Gubernator privativè quoad Epifcopum Lauretanum, etiamfi Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalis exifteret, jurifdictionem omnimodam, & quafi Epifcopalem habere & exercere poffet, perpetuò conftituit & affignavit; ipfamque Domum, feu Cappellam magnam, & parvam ouncupatam, ac pavimentum, & Territorium prædictum, ejufque Gubernatorem, Officiales, Miniftros, & quofcunque alios tàm Laicos, quàm Clericos, & Regulares eidem Sanctæ Domui, feu Cappellæ, ejufque Bonis quomodolibet infervientes, nec oon eorumdem Officialium, Miniftrorum, aliorumque infervientium familias, fervitores, & famulos, & quofcunque cujufvis generis, conditionis, & præeminentiæ Peregrinos ad eamdem Sanctam Cappellam, feu Ecclefiam Lauretanam confluentes, nec noo ejufdem Sanctæ Domus palatia, ædificia, poffeffiones, & prædia quæcunque, & reliqua Bona tam ftabilia, quam mobilia, & fe moventia ubicunque exiftentia, fupellectilis etiam pretiofa, pecunias, eleemofynas, donationes, & quæcunque relicta ab omni, & quacuoque Epifcopi Lauretani fuperioritate, & jurifdictione, dominio, ac poteftate perpetuò, pleoiffimè, penitus, & omninò exemit & liberavit, ac fub Beati Petri, & Sedis Apoftolicæ protectione fpeciali fufcepit; omnimodamqoe jurifdictionem Ecclefiafticam, & fpiritualem, & quafi Epifcopalem in præfatam Sanctam Domum, ejufque Territorium, Miniftros, Officiales, aliofque infervientes, ac Peregrinos, refque, Bona, ac jura prædicta eidem pro tempore Protectori fubjecit, & adjudicavit, variis eidem Protectori tam circa Vicarii Curati

deputationem, quàm circa dimissorialium Litterarum concessionem, aliaque quamplurima, privilegiis, & facultatibus attributis, prout in præfatorum Clementis in forma Brevis sub die decima tertia Januarii millesimo quingentesimo vigesimo quarto, Pontificatus sui anno primo, & Pauli Prædecessorum sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo pridie Idus Julii, Pontificatus sui anno decimo sexto respectivè expeditis Literis uberiùs continetur.

Immutatur forma regiminis.

§. 2. Nos verò providè considerantes, ex hujusmodi forma regiminis non eam, quæ sperabatur, utilitatem provenisse; quin potius experientiâ, & quamplurium ad Apostolatum Nostrum perlatis querelis, atque recursibus certiores effecti, imminuta nimis Episcopi potestate, disciplinam Ecclesiasticam paulatim dissolvi, necnon Cleri, populique mores, aucta exemptorum multitudine, relaxari, non sine frequentibus Prælatorum, ac Subditorum perturbationibus, itaut quod aliàs in præfatæ Sanctæ Cappellæ decus, & commodum ab iisdem Clemente, & Paulo Prædecessoribus salubriter constitutum fuerat, jam temporum varietate, ac fortasse hominum malitia in ejusdem noscatur vergere detrimentum, habitâ super his cum nonnullis Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & Dilectis Filiis Romanæ Curiæ Prælatis deliberatione matura, præfatas Prædecessorum Literas, earum tenores etiam veriores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, motu proprio & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione ad formam & terminos infra exprimendos moderamur, reducimus, restringimus, & immutamus.

Territorii confirmatio, ab Ordinariorum jurisdictione exemptio & sub immediatam Sedis Apostolicæ protectionem susceptio.

§. 3. Ac primò quidem cupientes præfatæ Sanctæ Cappellæ, seù Domui, ubi Verbum caro factum est, præeminentiam omnem, decus, & honorificentiam conservari, nec ulla ex parte imminui, quin potiùs uberioribus gratiis, & privilegiis amplificari; diligimus enim decorem domus Dei, & quam maximam possumus gloriam Nomini ejus afferre satagimus in Aula sancta ejus; eidem Sanctæ Domui Territorium proprium, ac separatum, atque ab omni Ordinarii jurisdictione exemptum, & quasi Episcopale in præfatis Pauli Papæ V. Prædecessoris Nostri Literis assignatum tenore præsentium confirmamus, & approbamus, idemque Territorium unà cum omnibus præfatæ Sanctæ Domus Ministris, & Officialibus, aliisque personis ei quomodòlibet inservientibus, vel ad eam ex qualibet Mundi parte devotionis gratiâ confluentibus, ejusque Bonis quibuscunque ubilibet existentibus, ad formam præfatarum Pauli Prædecessoris Literarum, ab omni, & quacunque Ordinarii jurisdictione; iterum ac plenissimè, & penitùs eximentes, præfato Protectoris, quod per obitum bon. mem. Paluzii, dum vixit, Episcopi Portuensis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Alteriis nuncupati, de præsenti vacat, Officio, dignitate, titulo, ac denominatione perpetuò suppressis, ac prorsùs de medio sublatis, sub Beati Petri, nostraque, & Sedis Apostolicæ speciali, & immediata protectione suscipimus.

Protectoris aliàs in eam jurisdictio noviter erectæ Congregationi Lauretanæ confertur.

§. 4. Omnem verò, & quamcunque jurisdictionem tam Ecclesiasticam, & spiritualem, ac quasi Episcopalem, quæ in eamdem Sanctam Domum, ejusque Territorium, Officiales, Ministros, Peregrinos, ac Bona prædicta, quàm Secularem, sive laicalem in Communitatem, homines, & Civitatem Nostram Lauretanam, ejusque Comitatum, atque districtum, ut supra, Protectori pro tempore Sanctæ Domus ejusdem, sive ex præfatis Clementis, ac Pauli, sive aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus, indultis, privilegiis, aut aliàs quomodòlibet competebat, quandoquidem ei Romani Pontifices per seipsos, Apostolicæ servitutis curis, & omnium Ecclesiarum sollicitudine prægravati, vacare non possunt, exerceri in posterum statuimus, & mandamus per Congregationem nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, necnon Dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, Lauretanam nuncupandam, quam ad hunc effectum tenore præsentium erigimus, instituimus, & specialiter deputamus.

Facultas condendi statuta & ordinationes.

§. 5. Eidemque Congregationi, ut semel & pluries, & quoties sibi videbitur & placebit, quæcunque statuta, & ordinationes pro felici prædictæ Sanctæ Domus, ejusque Bonorum, ac personarum eidem inservientium regimine, sacris tamen Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non adversantia, & signanter quoad numerum Ministrorum, & Officialium ejusdem Sanctæ Domus privilegiis, & exemptionibus gaudentium, quem per eamdem Congregationem omnino reformari, & ad solos necessarios restringi volumus, ab omnibus, ad quos pertinet inviolabiliter observanda condere, edere, & publicare, illaque mutare, alterare, corrigere, & emendare, prout in Domino salubriter expedire cognoverit, concedimus, & indulgemus.

Dicta Congregatio in Spiritualibus Episcopi Lauretani, in temporalibus Prælati Curiæ Romanæ opera uti debet.

§. 6. Quò verò præfatarum Sanctæ Domus, & Civitatis regimen, meliùs, distinctiùs, omnique, quantùm fieri potest, litium & contentionum remoto periculo administretur, omniaque honestè, & secundùm ordinem fiant, volumus, & mandamus, ut Congregatio præfata, in Spiritualibus quidem, quæ scilicet ad Ecclesiæ cultum, Chori servitium, Divinorum celebrationem, Animarum curam, Sacramentorum administrationem, morum correctionem, aliaque hujusmodi pertinent, Episcopi Lauretani pro tempore existentis, tamquam Sedis Apostolicæ Delegati; in iis verò, quæ quorumcunque Bonorum ejusdem Sanctæ Cappellæ temporalem administrationem, necnon dictæ Civitatis Lauretanæ, ejusque Comitatus, atque districtus tam in Causis civilibus, quàm criminalibus, seù mixtis gubernium seculare concernunt, Romanæ Curiæ Prælati, in Gubernatorem à nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice deputandi, opera, & ministerio uti debeat. Ac propterea tam domorum, ædificiorumque omnium fabricam, & manutentionem, quàm supellectilium cujuscunque generis, paramentorum, gemmarum, aliorumque jocalium, quæ sub thesauri nomine nuncupantur, necnon eleemosynarum, & largitionum quarumlibet custodiam, atque etiam Montis Pietatis, nosocomii, hospitii, & triclinii pro pauperibus peregrinis superintendentiam Gubernatoris præfati curæ committenda esse; ministros verò supradictis locis, rebusque inservientes, si Clerici fuerint, in concernentibus dumtaxat eorum ministerium Gubernatori præfato, in reliquis autem Episcopo Lauretano tamquam Sedis Apostolicæ Delegato, Organistam demum, Cantoresque quoscunque ejusdem Sanctæ Domus, quoad correctionem morum, Ecclesiæque servitium Episcopo, in cæteris Gubernatori subesse debere decernimus, & declaramus.

Ecclesiæ à prædicta domo dependentes suarum respectivè Diœcesiũ Ordinariis subjiciuntur.

§. 7. Quoniam verò nonnullæ Ecclesiæ, seù Beneficia, etiam curata, præfatæ Sanctæ Domui, seù cappellæ unita, annexa, vel ab ea dependentia non in Lauretana solùm, sed in quampluribus etiam aliis Diœcesibus reperiuntur; ut earumdem Ecclesiarum, Beneficiorumque bono regimini, rectæque administrationi consultum sit, easdem Ecclesias, earumque Rectores, aliosque Ministros quoscumque Episcoporum, aliorumque Ordinariorum, in quorum respectivè Diœcesibus sita sunt, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatorum jurisdictioni, visitationi, & correctioni, sub Congregationis tamen, ut supra, à nobis erectæ, regimine & omnimoda dependentia, subesse volumus, & mandamus; idemque prorsùs quoad omnes, & singulos Colonos, sive Officiales ejusdem Sanctæ

Domus extrà Diœcesim Lauretanam ubilibet existentes, ad debitum tamen numerum, ut supra reducendos, servari statuimus.

Reservatio Beneficiorum ad Collationem Protectoris aliàs pertinentium.

§. 8. Beneficia autem prædicta, & alia quæcunque cum cura, & sine cura, Secularia, & quorumvis Ordinum Regularia, qualitercunque qualificata, & ubicunque existentja, quæ ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem præfatæ Sanctæ Domus pro tempore Protectoris quomodolibet pertinebant, ordinatioti, dispositioni, & provisioni Nostræ, & Sedis Apostolicæ perpetuò reservamus.

Controversiæ circa præmissa à Congregatione præfata decidendæ

§. 9. Si quid verò circa præsentis Nostræ Constitutionis observantiam, interpretationem, sive declarationem ullo unquam tempore controverti, aut dubitari contigerit, id omne præfatæ Congregationis, à Nobia ut sopra institutæ, judicio, cui propter eà omnem desuper facultatem necessariam. & opportunam concedimus, & impartimur, declarandum, decidendum, definiendumque esse, necnon quacunqoe appellatione, recursu, nullitatis dictione remotis, ab omnibus servandum omninò districtè præcipimus, & mandamus.

Decretum super obstativis, cum clausula sublata.

§. 10. Decernentes præsentes Literas, etiam ex eo, qoòd Episcopus, Capitulum & Clerus, aut Communitas, & homines præfatæ Civitatis Nostræ Lauretanæ, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eisdem non consenserint, aut vocati, seù auditi non fuerint, aliaque quavis de causa, quantumvis legitima, & juridica, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seù nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocunque defectu tiotari, impugnari, vel in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci nullatenus posse; sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari: sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublatâ, eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super omnibua, & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, præmissis Clementia, & Pauli Prædecessorum hujusmodi, & aliis quibuscunque Constitutionibus, & Ordinatiotubua Apostolicis, etiam in Synodalibus, & Provincialibus, & nniversalibus Conciliis editia, innovatis, & confirmatis, Nostraque de jure quæsito non tollendo, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac dictarum Sanctæ Domus, & Ecclesiæ. & Civitatis Lauretanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quevis firmitate alia toborstis statutis, & consuetudinibus, privilegiis qnoque, Indultis Sanctæ Domui præfatæ, illiusque Protectori pro tempore existenti concessis, & quibusvis aliis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis? etiam derogatoriarum derogatoriis, ahisque efficacioribua, & insolitia clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, necnon etiam cæteris omnibus, & singulis, quæ in præinsertis Literis ipsi Prædecessores voluerunt minimè obstare. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogations de illis, eorumque totis tenoribus specialis, & individus, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqus exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ moderationis, confirmationis, exemptionis, suppressionis, erectionis, concessionis, declarationis, reservationis, decreti, & derogationis infritigers, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Annu Incarnatiooia Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo Nonis Augusti, Pontificatus Nostri Anno Octavo. D. 7. Aug. 1698. P. A. 8.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

P. Porta.

Loco ✠ plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo, Indictione sexta, die verò nona Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papa XII. Anno octavo; Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentiana, Cancellaria Apostolica, & in Acie Campi Flora, & in alus locis solitis, & consuetis Urbis, per me Sebastianum Vasellum ejusdem S. Domini Nostri Papa Cursorem.

Joseph Staggius Mag. Curs.

CXXIII.

Constitutio soper suppressione venalitatis Officii S. R. E. Camerariatus, & quamplurium ejus redituum applicatione Cameræ Apostolicæ, & publicæ Aromatariæ pro Pauperibus Urbis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Romani Pontificis, quem constituit Dominus super familiam suam, ministerium pertinet, ut post multas, & graves Pastoralis officii curas, ad temporalium quoque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Bonorum custodiam vigilet, & Cameræ Apostolicæ, per quam quotidianis pro conservatione Ecclesiasticæ ditionis oneribua, & communibus etiam Christianæ Reipublicæ necessitatibus subvenitur, profectus, & commodia, tamquam fidelis dispensator, & prudens, habitâ etiam de pauperibus, quorum Ecclesiæ res patrimonium sunt, provida rations prospiciat: sicque resecatis, absque dignitatis imminutione, quæ in Romanæ Curiæ majoribus etiam Officiis superflus videri possunt, fiat unius abundantis multorum inopiæ supplementum.

Constitutionis causæ.

§. 1. Cum itaque vetus, ac præclarum Nostri, & S. R. E. Camerariatua Officium, quod per obitum nuper bon. mem. Palutii, dum vixit, Episcopi Portuensis S. R. E. Cardinalis de Alteriia nuncupati vacavit, & vacat in præsens, Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum concessione

multiplici, ac præsertim fel. rec. Gregorii XV. anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo primo Pridie Nonas Maji Pontificatus sui anno primo desuper expeditis Litteris, ultra quamplura privilegia, & facultates, atque prærogativas pinguibus reditibus, & emolumentis hactenus abundare consueverit; quæ quidem ex eo maximè decursu temporis excrevisse noscuntur, qoòd olim Camerariatus hujusmodi inter Romanæ Curiæ Officia venalia recensebatur, cujus propterea ingenti pretio congruebat redituum affluentiam respondere: Nos, qui, ne in posterum Causarum Curiæ Cameræ Nostræ Apostolicæ Auditoratus, ac Thesaurariatus generalium, nec non Clericatuum, & Præsidentatus Officia recepto pretio concederentur, aliàs edita Constitutione nostra sancivimus; eòque magis à prædicto Camerariatus Officio, qood personis amplissima Cardinalatus dignitate fulgentibus tribui solet, omnem venalitatis, ac pretii mentionem arceri consultius arbitramur, eidem Cameræ nostræ, quæ jam à loogo tempore liberalibus, ac gratiosis eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum condonationibus intervenientibus pretii commodum non recepit, & multis aliàs oneribus prægravatur, indemnitati consulere congruum duximus, simulque Sapientis illud: Honora Dominum de tua substantia: monitum adimplendo, in aliquod pium opus huic Almæ Urbi nostræ maximè necessarium, præfatorum portionem fructuum erogare.

Supprimit prout in rubr.

§. 2. Quapropter habito super his nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum probitate, doctrina, rerumque usu præstantium consilio, atque etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura daliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac nostra perpetuò valitura Constitutione prædicti Camerariatus Officii venalitatem omnem penitùs, & omniò supprimimus, extinguimus, & abolemus, illudque deinceps absque ulla prorsus pretii interventione, virtutis, ac meritorum duntaxat intuitu conferri decernimus, & mandamus.

Dismembrat fructus.

§. 3. Omnes autem præfati Camerariatus Officii fructus, reditus, proventus, regalia, salaria, jocalia, respoosiones, obventiones, aliaque cujusvis generis emolumenta tam ordinaria, quàm extraordinaria qoocunque nomine nuncupata, & undecunque provenientia, ad Camerarium pro tempore existentem, tam Sede Apostolica plena, quàm vacante quomodolibet pertinentia, & ab eo percipi solita, ab eodem Camerariatus Officio, salva duntaxat infrascripta reservatione, harum serie penitus, & omninò dismembramus, ac separamus, & pro dismembratis, ac separatis haberi volumus, & mandamus.

Præservantur privilegia legitimè competentia.

§. 4. Porrò, ut memorati Officii amplitudo ea, qua decet, authoritate, & honorificentia conservetur, simulque expensarum ipsi incumbentium necessitati de alicujus subventionis auxilio provideatur, privilegia, facultates, prærogativas, præeminentias, aotelationes, exemptiones, immunitates, jurisdictiones, gratias, & indulta omnia, quæ Camerario prædicto pro tempore existenti, tam ex præfatorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum concessione, quàm ex legitima, & approbata consuetudine, aut aliàs quomodolibet competebant, & quibus Palutius Episcopus Cardinalis, & Camerarius præfatus usus, potitus, & gravisus fuit, seù uti, potiri, & gaudere debuit, excepta tamen facultate conferendi, seu providendi Officia in præfatis Gregorii Prædecessoris Litteris enomerata, super quibus omnibus, & singulis, eaque in futurum conferendi formâ specialiter providere intendimus, salvisque aliis infra dicendis, eidem Camerario pro tempore existenti in omnibus, & per omnia, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudina paribus earumdem tenore præsentium præservamus, confirmamus, & ionovamus, aique omnia, eiqoe omnia, & quæcunque emolumenta ex sigillo ejusdem Officii provenientia, & hactenus percipi solita cum suis honoribus, & oneribus plenariè reservamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus, & attribuimus.

Applicatio complurium Camerariatus fructuum ad publicam pro pauperibus aromatariam.

§. 5. Quoniam verò quemadmodum ab ipso suscepti à nobis Apostolatus initio pauperum, qui Domini Nostri Jesu Christi personam sustinent, necessitatibus sublevandis, invalidorum Hospitium Apostolicum erigendo, & juxta Prophetæ consilium, egenos, vagosque in domum nostram inducendo, nec non puerorum, ac puellarum instructioni simul, & indigentiæ prospiciendo, Pastoralis nostræ sollicitudinis ministerium impendimus; ita cæteras, gravesque dictæ Urbis necessitates, urgente nos jugiter Pastoralis officii debito, oblivisci non possumus: propterea miseriam inopum, & gemitum pauperum, præsertim infirmitate corporis laborantium, qui ad nosocomia, quibus eadem Urbs, benedicente Domino abundat, transportari commodè nequeunt, quantùm cum Deo possumus sublevare volentes, attento quòd Palutius Episcopus Cardinalis, & Camerarius prædictus, qui etiam Archiconfraternitatis SS. Duodecim Apostolorum de Urbe Protector existebat, inter cætera pietatis, & Christianæ charitatis officia publicam Aromatariam, seù medicamentorum Officinam pro pauperibus à similis mem. Francisco, dum vixit, Episcopo Hostiensi, ejusdem S. R. E. Card. Barberino nuncupato, d. Archiconfraternitatis itidem Protectore proprio ære primum erectam, instructamque, ac per plures annos usque ad obitum de necessariis provisam, suis pariter sumptibus providebat, & substentabat; ut tàm pii operis firmitati perpetuæ dotis constitutione consultum sit, ex præfatis emolumentis, atque proventibus, ut præfertur, à Camerariatus Officio dismembratis, omnia, & singula, quæ tam ex massa Collegii Notariorum Cameræ Nostræ Apostolicæ, quàm ex Collectorii, in Regnis Hispaniæ, Lusitaniæ, & Neapolis, ac universa Italia vigesima ouncupata, quæque ad rationem duorum pro centenario super spoliis, fructibus, & amolumentis omnibus dictarum, & aliarum Collectoriarum ubicunque institutarum, & instituendarum, ac etiam occasione Decimarum impositarum, & imponendarum quarumcunque, sive subsidiorum earum loco suppositorum, & supponendorum, Cameratio præfato pro tempore obveniebant, & ab eo percipi consueverant, in eo tamen statu, quo de præsenti sunt, atque erunt in futurum, ita ut ob quamcunque eorum diminutionem quantumvis maximam, atque etiam totalem, & integram deficientiam ad aliquod supplementum Camera prædicta nullo unquam tempore teneatur, eidem Aromatariæ, seù Officinæ, sub præfatæ Archiconfraternitatis, ejusque Prioris, ac Depotatorum pro tempore existentium administratione, earumdem tenore præsentium perpetuò donamus, concedimus, & assignamus.

Restitutio reliquorum Cameræ Apostolicæ.

§. 6. Reliquos autem omnes Camerariatus Officii præfati fructus, reditus, ac proventus, ut supra dismembratos, Cameræ sopradictæ, debitis tamen iisdem annexis, atque antea Camerario prædicto ratione fructuum, redituum, & proventuum hujusmodi incumbentibus per eam congruè supportatis, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, harum serie perpetuò itidem restituimus, renuimus, applicamus, & incorporamus.

Annexio quorundam redituum signanter, qui Tr[...]nali & Magistratui viarum alias fuerant incorporati.

§. 7. Ac signanter omnia, & singula emolumenta, seu præstationes præd. Camerario pro tempore existenti, ex rebus venalibus, seu stationum pro venditoribus locatione, aut aliàs in foro Agonali, solitis detractis oneribus, quomodolibet competentia, & ab eo percipi hactenus consueta, quæ aliàs per nos dudum edita Constitutione Tribunali, & Magistratui Viarum sub cura pro tempore existentis illarum Præsidis restituta, unita, & in-

corporata

corporata fuerant; cum experientiâ compertum sit, ex gratiis, & concessionibus in eadem Constitutionos contentis, & soccessivè diligentiori præfati Tribunalis regimine satis ejosdem necessitatibus esse consultum, prævia eorumdem emolumentorum ab eodem Tribunali, ac Magistratu, & quatenus opus sit, nova etiam à præfato Camerariatua Officio dismembratione, necnon antedictæ Constitutionis Nostræ hac in parte duntaxat derogations, cæteris omnibus in eadem Constitutions dispositis, & præsertim jurisdictions Tribunalis ejusdem, necnon facultate locandi, de consensu tamen Commissarii generalis memoratæ Cameræ pro tempore existentis, in suo robore permansuris, eidem Cameræ Nostræ perpetuò pariter unimus, annectimus, & incorporamus.

Decretum super obstativis.

§. 8. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex so qoòd præfati Præses, ac Magistri Viarum, seu alii ejusdem Tribunalis, ac Magistratus Officiales, & alii quicunque in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eisdem præmissis non consenserint, aut vocati, seu audiri non fuetint; tametsi suorum Indultorum, seu privilegiorum vigore consentire, vocari, seu auditi semel vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quacunque quantumvis juridica, & privilegiata causa de ullo subreptionis, vel obreptionis, seù nullitatia vitio, aut intentionis Nostræ, vel interessa habentium consensûs, alioque quocunque, etiam quantumvis magno, formali, & substantiali defectu, notari, impugnari, redargui, retractari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversùs illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse: sed semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad qoos spectat, & pro tempore quandocumque & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari: sicque & noo aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis autoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes Clericos, & alios Officiales, & Ministros quoscunque, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, irritum quoqus, & inans, si secus super his à quoquam scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 9. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibua adversantur, prædictis Gregorii Prædecessoris, & Nostria super confirmatione, & concessione facultarum Magistratus Viarum Literis, & quatenus opus sit, de Jure quæsito non tollendo, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon fel. rec. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. necnon aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfatæ non alienandis, & malè alienatis recuperandis, illisque non obligandis, ac rec. mem. Pii Papæ IV. similiter Prædecessoris de gratiis qualecunque Cameræ Apostolicæ interesse concernentibus in dicta Camera intrà certum tempus præsentandis, ac registrandis; itaut præsentes Literaa ibidem præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Cameræ, aliisve quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, regulis, & consuetudinibua, ac Decretis, etiam Cameraliboa, & Consistorialibus, privilegiis quoqus, Indultia, & Literis Apostolicia eisdem Camerario, Cameræ, Tribunali, Magistratui, & Officialibus præfatis sub quibuscunque tenoribus, & formis, cum qoibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficatiotibus, & efficacissimis & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specis, etiam motu, & potestatis plenitudine similibua, aut aliàs quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulia, etiamsi pro illotum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, noo autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu qoævis alia expressio habenda, aut alia exquisita formâ ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis traditâ observatâ exprimerentur, & inferentur, iisdem præsentibus pro plenè ac sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expressè, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum suppressionis, dismembrationis, præservationis, confirmationis, reservationis, coocessionis, applicationis, incorporationis, intentionis, decreti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis aotem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 10. Aug 1698. P. A. 8.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationia Dominicæ Millesimo Sexcentesimo Nonagesimo Octavo, Quarto Idus Augusti Pontificatus Nostri Anno Octavo.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

P. Porta.

Loco ✠ plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo, Indictione prima, die verò vigesimaquarta Augusti, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papa XII. Anno octavo; Supradicta Litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Ecclesia S. Joannis Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum, & Cancellaria Apostolica, in Acie Campi Flora, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Antonium Cannamellinum ejusdem S. Domini Nostri Papa Cursorem.

Joannes Baptista Capelli Magister Cursor.

FINIS.

INDEX
RERUM ET MATERIARUM,

Quæ in hoc Septimo Volumine, *ſive* Continuationis Parte Prima continentur.

A

C

B. Ca-

Clerus.

Codex.

Cœnobium.

Coërctio.

Collector.

Collegium.

Collitigantes.

Comes.

Commensalis.

Commissarius.

Com-

Consen-

Decreta

S, Do-

Exem-

F

Fabrica.

&

G

H

Inva-

Judices

Bene-

Neophy-

Oratio.

Ordinarius.

Ordinatio.

Ordines.

Origo.

Ornamenta.

Otium.

P

Palatium.

Recrea-

Su-

Subcollecto-

T

Tutor

FINIS.